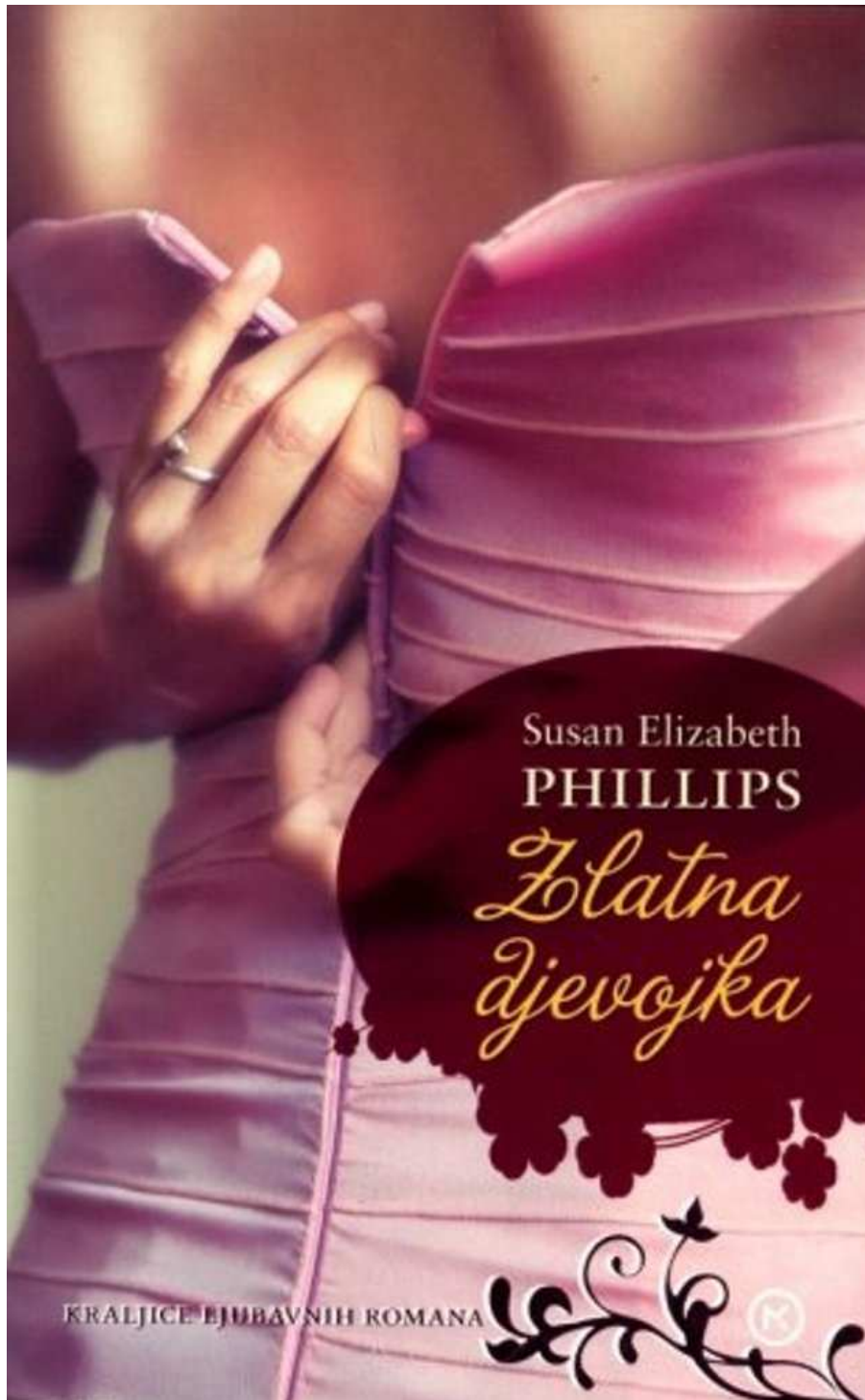

GIGA

Susan Elizabeth Phillips

Zlatna djevojka

Naslov izvornika **GLITTER BABY**

Lydiji, s ljubavlju

Zauvijek sestre

PRVO POGLAVLJE

Zlatna Djevojka se vratila. Zastala je ispod nadsvodenoga ulaza galerije Orlani kako bi je gosti na premijeri imali vremena prepoznati. Prigušen žamor uljudnoga razgovora na domjenku miješao se s bukom koja je dopirala izvana s ulice, dok su se uzvanici pretvarali da razgledaju afrička primitivna plemena čije su slike visjele na zidovima. U zraku se osjećao miris Joya, uvozne paštete od gušćje jetre, i novca. Šest godina prošlo je otkad je bila jedno od najslavnijih lica u Americi. Zlatna Djevojka se pitala sjećaju li je se još uvijek... i što učiniti ako je se ne sjete.

Gledala je ravno pred sebe, hineći dosadu, neznatno razdvojenih usnica, dok su joj ruke nenakićene prstenjem opuštено visjele niz tijelo. U cipelama visokih potpetica, s remenčićima oko gležnja, stajala je više od metar osamdeset visoka, lijepa Amazonka s gustom grivom kose koja joj je padala preko ramena. Nekoć su se poznati frizeri u New Yorku zabavljali pokušavajući jednom jedinom riječju odrediti tu boju nazivajući je bojom »šampanjca«, »viskija«, »karamele«, premda nikada nisu sasvim točno pogodili, jer njezina kosa bila je mješavina svih tih boja, isprepletene vlasi svih nijansi plave koja je preljev mijenjala pri svjetlosti.

Nije samo njezina kosa nadahnjivala pjesnike. Sve u vezi Zlatne Djevojke zasluživalo je superlative. Prije mnogo godina jedna temperamentna glavna modna urednica slavno je otpustila pomoćnu urednicu koja je načinila pogrešku kad je oči te slavne osobe opisala kao oči boje »lješnjaka«. Urednica je sama načinila preinaku opisujući zjenice Fleur Savagar kao »mramoraste, prošarane zlatnim, bojom kornjačevine i nevjerojatnim nijansama smaragdno zelene«.

Te rujanske noći 1982. godine Zlatna Djevojka izgledala je ljepša no ikad, zagledana u okupljenu gomilu. Tračak bahatosti sjao je u njezinim očima i njezina poput kipa isklesana brada ostavljala je dojam gotovo nadmenoga držanja, ali u sebi je Fleur Savagar bila prestravljena. Duboko je smirujuće uzdahnula i samu sebe podsjetila na to kako je Zlatna Djevojka sad odrasla i kako više nikada nikome neće dopustiti da je ponovno povrijedi. Promatrala je okupljene. Diana Vreeland, besprijeckorno odjevena u večernju Yves Saint Lauren pelerinu i crne svilene hlače, proučavala je brončanu beninsku glavu, dok je Mihail Barišnji-kov, sav pretvoren u osmijeh, stajao usred skupine žena koje je više zanimao ruski šarm od afričkih primitivnih plemena. U jednom kutu čitač vremenske prognoze na televiziji i njegova supruga iz visokoga društva čavrljali su s jednom francuskom glumicom, kojoj je bilo otprilike četrdesetak godina i koja se prvi puta pojavila u javnosti nakon ne baš strogo povjerljive tajne zatezanja lica, dok je sučelice njima lijepa supruga za pokazivanje ozloglašenoga broadwayskoga producenta homoseksualca sama stajala u kreaciji Mollie Parnis, koju je ne baš razborito ostavila raskopčanu do pojasa.

Fleurina haljina razlikovala se od svih ostalih haljina. Za to se pobrinuo njezin kreator. *Moraš biti otmjena, Fleur. Otmjenost, otmjenost, otmjenost, u Doba Neukusa.* Ukoso je izrezao brončani rastezljivi saten i iskrojio haljinu jasnih linija, s visokim ovratnikom i golih ruku. Posred bedara suknju je u dugoj dijagonali rasporio do suprotnoga gležnja, a prazninu popunio slapom sitnih nabora od najtanjeg *crnog point d'esprita*. Zadirkiavao ju je zbog nabora rekavši kao je bio prisiljen kreirati takvo što kako bi zakamufliroao njezino stopalo broj 41. Glave su se počele okretati i točno je uočila trenutak kad se znatiželja okupljenih pretvorila u prepoznavanje. Polako je odahnula. Galerijom je zavladao tajac. Bradati fotograf okrenuo je svoj fotoapararat marke Hasselblad od francuske glumice, usmjerio ga prema Fleur i zabilježio prizor koji će zauzimati čitavu naslovnicu sutrašnjeg jutarnjeg izdanja časopisa *Women's Wear Daily*.

Na drugoj strani prostorije Adelaide Abrams, spisateljica najčitanije tračerske rubrike u New

Yorku, zaškiljila je pogledavši prema nadsvodenom dovratku. Nemoguće! Je li to prava Fleur Savagar napokon isplivala na površinu? Adelaide je brzim korakom krenula naprijed i naletjela na multimilijunaša, trgovca nekretninama. Neobuzdano je pogledavala ne bi li ugledala vlastitoga fotografa, ali uočila je samo *naftku* iz *Harper's Bazaara* koja se već bila okomila. Adelaide se progurala pokraj dvije zapanjene pripadnice viših društvenih krugova i poput slavnoga konja Sekretarijata koji je osvojio trostruku krunu, naglom kretnjom probila se do Fleur Savagar.

Fleur je promatrala utrku između Harper'sa i Adelaide Abrams i nije znala bi li trebala osjećati olakšanje zbog toga što je pobjednica bila Adelaide. Kolumnistica je bila promoćurna stara lija koju nije bilo lako zavarati polovičnim istinama i neodređenim odgovorima. U drugu ruku, Fleur ju je trebala.

— Moj Bože, Fleur pa to si uistinu ti, ne mogu vlastitim očima vjerovati to što vidim, o moj Bože divno izgledaš!

— I ti, Adelaide. — Fleur je donekle imala naglasak srednjega zapada, ugodan i pomalo melodiozan. Nitko tko ju je slušao ne bi ni pomislio da joj engleski nije materinski jezik. Donji dio njezine brade dotakao je vrh Adelaidene kanirane kose i morala se prignuti za ovlaš poljubac prislanjanjem obraza uz obraz. Adelaide ju je povukla prema stražnjem kutu prostorije, učinkovito je odvojivši od ostalih reportera.

— Tisuću devetsto sedamdeset šesta bila mi je loša godina, Fleur — rekla je. — Ušla sam u menopauzu. Nedaj Bože da ikada budeš morala prolaziti kroz taj pakao kroz koji sam ja prošla. Popravilo bi mi raspoloženje da si mi ponudila priču. No pretpostavljam da si toliko toga imala na umu da bi još na mene pomislila. Ali sad kad si se konačno pojavila u New Yorku... Zaprijetila je prstom prema Fleureinoj bradi. - Recimo samo da si me razočarala.

— Sve u svoje vrijeme.

— To je sve što mi imaš reći?

Fleur joj je uputila osmijeh za koji se nadala daje nepronijljiv i od konobara u prolazu uzela čašu šampanjca.

Adelaide je i sama dograbila čašu. - Da živim stotinu godina, nikada neću zaboraviti tvoju prvu naslovnicu u *Vogueu*. Te tvoje kosti... pa te divne krupne ruke. Bez prstenja, bez laka na noktima. Snimili su te u krznu, s dijamantnom ogrlicom Harry Winstona uz vrat, koja je zasigurno stajala četvrt milijuna dolara.

- Sjećam se.

- Nitko nije mogao povjerovati kad si nestala. A potom je Belinda... — Proračunat izraz preletio joj je licem. — Viđaš li je u zadnje vrijeme?

Fleur nije željela razgovarati o Belindi. - Uglavnom sam bila u Europi. Morala sam nešto srediti.

- Mogu razumjeti to sređivanje. Bila si mlada. Bio ti je to prvi film i gotovo da i nisi imala normalno djetinjstvo. Ljudi u Hollywoodu nisu uvijek osjećajni, ne poput nas u New Yorku. Šest godina, a onda se vratiš i više nisi svoja. Ali kakvo to sređivanje traje šest godina?

- Situacija se zakomplicirala. - Zagledala se u suprotnu stranu prostorije kako bi dala do znanja daje tema razgovora završena.

Adelaide je promijenila taktiku. - Reci mi, tajnovita damo, u čemu je tvoja tajna? Teško za povjerovati, ali izgledaš bolje sad nego s devetnaest.

Kompliment je pobudio Fleureino zanimanje. Katkad je, kad bi pogledala svoju fotografiju, mogla nazrijeti ljepotu koju su ostali vidjeli u njoj, ali samo nepristrano, kao da ta slika pripada nekome drugome. Premda je željela vjerovati vi to da su godine dale snagu i zrelost njezinome licu, nije znala kako će ostali gledati na te promjene.

Fleur nije bila tašta osoba, jednostavno zato što nikada nije mogla shvatiti čemu sva ta gungula. Smatrala je svoje lice prestrogim. Kosti kojima su se fotografi i modni urednici oduševljavali njoj su se doimale muškobanjasto. A što se tiče njezine visine, krupnih ruku i

dugačkih stopala... jednostavno su bili nemogući.

- Ti si ta koja ima tajne — rekla je. — Koža ti je nevjerojatna. Adelaide je dopustila da joj se samo na trenutak laska prije

nego je odmahivanjem ruke odagnala kompliment. — Reci mi za haljinu. Nitko takvo što godinama nije nosio. Podsjeća me na modu kakva je bila nekad... — Glavom je pokazala prema supruzi producenta koja je patentni zatvarač ostavila nezakopčan. — ... prije nego što je vulgarnost zamijenila stil.

— Muškarac koji ju je kreirao doći će večeras ovamo. Izniman je. Moraš ga upoznati. — Fleur se osmjehnula. — Bolje da sad pođem razgovarati s predstavnikom *Harpers'sa* prije nego ti pogledom probuši rupu u leđima.

Adelaide ju je uhvatila za ruku i Fleur je na njezinom licu ugledala istinsku zabrinutost. — Čekaj. Prije nego se okreneš trebaš znati da je upravo ušla Belinda.

Fleur je naglo osjetila neobičnu vrtoglavicu. Nije to očekivala. Kako glupo od nje. Trebala je na to pomisliti... Bez gledanja je znala da će sve oči u prostoriji biti uprte u njih. Polako se okrenula.

Belinda je vadila šal iz ovratnika svoje zlatne bunde od sobo-lovoga krzna. Smrznula se kad je ugledala Fleur, a potom razrogačila svoje nezaboravne oči boje zumbula.

Belinda je bila dražesna četrdesetpetogodišnja plavuša. Vilica joj je ostala čvrsta i njezine do koljena visoke mekane kožne čizme pripijale su se uz male lijepo oblikovane listove. Od pedesetih nosila je istu frizuru... kratko ošišanu kosu počešljanu ustranu, profinjenu... onakvu kakvu je Grace Kelly imala u *Nazovi M radi ubojstva...* i koja se još uvijek doimala moderno. Gotovo ne pogledavši u ljude koji su stajali oko nje, zaputila se ravno prema Fleur. Potom je skinula rukavice i zagurala ih u džepove. Nije ni zapazila kad joj je jedna pala na pod. Bila je usredotočena samo na svoju kći. Zlatna Djevojka.

Belinda je izmislila to ime. Savršeno za svoju lijepu Fleur. Dotaknula je malu srećonošu koju je ponovno počela nositi na lančiću ispod haljine. Dobila ju je od Flynna tijekom onih zlatnih dana provedenih u hotelu Garden of Allah. Ali to zapravo nije bio pravi početak.

Početak... Jasno se sjetila dana kad je sve to otpočelo. Jedan četvrtak u rujnu 1955. godine bio je iznimno vruć dan za Južnu Kaliforniju. Bio je to dan kad je upoznala Jamesa Deana.

Baronovo dijete

DRUGO POGLAVLJE

Belinda Britton uzela je primjerak časopisa *Modem Screen* sa stalka s časopisima u jednoj trgovini u Schwab's Sunset Boulevardu. Nije mogla dočekati da vidi novi film Marilyn Monroe, *Sedam godina vjernosti*, premda joj se nije sviđalo to što ga je Marilyn snimala s Tomom Ewellom. Nije joj bio baš zgodan. Radije bi je ponovno vidjela s Bobom Mitchumom, kao u *Rijeci bez povratka* ili s Rockom Hudsonom, ili još bolje, s Burtom Lancasterom.

Prije godinu dana Belinda je bila strašno zaljubljena u Burtu Lancastera. Kad je odgledala film *Odavde do vječnosti* osjećala je kao da on grli njezino tijelo, a ne tijelo Deborah Kerr, i da njezine usne ljubi dok valovi bjesomučno udaraju oko njih. Pitala se je li Deborah Kerr otvorila usta dok ju je Burt ljubio. Deborah joj se nije činila takvim tipom žene, ali da je Belinda igrala tu ulogu, ona bi ih zasigurno rastvorila i pustila da joj Burt Lancaster zagura jezik, u to ste se mogli kladiti.

U njezinim maštarijama svjetlo nije bilo dobro ili se režiser zanio. Uglavnom iz nekoga razloga kamera ne bi stala, a ne bi ni Burt. Spustio bi gornji dio njezinog jednodijelnog pijeskom umrljanog kupaćega kostima, milovao je i zvao je »Karen«, jer se tako zvala na filmu. Ali Burt bi znao da je to ustvari Belinda, i kad bi sagnuo glavu do njezinih grudi...

— Oprostite, gospodična, možete li mi pružiti primjerak *Header's Digesta*?

Pojavio se kao valovi koji su snažno udarali, baš kao na filmu.

Belinda je pružila časopis, a potom *Modem Screen* zamijenila za *Photoplay* s Kim Novak na naslovnici. Već pola godine sanjarila je o Burtu Lancasteru, Tonyju Curtisu ili nekom od ostalih glumaca. Pola godine prošlo je otkad je ugledala lice pred kojim su izbljedjela sva ostala zgodna lica. Pitala se je li ikada nedostajala svojim roditeljima, ali pretpostavljala je da im je zapravo bilo drago što je otišla. Svakoga mjeseca slali su joj stotinu dolara pa nije morala raditi fizičke poslove, što bi ih dovelo u neugodnu situaciju ako bi prijatelji iz njihovoga društva u Indianapolisu ikada doznali za to. Njezini dobro stojeći roditelji imali su četrdeset godina kad je rođena. Nazvali su je Edna Cornelia Britton. Bila im je strašna smetnja. Premda nisu bili okrutni, bili su hladni, i odrasla je s nejasnim osjećajem panike kojaje izvirala iz osjećaja daje na neki način nevidljiva. Ostali ljudi govorili su joj daje lijepa, učitelji da je pametna, ali njihovi komplimenti ništa joj nisu značili. Kako je netko nevidljiv mogao biti poseban?

Kad je imala devet godina Belinda je otkrila kako svi njezini ružni osjećaji nestaju dok je sjedila u Palace Theateru i pretvarala se da je jedna od onih blistavih boginja koje blješte na platnu. Lijepa stvorenja s licima i tijelima stotinu puta većim od onih uživo. Te žene bile su one odabrane i zaklela se kako će jednoga dana i ona biti s njima na istom tom filmskom platnu, uvećana kao one, sve do trenutka kad se više nikada ne bude osjećala nevidljivom.

— Dvadeset pet centi, ljepotice. — Blagajnik je bio zgodan. Pla-vušan rijetkih zuba, očito neki nezaposleni glumac. Pogledom je klizio preko Belindinoga tijela, moderno odjevenoga u cigaret usku pamučnu tamnomodru haljinu uz tijelo s bijelim obrubom, u struku stegnuta lakiranim kožnim remenom boje maka. Haljina ga je podsjetila na onu kakvu bi nosila Audrey Hepburn, premda je Belinda sebe više smatrala tipom žene sličnijim Grace Kelly. Govorili su joj da izgleda poput Grace. Imala je čak istu frizuru, čime je tu sličnost još više isticala.

Taj stil dopunjavao je njezine sitne lijepe crte lica, pozorno naglašene Tangeejevima ružom za usne Red Majesty. Nanijela je malo Revlonovoga novoga rumenila ispod jagodičnih kostiju da im naglasi konturu, taj trik pročitala je u časopisu *Movie Mirror*, u članku Buda Westmorea, šminkera koji je savjetovao zvijezde. Na svijetle trepavice nanijela je tamnosmeđu maskaru, čime je naglasila ono najljepše na njoj, dva iznimna plava oka zapanjujuće ljepote, boje zumbula, prožeta bojom i nevinošću.

Plavušan sa zapuštenim rijetkim zubima nagnuo se preko pulta. — Za sat vremena završavam

s poslom. Sto kažeš na to da me pričeš? Tamo niže u ulici daju film *Ne kao stranac*.

— Ne, hvala vam. — Belinda je uzela jednu od bavarskih čokoladica s okusom mente koje su u Schwab'su držali izložene na pultu i pružila mu novčanicu od jednoga dolara. Bile su joj posebna poslastica, uz novi časopis o filmu, dvaput tjedno kad je odlazila do trgovine u Sunset Boulevardu. Dotad je vidjela Rhonda Fleminga kako na pultu kupuje bocu šampona Lustre -Creme i Victora Maturea kako izlazi kroz vrata.

— A što kažeš za vikend? — nije se dao smesti blagajnik.

— Bojim se da ne. - Belinda je uzela sitniš i tužno mu se sa žaljenjem osmjehnula što ga je navelo da pomisli kako će ga zauvijek pamtiti s neznatnom primjesom tuge. Sviđao joj se učinak kakav je ostavljala na muškarce. Pretpostavljala je da je proizlazio iz njezinoga neuobičajenoga izgleda, ali zapravo je proizlazio iz nečeg sasvim drugog. Belinda je navodila muškarce da se osjećaju snažnijima, inteligentnijima i muževnijima nego što su uistinu bili. Ostale žene bi iskoristile tu svoju moć, ali Belinda je premalo mislila na sebe.

Pogled joj se zaustavio na mladiću koji je sjedio u stražnjem pregratku, pogubljen nad knjigom i šalicom kave. Srce joj je poskočilo, premda je samoj sebi rekla kako će se ponovno razočarati. Toliko je razmišljala o njemu da joj se činilo da ga vidi posvuda. Jednom je nekog čovjeka pratila gotovo dva kilometra da bi tek tada otkrila kako ima velik i ružan nos koji nije pripadao licu iz njezinih snova.

Polako se zaputila prema stražnjem pregratku dok su se uzbuđenje, očekivanje i gotovo izvjesno razočaranje komešali u njoj. Dok je posezao za kutijom Chesterfielda zapazila je da su mu nokti bili do krvi izgrizeni. Tupkao je cigaretu. Belinda je zadržala dah čekajući da on podigne pogled. Sve oko nje je išče-znulo. Sve osim muškarca u pregratku.

Okrenuo je stranicu knjige koju je čitao, dok mu je nepripaljena cigareta visjela s kuta usana, i palcem otvorio kutiju šibica. Skoro je prišla pregratku kad je zapalio šibicu i podigao pogled. Belinda se odjednom zatekla kako kroz oblak sivoga dima pilji u hladnoplave oči Jamesa Deana.

U tom trenu bila je opet u Indianapolisu, u Palace Theateru. Film se zvao *Istočno od raja*. Sjedila je u zadnjem redu kad je isto to lice eksplodiralo na filmskome platnu. Visokog inteligentnog čela i nemirnih plavih očiju tutnjeći je ušao u njezin život, lica većeg od svih ostalih lica koja je ikada vidjela u životu. U njoj je eksplodirao vatromet i iz središta kruga isijavale iskre, osjećala je kao da joj je sav zrak udarcem šake istisnut iz tijela.

Loš dečko, James Dean, tajnovitoga pogleda, naceren. Loš dečko, Jimmy, koji je zapucketao prstima svijetu i smijao se govoreći mu da ide dovraga. Od trenutka kad ga je ugledala na filmskom platnu u Palace Theateru značio joj je sve. Bio je buntovnik... mamac... blistavi svjetionik. Njegova zabačena glava i pogrubljena ramena bih su objava da je taj muškarac posebno stvorenje. Preoblikovala je tu poruku u sebi i izišla iz kina kao posebna žena. Mjesec dana prije mature izgubila je nevinost na stražnjem sjedištu Oldsmobilea 88, s dečkom čije su je prkosne usne podsjećale naji-mmyjeve. Nakon toga spakirala je kovčeg i uputila se prema autobusnoj postaji u Indianapolisu. Kad je stigla u Hollywood promijenila je ime u Belinda i zauvijek za sobom ostavila Ednu Corneliu.

Stajala je pred njim dok joj je srce snažno udaralo, suludo ras-plesano. Zalila je što na sebi nema svoje uske crne tri četvrt hlače, a ne tu preozbiljnu tamnoplavu pamučnu haljinu. Željela je imati crne naočale, cipele s najvišim potpeticama, plavu kosu začešljanu u stranu češljem od kornjačevine.

— Svi... svidio mi se tvoj film, Jimmy. — Glas joj je drhtao poput previše nategnute strune violine. — *Istočno od Raja*. Svidio mi se. — *I volim te. Više nego što možeš zamisliti.*

Cigareta se u njegovim prkosnim usnama doimala poput uskliknika. Škiljio je ispod otežalih kapaka, braneći se od dima. - Da?

Njoj se obraćao! Nije mogla vjerovati. — Tvoja sam najveća obožavateljica — promucala je.

— Ne znam više ni sama koliko puta sam odgledala *Istočno od Raja*. -Jimmy, sve si mi! Sve

što imam. - Divan je bio. Ti si bio divan. - Piljila je u njega pogledom punim strahopoštovanja, dok su joj plave oči boje zumbula blistale od ljubavi i obožavanja. Dean je slegnuo svojim zgodnim uskim ramenima.

— Jedva čekam *Buntovnika bez razloga*. Prikazuje se sljedeći mjesec, zar ne? — *Ustani i povedi me sa sobom kuti, Jimmy. Molim te. Povedi me kuti i vodi ljubav sa mnom.*

Srce joj je kucalo ubrzano i osjećala je vrtoglavicu. Nitko ga nije razumio poput nje. — Čula sam da će *Div* postići golemi uspjeh. - *Voli me, Jimmy. Sve tu ti dati.*

Uspjeh ga je načinio imunim na plave oči boje zumbula plavuša kojima se obožavanje zvijezda odražavalo na lijepim licima. Nešto je promrmljao i ponovno se sagnuo nad svoju knjigu. Njegovo ponašanje nije smatrala nepristojnim. Bio je div, Bog. Pravila koja su se odnosila na druge nisu se odnosila na njega. — Hvala ti — promrmljala je kad se povukla. Potom je šaptom dodala: — Volim te, Jimmy.

Dean je nije čuo. Ako i jest, nije ga bilo briga. Iste te riječi čuo je već tko zna koliko puta. Belinda je ostatak tjedna provela ponovno proživljavajući taj čarobni susret. Njegovo snimanje u Teksasu bilo je završeno tako da će se zasigurno ponovno pojaviti u Schwab'su i ona će tamo svakoga dana odlaziti, sve dok se on ponovno ne pojavi. Ali tad neće zamuckivati. Muškarcima se oduvijek sviđala pa Jimmy neće biti nikakva iznimka. Odjenut će svoju najseksi odjeću i on će se morati zaljubiti u nju.

Ali odjenula je svoju pristojnu mornarskoplavu haljinu uz ti-jelo kad je sljedećega petka navečer izišla iz trošnog stana koji je dijelila s još dvije djevojke i otišla na spojak. Billy Greenway bio je aknama nagrden ljubitelj seksa, ali je osim toga bio još i glavni glasnik na odjelu dodjele filmskih uloga u Paramountu. Držala je kako će biti jedna od najljepših djevojaka u čekaonici, ali nije znala hoće li se svidjeti pomoćniku direktora koji je od-lučivao o dodjeli filmskih uloga. Kad je izlazila iz zgrade naišla je na Billyja i do trećega spojaka navela ga da joj obeća kako će nabaviti memorandum direktora koji je angažirao glumce ako mu dopusti da joj dira grudi. Jučer ju je nazvao reći joj kako ga se konačno domogao.

Umalo su došli do njegovoga automobila kad ju je privukao k sebi i dao joj dug poljubac. Čula je šuštanje papira u džepu njegove karirane sportske košulje i odgurnula ga od sebe. -Je li to taj memorandum, Billy?

Poljubio ju je u vrat, dok ju je njegovo teško disanje podsjetilo na sve one sirove dečke iz Indiane koje je ostavila iza sebe. — Rekao sam ti da ću ga donijeti, nisam li?

— Daj mi da vidim.

— Poslije, lutko. — Ruke je položio na njezine bokove.

— Izlaziš s jednom damom i ne želim da se grubo postupa sa mnom. — Uputila mu je svoj najhladniji pogled i ušla u automobil, ali znala je kako neće vidjeti papir dok za nj ne plati ceh. -Kamo me vodiš večeras? — upitala je dok su se odvozeći udaljavali od njezinoga stana.

— Što kažeš na to da odemo malo na zabavu u hotel Garden of Allah?

— Garden of Allah? - Belinda je podigla glavu. Tijekom četrdesetih Garden je bio jedan od najpoznatijih hotela u Holly-woodu. Neke zvijezde su i dalje u njemu odsjedale. - Kako si dobio pozivnicu za zabavu u Gardenu?

— Imam ja svoje kanale.

Vozio je držeći jednu ruku na upravljaču dok mu je druga bila prebačena preko njezinih ramena. Kao sto je i očekivala, nije ju odvezao izravno do Gardena. Naprotiv, vozio je zavojitim sporednim ulicama oko Kanjona Laurel, sve dok nije našao jedno osamljeno mjesto. Ugasio je automobil i zakrenuo ključem kako bi mogli slušati radio. Perez Prado svirao je »Cherry Pink and Apple Blossom White«. — Belinda, znaš da sam uistinu lud za tobom. — Onjušio joj je vrat.

Poželjela je da joj samo dade memorandum i potom odvede na zabavu u Garden te da ne mora prolaziti kroz sve to. Ali zadnji put i nije bilo tako loše, onda kad je sklopila oči i pretvarala se da je on Jimmy.

Zavukao joj je jezik u usta prije nego je uspjela doći do daha. Lagano se usprotivila, a potom utisnula Jimmyjevo lice na stražnjem dijelu kapaka. *Zločesti dečko Jimmy uzima sve što želi bez pitanja.* Oteo joj se kratki jecaj kad je osjetila grubo prodiranje jezika. *Zločesti dečko Jimmy, tako slatkoga jezika.*

Počeo je povlačiti gumbje njezine mornarskoplave haljine uz tijelo dok joj je istodobno jezik zavladao sve dublje u usta. Hladan zrak okrznuo joj je leđa i ramena dok joj je skidao haljinu spuštajući je do struka i odmicao grudnjak. Još čvršće je stisnula oči pretvarajući se daje gleda Jimmy. *Jesam li ti lijepa, Jimmy? Volim kad me gledaš. Volim kad me dodiruješ.*

Rukom je prešao preko čarape, a potom i preko podvezice, sve do gole kože. Dotaknuo je unutrašnjost bedara i lagano je raširila noge. *Dotakni me, Jimmy. Tu me dotakni. Lijepi Jimmy. Ah, to.*

Uzeo je njezinu ruku u krilo, trljajući je o svoje tijelo. Naglo je otvorila oči. - Ne! Odmaknula se i počela izravnavati odjeću. — Nisam ja drolja.

— Znam, lutko — rekao je napeto. — Znam da si otmjena. Ali nije u redu toliko me uzбудiti i nakon toga odbiti.

— Sam si se uzбудio. A ako ti to smeta, prestani izlaziti sa mnom.

To mu se nije svidjelo pa je skrenuo u mračnu ulicu. Cijelim putem niz Kanjon Laurel šuteći se durio i bio mrzovoljan kad su izišli na Sunset Boulevard. Tek kad se automobil zaustavio na parkiralištu hotela Garden of Allah posegnuo je u džep i izvadio papir koji je tražila. — Neće ti se svidjeti.

Osjetila je stezanje u utrobi. Zgrabila je od njega papir i pogledom prešla po otipkanome popisu. Morala je dvaput pregledati prije nego je našla svoje ime. Uz njega je stajao komentar. Piljala je u nj pokušavajući shvatiti smisao toga što vidi. Postupno je upijala riječi. *Belinda Britton, pisalo je. Divne oči, divne grudi, netaletrirana.*

Garden of Allah nekoć je bio najpoznatije zabavište u Hollywoodu. Izvorno dom Alle Nazimove, velike ruske filmske zvijezde s kraja dvadesetih, bio je pretvoren u hotel. Za razliku od Beverly Hillsa i Bel Aira Garden nikada nije bio posve prihvatljiv. Čak i kad je prvi put otvoren bilo je nečega pomalo otrcanog u njemu. No zvijezde su i dalje nastavljale dolaziti, poput srebrnih mušica koje je privlačilo dvadeset pet španjolskih bungalova i zabave koje, kako se činilo, nikada nisu prestajale.

Tallulah Bankhead nestašno je gola skakutala oko bazena u obliku Nazimovinoga Crnoga mora. Scott Fitzgerald je u jednom od bungalova upoznao Sheilah Graham. Muškarci su tu živjeli u stanci između brakova: Ronald Reagan kad je prekinuo sjane Wyman i Fernando Lamas nakon Arlene Dahl. Tijekom Zlatnoga doba sve ih se moglo naći u Gardenu: Bogarta i njegovu malu, Ty Power, Avu Gardner. Bio je tu Sinatra, i Ginger Rogers. Scenaristi su tijekom dana sjedili na bijelim drvenim stolcima uz ulazna vrata i tipkali. Rahmanjinov je imao probe u jednom bungalovu, a Benny Goodman u drugome. Uvijek je tu bilo zabave. Do te noći u rujnu 1955. godine Garden je bio na samrtnim mukama. Prljavština i hrda prošarale su bijele vapnom oličene zidove, namještaj u bungalovima bio je otrcan i samo dan prije našli su mrtvoga miša kako pluta u bazenu. Da ironija bude veća jednako je stajalo iznajmiti bungalov tu i u Beverly Hill-su, premda će za četiri godine to mjesto biti srušeno teškom čeličnom kuglom za rušenje dotrajalih zgrada. Ali te rujanske noći Garden je još uvijek bio Garden i neke od zvijezda još uvijek su odsjedale u njemu.

Billy je Belindi otvorio vrata. — Dođi, lutko. Zabava će te razvedriti. Bit će tu i nekoliko tipova iz Paramounta. Predstaviti ću te ljudima. Oborit ćeš ih s nogu.

U rukama je gužvala papir na svome krilu. — Ostavi me na trenutak samu, hoćeš li? Naći ćemo se unutra.

- U redu, lutka. - Njegovi koraci škripali su po šljunku dok se udaljavao. Zgužvala je memorandum u loptu, a potom se zavalila na naslon sjedala. Sto ako je istina to da nema dara? Kad je sanjala o tome da bude filmska zvijezda, nikada nije mnogo razmišljala o glumi. Zamišljala je kako će joj netko davati po-duku ili tomu slično.

Pokraj nje zaustavio se automobil iz kojega je treštala radijska glazba. Par u njemu nije mario za to da ugasi motor prije nego su se počeli ljubakati. Bili su to srednjoškolci koji su se skrivali na parkiralištu hotela Garden of Allah.

Potoni je glazba prestala i otpočele su vijesti.

Tad je prvi put čula.

Spiker je smireno ponovio informaciju, kao da se to svakodnevno događa, kao da to nije skandalozno, kao da to nije bio kraj Belindinoga života, kraj svemu. Vrisnula je ispustivši užasan i dugačak krik, tim još užasniji zbog svega što se odvijalo u njezinoj glavi.

James Dean bio je mrtav.

Sirom je otvorila vrata i posrćući krenula preko parkirališta ne gledajući kamo ide, ni za što ne mareći. Provlačila se kroz grmlje i zaputila niz jednu od staza pokušavajući nadvladati tjeskobu koja ju je gušila. Protrčala je pokraj bazena u obliku Na-zimovinoga Crnoga mora, pokraj velikoga hrastovoga stabla na kraju bazena na kojemu je bila telefonska govornica na kojoj je pisalo: - SAMO ZA ČLANOVE AGENCIJE CENTRAL CASTING. Trčala je sve dok nije stigla do dugačkoga vapnom oličenoga zida pokraj jednoga od bungalova. U mraku, naslonila se na taj zid i plakala zbog smrti svojih snova.

Jimmy je bio iz Indiane, baš kao i ona, i sad je bio mrtav. Poginuo na cesti za Salinas vozeći svoj srebrni Porsche kojega je nazivao »mali gad«. Rekao je kako je sve moguće. — Svaki muškarac je na svoj način poseban, i svaka žena je posebna na svoj način. Bez Jimmyja su joj se njezini snovi činili djetinjastima i nemogućima.

- Draga moja, stvaraj užasnu buku. Bi li ti strašno smetalo da svoje probleme negdje drugdje rješavaš? No budući da si veoma lijepa, pozivam te da uđeš kroz ta vrata i popiješ piće sa mnom.

-Taj glas, dubok i s pomalo britanskim naglaskom, dopirao je preko vrha vapnom oličenoga zida.

Belinda se trgnula podigavši pogled. — Tko ste vi? Zanimljivo pitanje. — Nastupilo je kratko zatišje, prekidano udaljenim zvucima glazbe koja je dopirala sa zabave. — Recimo da sam jedna proturječna osoba. Ljubitelj pustolovine, žena i volke. No ne nužno tim redosljedom. Bilo je nečega u tome glasu... Belinda je nadlakticom obrisala suze i pogledom potražila vratnice. Kad ih je našla, zakoračila je unutra privučena njegovim glasom i mogućnošću da joj nešto odvraća pozornost od užasnoga bola koji je osjećala.

Lokvica blijedožute svjetlosti oplakivala je središte prilaza. Zagledala se u tamni obris muškarca koji je tamo iza sjedio u sjeni noći. —James Dean je mrtav — izustila je. — Poginuo u prometnoj nezgodi.

— Dean? — Kocke leda odzvanjale su lupkajući od čašu. — Ah, da. Nediscipliniran tip. Uvijek je izazivao gužvu. Nije da mu zamjeram, vjeruj mi, i sam sam ih u svoje vrijeme nekoliko izazvao. Sjedni, draga moja, popij piće.

Nije se pomaknula. - Voljela sam ga.

— Ljubav. Shvatio sam da je to prolazna emocija koju se najbolje zadovolji dobrom jebačinom.

Bila je istinski u šoku. Nitko se još nikada nije koristio tim riječima u njezinom prisutstvu pa je rekla prvo što joj je palo na pamet. —Ja ni to nisam imala.

GIGA

Nasmijao se. — E, draga moja, to je sad već prava tragedija. — Čula je blagu škripu, a potom ustao i zaputio se prema njoj. Bio je visok, vjerojatno nešto viši od metar osamdeset, pomalo zaobljen u struku, širokih ramena i uspravnoga držanja. Na sebi je imao platnene hlače i blijedožutu košulju, a uz vrat labavo zavezan svileni šal. Uočila je sitne pojedinosti... platnene sportske cipele, sat s kožnim remenom i pleteni žućkastosmedi pojas. Potom je podignula pogled i zatekla se kako gleda u, od života umorne, oči [Errola Flyna](#).*

* Errol Flynn (1909. - 1959.) australski glumac poznat po svojim zavodničkim ulogama u holivudskim filmovima te raskalašenom privatnom životu.

TREĆE POGLAVLJE

Kad ga je Belinda upoznala Flynn je iza sebe već imao tri supruge i nekoliko velikih imetaka. Imao je četrdeset šest godina, no izgledao je dvadeset godina mlade. Slavni brkovi bili su prosijedi; ono privlačno lice s isklesanom bradom i nosom oblikovanim kao na kakvoj skulpturi dobilo je podbradak i postalo izborano od votke, droge i cinizma. Njegovo lice bilo je odraz autokarte njegovoga života. Za četiri godine bit će mrtav, podleći će kao žrtva dugačkom popisu boleština koje bi većinu ostalih pokosile još mnogo prije. Ali Flynn se razlikovao od većine ostalih.

Dva desetljeća razmetao se na filmskome platnu boreći se protiv zlikovaca, dobivajući ratove i spašavajući djeve. Kapetan Blood, Robin Hood, Don Juan... sve njih odglumio je Flynn. Katkad ih je, kad je bio raspoložen, čak dobro odigrao.

Davno prije dolaska u Hollywood Errol Flynn sudjelovao je u pustolovinama koje su u svakom pogledu bile jednako tako opasne kao one koje je odigrao na filmskome platnu. Bio je istraživač, mornar, tragač za zlatom. Trgovao je u zamjenu za robove u Novoj Gvineji. Ožiljak na peti ostao mu je od pucnja koji je ispalio jedan lovac na glave, a drugi, onaj na trbuhu, zadobio je nakon naguravanja s vozačem rikše u Indiji. Barem tako je rekao. Ali s Flynnom nitko nikada nije mogao znati na čemu je.

Uz njega su uvijek bile žene. Nisu ga se mogle zasititi, a Flynn je isti taj osjećaj gajio prema njima. Posebice je volio mlade. Sto mlade, to bolje. Pogled u svježe mlado lice i uranjanje u svježe mlado tijelo pružali su mu iluziju da ponovno stječe svoju izgublenu nevinost. No to mu je jednako tako donosilo i nevolje.

Godine 1942. sudilo mu se za silovanje. Premda su djevojke na snošaj pristale, prema kalifornijskome zakonu bilo je protuzakonito imati seksualni odnos s maloljetnom osobom, pristajala ona na to ili ne. U poroti je bilo devet žena i Flynn je bio oslobođen optužbe. Poslije je spašavao od zaborava mit o svojim pothvatima, premda mu se nije sviđalo biti temom viceva na temu seksa.

Suđenje nije bio kraj njegove opčaranosti mladim djevojkama i premda je imao četrdeset šest godina, bio raskalašeni alkoholičar, i dalje su ga smatrale neodoljivim.

— Dođi ovamo, ljepoto, sjedni tu pokraj mene. Dotaknuo joj je ruku i Belinda je imala osjećaj da se zemlja

zavrtjela i izletjela iz svoje orbite. Spustila se na stolac do kojega ju je doveo, baš kad je pomislila da bi je noge mogle izdati. Ruka mu se tresla kad je uzeo čašu koju je pružio prema njoj. Nije to bio san. Bilo je stvarno. Ona i Errol Flynn bili su zajedno, sami. Osmjehnuo joj se, vragolasto se nacerivši, ugladeno, ona poznata lijeva obrva bila mu je neznatno viša od desne. — Koliko ti je godina, ljepoto?

Trenutak je bio potreban da dođe do glasa: - Osamnaest.

— Osamnaest... — Lijeva obrva mu se još malo izdignula. — Ne bih rekao... ne, naravno. — Potegnulo je krajičak svog brka i smijuljio se, kao da joj se ispričava, što je djelovalo istodobno šarmantno i razoruzavajuće. — Nemaš li možda rodni list kod sebe?

— Moj rodni list? — Ispitivački ga je pogledala. Kakvo neobično pitanje. Potom su joj na pamet pale stare priče o suđenju pa se nasmijala. — Ne nosim sa sobom rodni list, gospodine Flynn, ali zbilja mi je osamnaest. — Njezin smijeh smiono se pretvorio u vragoljast. — Bi li nešto mijenjalo da nemam?

Odgovor koji je dao odavao je staroga Flynn. - Naravno da ne bi.

Sljedeći sat vremena uljudno su razgovarali. Flynn je njoj ispričao priču o Johnu Barrymoreu i ogovarao svoje glavne glumice, a ona njemu povjerila što joj se dogodilo s Paramountom. Zamolio ju je da mu se obraća s »barone«, njegovim najdražim nadimkom. Pristala je, no svejedno ga je zvala »gospodin Flynn«. Nakon tog sata vremena uzeo ju je za ruku i uveo unutra.

Osjećajući nelagodu zamolila je da se posluži kupaonicom. Nakon što je povukla vodu i oprala ruke, zavirila je u sadržaj njegovoga ormarića s lijekovima. Četkica za zube Errola Flynna. Britvica Errola Flynna. Pogledom je preletjela preko tableta i čepića protiv bolova Errola Flynna. Kad je zatvorila ormarić, lice u zrcalu bilo je rumeno, a oči sjajne od uzbuđenja. Ušetala je u svijet velike zvijezde.

Čekao ju je u spavaćoj sobi. Na sebi je imao kućni ogrtač boje burgundca i pušio cigaretu u kratkom jantarnom držaču. Nova boca votke bila je na stolu pokraj njega. Osmjehivala se nesigurno, ne znajući što bi sljedeće trebala učiniti. Doimao se kao da uživa, zadovoljno. — Suprotno onome što si možda čula, ljepoto, nisam silovatelj mladih djevojaka.

- Nisam ni mislila da jeste, gospodine Flynn... Barone. — Jesi li posve sigurna da znaš što radiš ovdje?

- O, da.

- Dobro. — Povukao je posljednji dim cigarete, nakon čega je držač odložio u pepeljaru. — Možda bi se željela skinuti za mene.

Teško je progutala. Nikada nije bila potpuno gola pred nekim muškarcem. Bila je bez gaćica, ili raskopčane haljine, kao večeras s Billyjem, ali uvijek su to dečki činili. Nikada se ni pred kim nije razodjenula sama. Ali naravno, Errol Flynn nije bio bilo tko.

Posegnuvši rukama iza leđa prtljala je s gumbima. Kad ih je napokon raskopčala, pustila je da joj haljina sklizne preko boko-va. Nije ga se usudila pogledati i pomislila je na njegove divne filmove: *Patrola u zoru*, *Cilj: Burma*, *Juriš lake konjice*. Taj je gle-dala na televiziji.

Nervozno je pogledom tražila mjesto na koje će odložiti haljinu i u udaljenom kraju prostorije ugledala ormar. Nakon što ju je objesila na vješalicu izula je cipele i potom pomislila na ono što bi trebala skinuti sljedeće.

Uputivši mu brz pogled osjetila je kako drhturi od zadovolj-stva. Pogled joj je čeznutljivo izbrisao njegove bore i podbra-dak, sve dok joj nije izgledao baš kao na filmskom platnu. Pri-sjetila se kako je bio zgodan u filmu *Protiv svih zastava*. Igrao je britanskoga mornaričkoga časnika dok je Maureen O'Hara bila gusarica po imenu Spitfire. Posegnuvši za čipkastim rubom kombinezona Belinda je otkopčala podvezicu, skinula čarape i uredno ih smotala. Nakon toga skinula je pojas koji je držao podvezice. Nedavno su na televiziji prikazivali *Santa Fe Trail*. On i Olivia de Havilland bili su divni zajedno. Bio je oličenje muškosti, a Olivia je uvijek bila prava dama.

Belinda je na sebi sad imala samo kombinezon, grudnjak, gaćice i svoju narukvicu srećonošu. Otkopčala je malu zlatnu zakačku. Ruke su joj drhtale, ali napokon ju je uspjela skinuti i odložiti pokraj čarapa. Poželjela je da on ustane i skine ostalo, no nije pokazivao ni najmanje želje da se pomakne. Polako je prevlačila kombinezon preko glave.

Sjetila se da je bio oženjen. Upoznao je Patrice Wymore, svoju trenutačnu suprugu, na snimanju *Rocky Mountaina*. Patrice je bila veoma sretna što se udala za čovjeka poput Errola Flynna, ali glasine o njihovom prekidu zasigurno su bile istinite jer bi u protivnom bio s Patrice, a ne s njom. Bilo je teško održati brak u Hollywoodu.

Kad je napokon bila gola, po Flynnovome pogledu vidjela je daje zadovoljan onim što je otkrila. — Pridi, ljepoto.

Osjećajući nelagodu, ali i uzbuđenje, poslala je prema njemu. Ustao je i dotaknuo joj bradu. Umalo se onesvijestila od uzbuđenja. Čekala je da je poljubi. Ruke su mu kliznule do njezinih ramena. Poželjela je da je poljubi onako kako je ljubio Oliviju de Havilland i Maureen O'Hara, i sve ostale lijepe žene koje je volio na filmskome platnu, ali on je samo rastvorio ogrtač. Bio je gol. Njezine oči nisu željele prihvatiti istinu o njegovoj mlitavoj osunčanoj koži. — Bojim se da ćeš mi morati malo pomoći, ljepoto — rekao je. - Votka i vođenje ljubavi ne idu baš uvijek zajedno.

Podignula je pogled i zagledala mu se u oči. Bit će joj privilegija pomoći mu, osim što nije točno znala što se to očekuje od nje.

Dobro poznajući razmišljanja mladih djevojaka shvatio je njezino oklijevanje i uputio joj poseban prijedlog. Bila je u šoku, no istodobno očarana. Znači tako su slavni muškarci vodili ljubav. Bilo je neobično, ali na neki način joj se činilo posve odgovarajućim.

Spustila se na koljena.

Potrajalo je prilično dugo pa se umorila, ali napokon ju je podigao i polegao na krevet.

Madrac se uleknuo kad se zakotrljao legavši na nju. Sad će je sigurno poljubiti, ali na njezino razočaranje, to se nije dogodilo.

Laktom joj je rastvorio noge i brzo ih je raširila za njega. Oči su mu bile sklopljene, ali zato je ona svoje držala otvorenima kako bi mogla svaki trenutak zapamtiti. Errol Flynn će spavati s njom. Errol Flynn. Osjećala je zbornu pjevanje u srcu. Zatim prodiranje. Guranje. Bio je to uistinu Errol Flynn!

Tijelo joj je eksplodiralo.

Poslije ju je tijekom noći upitao kako se zove i ponudio joj cigaretu. Zapravo nije pušila pa je samo nekoliko puta kratko povukla. Uzbudivalo ju je biti uz njega, naslonjena na uzglavlje, s cigaretom. Prvi put se u to nekoliko sati sjetila Jimmyja. Siroti Jimmy, umrijeti tako mlad.

Život zna biti baš okrutan. Kakve je ona imala sreće stoje tu, živa i sretna.

Flynn joj je pričao o svojoj jahti, *Žaca*, i nedavnim putovanjima. Belinda nije željela zabadati nos u ono stoje se ne tiče, ali bila je znatiželjna po pitanju njegove supruge. — Patrice je veoma lijepa.

— Divna žena. Ružno se ponašam prema njoj. — Iskapio je čašu, a potom se protegnuo preko nje posežući za bocom na noćnom ormariću, kako bi je ponovno natočio. Dok je točio piće u čašu, rame mu je utonulo u njezine grudi. — Tako sam navikao sa ženama. Ne namjeravam ih povrijediti, ali nisam stvo-ren za brak.

— Hoćeš li se razvesti? — Bojažljivo je otresla pepeo s cigarete.

— Vjerojatno. Premda, sam Bog zna, ne mogu si to priuštiti. **IRS*** od mene potražuje gotovo milijun dolara, a ja imam već toliko zaostataka u plaćanju alimentacije da sam izgubio evidenciju.

Belindine oči sućutno su zasuzile. — Čini se nepoštenim da čovjek poput tebe treba brinuti o takvim stvarima. Toliko si zadovoljstva mnogim ljudima priuštio.

Flynn ju je potapkao po koljenu. — Slatka si ti djevojka, Belinda. I lijepa. Ima nešto u tvojim očima što me navodi da zaboravim na to koliko imam godina.

Osjetila se slobodnom prisloniti obraz uz njegovo rame. — Ne smiješ tako govoriti. Nisi ti star.

Osmjehnuo se i poljubio je u tjeme. - Slatkice.

Do kraja tjedna Belinda se preselila u Flynnov bungalov u hotelu Garden of Allah. Prošao je mjesec dana. Na kraju listopada dao joj je zlatnu narukvicu srećonošu. Mala okrugla pločica visjela je s rašljastoga okvira na kojemu je nasred jedne strane bilo ugravirano 'LUV', a na drugoj strani slova T i 'U'. Kad je vrškom prsta zavrtjela srećonošu pojavila se poruka 'I LUV U'. Znala je da on to ne misli, ali čuvala je tu dragocjenu narukvicu i s ponosom je nosila kao simbol svijetu da ona pripada Errolu Flynnu.

U odrazu žara njegove slave, njezini stari osjećaji o nevidljivosti iščeznuli su. Nikada dotad nije se osjećala tako lijepom, tako pametnom, tako važnom. Spavali su dokasna, provodeći dane na jahti *Zaca* ili uz bazen. Noći su bile rezervirane za klubove ili restorane. Naučila je piti i pušiti, naučila je ne zapiljiti se kad bi sretala slavne osobe, bez obzira na silinu uzbuđenja koje je osjećala u sebi, i shvatila da se, tako se barem činilo, sviđala tim slavnim osobama. Jedan glumac, Flynnov prijatelj, rekao joj je daje to zato što ona ne sudi, nego samo obožava. Ta ju je opaska zbunila. Kako bi ona mogla suditi? Nije na običnima ljudima da

* IRS- kratica za Internal Revenue Service.

donose sudove o zvijezdama.

Katkad su noću ona i Flynn vodili ljubav, ali češće su samo razgovarali. Pogađalo ju je kad je vidjela koliko je tužan i u problemima bio ispod te svoje opuštene fasade. Posvetila se tome da ga usreći.

Odgledala je *Buntovnika bez razloga* i pomislila kako, na kraju krajeva, njezin san nije nestao. Upoznavala je sad direktore filmskih studija, ne više samo niže pomoćnike direktora koji su dodjeljivali filmske uloge. Trebala je iskoristiti te kontakte i pripremiti se za neizbježni trenutak kad će Flynn otići nekoj drugoj ženi. Nije se zavaravala po tom pitanju. Nije ona bila dovoljno važna da ga dugo zadrži.

Flynn joj je kupio izazovan francuski bikini boje jarko crvenoga ruža za usne i sjedio uz nju na rubu bazena ispijajući votku i promatrajući je kako se zabavlja. Nitko drugi u Gardenu nije bio dovoljno pustolovan da se usudi odjenuti neki od novih bikinija, ali Belindi nije bilo nimalo neugodno. Voljela je gledati Flynnna kako je promatra. Voljela se pojaviti iz vode i zamotati u ručnik koji joj je pridržavao. Osjećala se sigurna, zaštićena i obožavana.

Jednog kasnogjutra, dok je Flynn još spavao, Belinda je odjenula svoj crveni bikini i zaronila u bazen na kojemu nije bilo nikoga. Nekoliko puta lagano je zamahnula rukama, otvorila oči ispod vode i ugledala inicijale Alle Nazimove urezane u beton neposredno ispod nivoa vode. Kad je isplivala na površinu zatekla se zagledana u dvije posebno ulaštene kožne cipele.

- *Tiens!* Sirena je u bazenu Garden of Allah. Morska sirena, očiju plavljih od neba. —

Probijajući se kroz vodu Belinda je zaškiljala braneći se od jutarnjega sunca i ugledala muškarca koji je stajao iznad nje. Bilo je sasvim očito da je Europejac. Njegovo svjetlosivo odijelo imalo je svileni odsjaj i bilo besprijekorno izglačano, kao u čovjeka koji je zadržao slugu koji mu se brinuo za odijela. Bio je srednje visine, vitak i aristokratskoga držanja. Njegova tamna kosa bila je veoma vješto ošišana, s namjerom da prikrije ispadanje. Male ukošene oči bile su smještene iznad širokoga nosa, neznatno povijenoga na vrhu. Nije bio zgodan, ali ostavljao je dojam. Miris novca i moći snažno se lijepio uz njega, poput njegove skupe kolonjske vode. Procijenilaje da ima između trideset pet i četrdeset godina, prema naglasku bi se re-klo da je bio Francuz, premda su mu crte lica bile egzotičnije. Možda je bio neki europski snimatelj filmova.

Sočno mu se nacerila. — Nije morska sirena, monsieur. Tek jedna posve obična djevojka.

- *Ordinaire?* — Ne bih baš rekao. Prije bi se moglo reći *tres extraordinaire*.

Rado je prihvatila kompliment i svojim najboljim srednjoškolskim naglaskom na francuskome rekla: — *Merci beaucoup, monsieur. Vous etes trop gentil.*

— Reci mi, *ma petite* morska sireno, skriva li se rep ispod toga *charmant* crvenoga bikinija?

U pogledu mu se vidjelo da ga to zabavlja, ali Belinda je osjećala nekakvu proračunatost u toj smionosti. Taj čovjek nije ništa govorio i činio slučajno. — *Mais non, monsieur*— odgovorila je jednoličnim glasom. — Samo dvije obične noge.

Podigao je obrve. - Možda bi ipak, mademoiselle, trebala meni prepustiti da prosudim?

Trenutak se zagledala u njega, a potom zaronila i dugačkim jasnim zamasa zaplivala prema ljestvama na suprotnoj strani bazena. Ali kad se popela, on je već bio nestao. Pola sata kasnije ušla je u bungalov i zatekla ga uz Bloody Mary u razgovoru s Flynnom.

Jutra nisu bila Flynnovo omiljeno doba dana i uz besprijekorno dotjeranoga stranca doimao se neuredno i staro. No ipak je bio daleko zgodniji. Sjela je na naslon stolca na kojemu je sjedio i položila mu ruku na rame. Poželjela je imati hrabrosti i dati mu ležeran poljubac za dobro jutro u obraz, ali sporadična noćna intima koja se odvijala među njima nije joj pružala osjećaj da ima pravo na takvu vrstu neformalnosti. Obujmio ju je oko struka.

- Dobro jutro, ljepoto. Koliko mogu zaključiti vas dvoje ste se već upoznali kod bazena.

Strančev pogled kliznuo je niz njezine duge osunčane noge koje su izvirivale ispod frotirnog ogrtača koji je prebacila preko bikinija. — Ipak nema repa. — Graciozno je ustao i predstavio se.

— Alexi Savagar, mademoiselle.

— Skroman, je, draga moja. Naš posjetitelj zapravo je grof Alexi Nikolai Vasily Savagarin. Jesam li dobro shvatio, prijatelju?

— Kao što veoma dobro znaš, moja obitelj nosila je taj naziv još dok smo bili u St. Petersburgu, *mon ami*. — Premda je Alex zvučao pomalo prijekorno, Belinda je osjećala da mu je drago što se Flynn koristi njegovom titulom. — A sad smo beznađež-no Francuzi.

— I prokleta bogati. Tvoja obitelj nije ostavila rublje Majci Rusiji, je li, prijatelju? — Nipošto. — Flynn se okrenuo prema Belindi. — Alexi je u Kaliforniji zbog kupnje nekolicine starih automobila koje će otpremiti u Pariz, za svoju zbirku.

— Kakav si ti seljak, *mon ami*. Alfa Romeo iz 1927. godine teško se može nazvati tek »starim automobilom«. Osim toga, ovdje sam poslovno.

— Alexi pridonosi obiteljskom bogatstvu petljajući se u elektroniku. O kakvoj si mi to napravi govorio? Ima li to kakve veze s radiolampama?

— O tranzistoru. On će zamijeniti radiolampe.

— O tranzistoru. Tako je. Ako njime zaradi novac, kladim se da će Alexi sjediti na kamionu punom malih uređaja za prisluškivanje. Misliš da će mi biti voljan posuditi nešto svoje zarade kako bih mogao snimiti svoj sljedeći film? — Premda je gledao u nju, Belinda je imala osjećaj da se on zapravo obraća Alexiju.

Alexi ga je promatrao zabavljajući se. — Nisam ja svoje bogatstvo zaradio bacajući zdrav novac i ulažući ga u loše projekte. Naravno, osim u slučaju da se želiš rastati od *Zace*. E, tad bi to već bila sasvim druga priča.

- *Zacu* ne dam dok sam živ - odgovorio je Flynn u čijem se glasu osjećala oštrina.

- Kako stvari stoje, *mon ami*, možda neću ni morati dugo čekati.

Poštediti me svojih prodika. Belinda, napravi nam još dvije BoodyMary.

- Naravno. — Odnijela je njihove čaše i ušla u kuhinju koja se nalazila u produžetku dnevnoga boravka. Nijedan od te dvojice muškaraca nije se potrudio stišati glas i mogla je čuti njihov razgovor dok im je u čaše točila iz nove limenke soka od rajčice. U početku su razgovarali o tranzistorima i Alexijevome poslu da bi nedugo zatim razgovor postao prisniji.

Belinda ti je mnogo bolja od one zadnje, *mon ami* — čula je Alexije kako govori. — Ima posve *extraordinaire* oči. Ali malo je starija. nije li? Ima više od šesnaest?

- Bogohuliš, Alexi? — Flynn se nasmijao. — Ne pomišljaj na to da nju dobiješ. Samo bi gubio vrijeme. Belinda je moja radost.

Poput vjernoga je psa, ali pripitomljena i lijepa. Samo se divi. Ne prigovara, ne drži mi prodike zbog pića. Trpi moja raspoloženja i iznenađujuće je inteligentna. Da ima više žena kao sto je Belinda, bilo bi i mnogo više sretnijih muškaraca.

— *Mon Dieu*, zvučiš mi kao da si spreman za još jedan odlazak pred oltar. Siguran si da si to možeš priuštiti?

— Ona mi je jednostavno rasonoda — odgovorio je Flynn u čijem se glasu osjećao tračak ratobornosti. — I to prokleta ugodna.

Belindini obrazi bili su rumeni kad im je donijela pića. Nije joj se svidjelo ono što je rekao o psu, ali sve ostalo što je rekao o njoj bile su lijepe riječi.

— O, tu si, ljubavi. Upravo sam Alexiju govorio o tebi. Osjetila je blagu napetost među dvojicom muškaraca, kakvu prije nije bila zapazila.

— Savršenstvo si, mademoiselle, ako je vjerovati Baronovim riječima. Inteligentna, neodoljiva, lijepa... premda su moja viđenja tvoje ljepote u neku ruku ograničena, tako da bi mi mogao i lagati.

Flynn je oprezno otpio gutljaj pića koje mu je pružila. — Mislio sam da sije vidio na bazenu.

— Bila je pod vodom. A sad, kao što vidiš... — Kimnuo je pokazujući prema frotirnom

ogrtaču koji je imala na sebi.

Muškarci su se dugo pogledavali. Je li to ona u Alexijevim očima vidjela izazov? Belinda je osjećala kao da svjedoči nekoj staroj poznatoj igri među njima, igri koju nije razumjela.

— Belinda, ljubavi, skini to, hoćeš li? - Flynn je zgužvao praznu kutiju cigareta.

— Svoj ogrtač, draga. Skini ga, budi dobra djevojka. Pogledala je najprije jednoga, a potom drugoga muškarca.

Flynn je stavljao novu cigaretu u jantarni držač, ali Alexiju je promatrao. U njegovom pogledu bio je tračak nečega koje moglo biti sućut skrivena ispod osjećaja zabavljanja. - Dovodiš je u neugodnu situaciju, *mon ami*.

— Glupost. Belinda nema ništa protiv. — Flynn je ustao i prišao joj. Podigao joj je bradu, baš onako kako gaje viđala da to često čini Oliviji de Havilland. - Učinit će sve što od nje zatražim. Nije li tako, ljubavi? - Prignuo se i ovlaš je poljubio u usta.

Samo je trenutak oklijevala prije nego je spustila prste do širokoga pojasa na svom ogrtaču.

Flynn joj je nadlakticom dotaknuo obraz. Polako je odriješila čvor i pustila da pojas padne.

Okrećući se prema Flynnu dopustila je da joj ogrtač sklizne na pod.

— Pusti da Alexi vidi, ako nemaš ništa protiv, ljubavi moja. Želim da dobro pogleda to što on svojim novcem ne može kupiti.

Nevoljko je pogledala Flynna, ali on je gledao u Alexija. Nejasno se doimalo da mu je na licu pobjednički izraz. Polako se okrenula prema Francuzu. Hladan zrak dodirivao joj je kožu i bikini joj se lijepio uz grudi. Samojoj sebi je govorila kako je djetinjasto od nje osjećati nelagodu. Pa ništa se nije razlikovalo od onoga kad je stajala uz rub bazena. Ali ipak se nije mogla prisiliti pogledati u ukošene ruske oči Alexija Savagara.

— Imaš divno tijelo, *mon ami* — rekao je. — Čestitam ti. Ali tratiš svoju ljepotu na ovoga izbljedjeloga idola s matineja. Mislim da ću te ukrasti. — Rekao je to ležernim glasom, ali nešto u izrazu njegovoga lica govorilo joj je da to nije izgovorio tek usputno.

— Mislim da nećete - pokušala je zvučati hladno i profinjeno, kao Grace Kelly u *Uhvatite lopova*. Bilo je u njemu nečega čega se bojala. Možda je to bio taj njegov osjećaj moći, dojam autoriteta koji je jednako ležerno ostavljao, baš kao stoje ležerno nosio svi-jetlosivo odijelo. Sagnula se po ogrtač, ali kad se uspravila, Flynn ju je uhvatio za gola ramena i spriječio da se pomakne.

— Ne obaziri se na Alexija, Belinda. Mi smo stari suparnici. -Kukom je prešao niz njezinu i posesivno položio raširenu šaku preko golih rebara. Njegov mali prst upao je u udubinu pupka. -Ne može podnijeti vidjeti me sa ženom koju on ne može imati. To datira još iz davnih dana kad smo bili mladi i kad sam mu ih sve krao. Moj prijatelj je i dalje samo jedan veliki gubitnik.

— Nisi mi ih sve ukrao. Sjećam se nekolicine koje je moj novac privukao više od tvoga lijepoga lica.

Belinda je zadržala dah kad se Flynnova topla i posesivna ruka spustila još malo niže i zadržala na crvenome trokutu njezinog minijaturnog bikinija. — Ali bile su stare. Uopće nisu bile naš tip.

Protiv svoje volje podignula je pogled i ugledala Alexija zavaljenog u fotelju, oličenje aristokratske nehajnosti, kako jednu nogu u besprijekornim hlačama prebacuje preko druge.

Kad je podigao pogled i susreo se s njezinim, za djelić sekunde zaboravila je na to daje u prostoriji Flynn.

ČETVRTO POGLAVLJE

Alexi je s njima krstario na jahti *Zaca* i izvodio ih na večere u najbolje restorane u južnoj Kaliforniji. Katkad je Belindi na dar kupovao nakit, elegantan i skupocjen. Držala ga je u originalnim kutijama i nosila samo mali Flynnov lančić srećonošu oko vrata.

Alexi je izgrdio Flynnu zbog srećonoše. - Kakva vulgarna bi-žuterija. Belinda zasigurno zavrjeđuje bolje.

— O, mnogo bolje — odgovorio je Flynn. — Ali ja si to ne mogu priuštiti, prijatelju. Nismo svi mi rođeni pod srećnom zvijezdom.

Dvojica muškaraca upoznala su se prije gotovo jednoga desetljeća, na privatnoj jahti iranskoga šaha, ali njihovo prijateljstvo tijekom godina se razvilo. Alexijeva nazočnost podsjećala je Flynnu na pogreške iz prošlosti i neiskorištene mogućnosti. Ali nikada se nije prestao nadati kako će nešto Alexijevoga bogatstva preusmjeriti u svom smjeru te je na kraju Alexi to suparništvo sve očitije osjećao.

Ispod šarma koji je pokazivao Alexi Savagar bio je muškarac koji je život shvaćao ozbiljno. Kao aristokrat prezirao je Flynnov inferiorni odgoj i nedostatak formalnog obrazovanja. Kao poslovan čovjek prezirao je njegov životni stil playboya i omalovažavanje samodiscipline. Ali s trideset osam godina... kad mu je bogatstvo bilo osigurano i moć neupitna... zabava mu je postala dragocjena roba. Osim toga, Flynn mu nikada nije predstavljao ozbiljnu prijetnju. Sve do trenutka kad se Alexi zagledao u mor-sku sirenu koja je plivala u bazenu hotela Garden of Allah.

Imali su sličan ukus... mlade tek propupale djevojke na čijim se rumenim obrazima još uvijek zrcalila nevinost. Činilo se kako Flynnu slava i seksualna privlačnost daju prednost, ali Alexijevo bogatstvo i pomno odglumljen šarm bili su moćan afrodisijak. Flynn je u Belindi vidio novoga pijuna u igri koju su dvojica muškaraca igrala godinama. Ni na koji način nije mogao znati da je Alexi promatra drukčije.

Alexija je njegova nagona reakcija prema Belindi Britton zatekla nespregnoga. Bila je to jedna glupasta djevojka apsurdno opsjednuta filmskim zvijezdama. Osim mladosti, nije baš imala mnogo toga za preporuku. Premda je bila inteligentna, bila je nedovoljno obrazovana. Nije se moglo poreći da je bila lijepa, ali takve su bile i ostale žene koje je poznavao. No u usporedbi s Belindinom okaljanom nedužnošću njegove mnogo profinjnije partnerice činile su se starima i klonulima. Belinda je bila savršena kombinacija djeteta i kurve, misli su joj bile nedodirljive, a tijelo raskošno i iskusno.

Ali privlačnost koju je osjećao prema Belindi bila je daleko više od seksualne želje. Bila je dijete vedroga pogleda, željno života i prepuna vjere u budućnost. On je htio biti taj koji će je uvesti u taj svijet, pružiti joj sigurnost i štiti je, oblikovati je u idealnu ženu kakva je mogla postati. Kako su dani prolazili nagomilane godine njegova cinizma polako su nestajale.

Ponovno se osjećao kao mladić pred kojim se protezao život, prepun obećanja.

Pred kraj studenoga Flynn je izjavio kako na tjedan dana odlazi u Meksiko i zamolio Alexija da pripazi na nju. Alexi se Belindi blago osmjehnuo, a potom okrenuo prema Flynnu. — Trebao bi dvaput razmisliti prije nego što napustiš teren.

Flynn se nasmijao. - Belinda čak ni one drangulije koje si joj dao neće staviti na sebe, hoćeš li, ljubavi moja? Ne vjerujem da imam nekog velikog razloga za zabrinutost.

Belinda se nasmijala, kao da je sve to bilo samo dobra šala, ali osjećala je nelagodu u blizini Alexija Savagara. Nitko se nikada prema njoj nije tako uglađeno ponašao. Zbunjivali su je vlastiti osjećaji. Bio je utjecajan, ali nije bio filmska zvijezda... nije bio Errol Flynn... pa zašto bi onda bila tako uznemirena zbog njega?

Sljedećega tjedna Alexi joj je bio stalna pratnja. Posvuda su se vratolomnom brzinom vozili u crvenome Ferrariju koji se činio produžetkom Alexijevoga skladnoga tijela. Promatrala je njegove ruke na upravljaču, zapažala sigurnost dodira i čvrsti stisak prstiju. Kako bi izgledalo

imati takvo samopouzdanje? Dok su se bučno vozili ulicama Beverly Hillsa kroz bedra je osjećala snagu automobilskeg motora. Zamišljala je kako svi nagađaju o njoj. Tko je ta plavuša koja je uspjela privući zanimanje dvojice tako utjecajnih muškaraca?

Navečer su odlazili u *Ciro's* ili *Chasen's*. Katkad su razgovarali na francuskome i Alexi je birao jednostavne riječi kako bi ga mogla pratiti. Opisao joj je zbirku svojih klasičnih starih automobila, do u pojedinosti opisivao ljepotu Pariza ijedne večeri, dok je Ferrari bio parkiran na brežuljku i dok su se svjetla grada prostirala pod njezinim nogama, progovorio je o sebi. — Moj otac je bio ruski aristokrat, dovoljno mudar da preseli u Pariz prije izbijanja Prvoga svjetskoga rata. Tamo je upoznao moju majku. Ona gaje uvjerila da skрати prezime od Savagarin u Savagar, kako bi se bolje uklopio u pariško društvo. Rođen sam godinu dana prije završetka rata i tjedan prije očeve smrti. Ljubav prema lijepim stvarima naslijedio sam od majke Francuskinje. Ali ne zavaravaj se. Ispod svega toga ostao sam neumoljivi Rus. Alexijeva okrutnost istodobno je očaravala i plašila Belindu. Pričala mu je o sebi, opisujući mu svoje roditelje i usamljenost koju je osjećala u ranoj mladosti. Pozorno ju je laskavo slušao dok je s njim dijelila svoje snove o tome kako je željela postati zvijezda i povjeravala mu sve ono što dotad nikada nikome nije rekla. On je njoj govorio o Flynnu. — Ostavit će te, *ma chere*. Moraš to shvatiti.

— Znam. Vjerojatno će me poslati s tobom kako bi mogao biti s drugim ženama. Možda čak i s vlastitom suprugom. — Molećivo ga je pogledala. — Molim te, nemoj mi reći ako znaš. On si tu ne može pomoći. To mi je jasno.

- Kakvo obožavanje. — Alexi je neznatno zakrenuo usnicama. Moj prijatelj je, kao uvijek, pravi sretnik. Šteta što on tebe ne cijeni. Možda ćeš drugi put imati više sreće u izboru partnera.

- Kad to tako kažeš zvuči kao da sam nekakva drolja - odrezala je Belinda. - Ne sviđa mi se to.

Pogled Alexijevih neobično ukošenih očiju prodirao je kroz njezinu odjeću, kroz kožu, do onog skrivenog mjesta za koje je samo on znao da postoji. - Ženi poput tebe, *ma chere*, uvijek će biti potreban muškarac. — Uzeo ju je za ruku i poigravao se vrškom njezinih prstiju, pri čemu je osjetila laganu drhtavicu. — Nisi ti jedna od ovih snažnih modernih žena. Tebi su potrebni sigurnost i zaštita, oblikovati te u nešto dragocjeno i lijepo. Na trenutak je pomislila da vidi bol u njegovim očima, ali tog dojma je nestalo kad mu je glas postao oporiji. — Previše jeftino se prodaješ.

Snažno je povukla ruku. Nije shvatio. Nije bilo ničega jeftinoga u podavanju Flynnu. Svemu je došao kraj nedugo nakon Božića kad se Flynn zasitio igre koju su igrali. Dok su svi sjedili na banketu kod Romanoffsa zagurao je cigaretu u jantarnu dršku i rekao da nekoliko mjeseci želi provesti po Europi. Po načinu na koji je izbjegavao njezin pogled Belindi je bilo jasno da ne zove nju da pode s njim.

Osjetila je kako je nešto veliko guši u prsima i oči su joj se ispunile suzama. Baš kad je gubila posljednji trunak kontrole, osjetila je oštru bol u bedru. Alexijeva ruka stegnula ju je ispod stola i spriječila da se ponizi. Njegova snaga potekla je kroz nju te je tako uspjela izdržati ostatak večeri. Kad je na samu Novu godinu Flynn otišao, Alexi ju je uzeo u naručje i pustio da se isplače. Poslije je u novinama pročitala daje nova Flynnova družica s kojom je otišao na put imala petnaest godina.

Iako je Alexi odavno završio posao koji je obavljao u Kali-forniji nije pokazivao želju za povratkom u Pariz. Unajmljeni bungalov bio je plaćen do kraja siječnja... i nije ga, kako je pretpostavljala, platio Flynn... pa su sljedećih nekoliko tjedana gotovo svaku večer provodili zajedno. Jedne večeri neočekivano se prigruo i nježno je poljubio u usne.

— Nemoj! — poskočila je, ljuteći se na njega zbog te prisnosti. Alexi nije bio Flynn i ona nije bila drolja. Žurno je kroz ulazna vrata ušla u dnevni boravak i dograbila cigaretu iz porculanske kutije koja je stajala na poslužavniku.

Vani na prilazu duge godine čelične samokontrole i samodiscipline rasprsnule su se u Alexiju Savagaru. Skočio je i krupnim korakom ušao u prostoriju. — Kučkice glupa.

Naglo se okrenula, zatečena njegovim otrovom. Nestalo je ugladene galske maske ispod koje je ostao samo goli atavistički proizvod bezbrojnih generacija plemićkoga ruskoga podrijetla.

- Kako se usuđuješ i pomisliti mene odbiti - rekao je režeći. — Nisi ništa drugo nego jedna obična kurva. Ali umjesto da se jebeš za novac, jebeš se s njim zbog njegove slave.

Prigušeno je kriknula kad je pošao prema njoj. Uhvatio ju je za ramena i snažno prislonio uza zid. Rukom ju je zgrabio za vilicu, ali prije nego je uspjela ponovno vrisnuti, pokrio joj je usta svojima. Ugrizao ju je za usnice, primoravši je da ih rastvori. Pokušala je stegnuti jezik koji joj je zagurao, ali njegovi prsti i dalje su se čvrsto obavijali oko njezinoga grla i slali jasnu poruku. On je bio grof Alexi Nikolaj Vasilij Savagarin, svemogući gospodar kmetova kojemu je rođenjem bilo omogućeno da dobije sve što poželi i ona mu se mora pokoriti.

Kad je završio sa silovanjem njezinih usana, odmaknuo se. — Vrijedan sam poštovanja.

Flynn je budala, dvorska luda. Živi od Čarolije i poslije cvili kad stvari krenu po zlu. Ali ti si preglupa da to uvidiš pa te ja tome moram podučiti.

Jecala je gušeći se kadje posegnuo pod njezinu suknju. Povukao joj je gaćice i noge razdvojio koljenom. Ne obazirući se na njezine jecaje imao ju je, upadajući na silu svojim aristokratskim prstima na sva mjesta za koja je pretpostavljao da ih je svojatao Flynn. Kroz sav taj užas osjetila je njegovo uzbuđenje i ukrućenost uz svoje bedro. Njegov napad bio je čin posjedovanja, provođenje božanskoga prava careva, neizbrisiva ponovna afirmacija pravoga društvenoga poretka u kojemu je plemstvo imalo prednost pred svakom filmskom zvijezdom.

Plakala je kad joj je rastvorio bluzu pa nije ni zapazila nje-gov nježniji dodir. Suze su joj kapale na njegove ruke kad joj je razmaknuo grudnjak i milovao grudi, ljubeći ih nježno, onako kako Flynn nikada nije, mrmljajući joj nešto na francuskome, možda čak i na ruskome, riječi koje nije razumjela.

Polako ju je smirio. — Oprosti mi, malena. Žao mi je što sam te prestrašio. — Ugasio je svjetla i ljuljuškao je u krilu. — Učinio sam ti nešto strašno — šaptao je — moraš mi oprostiti... zbog sebe, jednako kao i zbog mene. — Usnama joj je dotaknuo kosu. — Ja sam ti jedina nada, *cherie*. Bez mene se tvoje obećanje kao žene nikada neće ostvariti. Bez mene ćeš danima besciljno lutati pokušavajući vidjeti svoj odraz u očima muškaraca koji te neće biti vrijedni.

Milovao ju je po kosi, sve dok joj se tijelo nije opustilo.

Kad mu je Belinda zaspala u naručju, Alexi se šutke zagledao u tminu. Kako je sebi mogao dopustiti da se tako glupo zaljubi? Ta žena čije su oči plave poput zumbula obožavale muškarce pjevajući im himne obožavanja potaknula je u njemu osjećaje za koje nije ni znao da posjeduje. Bio je odgajan živjeti život samo s pozicija moći i prvi put nakon dugog niza godina nije znao što učiniti. Nije dvojio u svoju sposobnost da zadobije njezinu ljubav... taj zadatak bio je trivijalan. I sad joj je već bilo stalo mnogo više nego stoje bila spremna priznati. Ne, nije ga plašilo zadobiti njezinu ljubav. Moć koju je imala nad njim bila mu je zastrašujuća.

Još kao veoma maloga učili su ga samodisciplini. Sjećao se kad se u djetinjstvu razbolio od neke dječje bolesti i gorio od vrućice. Njegova majka ušla je u spavaću sobu s knjigom za pisanje sastavaka koju je držala u ruci nakićenom prstenjem. Pogled joj je bio nesmiljen. Je li istina to da nije dovršio prijevod s latinskoga? Objasnio joj je daje bolestan.

Samo seljaci nalaze isprike kako ne bi izvršili svoje obveze. Njegova majka izvukla ga je iz kreveta i posjela za stol. Očiju staklastih od groznice drhtavom rukom pisao je sve dok nije završio prijevod. Za to vrijeme ona je stajala pokraj prozora, dok su joj narukvice boje rubina blještale na suncu, i pušila jednu cigaretu za drugom.

Spartanski internati oblikovali su nasljednike velikoga francuskoga bogatstva u muškarce

dostojne obiteljskoga prezimena. Tu su bili posljednji ostaci djetinjstva koji su skinuti s njega. S osamnaest godina počeo je stjecati nadzor nad bogatstvom Savagarovih... najprije silom preuzevši moć vremenih skrbnika koji su bez rada dobro živjeli debljajući se i ništa ne radeći od njegovoga novca, a potom od svoje majke. Postao je jedan od najmoćnijih ljudi u Francuskoj, s kućama na dva kontinenta, neprocjenjivo vrijednom zbirkom europskih majstorskih djela i nizom tinejdžerskih ljubavnica koje su udovoljavale svakom njegovom hiru. Sve dok nije upoznao Belindu Britton, s onim njezinim neiskvarenim optimizmom i dječje vedrim pogledom na svijet, nije ni shvaćao da mu nešto nedostaje u životu. Belinda se sljedećega jutra probudila u odjeći koju je na sebi imala prethodne večeri. Samo je tanki *chenille* prekrivač bio prebačen preko nje. Pogled joj je pao na komad hotelskoga papira naslonjenoga na jastuk. Brzo je pročitala nekoliko redova zakučastoga rukopisa.

Ma chere,

danas letim za New York. Vet uistinu predugo zanemarujem posao. Možda ću se vratiti, a možda i ne.

Alexi

Zgužvala je poruku i snažno je bacila na pod. Proklet bio! Nakon onoga što joj je sinoć učinio bilo joj je drago stoje oti-šao. Mio je čudovište. Prebacila je stopala preko ruba kreveta i osjetila bol u trbuhu. Kad je ponovno legla na jastuke sklopila je oči i samoj sebi priznala da se boji. Alexi je brinuo o njoj, i bez njega nije znala što činiti.

Stavila je nadlakticu preko očiju pokušavajući razumno oda-gnati strahove rekonstruirajući u mislima sliku Jamesa Deana... njegovu neposlušnu kosu, prkosan pogled i buntovničke usne. Postupno se smirila. *Svaki muškarac je na svoj način poseban i sva-ka žena posebna je na svoj način.* Pustila je svojim ambicijama da jezde dok je bila s Flynnom. Ali sad je ponovno došlo vrijeme uzeti nadzor nad životom u vlastite ruke.

Ostatak siječnja provela je pokušavajući ostvariti kontakte. Te-lefonirala je, pisala poruke direktorima studija koje je upoznala preko Flynnna i ponovno ih počela obilaziti, ali ništa se nije događalo. Trebalo je platiti najam za bungalov u hotelu Garden of Allah i bila je prisiljena vratiti se u svoj stari stan u kojemu se prepirala sa svojim cimericama, sve dok joj nisu rekle da se odseli. Nije se obazirala na njih. Glupe krave, koje su s malim bile zadovoljne.

Katastrofa je stigla u blijedoplavoj omotnici. Bilo je to pismo od njezine majke u kojemu je pisalo kako roditelji više neće podržavati njezinu glupost. Uz pismo je bio priložen njihov posljednji ček.

Malodušno je pokušala naći nekakav posao, ali osjećala se loše. Mučile su je tajnovita glavobolja i neprestane mučnine. Poput gripe koja ju nije sasvim šćepala. Počela je stvarati zalihe od ono malo novca što joj je preostalo, ostajući bez obroka koje nije željela jesti, odrekla se odlazaka u Schwab's i pitala kako se tako grozne stvari mogu događati ženi koju je nekada obožavao Errol Flynn.

Spoznaja da čeka Flynnovo dijete konačno joj je sinula onoga jutra kad se nije mogla prisiliti odjenuti. Dva dana ležala je u rasklimanom krevetu, zagledana u umrljani strop, pokušavajući shvatiti što se dogodilo. Sjetila se užasnih sašaptavanja o djevojkama iz Indianapolisa koje su otišle predaleko, govorkanja o prisilnim vjenčanjima ili, još gore, o vjenčanjima kojih nije bilo. Ali to su bile djevojke iz radničkoga dijela grada, a ne kći liječnika Brittona, Edna Cornelia. Djevojke poput nje najprije su se udavale, a potom imale djecu. Učiniti suprotno bilo joj je nezamislivo.

Pomislila je pokušati stupiti u kontakt s Flynnom, ali nije znala gdje se nalazi. Osim toga, nije mogla zamisliti da bi joj on pomogao. Potom je pomislila na Alexija Savagara.

Trebalo joj je dva dana da dozna gdje je. Boravio je u jednom hotelu u Beverly Hillisu.

Ostavila mu je poruku.

Gospodična Britton čekat te gospodina Savagara u Polo Loungeu, večeras u pet.

Kasno popodne u veljači bilo je hladno i oprezno je odjenula svijetlosmeđi baršunasti kostim i bijelu najlonsku bluzu koja je naglašavala čipkasti detalj kombinezona koji je nosila ispod nje. Stavila je biserne naušnice i nisku umjetnih bisera koje je dobila za svoj šesnaesti rođendan jer se njezini roditelji nisu željeli gnjaviti s priređivanjem zabave. Pokrivalo za glavu bila je svije-tlosmeđa okrugla vunena kapa, naoko bezbrižno izdignuta na jednoj strani glave. Uz odgovarajuće bijele pamučne rukavice i pomalo neodgovarajuće tanke štikle bila je spremna odvesti se do Schwab'sa, gdje je ostavila svoj ulupljeni Studebaker i pozvala taksi da je odveze do otmjenih vratnica koje su označavale ulaz u hotel Beverly Hills.

Flynn ju je nekoliko puta vodio u Polo Lounge, ali i dalje je osjećala uzbuđenje kad je zakoračila unutra. Dala je šefu sale Alexijevo ime i uputila se za njim do zaobljenoga stola za banket, koji je gledao prema vratima, sto je bio prioritetni razmještaj U najpoznatijem predvorju u zemlji u kojemu se mogao popiti koktel. Iako nije voljela martini, naručila ga je zato sto je to bilo profinjeno i zato sto je željela daje Alexi tako zatekne.

Dok je čekala da se pojavi, nastojala se smiriti proučavajući ostale goste. Van Heflin je sjedio s nekakvom sićušnom plavušom. Zapazila je Greer Garson i Ethel Merman za posebnim stolovima, i na drugoj strani prostorije jednoga direktora filmskoga studija kojega je upoznala još dok je bila s Flynnom. Pojavio se paž odjeven u jaknu s mjedenim gumbima. — Poziv za gosp-udi-na Heflina. Poziv za gosp-udina Heflina. — Van Heflin je podi-gao ruku i ružičasti telefon pojavio se za njegovim stolom.

Dok se poigravala dugačkom hladnom stapkom čaše nastojala je ne obazirati se na drhtanje ruku. Alexi nije došao u pet. Povrijedila mu je ponos kad su zadnji put bili zajedno. Ali, hoće li se uopće pojaviti? Nije mogla zamisliti što će ako se ne pojavi.

Stigli su Gregory Peck i njegova nova supruga, Francuskinja Wronique. Veronique je bila bivša novinarka, tamnokosa i lije— pa i u Belindi je pobudila zavist. Veroniquein slavni suprug intimno joj se osmjehnuo i rekao nešto sto je samo ona mogla čuti. Veronique se nasmijala i stavila ruku na njegovu, pokretom ko-ji je ukazivao na nježnost i posjedovanje. U tom trenu Belinda je mrzila Veronique Peck onako kako nikada dotad nije mrzila nijedno drugo ljudsko biće.

U šest sati Alexi je ušetao u Polo Lounge. Zastao je na dovrat-ku razmijeniti nekoliko riječi sa šefom sale prije nego se zaputio prema njezinome stolu. Bio je odjeven u bisernosivo svileni odijelo, besprijekoran kao uvijek, i nekoliko ljudi pozdravilo ga je dok je prolazio pokraj njihovih stolova. Zaboravila je bila koliko je Alexi privlačio pozornost. Flynn je rekao daje to zato sto je Alexi imao tu nevjerojatnu sposobnost da obrće novac.

Bez riječi je sjeo za stol, donijevši sa sobom skupi miris kolonjske. Izraz njegovog lica bio je nepronicljiv i osjetila je blagu jezu niz kralježnicu.

- Chateau Haut-Brion iz 1952. - rekao je konobaru. Pokazao je prema njezinom napola popijenom martiniju. — Odnosite to. Mademoiselle će popiti vino sa mnom.

Kad je konobar nestao, Alexi je prinio usnama njezinu ruku i nježno je poljubio. Pokušavala je ne misliti na posljednji put kad su bili zajedno, onda kad njegov poljubac nije bio nimalo nježan.

- Doimaš se nervoznom, *ma chere*.

Ona mala skupina stanica koja se neumoljivo množila u njoj činila je dvojbu nemogućom te je samo ležerno slegnula ramenima. — Prošlo je dugo vremena. Ne... nedostajao si mi. — Njezin osjećaj za nepravdu izbio je na površinu. — Kako si mogao samo tako otići? Nisi me ni nazvao.

Doimao se da uživa u tome. — Trebalo ti je vremena da razmisliš, *cherie*. Da vidiš kako ti se sviđa biti samoj.

- Nimalo mi se nije svidjelo - spremno je odgovorila.

- Nisam ni mislio da će ti se svidjeti. - Proučavao ju je kao da je bila stavljena između dva stakla i gurnuta pod mikroskop. — Reci mi što si sve shvatila tijekom preispitivanja svojih misli i osjećaja.

- Shvatila sam da ovisim o tebi — odgovorila je oprezno. — Sve se raspalo nakon tvoga odlaska i nije te bilo u blizini da mi pomogneš sve to ponovno sastaviti. Vjerojatno nisam neovisna onoliko koliko sam mislila da jesam.

Pojavio se konobar s vinom. Alexi je otpio gutljaj, odsutno kimnuo i pričekao dok nisu ostali sami prije nego joj je ponovno posvetio pozornost. Ispričala mu je što se u proteklih mjesec dana dogodilo; kako joj nije uspjelo pobuditi zanimanje nijednog jedinog režisera i činjenicu da je roditelji više ne žele izdržavati. Rekla mu je sve što ju je mučilo, osim onoga najvažnijega.

— Shvaćam — rekao je. — Toliko toga dogodilo se u tako kratkom vremenu. Ima li još kakva nevolja koju želiš pred mene podastrijeti?

Teško je progutala. — Nema, ništa više. Ali ostala sam bez novca i trebam te da mi pomogneš donijeti neke odluke.

— Zašto se ne obratiš svom bivšem ljubavniku? On će ti zasigurno pomoći. Siguran sam da će na svom bijelom konju požuriti biti uz tebe, da će mačevi sijevati i da će ubiti sve tvoje krivce. Zašto se ne obratiš Flynnu, Belinda?

Ugrizla se za unutarnju stranu obraza kako bi zadržala jezik za zubima. Alexi nije shvaćao Flynnu... nikada ga nije razumio... ali nije mu to mogla reći. Morala je nekako ublažiti njegovu gorčinu, pa makar to značilo slagati. — Oni dani u Gardenu... Bili su nešto posebno što mi se dogodilo. U mislima sam spojila vas dvojicu. Samu sebe sam uvjerila kako svi moji osjećaji proizlaze od Flynnu, ali nakon što si otišao, shvatila sam da si ih ti izazivao.

Ponavljala je točno ono što je trebala reći: — Potrebna mi je pomoć i ne znam gdje drugdje se obratiti.

— Shvaćam.

Ali nije shvaćao, uopće nije shvaćao. Počela je presavijati ubrus kako ga ne bi morala pogledati. — Bez...bez novca sam i ne mogu se vratiti u Indianapolis. Vo...voljela bih da mi dadeš pozajmicu. .. samo na godinu dana, dok me ne zapaze u nekom studiju. — Otpila je gutljaj vina koje nije željela. Uz Alexijev novac mogla je otići daleko, naći neko mjesto gdje je nitko ne poznaje, i roditi to dijete.

Ništa nije rekao, a nervoza koju je osjećala samo se još više povećala. — Ne znam kome drugome se obratiti. Umrijet ću budem li se morala vratiti natrag u Indianapolis. Znam da hoću.

— Smrt, samo ne Indianapolis. — U glasu mu se osjećao tračak zabave. — Djetinjasto poetično i tebi svojstveno, slatka moja Belinda. Ali ako ti posudim taj novac, što ću dobiti zauzvrat?

Paž je u prolazu okrznuo njihov stol i mjedeni gumbi su zablistali. — Poziv za gos-pudina Pecka. Poziv za gosp-udina Pecka.

— Sve što želiš - rekla je Belinda.

Onoga trenutka kad je progovorio znala je da je načinila užasnu pogrešku.

— Shvaćam. — Tu riječ je prosiktao. — Opet se prodaješ. Reci mi, Belinda, po čemu se razlikuješ od tih pretjerano napirlitanih mladih žena koje šef sale vraća s vrata? Sto te razlikuje od kurvi?

Pogled joj se zamutio zbog njegovog nepravdnog napada. Neće joj pomoći. Sto ju je navodilo na pomisao da hoće? Ustala je i dograbila svoju torbicu kako bi uspjela otići prije nego što se ponizi počinivši neoprostiv grijeh i zaplače na javnome mjestu u Polo Loungeu. Ali prije nego se uspjela pomaknuti Alexi ju je uhvatio za ruku i nježno povukao natrag na sjedalo. — Oprosti mi, *cherie*. Opet sam te povrijedio. Ali nastaviš li bacati te noževe prema meni, prije ili poslije moraš očekivati da ću prokrvariti.

Sagnula je glavu kako bi sakrila suze koje su joj potekle niz obraze. Jedna je ostavila tamnu mrlju na njezinom svijetlosme-đem kostimu. — Možda ti od nekoga i možeš nešto uzeti a da mu ništa ne daš zauzvrat, ali ja ne mogu. — Prtljala je oko za-kačke na torbici pokušavajući je otkopčati i uzeti maramicu. -Ako me to čini kurvom u tvojim očima, voljela bih da nikada nisam ni došla od tebe tražiti pomoć.

— Ne plači, *cherie*. Tjeraš me da se osjećam poput čudovišta. - Spustio je pred nju maramicu presavijenu u precizan pravokutnik.

Uzela ju je, spustila glavu i potapkala oči. Načinila je taj pokret sto je moguće neupadljivije, strahujući da bi je mogao vidjeti Van Heflin, ili ona sitna plavuša s njim, ili Veronique Peck. Ali kad je podignula glavu izgledalo je da je uopće nitko nije ni primijetio.

Alexi se nagnuo na stol i pomno je motrio. - Tebi je sve jednostavno, nije li? — Glas mu je postajao sve promukliji. Hoćeš li se odreći svojih maštarija, *cherie*? Hoćeš li se meni diviti? Nastojao je da joj se to učini jednostavnim, ali nije bilo. Očarao ju je. Čak ju je uzbudio i svidao joj se način na koji su je ljudi gledali dok su bili zajedno. Ali njegovo lice nikada nije bilo uvećano na srebrnom filmskom platnu i dovoljno veliko da ga cijeli svijet vidi.

Iz srebrne tabakere izvukao je cigaretu. Pomislila je kako mu drhte prsti na upaljaču, ali plamen je bio stabilan. — Pomoći ću ti, *cherie*, premda znam da ne bih trebao. Kad ovdje završim posao, otići ćemo u Washington i vjenčati se u francuskoj ambasadi.

— Vjenčati? — Nije mogla vjerovati da ga je dobro čula. — Neću se udati za tebe.

Grube crte oko njegovih usana postale su blaže, a pogled postao suosjećajan. — Nećeš li, *cherie*? Želim te, ne kao svoju ljubavnicu, nego kao suprugu. Glupo od mene, *non*?

— Ali već sam ti rekla...

— *Ca suffit!* Ne nudi mi opet svoju ponudu. Prestrašena njegovom odlučnošću, odmaknula se od njega.

— Kao poslovan čovjek nikada se glupo ne kockam, a s tobom nemam jamstva, imam li, *cherie*? — Prstom je prelazio po stapki vinske čaše. — *Hellas*, usto sam još i Rus. Nije filmska karijera to što želiš, iako ti to još ne shvaćaš. U Parizu ćeš naći svoje mjesto kao moja supruga. Bit će to novi život za tebe. Nepoznat, ali ja ću te voditi, i postat ćeš ona o kojoj će čitav grad govoriti... mlada nevjesta Alexija Savagara. — Osmjehnuo se. — Svidjet će ti se pozornost.

Misli su joj bile uskomešane. Nije se mogla zamisliti kao Alexijeva supruga, uvijek pod pomnom prismotrom tih neobičnih ukošenih očiju. Alexi je bio bogat i utjecajan, poznat U svijetu. Rekao je da će Pariz pričati o njoj. Ali nije se mogla odreći svojih snova da postane zvijezda.

— Ne znam, Alexi. Nisam razmišljala...

Crte njegovoga lica postale su opore. Osjećala je kako se on povlači. Ako ga sad odbije... bude li samo na trenutak oklijevali... njegov ponos mu nikada više neće dopustiti da joj ponovno oprost. Imala je samo tu jednu jedinu mogućnost.

— Hoću! - Smijeh joj je bio prodoran i napet. Dijete! Morala mu je reći za dijete. — Hoću. Hoću, naravno, Alexi. Udat ću se za tebe. Želim se udati za tebe.

Na trenutak se nije pomaknuo, a potom je njezinu ruku pri-nio do svojih usana. Uz osmijeh okrenuo joj je zapešće i usnama pokrio ono mjesto na kojemu se osjećao puis. Nije se obazirala na lupanje svog srca, na to strahovito naviranje krvi koje ju je pitalo što je to učinila. Naručio je bocu Don Perignona. - Za završetak maštanja. - Podigao je čašu.

Oblizala je svoje suhe usnice. — Za nas.

Za susjednim stolom tihi smijeh Veronique Peck odjekivao je poput cilika niske srebrnih zvona.

PETO POGLAVLJE

Na Belindino iznenađenje njezina prva bračna noć dogodila se tek na dan vjenčanja, tjedan dana nakon što se s Alexijem našla u Polo Loungeu. Vjenčali su se u francuskoj ambasadi u Washingtonu i odmah nakon svečanosti krenuli na medeni mjesec u ambasadorov ljetnikovac. Belindina je postajala sve nervoznija kad je izišla iz ambasadorove kade i obrisala se debelim ručnikom boje muškatnoga oraščića. Nije Alexiju rekla za dijete. Bude li imala sreće, i ako dijete bude malo, mogao bi povjerovati da je njegovo, rođeno prerano. Ako ne povjeruje, vjerojatno će se razvesti, ali dijete će i dalje nositi njegovo prezime pa neće morati živjeti sa stigmom nevjenčane majke. Mogla bi se vratiti u Kaliforniju i početi život iznova, ali ovaj put s Alexijevim novcem.

Svakoga dana bivala je iznenađena novim dokazima dubokih Alexijevih osjećanja, ne samo kroz darove kojima ju je obasipao, već kroz strpljenje koje je pokazivao zbog glupih pogrešaka koje je činila ulazeći u njegov svijet. Ništa što bi činila nije ga ljutilo. Ta joj je pomisao pružala utjehu.

Piljila je u kutiju za haljine, zamotanu u srebrni papir, koja je počivala na umivaoniku. Želio je da za njihovu prvu bračnu noć odjene to što je bilo u njoj. Nadala se penjoaru, crnom čipkastom kompletu, onakvom kakav bi zasigurno htjela imati Kim Novak.

Ali kad je otvorila kutiju, umalo je zaplakala od razočaranja. Dugačka bijela pamučna spavaćica smještena u oblaku papira više je nalikovala dječjoj spavaćici nego penjoaru iz njezine mašte. Premda je tkanina bila čista i profinjena, na visokome ovratniku nije bilo ni traga rubu od čipke, dok je niz ružičastih vrpce skromno pridržavao gornji dio zatvorenim. Kad je taj odjevni predmet izvukla iz kutije nešto je ispalo i palo pokraj njezinih nogu.

Sagnula se i podignula bijele pamučne gaćice koje su bile u kompletu i koje su imale malo nabrane čipke uz nogavice. Sjetila se Alexijevoga ponosa i činjenice da mu ne dolazi kao djevice. Bila je već prošla ponoć kad je ušla u otmjenu žadzelenu spavaću sobu. Brokatni zastori bili su navučeni i ulašteni namještaj od tikovine sjajio se pri blagoj svjetlosti koja je prosijavala kroz blijede-dožute zaslone svjetiljki. Prostorija je bila sasvim drukčija od posve neukusne unutrašnjosti španjolskoga bungalova hotela Garden of Allah. Alexi je na sebi imao blijedi kućni ogrtač boje zlata. S onim svojim sitnim očima i tamnom prorijeđenom kosom mogao je igrati samo zlikovca na filmskome platnu. Ali moćnoga zlikovca. Piljio je u nju sve dok tišina u prostoriji nije postala neugodna. Napokon je progovorio: — Imaš ruž na usnama, *cherie*.

- Nešto nije u redu? Izvukao je maramicu iz džepa svog kućnog ogrtača. - Prima-kni se bliže k svjetlu. - Umjesto u crnim satenskim natikačama iz svoje mašte, po tepihu je tapkala bosa. Pridržao joj je rukom bradu i bijelom platnenom maramicom nježno obrisao usne. — Nema ruža u spavaćoj sobi, *mori amour*. Dovoljno si lijepa i bez toga. — Uzmičući, polako je pogledom prelazio preko njezinoga tijela i zaustavio se na grimizno nalakiranim noktima na nogama. — Sjedni na krevet.

Poslušala gaje. Prtljao je po njezinoj toaletnoj torbici sve dok nije našao bocu skidača laka za nokte. Kleknuo je pred nju i počeo maramicom skidati lak sa svakoga nokta. Kad je s tim završio, lagano ju je ugrizao za rist stopala, a potom ga liznuo jezikom. — Nosiš li gaćice koje sam ti dao?

Posramljena, spustila je pogled do ovratnika njegovog kućnog ogrtača i kimnula.

— *Bon*. Ti si moja slatka nevjesta, stoga dođi i zadovolji me. Sramežljiva si, neiskusna, možda pomalo prestrašena. Baš onako kako bi trebalo biti.

Bila je prestrašena. Te njegove nježne riječi, pa ta djevičanska spavaćica... Ponašao se prema njoj kao daje nevina, ali to nije moglo izbrisati vrijeme koje je provela s Flynnom. Sjećanje na noć kad ju je Alexi napastovao ponovno joj se uvuklo u misli. Odbacila gaje. Bio je ljubomoran na Flynnu, ali sad je bila njegova supruga, koju nikada više neće povrijediti.

Ustao je i ispružio ruku. — Pridi k meni, *cherie*. Odavno želim voditi ljubav s tobom. Alexi ju je spustio na krevet. Dok je ležala, ovlaš joj je usnama dotaknuo usnice. Samojoj sebi govorila je da zamisli kako je to Fl-ynn. - Zagrlj me, *cherie*, mrmljao je. - Sad sam tvoj suprug.

Učinila je sve što je od nje zahtijevao i kad joj se njegovo lice približilo pokušala se pretvarati, no Flynn ju je rijetko kad ljubio i nikada to nije činio tako žestoko kao Alexi. — Ljubiš se poput djeteta - Alexi je usne trljao od njezine. - Otvori usta. Budi darežljiva sa svojim jezikom.

Oprezno je razdvojila usnice. To ju je Flynn ljubio. Flynn-ove usne bile su na njezinima. Ali lice velike zvijezde odbijalo je poprimiti oblik.

Njezino tijelo postajalo je opušteno i toplo. Privukla je Alexi-ja bliže i njezin jezik postajao je sve smiomiji u njegovim ustima. Potiho je zaječala kad se odmaknuo od nje. — Otvori oči, Belinda. Moraš me gledati dok vodim ljubav s tobom. — Hladan /rak okrznuo joj je kožu dok je povlačio vrpce koje su pridržavale spavaćicu i razmaknuo gornji dio. — Gledaj moje ruke na svojim grudima, *cherie*.

Otvorila je oči i ugledala žestoku silinu u njegovom pogledu, pogledu koji je mogao prodrijeti kroz meso i kosti i otkriti najmanje sjeme prijevare. Panika se miješala s uzbuđenjem. Pokušala je ponovno navući spavaćicu.

Smijuljio se, duboko i potmulo, i shvatila je kako je njezin strah pogrešno protumačio kao sramežljivost. Prije nego ga je u tome uspjela spriječiti, zadigao joj je spavaćicu i podigao je preko bokova. Ležala je na krevetu odjevena samo u pamučne gaćice s čipkastim rubom. Uzeo ju je za ruke i položio ih uz tijelo. - Daj da te vidim. - Rukama je posegnuo za grudima koje je milovao nježno, lagano poput pera praveći krugove, sve dok joj se bradavice nisu ukrutile u sitne zvončice. Dotaknuo je oba vrška. - Sisat ću te - prošaptao je.

Osjetila je naviranje vrućih valova kroz tijelo kad je spustio glavu. Uvukao je bradavicu među usnice, oblikujući je jezikom, a potom potezao kao da se hrani sišući je. Uzbuđenje joj se širilo tijelom poput izdaje, gorila je sve jace i sve snažnije kad joj je počeo milovati unutarnju stranu bedara. Prsti su mu kliznuli ispod čipkastoga ruba gaćica, baš onako kako ih je Billy Greenway davno prije zavlacio, a potom je kliznuo u nju, znalački je dodirujući, za razliku od nespretnoga prtljanja iz njezine prošlosti.

— Uska si — prošaptao je — povlačeći se iz nje. Povukao joj je gaćice preko bokova i raširio noge, a potom počeo činiti nešto s usnama, nešto zabranjeno i uzbuđujuće, nije mogla vjerovati da joj se to događa. U početku se borila protiv toga, ali njezino opiranje nije se moglo mjeriti s njegovom vještinom. Preuzeo je nadzor nad njezinim tijelom i ona mu se predala. Vrisnula je kad ju je doveo do orgazma, tako iznimnoga da je osjećala kao da se raspada na tisuće komada.

Kad je sve bilo gotovo, legao je pokraj nje. To što je učinio bilo je prljavo i nije se mogla prisiliti pogledati ga.

- Nikada prije to nisi doživjela, jesi li? - Osjetila je zadovoljstvo u njegovome glasu i okrenula mu leđa. — Kakva si ti draga mala stidljivka, sramiš se što uživaš u nečemu tako prirodnome.

— Nagnuo se poljubiti je, ali okrenula je glavu od njega. Ništa je nije moglo navesti da poljubi usne koje su bile tamo gdje su bile njegove.

Nasmijao se, zarobio joj glavu među dlanovima i privukao usne svojim. - Gledaj kako si slatka. - Tad ju je ostavio samu tek toliko dugo koliko mu je bilo potrebno da raskopča svoj kućni ogrtač i pusti ga da padne na pod. Tijelo mu je bilo mršavo i tamnoputo, prekriveno tamnom dlakom, bio je potpuno uzbuđen. - A sad ću malo istraživati tvoje tijelo, sebi za zadovoljstvo.

Dodirivao je svaki dio nje, ostavljajući za sobom trag Alexija Savagara i ponovno u njoj zapalio želju. Kad je napokon ušao u nju, obujmila ga je nogama i zarila prste u njegovu stražnjicu, potiho ga moleći da bude još brži. Neposredno pred orgazam muklo joj je

promrmljao u uho: — Moja si, Belinda. Svijet ću ti dati.

Ujutro je na plahti ostao trag krvi od duge tanke ogrebotine koju joj je načinio na boku. Pariz je bio sve ono što je Belinda zamišljala i Alexi ju je vodio na sva mjesta kojima su se turisti divili. Na vrhu Eiffelovoga tornja, točno sat vremena prije zalaska sunca, ljubio ju je sve dok ni je pomislila da će joj tijelo početi lebdjeti. Plovili su čamcem igračkom u *bassinu* u Luksemburškim vrtovima i lutali Versa-illesom po kišnoj oluji. U Louvreu je našao napušteni kutak u kojemu joj je opipao grudi, da vidi jesu li onako punašne kao u renesansnih Djevica. Pokazao joj je rijeku Seine u zoru, u blizini Pont St. Michela, kad je ponovno izišlo sunce, obasjalo prozore starih zgrada i zapalilo grad. Posjetili su Monmartre noću i ozloglašene zadimljene kafiće Pigallea, gdje ju je draškao šapćući joj seksi riječi koje su je ostavljale bez daha. Za ručak su jeli pastrvu i desertnu čokoladu u Bois de Boulogne, ispod lusteru koji su visjeli sa stabala kestinja i pijuckali Chateau Lafite u jednom kafiću na čijem su prozoru cvjetali tulipani. Sa svakim novim danom Alexijev korak postajao je sve lakši i njegov smijeh ležerniji, sve dok se ponovno nije doimao poput mladića.

Noću ih je zatvarao u veliku spavaću sobu svoga dvorca od sivoga kamena u Rue de la Bienfaisance i opetovano je uzimao, sve dok njezino tijelo ne bi prestalo postojati odvojeno od njegovoga. Počela je prezirati zahtjeve posla koji su joj ga svakoga jutra krali od nje. Jutra su joj ostavljala previše vremena za razmišljanje o djetetu koje je nosila. Flynnovome djetetu. Djetetu za koje Alexi nije ni znao da postoji.

Život u Rue de la Bienfaisance bez Alexija bio je gotovo nepodnošljiv. Nije bila pripremljena na raskoš dvorca od sivoga kamena sa salonima, apartmanima i blagovaonicom u koju se moglo smjestiti pedeset ljudi. U početku je osjećala vrtoglavicu pri pomisli da živi među tolikim sjajem, ali ta golema kuća ubrzo joj je postala teret. Osjećala se malom i bespomoćnom dok je stajala na crvenozelenome šarenome mramoru u ovalnom predvorju i promatrala sablasne tapiserije s prikazima mučeništva i pribijanja na križ koje su visjele na zidovima. U glavnome salonu alegorijske figure odjevene u plašteve i naoružane borile su se protiv divovskih zmija na stropu. Gruba vunena tkanina protezala se preko prozora na koje su bili navučeni teški zastori; dok su sa strana stajali zidni polustupovi. Vladarka svega toga bila je Alexijeva majka, Solange Savagar.

Solange je bila visoka i vitka, kose obojane u crno i kratko ošišane, uz glavu. Imala je veliki nos i suhu izboranu kožu. Svakoga jutra je u deset sati odijevala jedan od onih bezbrojnih bijelih vunениh kostima koje je prije rata za nju kreirao Norell, navlačila svoje rubine i zauzimala svoje mjesto na stolcu Louis Quinze, usred glavnoga salona odakle je započinjala svoju svakodnevnu vladavinu nad kućom i njezinim stanovnicima. Mogućnost da Belinda, ta neoprostivo mlada Amerikanka koja je nekako uspjela opčarati njezinoga sina, zauzme Solangeno mjesto, bila je nezamisliva. Dvorac u Rue de la Bienfaisance bio je isključivo Solangen posjed.

Alexi je sasvim jasno dao do znanja da njegovu majku treba poštivati, ali Solange je druženje činila nemogućim. Odbijala je govoriti engleski, osim kad je kritizirala, i uživala je u iznošenju svake *gaucherie* koju je Belinda počinila kako bi to Alexi poslije mogao provjeriti. Svake večeri u sedam okupljali su se u glavnome salonu gdje je Solange ispijala bijeli vermouthe i pušila ružem umrljani vrh Gauloises, jednu za drugom, dok je sa svojim sinom čavrljala brzo govoreći na francuskome.

Alexi je poljupcima odagnavao Belindine pritužbe. - Moja majka je ogorčena stara žena koja je mnogo toga izgubila. Ta kuća je cijelo kraljevstvo koje joj je ostalo. — Njegovi poljupci lutali su do njezinih grudi. - Udovolji joj, *cherie*. *Zbog mene*.

Potom se, odjednom, sve promijenilo.

Jedne noći, sredinom travnja, šest tjedana nakon vjenčanja, odlučila je Alexija iznenaditi crnim prozirnim negližeom koji je kupila tog popodneva. Dok se vrtjela izvodeći piruetu pokraj kreveta, problijedio je i izišao iz prostorije. Čekala je u mraku, bijesna na sebe kako

nije shvatila da je on ne želi vidjeti ni u čemu drugome osim u običnoj bijeloj spavaćici koju joj je on izabrao. Sati su sporo prolazili, a on se nije vratio. Do jutra je bila iscrpljena od plača.

Sljedeće večeri otišla je do svoje svekrve. — Alexi je nestao. Želim znati gdje je.

Starinski rubin na zakrivljenom Solangenome prstu namigivao je poput urokljivoga oka. — Moj sin meni govori samo ono što želi da znam.

Vratio se tek nakon dva tjedna. Belinda je stajala na mramornim stubama u Balmain haljini koja joj je bila preuska u struku i promatrala kako batleru predaje aktovku. Učinio joj se deset godina starijim. Kad ju je ugledao, usne su mu se cinično izvi-le, čemu nije svjedočila sve od njihovog prvog susreta. - Moja draga supruga. Lijepa kao uvijek.

U sljedećih nekoliko dana ju je zbunjivao. U javnosti se prema njoj ponašao s poštovanjem, dok ju je nasamo gnjavio vođenjem ljubavi. Zamijenio je nježnost osvajanjem i ostavljao je na rubu ispunjenja, toliko dugo da je zadovoljstvo prelazilo granicu i pretvaralo se u bol.

Tijekom posljednjega tjedna u travnju izjavio je da će na put, ali nije joj htio reći kamo.

Krajnje usredotočeno vozio je model Hispano Suiza iz 1933., jedan iz svoje zbirke starih automobila. Bilo joj je drago sto je bila pošteđena nastojanja da vodi razgovor. Kroz prozor automobila zemlju oko Pariza postupno su zamjenjivali goli kredasti obronci Champagnea. Nije se mogla opustiti. Bila je već gotovo četiri mjeseca trudna i napor koji je ulagala da ga zavara iscrpio joj je snagu. Pretvarala se da ima mjesečnicu, koja nikada nije dolazila, potajno premještala gumbe na pojasu novih sukanja i pazila da svoje golo tijelo drži podalje od svjetlosti. Činila je sve sto je mogla da odgodi trenutak u kojemu će mu biti primorana reći za dijete.

Dok su se vinogradi pretvarali u boju lavande na sve dužim popodnevnim sjenama, stigli su u Burgundyju. Krčma pred kojom su se zaustavili imala je krov od crvenoga crijepa i dražesne posude geranija na prozorima, ali bila je previše umorna da bi uživala u jednostavnome dobro pripremljenome jelu koje je bilo posluženo pred njih.

Sljedećega dana Alexi ju je odveo u obilazak prirode Burgun-dyja. U tišini su uživali na vrhu brežuljka prekrivenoga divljim cvijećem i jeli *potee* pun svježe krabuljice, estragona, i vlasca koje je Alexi kupio u susjednom selu. Jeli su to s kruhom čija je kora bila posuta zrnjem maka, mekim sirom Saint Nectaire i uz to pili mlado seosko vino. Belinda je jela bez volje, a potom oko ramena privukla vestu na kopčanje i hodala duž vrha brežuljka kako bi izbjegla turobnu Alexijevu šutnju.

- Uživao si u pogledu, dušo? - Nije čula kad je prišao iza nje i trgnula se kad je položio ruke na njezina ramena.

-Lijepo je.

- Uživao si li biti tu sa svojim suprugom?

Prstima je stisnula čvor koji je načinila na puloveru. — Uvijek uživam biti s tobom.

- Posebice u krevetu, *n'esi-ce pas'*? — Nije čekao da mu odgovori već joj je pokazao na vinograd i rekao kakvo grožđe se tu uzgaja. Počeo je sličiti istom onom Alexiju koji joj je pokazivao znamenitosti Pariza pa se postupno opustila.

- Pogledaj ono tamo preko, *cherie*. Vidiš li onaj skup zgrada od sivoga kamena? To je Couvent de l'Annonciation. Tamo redovnice vode jednu od najboljih škola u Francuskoj. Belindu su više zanimali vinogradi.

- Neke od najboljih obitelji iz Europe šalju svoju djecu redovnicama da ih one odgajaju - nastavio je. - Sestre uzimaju čak i malu djecu, premda mušku djecu, kad navrše pet godina, šalju braći u blizini Langresa.

Belinda je bila u šoku. - Zašto bi neka bogata obitelj nekamo slala svoju djecu?

- To je nužno ako im je kći neudana i ako ne mogu za nju naći pravoga supruga. Sestre čuvaju djecu sve dok se ne nade prava diskretna obitelj koja će ih udomiti.

Razgovor o maloj djeci činio ju je nervoznom i pokušala je promijeniti temu razgovora, ali

Alexija se nije dalo smesti. - Sestre dobro vode brigu o njima - rekao je. - Djeca nisu napuštena u svojim zipkama. Dobivaju najbolju hranu i pažnju.

- Ne mogu zamisliti da neka majka daje svoje dijete da o njemu brigu vodi netko drugi. — Razvezala je pulover i navukla ga na sebe. — Hajdemo. Postaje mi hladno.

- Ne možeš to zamisliti zato što još uvijek razmišljaš kao bur-žujka — rekao je ne mičući se s mjesta. — Sad kad si moja supruga, morat ćeš razmišljati drukčije. Sad kad se prezivaš Savagar.

Protiv svoje volje stavila je ruke na trbuh i polako se okrenula. — Ne razumijem. Zašto mi to govoriš?

- Tako da znaš što će biti s tvojim kopiletom. Čim se rodi ići će sestrama u Couvent de l'Annonciation, da ga one odgoje.

- Ti znaš — prošaptala je.

- Naravno da znam.

Sunce je zalazilo kad su sve njezine noćne more zaživjele.

- Trbuh ti je nabrekao — rekao je, glasom punim prezira. — I kroz kožu ti se vide žile na grudima. One noći kad sam te u spavaćoj sobi ugledao kako stojiš u crnoj spavaćici... Kao da mi je netko naglo skinuo povez s očiju. Koliko dugo si još mislila da me možeš zavaravati?

- Ne! — Odjednom je to bilo više od onoga što je mogla podnijeti i učinila je ono što se zaklela da nikada neće učiniti. - Ne! To dijete nije kopile. To je tvoje dijete! To je tvoja...

Snažno ju je ošamario. - Ne ponižavaj se lažima za koje znaš da u njih nikada neću povjerovati! - Pokušala se odmaknuti od njega, no on ju je čvrsto držao. — Sigurno si mi se onaj dan smijala tamo u Polo Longueu. Uхватила si me u zamku braka, baš kao da sam školarac. Napravila si budalu od mene.

Zaplakala je. - Znam da sam ti trebala reći. Ali ne bi mi pomogao, a sama nisam znala što učiniti. Otići ću. Nakon razvoda. Nikada me više nećeš morati vidjeti.

- Nakon razvoda? O, ne, *ma petite*. Neće biti nikakvoga razvoda. Nisi li shvatila to što sam ti govorio o Couvent de l'Annonciation? Nisi li shvatila da si ti ta koja je upala u zamku?

Obuzeo ju je strah kad se sjetila onoga o čemu je govorio. — Ne! Nikada ti neću dopustiti da me odvojiš od moga djeteta. -Njezinoga djeteta. Flynnovoga djeteta! Mora ostvariti svoje snove. Iznova će započeti život u Kaliforniji. Ona i njezin sinčić, zgodan poput svoga oca, ili kćerkica, ljepša od svakoga novorođenčeta.

Izraz njegovoga lica postao je okrutan, i svi oni glupi dvor-ci od snova koje je sagradila srušili su se. — Pokušaj li pobjeći, nikada od mene nećeš dobiti ništa na dar. Ne možeš preživjeti bez tuđega novca, možeš li, Belinda?

— Ne možeš mi dijete oduzeti!

—Ja mogu učiniti sve što poželim. — Glas mu je postao smrtonosno tih. - Ne poznaješ francuske zakone, ljubavi. Tvoje kopile će po zakonu pripasti meni. U ovoj zemlji otac ima potpunu vlast nad svojom djecom. Upozoravam te, kažeš li nekada nekome o toj svojoj gluposti, uništiti ću te. Jesi me razumjela? Bez svega ćeš ostati.

— Alexi, ne čini mi to — cvilila je. Ali on se već udaljjavao od nje.

Šutke su se vozili natrag u Pariz. Dok je Alexi uvezio Hispano-Suizu kroz vratnice prilaza, Belinda je podignula pogled prema kući koju je sve više mrzila. Nadvijala se nad njom poput velike sive kamene nadgrobne ploče. Naslijepo je nastojala napipati ručicu na vratima i iskočiti iz automobila.

Alexi se gotovo u trenu našao pokraj nje. — Udi u kuću dostojanstveno, Belinda, bolje za tebe.

Oči su joj se ispunile suzama. — Zašto si se vjenčao sa mnom?

Netremice je gledao u nju dok su sekunde otkucavale poput izgubljenih obećanja. Ogorčeno je stisnuo usne. — Zato što sam te volio.

Piljila je u njega i uvojak kose okrnio ju je po obrazu. — Zauvijek ću te mrziti zbog ovoga. -

Odvojila se od njega i slijepo potrčala niz prilaz prema Rue de la Bienfaisance. Njezin očaj jasno se isticao naspram ljepote sunčanog proljetnog popodneva.

Pobjegla je u sjenu lisnatih stabala u blizini vratnica, gdje su grane starih stabala kestenja otežano visjele prepune bijelih cvatova. Latice su padale na pločnik i počivale uz rubnik poput velikih snježnih nanosa. Kad je skrenula u ulicu, zapuh vjetra nakon automobila koji je prošao podigao je peteljke s pločnika i zavio je u bijeli oblak. Alexi je stajao ne mičući se, i promatrao. Belindu, zarobljenu u jednom kratkom dirljivom trenutku, u uskovitlanom oblaku procvalog kestenja.

Bio je to trenutak koji će cijeli život pamtiti. Belindu u cvatu. .. glupastu i plitku. Tjeskobno mladu. Slomljenoga srca.

Belindino dijete

ŠESTO POGLAVLJE

Muškarac je preko glave zapucketao ružnim crnim bičem i djevojčice su zavrištale. Čak su i starije učenice, koje su se još sinoć složile da su previše otmjene da bi ih prestrašio tamo neki *fouettard*, osjećale sve veću suhoću u grlu. Bio je surov i ružan, zapuštene zamršene brade i u dugačkoj blatnjavoj halji. Svake godine je na dan 4. prosinca *fouettard* iz gomile izdvajao najlošiju djevojku u Couvent de l'Annonciation koja će dobiti svežanj grančica breze. Odjednom je u blagovaonici samostana nestalo uobičajenog jutarnjega čavrljanja, govorilo se na čak pet različitih jezika. Djevojke su se zbile još bliže jedna drugoj i drhtale, osjećajući nelagodan strah u utrobi.

Molim ti se Djevice blagoslovljena, samo da to ne budem ja. Njihove molitve proizlazile su više iz navike nego iz pravoga straha jer su već znale koga će on izabrati.

Stajala je nedaleko njih, blizu plastičnoga božičnoga vijenca koji je visio uz papirnate pahulje i plakat Micka Jaggera koji sestre još nisu bile uočile. Premda je poput svojih suučenica bila odjevena u istu bijelu bluzu, plavu plisiranu suknju i tamne do-koljenke, izgledom se razlikovala od ostalih.

Iako je imala samo četrnaest godina, visinom se izdizala iznad svih. Imala je krupne ruke, stopala golema poput pedaline i lice preveliko u odnosu na tijelo. Prošarana plava kosa koja joj je pa-dala preko ramena bila je svezana u nepokoran konjski rep. Njezina svijetla kosa bila je prava suprotnost gustim tamnim obrva-ma koje su se gotovo sastajale u sredini i doimale kao da su na njezinome licu naslikane olovkom tupoga vrha koja se koristi-su se preko donjega dijela lica. Imala je duge i nezgrapne ruke i noge, šiljaste laktove i koščata koljena. Na jednome je imala krastu i prljavi obris flastera. Dok su ostale djevojke nosile uske švicarske ručne satove, ona je nosila muški kronometar. Crni kožni remen bio je toliko labavo pritegnut da je lice sata visjelo na jednoj strani njezinoga koščatoga pubertetskoga zapešća. Nije se od ostalih razlikovala samo zbog svoje krupnoće, već i po načinu na koji je stajala, brade izbačene naprijed, dok su njezine zabavne zelene oči prkosno gledale u nešto što joj se nije sviđalo... u ovom slučaju u *fouettarda*. Njezin buntovni izraz lica izazvao ga je da je se usudi dotaknuti svojim bičem. Nikome osim Fleur Savagar nije uspijevalo imati takav pogled. Do te zime, 1970. godine, u mnogim naprednijim područjima Francuske zakonom je bio zabranjen *fouettard*, zločesti »biče-vatelj« koji je prijetio učenicima u Francuskoj koji se nisu dobro ponašali, dajući im za Božić šibu od breze umjesto dara. Ali u Couventu de l'Annonciation promjene nisu tako lako nastupale i sestre su se nadale da će taj sramotni čin dovođenja na zao glas i izdvajanja djevojke koja se najlošije ponašala u *couventu* dovesti do promjene. Nažalost, to se nije dogodilo.

Fouettard je po drugi put zapucketao bičem i Fleur Savagar se ni drugi put nije pomaknula s mjesta na kojemu je stajala, premda je imala pravoga razloga za zabrinutost. U siječnju je ukrala ključeve staroga Citroena koji je pripadao nadstojnici samostana. Nakon što se svima hvalisala kako zna voziti, provezla je auto ravno kroz spremište za alat. U ožujku je slomila ruku izvodeći vratolomije na neosedlanom samostanskom mokrom blatnjavom poniju, a potom tvrdoglavo odbijala bilo kome povjeriti da se ozlijedila, sve dok redovnice nisu zapazile teško otečenu ruku. Nesretni događaj s vatrometom doveo je do uništenja krova na garaži, ali to je bio blagi prijestup u usporedbi s nezaboravnim danom kad su iz samostana nestali svi šestogodišnjaci.

Fouettard je iz jedne stare vreće od jute izvukao mrsku pregršt grančica breze, pogledom prelazeći po svim djevojkama, dok se napokon nije zaustavio na Fleur. Zlokobno zagledan u nju položio je grančice uz prste njezinih otrcanih smeđih oxfordica. Sestra Marguerite, koja je taj običaj smatrala barbarskim, odvrtila je pogled, ali ostale redovnice su koktale i odmahivale glavama. Nastojale su biti veoma stroge prema Fleur, no ona je poput žive tekla provodeći dane podvrgnuta toj njihovoj disciplini... promjenjiva, nagonskih reakcija, jedva

čekajući da počne živjeti. Potajno su je najviše voljele zato što je bila najduže s njima i zato što je bilo nemoguće ne voljeti je. Ali brinule su što će biti s njom kad više ne bude pod njihovim čvrstim nadzorom.

Kad je pokupila grančice pogledom su tražile znakove grižnje savjesti. *Helas!* Podignula je glavu i svima im se vragolasto nacerila kad je grančice zagurala pod ruku, poput buketa ruža s dugačkom stapkom. Sve djevojke su se hihotala dok je otpuhujući slala poljupce i rugajući se naklanjala.

Čim se uvjerila da su svi shvatili kako malo mari za glupoga *fou-ettarda* i njegove glupe grančice, Fleur se izvukla kroz bočna vrata, dograbila svoj stari vuneni kaput sa zakačke na nizu vješalica u hodniku, i istrčala van. Jutro je bilo hladno i njezin dah stvarao je st uđeni oblak dok je trčala po čvrstom tlu udaljavajući se od sivih kamenih zgrada. U džepu kaputa napipala je svoj omiljeni šešir s natpisom New York Yankees. Zapeo je za gumicu na konjskom repu, ali nije marila. Taj šešir joj je prošloga ljeta kupila Belinda.

Fleur je svoju majku viđala samo dvaput godišnje... tijekom božićnih blagdana i mjesec dana u kolovozu. Za točno četrnaest dana bit će zajedno na Antibima, gdje su provodile svaki Božić. Fleur je na svom kalendaru još od prošloga kolovoza križala dane. Više od svega na svijetu voljela je biti s Belindom. Njezina majka je nikada nije prekorila zbog toga što govori preglasno ili zbog prolivene čaše mlijeka, pa čak ni zbog psovanja. Belinda ju je voljela više od svih na svijetu.

Fleur nikada nije vidjela svoga oca. Doveo ju je u *convent* kad je imala samo tjedan dana, nakon čega se tamo nikada više nije vratio. Nikada nije vidjela kuću u Rue de la Bienfaisance u kojoj su svi oni živjeli bez nje... njezina majka, otac, baka... i njezin brat, Michel. Nije ona kriva za to, rekla joj je majka.

Fleur je prodorno zazviždala kad je došla do ograde koja je označavala kraj posjeda *couventa*. Prije nego je dobila aparatić za zube zviždala je mnogo bolje. Prije nego što je dobila aparatić mislila je da nema toga zbog čega bi mogla biti ružnija. Sad je znala da nije bila u pravu.

Riđan je zanjihstao kad je prišao rubu ograde i gurnuo glavu preko ograde onjušiti joj rame.

Bio je to Selle Francais, francuski jahaći konj u vlasništvu susjeda vinara. Fleur ga je smatrala najljepšim stvorenjem na svijetu. Sve bi dala da ga je mogla zajahati, ali redovnice joj to nisu dopuštale, premda joj je vinar dao dopuštenje. Poželjela im se usprotiviti i ipak ga uzjahati, ali bojala se kako bi je mogle kazniti i reći Belindi da više ne dolazi.

Fleur je jednoga dana namjeravala biti prava jahačica, unatoč statusu u *couventu* prema kojemu je slovila kao najnespretnija. Desetak puta na dan spotaknula bi se zbog svojih velikih stopala. Pladnjevi za serviranje razbijah su se o pod, vaze s cvijećem njihale na stolovima i redovnice žurno utrčavale u dječju sobu zaštititi djetesce za koje bi joj moglo pasti na pamet da ga malo pomazi i pridrži u naručju. Ali kad je bila riječ o sportu zaboravljala je na komplekse koje je imala zbog dugačkih stopala, svoje iznimne visine i prekrupnih ruku.

Mogla je trčati brže, plivati dalje i postići više zgoditaka u hokeju na travi od svih ostalih. Bila je dobra poput muškarca, a to da bude dobra poput muškarca bilo joj je od iznimne važnosti.

Očevi su voljeli sinove i možda bi joj, bude li najhrabrija, najbrža i najsnažnija, baš poput muškoga djeteta, otac mogao dopustiti da se vrati kući.

Dani pred Božić beskrajno su se vukli, sve dok nije stiglo popodne u kojemu je njezina majka došla po nju. Fleur se već satima prije tog spakirala, i dok je čekala, redovnice su jedna po jedna prolazile hladnim predvorjem.

— Fleur, nemoj zaboraviti sa sobom ponijeti toplu vestu. Čak i na jugu zna biti hladno u prosincu.

— Hoću, sestro Dominique.

— Zapamti da nisi u Chatillon-sur-Seine gdje svakoga poznaješ. Ne smiješ razgovarati s nepoznatima.

— Dobro, sestro Marguerite.

— Obećaj mi da ćeš svakoga dana odlaziti na misu.

Prekrižila je prste u naborima suknje. — Obećavam, sestro Therese.

Fleureino srce prštalo je od ponosa kad se među njima konačno pojavila njezina lijepa majka. Doimala se kao rajska ptica koja je sletjela među jato čađavih čiopa. Ispod snježno bijele bunde od nerca Belinda je na sebi imala žutu svilenu bluzu i hlače boje indiga, u struku stegnute plastičnim narančastim remenom, Platinaste Lucite narukvice zveckale su joj na zapešćima, a njima odgovarajuće okrugle naušnice njihale se na ušima. Sve na njoj bilo je u bojama, moderno, otmjeno i skupo.

U trideset trećoj Belinda je postala skupocjeni dragulj koji je do savršenstva izbrusio Alexi Savagar i kojega je ulaštio luksuzan život u Fauborg St.Honore. Bila je mršavija, sklona sitnim brzim pokretima, ali oči koje su pogledom upijale lice svoje kćeri nimalo se nisu promijenile. Bile su to iste one nedužno plave oči boje zumbula, baš kao onoga dana kad je upoznala Errola Flynna.

Fleur je poskakivala po predvorju poput šteneta bernardinca i bacila se majci u naručje.

Belinda je za korak ustuknula kako bi održala ravnotežu. - Požurimo - prošaptala je Fleur na uho.

Fleur je žurno mahnula oprostivši se s redovnicama, zgrabila majku za ruku i povukla je prema vratima prije nego su sestre uspjele Belindu bombardirati izvješćima o Fleurinim najnovijim nepodopštinama. Belinda na to nije obraćala pozornost. — Šišmiši stari - rekla je Fleur posljednji put. - Ti si neobuzdan slobodan duh i ne želim da promijene nijednu sitnicu kod tebe.

Fleur se sviđalo kad je njezina majka tako govorila. Belinda je rekla kako je neobuzdanost Fleuri u krvi.

Srebrni Lamborghini stajao je na podnožju kod ulaznih stuba. Kad je Fleur kliznula na mjesto suvozača progutala je poznati opojni miris majčinoga Shalimara.

— Bog, dušo.

Našla se u Belindinom naručju i potihlo zajecala zagnjurenjena u bundu od nerca, Shalimar, i sve ono sto je njezina majka predstavljala. Bila je već prestara za plakanje, ali nije si mogla pomoći. Tako je dobar osjećaj bio ponovno biti Belindino dijete.

Belinda i Fleur voljele su Azurnu obalu. Dan nakon dolaska vozile su se iz svoga u ružičasto oličenoga hotela blizu Antiba u Monako, duž poznatoga Corniche du Littorala, zavojitom cestom koja je vijugala oko stijena uz obalu. — Neće ti biti zlo od vožnje budeš li gledala ravno pred sebe umjesto kroz bočni prozor - rekla je Belinda, ponovivši to, baš kao i prije godinu dana.

— Ali u tom slučaju ću mnogo toga propustiti.

Najprije su se zaustavile na tržnici u Monte Carlu, u podnožju brežuljka na kojemu se izdizala palača. Fleurein želudac brzo se oporavio dok je skakutala od jednoga štanda do drugoga, pokazujući na sve što joj je privlačilo pogled. Bilo je toplo vrijeme i na sebi je imala žućkastosmeđe kratke hlače, omiljenu majicu kratkih rukava na kojoj je pisalo 'Točite pivo, ne novačite studente', i novi par isusovki koje joj je Belinda kupila prethodnoga dana. Belinda se po pitanju odjeće razlikovala od redovnica. — Nosi ono što te čini sretnom, dušo. — Razvijaj svoj vlastiti stil. Imat ćeš poslije vremena za visoku modu.

Belinda je nosila odjeću marke Pucci.

Nakon što je Fleur izabrala što će užinati povukla je svoju majku uz strmu stazu koja je od tržnice u Monte Carlu vodila do palače. Dok su se uspinjale, jela je pecivo sa šunkom i sje-menkama maka. Fleur je govorila četiri jezika, ali najponosnija je bila na engleski, koji je bio besprijekoran američki engleski. Naučila gaje od američkih učenica koje su pohađale *couvent*... kćeri diplomata, bankara i šefova direkcija američkih novina. Usvajajući njihov žargon i stavove postupno je o sebi prestala razmišljati kao o Francuskinji.

Jednoga dana će ona i Belinda živjeti u Kaliforniji. Voljela bi da su mogle odmah tamo otići,

ali Belinda ne bi imala nimalo novca kad bi se razvela od Alexija. Osim toga, Alexi joj ne bi dao razvod. Fleur je više od svega na svijetu željela otići u Ameriku.

- Voljela bih da imam neko američko ime. - Češala se po bedru na mjestu na kojemu ju je ugrizla neka buba i odgrizla je još jedan zalogaj sendviča. — Mrzim svoje ime. Zbilja ga mrzim.

Fleur je glupo ime za nekoga tko je tako krupan poput mene. Voljela bih da si me nazvala Frankie.

- Frankie je odbojno ime. - Belinda se spustila na klupu i nastojala doći do daha. — Fleur je bilo najslbličnije ženskoj inačici imena muškarca do kojega mi je bilo stalo. Fleur Deanna. Lije-po ime za lijepu djevojku.

Belinda je uvijek govorila Fleur kako je lijepa, premda to ni-je bila istina. Misli su joj odlutale u drugom smjeru. — Mrzim mjesecnicu. Odvratna je.

Belinda je zavukla ruku u torbicu u potrazi za cigaretom. —

To je sastavni dio biti ženom, dušo.

Fleur se nakreveljila kako bi Belindi točno pokazala što misli o tome, na što se njezina majka nasmijala. Pokazala je prema stazi koja je uzbrdo vodila prema palači. — Pitam se je li sretna.

- Naravno da je sretna. Ona je princeza. Jedna od najslavnijih žena na svijetu. - Belinda je pripalila cigaretu i gurnula sunčane naočale na tjeme. — Trebala si je vidjeti u *Labudu*, s Alecom Gu-inessom i Louisom Jordanom. Bože, kako je bila lijepa.

Fleur je ispružila noge. Na njima su se vidjele tanke svijetle dlačice koje su bile ružičaste od sunca. — On je prilično star, ni-je li?

- Muškarci poput Rainiera su bezvremenski. Znaš, on je baš nešto posebno. Veoma je šarmantan.

- Upoznala si ga?

- Prošle jeseni. Došao je na večeru. — Belinda je ponovno navukla sunčane naočale na oči. Fleur je ukopala petu svoje sandale u prašinu. -Je li on bio tamo?

- Pruži mi malo tih maslina, sunce. — Belinda je pokazala na jedan od papirnatih kartona noktom oblikovanim poput bade-ma i nalakiranim lakom boje zrelih malina.

- Fleur joj je pružila karton. -Je li bio?

- Alexi ima svoje posjede u Monaku. Naravno da je bio.

- Ma ne on. — Fleuren sendvič nije više bio onako ukusan i otkinula je komad s namjerom da ga baci patkama preko puta.

- Nisam mislila na Alexija. Mislila sam na Michela. — Izgovorila je s francuskim naglaskom ime svog trinaestogodišnjega brata, jer je u Americi to bilo žensko ime.

- Bio je i Michel. Imao je praznike.

- Mrzim ga. Zbilja ga mrzim.

Belinda je odložila ustranu karton s maslinama ne otvorivši ga, i povukla dim cigarete.

- Briga me ako je to grijeh - rekla je Fleur. - Mrzim ga, čak više od Alexija. Michel ima sve. Nije pošteno.

- Nema mene, dušo. Samo se toga sjeti.

- Nemam ni ja oca. Ali to nije isto. Michel barem dolazi kući kad nije u školi. Bude s tobom.

- Ovdje smo kako bismo se lijepo provele, dušo. Nemojmo sad o ozbiljnim temama.

Ali Fleur se nije dala smesti. - Ne razumijem Alexija. Kako netko može toliko mrziti malo dijete? Možda sad kad sam odrasla. .. ali ne onda dok sam imala samo tjedan dana.

Belinda je uzdahnula. — Toliko puta smo već pričale o tome. Ne radi se o tebi. Jednostavno je takav. Bože, kako bih sad voljela nešto popiti.

Premda joj je Belinda to već desetak puta objasnila, Fleur ipak nije shvaćala. Koji bi to otac toliko želio imati sinove da od sebe pošalje svoju jedinu kći i više je nikada ne vidi? Belinda je rekla Fleur kako ga ona podsjeća na vlastiti neuspjeh te da Alexi ne podnosi neuspjehe. Ali

čak ni kad je godinu dana nakon Fleur rođen Michel, nije se promijenio. Belinda je rekla da je to zato što ona više ne može imati djece.

Fleur je iz novina izrezala slike svog oca koje je u čvrstoj oмотnici držala u stražnjem dijelu ormara. Znala se pretvarati da je nadzornica samostana poziva u svoj ured i da je tamo čeka Alexi koji joj govori kako je užasno pogriješio i kako je došao odvesti je kući. Potoni bi je zagrlio i obratio joj se s »dušo«, onako kako joj se obraćala njezina majka.

Bacila je patkama još jedan komad kruha. — Mrzim ga. Obojicu ih mrzim. — A potom je, da to još dodatno potvrdi, za svaki slučaj dodala: — Mrzim i svoj aparatić za zube. Josie i Celine Sicard mrze me zato što sam ružna.

- Samosažalijevaš se. Zapamti što ti govorim. Za nekoliko godina sve će djevojke u *couventu* željeti izgledati baš poput tebe. Samo moraš još malo odrasti, ništa više.

Fleureino loše raspoloženje brzo se raspršilo. Voljela je svoju majku.

Palača obitelji Grimaldi bila je u vapno oličena zgrada od kamena koja se protezala udugačko, s ružnim četvrtastim tornje-vima i kućicama za stražare poput crvenobijelih lizaljki svijetlih poput štapa. Dok je Belinda promatrala kako se njezina kći probija kroz gužvu turista i penje navrh topa koji je gledao na zaljev s jahtama u Monaku, osjetila je knedlu u grlu. Fleur je bila neobuzdana poput Flynna i imala njegov nemiran duh i želju za životom.

Belinda je toliko puta poželjela izbrbljati istinu. Željela je reći Fleur kako čovjek poput Alexija Savagara nikada ne bi mogao biti njezin otac. Reći joj daje kći Errola Flynna. Ali šutjela je iz straha. Davno prije naučila je da ne treba izazivati Alexijev biles. Samo ga je jednom porazila. Samo jednom je on bio taj koji je bio bespomoćan. Onda kad je rođen Michel.

Te večeri su nakon večere Belinda i Fleur otišle pogledati nekakav američki vestern s francuskim prijevodom. Prošlo je bilo više od pola filma kad ga je prvi puta zapazila.

Zasigurno je ispustila nekakav zvuk jer je Fleur pogledala prema njoj. — Ne-što nije u redu?

- Sve je u redu — uspjela je protisnuti Belinda. — Samo... taj muškarac..

Belinda je motrila kauboja koji je upravo ušao u salun u kojemu je Paul Newman igrao poker. Kauboj je bio veoma mlad i daleko od zgodnoće kakvu su imale filmske zvijezde. Kame-ra se približila i Belinda je zaboravila disati. Činilo se nemogu-ćim. Pa ipak...

Izgubljene godine su nestale. James Dean se vratio.

Muškarac je bio visok i mršav, njegovim nogama nije bilo kraja. Njegovo dugačko usko lice doimalo se kao da ga je neka buntovna ruka okrhnila iz kamena, a njegove nepravilne crte lica odavale su samopouzdanje koje je nadilazilo bahatost. Imao je ravnu smeđu kosu, dugačak i uzak nos, kvrgav na hrptu, i prkosne usne. Njegov neznatno iskrivljen prednji zub bio je na jednom rubu okrhnut. A te njegove oči... Nemirne i izrazito plave.

Uopće nije nalikovao na Jimmyja... sad je to uočila. Bio je viši od njega, premda ne toliko zgodan. Ali bio je još jedan buntovnik. .. osjetila je to u srži... još jedan muškarac koji je život živio po svom.

Film je završio, ali ona je ostala sjediti na mjestu, stišćući Fle-urinu nestrpljivu ruku i motreći odjavnu špicu. Njegovo ime bljesnulo je na ekranu. Osjetila je silno uzbuđenje u sebi.

Jake Koranda.

Nakon svih ovih godina Jimmy joj je poslao poruku. Govorio joj je da ne smije gubiti nadu. *Svaki muškarac je na svoj način poseban. Svaka žena posebna je na svoj način.* Jake Koranda, muškarac koji se krio iza toga iskrivljenoga lica dao joj je nadu. Možda bi još uvijek nekako mogla ostvariti svoje snove.

Mladići iz Chatillon-sur-Seine otkrili su Fleur ljetu prije njezinoga šesnaestoga rođendana. - *Salut, poupee!* - izvikivali su kad se pojavila iz *boulangerie*.

Podignula je pogled dok joj je na bradi bila mrlja od čokolade i ugledala trojicu mladića kako besposličare kod dovratka susjedne *pharmacie*. Pušili su i s prijenosnoga radija slušali »Crocodile Rock«. Jedan od njih zgnječio je cigaretu. - *He poupee, irons voir par ici.* — Glavom

joj je dao znak da priđe.

Fleur se osvrnula oko sebe vidjeti kojoj se on to njezinoj su-učenici obraća.

Mladići su se nasmijali. Jedan je laktom gurnuo prijatelja i pokazao mu na njezine noge. — *Regardes-moi ces jambes!*

Fleur je spustila pogled vidjeti što to nije u redu pa joj je još malo čokolade kapnulo na plavi kožni remenčić Dr. Scholl sandala. Najviši među mladićima je namignuo i tad je shvatila da se dive njezinim nogama. *Njezinim!*

— *Q'uest-ce que tu dirais d'un rendezvous?*

Spojak. Pitao ju je za spojak! Ispustila je čokoladu i potrčala uz ulicu sve do mosta gdje se nalazila s ostalim djevojkama. Prošarana plava kosa vijorila je za njom poput konjske grive. Mladići su *se* smijali i zviždali.

Kad se vratila u *convent* brzo je odjurila u svoju sobu i zagledala se u zrcalo. Isti ti mladići nazivali su je *Vepouvantail*, strašilo. Sto se dogodilo? Lice joj je izgledalo isto; guste kao olovkom obilježene obrve, zelene oči podalje razmaknute i usne koje su se razvlačile po cijelome licu. Konačno je prestala rasti, ali tek kad je dosegla visinu od metar osamdeset osam. Više nije nosila aparatić za zube. Možda je to bio razlog.

Fleur je do kolovoza već bila gotovo bolesna od uzbuđenja. Cijeli mjesec provesti s majkom. I to na Mykonosu, njoj najdražem od svih grčkih otoka. Prvoga jutra dok su po užarenom blještavom suncu hodale duž plaže nije mogla prestati govoriti o svemu onome sto je čuvala. -Jeza me hvata kad pomislim kako me ti mladići stalno dozivaju. Zašto to čine? Mislim da je to zato što sam se riješila aparatića za zube. — Fleur je potegnula preveliku majicu kratkih rukava koju je navukla preko jabuka zelenoga bikinija koji joj je Belinda kupila da je iznenadi. Svidala joj se boja, ali bilo joj je neugodno zbog oskudnoga kroja. Belinda je na sebi imala prugastu tuniku boje zobene kaše i ropsku narukvicu od kro-ma modnog dizajnera Galanosa. Obje su bile bosonoge, ali Be-lindini nokti na nogama bili su nalakirani crvenkastosmedim lakom.

Njezina majka pijuckala je Bloody Mary koji je kupila usput. Belinda je pila mnogo više nego sto je trebalo, ali Fleur nije zna-la kako je navesti da prestane.

- Sirota moja - rekla je Belinda - teško je više ne biti ruž-ni pačić. Posebice kad si bila toliko posvećena toj slici o sebi. — Onom slobodnom rukom obujmila je Fleur oko struka i bokom dotaknula vrh bedra svoje kćeri. - Godinama ti govorim kako je jedini problem s tvojim licem taj što se ti nisi naviknula na njega, ali ti si tvrdoglava.

Način na koji je Belinda to rekla stvorio je u Fleur osjećaj kao da je to nešto na što bi trebala biti ponosna. Zagrlila je svoju majku, a potom se ponovno spustila na pijesak. — Nikada se neću moći s nekim poseksati. Ozbiljno to mislim, Belinda. *Nikada* se neću udavati. Ni muškarci mi se čak ne sviđaju.

— *Ne poznaješ nijednoga muškarca, dušo* — rekla je Belinda cinično. — Kad jednom izideš iz toga samostana Bogu iza nogu, drukčije ćeš se osjećati.

— Neću. Mogu li dobiti cigaretu?

— Ne možeš. A što se muškaraca tiče, divni su, dušo. Pravi muškarci, naravno. Oni moćni. Kad uđeš u restoran pod ruku s utjecajnim muškarcem, svi gledaju u tebe, i vidiš divljenje u njihovim očima. Znaju da si nešto iznimno.

Fleur se mrštila i cupkala zavoj na nožnom prstu. - Zato se ti ne želiš razvesti od Alexija?

Zbog toga sto je utjecajan?

Belinda je uzdahnula i okrenula licem prema suncu. — Rekla sam ti, dušo. Zbog novca. Nemam nikakvih vještina da bih nas mogla izdržavati.

Ali Fleur će imati vještine. Već sad je od svih bila bolja u matematici. Govorila je francuski, engleski, talijanski i njemački, čak pomalo španjolski. Zнала je povijest i književnost, znala je pisati na pisaćem stroju, a kad bude išla na fakultet naučit će još i više. Neće proći dugo vremena prije nego što ih obje bude mogla uzdržavati. Tada će ona i Belinda moći zauvijek

živjeti zajedno i nikada se više neće morati razdvajati.

Dva dana kasnije na Mykonos je stigla jedna Belindina poznanica iz Pariza. Belinda joj je predstavila Fleur kao svoju nećakinju, kao što je činila uvijek u onim rijetkim prigodama kad bi slučajno naišle na nekoga koga je poznavala. Svaki put kad bi se to dogodilo Fleur je osjećala mučninu, ali Belinda joj je objasnila da tako mora postupiti jer bi im u protivnome Alexi ukinuo zajednička putovanja.

Ta žena bila je madame Phillipe Jaques Duverge, ali Belinda joj je rekla kako se nekada zvala Bunny Groben, iz White Pla-insa, iz New Yorka. Bila je poznata manekenka tijekom šezdesetih i neprestano je kameru okretala prema Fleur. - Samo zabave radi - rekla je.

Fleur nije voljela da je netko snima i stalno je bježala u vodu.

Madame Duverge ju je slijedila i klikala.

Kako se jedan užareni vrući dan na Mykonosu pretvarao u drugi, Fleur je zaključila kako se mladići koji su besciljno lutali pješćanim grčkim plažama nimalo ne razlikuju od mladića iz Chatillon-surSeine. Rekla je Belindi kako su je toliko uživirali da zbog njih nije mogla uživati u svojoj novoj masci za ronjenje. - Zašto se moraju tako glupo ponašati?

Belinda je otpila gutljaj džin tonika. — Ne obaziri se na njih. Nevažni su.

Kad se Fleur završnu godinu vratila u *couvent*, nije ni slutila da će joj se život zauvijek promijeniti. U listopadu, nedugo nakon njezinoga šesnaestoga rođendana, u spavaonici je izbio požar i sve djevojke bile su primorane na evakuaciju. Fotograf mjesnih novina istrčao je i ovjekovječio kćeri najutjecajnijih francuskih obitelji kako u pidžamama stoje pokraj građevine u plamenu. Premda je spavaonica bila prilično teško oštećena, nitko nije bio ozlijeđen, ali je zbog okrutnosti obitelji koje su bile umiješane nekoliko fotografija našlo put do lista *Le Monde*, među kojima i jedna izbliza snimljena fotografija umalo zaboravljene kćeri Alexija Savagara.

Alexi je bio previše inteligentan pa je Fleureino postojanje držao tajnom. Ali postajao bi zamišljen kad bi se njezino ime spomenulo, pa su ljudi pretpostavljali kako je njegova kći dijete s posebnim potrebama, možda duševno poremećena osoba. Ali iznenađujuće lijepa mlada žena širokih usana i zapanjujuće lijepih očiju nikada ne bi mogla biti zamjena za nečiju mračnu tajnu.

Alexi je bio bijesan kad su novine otkrile njezin identitet, no bilo je prekasno. Počela su zapitkivanja. Da bi situacija bila još gora, Solange Savagar je baš to vrijeme izabrala za umiranje. Alexi nije mogao podnijeti prostačka nagađanja koja bi postala još gora kad se očito zdrava unuka koju su nedavno fotografirali ne bi pojavila na pogrebu svoje bake.

Naredio je Belindi da pošalje po njezino kopile.

SEDMO POGLAVLJE

Danas ću upoznati svog oca. Te riječi tutnjale su u Fleureinoj glavi dok se kretala za služavkom niz utihnuli odbojni hodnik sivoga kamenoga dvorca u Rue de la Bienfaisance. Kad su stigle do maloga salona s dovratkom omeđenim zidnim polustupovima služavka je zakrenula okruglom kvakom, a potom se udaljila.

- Dušo! - Žestoko piće protilo se preko ruba Belindine čaše kad je naglo ustala sa svilenog kauča od damaska. Odložila je čašu i raširila ruke.

Fleur je požurila prema njoj, ali je posrnula zapevši o perzijski tepih i umalo pala. Zagrlile su se, i čim je duboko u nosnice uvukla miris majčinoga Shalimara Fleur se već malo bolje osjećala.

Belinda je izgledala blijeda i otmjena u crnom Diorovom kostimu i salonkama s niskom petom koje su kod prstiju bile iskružene u obliku kruške. Fleur nije mogla podnijeti da *on* pomisli kako ona želi ostaviti dojam pa je odjenula svoje crne vunene hlače, pulover uz vrat i stari blejzer od tvida s crnim baršunastim ovratnikom. Njezine prijateljice Jen i Helene savjetovale su joj da podigne kosu kako bi izgledala otmjenije, ali nije ih poslušala. Ukosnice na svakoj strani glave nisu bile baš jednake, ali bile su gotovo iste. Na kraju je na rever stavila pribadaču u obliku konjske potkove, za osjećaj samopouzdanja. Ali zasad nije djelovala.

Belinda je rukama obujmila Fleurene obraze. — Tako mi je drago što si tu.

Fleur je ugledala podočnjake pod majčinim očima i piće na stolu i još čvršće je zagrlila. — Užasno si mi nedostajala.

Belinda ju je čvrsto uhvatila za ramena. — Neće biti jednostavno, dušo. Miči se Alexiju s puta i nadajmo se najboljemu.

- Ne bojim ga se.

Belinda je drhtavom rukom odmahнула na Fleureino razmetanje. — Nemoguć je otkad se Solange razboljela. Drago mi je da je stara kučka mrtva. Postajala je živa muka, čak i njemu.

Michel je jedini kojemu je žao sto je više nema.

Michel. Njezinom bratu bilo je sad petnaest godina i bio je godinu dana mlađi od nje. Znala je da će biti tu, ali nije si dopustila razmišljati o tome.

Vrata iza njih lagano su škljocnula. - Belinda, jesi li telefonirala Baronu de Chambrayu, kako sam te zamolio? On je posebno volio Majku.

Glas mu je bio tih i dubok, oličenje autoriteta. Glas koji nikada nije trebao povisiti da bi ga se poslušalo.

Ništa mi više ne može učiniti, pomislila je Fleur. *Ništa.* Polako se okrenula licem prema svom ocu.

Bio je kozmetički dotjeran, ruke i prsti bili su mu besprijekorni, a tanka čelično siva prosijeda kosa jednako tako besprijekorno uredna. Nosio je kravatu boje vina i tamno odijelo s pislukom. Govorilo se da je uz Pompidoua najmoćniji čovjek u Francuskoj. Kratko je otmjeno i prezirno otpuhnuo kad ju je ugledao. — Znači to je tvoja kći, Belinda. Odijeva se poput kakve seljanke.

Fleur je poželjela zaplakati, ali nekako joj je ipak uspjelo podignuti bradu i prezirivo ga pogledati. Namjerno je progovorila engleskim jezikom. Američkim engleskim. Snažno i jasno.

Mama me naučila da je od odjeće važnije lijepo ponašanje. Pretpostavljam da je tu u Parizu drukčije.

Čula je kako je Belinda kratko udahnula, ali jedina reakcija koju je Alexi pokazao na Fleureinu drskost vidjela se u njegovim očima. Lagano je klizio pogledom po njoj, tražeći joj mane za koje je znala da će ih naći u izobilju. Nikada se nije osjećala krupnijom, ružnijom, nezgrapnijom, ali uzvratila mu je jedna-kim pogledom, piljeći u nj netremice.

Stojeći sa strane Belinda je promatrala dvoboj koji se odvijao između Fleur i Alexija. Osjećala

je kako je ispunjava ponos. Bila je to njezina kći... *snažna, puna duha, lijepa do bola*. Neka Alexi uspoređi nju sa svojim boležljivim sinom. Belinda je točno osjetila trenutak kad je zapazio sličnost, i prvi put se, ni sama ne zna nakon koliko dugo vremena, osjetila spokojnom u njegovome prisutstvu. Kad je konačno pogledao prema njoj pobjednički mu se kratko osmjehnula.

Bilo je to Flynnovo lice koje je Alexi prepoznao u Fleur, lice mladoga bespriječnog Flynna, čije su crte bile preoblikovane i uljepšane za njegovu kći. Fleur je imala isti onaj snažni nos i široke otmjene usne, isto ono visoko čelo. Čak se i po obliku očiju uočavala sličnost s njim, baš kao i u povećem razmaku među njima. Jedino su zelenozlatne zjenice oka bile samo Fleureine.

Alexi se okrenuo na peti i izišao iz salona.

Fleur je stajala uz prozor spavaće sobe svoje majke dok je Belinda kratko drijemala. Promatrala je kako Alexi odlazi od kuće u svom Rollsu za čijim je upravljačem bio vozač. Srebrni automobil klizio je niz prilaz i kroz velike željezne vratnice izlazio na Rue de la Bienfaisance. Ulicu milosrđa. Kakvo glupo ime. Nije bilo milosrđa u toj kući, samo jedan užasan čovjek koji je mrzio svoju krv i meso. Možda bi da je bila sitnija i ljepša... Ali ne očekuje li se od očeva da svoje kćeri vole bez obzira na izgled?

Bila je prestara za djetinje suze koje je željela proliti pa je navukla niske cipele i dala se u istraživanje. Našla je stražnje stube koje su vodile u vrt gdje su matematički ravne staze određivale geometrijske gređice ružnoga grmlja. Samojoj sebi je govorila kako je zapravo sretna što su je poslali dalje od ovoga groznoga mjesta. U *couventu* petunije su padale preko ruba i mačke su mogle spavati u cvjetnim lijevama.

Rukavom svog pulovera obrisala je oči. U nekom malom glupom kutku srca vjerovala je kako će njezin otac promijeniti mišljenje kad je ugleda. Kako će shvatiti koliko je pogriješio kad ju je odbacio. Glupo. Glupo.

Ugledala je zgradu od jednoga kata u obliku slova T, smještenu u stražnjem dijelu posjeda. I ona je poput kuće bila sagrađena od sivoga kamena, ali nije imala prozore. Kad je shvatila da vrata na bočnoj strani nisu zaključana, zakrenula je okruglom kvakom i ušla u kutiju s draguljima.

Zidove je prekrivala crna namreškana svila, dok se pred njom protezao mramorni pod boje ebanovine. Mala reflektorska svjetla u udubljenju u zvjezdanim su snopovima sjala sa stropa, poput Van Goghovoga neba noću, i svaki taj snop obasjavao je po jedan starinski automobil. Njihova ulaštenost podsjećala ju je na dragulje... rubine, smaragde, ametiste i safire. Neki automobili stajali su na mramornome podu, dok su mnogi bili na povišenim platformama te se činilo da vise u zraku, poput pregršti dragulja bačenih u noć.

Uz svaki automobil su na uskim stupovima bile izgravirane srebrne plakete. Pete njezinih cipela odzvanjale su po čvrstom mramornom podu dok je razgledala automobile: Isotta-Franchini Type 8, iz 1932., Stutz Bearcat, iz 1917., Rolls-Royce Phantom I, iz 1925., Bugatti Brescia, iz 1921., Bugatti Type 13, iz 1912., Bugatti Type 59, iz 1935., Bugatti Type 35. Svi automobili okupljeni u kraćem krilu prostorije u obliku slova L imali su prepoznatljivu crvenu jajoliku oznaku Bugattija. Smješteno u samome središtu, jasno osvijetljeno postolje znatno veće od svih ostalih, bilo je prazno. Na oznaci u kutu postolja velikim tiskanim slovima pisalo je:

BUGATTI TYPE 41 ROYALE

- Zna li on da si tu?

Naglo se okrenula i zatekla kako bulji u najljepšega dječaka kojega je ikada vidjela u životu. Imao je kosu poput najljepše žute svile i profinjeno oblikovane sitne crte lica. U izbljedjelom zelenom puloveru i zgužvanim platnenim hlačama stegnutim u struku prevelikim kaubojskim

pojasom bio je mnogo niži od nje i imao sitne kosti poput žene. Na njegovim dugačkim, prema vrhu suženim prstima nokti su bili izgrizeni do krvi. Brada mu je bila šiljasta dok su se svijetle obrve izvijale nad očima koje su bile iste one divne nijanse plave boje, poput prvih pro-ljetnih zumbula.

Iz mladićeva lica u nju je gledalo Belindino. Ona stara gorčina javila joj se u grlu poput žuči. Doimao se mladi od svojih petnaest godina dok je grickao ostatak nokta na palcu. — Ja sam Michel. Nisam namjeravao špijunirati. - Tužno i slatko joj se osmjehnuo, zbog čega se odjednom doimao mnogo starije. — Luda si, nisi li?

— Ne volim da me netko uhodi.

— Zapravo te nisam uhodio, ali sad to više i nije važno. Nijedno od nas dvoje ne bi trebalo biti tu. Pobjesnio bi da dozna.

Govorio je američkim engleskim, baš kao i ona, zbog čega ga je još više mrzila. — Ne bojim ga se — rekla je ratoborno.

— Zato što ga ne poznaješ.

— Pretpostavljam da su neki od nas sretni. — Nastojala je da te riječi zvuče sto je moguće odurnije.

— Vjerojatno. — Prišao je vratima i počeo isključivati svjetla na stropu. — Bolje bi ti bilo da sad podeš. Moram zaključati prije nego što sazna da smo bili tu.

Mrzila ga je zbog toga što je bio tako sitan i lijep. Mogao ga je otpuhati i najmanji zapuh vjetra. — Kladila bih se da činiš sve što ti naredi. Poput prestrašenoga zeca.

Slegnuo je ramenima.

Nije ga više ni trenutka mogla gledati. Izjurila je kroz vrata i požurila u vrt. Sve te godine marljivo je radila na tome da zadobije očevu ljubav time sto je bila najhrabrija, najbrža i naj-snažnija. Netko se neslano našalio s njom.

Michel je piljio u vrata kroz koja se njegova sestra izgubila. Nije se trebao ponadati da će postati prijatelji, sto je silno želio. Bio mu je potreban netko, nešto, da popuni onaj bolni jaz koji je ostao nakon smrti bake koja ga je odgajala. Solange je rekla kako je on njezina prigoda da se iskupi za pogreške koje je počinila u prošlosti.

Njegova baka je bila ta koja je načula kako njegova majka vrišteći priopćava njegovome ocu vijest da je trudna i da nosi Michela. Belinda je Alexiju rekla kako nimalo više neće voljeti to dijete koje nosi od onoga koliko je on ljubavi pružio djetetu ostavljenome u Couvent de l'Annonciation. Njegova baka je rekla kako se njegov otac nasmijao na Belindine prijetnje. Rekao je kako Belinda neće moći ne voljeti svoju vlastitu krv. I da će zbog toga djeteta zaboraviti na ono drugo.

Ali njegov otac nije bio u pravu. Solange je bila ta koja ga je nosila, koja se igrala s njim i tješila ga kad je bio povrijeđen. Michelu je trebalo biti drago što se napokon riješila patnje, ali želio ju je natrag, želio ju je gledati kako otpuhuje dim dok puši ružom umrljan vršak Gauloises cigarete i kako ga miluje po kosi dok kleči pred njom, nudeći mu svu svoju ljubav koju su mu ostali u kući u ulici Rue de la Bienfaisance uskratili.

Ona je bila ta koja je pregovorima uspjela postići neizvjesno primirje između njegovih roditelja. Belinda je pristala u javnost i se pojavljivati s Michelom u zamjenu za posjet svojoj kćeri dva puta godišnje. Ali primirje nije promijenilo činjenicu da ga vlastita majka nije voljela. Rekla je da je on tatino dijete. Ali ni Alexi ga nije želio kad je shvatio da Michel ne može biti poput njega.

Sva ta nevolja u njegovoj obitelji dogodila se zbog njegove sestre, tajnovite Fleur. Čak ni baka nije znala zašto su Fleur po-slali od kuće.

Napustio je garažu i krenuo prema svojoj sobi u potkrovlju. Postupno je gore prenio sve svoje stvari tako da se nitko nije točno sjećao kako se dogodilo to da nasljednik bogatstva Savagarovih živi u prostorijama koje su nekoć pripadale nekadašnjoj posluzi.

Ležao je na krevetu ruku spojenih iznad glave. Bijeli padobran visio je poput baldahina preko

njegovoga maloga kreveta od kovanoga željeza. Kupio ga je u jednoj trgovini u kojoj su podavali dodatnu vojnu opremu, nedaleko privatnoga internata pokraj Bostona koji je pohadao. Svidalo mu se kako se pa-dobran mreška nošen zračnim strujama i štiti ga poput velike svilene utrobe.

Na vapnom oličenim zidovima visjela je njegova dragocjena zbirka fotografija. Lauren Bacali u klasičnoj crvenoj dugoj haljini

Helen Rose iz *Designing Woman*. Carroll Baker njihala se na lu-steru u sceni iz filma *Trgovci snovima*, odjevena u ružne svjetlucave perle žarkih boja Edith Head i nojevo perje. Iznad njegovoga stola Rita Hayworth je na sebi imala poznatu Gildinu večernju haljinu Jeana Louisa, dok je uz nju Shirley Jones pozirala profinjeno u jeftinom ružičastom kombinezonu koji je nosila u *Elmer Gantry*. Bio je opčinjen ženama i njihovim kostimima.

Uzeo je blok za crtanje i počeo crtati visoku mršavu djevojku debelih obrva i razvučenih usana kad mu je zazvonio telefon. Bio je to Andre. Michelovi prsti kojima je držao slušalicu zadrhtali su.

— Upravo sam čuo nemile vijesti o smrti tvoje bake — rekao je Andre. — Uistinu mi je silno žao. Teški trenuci za tebe.

Michela je stegnulo u grlu zbog topline iskazane sućuti.

— Postoji li mogućnost da se iskradeš večeras? Že... želio bih te vidjeti. Želio bih te utješiti, *cherie*.

— Volio bih — rekao je nježno Michel. — Nedostaješ mi.

— I ti meni nedostaješ. Engleska je bila životinjska, ali Danielle je ustrajala na tome da ostane za vikend.

Michel nije volio da ga se podsjeća na Andreevu suprugu, ali ubrzo će ju Andre ostaviti pa će se njih dvojica odseliti na jug Španjolske gdje će živjeti u nekom ribarskom selu. Ujutro će Michel mesti podove od terakote, namještati jastuke i iznositi zemljane vrčeve pune cvijeća i pletene zdjele prepune zreloga voća. Popodne, dok mu Andre bude čitao poeziju, Michel će kreirati lijepu odjeću i šivati na šivaćem stroju kojim se naučio koristiti. Navečer će se voljeti uz glazbu Gulf of Cadiza dok more bude zapljuskivalo pješćanu obalu ispred njihovoga prozora. Michel je na taj način sanjario o tome.

— Možemo se naći za sat vremena — rekao je nježno.

— Za sat vremena. — Andre je utišao glas rekavši: — *Je t'adore, Michel*.

Michel mu je uzvratio gušeći se u suzama: — *Je t'adore, Andre*.

Fleur nikada nije na sebi imala tako otmjenu haljinu, crnu pripijenu haljinu dugih rukava s malim listovima koji su se na jednome ramenu preklapali i svjetlucali sitnim crnim perlama. Belinda je pomogla Fleur skupiti kosu koju joj je labavo svezala na potiljku i na uši pričvrstila okrugle naušnice od ulaštenog oniksa. -

Vidi — rekla je njezina majka kad je načinila korak unatrag promotriti svojih ruku djelo. — Neka te sad nazove seljankom.

Fleur je uspjela zapaziti kako sad izgleda mnogo stanje i profinjenije od šesnaestogodišnjakinje, ali osjećala se neobično, kao da je odjenula Belindinu odjeću.

Fleur je zauzela mjesto na sredini dugačkoga stola za kojim se ni je razgovaralo. Belinda je sjedila najednom, a Alexi na drugom kraju stola. Sve je bilo bijelo. Bijelo platno, bijele svijeće, teške vaze od alabastera u kojima su bili na deseci bijelih ruža u punom cvatu. Čak je i hrana bila bijela... kremasta juha, bijele šparoge i blijedi odresci čiji se miris miješao s opojnim mirisom bijelih ruža. Njih troje odjeveni u crno, poput gavrana, sjedili su oko lijesa. Jedina boja bili su Belidini krvavo crvenim lakom nalakirani nokti. Čak ni Michelovo odsustvo nije učinilo odvratno jelo podnošljivim.

Fleur je poželjela da njezina majka prestane piti, ali Belinda je ispijala jednu čašu vina za drugom, dok se s hranom samo poigrala. Kad je njezina majka na tanjuru na kojemu je večerala ugasila cigaretu, sluga ga je brzo odnio. Alexijev glas prekinuo je tišinu. — Odvest

ću te sad da vidiš svoju baku.

Vino se prosulo preko ruba Belindine čaše. — Zaboga, Alexi. Fleur je čak niti ne poznaje. Nema potrebe za tim.

Fleur nije mogla podnijeti zaprepašteni izraz na majčinome licu. — U redu je. Nije me strah. — Sluga je povukao natrag Fle-urein stolac, dok je Belinda sjedila skamenjena. Koža joj je bila blijeda, poput ruža ispred nje.

Fleur je pošla hodnikom za Alexijem. Njihovi koraci odzvanjali su odbijajući se od nadsvođeni strop s freskama ratobornih žena u oklopima i muškaraca koji su se međusobno probadali. Stigli su do pozlaćenih vrata koja su označavala ulaz u glavni salon. Otvorio je jedna i dao joj znak da ude.

U prostoriji se nalazio samo sjajni crni lijes prekriven bijelim ružama i mali stolac od ebanovine. Fleur se nastojala ponašati kao da tijela mrtvaca vida svaki dan, ali jedino mrtvo tijelo koje je vidjela u životu pripadalo je sestri Madeleine, no i njega je samo nazrijela. Izborano lice Solange Savagar doimalo se kao oblikovano od ostatka stare svijeće.

— Poljubi bakine usne i iskazi poštovanje.

— Ne misliš to ozbiljno. — Umalo se nasimijala, ali potom se, pogledavši ga, sledila od izraza koji je ugledala na njegovome licu. Nije on mario za to da Fleur iskaže poštovanje. Iskušavao je njezinu hrabrost. Bio je to izazov, *un défi*. Ni za trenutak nije pomislio da će ona to učiniti.

— O, veoma sam ozbiljan — rekao je.

Ukočila je koljena da joj ne zadrhte. — Cijeloga života suočavam se s nasilnicima.

Nelagodno se nacerio. - Misliš li da sam ja to? Nasilnik?

— Ne. — Prislila se i sama jednako tako nelagodno naceriti. — Mislim da si čudovište.

— Pravo si dijete.

Nikada nije mogla ni zamisliti da bi nekoga mogla toliko mrziti. Polako je koraknula. Potom načinila još jedan korak. Krenula je preko ulaštenoga poda prema lijesu, i kad mu se približila, borila se protiv poriva da pobjegne iz te utihnule kuće, da pobjegne iz te Ulice milosrđa, da pobjegne od Alexija Savagara i vrati se natrag, onoj sigurnoj utjesi koju su joj pružale redovnice. Ali nije mogla pobjeći. Ne, sve dok mu ne pokaže sto je odbacio.

Došla je do lijesa i zadržala dah. Potom se sagnula i svojim usnama dodirnula hladne nepomične usne svoje bake.

Odjednom je začula oštro siktanje. Jedan zastrašujući trenutak pomislila je da ono dolazi iz lesa, no u tom ju je trenu Alexi zgrabio za ramena i povukao natrag od lijesa.

— *Sale garce!* - Žestoko je opsovao i prodrmusao je. - Poput njega si. Učinit ćeš sve da sačuvaš svoj ponos. — Kosa joj se rasplela i kliznula niz leda. Gurnuo ju je u mali crni stolac koji je stajao neposredno uz lijes.

— Ništa nije previše neugodno kad ti je ponos stavljen na kocku. - Golom rukom obrisao je poljubac i razmazao joj ruž pre-ko obraza.

Pokušala mu je odgurnuti ruku. — Ne dotiči me! Mrzim te. Da me nisi taknuo.

Popustio je stisak kojim ju je držao za ruku. Rekao je nešto nježno, sto je gotovo propustila čuti.

— *Pur sang*. Prestala se opirati.

Pogladio ju je prstima po usnama. Dodir mu je bio nježan. Prelazio je po crti koja je spajala usnice. Potom joj je neočekivano zagurao prst u usta nježno ga povlačeći preko njezinih zuba.

— *Enfant. Pauvre enfant*.

Sjedila je tamo osupnuta, omadijana i okamenjena. Pjevušio je kao da joj pjeva uspavanku. — Uhvaćena si u nešto što ne razumiješ. *Pauvre enfant*.

Dodir mu je bio nježan. Jesu li se tako ponašali očevi koji su voljeli svoje kćeri?

— Posebna si — mrmljao je. — Fotografija u novinama nije me na to pripremila. — Nježno je zapleo prste u čuper kose koji joj je pao preko obraza. — Oduvijek volim lijepe stvari.

Odjeću. Žene. Automobile. — Palcem je ovlaš prelazio preko linije njezine vili-ce. Osjećala

je miris njegove kolonjske vode, blage jačine. — Najprije sam volio ne procjenjujući dobro, ali naučio sam bolje.

Nije znala o čemu on to govori.

Dotaknuo joj je bradu. — Sad imam samo jednu opsesiju. Bu-gatti. Je li ti poznat Bugatti? Zašto joj je govorio o automobilu? Sjetila se onoga sto je vi-djela u garaži, ali odmahнула je glavom.

Ettore Bugatti je svoje automobile nazivao *pur sang*, čista krv, poput čistokrvnoga konja. — Vršcima prstiju okrznuo je ula-štene naušnice od oniksa na njezinim ušnim školjkama koje je nježno povukao. — Imam najljepšu zbirku *pur sang* Bugattija na svijetu, sve osim kraljevskoga dragulja... Bugatti Royale. — Glas mu je bio nježan, pun ljubavi...

hipnotizirajući. Osjećala se kao da ju je začarao. — Napravio ih je samo šest. Tijekom rata, samo je Royale ostao u Parizu. Nas trojica sakrili smo ga od Nijema-ca u kanalizaciji ispod grada. Taj automobil postao je legenda i odlučio sam ga imati. Moram ga imati, zato sto je najbolji od najboljih. *Pur sang*, shvaćaš li me, *enfant*? Nezamislivo mi je ne posjedovati najbolje. - Pogladio ju je po obrazu.

Kimnula je, premda ama baš ništa nije razumjela. Zašto joj je sad govorio o tome? Ali glas mu je bio pun ljubavi i sva ona njezina stara maštanja javila su se u njoj. Sklopila je oči. Njezin otac ju je vidio i nakon svih tih godina konačno je poželio.

- Podsjećaš me na taj automobil - prošaptao je. - Osim što nisi *pur sang*, jesi li?

Najprije je pomislila da osjeća njegov prst na svojim usnama. Potom je shvatila da su to njegove usne. Njezin otac ju je ljubio.

- Alexi! - Krik ranjene životinje prožeo je prostoriju. Fleur je naglo otvorila oči.

Na vratima je stajala Belinda čije je lice bilo tjeskobno izobličeno. - Miči ruke s nje! Ubit ću te dotaknes li je ponovno! Što dalje od njega, Fleur. Ne smiješ mu više nikada dopustiti da te dotakne.

Fleur je nespretno ustala sa stolca. Riječi koje je drhtavo izgovorila bile su neplanirane. — Ali... on je... on je moj otac.

Belinda je izgledala kao da ju je netko ošamario. Fleur je osjetila mučninu. Potrčala je prema svojoj majci. — U redu je. Oprosti!

- Kako si mogla? - Belindin glas bio je gotovo šapat. - Je li te samo jedan susret s njim naveo da sve zaboraviš?

Fleur je očajna odmahнула glavom. — Ne. Ne, ništa nisam zaboravila.

- Pođi gore sa mnom — rekla je Belinda kamenim glasom. — Smjesta.

- Pođi sa svojom majkom, *cherie*. — Njegov glas je poput svile kliznuo između njih. — Imat ćemo vremena popričati sutra nakon pogreba i isplanirati tvoju budućnost.

Njegove riječi izazvale su u njoj slatki treptaj koji je osjećala kao izdaju.

Belinda je stajala kod prozora svoje spavaće sobe i kroz stabla gledala farove automobila koji su promicali ulicom Rue de la Bienfa-isance. Suze umrljane od maskare klizile su joj niz obraze i padale na revere poput leda plavog kućnog ogrtača. U susjednoj prostoriji Fleur je spavala. Flynn je umro nikada ne doznajući za nju.

Belindi je bilo samo trideset pet godina, ali osjećala se poput starice. Neće dopustiti Alexiju da joj ukrade njezino lijepo dijete. Bez obzira na to što morala učiniti. Zapela je za zvučnik i posrnula. Prije sat vremena obavila je telefonski poziv. Nije se mogla sjetiti što drugo. Dok se osvrnula oko sebe pogledom tražeći piće, znala je da ga, nakon ove večeri, više neće biti.

Njezina čaša stajala je na podu uz hrpu ploča. Cučnula je usred njih i uzela album koji je stajao na vrhu. Zvučna snimka iz filma *Devil Slaughter*. Piljila je u sliku na omotu.

Jake Koranda. Glumac i scenarist. *Devil Slaughter* bio je drugi njegov film u kojemu je glumio Bird Dog Calibera. Sviđala su joj se oba, premda kritičari nisu dijelili to mišljenje. Govorili su kako Jake prostituira svoj talent pojavljujući se u bezveznim filmovima, ali ona se tako nije osjećala.

Fotografija na omotu prikazivala je uvodnu scenu iz filma u kojoj Jake, kao Bird Dog Caliber, pilji u kameru. Lice mu je prašnjavo i iznureno, a podatne prkosne usne, opuštene i gotovo ružne. Revolveri marke Colt s bisernim drškama blještali su mu na bokovima. Nagnula se natrag, sklopila oči i utonula u maštanja zbog kojih se osjećala bolje. Postupno su se zvuči automobila u daljini izgubili sve dok na kraju nije uspijevala čuti samo svoje disanje i osjetiti njegove ruke na svojim grudima.

To. Jake. Ah, to. Ah, to, ljubavi moja, Jimmy.

Album joj je iskliznuo iz prstiju i ponovno se trgnula vrativši se u stvarnost. Posegnula je za svojom zgužvanom kutijom cigareta, ali bila je prazna. Namjeravala je nekoga poslati po njih nakon večere, ali je zaboravila. Sve joj je izmicalo. Sve osim kćeri koju nikada neće pustiti da ode.

Začula je zvuk koji je čekala, Alexijeve korake na stubama. Natočila je još viskija u čašu i iznijela je u hodnik. Alexi je imao smrknut izraz lica. Sigurno ga je najnovija tinejdžerska ljubavnica iscrpila. Pošla je prema njemu dok joj je kućni ogrtač kli-znuo preko gologa ramena.

- Pijana si - rekao je.

— Samo malo. - Kocka leda tupo je odzvanjala od staklo čaše. - Dovoljno da mogu razgovarati s tobom.

— Idi spavati, Belinda. Večeras sam preumoran da bih tebe zadovoljio.

— Želim samo cigaretu.

Pozorno je motreći izvukao je svoju srebrnu tabakeru i otvorio je. Polako je izvlačila cigaretu, a potom se provukla pokraj njega i ušla u njegovu spavaću sobu. Alexi je ušao za njom. — Ne sjećam se da sam te pozvao da uđeš.

— Ispričaj me što ulazim u zemlju dječice — odbrusila je.

— Odlazi, Belinda. Za razliku od mojih ljubavnica stara si i ružna. Postala si očajna žena koja zna da više nema ništa novo čime se može cjenkati.

Nije mu mogla dopustiti da je povrijedi takvim riječima. Morala se usredotočiti na onu groznu prostotu i njegove usne na Fleurenim usnicama. — Neću ti dopustiti da dobiješ moju kći.

— *Tvoju* kći? — Skinuo je jaknu i prebacio je preko stolca. — Ne misliš li pritom reći *našu* kći?

— Ubit ću te dotakneš li je.

— *Bon Dieu, chérie*. Tebe je tvoje piće konačno dovelo do ruba. - Gumbi za manšete odzveknuli su od pisaci stol na koji ih je odbacio.— Godinama me moliš da je uključim u našu obitelj.

Premda nije imao načina doznati za telefonski poziv koji je obavila, morala se truditi zvučati smireno. — Ne bih bila baš tako sigurna. Sad kad je Fleur starija, nemaš baš više mnogo utjecaja na mene.

Prsti su mu se zaustavili na utisnim gumbima košulje.

Prisilila se nastaviti. — Imam planove za nju i više me ne zanima zna li netko da podižeš kći drugoga muškarca. - No to je bila laž. Zanimalo ju je. Nije mogla podnijeti da se ljubav njezine kćeri pretvori u mržnju. Da Fleur dozna da joj Alexi nije otac, ne bi mogla razumjeti da joj je Belinda morala lagati. Još gore, ne bih razumjela zašto je Belinda ostala s njim.

Činilo se da se Alexi dobro zabavlja. -Je li to ucjena, *chérie*? Jesi li zaboravila koliko voliš svoj luksuz? Dozna li bilo tko istinu o Fleur, ostavit ću te bez prebijenoga novčića, a ti znaš da ne možeš preživjeti bez novca. Kako bi se nalijevala viskijem?

Belinda je laganim korakom pošla prema njemu. — Možda me ne poznaješ toliko dobro kao što misliš.

— O, poznajem te, *chérie*. — Prstima joj je prelazio niz ruku. — Poznajem te bolje nego što ti samu sebe poznaješ.

Zagledala mu se u lice tražeći na njemu nekakav znak nježnosti. Ali mogla je vidjeti samo

usne priljubljene uz usnice njezine kćeri.

Jutro nakon Solangenoga pogreba Fleur se probudila prije zore začuvši nekakav zvuk u svojoj sobi. Kad je lagano otvorila oči ugledala je Belindu kako njezinu odjeću ubacuje u kovčeg.

-Ustaj, dušo - prošaptala je. - Sve sam ti stvari spakirala. Nemoj stvarati buku.

Belinda joj nije objašnjavala kamo idu sve dok nisu stigle do predgrađa Pariza. — Neko ćemo vrijeme ostati kod Bunny Du-verge, na njezinome imanju u Fontainebleau. — Nervozno je bacala pogled na retrovizor i bore kojima je izražavala napetost pojavile su joj se u kutu usana. — Upoznala si je ljetos kad smo bile na Mykonosu, sjećaš se? Ona žena koja te neprestano foto-grafirala.

- Zamolila sam je da to ne čini. Mrzim kad me netko foto-grafira. — Fleur nije mogla namirisati nikakvo žestoko piće, ali pitala se nije li Belinda malo više popila. Nije bilo još ni sedam sati. Ta pomisao uzrujala ju je jednako koliko i buđenje u zoru i odvlačenje od kuće bez ikakvoga objašnjenja.

Na svu sreću Bunny se nije obazirala na tebe. — Belinda je ponovno bacila pogled u retrovizor. — Zvala me nekoliko puta nakon moga povratka u Pariz. Mislila je da si mi nećakinja, sje-ćaš se? Samo mi je govorila o tome kako si zapanjujuće lijepa i kako bi trebala postati manekenka. Željela je tvoj broj mobitela.

- Manekenka! — Fleur se nagnula naprijed na sjedalu i zagle-dala u Belindu. - Pa to je suludo.

- Rekla je kako su ti lice i tijelo baš onakvi kakve kreato-ri žele.

- Visoka sam metar devedeset.

- Bunn je nekoć bila slavna manekenka, tako da bi ona to trebala znati. — Belinda je zavukla ruku u torbicu iz koje je izvukla tabakeru. — Kad je ugledala onu tvoju fotografiju koja je nakon požara izišla u *Le Mondu*, shvatila je da mi nisi nećakinja. U početku je bila ljuta, ali prije dva dana nazvala me i priznala da je tvoje slike s Mykonosa poslala Gretchen Casimir, ženi u čijem su vlasništvu najekskluzivnije agencije za manekene u New Yorku.

- Agencija za manekene! Zašto?

Gretchen su se sviđjele fotografije pa želi da Bunny načini nekoliko pravih probnih snimaka s tobom.

- Ne vjerujem. Zavarava te.

- Rekla sam joj istinu. To da Alexi nikada ne bi dopustio da budeš manekenka. — Povukla je upaljač s instrument ploče. — Ali nakon onoga što se dogodilo... - Uvukla je dim u pluća. - Moramo se same moći izdržavati. I moramo otići sto je moguće dalje od njega, a to znači u New York. To će nam biti ulaznica za odlazak, dušo. Znam to.

- Ne mogu biti manekenka! Ne izgledam poput manekenki. — Stavila je cipele na instrument ploču i privukla koljena prsima, nadajući se da će pritisak ublažiti ono stezanje koje je osjećala u utrobi. - Ne... ne shvaćam zašto odmah moramo otići. Trebam završiti školu. - Snažnije je stisnula koljena. - Osim toga... Alexi... Čini mi se da me više ne mrzi toliko. Belindini čuknjevi su problijedjeli dok je čvrsto stiskala upravljač i Fleur je znala da je rekla nešto pogrešno. — Samo sam mislila. ..

- On je zmija. Godinama me moliš da odem od njega. Sad kad sam to napokon učinila više ne želim čuti ni riječi. Budu li te probne snimke dobre, zarađivat ćeš više nego dovoljno da nas možeš izdržavati.

Fleur ih je uvijek namjeravala izdržavati, ali ne na taj način. Željela je u nekom poslu iskoristiti svoje vještine poznavanja matematike i jezika, ili možda biti prevoditeljica pri NATO-u. Belindin plan bio je maštarija. Manekenke su bile lijepe žene, a ne nespretne previsoke šesnaestogodišnjakinje.

Položila je bradu na koljena. Zašto su sad morale otići? Zašto su morale otići sad, baš kad se svome ocu počela sviđati?

* * *

Bunny Duverge je podučila Fleur sve o šminkanju, kako hodati, o tome tko je tko u svijetu mode u New Yorku, kao daje Fleur marila za to. Coktala je kad je zapazila Fleurene iskrzane nokte, pomanjkanje zanimanja za odijevanje i naviku da zapinje o pokušstvo.

- Ne mogu si pomoći - rekla je Fleur na kraju svog prvog očajnog tjedna na imanju Fontainebleu koje je pripadalo gospodi Duverge. — Mnogo sam gracioznija na konju.

Bunny je zakolutala očima i požalila se Belindi na Fleuren američki naglasak. Francuski naglasak mnogo je privlačniji.

Ali unatoč svemu tome Bunny se zaklinjala Belindi kako Fleur ima *ono nešto*. Kad je Fleur upitala što znači *ono nešto*, Bunny je odmahнула rukama i rekla da se to nešto ne da precizno opisati. - To se jednostavno osjeti.

Unatoč mnogim svojim manama Bunny je znala čuvati tajnu i bila je odlučna jednako koliko Belinda u sprječavanju Alexija da ih nade. Umjesto da izabere nekoga francuskoga frizera, Bunny je dovela poznatoga frizera iz Londona koji je počeo rezati Fle-urenu kosu, pola centimetra tu, pola centimetra tamo. Kad je završio, Fleur je pomislila kako njezina kosa izgleda zapravo isto, ali Bunny je imala suze u očima nazivajući ga »majstore«.

Dogodila se i jedna dobra stvar. Belinda je prestala piti. Fleur je to bilo drago, premda je njezina majka zbog toga bila mnogo razdražljivija. — Sazna li Alexi za Casimirovu, stat će tome na kraj. Ne znaš ti njega onako kako ga ja znam, dušo. Moramo se snaći u New Yorku prije nego nas nade. Pode li ovo po zlu, smislit će on već načina da nas zauvijek razdvoji.

Znajući da Belinda sve svoje nade polaže u to, Fleur je osjećala mučninu u želucu. Nastojala je obraćati pozornost na sve što joj je Bunny govorila. Vježbala je hod. Kroz hodnike. Hodajući uz stube i niz stube. Preko travnjaka. Katkad bi je Bunny tjerala da hoda njišući bokovima. Neki drugi put bio bi to hod koji je Bunny nazivala »korakom kakvim se korača ulicama New Yorka« Fleur je radila na šminkanju i držanju. Tražila je najbolje poze i uvježbavala različite izraze lica.

Napokon je Bunny pozvala svog najdražeg modnog fotografa.

Gretchen Casimir mazila je pedikirane nožne prste koji su bili sklupčani u salonkama kad je iz omotnice izvukla posljednje fotografije koje joj je Bunny poslala. Postala je Bunnyn dužnik zbog ovoga. Bože, doživotni. Djevojka je bila od onih koje ostavljaju bez daha. Njezino lice bilo je lice kakvo se pojavi jednom u deset godina, poput lica Suzy Parker, Jean Shrimpton, ili Twiggy. Podsjećala je Gretchen na obje, Shrimptonovu i sjajnu Verushku. Lice te djevojke označit će izgled desetljeća.

Piljila je u kameru dok je njezine smione, gotovo bi se moglo reći muškobanjaste crte lica uokvirivala griva prošarane plave kose. Svaka žena na svijetu željela bi tako izgledati. Na snimci koja se Gretchen najviše sviđala Fleur je stajala bosonoga, kosa joj je bila spletena u jednu jedinu pletenicu, poput djevojke s planine, dok su joj krupne ruke opuštено visjele niz tijelo. Na sebi je imala namočenu pamučnu ravnu haljinu. Rub je visio otežao i neravan, sežući do koljena. Bradavice su joj bile iskočile, a mokri materijal definirao beskrajnu liniju boka i noge, jasnije nego da je bila gola. U *Vogueu* će biti posebno ushićeni.

Gretchen Casimir stvarala je Casimir manekene iz ureda koji se sastojao od jedne prostorije, u organizaciji gotovo jednako prestižnoj kao moćna agencija Ford. Ali »gotovo« nije bilo dovoljno dobro. Bilo je već vrijeme da Eileene Ford svisne od jada.

A to će joj omogućiti Fleur Savagar.

Fleur je piljila kroz prozor dok je taksi nastojao postići prednost nad ostalim vozilima na Manhattanu. Bilo je hladno svježе popodne s početka prosinca. Sve je bilo prljavo, ali lijepo i pre-divno. Da nije bila toliko prestrašena, New York bi joj u potpunosti odgovarao.

Belinda je ugasila treću cigaretu koju je zapalila otkad su sjele u taksi. - Ne mogu vjerovati,

dušo. Ne mogu vjerovati da smo pobjegle. Alexi će biti bijesan. Njegova kći, manekenka. Ali budući da nećemo trebati njegov novac, ne može ama baš ništa učiniti da nas u tome spriječi. Joj! Oprezno, dušo.

— Oprosti. — Fleur je povukla lakat.

Znajući da Belinda njihovu budućnost temelji na Fleureinoj manekenskoj karijeri, osjetila je mučninu u želucu.

Od Gretchen se očekivalo da im unajmi nekakav skroman apartman, ali taksi se zaustavio ispred luksuzne visoke višekatnice s adresom urezanom u staklu iznad vrata. Vratar im je kovčege odvezao do dizala u kojemu je netko tko se posljednji vozio imao parfem marke Joy. Fleur je osjetila trzaj u želucu kad je dizalo naglo krenulo prema gore. Nije to bilo za nju. Vidjela je probne snimke i bile su joj ružne. Kad su izišle, stopala su joj utonula u gusti tepih, zelen poput celera. Pošla je za vratarom i Belindom niz kratki hodnik do daščanih vrata koja je vratar otključao i unio im kovčege. Belinda je prva ušla u apartman. Dok je ulazila za njom, Fleur je osjetila neobičan miris. Poznat, ali nije ga mogla točno odrediti. Kao daje...

Pogledala je preko Belinde i ugledala ih. Bile su posvuda. Vaza za vazom prepuna potpuno procvalih bijelih ruža. Zadržala je dah. Belinda je tiho prigušeno kriknula. Alexi Savagar izišao je iz sjene.

— Dobro došle u New York, drage moje.

Zlatna djevojka

OSMO POGLAVLJE

Sto ti tu radiš? — Belindin glas bio je jedva čujniji od šapta. — *Quelle question*. Moja supruga i kći zaputile se u Novi Svijet. Ne bih li trebao biti tu barem da ih pozdravim? — Uputio je Fleur razoružavajući osmijeh, pozivajući je da s njime podijeli šalu.

Umjesto odgovora Fleur mu se nasmiješila, ali zaustavila se kad je ugledala problijedjelo lice svoje majke. Stala je uz Belindu. — Ne želim se vratiti. Ne možeš me natjerati na to. Zvučala je poput djeteta, dok se on očito zabavljao. - Što te navodi na pomisao da bih ja to želio? Moji odvjetnici pregledali su ugovor koji ti je Gretchen Casimir ponudila i, čini se prilično poštenim.

Sva ona tajnovitost koju je Belinda nametnula bila je uzalud. Fleur je udisala miris ruža. - Znaš za Casimirovu?

- Ne želim zvučati neskromno, ali malo toga može mi promaknuti kad se radi o dobrobiti moje jedine kćeri.

Činilo se da se Belinda oporavlja iz stanja transa. — Ne vjeruj mu, Fleur! To je varka. Alexi je uzdahnuo. - Molim te, Belinda, ne prenosi parano-ju na svoju kći. — Načinio je otmjen pokret rukom. — Dopustite mi da vam pokažem apartman. Ako vam se ne sviđa, naći ću vam neki drugi.

- Ti si nam našao ovaj apartman? — upitala je Fleur.

Očev dar njegovoj kćeri. — Raznježio ju je njegov osmijeh. Krajnje je vrijeme da ispravim svoje pogreške. To je mali znak pažnje najljepših mojih želja za njezinu buduću karijeru. Belindi se kratak neartikuliran zvuk oteo s usana. Posegnula je za Fleur nastojeći je privući k sebi, ali učinila je to trenutak prekasno. Fleur je već bila krenula s Alexijem.

Alexi je apartman u Carlyleu uzeo za cijeli prosinac. Tijekom dana Fleur je provodila beskrajne sate pred zrcalom, dok ju je uljepšavala ekipa Gretchen Casimir. Nalazila se s trenerima pokreta i učiteljima plesa, svaki dan trčala u Central Parku i učila s učiteljima koje je Alexi angažirao kako bi mogla završiti školovanje.

Navečer bi se on pojavljivao s ulaznicama za kazalište ili baletnu predstavu, a katkad i s pozivnicom u restoran u kojemu je hrana bila jednostavno predivna, da bi prava šteta bila to propustiti. Vodio ju je na izlet u Connecticut, nastojeći ući u trag glasinama prema kojima se Bugatti iz 1939. skrivao na imanju Fairfield. Belinda je sjedila na stražnjem sjedalu, pušeći jednu za drugom. Nikada nije puštala Fleur da nekamo ide sama s njim. Ako bi se Fleur nasmijala na neku od njegovih šala ili kušala zalogaj koji joj je davao na svojoj vilici, Belinda bi je pogledala s takvim izrazom lica koji je značio silnu izdaju, i Fleur bi osjetila mučninu. Nije zaboravila što joj je učinio, ali zvučao je kao da mu je žao zbog toga.

— Bila je to djetinja ljubomora — rekao joj je kad se Belinda nakratko izgubila u zahodu tijekom jednog od njihovih zajedničkih ručkova. — Patetična nesigurnost sredovječnoga supruga koji je silno zaljubljen u svoju dvadeset godina mlađu nevjestu. Bojao sam se kako bi u pogledu njezinih osjećanja ti mogla zauzeti moje mjesto, te sam nakon tvog rođenja jednostavno odlučio da nestaneš. Moć novca, *cherie*. Nikada to nemoj podcijeniti.

Morala je treptanjem spriječiti suze. - Ali bila sam samo dijete.

— Sasvim razumljivo. Cijelo vrijeme sam to znao. I to je ironija, *non*.

To što sam učinio tvoju je majku udaljio od mene više nego što bi to neko malo dijete ikada moglo učiniti. Michelov dolazak na svijet ništa nije promijenio.

Njegovo ju je objašnjenje zbunilo, ali poljubio joj je dlan. — Ne tražim od tebe da mi oprostiš, *cherie*. Neke stvari nisu moguće. Od tebe tražim samo da u svom životu ostaviš jedno malo mjesto za mene, prije nego što bude prekasno za oboje.

— Že... želim ti oprostiti.

- Ali ne možeš. Tvoja majka to nikada ne bi dopustila. Ja to razumijem.

U siječnju se Alexi vratio u Pariz i Fleur dobila svoju prvu ponudu za snimanje... tiskanu

reklamu za šampon. Belinda je ci-jelo vrijeme bila uz nju. Fleur je bila okamenjena, ali svi su bili ljubazni, čak i onda kad se spotaknula o tronožac i srušila kavu umjetničke direktorice. Fotografije slušao Rolling Stone se ijedna zbilja draga stilistica navela je Fleur da zapleše s njom. Nakon nekog vremena Fleur je zaboravila na svoju visinu, ruke krupne poput lopate, stopala poput tegljača i sjajno krupno lice.

Gretchen je rekla da su fotke »povijesne«. Fleur je bilo drago što je prvo iskustvo snimanja jednostavno bilo iza nje.

Dva dana poslije snimila je drugu reklamu, a sljedeći tjedan treću. — Nikada nisam mislila da će se to tako brzo odvijati — rekla je Alexiju tijekom jednog od njihovih čestih telefonskih razgovora.

- Sad će cijeli svijet vidjeti koliko si lijepa i bit će očaran to-bom, baš kao ja.

Fleur se osmjehnula. Nedostajao joj je, ali nije bila dovoljno blesava da to spomene Belindi. Kad se Alexi vratio u Pariz, Belinda se ponovno počela smijati i nije popila nijedno jedino piće.

Počelo se šušcati. U ožujku je Fleur imala svoje prvo pojavljivanje u dugačkom članku u modnom časopisu, dok je Gretchenin agent za odnose s medijima o njoj počeo govoriti kao o »licu desetljeća«. Nitko osim Fleur nije imao prigovor.

Odjednom su je, kako se činilo, svi željeli. U travnju je potpisala ugovor s Revlonom. U svibnju je snimila šest modnih stranica za *Glamour*. *Vogue* ju je poslao u Istanbul na snimanje kaftana, a potom u Abu Dhabi za snimanje odjeće za plažu. Sedamnaesti rođendan proslavila je u ljetovalištu na Bahamima snimajući kupaće kostime, dok je Belinda očiukala s nekadašnjom zvijezdom sapunica koji se tamo zatekao na odmoru.

I dalje je imala razne učitelje, no nije to bilo isto kao biti u učionici. Nedostajale su joj njezine suučenice. Na svu sreću, Belinda ju je posvuda pratila. Bile su više od majke i kćeri. Bile su najbolje prijateljice. Fleur je počela zarađivati sve veće svote novca koje je bilo potrebno ulagati, ali budući da se Belinda nije razumjela u financije, Fleur je o tome počela zapitkivati Alexiju, tijekom onih čestih telefonskih razgovora koje su vodili. Njegovi odgovori bili su joj od velike pomoći pa su se ona i Belinda postupno oslanjale na njega i na kraju čitavu stvar prepustile u njegove sposobne ruke.

Pojavila se i prva Fleurena naslovnica. Belinda je pokupovala nekoliko desetaka primjeraka i postavila ih po cijelome apartmanu. Časopis se prodao u najviše primjeraka od svog postojanja i Fleurena karijera doživjela je eksploziju. Bila je zahvalna što je uspjeh stigao tako lako, ali joj je zbog toga ujedno bilo i nelagodno. Svaki put kad bi se pogledala u zrcalo pitala se zbog čega sva ta gungula.

Iz časopisa *People* tražili su s njom intervju. — Moje dijete ne sjaji — rekla je Belinda novinaru. — *Ona blista** To je bilo ono što je ljudima iz *Peopled* bilo potrebno.

ZLATNA DJEVOJKA FLEUR SAVAGAR METAR DEVEDESET ČISTOGA ZLATA

Kad je Fleur ugledala naslovnicu izjavila je da više *nikada* u životu neće izići pred ljude. — Prekasno. — Belinda se nasmijala. — Gretchenin agent za odnose s medijima pobrinuo se da nadimak bude odgovarajući.

Fleur je u New Yorku bila mjesec dana kad je dobila prvu filmsku ponudu. Scenarij je bio smeće i Gretchen je savjetovala Belindi da je odbije. Belinda ju je poslušala, nakon čega je da-nima bila depresivna. - Sanjam da ćemo otići u Hollywood, ali Gretchen je u pravu. Tvoj prvi film mora biti nešto posebno.

Hollywood? Sve se događalo prebrzo. Fleur je duboko uzdah-nula i pokušala ostati pribrana.

* eng. riječ glitter — blistati.

New York Times objavio je priču s naslovnice. Zlatna Djevojka je Krupna, Lijepa i Bogata. - Ovaj put se ne šalim - cvilila je Fleur. -Više nikada nika-da neću izići van.

Belinda se nasmijala i natočila si [Tab](#).*

Belinda se postupno riješila starinskih stvari iz njihovoga apartmana i uredila ga u posve modernom otkačenom stilu, nastojeći ga učiniti posve drukčijem od kuće u Rue de la Bi-enfaisance. Antilop je pokrivaio zidove dnevnoga boravka. Stol Mies van der Rohe od kroma i stakla bio je postavljen ispred uleknute počivaljke s crnim i smeđim jastucima s geometrijskim uzorcima. Fleur nije rekla Belindi da se njoj više sviđaju starinske stvari. Posebno nije podnosila dugački zid u dnevnom boravku ukrašen uvećanim fotografijama s njezinim licem, veličine prozora. Od pogleda na njih osjećala je jezu. Kao da se netko drugi nastanio u njezinome tijelu dok su šminka i odjeća činile debeli oklop ispod kojega se skrivala prava osoba. Osim što ona nije znala tko je ta osoba.

Alexi je obećao doći u New York u veljači. Dvapat je već odgodio put u taj grad, ali ovaj put se zakleo kako ga ništa u tome neće spriječiti. Kako se taj dan primicao, nastojala je pred Belindom prikriti činjenicu da je uzbuđena, ali samo nekoliko sati prije nego što je njegov zrakoplov trebao sletjeti, u stanu je zazvonio telefon.

- *Cherie* — rekao je Alexi, dok je u želucu osjetila kobnu slutnju. - Imam nekog hitnog posla. Nisam u mogućnosti napu-stiti Pariz.

- Ali obećao si! Prošlo je više od godinu dana. - Ponovno sam te iznevjerio. Kad bi ti samo... — znala je što će reći. — Kad bi ti samo majka dopustila da dođeš u Pariz. Ali oboje znamo da bi ona to branila, a ja se ne želim suprotstavljati njezinoj želji. *Helas*, služi se tobom kako bi me povrijedila.

Fleur ne bi izdala Belindu pristankom. Dok je pokušavala progurati razočaranje začula je tupkanje visokih potpetica koje je dopiralo niz hodnik. Trenutak potom vrata Belindine spavaće sobe zatvorila su se uz škljocaj.

Belinda je sjela na rub svog kreveta i sklopila oči. Ponovno je odgodio posjetiti Fleur, baš kao dva prethodna puta. Fleur će biti slomljenoga srca i ogorčena, ne na Alexija, nego na nju. Njegova strategija bila je izvrsna. Neka bude Belindina krivnja to što otac i kći ne mogu biti zajedno.

Fleur je odolijevala Alexijevom šarmu duže nego što je to Belinda očekivala. Čak i sad je zadržala barem tračak rezervirano-sti prema njemu. Alexiju se to nije sviđalo te ju je zato nekoliko puta tjedno nazivao i proračunato slao obilne darove, samo da bi osjećala njegovu prisutnost. Fleur bi svakoga trenutka mogla pokucati na vrata njezine spavaće sobe i zamoliti je za dopuštenje da ide u Pariz posjetiti ga. Belinda joj to ne bi dopustila. Fleur će postati ogorčena i povući će se u sebe. Premda to nikada nije govorila naglas, smatrala je svoju majku neurotičnom i ljubomornom. Ali Belinda je morala Fleur zadržati u New Yorku, tamo gdje ju je mogla zaštititi. Kad bi joj samo mogla objasniti zasto je to tako nužno, a da joj pritom ne kaže istinu.

Tvoj otac... koji, usput rečeno nije tvoj otac... te zavodi.

Fleur u to nikada ne bi povjerovala.

— Još malo desno, dušice.

Fleur je nakrenula glavu i osmjehnula se u kameru. Bolio ju je vrat i imala je grčeve, ali Pepeljuga nije cvilila na plesu zato što ju je cipelica tiskala.

— Lijepo, lutko. Savršeno. Još malo pokaži zube. Nevjerojatno. Sjedila je na stolčiću ispred maloga stola čija je gornja ploha

bila zrcalo, koje je bilo podizano poput slikarskoga platna kako bi reflektiralo svjetlost.

Okrugli ovratnik njezine svilene bluze boje šampanjca otkrivao je veličanstvenu nisku četvrtastih bru-šenih smaragda. Stiglo je ljeto i popodne u New Yorku bilo je veoma vruće.

* Tab. - dijelno piće tvrtke Coca Cola Company.

Izvan dosega kamere nosila je kratke odrezane hlače i ružičaste gumene japanke.

— Popravite joj obrve — doviknuo je fotograf.

Šminker joj je pružio malenu četku, a potom čistom spužvi-com potapkao nos. Nagnula se nad svoj odraz i počeshljala guste obrve vrativši ih na mjesto. Češljanje obrva smatrala je posve neobičnim, ali više nije razmišljala o tome.

Krajičkom oka gledala je Chrisa Malina, pomoćnika fotografa. Onako raščupane svijetlosmeđe kose i otvorenoga prijateljskoga lica nije izgledao ni blizu onako dobro kao muški manekeni s kojima je radila, ali sviđao joj se mnogo više od njih. Pohađao je satove snimanja filmova na NYU i zadnji put kad su zajedno radili pričao joj je o ruskim filmovima. Poželjela je da je upita da iziđu, ali nijedan tip koji joj se sviđao nije za to imao petlje. Izlazila je samo sa starijim muškarcima, sa slavnim dvadesetogodišnjacima s kojima su Belinda i Gretchen željele da je se vidi na važnim događanjima. Imala je osamnaest godina i nikada nije imala pravu vezu.

Nancy, stilistica na snimanju, pričvrstila je jednu zakačku na leđima Fleurene bluze kako bi bolje pristajala njezinim omanjim grudima. Potom je provjerila komad selotejpa koji je zalijepila za Fleurein vrat kako bi podesila visinu smaragdne ogrlice. Fleur je o lijepoj odjeći na stranicama časopisa počela razmišljati kao o lažnim zgradama na snimanju filmova.

— Imam tri role snimljene sa smaragdima — nedugo zatim oglasio se fotograf. — Načinimo stanku.

Fleur je prošla iza Nancyne daske za glačanje i presvukla se u svoju košulju od gaze okrugloga izreza. Chris je premještao kulisu. Natočila je šalicu kave i zaputila se do Belinde koja je proučavala reklamu u časopisu.

Njezina majka se mnogo promijenila u nešto više od dvije i pol godine koliko je prošlo od njihovog dolaska u New York. Nestalo je onih njezinih tihih nervoznih pokreta. Imala je više samopouzdanja. I bila je ljepša, preplanula i zdravoga izgleda zbog vikenda koje je provodila u kući na plaži Long Islanda koju su uzele u najam. Danas je na sebi imala Gatsby bijelu majicu i njoj odgovarajuću suknju, sandale s remenčićima i tanku zlatnu narukvicu oko gležnja.

— Pogledaj ti tu njezinu kožu — Belinda je noktom lupkala po stranici. — Nema nijedne pore. Ovakve fotografije primoravaju me da osjetim kako mi četrdeseta dahće za vratom.

Fleur se pozornije zagledala u manekenku u reklami za jednu skupu kozmetičku liniju. — To je Annie Holman. Sjećaš se oglasa Bili Blassa koji smo prije nekoliko mjeseci Annie i ja snimale zajedno?

Belinda je imala problema zapamtiti nekoga tko još nije bio poznat pa je odmahnula glavom. — Majko, Annie Holman ima trinaest godina!

Belinda se slabašno nasmijala. — Nije ni čudo sto je svaka žena iznad tridesete u ovoj zemlji depresivna. Kad se s djecom nadmećemo.

Fleur se nadala da se ostale žene ne osjećaju tako gledajući njezine fotografije. Nimalo joj se nije sviđala pomisao na to da zarađuje osamsto dolara na sat da bi se ljudi osjećali loše.

Belinda je odjurila u zahod. Fleur je skupila hrabrost i prišla Chrisu koji je upravo završio s vješanjem kulisa. — I... kako škola? *Nasmiješi se, glupačo. Ne budi tako krupna.*

— Sve po starom.

Mogla je zapaziti da se on nastoji ponašati ležerno, kao da je tek jedna od djevojaka iz njegovoga razreda, a ne Zlatna Djevojka. To joj se sviđjelo.

— Osim što radim na novome filmu — rekao je.

— Zbilja? Pričaj mi o tome. - Spustila se na preklopni stolac. Zaškripao je kad je sjela.

Počeo je pričati i nedugo zatim toliko se zadubio u priču da je zaboravio na svoj strah pred njom.

— Baš zanimljivo — rekla je.

Zagurao je palac u džep traperica, a potom ga ponovno izvukao. Njegova Adamova jabučica

nekoliko puta je poskočila. — Želiš li... zapravo, razumjet ću ako imaš nekog drugog posla. Znam da te mnogo tipova pita da iziđeš s njima, i...

— Ne. — Poskočila je sa stolca. — Znam da svi misle tako... to da me svi pitaju da izidem s njima. Ali to nije istina.

Uzeo je lagani metar i poigravao se njime. — Vidim u novinama tvoje slike s filmskim zvijezdama, Kennedyjevima i svima ostalima.

— Ali to nisu prave veze. To je... neka vrsta publiciteta.

— Znači li to da bi htjela izići sa mnom? Možda u subotu večer? Mogli bismo otići dolje do Villagea.

Fleur se osmjehnula. — Voljela bih. Ozareno ju je gledao.

— Što bi ti to voljela, dušo? - Belinda se pojavila iza njih.

— Pitao sam Fleur hoće li sa mnom otići do Villagea u subotu navečer, gospođo Savagar — rekao je Chris koji se ponovno doimao nervozno. — Ima tamo jedan restoran u kojemu poslužuju hranu sa Srednjega Istoka.

Fleur je sklupčala nožne prste u svojim japankama. — Pristala sam poći.

— Jesi li, dušo? — Belindino čelo se naboralo. — Bojim se da to neće moći tako. Već imaš planove, sjeti se? Premijera novoga Altmanova filma. Ideš sa Shawnom Howelom.

Fleur je bila zaboravila na premijeru i prkosno je željela zaboraviti na Shawna Howella koji je bio dvadesetpetogodisnja filmska zvijezda s kvocijentom inteligencije koji je odgovarao njegovim godinama. Na prvom izlasku proveo je večer žaleći se kako ga svi žele »zajebati« i rekao joj da su ga izbacili iz srednje škole zato što su svi učitelji gnjide i homići. Molila je Gretchen da joj više ne dogovara nikakve izlaske s njim, ali Gretchen joj je rekla daje Shawn sad tražen i daje posao posao. Kad je sa svojom majkom pokušala razgovarati o tome, Belinda je bila nevjerovatna.

- Ali dušo, Shawn Howell je zvijezda. Kad te vide s njim, dobit ćeš još dvostruko više na važnosti. — Kad se Fleur požalila kako joj je uporno htio zavući ruku pod suknju, Belinda ju je uštipnu-la za obraz. — Slavne osobe se razlikuju od običnih ljudi. Za njih ne vrijede ista pravila. Znam ja da ti možeš izići na kraj s njim.

- U redu — rekao je Chris na čijem se licu vidjelo da je posve razočaran. — Shvaćam. Neki drugi put.

Ali Fleur je znala da neće biti drugoga puta. Chrisu je bila potrebna iznimna hrabrost da je jednom upita za izlazak, i više to nikada neće učiniti.

Fleur je pokušavala s Belindom razgovarati o Chrisu u taksiju dok su se vraćale kući, ali Belinda ju nije željela razumjeti. - Chris nije nitko poznat. Zašto bi za ime svega željela izići s njim?

- Zato što mi se sviđa. Ne bi trebala... - Fleur je povukla resi- na svojim odrezanim hlačama.

— Voljela bih da ga nisi onako otkantala. Osjećala sam se kao da imam dvanaest godina.

-Jasno mi je. - Belindin glas postao je hladan. - Hoćeš reći da sam te posramila.

Fleur je osjetila mali drhtaj uslijed panike. — Nisi, naravno. Nisi. Kako bi me ti mogla posramiti? - Belinda se povukla od nje i Fleur joj je dotaknula ruku. - Zaboravi da sam bilo što rekla. Nevažno je. — Ali bilo je važno, samo nije željela povrijediti Belindu. Kad se to događalo Fleur se uvijek osjećala kao da stoji ispred Couventa de l'Annonciation i gleda kako automobil njezine majke nestaje u daljini. Belinda neko vrijeme nije progovarala i Fleur je postajala sve očajnija.

— Moraš imati povjerenja u mene, dušo. Znam što je za tebe najbolje. — Belinda je Fleureino zapešće uzela u svoje ruke i Fleur je imala osjećaj kao da ju je netko uhvatio i spasio s ruba provalije u koju se umalo bila sunovratila.

Te večeri, nakon što je Fleur otišla na spavanje, Belinda se zagledala u fotografije svoje kćeri na zidu. Bila je odlučnija no ikad. Nekako je morala zaštititi Fleur od svih njih... od Alexija, od svih onih koji su bili nitko i ništa poput Chrisa, od svakoga tko bi joj mogao stajati na putu.

Bit će to nešto najteže što je ikada učinila u životu, i u danima poput današnjega nije bila sigurna hoće li u tome uspjeti.

Obuzdaju je teška depresija. Odagnala ju je posegnuvši za telefonom i brzo okrenula broj.

Odgovorio joj je pospani muški glas. — Daaa.

— To sam ja. Jesam te probudila?

— Aha. Što želiš?

— Voljela bih te vidjeti večeras. Zijevnuo je. - Kad dolaziš?

— Bit ću tamo za dvadeset minuta.

Kad je počela odmicati telefon od uha začula je s druge strane njegov glas. - Hej, Belinda? Što kažeš na to da gaćice ostaviš kod kuće?

— Shawne Howellu, pravi si vražićak. — Prekinula je vezu, dograbila torbicu i napustila apartman.

DEVETO POGLAVLJE

Hollywood je želio Jakea Korandu vidjeti kao zločestoga mudrijaša. Željeli su ga gledati kako preko cijevi Magmama '44 gleda na ulični šljam, željeli su ga vidjeti kako koristi svoj Colt s bisernom drškom uperen u bandu desperadosa, a potom se široko osmjehuje i prsatoj ljepotici šalje poljubac opraštajući se prije izlaska kroz salunska vrata. Korandi je moglo biti samo dvadeset osam godina, ali bio je pravi muškarac, a ne jedan od onih mlakonja koji su sušilo za kosu nosili u džepu hlača.

Jake je poželjeo veliki uspjeh odmah na početku glumeći lutalicu po imenu Bird Dog Caliber u jednom niskobudžetnom vesternu na kojemu se zaradilo šest puta više novca od onoga koji je bio uložen u njegovo snimanje. Unatoč mladosti ostavljao je dojam gruboga odmetnika koji se jednako sviđao muškarcima i ženama, baš kao Eastwood. Odmah su uslijedila još dva filma s Caliberom, svaki sljedeći bio je sve krvaviji. Nakon toga snimio je još nekoliko modernih akcijsko-pustolovnih filmova. Njegov uspon u karijeri odvijao se brzinom meteora. Potom je Koranda postao svojeglav. Rekao je da mu treba više vremena za *pisanje vlastitih drama*. Sto je Hollywood na to trebao učiniti? Najbolji glumac ak-cijskih filmova koji se pojavio nakon Eastwooda pisao je neko sranje koje je završilo u fakultetskim antologijama umjesto da je ostao pred kamerom, tamo gdje mu je i bilo mjesto. Jebena Puluzerova nagrada ga je uništila.

Situacija se još više pogoršala... Koranda je zaključio kako se želi okušati u pisanju za film, umjesto za kazalište. Svom filmskom scenariju dao je naziv *Sunday Morning Eclipse* i u cijelom scenariju nije bilo ni jednog jedinog automobila. — To intelektu-alno sranje je sasvim u redu za pozornicu, mladiću — rekao mu je neki dramator iz Hollywooda kad je to počeo prodavati uokolo — ali američka publika na ekranu želi vidjeti sise i pištolje.

Na kraju je Koranda završio s Dick Spanom, sitnim beznačajnim režiserom koji je pristao snimiti *Sunday Morning Eclipse*, ali pod dva uvjeta: Jake je morao igrati glavnu ulogu u filmu i za Spanoa snimiti visokobudžetni film o muriji i pljačkašima.

Jednoga utorka navečer, s početkom ožujka, trojica muškaraca sjedila su u zadimljenoj prostoriji za projekciju. — Pustite ponovno pokusne snimke Savagarove - izvikivao je Dick Spano preko debele kubanske cigare koju je volio pušiti.

Johnny Guy Kelly, legendarni filmski prosijedi režiser otvorio je poklopac na limenci Orange Crusha i preko ramena se obratio samotnoj osobi koja je u sjeni sjedila otraga. -Jako, mladiću, ne želimo te nesretnoga, ali mi se čini da si genijalni um ostavio u krevetu svoje posljednje prijateljice.

Jake Koranda povukao je svoje duge noge s naslona sjedala ispred sebe — Savagarova nije dobra za Lizzy. Osjećam to u utrobi.

— Dugo se nasmiljeno zagledaj u Slatkicu tamo gore i reci mi osjećaš li negdje nešto drugo osim u utrobi. -Johnny Guy pokazao je svojim Orange Crushom prema filmskom platnu. — Kamera je voli, Jako. Osim toga, uzima satove glume, što znači da se veoma ozbiljno zanima za *ovo*.

Koranda se još dublje zavalio u sjedalo. — Manekenka je. Još jedna od onih glupastih glamuroznih djevojaka koja priželjkuje filmsku karijeru. Prošle godine sam bio s onom kako-li-se-ono-zove i zakleo se da to više nikada neću učiniti. Posebice ne na ovome filmu. Jeste li ponovno provjerili s Amy Irving?

— Irvingova je zauzeta — javio se Spano — pa čak i da nije, moram ti reći da ću ja to ovaj put raditi sa Savagarovom. Seksi je. Ne možeš više uzeti nijedan časopis na kojemu nećeš ugledati njezino lice na naslovnici. Svi čekaju da vide što će ona izabrati za svoj prvi film. To je stvaranje publiciteta.

— Jebeš publicitet — javio se Koranda.

Dick Spano i Johnny Guy Kelly izmijenili su poglede. Sviđao im se Jake, ali bio je

nepokolebljiv u razmišljanju i znao biti tvrdoglav kučkin sin kad je vjerovao u nešto. — Nije to baš tako jednostavno - rekao je Johnny Guy. - Iza nje stoje pametni ljudi. Oni već duže vremena čekaju da nadu pravi film za nju.

— Sranje — odbrusio je Jake. — Njima samo treba glavni muškarac dovoljno visok da se poigra s njihovom malom djevojčicom. Dalje od toga ne ide.

— Mislim da ih podcjenjuješ.

Iz stražnjeg dijela prostorije do njih je dopirala samo hladnoća i šutnja.

— Oprosti, Jako — napokon je progovorio Spano, čiji je glas pomalo nervozno podrhtavao — ali nadglasat ćemo te po ovome pitanju. Sutra joj šaljemo ponudu.

Koranda se iza njih izvukao sa sjedala na kojemu je sjedio. -Učinite što morate, ali ne očekujte od mene da pred nju raspro-stirem tepih dobrodošlice.

Johnny Guy je odmahnuo glavom kad je Jake nestao, a potom ponovno bacio pogled na filmsko platno. - Nadajmo se da ona gore Slatkica zna kako zagrijati.

Belinda je vukla Fleur na sve filmove Jakea Korande, ali Fleur se nijedan nije svidio. Uvijek je nekome pucao u glavu, nožem ubadao u trbuh ili terorizirao žene. Usto joj se činilo kako on još dodatno uživa u tome! A sad je morala raditi s njim i točno je od svog agenta znala koliko se nepopustljivo protivio daje angažiraju kao glumicu. Jednim dijelom svog bića mu to nije mogla zamjeriti. Bez obzira što Belinda mislila o tome, Fleur nije bila glumica.

— Prestani brinuti - tješila ju je Belinda svaki put kad bi Fleur pokušala s njom razgovarati o tome. — Cim te vidi, zaljubit će se u tebe.

Fleur nije mogla zamisliti da će se to dogoditi.

Bijela dugačka limuzina koju su iz studija poslali po nju u LAX dovezla ju je do zgrade na dva kata u Beverly Hillsu, kuće u španjolskome stilu koju je Belinda za njih uzela na najam. Bilo je to početkom svibnja i bilo je neobično hladno za to doba godine kad je kretala iz New Yorka, ali toplo i sunčano u Južnoj Kaliforniji. Kad je prije tri godine ovamo stigla iz Francuske nije ni pomišljala da će joj život krenuti u tako neobičnom smjeru. Nastojala je biti zahvalna, ali u posljednje vrijeme joj to baš nije tako lako polazilo za rukom.

Žena koja je vodila kućanstvo i koja se doimala kao da joj je barem stotinu godina, pustila ju je da uđe u predvorje s bijelo oličenim zidovima, tamnim gredama, lusterima od kovanoga željeza i podom od terakote. Fleur je preuzela kovčege od žene koja ih je ponijela na kat. Izabrala je spavaću sobu na kraju hodnika koja je gledala na bazen, a glavnu spavaću sobu ostavila Belindi. Kuća se doimala još većom nego na fotografijama. Sa šest spavaćih soba, četiri terase i nekoliko jacuzzija imala je više prostora nego sto je bilo potrebno za dvoje ljudi. Pogriješila je kad je to spomenula Alexiju tijekom jednog od njihovih telefonskih razgovora koji su bili zamjena za njegove posjete.

— U Južnoj Kaliforniji je nedostatak razmetanja prostački — rekao je. — Ugledaj se u svoju majku i postići ćeš sjajan uspjeh.

Nije reagirala na to podbadanje. Problemi između Alexija i Belinde bili su previše složeni da bi ih ona uspjela riješiti, posebice zato što nije mogla razumjeti zašto se dvoje ljudi koji se međusobno toliko mrze nisu razveli. Izula je cipele i osvrtala se po prostoriji namještenoj toplim drvenim komadima pokućstva i tkaninama zemljanih tonova. Zbirka meksičkih križeva koja je visila na zidu pobudila je u njoj nostalgiju koju je osjećala prema redovnicama. Nikada nije zamišljala da će na takav put poći sama.

Sjela je na rub kreveta i nazvala New York. — Je li ti malo bolje? — upitala je kad joj se javila Belinda.

— Očajna sam. I ponižena. Kako žena mojih godina može dobiti vodene kozice? - Belinda je ispuhala nos. - Moje dijete će glumiti u filmu godine o kojemu se najviše govori, a mene je tu u New Yorku zadržala nekakva smiješna boleština. Ako mi ostanu ožiljci...

— Bit će ti dobro za otprilike tjedan dana.

— Ne dolazim dok ne budem u svom najboljem izdanju što se tiče izgleda. Želim im pokazati

što su sve te godine propuštali. -Još jednom je ispuhala nos. - Nazovi me čim se nađeš s njim. Neka te ne zabrinjava vremenska razlika.

Fleur nije morala ni pitati o kome to Belinda govori. Skupila je snage, i... naravno...

— Moje dijete će snimati ljubavne prizore s Jakeom Korandom.

— Ponoviš li to još jednom, povratit ću.

Unatoč očaju, Belinda se uspjela nasmijati. — Sretnica, sretnica.

— Spuštam slušalicu.

Ali Belinda ju je tu preduhitrila.

Fleur je prišla prozoru i zagledala se ispod u bazen. Počela je mrziti manekenstvo, što Belinda nikako nije mogla razumjeti. Ona sasvim sigurno nije željela biti glumica. Ali budući da nije imala sliku o tome što bi radila umjesto toga, nije se mogla žaliti. Imala je hrpe novca, bajkovitu karijeru i sjajnu ulogu u prestižnome filmu. Bila je najsretnija djevojka na svijetu i prestat će se ponašati poput razmaženoga derišta. Pa što onda ako se nikada nije osjećala posve zadovoljnom pred kamerama? Dobro se pretvarala, a isto to učinit će i s ovim filmom. Pretvarat će se.

Preodjenula se, navukla na sebe kratke hlače, skupila kosu navrh glave i niz prilaz ponijela scenarij filma *Sunday Morning Eclipse*. Smjestila se u ležaljku s jastucima, s čašom soka od svježe naranče i zagledala u scenarij.

Jake Koranda glumio je Matta i imao glavnu ulogu vojnika koji se iz Vijetnama vraća kući u Iowu. Matta progone sjećanja na masakr poput onoga u My Lai-ju kojemu je svjedočio. Po povratku kući zatiče svoju suprugu trudnu s drugim i brata upletenoga u mjesni skandal.

Matta privlači Lizzie, mlada sestra njegove supruge koja je u međuvremenu narasla tijekom njegovoga odsustva. Fleur je glumila Lizzie. Palcem je prelistavala bilješke scenarija.

Neokaljana mirisom napalma i iskvarenosti u Mattovoj vlastitoj obitelji, Lizzie omogućava Mattu da se ponovno osjeti nedužnim.

Njih dvoje upadaju u zaigranu prepirku oko toga na kojemu se mjestu može pojesti najbolji hamburger i nakon traumatičnoga prizora sa svojom suprugom Matt odvodi Lizzie na tjednu Odiseju kroz Iowu u potrazi za starinskim štandom na kojemu prodaju slatko gazirano bezalkoholno piće. Taj štand za prodaju slatkog gaziranog bezalkoholnog pića ujedno služi kao tragični i komični simbol zemljine izgubljene nedužnosti. Na kraju putovanja Matt otkriva da Lizzie nije ni bezazlena ni nevinna kao što se ponaša.

Unatoč ciničnome prikazu žene u filmu, Fleur se scenarij svidio mnogo više od filmova u kojima je Jake glumio Bird Dog Calibera. Ali čak ni nakon dva mjeseca pohađanja satova glume nije znala kako će joj uspjeti odigrati tako složen karakter kakav je bio Lizzien. Radije bi bila glumila u kakvoj romantičnoj komediji.

U tom slučaju barem ne bi morala glumiti u prizoru u kojemu je na filmu gola. Bila je to jedina bitka s Belindom koju je dobila. Njezina majka rekla je kako je Fleur čistunka te daje njezin stav licemjerman nakon snimanja svih onih reklama za kupaće kostime koje je odradila, ali kupaći kostimi su kupaći kostimi, a biti gol je biti gol. Fleur nije popuštala.

Uvijek je odbijala pozirati gola, čak i pred najpoznatijim svjetskim fotografima koji su uživali najveći ugled. Belinda je govorila da je to zato što je još uvijek bila djevojka, ali to nije bilo razlog. Fleur je jedan dio svoje intime morala zadržati za sebe.

Žena koja je vodila kućanstvo ju je prekinula i rekla da mora pogledati van. Fleur je prišla ulaznim vratima. Nasred prilaza sjao se novi crveni Porsche, ukrašen divovskom srebrnom vrpcom na vrhu.

Pritrčala je telefonu i zatekla Alexija koji se upravo spremao na spavanje. - Prelijep je - vikala je. - Nasmrt ću se bojati voziti ga.

- Glupost. Ti si ta koja ima nadzor nad automobilom, *cherie*, a ne obrnuto.

- Dobila sam pogrešan broj. Želim razgovarati s čovjekom koji je uložio pravo bogatstvo da nade Bugatti Royale koji je rat proveo u kanalizaciji Pariza.

- To je, draga moja, nešto sasvim drugo.

Fleur se osmjehnula. Nekoliko minuta su čavrljali, nakon čega je istrčala van provozati svoj novi automobil. Poželjela je da može Alexiju osobno zahvaliti, ali on se više nikada nije vratio vidjeti je.

Zadovoljstvo koje je osjećala zbog dara pomalo je izbljedjelo. Postala je pijun u bitci između svojih roditelja, što joj se nimalo nije sviđalo. No koliko god joj bio važan odnos s ocem i koliko god se divila ovom lijepom automobilu, ipak će uvijek najviše ostati odana Belindi. Sljedećega jutra Porscheom se provezla kroz željezne vratnice do tonskoga studija gdje se snimao *Sunday Morning Eclipse*. Fle-ur Savagar previše se bojala pojaviti na snimanju pa je umjesto sebe poslala Zlatnu Djevojku. Dok se odijevala posebno se pobrinula oko šminke i začesljala kosu s lica kompletom emajliranih češljeva tako da joj je duga i raspuštena padala po leđima. Njezin Sonia Rykiel pulover uz tijelo boje božura pristajao joj je uz sandale na remenčice sa zmijskim uzorkom, s osam centimetara visokim potpeticama. Jake Koranda bio je visok, ali te cipele trebale bi ih izjednačiti.

Našla je parkiralište na koje ju je uputio čuvar. Prepečenac koji je jela za doručak osjećala je poput kamena u želucu. Premda se snimanje filma *Sunday Morning Eclipse* odvijalo već nekoliko tjedana, još nekoliko dana nije se morala javiti, ali zaključila je kako bi joj provjeriti situaciju prije izlaska pred kamere podiglo samopouzdanje. Zasad to nije djelovalo.

Glupo. Već je snimala reklame za televiziju pa joj je postupak bio poznat. Znala je kako se kretati prema cilju i držati smjer. Ali tjeskoba koju je osjećala nije popuštala. Belinda je trebala biti filmska zvijezda. A ne ona.

Čuvar je unaprijed telefonirao pa ju je režiser Dick Spano dočekao pred vratima tonskoga studija. — Fleur, dušice! Lijepo je vidjeti te. — Poželio joj je dobrodošlicu poljupcem u obraz i s divljenjem bacio pogled na njezine duge noge koje su se isticale u pripijenom puloveru. Fleur se svidio Spano kad su se našli u New Yorku, posebice kad je doznala da voli konje. Poveo ju je prema dvama teškim vratima. — Spremi su za snimanje. Uvest ću te.

Fleur je na jasno osvijetljenoj pozornici tonskoga studija prepoznala kuhinju u Mattovoj kući u Iowi. Nasred kuhinje ugledala je Johnny Guy Kellyja zadubljenog u razgovoru s Lynn David, sitnom crvenokosom glumicom koja je glumila Mattovu suprugu DeeDee. Dick Spano je rukom dao znak Fleur da pođe prema platnenom stolcu režisera. Othvala se porivu da proviri otraga i vidi piše li njezino ime.

— Spreman si, Jako?

Jake Koranda izišao je iz sjene.

Prvo sto je Fleur zapazila bile su njegove nemoguće usne, mekane i prkosno napućene, kao u djeteta. Ali bilo je to jedino djetinjstvo na njemu. Hodao je gegajući se, pogrbljenih ramena, zbog čega je više nalikovao umornom kauboju nego filmskoj zvijezdi i piscu scenarija. Njegova ravna smeđa kosa bila je očišćana kraće od one kakvu je imao u filmovima u kojima je glumio Calibera, zbog čega se doimao još višim i mršavijim nego na filmskome platnu. Zaključila je kako izvan filmskoga platna ne izgleda nimalo susretljivijim od onoga kakav je bio na filmskome platnu.

Zahvaljujući Belindi, Fleur je o njemu znala više nego sto je željela. Premda je bio veoma zloglasno raspoložen prema tisku i rijetko kada davao intervju, pojavile su se izvjesne činjenice. Rođen je kao John Joseph Koranda, odrastao u najgorem dijelu Clevelanda, u državi Ohio, gdje ga je odgojila majka koja je tijekom dana čistila tuđe kuće, a noću uredi. Već kao mlad imao je dosje u policiji; sitna krađa, krađa u trgovinama i krađa automobila, još kao trinaestogodišnjak. Kad su novinari od njega pokušali doznati kad mu se to život preokrenuo, spomenuo je sportsku stipendiju na koledžu. — Samo prijestupnik koji je imao sreće s košarkom — rekao je. Odbijao je govoriti o tome zašto je na drugoj godini napustio koledž, o svom braku kratkoga vijeka i služenju vojske u Vijetnamu. Njegov život je samo njegov, rekao je.

Johnny Guy se oglasio zahtijevajući tišinu, i sve na snimanju se utišalo. Lynn David je stajala pognute glave, ne gledajući u Jakea, koji se sav bio pretvorio u opuštene usne i prodorno plave oči. Johnny Guy zahtijevao je akciju.

Jake se ramenom oslonio o dovratak. — Ti kao da moraš biti drolja, ne moraš li?

Fleur je stegnula ruke u krilu. Snimali su jedan od najružnijih prizora u filmu kad Matt, lik kojega je glumio Jake, doznaje za nevjeru svoje supruge DeeDee. U montaži će taj prizor biti prožet kratkim isječcima masakra u selu kojemu je Matt svjedočio u Vijetnamu, prizorima sjena koje ga navode da izgubi nadzor i obruši se na DeeDee, preslikavajući nasilje kojemu je svjedočio.

Matt je pošao preko poda kuhinje. Svaki mišić na njegovome tijelu bio je napet i izražavao prijetnju. Kratkim bespomoćnim pokretom DeeDee je sklopila prste oko ogrlice koju joj je dao. Bila je tako sićušna u odnosu na njega, krhka mala Kewpie lutka koju se spremio slomiti. — Nije tako. Matt. Nije.

Bez upozorenja zamahnuo je rukom i strgao joj ogrlicu. Vri-snula je i pokušala pobjeći od njega, ali bio je prebrz. Prodrmu-sao ju je i ona je zaplakala. Fleurene usne postale su suhe. Mrzila je taj prizor. Mrzila je sve u vezi toga.

— Rez! — povikao je Gully. — Imamo sjenu pokraj prozora. Jakeov ljutiti glas prolomio se setom. - Mislio sam da ćemo ovo pokušati snimiti odjednom!

Fleur nije mogla izabrati lošiji dan za pojavljivanje. Nije bila spremna za snimanje filma. Posebice ne za snimanje filma s Jake-om Korandom. Zašto to nije moglo biti s Robertom Redfordom ili Burtom Reynoldsom? Nekim dragim. Barem nije morala glumiti nikakve prizore u kojima je Jake tuče. Ali nije joj to bila nikakva utjeha kad se sjetila prizora koje je morala snimiti s njim.

Johnny Guy je zahtijevao tišinu. Netko je iz ormara donio novu ogrlicu za Lynn. Fleur je osjećala kako joj se dlanovi počinju znojiti.

— Ti kao da moraš biti drolja, ne moraš li? — ponovio je Matt istim onim ružnim glasom.

Okomio se na DeeDee i naglo povukao ogrlicu. DeeDee je vrisnula boreći se s njim. Prodrmusao ju je još snažnije. Izraz njegovoga lica bio je toliko zlokoban da je Fleur samu sebe morala podsjetiti na to daje u pitanju samo gluma. Bože, nadala se da on glumi.

Gurnuo je DeeDee uza zid, a potom je ošamario. Fleur to više nije mogla gledati. Sklopila je oči i poželjela daje negdje drugdje, bilo gdje, samo ne na tome mjestu.

-Rez!

Pláč Lynn David nije prestao na kraju prizora. Jake je povukao Lynn u naručje i zagurao joj glavu sebi pod bradu.

Johnny Guy se laganim korakom izvukao naprijed. — Dobro si, Lynnie?

Jake se okomio na njega. — Pusti nas na miru!

Johnny Guy je kimnuo i udaljio se. Trenutak potom ugledao je Fleur. Stajala je za glavu i pol viša od njega, no to ga nije spriječilo daje snažno zagrlj obujmivsi je. — Nisi li ti baš ono što mi je liječnik preporučio? Lijepa kao zalazak sunca u Teksasu nakon proljetne kiše.

Johnny Guy bio je jedan od najboljih filmskih režisera u svijetu filma, unatoč tomu što se vječno ponašao poput mladića. Kad su se našli u New Yorku imao je sluha za njezino neiskustvo i obećao da će učiniti sve stoje u njegovoj moći kako se ne bi osjećala nelagodno. — Pođi sa mnom. Želim te upoznati s ostalima.

Počeo ju je upoznavati s filmskom ekipom, govoreći joj par riječi o svakome. Imena i lica proljetala su prebrzo da bi ih zapamtila, ali svejedno se svakome osmjehnula. — Gdje ti je tvoja lijepa majka? — upitao je. — Mislio sam da će i ona danas s tobom doći ovamo.

— Ima nekakvoga posla za obaviti. — Fleur nije spominjala da se taj posao sastojao od pamučne vate i kalamina losiona. — Doći će za otprilike tjedan dana.

- Sjećam je se iz pedesetih - rekao je. - U to vrijeme radio sam kao kameraman. Jednom sam je

vidio u hotelu Garden of Allah, s Errolom Flynnom.

Fleur se spotaknula o kabl koji nije bila primijetila. Johnny Guy ju je uhvatio za ruku. Belinda je spominjala svaku filmsku zvijezdu koju je u životu upoznala, ali nikada joj nije spomenula Errola Flyna. Sigurno se zabunio.

Johnny Guy se odjednom doimao kao da mu je nelagodno. -Dođi, draga. Povest ću te upoznati sjakeom.

To baš nikako nije željela, ali Johnny Guy ju je već usmjeravao prema njemu. Njezina nelagoda postala je još veća kad je ugledala uplakanu Lynn David, koja je još uvijek bila priljubljena uz Jakea. Fleur je prosaptala Johnnyju Guyu: - Zašto ne bismo pričekali...

-Jako. Lynn. Sa mnom je ovdje netko s kime vas želim upoznati. — Propustio ju je pred sebe i predstavio.

Lynn se uspjela slabašno osmjehnuti u znak pozdrava. Jake ju je pogledao očima Bird Dog Calibera i kratko kimnuo glavom. Fleurene sandale od zmijske kože s remenčićima i osam centimetara visokim potpeticama omogućile su joj da ga izravno pogleda i nekako joj je uspjelo ne trepnuti.

Nastupilo je neugodno zatišje koje je konačno prekinuo mladić čekinjaste brade. — Moramo ponoviti, Johnny Guy — rekao je. - Snimili smo nekakvu buku.

Koranda se progurao pokraj Fleur i krupnim korakom zaputio do središnjega mjesta snimanja. — Sto se to dodavola događa sa svima? - Odjednom je sve utihnulo. - Uskladite se. Koliko puta to zbog vas moramo ponavljati?

Nastupilo je dugačko zatišje. Konačno je neki anonimni glas prekinuo napetu tišinu. — Oprosti, Jake. Nije se moglo drukčije.

— Vraga nije! — Fleur je samo čekala da izvuče svoje Coltove s bisernom drškom. — Sad stisnite! Ovo još samo jednom ponavljamo.

— Lakše, mladiću — oglasio se Johnny Guy. — Kad sam zadnji put provjeravao, tu sam ja bio režiser.

— Obavljaj onda svoj posao — odbrusio je Koranda. Johnny Guy se počeskao po glavi. — Pretvarat ću se da to nisam

čuo, Jako, i pripiši to punom mjesecu. Hajdemo natrag na posao.

Izljevi bijesa nisu za Fleur bili ništa novo... posljednjih godina vidjela je nekoliko posebnih ispada... ali ovaj je naveo leptiriće u njezinom truhu da se prizemlje naglavce. Spustila je pogled na svoj sat debele trkačice i zijevnula. Usvojila je tu tehniku kad se osjećala nelagodno... pogledati na sat i zijevnuti. Ljude je to navodilo na pomisao da im je nedostupna, premda su mogli do nje.

Zamišljala je što bi Belinda rekla daje vidjela nepristojno ponašanje svoga idola. *Slavne osobe se razlikuju od običnih ljudi, dušo. Za njih ne vrijede ista pravila.*

Ne u Fleureinom bontonu. Nepristojno je bilo nepristojno, pa ma koliko poznat netko bio.

Prizor je ponovno otpočeo. Fleur se iskrala otraga u sjenu odakle nije morala gledati, ali nije mogla spriječiti dopiranje zvukova nasilja. Činilo se cijelom vječnosti dok nije završilo.

Žena koju je Johnny Guy prethodno predstavio Fleur kao pomoćnicu režisera pojavila se pokraj Fleur i zamolila je da pode u garderobu. Fleur ju je htjela poljubiti. Kad se vratila, filmska ekipa imala je stanku za užinu. Lynn i Jake su sjedili sami sa strane i jeli sendviče.

Lynn ju je odmah uočila. — Dođi i priključi nam se.

Ali Fleur je jedino željela pobjeći, no nije mogla iznaći ljubaznoga načina da poziv odbije.

Potpetice njezinih sandala od zmijske kože tupkale su po betonskome podu dok je prelazila preko seta. Bili su sad u trapericama, zbog čega se osjećala kao pretjerano nakićeni autsajder. Podigla je bradu i isprsilala se.

— Sjedni. — Lynn je pokazala prema stolcu na rasklapanje. — Oprosti što nismo prije imali mogućnost porazgovarati.

- Ma u redu je. Bili ste u poslu.

Jake je ustao i zamotao svoj sendvič u ovitak. Fleur je bila naviknuta s visine gledati u muškarce i ne podizati pogled, a on je bio toliko zastrašujući da se prisiljavala ne ustuknuti. Piljila je u ta nemoguća usta i zapazila onaj njegov slavni prednji zub, malo okrhnut u kutu. Ponovno joj je samo kratko kimnuo, a potom se okrenuo prema Lynn. — Idem malo igrati košarku. Vidimo se poslije.

Kad je nestao, Lynn joj je pružila polovicu svoga sendviča. — Pojedi to, da se dodatno ne udebljam. Losos s niskokaloričnom majonezom.

Fleur je prihvatila prijateljsku ponudu i sjela. Lynn je imala otprilike dvadesetpet godina. Bila je krhka, sitnih ruku i tanke kestenjastocrvenkaste kose. Tisuće naslovnica časopisa ne bi moglo promijeniti taj Fleuren osjećaj. Uz tako sitnu ženu osjećala se poput Jolly Green diva. I Lynn je nju promatrala. — Ti se izgleda ne moraš brinuti za težinu.

Fleur je progutala komad sendviča. — Moram. Pred kamerama ne smijem imati više od šezdeset kilograma, što mi je teško održati uz ovakvu visinu, posebice nekome poput mene tko voli kruh i sladoled.

— Dobro je, onda bismo mogle postati prijateljice. — Lynnin osmijeh otkrio je niz sitnih ravnih zuba. — Mrzim žene koje ne mogu ništa pojesti.

— I ja. — Fleur se osmjehnula i neko vrijeme razgovarale su o tome kako nije lako biti žensko. Napokon su prešle na temu *Sunday Morning Edipsea*.

— Igrati DeeDee je odmor koji sam dočekala nakon igranja u sapunicama. — Lynn je pokupila komadić lososa sa svojih traperica. — Kritičari kažu kako Jake žene nije opisao jednako dobro kao muškarce, ali po momemu mišljenju DeeDee je iznimka. Glupastaje, ali je ranjiva. Svi mi imamo pomalo DeeDee u sebi.

— To je uistinu sjajna uloga - rekla je Fleur. - Mnogo izrav-nija od uloge Lizzie. Ja sam... nervozna sam zbog toga što ću nju glumiti. Vjerojatno... nisam baš previše sigurna u sebe. — Zacrvenjela se. Teško daje to bio način na koji je mogla izazvati povjerenje kod suradnice. Ali Lynn je kimnula. — Kad jednom udeš u ulogu, imat ćeš više samopouzdanja. Razgovaraj s Jakeom o Lizzie. On bi ti tu mogao biti od pomoći.

Fleur je provukla prst kroz rupu svog pletenog pulovera. — Mislim dajakea neće zanimati ni o čemu sa mnom razgovarati. Nije tajna da me nije želio na filmu.

Lynn joj se sućutno osmjehnula. - Kad vidi da si tome posvećena, osvijestit će se. Daj mu vremena.

— I prostora - rekla je Fleur. - Što više, to bolje.

Lynn se vratila u stari položaj na stolcu. -Jake je jedan od posljednjih dobrih tipova, Fleur. Ograničila se. — Nadam se da si u pravu.

— Ne, ozbiljno ti to govorim.

— Gle... Poznaješ ga mnogo bolje od mene.

— Misliš na ono što si vidjela danas.

— Bio je... nekako previše grub prema ekipi.

Lynn je uzela torbicu i počela prebirati po njoj. — Prije nekoliko godina Jake i ja smo bili u vezi. Ništa ozbiljno, ali prilično se dobro poznajemo, a kad smo prestali spavati zajedno, postali smo dobri prijatelji. — Izvadila je kutiju osvježivača daha od mente. — Mnogo sam mu se povjeravala i Jake je iz onoga što mi se događalo crpio ponešto kad je pisao taj prizor. Znao je da će me to podsjetiti na ružna sjećanja i želio je da to jednom zauvijek prevladam, za moje dobro.

Fleur se nogama čvršće stisnula uz stolac. —Ja se baš... ne osjećam ugodno u nazočnosti muškaraca poput njega.

Lynn je zakrenula krajičkom usana. — To je ono što muškarce poput njega čini neodoljivima. Nije to bila riječ koju bi Fleur izabrala, ali već je bila rekla više nego sto je trebalo.

Sljedećih nekoliko dana Fleur se držala podalje od Jakea Ko-rande. Istodobno se zatekla kako ga promatra. On i Johnny Guy neprestano su se svađali i imali različita mišljenja. Osjećala se

nelagodno zbog njihovih prepucavanja, sve dok nije uvidjela koliko njih dvojica uživaju u tim svojim kratkim prepirkama. S obzirom na njegov izljev bijesa prvoga dana bila je iznenađena vidjeti koliko je Jake omiljen među filmskom ekipom. Zapravo, činilo se da se sa svima osim nje ophodi ležerno. Osim kratkoga pozdrava kimanjem glavom ujutro, ponašao se kao da ona uopće ne postoji.

Na svu sreću prvi prizor koji je snimala bio je prizor s Lynn. U četvrtak večer prije snimanja proučavala je što treba reći, sve dok nije savršeno znala sve, do posljednjega slova, i bila je spremna rano poći na početak, kako bi bila svježija kad je ujutro u sedam pozovu na šminkanje. Ali netom prije nego stoje ugasila svjetlo, zazvonio je telefon. Očekivala je čuti Belindin glas, ali zvao ju je Barry, pomoćnik režisera.

— Fleur, moramo promijeniti raspored za sutra. Snimamo uvodni prizor s Mattom i Lizzie. Osjetila je težinu u želucu. Nije mogla podnijeti pomisao na to da radi s Jakeom, ne prvoga dana.

Nakon toga joj je bilo nemoguće zaspati. Ostavila je svjetlo ponavljajući svoje rečenice i utonula u san tek negdje pred zoru, i samo sat vremena potom probudila se na zvonjavu budilice. Njezina šminkerica gundala je zbog tamnih kolutova ispod očiju. Fleur se ispričala rekavši da se to više neće ponoviti. Bila je napeta i nervozna kad se Johnny Guy pojavio u kamp kućici za šminkanje popričati s njom o uvodnom prizoru.

— Danas radimo na pozadini. Sjedit ćeš na ljuljački na trijemu jedne seoske kuće.

Fleur je vidjela vanjski dio seoske kuće u Iowi koju su sagradili i bilo joj je drago što će danas snimati vani. — Podižeš pogled i ugledaš Matta kako stoji pokraj ceste. Dozivaš ga imenom, skačeš s ljuljačke i preko dvorišta trčiš prema njemu. Bacaš se na njega. Jednostavan prizor.

Ali Fleur će ga uprsirati. Nekoliko mjeseci poduke iz glume nije ju stvorilo glumicom. Vidjela je kakav je Jake perfekcionista. Već ju je mrzio. Čekaj samo kad vidi koliko je nesposobna. Postala je još malodušnija kad je odjenula kostim. Film se snimao u kolovozu i na sebi je imala oskudni bijeli bikini ukrašen malim crvenim srcima, s visokim izrezom na bokovima kako bi joj duge noge izgledale još duže. Muška plava radnička košulja zavezana u čvor ostavljala je trbuh gol, dok su joj kosu labavo spleli u pletenicu koja joj se spuštala niz leđa. Stilistica je htjela na kraju svezati crvenu vrpce kako bi naglasila Lizzinu lažnu nevinost, ali Fleur im je rekla da to zaborave. Nikada nije nosila vrpce u kosi, pa neće ni Lizzie.

Baš u trenutku kad je četvrti put pošla do kupaonice pozvao ju je pomoćnik režisera. Fleur je zauzela svoje mjesto na ljuljački na trijemu i ponavljala što sve mora učiniti. Lizzie je očekivala vidjeti Matta, ali nije to mogla pokazati. Lizzie mnogo toga nije mogla pokazati... koliko je prezirala svoju sestru, koliko je žudjela za sestrim suprugom. Jake je stajao pokraj jedne kamp kućice. Bio je odjeven u vojničku uniformu, kostim s početka filma. Kako je mogla žudjeti za njim kad joj se nije sviđao? Zi-jevnula je, pogledala na sat i shvatila da joj nije na ruci.

Jednu ruku je držao zavučenu u džep. Dok se naslanjao na kamp kućicu potplat cipele naslonio je na gumu na seksi pogrbljen način koji ju je podsjetio na njegove fotografije u javnosti. Samo mu je još nedostajalo da zaškilji, i cigareta, pa da Bird Dog ponovno oživi.

— Akcija, mladići i djevojke — povikao je Johnny Guy. — Spremna si Fleur, lutko?

Odradimo to.

Sljedila je njegove upute, pažljivo motreći stazu kojom je želio da protrči. Napokon se vratila na ljuljačku i nervozno čekala dok je filmska ekipa činila posljednje prilagodbe. Uzbudjenje... morala je pomišljati na uzbudjenje. Ali ne prebrzo. *Ne iščekuj. Čekaj dok ga ne vidiš. Ne dopusti da ti se to prije vidi na licu. Ne razmišljaj ni o temu drugome doli o Mattu. Mattu, a nejakeu.*

Johnny Guy je pozivao na akciju. Podignula je glavu. Ugledala Matta. *Matt!* Vratio se! Skočivši, potrčala je preko trijema. U jednom koraku preskočila je drvene stube. Pletenica joj je lupkala po potiljku. Morala je stići do njega. Dotaknuti ga. Bio je njezin, a ne DeeDeen.

Pretrčala je preko dvorišta. Stajao je tamo, tik ispred nje. — Matt! — Ponovno ga je zazvala imenom i katapultirala mu se u naručje.

Posrnuo je unatrag i oboje se srušilo na pod.

Filmskom ekipom prolomio se smijeh. Fleur je ležala ispružena na Jakeu Korandi, pritišćući ga svojim napola golim tijelom. Poželjela je otpuzati u kut i umrijeti. Bila je slon. Veliki nespretni divovski slon, i ovo je bio trenutak kad se najviše ponizila u životu.

— Ima li tu ozlijeđenih? — smijuljio se Johnny Guy kad je prišao pomoći joj da ustane.

— Nema, do... dobro sam. - Pognula je glavu i usredotočila se na brisanje prašine s nogu.

Netko iz ekipe zadužene za šminkanje pritrčao je s mokrim ručnikom pa se obrisala ne gledajući ujakea. Ako mu je trebao još koji dokaz da nije prava za tu ulogu, upravo sad mu ga je dala. Poželjela se vratiti u New York. Željela je svoju majku!

— A što je s tobom, Jako?

— Dobro sam.

Johnny Guy ga je potapšao po ruci. — To je bilo zbilja dobro, ljubavi. — Nacerio se. — Loše je to sto je ovaj mladić toliko kržljiv da ne može izdržati pravu ženu.

Johnny Guy ju je pokušavao oraspoložiti. Osjećala se krupnom, ružnom i nespretnom. Svi su piljili u nju. — Za... žao mi je — rekla je ukočeno. — Mislim da sam uništila kostim. Ova se prljavština ne da oprati.

— Zato mi imamo rezervni. Idi i presvući se.

Veoma brzo se vratila natrag na ljuljačku na trijemu i bili su spremni za ponovno snimanje. Dok su kamere zujale nastojala je ponovno oživjeti onaj osjećaj uzbuđenja kakav je imala dok su snimali prvi put. Ugledala je Matta, skočila, potrčala niz stube i preko dvorišta. Molim te Bože, ne dopusti da ga ponovno srušim. Neznatno se obuzdala i kliznula mu u naručje.

Johnnyju Guyu se to nije sviđjelo.

Ponovili su prizor, no taj put je posrnula dok je trčala niz stube. Četvrti put joj je ljuljačka na trijemu udarila u stražnji dio nogu. Peti put je uspjela doći do Jakea, ali ponovno se u posljednji trenutak suzdržala. Iz trenutka u trenutak postajala je sve očajnija.

— Ne obraćaj se njemu, zlato — rekao je Johnny Guy kad ju je Jake pustio. - Niste povezani. Nemoj toliko brinuti kamo stavljajš nogu. Učini to onako kako si učinila prvi put.

— Pokušat ću. — Morala je pretrpjeti još dodatnoga poniženja kad je garderobijer zapazio da se uznojila u radničkoj košulji pa joj je morao donijeti novu na kojoj pod pazuhom nije bilo polumjeseca. Dok se ponovno zapućivala prema ljuljački na trijemu znala je da je nikakva sila na svijetu ne može navesti da se ikada više onako svom snagom baci na Jakea Korandu.

Stegnulo ju je u prsima i teško je progutala.

— Hej, čekaj...

Polako se okrenula i ugledala Jakea koji je prilazio za njom. - Onaj prvi put sam ja izgubio ravnotežu - rekao je odrješito. -Bila je to moja, a ne tvoja greška. Sljedeći put ću te uhvatiti. Hoće, kako da ne. Kimnula je i produžila.

— Ne vjeruješ mi, vjeruješ li?

Okrenula se prema njemu. - Nisam ja baš lagana kao perce. Usne su mu se izvile u kočoperan cerek koji je izgledao neobično na licu Bird Dog Calibera. — Hej, Johnny Guy! — zazvao je preko ramena. — Daj nam nekoliko trenutaka, može? Flower Power misli da me porazila. - Flower Power!

Zgrabio ju je za ruku i nimalo nježno odveo do bočne strane kuće, daleko od filmske ekipe. Kad su do gležnja bili u korovu, pustio ju je. — Opkladimo se u deset dolara da me više nećeš uspjati srušiti.

Stavila je ruku na svoj goli bok nastojeći izgledati kao da nema devetnaest i kao da nije nasmrt prestrašena. — Neću se hrvati s tobom.

- Zlatna Djevojka se boji da bi upropastila kosu? Ili se bojiš da bi me ponovno srušila i dobila opkladu?

- Znam da ću dobiti opkladu - odbrusila je.

- To ćemo još vidjeti. Deset dolara Flower. Prihvati ili umukni.

Namjerno je bacao mamac, ali nije marila za to. Željela je samo izbrisati taj glupi neugodni cerek s njegovih glupih usana. -Neka bude dvadeset.

- Bojim se, Flower. Uistinu se bojim. — Vratio se natrag i pripremio. To mu je baš dobro došlo.

Zagledala se u njega. — Nadam se da imaš dobrog liječnika.

- Dosad samo pričaš.

- Ne misliš li da je ovo pomalo djetinjasto?

- Zlatna Djevojka je kukavica. Boji se da će se ozlijediti.

- Točno! - Ukopala se stopalima u pjeskovito tlo, napela mišiće na rukama i udarila ga.

Bilo je to poput udarca u zid.

Da je nije uhvatio, od udarca bi se bila srušila ona. Ali on ju je čvrsto privio uz sebe. Prošlo je nekoliko trenutaka dok je pokušavala doći do daha, nakon čega se naglo odmaknula. Boljela ju je brada u koju se udarila o njegovo rame i ključalo joj je u ramenu. — To je glupo. Naglim korakom počela se udaljavati.

- Hej, Flower. - Polako je izišao svojim otrcanim kaubojskim korakom i zaustavio se pokraj nje. — Je li to zbilja najbolje što možeš? Ili se bojiš da ćeš ponovno zaprljati taj oskudni bikini?

Pogledala ga je u nevjerici. Rebra su je boljela, brada joj je ubilački trnula i nikako nije mogla doći do daha. — Ti si lud.

— Dvostruko ili ništa. Ovaj put se zatreči izdaljega. Protrljala je rame. - Mislim da neću prihvatiti ponudu. Nasmijao se. Zvučalo je gotovo ugodno. - U redu, pustit ću te. Ali duguješ mi dvadeset dolara.

Doimao se toliko samodopadno da je gotovo zaustila prihvatiti izazov. Na svu sreću prevladao je zdrav razum. Željela ona to priznati ili ne, učinio je nešto lijepo za nju. Zajedno su krenuli oko kuće. - Misliš da si prilično pametan, ne misliš li? - upitala je.

- Hej, ja sam ti mladi genijalac. Čitaj što pišu kritičari. Bilo koji. Oni će ti reći.

Pogledala je u njega i lažno se slatko osmjehnula izvivši usnama. — Glamurozne djevojke ne znaju čitati. Mi samo gledamo slike. Nasmijao se i udaljio.

Prizor su snimili iz sljedećega pokušaja i Johnny Guy je rekao kako je to bilo baš ono što je želio, no kratkotrajno Fleureino zadovoljstvo nestalo je dok ih je pripremao za sljedeći prizor.

Dok je Lizzie još uvijek bila u Mattovom naručju trebala mu je dati sestrinski poljubac.

Razmijenili su nekoliko rečenica, potom ga je Lizzie ponovno poljubila, ali ovaj put to nije trebalo biti sestrinski. Matt se trebao zbunjeno povući dok je kamera pokazivala kako pokušava na njoj zapaziti promjene koje su nastale od onda kad ju je zadnji put vidio.

Jake se nastavio zezati s njom, odbijajući se vratiti natrag na snimanje dok mu ne da dvadeset dolara. Nasmijavao ju je pa inu je sestrinski poljubac dala bez problema. Ali razgovor koji su vodili bio je ukočen i zahtijevao je mnoga ponavljanja. Lizzie se ipak nije trebala tako ugodno osjećati, no prizor nije bio ni potpuna katastrofa. Kad su napravili stanku za užinu Jake ju je povukao za pletenicu, kao da je desetogodišnjakinja, i upozorio je da ne pretuče nekoga dok njega nema.

Nakon ručka snimili su neke scene izbliza, i kad su završili preznojila se već u trećoj košulji. Garderobijeri su počeli šivati navlake za haljine.

Spremao se sljedeći poljubac i znala je da će imati problema. Poljubila je muškarca pred kamerom i nekolicinu njih bez kamere, ali nije željela poljubiti Jakea Korandu, ne zato što je bio teški šupak... trudio se biti susretljiv... već zato što se s njom nešto neobično počelo događati u njegovoj blizini.

Pomoćnik režisera ju je pozvao. Jake je već bio na svom mjestu i razgovarao s Johnnyjem Guyom. Dok je Johnny Guy objašnjavao prizor, zagledala se u Jakeove usne, mekane,

opuštene, napućene poput djetetovih. Primijetio je da ga gleda i čudno je pogledao. Zijejnula je i bacila pogled na prazno zapešće.

- Čeka li Zlatna Djevojka možda strastveni spoj? - upitao je.

— Uvijek — odgovorila je.

Johnny Guy se okrenuo prema njoj. — Ono što nam je potrebno, janješce drago, pravi je poljubac u usta, da krajnici zatitraju. Lizzie mora probuditi Matta.

Nacerila mu se i pokazala podignuti palac. — Jasno. — Leptirići u njezinoj utrobi zaplesali su ratnički ples. Nije se ljubila najbolje na svijetu. Ali kako je i mogla kad gotovo nikada nije izišla s nekim tko joj se uistinu sviđao.

Jake ju je obujmio. Osjetila je njegove ruke priljubljene uz голу kožu neposredno iznad gaćica bikinija i shvatila da je većinu dana provela puzeći po njemu, na ovaj ili na onaj način.

— Stopala, lutko — upozorio ju je Johnny Guy. Spustila je pogled. Bila su velika kao i uvijek.

- Malo bliže, janješce.

Tad je uočila sto je učinila. Premda su joj prsa bila priljubljena uz Jakeova, donji dio tijela udaljila je sto je više mogla. Brzo se namjestila. U cipelama, dok je ona bila bosa, bio je dvanaest centimetara viši od nje. To joj je bilo neobično, i nije joj se sviđjelo.

To je Matt, rekla je samoj sebi dok se Johnny Guy povukao iza kamera. *Bila si s drugim muškarcima, ali Matt je jedini kojega želiš.*

Johnny Guy je pozvao na akciju i prstima je prešla po prednjici Mattove uniforme. Sklopivši oči dotaknula je usnicama njegove mekane tople usne. Zadržala ih je tamo, pokušavajući misliti na Matta i Lizzie.

Johnnyja Guya se to baš i nije dojmilo. - Nisi se baš potrudila, lutko. Probajmo ponovno.

Tijekom sljedećega pokušaja prelazila je po rukavima Matto-ve uniforme. Jake je zijejnulo kad je scena bila okončana i bacio pogled na svoj sat. Nešto joj je govorilo da to ne radi zato sto je bio nervozan.

Johnny Guy ju je odveo u stranu. — Zaboravi na ljude koji te gledaju. Jedino na što oni misle je kad će kući na večeru. Opusti se. Malo više se nasloni na njega.

Razgovarala je sama sa sobom, cijelim putem dok se vraćala do mjesta na kojemu je trebala stajati. Bila je to samo stvar tehnike, poput otvaranja vrata. Morala se opustiti. Opustiti, dodavola!

Pomislila je daje sljedeći poljubac bio bolji, ali očito je bila jedina koja je imala takvo mišljenje. - Sto kažeš na to da malo otvoriš usta, janješce slatko? — upitao je Johnny Guy. Promrmljavši nešto sebi u bradu ustuknula je i našla se u Ja-keovom naručju, pitajući se nije li je čuo. — Zao mi je, dijete, ali tu ti ne mogu pomoći. — Ja sam tu pasivna stranka.

— Nije mi potrebna pomoć.

— Moja greška.

— Kao da bi mi trebala.

— Ako ti tako kažeš.

Johnny Guy je pozvao na akciju. Dala je sve od sebe, ali kad je poljubac bio gotov Jake je protrljao potiljak. - Uspavala si me, Flower Power. Hoćeš da zamolim Johnnyja Guya za stanku pa da odemo iza kuće vježbati?

— Samo sam malo nervozna. Danas mi je prvi dan. A s tobom više ne vježbam bez kacige i štitnika za koljena.

Nacerio se i potom neočekivano prignuo i prošaptao joj na uho. — Kladam se u dvadeset dolara da me ne možeš probuditi, Flower.

Bio je to najstrastveniji, najubojitiji šapat iz spavaće sobe kakav dotad nikada nije čula.

Sljedeći pokušaj bio je bolji i Johnny Guy je rekao da ga mon-tiraju, no Jake je njoj rekao da mu duguje još dvadeset dolara.

DESETO POGLAVLJE

Kad se Fleur vratila kući iz studija, Belinda ju je čekala na prilazu. Nije je vidjela gotovo dva tjedna. Belinda se doimala svježom i lijepom u crvenožutoj majici s oslikanim uzorkom, bez rukava, i platnenim hlačama s remenom. Fleur ju je snažno zagrlila od dragosti, a potom joj se zagledala u lice. — Nema ožiljaka od vodenih kozica.

— Izgledam li dovoljno dobro da požale što me nisu zapazili kad sam imala osamnaest?

— Srca ćeš im slomiti.

Belinda je zadrhtala. — Vodene kozice bile su grozno iskustvo. Ne preporučujem ga. —

Ponovno je poljubila Fleur. — Veoma si mi nedostajala, dušo.

-I ti meni.

Jele su pokraj bazena. Keramički tanjuri bili su obilno pretrpani Fleureinom omiljenom salatom, pikantnom mješavinom kozica, ananasa i svježih potočarke. Fleur je Belindu obavještavala o većini događaja iz prošloga tjedna, no premda je svojoj majci obično govorila sve, bila je suzdržana kad je predmet razgovora postao Jake. Do kraja drugoga dana snimanja, a to je bio ponedjeljak, zaključila je da ga je pogrešno procijenila. Zadirktivao ju je i nazivao »Flower Power« ali činilo joj se da ju je iščekivao. Do utorka je zaključila da joj se na neki način sviđa. Do srijede je zasigurno znala da joj se sviđa, a danas je do vremena za užinu shvatila da je pomalo zatreskana u njega, no morala je paziti da Belinda to ne otkrije jer nikada ne bi bilo kraja. Stoga joj je, kad je njezina majka izvršila pritisak ispitujući je u vezi njega, Fleur ispričala samo priču o tome kako ga je prvoga dana srušila i kako se u toj situaciji sjajno ponio.

Belinda je reagirala predvidljivo. — Znala sam da će biti takav, On je jedno od najvećih imena na filmu, ali shvatio je koliko ti je bilo neugodno. On je poput Jimmyja, posve grub izvana, ali sladak i osjećajan iznutra.

Belindino vjerovanje da je Jake utjelovljenje svih kvaliteta njezinoga omiljenoga Jamesa Deana ljutilo je Fleur. — Mnogo je viši. Uopće nisu nimalo slični.

— Imaju istu kakvoću, dušo. Jake Koranda je također buntovnik.

— Nisi ga čak ni *upoznala*. Nije poput ostalih. Barem ne poput nekoga koga poznajem. —

Belinda joj je uputila neobično sumnjiv pogled pa je zašutjela.

Gospoda Jurado, žena zadužena za vođenje kućanstva za koju se ispostavilo da ima šezdeset godina i koja se voljela raznietati svojim palcem s dva zgloba, zakoračila je na prilaz noseći telefon. - Gospodin Savagar. — Fleur je pružila ruku domoći se slušalice, ali gospoda Jurado odmahнула je glavom.

— Za gospodu Savagar.

Belinda je zbunjeno slegnula ramenima pogledavši prema Fleur, izvadila naušnicu i uzela slušalicu. — Sto je, Alexi? — Noktima je kuckala po staklenoj površini stola. — Sto očekuješ da učinim po tom pitanju? Ne, naravno da me nije zvao. Da, da, u redu. Da, javit ću ti ako nešto saznam.

— U čemu je problem? — upitala je Fleur nakon sto je Belinda spustila slušalicu.

— Michel je nestao s klinike. Alexi je htio znati je li sa mnom stupio u kontakt.

Belinda je ponovno stavila naušnicu na uho. — Čak i tvome ocu mora biti očito da je od sebe udaljio pogrešno dijete. Moja kći je lijepa i uspješna. Njegov sin homoseksualac i slabić. Michel je bio i Belindin sin, a Fleur je izgubila apetit. Koliko god ga još uvijek prezirala, Belindin stav bio je pogrešan.

Prije nekoliko mjeseci izašle su na vidjelo glasine o tome da je Michel bio u dugotrajnoj vezi s oženjenim muškarcem, dobro poznatim u pariškim krugovima. Taj muškarac doživio je fatalni srčani udar nakon sto je to otkriveno, dok je Michel pokušao počinuti samoubojstvo. Fleur je bila naviknuta na neskriveno homoseksualno opredjeljenje u svijetu mode i nije mogla vjerovati koliko su gužvu oko toga svi stvarali. Alexi nije dopustio Michelu da se vrati

u školu u Massachussetsu i zaključao ga je u privatnu kliniku u Švicarskoj. Fleur je pokušala osjećati sažaljenje prema Michelu... zapravo ga je sažalijevala... ali nekakav ružni dio nje, onaj koji nije opraštao, smatrao je užasnom pravdom to što je na kraju Michel postao izopćenik.

— Nećeš li pojesti ostatak salate? - upitala je Belinda.

— Nisam više gladna.

Smrad cigare Dicka Spanoa ispunio je prostoriju za projekcije, uz zadah češnjaka koji je dopirao iz okrhnutih posuda s brzom hranom. Večeras je Jake iz stražnjega reda gledao ono što su dva tjedna vrijedno i užurbano snimali. Kao glumac to nikada nije činio, ali kao početnik u pisanju scenarija znao je da mora čuti kako taj njegov dijalog zvuči da bi mogao razmisliti o onome što bi možda trebalo prepraviti.

— Tu si ih savršeno pogodio, Jako - rekao je Johnny Guy kao odgovor na vođenje prvoga dijaloga između Matt i Lizzie. -Vraški si pisac. Ne znam zašto tratiš vrijeme s tim kazališnim tipovima iz New Yorka.

— Hrane mi ego. -Jake nije skidao pogled s filmskoga platna kad je Lizzie počela ljubiti Matta. - Dođavola.

Muškarci su svaki ponaosob pogledali scenu poljupca.

— Nije loše — dodao je Dick Spano na kraju.

— Na dobrom je putu — rekao je Johnny Guy.

— Ne sviđa mi se. —Jake je ispio meksičko pivo i odložio bocu na pod. — Dobra je do poljupca, ali nikada neće uspjeti snimiti teže stvari.

— Prestani biti tako negativan. Sasvim će to dobro odraditi.

— Nema ona u sebi to da može odglumiti Lizzie. Fleur je borbena i vraški dobro skriva osjećaje, ali odrasla je u samostanu, zaboga.

— Nije to samostan —javio se Dick. — To je bila škola pri samostanu. Postoji razlika.

— Ima tu još nešto. Profinjena je, ali nijeiskusna. Proputova-la je cijeli svijet. Nikada nisam naišao na osobu njezinih godina koja je toliko načitana... razgovara o filozofiji i politici poput Europljanke. Ali čini se kao da živi život u nekakvoj vrsti staklenoga mjehura. Oni u čijim je rukama drže je čvrsto na uzdi. Nema nimalo običnoga životnoga iskustva i nije dovoljno dobra glumica da to prikrije.

Johnny Guy je odmotao omot s čokoladice Milky Way. — Uspjet će to njoj. Vrijedna je, radišna, i kamera je voli.

Jake se zavalio na sjedalu i promatrao. Johnny Guy je u jednome bio u pravu. Kamera ju je voljela. To krupno lice dalo je sjaj filmskom platnu, uz one predivne noge kakve imaju revijske plesačice. Nije bila konvencionalno ljupka, ali bilo je nečeg privlačnog u njezinom dugom i sigurnom koraku.

Ali njezina neobična naivnost nije se mogla usporediti s Lizzienom manipulativnom seksualnošću. U završnoj ljubavnoj sceni Lizzie je morala dominirati Mattom tako da su njegove posljednje iluzije o njezinoj nevinosti nasilno odagnate. Fleur je to površno obavila, ali viđao je on žene koje su cijeli život posao obavljale *pro forma*, i ovo dijete mu nije ostavljalo dojam istinitosti.

Dan je bio dug i protrljao je oči. Uspjeh toga filma bio mu je važniji od svega sto je dotad učinio. Napisao je nekoliko scena-rija, no svi su oni završili u košu za smeće. Sa *Sunday Morning Eclipse* napokon je bio zadovoljan. Ne samo što je vjerovao da postoji gledateljstvo za misaone filmove, već je i sam želio od-igrati ulogu u kojoj bi mogao pokazati više od dva izraza lica, premda je dvojio u to da će ikada osvojiti nekakvu nagradu za svoju glumu.

To se brzo dogodilo. Svoju prvu dramu napisao je u Vijetnamu kad mu je bilo dvadeset.

Radio je na njoj potajno i završio je neposredno prije nego što su ga poslali kući. Nakon sto je pušten iz vojne bolnice u San Diegu prepisao ju je i potom poštom poslao u New York, na dan kad su ga otpustili. Nakon četrdeset osam sati zapazio ga je jedan agent za dodjelu filmskih

uloga iz L.A. i zamolio da pročita malu ulogu iz nekog vesterna u kojemu je glumio Paul Newman. Sljedećega dana potpisao je ugovor, i mjesec dana nakon toga jedan impresario iz New Yorka nazvao ga je da porazgovaraju o režiranju drame koju mu je poslao. Jake je završio film i uhvatio noćni let za Istočnu obalu.

To iskustvo označilo je početak njegovog grozničavog dvostrukoga života. Redatelj je njegovu dramu postavio na scenu. Jake je za to dobio malo novca, ali je stekao veliku slavu. U studiju im se svidjela njegova gluma na platnu pa su mu ponudili jednu veću ulogu. Novac je bio predober da bi ga dijete s pogrešne strane Clevelanda odbilo. Počeo je žonglirati. Zapadna obala za novac, Istočna obala za ljubav.

Potpisao je ugovor za prvi film o Caliberu i započeo novu dramu. Bird Dog zatrpao je filmski studio lavinom pošte obožavatelja i dramom je osvojio Pulitzerovu nagradu. Pomišljao je na to da napusti Hollywood, ali na dramu je zaradio manje od polovine onoga što je mogao dobiti za svoj sljedeći film. Snimio je film, i otad ih snima jedan za drugim. Bez žaljenja... ili barem bez velikoga žaljenja.

Ponovno se usredotočio na filmsko platno. Unatoč tome što je zadirkivao Flower Power da je glamurozna djevojka, čini se da ona nije mnogo marila za svoj izgled. Nije se pogledala u zrcalo sve dok nije morala, pa čak ni tada nikada nije pred njim provela ni trenutak više diveći se samoj sebi. Fleur Savagar bila je mnogo složenija osoba no sto je to očekivao.

Njegov problem s njom djelomično je bio u tome što ona uopće nije izgledala poput prave Liz, koja je bila sitna i brineta. Kad su on i Liz prelazili preko kampusa, trebala je praviti dva koraka na njegov jedan. Sjetio se kako je pogledao u tribine kad je igrao košarku i ugledao njezinu sjajnu crnu kosu prikačenu srebrnom kopčom koju joj je kupio. Sve to naivno romantično sranje.

Nije mogao podnijeti više nijedno sjećanje jer bi počeo slušati Creedence Clearwater Revival i mirisati napalm. Zaputio se prema vratima. Na putu mu je noga zapela za praznu bocu piva, koju je šutnuo u zid od koji se rasprsnula.

Jutro nakon dolaska u L.A. Belinda je čekala u stražnjem dijelu tonskoga studija dok je Fleur bila na šminkanju. Napokon je začula njegove korake. Godine su proletjele. Ponovno je imala osamnaest i stajala kod pulta u trgovini Schwab's. Napola je očekivala da će iz džepa jakne na svojoj uniformi izvući zgužvanu kutiju Chesterfieldsa. Srce joj je počelo snažno udarati. Ta njegova pogrbljena ramena, ta pognuta glava... svaki muškarac je poseban na svoj način. Zločesti dečko James Dean.

— Sviđaju mi se vaši filmovi. — Istupila je, okretno mu prepriječivši put. - Posebice filmovi s Caliberom.

Nacerio joj se. — Hvala.

— Ja sam Belinda Savagar, Fleurena majka. — Ispružila je ruku. Kad ju je prihvatio, osjetila je vrtoglavicu.

— Gospodo Savagar, drago mi je što smo se upoznali.

— Molim vas, zovite me Belinda. Želim vam zahvaliti što ste bili tako dobri prema Fleur.

Rekla mi je koliko joj pomažete.

— Teško je u početku.

— Ali nisu svi toliko ljubazni da drugome olakšaju.

— Ona je dobro dijete.

Spremao se udaljiti pa mu je na rukav položila vrhove svojih izmanikiranih prstiju. - Oprostite ako sam previše slobodna, ali Fleur i ja bismo vam se željele zahvaliti na pravi način. Pravit ćemo roštilj u nedjelju popodne. Ništa osobito. Baš kao u Indi-ani, pripremanje jela vani, u stražnjem dvorištu.

Pogledom je preletio preko mornarskoplave Yves Saint Lauren tunike i bijelih hlača od gabardena koje je imala na sebi. Mogla je zapaziti da mu se svidjelo to što vidi. — Ne doimate se kao da ste iz Indiane.

— U Indiani rođena i odrasla. — Počastila ga je vragolastim pogledom. — Oko tri razgaramo ugljen.

— Bojim se da sam u nedjelju zauzet — rekao je. Zvučalo je kao da mu je istinski žao. — Biste li taj ugljen mogli ostaviti do drugoga tjedna?

— Naravno.

Dok se osmjehivao udaljavajući se, znala je da je postupila ispravno, baš onako kako bi to učinila za Jimmyja. Hladno pivo, čips poslužen u vrećici i skriveni Perrier. Bože, koliko su joj nedostajali pravi muškarci.

* * *

Sljedećega vikenda Fleur se zagledala u svoju majku. Belinda je ležala na ležaljci uz bazen dok su joj bijeli bikini i zlatna narukvica oko gležnja blještali na nauljenom tijelu. Oči su joj bile sklopljene iza prevelikih sunčanih naočala s okvirom od kornjačevine. Bilo je za pet minuta prošlo tri sata u nedjeljno popodne. - Ne mogu vjerovati da si to učinila. Uistinu ne mogu! Ne mogu ga u oči pogledati otkad si mi to rekla. Dovala si ga u užasan položaj, sebe da ne spominjem. Posljednja stvar koju želi učiniti na jedini slobodan dan koji ima jest doći ovamo.

Belinda je raširila prste kako bi uspjela potamniti između njih. — Ne budi bedasta, dušo. Divno će se provesti. Pobrinit ćemo se za to.

Belinda je to isto govorila sve otkad je Fleur priopćila da je Jakea pozvala na nedjeljni roštilj. Fleur je dograbila mrežu za skupljanje lišća i krupnim korakom žurno se zaputila do ruba bazena. Dovoljno loše bilo je već to sto je morala gledati kako se cijeli tjedan ponašala u blizini Jakea. A sad je to još i nedjeljom morala činiti. Ako ikada posumnja da se glupo zatreskala u nj.

Počela je čistiti bazen od lišća. Ono sto je započelo kao malo sviđanje iz dana u dan je postajalo sve veće. Na svu sreću bila je dovoljno pametna da zna kako to nema nikakve veze s dva srca koja kucaju kao jedno. To je imalo veze samo sa seksom. Napokon je našla muškarca zbog kojega su joj koljena klecala od požude. Ali zašto je to morao biti baš *taj* muškarac? Bez obzira na sve, danas se neće glupo ponašati. Neće piljiti ni previše govoriti, niti se preglasno smijati. Neće se obazirati na nj, eto što će učiniti. Belinda ga je pozvala pa bi ga mogla i zabavljati.

Njezina majka je podignula sunčane naočale i zagledala se u otrcanu stražnjicu Fleureinoga najstarijeg crnog jednodjelnog kupaćeg kostima. — Voljela bih da obučeš neki od svojih bikini-ja. Taj kostim ti je grozan.

Jake je kroz otvorene francuske prozore ušao na prilaz. — Me-ni se sviđa.

Fleur je spustila mrežu i zaronila u vodu. Na sebi je imala stari crni jednodijelni kupaći kostim kako je Jake ne bi mogao strpati u isti koš sa svim tim ostalim ženama koje su slinile nad njim. Lynn je to nazvala »Korandin seksi učinak«.

Dotaknula je dno, a potom isplivala na površinu. Sjedio je na ležaljci, tik uz Belindu. Na sebi je imao komotne mornarsko-plave kupaće gaće, sivu sportsku majicu kratkih rukava i tenisice koje su vidjele i bolje dane. Već je bila zaključila kako je bio uredan samo dok je bio u kostimu. Inače je nosio više iskrzanih traperica i izbljedjelih majica kratkih rukava nego što bi ih bilo koji muškarac trebao imati.

I u svemu je izgledao sjajno.

Kad je zabacio glavu i nasmijao se nečemu stoje rekla Belinda, Fleur je osjetila tračak ljubomore. Belinda je točno znala kako razgovarati s muškarcima. Fleur je poželjela da i ona može biti takva, ali jedini muškarci s kojima joj je bilo jednostavno razgovarati bili su oni do kojih joj nije bilo stalo, poput glumaca i bogatih playboya s kojima su Belinda i Gretchen htjele da se viđa. Gotovo da nije imala mogućnosti razgovarati s muškarcem na kojega je

željela ostaviti dojam. Ponovno je zaronila. Da je barem prvi puta osjetila požudnu zatreskanost sa šesnaest, kao ostale djevojke. Zasto je uvijek bila u zakašnjenju? I zašto je prvi u koga se zatreskala morao biti slavna kazališno-filmska zvijezda na koju su se sve žene lijepile?

Ponovno je isplivala na površinu na vrijeme da ugleda Belindu kako prebacuje noge preko bočne strane ležaljke. - Fleur, dođi i zabavi Jakea dok ja odem po pareo. Bojim se da ću izgorjeti.

- Ostani tu gdje jesi, Flower. Dolazim. — Povukao je majicu kratkih rukava preko glave, odbacio cipele i zaronio u bazen. Kad je na udaljenom kraju izronio i zaplivaao prema njoj, promatrala je igru mišića na njegovim rukama i način na koji mu se voda prelijevala preko lica i vrata. Stao je pokraj nje. Cerek koji je otkrivao njegov iskrivljeni zub bio je neodoljiv i osjetila je nekakvu bol u utrobi.

- Smočila si kosu — rekao je. — Mislio sam da glamurozne dje-vojke iz New Yorka samo gledaju u vodu.

To samo pokazuje koliko mnogo znaš o glamuroznim djevojkama iz New Yorka. - Zaronila je pod vodu, ali prije nego se uspjela udaljiti nečija ruka zgrabila ju je za gležanj i povukla natrag. Nerazumljivo je govorila isplivavši na površinu.

— Hej! - rekao je, hineći da je bijesan. -Ja sam vrhunski seksi filmska zvijezda. Djevojke se plivajući ne udaljavaju od mene.

— Možda ne obične djevojke, ali vrhunski maheri kao što su glamurozne seksi djevojke mogu to učiniti mnogo bolje od scenarista intelektualaca.

Nasmijao se i uspjela je doplivati do ljestava prije nego ju je uspio zaustaviti.

— Nije pošteno — povikao je. — Bolja si plivačica od mene.

— Zapazila sam. Nisi baš u nekoj formi.

Ali nije bio u baš tako lošoj formi čim se odmah iza nje popeo ljestvama. — Ispravi me ako griješim, Flower Power, ali ne činiš mi se baš sretnom. Što me vidiš danas.

Možda je bila bolja glumica nego sto je to za sebe mislila. Uzela je ručnik sa stolca i omotala se njime. — Ništa osobno — rekla je. — Kasno sam išla spavati. — Zato sto je dugo ostala budna čitajući njegove drame. — Osim toga, pomalo sam zabrinuta zbog scene koju sutra snimam s tobom i Lynn. — Više nego pomalo zabrinuta. Bila je u panici.

— Hajdemo na trčanje i popričajmo o tome.

Trčala je skoro svaki dan od svog dolaska u L.A. i nije joj mogao predložiti ništa bolje da se riješi te nervoze. — Nije ti loša zamisao.

— Imaš što protiv ako nakratko ukradem tvoju malu djevojčicu? — doviknuo je Jake Belindi koja se upravo bila vratila na prilaz u svom čipkastom pareu. — Moram napraviti mjesta za sve te odreske.

— Samo naprijed - odgovorila je Belinda vedro odmahnuvši. — I ne žurite se natrag. Imam novu Jackie Collins koju jedva čekam prigrliti.

Jake se nakreveljio. Fleur se osmjehnula i požurila unutra presvući se u kratke hlače i obuti tenisice. Kad je sjela na rub kreveta zavezati vezice, knjiga koju je čitala ispala je na pod. Spustila je pogled na stranicu koju je baš tog jutra bila označila.

Koranda svoje osobno zrcalo drži okrenuto prema licima američke radničke klase. Njegovi likovi su muškarci i žene koji vole pivo i kontaktne sportove i koji vjeruju u pošten svakodnevan rad za poštenu nadnicu. Jezikom koji je učestalo sirov i često puta zabavan pokazuje nam američki duh u svom najboljem i najlošijem izdanju.

Jedan kritičar je u sljedećem odlomku to jasnije izrekao.

Na kraju krajeva, Korandin rad je uspješan zato što on zemlju drži za muda i čvrsto ih stište. Čitala je Jakeove drame, kao i nekoliko znanstvenih članaka o njegovome radu. Usto je malo istražila njegov društveni život, što baš i nije bilo lako zbog njegove opsjednutosti intimom. Ali otkrila je kako je rijetko kad s istom ženom izlazio na spojak više od nekoliko puta.

Našli su se na kraju prilaza gdje je protezao tetive u pregibu iza koljena. — Misliš da možeš u korak sa mnom, Flower, ili bih ti trebao nabaviti »kišobran« kolica?

— Baš čudno. Spremala sam se iznijeti invalidska kolica.

— Ajoj

Nacerila se i krenuli su laganim kasom. Budući daje bila nedjelja, nije bilo vojske vrtlara koji su nekorištene ulazne travnjake Beverly Hillsa držali u besprijekornom stanju i ulica se doimala još napuštenijom nego obično. Pokušala je smisliti neku zanimljivu temu za razgovor.

— Vidim da igraš košarku pokraj parkirališta. Lynn mi je rekla da si igrao na koledžu.

— I sad igram, nekoliko puta tjedno. Pomaže mi razbistriti glavu za pisanje.

— Ne očekuje li se da su pisci drama intelektualci a ne sportaši?

— Pisci drama su pjesnici, Flower, a takva je i košarka. Poezija.

A *takav si i ti*, pomislila je. *Mračni i zakučasti dio erotske poezije*. Morala je paziti da se ne spotakne. — Volim košarku, ali ona zapravo ne odgovara mojoj slici poezije.

— Jesi li ikada čula za tipa po imenu Julius Erving?

Odmahnula je glavom i ubrzala korak da je ne bi mogao optužiti da ga usporava.

Promijenio je ritam. — Ervinga zovu »doktor«. To je jedan mladi igrač u New York Netsima i bit će jedan od najboljih. Ne samo dobar, shvaćаш, nego jedan od najboljih košarkaša svih vremena.

Fleur je u mislima dodala Juliusa Ervinga svom popisu za čitanje.

Sve što Dok čini na terenu je poezija. Zakoni sile teže nestaju kad se on kreće. On leti,

Flower. Ljudi ne lete, ali Julius Ervin leti. To je poezija, dijete, i to me tjera da pišem.

Odjednom se doimao kao da mu je neugodno, kao da je previše toga otkrio o sebi. Krajničkom oka ugledala je kako mu se na licu spuštaju rolete. - Požurimo - rekao je negodujući. - Na taj način možemo i hodati.

Ali nisu bili spori zbog nje. Jurnula je pred njega i prešla na popločanu biciklističku stazu i protegnuvši noge energično potrčala. Sustigao ju je, i nedugo zatim mrlje znoja probile su im se kroz majice kratkih rukava. — Reci mi, kakav to problem imaš sa snimanjem sutrašnje scene? — upitao je napokon.

- Ma... teško je to objasniti. - Ostala je bez daha i udahnula.

— Lizzie se doima... nekako proračunatom.

Usporio je korak zbog nje. — Takva je. Proračunata kučka.

— Ali premda prezire DeeDee, ona je voli... i zna što DeeDee osjeća za Matta. — Duboko je udahnula. — Mogu shvatiti zašto je on privlači... zašto želi... otići s njim u krevet... ali ne shvaćam zašto je toliko proračunata zbog toga.

— To je povijest ženskoga roda. Nitko kao muškarac ne može prekinuti prijateljstvo dvaju žena.

- To je sranje. - Pomislila je na prethodni osjećaj ljubomore na Belindu i sama sebi se nije sviđjela zbog toga. — Žene imaju pametnijega posla nego svađati se oko nekog tipa koji toga ponajprije nije vrijedan.

- Hej, ja sam taj koji tu definira stvarnost. Ti si samo glasnogovornica.

— Pisci.

Osmjehnuo se, a ona se okrijepila udahnuvši još malo zraka,

— DeeDee mi se čini... kompletnijom osobom od Lizzie. Ima svoje jake strane i slabosti.

Želiš je utješiti i prodrmusati istodobno. — Zaustavila se i zamalo nije rekla da je Dee Deena uloga bolje napisana, premda je to bilo istina.

— Veoma dobro. Pročitala si scenarij.

— Nemoj me uzimati u zaštitu. Moram odigrati tu ulogu, a ne razumijem je. Muči me. — Jake je ponovno ubrzao korak. — I treba te mučiti. Vidi, Flower, koliko ja znam, sve do prije nekoliko godina vodila si zaštićen život. Možda nikada nisi doživjela nekoga tko je poput Lizzie, ali žene poput nje ostavljaju na muškarcu svoj ugriz.

— Zašto?

— Ma nije važno. Važan je krajnji učinak.

Požuda i svidanje koje je osjećala prema njemu nisu je spriječile da se naljuti na njega. — Ne kažeš »nije važno« za ostale svoje likove. Zašto to kažeš za Lizzie?

— Izgleda da ćeš morati imati povjerenja u mene. — Potrčao je ispred nje.

— Zašto bih ti vjerovala? - povikala je za njim. - Zato što si dobio velikoga Pulitzera, a ja sam bila samo na naslovnici *Cosma!*

Usporio je korak. — Nisam to rekao. — Stigli su do maloga parka u kojemu nije bilo nikoga, baš kao ni u ostatku susjedstva. — Prošetajmo malo.

— Ne moraš me čuvati poput maloga djeteta. - Mrzila je taj mrzovoljni ton u svom glasu.

— Riješimo to - rekao je kad je usporio. - Jesi li ti bijesna zbog Lizzie ili zbog činjenice što znaš da te nisam želio uzeti za tu ulogu?

— Ti si taj koji definiraš stvarnost. Ti izaberi.

— Porazgovarajmo onda o dodjeli uloga. — Zadigao je rub svoje majice kratkih rukava i njome obrisao lice. - Lijepa si na filmskom platnu, Flower. Lice ti je čarobno i imaš veoma zgodne noge. Johnny Guy svake večeri prilagodava scenarij za snimanje dodajući još više snimaka u krupnom planu. Čovjeku suze navru na oči kad te gleda u dnevno snimljenom neobrađenom filmskom materijalu. - Osmjehnuo joj se i gotovo da je mogla osjetiti kako njezina ljutnja nestaje. - Usto, sjajno si dijete.

Dijete. To boli.

— Slušaš mišljenja drugih, vrijedna si, i kladam se da u sebi nemaš nimalo zlobe.

Pomislila je na Michela i znala da to nije istina.

— Zato sam bio sumnjičav po pitanju toga da ti igraš Lizzie. Ona je mesožder. Cijeli taj koncept je stran tvojoj naravi.

— Glumica sam, Jake. Sastavni dio glume je igrati ulogu različitu od one kakav si. - Osjećala se poput licemjera. Nije bila glumica. Bila je lažnjak, djevojka čije je neobično tijelo kamera preobrazila u nešto lijepo.

Prstima je prošao kroz kosu koja mu je duž jedne strane glave poput sitnih bodlji ostala stršati u zraku. — Lizzie je lik o kojemu mi je teško razgovarati. Temelji se na djevojci koju sam nekada poznavao. Davno prije bili smo u braku.

Je li se to Jake, Greta Garbo među muškim glumcima, namjeravao njoj povjeriti? Ne svojevrijedno. Doimao se ljutito što joj je morao otkriti taj mali dio osobne prošlosti. - Kakva je bila? - upitala je.

Mišić na njegovoj vilici je zatitrao. — To je nevažno.

— Želim znati.

Načinio je nekoliko koraka, potom se zaustavio. Gutačica muškaraca. Samljela me svojim lijepim sitnim zubima i isplju-nula.

Ona tvrdoglavost koja joj je u prošlosti stvarala velike probleme sad je ponovno došla do izražaja. — Ali sigurno je bilo nečega što te navelo da se zaljubiš u nju.

Ponovno je počeo hodati. — Krevet.

— Moram znati.

— Rekao sam ti, krevet. Bila je sjajna jebačica, jasno?

— 1 to je sve?

Zastao je i naglo se okrenuo prema njoj. - To je sve. Tisuće zadovoljnih kupaca našlo je sreću među njezinim nogama, ali slovački dječak iz Clevelanda bio je previše neuk da to shvati pa ju je željno privijao, kao štene!

Njegova ju je bol pogodila poput šamara. Dotaknula mu je ruku. — Zao mi je. Uistinu. — Povukao je ruku i dok su bez riječi trčali prema kući Fleur se pitala kakva je osoba bila njezina bivša supruga.

Jakeove misli išle su sličnim putem. Liz je upoznao na početku prve godine koju je proveo na

koledžu. Vraćao se kući s košarkaške utakmice kad je naletio na probu u zgradi sveučilišnoga kazališta. Bila je na pozornici, najljepša djevojka koju je ikada vidio u životu, sićušna tamnokosa mačkica. Iste te večeri pitao ju je da iziđu, ali mu je rekla da ne izlazi sa sportašima. Njezino opiranje učinilo ju je još privlačnijom i počeo se motati po kazališnoj zgradi u pauzi između treninga. Nastavila je ne obraćati pozornost na njega. Otkrio je da će sljedećega semestra pohađati satove dramskog pisanja pa se zahvaljujući svom okretnom jeziku uspio bez zadovoljavanja preduvjeta upisati u isti razred. To mu je promijenilo život. Pisao je o muškarcima koje je sretao dok je obavljao neobične poslove u radničkim barovima u Clevelandu, muškarcima raznih imena koji su postupno zamjenjivali oca kojega nije imao, muškarcima koji su ga pitali što je radio u školi, mlatili zbog markiranja i jedne su ga večeri, kad su doznali da ga je policija odvela zbog toga što je pokušao ukrasti automobil, odveli u uličicu iza bara i poučili što znači gruba ljubav.

Riječi su pokuljale iz njega, što se dojmilo profesora. Još važnija bila je činjenica da je napokon uspio privući Lizinu pozornost. Zbog toga što je njezina obitelj bila bogata, njegovo ju je siromaštvo očaravalo. Zajedno su čitali Gibrana i vodili ljubav. Počeo je rušiti zidove koje je bio sagradio oko sebe. Prije nego je postao svjestan svojih postupaka, odlučili su se vjenčati, premda je njemu bilo samo devetnaest, a njoj dvadeset godina. Njezin otac prijetio je da će joj uskratiti novčanu pomoć pa mu je rekla da je trudna. Tata ih je brzo potjerao u Youngstown na brzinu obaviti obred, ali kad je doznao da je trudnoća bila lažna, prestao je slati čekove. Jake je produžio radno vrijeme u gradskom vagon restoranu kad nije bio na predavanjima ili na košarkaš-korne treningu.

Novi student sa završenom diplomom upisao se na njihov kazališni odsjek i kad se Jake vratio kući zatekao ga je kako sjedi s Liz za sivim plastičnim kuhinjskim stolom i raspravlja o smislu života. Jedne večeri zatekao ih je u krevetu. Liz je plakala i molila Jakea da joj oprost. Rekla mu je kako je bila usamljena i kako nije naviknuta na siromaštvo. Jake joj je oprostio. Dva tjedna poslije zatekao ju je na koljenima kako obrađuje jednoga od njegovih suigrača iz košarkaške momčadi. Svoju nevinost, kako je otkrio, dijelila je s legijama. Uzeo je ključeve njezinoga Mustanga, zaputio se u Colombos i prijavio u vojsku. Papiri za razvod stigli su do njega kad je bio blizu Da Nanga. Vijetnam, koji je uslijedio ubrzo nakon Lizine izdaje, promijenio ga je zauvijek.

Kad je napisao *Sunday Morning Eclipse* Lizin duh vratio se progoneći ga. Sjedila mu je na ramenu i šaptala riječi nedužnosti i pokvarenosti. Postala je Lizzie. Lizzie sa svojim vedrim, nedužnim licem i srcem bludnice. Lizzie koja nimalo nije nalikovala lijepom divu od djeteta koje je trčalo pokraj njega.

— Pogriješio sam po pitanju tebe. Bit ćeš ti sjajna Lizzie — rekao je, ne misleći to. — Trebaš imati samo malo više vjere u sebe.

— Zbilja to misliš?

— Naravno. — Ispružio je ruku i brzo je povukao za kosu. — Dobro si ti dijete, Flower Power. Da imam sestru, volio bih da bude baš kao ti. Samo da ne bude takva mudrijašica.

JEDANAESTO POGLAVLJE

Take je gledao kako Belinda postupno pridobiva svakoga muškarca u filmskoj ekipi, od najnižih članova, preko Dicka Spanoa, do samoga Jakea. Uvijek je bila tu kad ju je netko trebao. Uvježbavala je tekst s glumcima, šalila se s postavljačima kulisa i trljala ukočeni vrat Johnnyja Guya. Svima im je donosila kavu, zadirkivala ih zbog supruga i djevojaka i hranila im ego.

— Izmjene koje si načinio u monologu koji izgovara DeeDee zbilja su genijalne — rekla je Jakeu u lipnju, tijekom drugoga mjeseca snimanja. - Kopaš duboko.

-Joj, gos'do, nije to ništa.

Iskreno ga je pogledala. — Ne šalim se, Jake. Postigao si pun pogodak. Kad je rekla: - Odustajem, Matt. Odustajem. Zaplakala sam. Osvojiti ćeš Oscara. Jednostavno znam.

Ono što ga je dirnulo u vezi s Belindinim entuzijazmom bila je činjenica da je uistinu mislila svaku pretjerano neobuzdano izgovorenu riječ. Nakon nekoliko trenutaka provedenih s njom, sve ono loše raspoloženje koje je mogao imati nestajalo je. Besramno je očijukala s njim, smirivala ga i nasmijavala. Ispod blagog pogleda obožavanja njezinih očiju boje zumbula osjećao se boljim glumcem, boljim piscem, i manje ciničnim čovjekom. Bila je očaravajuća, iskusno profinjena, sa žestokom strašću djeteta prema svemu vedrom i veselom. Doprinijela je da *Eclipse* bude jedno od najboljih snimanja filmova na kojima je radio.

- Kad godine prođu — izjavila je — svi ovdje nazočni bit će ponosni reći svijetu da su radili na *Eclipseu*.

Svi su se s time složili.

Fleur je svakoga dana sve više strahovala od odlaska na posao. Nije podnosila čuti Jakeov i Belindin smijeh. Zašto ga ona nije mogla zabaviti poput svoje majke? Biti na snimanju bilo je pravo mučenje, ne samo zbog Jakea. Glumu je mrzila čak još više od manekenstva. Možda se ne bi osjećala tako potišteno da je bila bolja u svojoj ulozi. Ne znači to da je bila baš grozna, ali bila je slaba karika u velikoj glumačkoj ekipi, a ona nikada nije bila zadovoljna ako nije bila najhrabrija, najbrža i najsnažnija.

Belinda je predvidljivo nastojala odagnati njezinu zabrinutost. — Nekako si prilično prestroga prema sebi, dušo. To je zbog tih groznih redovnica. One su ti usadile taj sindrom natprosječne osobe.

Fleur je preko mjesta na kojemu se snimao film piljila u Jakea. Mrsio joj je kosu i vukao je sa sobom igrati košarku, vikao na nju ako se s njim prepirala i prema njoj se ponašao baš kao prema mladoj sestri. Poželjela je da s Belindom može razgovarati o svojim osjećanjima prema njemu, ali njezina majka bila je posljednja osoba na svijetu kojoj bi se po tom pitanju mogla povjeriti.

Naravno, zaljubila si se u njega, rekla bi joj Belinda. Ta kako se i ne bi zaljubila? On je divan muškarac, dušo. Baš kao Jimmy.

Samoj sebi govorila je da se baš i nije zaljubila, u svakom slučaju to nije bila vječna ljubav. Takva je morala biti obostrana, nije li? Ali njezini osjećaji postali su još složeniji od požudnoga sviđanja. Možda je i njezin bio napredni slučaj mladenačke ljubavi. Nažalost, usmjerila ju je prema muškarcu koji se prema njoj ponašao kao da joj je dvanaest godina.

Jednoga petka navečer, Dick Spano je za filmsku ekipu priredio zabavu. Fleur je obula cipele s potpeticom od osam centimetara i *crepe de chine* sarong koji je zavezala oko poprsja. Zamijetili su to svi muškarci iz filmske ekipe, svi osim Jakea. Bio je previše zaokupljen razgovorom s Belindom. Belinda mu nikada nije zagorčavala život i nikada ga nije izazivala. Ne čudi stoga što je volio biti s njom.

Fleur je počela brojiti dane do odlaska na snimanje u Iowu. Čim prije taj film bude završen, tim prije će se vratiti u New York i zaboraviti na Jakea Korandu. Kad bi samo mogla smisliti plan što učiniti sa svojim životom kad sve to jednom bude iza nje.

Dick Spano unajmio je motel nedaleko Iowa Cityja u kojem su se smjestili glumci i ostali iz filmske ekipe, koji im je trebao poslužiti kao glavni zapovjedni stožer za režiju. U Fleureinoj sobi bio je par ružnih svjetiljki, otrcani narančasti tapison i reprodukcija *Nedjeljno poslijepodne na otoku La Grande Jatte* okačena na zid. Kartonsko središte slike bilo je zgužvano poput komadića čipsa. Belinda je frktala nosom dok ju je proučavala. — Sretnice. Ja sam dobila lažne Van Goghove suncokrete.

— Nisi morala poći sa mnom — rekla je Fleur oštrije nego je trebala.

— Ne budi mušičava, ljubavi. Znaš da nisam mogla ostati izvan ovoga. Nakon svih onih očajnih godina provedenih u Parizu, kad sam samo pila, meni je ovo bilo ostvarenje sna. Fleur je podigla pogled s hrpe grudnjaka koje je odlagala na stol. Čak i u ovoj neuglednoj hotelskoj prostoriji Belinda se doimala sretnom. A zašto i nebi? Belinda je živjela svoj san. Ali to nije bio Fleurein san. Usredotočila se na grudnjake. - Nekako... razmišljam o tome što bih željela raditi kad sve ovo završi.

— Ne opterećuj se tim teškim mislima, dušo. Zato plaćamo Gretchen i tvoga agenta. - Belinda je prebirala po Fleureinoj toaletnoj torbici iz koje je izvukla četku za kosu. — Ali ipak ćemo ubrzo morati donijeti odluku o Paramountovom projektu, Zvuči uistinu primamljivo. Parker je uvjeren da je pravi za tebe, ali Gretchen se nikako ne sviđa scenarij. No u svakom slučaju, najprije moramo odraditi ugovor s Estee Lauder.

Fleur je uzela par tenisica iz svoga kovčega, nastojeći zvučati ležerno. — Možda... bismo mogle malo pričekati prije nego bilo što učinimo. Dobro bi mi došlo malo slobodnoga vremena. Mogle bismo putovati, samo nas dvije. To bi bilo zabavno.

-Ne budi luda, dušo. — Belinda je promatrala svoj odraz u zrcalu i prstom zavrnila uvojak.

— Možda bih trebala posvijetliti kosu? Sto misliš?

Fleur se prestala pretvarati da se raspakirava. — Uistinu bi mi odmor dobro došao. Već tri godine naporno radim i potreban mi je odmor. Prigoda da razmislim o nekim stvarima.

Napokon je privukla potpunu Belindinu pozornost. - Ne dolazi u obzir. — Belinda je naglo spustila četku za kosu. — Nestati sad iz vida bilo bi samoubojstvo karijere.

— Ali... želim uzeti odmor. Sve se tako brzo dogodilo. Ma sve je to divno i sve je u redu, ali...

— Riječi su pokuljale iz nje. - Otkuda znam da je to ono što želim učiniti sa svojim životom? Belinda ju je pogledala kao da je poludjela. — A sto je to više što bi ti mogla poželjeti?

Fleur nije odmah mogla uskočiti u neki drugi film, i nikako joj se nije sviđala pomisao o ponovnom manekenstvu, ali osjećala je kolebanje. - Ne... ne znam. Nisam sigurna.

— Nisi sigurna? Pretpostavljam da je malo teže naći nešto drugo što ćeš raditi kad već sjediš navrh svijeta.

— Ne govorim time kako želim neku drugu karijeru. Samo... samo mi treba vremena da razmislim o svojim izborima. Da se uvjerim kako je to uistinu to što želim.

Belinda se pretvorila u hladnu distanciranu neznanku. — Imaš li na umu možda nešto uzbudljivije od toga da budeš najpoznatija manekenka na svijetu? Nešto mnogo glamuroznije od biti filmska zvijezda? Sto misliš raditi, Fleur? Želiš li biti tajnica? Ili prodavačica? Što kažeš na pružanje medicinske pomoći? Mogla bi čistiti kad se netko ispovraća i ribati posude za vršenje nužde u krevetu. Je li to dovoljno dobro za tebe?

— Ne, ja...

— A što onda? Što želiš?

— Ne znam! — Još dublje je utonula sjedeći na rubu kreveta. Njezina majka kaznila ju je šutnjom.

U njoj se gomilao očaj. — Samo sam... zbunjena — rekla je slabim glasom.

— Nisi ti zbunjena. Ti si razmažena. — Belindin prezir zagrebao joj je kožu poput grube

* Jedna od najslavnijih slika 19. stoljeća koju je naslikao francuski slikar Georges Seurat (1859.-1891.).

čelične vune. - Gotovo sve što poželiš ti je dano i ni za što nisi morala zaraditi. Shvaćaš li koliko nezrelo zvučiš? Moglo bi biti drukčije da imaš nekakav cilj, ali ti čak ni to nemaš. Kad sam ja bila tvojih godina točno sam znala što želim od života i bila spremna učiniti sve da to dobijem.

Fleur je osjećala kako vene. — Možda... možda si u pravu.

Belinda je bila ljutita pa joj nije dopustila da se samo tako olako izvuče. — Nikada nisam mislila da ću to reći, ali razočarala si me. — Prešla je preko otužnog narančastog tepiha. — Razmisli o tome što namjeravaš odbaciti, i kad budeš spremna za razuman razgovor, dođi me potražiti. - Bez riječi se udaljila.

Fleur je odjednom ponovno bila dijete koje tamo u Couvent de l'Annonciation gleda za majkom koja odlazi. Sišla je s kreveta i istrčala u hodnik, ali Belinda je već bila nestala. Dlanovi su joj postali znojni i srce joj je ubrzano tuklo. Skrenula je niz prolaz i zaputila se prema sobi svoje majke. Nitko joj nije odgovorio kad je pokucala. Vratila se natrag u svoju sobu, ali nije mogla mirno sjediti.

Pošla je prema predvorju, koje je zatekla prazno, osim nekolicine članova filmske ekipe koji su bili u njemu. Možda je Belinda izišla na plivanje. Ali jedina osoba u okolici maloga bazena u motelu bio je radnik koji je praznio kante za smeće. Vratila se u predvorje i ugledala Johnnyja Guya. -Jesi li vidio Belindu?

Odmahnuo je glavom. — Možda je u baru.

Njezina majka više nije pila, ali Fleur nije imala više gdje pogledati.

Trenutak je bio potreban da joj se oči naviknu na prigušenu svjetlost. Ugledala je Belindu kako sama sjedi za jednim stolom u kutu i vrti štapić za miješanje koktela u nečemu sto je izgledalo poput čaše za viski. Sva joj se krv naglo povukla iz glave. Nakon tri godine trezvenosti njezina majka je pokleknula i Fle-ur je bila odgovorna za to.

Žurno je krenula prema njoj. - Sto radiš to? Molim te nemoj. Oprosti.

Belinda je zabola slamku prema dnu čaše. - Nisam baš sad najbolja za društvo. Možda je bolje da me ostaviš na miru.

Fleur je sjela na stolac njoj sučelice. — Tako si lijepo izdržavala. Samo zato što imaš nezahvalnu kći ne znači da sebe moraš kažnjavati. Previše si mi potrebna.

Belinda je piljila u piće. — Nisam ti potrebna, dušo. Očito te ja guram u nešto što ne želiš. — Nije istina.

Belinda je podignula pogled. Oči su joj bile pune suza. — Silno te volim. Samo želim ono sto je za tebe najbolje.

Fleur je dohvatila majku za ruku. — Onako je kako oduvijek govoriš. Postoji spona među nama, kao da smo jedna osoba, a ne dvije. - Gušilo ju je u grlu i ostajala bez glasa. - Ono što tebe čini sretnom, čini sretnom i mene. Samo sam zbunjena, ništa više. — Pokušala se osmjehnuti. — Provozajmo se. Možemo donijeti odluku za Paramount.

Belinda je pognula glavu. - Nemoj me prezirati, dušo. Ne bih mogla podnijeti da me ti prezireš.

— To se nikada neće dogoditi. Dođi. Hajdemo odavde.

— Jesi li sigurna?

— Nikada ni u što nisam bila sigurnija. Belinda joj se uplakano osmjehnula i ustala sa stolca. Fleur je

bokom lupila od rub stola i malo Belindinoga pića prelilo se preko ruba. Tek tad je zapazila da je čaša puna. Piljila je trenutak u nju. Činilo se da Belinda nije popila više od jednoga gutljaja.

Na kraju njihovoga prvoga tjedana u Iowi, Jake je napokon imao slobodan dan. Spavao je dugo, otišao na trčanje, a potom se istu-širao. Upravo je izlazio iz kade kad je na vratima začuo kucanje. Zavezao je ručnik oko bokova i otvorio vrata. Pred vratima je stajala Belinda. Na sebi je imala običnu haljinu na preklop, plavu i boje lavande, i vršcima prstiju pridržavala

bijelu papirnatu vrećicu. -Želiš nešto doručkovati?

Shvatio je da je neizbježno. — Zašto ne, dodavola? Imaš li tu kave?

— Jake i crne. Dao joj je znak da ude. Skinula je s vrata oznaku NE UZNEMIRAVAJ i izvjesila je s vanjske strane vratnica, potom je zatvorila vrata i izvukla dvije plastične šalice. Kad mu je pružila njegovu namirisao je njezin parfem. Bila je jedna od najprivlačnijih žena koje je ikada upoznao.

— Smatraš li se buntovnikom, Jake?

Odljepio je poklopac i bacio ga u koš za smeće. — Mislim da nikada nisam razmišljao o tome.

—Ja mislim da jesi. — Sjedila je na jedinome stolcu u prostoriji i prekrížila noge tako da joj se suknja rastvarala preko koljena. — Ti si buntovnik bez razloga. Muškarac koji slijedi svoj vlastiti instinkt. To je jedna od stvari koje me kod tebe uzbuđuju.

— Ima li još koja? - Osmjehnuo se i tek tad shvatio da je posve ozbiljna.

— O, da. Sjećaš se kad si bio u bijegu u *Devil Slaughtera*? To mi se sviđjelo. Sviđa mi se kad si sam protiv svih. Takav bi prizor i Jimmy snimio da nije umro.

— Jimmy? — Bacio je jastuke uz uzglavlje kreveta i zavalio se na njih.

— James Dean. Oduvijek me podsjećaš na njega. — Ustala je i prišla krevetu. Pri prigušenoj svjetlosti prostorije kupao se u pogledu njezinih plavih očiju, punom divljenja.

— Tako sam usamljena — prošaptala je. — Bi li želio da se raz-odjenem za tebe?

Bilo mu je zlo od igranja igara pa mu je njezina izravnost bila pravo osvježenje. — To je najbolja ponuda kakvu već mjesecima nisam čuo.

— Želim te zadovoljiti. — Sjela je na rub kreveta i nagnula se prema njemu poljubiti ga. Kad su im se usne spojile, rukama ga je uhvatila za ramena i počela mu milovati ruke. Ljubio ju je sve žešće i kroz svileno tkanje haljine dodirivao joj grudi. Odmah se odmaknula i počela raskopčavati bluzu.

— Hej, uspori malo - rekao je nježno.

Podigla je pogled prema njemu, mutan i zbunjen. - Ne želiš li me vidjeti?

— Cijeli dan nam je na raspolaganju.

— Samo te želim zadovoljiti.

— To je uzajamno. — Podvukao ju je pod sebe i zavukao joj ruku pod suknju.

Kad je Belinda osjetila Jakeovu ruku na bedru ugledala je prizor iz *Devil Slaughtera* u kojemu se Bird Dog upleo s nekom lijepom Engleskinjom. Sjetila se kako ju je skinuo s konja i privukao u naručje, kako joj je rukama prelazio preko tijela u potrazi za nožem za koji je znao da nosi. Dok je Jakeova ruka kružila po njezinome bedru, pretvarala se da pretražuje nju. Rastvorila je usne za njegove poljupce... divne, sočne poljupce. Namjeravala se skinuti za njega, ali on je bio taj koji je s nje skidao odjeću, komad po komad. Nije se dobro osjećala kad mu je vidjela lice izbliza pa je ponovno sklopila oči i zamišljala ga onakvoga kako je izgledao na filmskome platnu.

Bolje. Daleko bolje.

Raširila je noge nudeći mu se. Njegova brada ogrebla joj je kožu, ugodno je ozlijedivši.

Potom se zaustavio.

Dok je piljio u Belindine sklopljene oči znao je da je načinio veliku pogrešku. Bila je potpuno pasivna, poput kakve djevice koja se nudila bogovima. Obožavanje kojim ga je obasula od prvoga dana njihovoga susreta sad mu se činilo pomalo jezivim. Mogao je učiniti sve što poželi, ali ovo je bilo kao voditi ljubav s napuhanom lutkom.

Zatreptala je i otvorila oči. Imao je poriv mahnuti joj rukom pred očima i vidjeti je li još uvijek tu. — Nešto nije u redu? upitala je.

Samom sebi je govorio da to učini i završi s tim, ali slika Fle-urinoga lica pojavila mu se u mislima i ono što mu se dotad činilo samo jezivim sad mu je bilo ogavno i nisko. —

Predomislio sam se — rekao je, odmičući se od nje. — Oprosti.

Pružila je ruku i dotaknula mu rame. Čekao je da otpočne unakrižno ispitivanje... nastojao smisliti što reći... ali bio je šo-kiran kad je izostalo. — Dobro — rekla je.

Nekoliko trenutaka potom je nestala.

Od toga su bila prošla tri dana, ali dok je Jake sjedio na stražnjem dijelu traktora i dok su mu gola prsa bila nauljena lažnim znojem, to što se dogodilo nije ga prestajalo mučiti. Ugledao je Belindu na povišenju pokraj kamp kućice s garderobom kako čita časopis. Davao je sve od sebe da je izbjegne. Ispostavilo se da je to bilo nepotrebno, zato što se ona prema njemu ponašala jednako kao prije. Čini se kako ništa nije očekivala od njega te je i samo to bilo uznemirujuće.

— Evo ti košulja.

Nije vidio da mu se Lynn približava. — Otkad ti to radiš kao garderobijerka? — upitao je uzimajući od nje traper košulju.

— Htjela sam popričati s tobom dok nas nitko drugi ne može čuti. - Lynn je sklopila ruke na lažnom trbuhu ispod svoje trudničke majice. Nešto u njezinom odlučnom izrazu lica navelo gaje na oprez. — Nekidan sam vidjela Belindu kako ujutro ulazi u tvoju sobu.

Sranje. - Pa što? - Sišao je s traktora i pogladio je po trbuhu kako bi joj odvratio pozornost. - Kako djetesce?

— Činiš strašnu pogrešku.

— Moram naći Johnny Guya. — Počeo se udaljavati, ali prepriječila mu je put.

— Ona nije ništa drugo doli dobro odjevena jebačica slavni. Lynn je bila u pravu, ali Belindina profinjenost priječila ga je

da sagleda istinu. — Lijepa riječi — rekao je. — Vidio sam je kako jučer uvježbava tekst s tobom. — Sto je to s vama ženama?

— Jesi li ijednom pomislio na Fleur?

Nije joj dopustio da u to uvlači Flower i navukao je košulju. - To nema nikakve veze ni s tobom ni s njom.

— Ne budi glup. — Moraš znati što ona osjeća za tebe. Ruke su mu se zaustavile na gumbima košulje. — O čemu ti to govoriš?

— Očito ste ti i Belinda jedini koji ne shvaćate da je zaljubljena u tebe.

— Luda si. Pa ona je dijete.

— Otkad to? Kladila bih se da izlaziš sa ženama njezinih godina? Vjerojatno si i spavao s nekolicinom. Neću nasjesti na to tvoje ponašanje kao da si joj stariji brat.

- Tako osjećam za nju.

- Ali ona tako ne osjeća za tebe.

- Nisi u pravu. — Ali čini je to izrekao znao je da se zavarava i kava koju je pio postala mu je kisela u želucu. Fleur mu je davala suptilne znakove, ali on je odlučio ni na koji se ne obazirati. Od prvoga dana kad ju je sreo osjećao je u njoj krhkost koja ju je činila zabranjenom za nekoga poput njega pa je namjerno preuzeo ulogu velikoga brata kako bi je držao na sigurnom.

- Prijateljica mi je, Jake, i unatoč činjenici da ne slini za tobom, uistinu joj je stalo do tebe. — Lynn je protrljala svoj lažni trbuh. — Osim toga, Fleur voli svoju majku i priredit ćeš joj nešto ružno ako sazna što Belinda i ti smjerate. Ne želim je vidjeti povrijeđenu.

Ni on to nije želio, i još jednom je opsovao zbog toga sto je dopustio da situacija s Belindom ode tako predaleko. — Ništa se nije dogodilo između mene i Belinde. - Premda to baš nije bila prava istina. — Pa čak i ako si u pravu za Fleur, znaš da će me zaboraviti čim film bude završen.

- Siguran si? Lijepa je i inteligentna mlada žena koju si privukao i mislim da ne daje svoje srce baš olako.

- Pretjeruješ oko toga. - Bocnuo ju je u lažni napuhani trbuh. — Ta trudnoća ti je uzburkala

hormone.

- Ti bi mogao učiniti nešto mnogo gore nego Fleur Savagar.

- O čemu ti to govoriš? Držat ću ruke podalje od Belinde koja prokleta dobro zna što čini, ali dosta o djetetu s krupnim očima. Ne shvaćam te, Lynn.

- Taj problem očito imaš s većinom žena.

Završili su sa snimanjem filma u Iowi i vratili se u L.A. Kako je kolovoz odmicao, kad su ušli u posljednje tjedne snimanja, Fleur je postajala sve očajnija. Sve otkad su se vratili Jake se ponašao neobično. Prestao joj je naređivati i nikada je više ni zbog čega nije zadirkirivao. Naprotiv, prema njoj se profesionalno učtivo ponašao. Čak ju je prestao zvati 'Flower'. Nimalo joj se to nije svidjelo. Osim toga, osjećala je sve veći prezir prema Belindi koja se ponašala kao da do njihovoga sukobljavanja u Iowi nikada nije ni došlo i koja je nastavljala praviti planove za njihovu budućnost i nastojala odagnati sve dvojbe koje je Fleur iskazala. Fleur je bila u zamci.

Ona i Jake upravo su bili završili sa snimanjem prizora kad ih je Johnny Guy povukao ustranu. - Želim s vama popričati o ljubavnoj sceni. Počinjemo je snimati u petak jutro i oboje trebate razmisliti o njoj.

Fleur nije željela razmišljati o tome.

— Neću ponovno ponavljati taj prizor — rekao je Johnny Guy. - Ne želim nikakvu prokletu koreografiju baletnoga plesa. Hoću seks, prljav i sirov. - Prebacio je ruku preko Fleureinoga ramena. - Raščistit ću prostor kako bi ti bilo što je moguće manje neugodno, lutka. Bit ćemo samo ja, kameraman, mikrofon i kamera. To je najmanje što moramo ostaviti.

— Možda bi na kameru mogao staviti Jennyja umjesto Franka — predložio je Jake. — Fleur, ako ti želiš da tu bude još netko i to je moguće učiniti.

— Ne znam što želite reći —javila se. — Provjerite moj ugovor, ne trebam zatvoreno snimanje. Koristimo dvojnicu, sjećate se?

— Sranje. — Jake je provukao ruku kroz kosu.

Johnny Guy je odmahnuo glavom. — Tvoj agent je govorio o dvojnici tijela, ali mi ne bismo potpisali ugovor s tobom pod takvim uvjetima. Ne na način na koji snimamo taj prizor. To tvoji ljudi znaju.

Tijelom joj je prostrujalo upozorenje. — To je neka greška. Zvat ću svog agenta.

— Možeš, dušo. — Ljubavnost u pogledu Johnnyja Guya još više je pridonijela njezinoj tjeskobi. — Odi u Dickov ured gdje možeš imati malo privatnosti.

Fleur je požurila u režiserov ured i nazvala Parkera Dayto-na, svog filmskog agenta. Kad je spustila slušalicu, osjećala je mučninu u utrobi. Izjurila je iz studija i žurno se zaputila prema svom automobilu.

Zatekla je Belindu kod jednog od najmodernijih kafića u Beverly Hillsu, na ručku sa suprugom televizijskoga producenta na kojega je željela ostaviti dojam. Belinda je samo jednim pogledom vidjela izraz njezinoga lica i ustala. - Ljubavi, sve to što činiš...

— Moram razgovarati s tobom. — Ključevi Porschea žarili su se u Fleuren dlan.

Belinda je uzela Fleur za ruku i osmjehnula se svojoj partnerici za ručkom. — Ispričajte nas na trenutak, hoćete li? — Povukla je Fleur u zahod i zaključala vrata. — Sto znači sve to? — upitala je hladno.

Fleur je još čvršće stisnula ključeve. Gotovo da joj je odgovarala bol koju je osjetila kad su se njihovi oštri rubovi žarili u njezinu kožu. Možda zato što je znala da ga može spriječiti. — Upravo sam razgovarala s Parkerom Daytonom. Rekao je da u mom ugovoru ne piše ništa o dvojnici. Rekao je kako si mu ti rekla da sam se predomislila.

Belinda je slegnula ramenima. - Ne bi se s time složili, dušo.

Parker ih je pokušao pritisnuti, ali rekli su da je to stavka o kojoj ne žele pregovarati. Ne bi bili snimali scenu s dvojnicom.

— Znači lagala si mi? Unatoč tomu što znaš što mislim o skidanju?

Belinda je iz svoje torbice izvukla kutiju cigareta. Ne bi bila potpisala da si znala kako ne možeš koristiti dvojnica. Morala sam te zaštititi. Naravno da ti je to sad jasno.

— Neću to učiniti.

— Naravno da hoćeš. — Belinda se doimala pomalo uznemireno. — Moj Bože, sudska parnica zbog prekida ugovora dokrajčila bi te u Hollywoodu. Nećeš uništiti karijeru zbog neke glupo buržoaske pretjerane stidljivosti.

Ključevi su se još dublje žarili u ruku i Fleur je postavila pitanje koje je dugo držala u sebi. — Je li to moja karijera Belinda ili tvoja?

— Pa to je strašno zločesto i nezahvalno reći! — Belinda je cigaretu koju je upravo pripalila bacila na pod i zgnječila vrškom cipele. — Slušaj me, Fleur, i obrati pozornost točno na ono što ti govorim. Učiniš li bilo što čime bi mogla ugroziti ovaj film, među nama više nikada ništa neće biti isto.

Fleur se zagledala u svoju majku. Osjetila je hladne trnce po cijelom tijelu. — Ne misliš to ozbiljno?

— Nikada nisam bila ozbiljnija.

Dok je Fleur zurila u Belindino lice vidjela je na njemu sa-mo odlučnost. U prsima ju je stegnulo i istrčala je iz zahoda., Belinda ju je dozivala, ali Fleur se nije zaustavljala. Progurala se zaobilazeći oko stolova i istrčala van na ulicu. Tanki potplati njezinih sandala tapkali su po pločniku kad je potrčala najprije uz jednu, pa niz drugu ulicu, pokušavajući nadvladati svoj očaj. Nije imala nikakvo odredište na umu, ali nije se mogla zaustaviti. Potom je ugledala telefonsku govornicu.

Ruke su joj drhtale dok je uspostavljala poziv. Haljina joj se zalijepila za kožu.

— Ja... ja sam — rekla je kad joj se javio.

- Slabo te čujem. Nešto loše se dogodilo, *enfant*?

- Da, nešto uistinu loše. La... lagala mije. - Nastojeći doći do daha ispričala mu je što se dogodilo.

- Potpisala si ugovor a da ga prethodno nisi pročitala? — upitao je kad je završila.

- O tome uvijek vodi brigu Belinda.

- Bojim se, *enfant* - rekao je tiho - da si naučila jednu od najtežih lekcija o svojoj majci. U nju čovjek ne može imati povjerenja. Nikad.

Ironija je bila u tome što je Alexijev napad na Belindu naveo Fleur da osjeti nagonsku potrebu za tim da je obrani. Ali nije.

Čekala je sve do trenutka kad je znala da će Belinda biti kod frizera prije nego što se vratila kući. Čim je došla, preodjenu-la se u kupaći kostim i bacila u bazen. Jake ju je zatekao dok se penjala izlazeći iz bazena.

Na sebi je imao svoje neuredne tamnomodne kratke hlače i majicu kratkih rukava koja je bila toliko izbljedjela da su samo naznake Beethovenovoga lica bile vidljive na prednjici. Jedna njegova znojna čarapa spala je i nabrala se oko gležnja poput harmonike. Bio je neuredan, raskuštran, kauboj čvrste ruke koji se zabunom našao na Beverly Hillsu. Apsurdno, ali bilo joj je suludo drago što ga vidi. — Odlazi, Koranda. Nitko te nije pozvao.

- Obuvaj tenisice. Idemo na trčanje.

- Ne da mi se.

- Nemoj me ljutiti. Imaš minutu i pol da nešto drugo odjeneš.

- Ili što?

- Zovem Bird Doga.

- Bojim se. — Dograbila je ručnik i polako se brisala. — Trčat ću s tobom, ali samo zato što sam u svakom slučaju planirala izići.

— Shvaćam.

Ušla je u kuću i preodjenula se. Ako je ono što je osjećala prema Jakeu bila samo mladenačka ljubav, molila se da se ona prava nikada ne dogodi. Bilo je odviše bolno. Svake večeri dok ne bi zaspala zamišljala je da vode ljubav u suncem okupanoj prostoriji ispunjenoj cvijećem i laganom glazbom. Vidjela ih je kako leže na krevetu s plahtama pastelne boje koje su se izdizale nad njihovim tijelima na povjetarcu koji je dopirao s otvorenoga prozora. Izvukao je cvijet iz vaze pokraj kreveta i laticama joj prelazio preko bradavica i trbuha. Razdvojila je noge pa ju je i tamo dirao. Bili su zaljubljeni i bili su sami. Nije bilo kamere. Nije bilo filmske ekipe. Sami njih dvoje.

Skupila joj je kosu u konjski rep i čvrsto stegnula. Čekao ju je na kolnom prilazu. Potrčali su, ali jedva su pretrčali kilometar kad je ona morala stati. — Ne mogu danas. Samo ti nastavi. Obično ju je zadirkivao, ali danas nije. Naprotiv, i sam je usporio. — Prošetat ćemo natrag. Pođimo mojim automobilom do parka, malo igrati košarku. Budemo li imali sreće, neće nikoga biti na igralištu pa nećemo morati potpisivati nikakve autograme.

Znala je da moraju razgovarati o onome što se dogodilo i bilo bi joj lakše da ga nije morala gledati u oči. — U redu.

Dovezao se u svom kamionetu, Chevyju iz 66. s motorom trkaćega automobila Corvette. Da je umjesto njega bio neki drugi glumac, mogla bi ona odglumiti taj prizor u kojemu se morala pojaviti gola. Koliko god joj to bilo mrsko, mogla se distancirati od onoga što se događalo i to odraditi. Ali ne s Jakeom. Ne dok je sanjerala o prostoriji ispunjenoj cvijećem i tihom glazbom.

— Ne želim snimati taj prizor — rekla je.

— Znam. — Zaustavio je kamionet pokraj parka i izvukao košarkašku loptu koja je bila iza sjedala. Prešli su preko trave do napuštenoga košarkaškoga igrališta. Počeo je driblati. — Taj prizor nije vulgaran, Flower. Nužan je. Brzo je zakucao, a potoni joj dobacio loptu.

Driblala je prema košu, naciljala i udarila u rub obruča. - Ne snimam gola.

- Čini se da to tvoji ljudi ne razumiju.

- Razumiju.

- Pa zašto se onda to dogodilo?

Zato što je vjerovala svojoj majci. — Zato što nisam pročitala ugovor prije nego što sam ga potpisala, eto zašto.

Brzo je skočio postižući jasan zgoditak sa strane. — Ne snimamo za one koji se u kino dolaze samozadovoljavati. Neće biti neukusno.

- Neukusno. Sto to znači? - Udarila ga je šakom u prsa. - Reći ću ti što to znači. To znači da neće svi vidjeti tvoj rezanac! - Topćući se udaljila s igrališta.

- Flower! - Naglo se okrenula i vidjela ga kako se osmjehuje. Obrisao je loptu i zagurao je pod pazuh. - Oprosti. To je samo zbog tvog načina izražavanja. - Prišao joj je i okrznuo je kažiprstom koji joj je stavio ispod brade. — Neće to biti ni tvoj rezanac, dijete. Ono što će se najviše vidjeti bit će tvoja stražnjica. A kad smo već kod toga, i moja. Možda ti se neće ni grudi vidjeti. Ovisi o tome kako se montira.

- Ti ćeš ih vidjeti.

- Zapravo, Flower... neće mi to biti nikakvo novo iskustvo. Ne znači da sam baš tvoje vidio, ali radi se samo o brojnim inačicama. Ako o tome razmišljaš, onda bih seja trebao žaliti. Koliko si rezanaca vidjela?

- Dovoljno - lagala je. - Ali nije u tome poanta. - Konjski rep zatezao joj je kožu na tjemenu pa je skinula gumicu. Ti to smatraš zabavnim, zar ne?

- Samo onaj dio o »rezancu«, ali ne i činjenicu da si obmanuta. Da sam na tvom mjestu, ja bih se okomio na glavne. Ali, poanta je u tome da je taj prizor nužan za film i da ćeš to morati odraditi.

Položio joj je ruku na vrat i netremice joj se zagledao u oči. Imala je grozan osjećaj da ga je

vidjela kako to čini u jednom od svojih filmova gdje je morao uvjeriti neku glupu žensku da učini baš ono što on želi. Ali što ako je ta nježnost bila stvarna? Očajnički je željela povjerovati u to.

- Flower, ovo je važno — rekao je nježno. — Hoćeš li učiniti to? Hoćeš li to učiniti za mene? U tom trenu znala je da to uopće nije ono pravo. Manipulirao je njome. Naglo se odmaknula. — Prestani se pretvarati kako imam izbora. Potpisala sam ugovor. Znaš da to moram učiniti. Potrčala je natrag prema biciklističkoj stazi. Nimalo mu nije bilo stalo do nje. Bilo mu je stalo samo do svoga filma.

Jake je gledao kako bježi od njega i nešto ga je stegnulo u prsima. Bila je prokleta lijepa, s onom svojom kosom koja je vijorila iza nje, poput prosute zlatne boje. Dok je dugim jasnim koracima prelazila po terenu shvatio je daje to jedina žena s kojom će on ikada moći trčati. Od samoga početka te atraktivne duge noge, poput nogu revijske plesačice, savršeno su odgovarale njegovima.

Mnogo toga njezinoga mu je odgovaralo. Ona mudrijaška usta i osebujan osjećaj za humor. Njezina beskrajna energija. Ali ne i njezina nevinost. Tu se uopće nisu slagali. Ne njezina nevinost i ne krhko srce djevojčice.

DVANAESTO POGLAVLJE

Johnny Guy raščistio je mjesto snimanja i ostavio samo nekolicinu osoba nužnih za obavljanje posla, a potom ih sve sazvao dok je Fleur bila na šminkanju. — Prvi onaj tko danas izvali kakvu šalu ili učini bilo što zbog čega bi se Fleur mogla osjećati neugodno, leti naglavce van i sindikat se može jebati. Dick Spano je namignuo.

Johnny Guy je Jakea stjerao u škripac. — Pazi danas na svoje fore.

- Vodi ti računa o sebi — ljutito je odbrusio Jake.

Gledali su jedan u drugoga kad se Fleur pojavila na snimanju. Na sebi je imala žutu pamučnu haljinu i bijele sandale. Svijetlo-plava vrpca s očicama držala joj je kosu podalje od lica. Tu žutu haljinu imala je na sebi veći dio tjedna, dok su snimali dijalog koji je vodio do ljubavnoga prizora, ali danas je bio dan kad ju je skidala i osjećala se očajno.

- Prođimo kroz to što danas trebamo obaviti, janješce medeno. — Johnny Guy ju je uveo u prostoriju stare seoske kuće s izbljedjelim tapetama na zidovima i kovanim krevetom. - Stajat ćeš tu gdje je označeno i gledati prema Mattu. Nastavi ga gledati dok budeš raskopčavala haljinu i izlazila iz nje. Nakon što to snimimo, snimat ću te straga dok budeš skidala grudnjak i gaćice. Sasvim polako. Ne pokušavaj to zbrzati. Dok ona bude skidala sa sebe donje rublje, prebacit ću se na tebe Jako. Ima kakvih pitanja?

- Meni je jasno - rekao je Jake.

Fleur je zijevnula i pogledala na njegovo zapešće. — Aha. Jasno je i meni. — Na snimanju je bilo neuobičajeno mirno. Nitko nikome nije izvikivao uvrede, a nije bilo ni onoga uobičajenoga čavrljanja u prolazu. Zbog te grobne tišine osjećala se još nelagodnije.

— Je li sve u redu, Flower?

— Super! — Pretvarala se da namješta naramenicu svoje ljetne haljine. Jake joj se cereći osmjehnuo. — Nije to kraj svijeta.

— Lako je tebi to reći. Nemaš ti medeke na gaćicama.

— Šališ se.

— Mislili su kako će to pridonijeti Lizzinoj karakternoj crti. Jakeov osmijeh pretvorio se u mrk pogled. - To je najgluplja stvar koju sam ikada čuo.

— Baš to sam im i ja rekla.

Jake je krupnim korakom prošao pokraj nje. - Johnny Guy, neki kreten je naredio Fleur da odjene gaćice s medekima. -Ja sam taj kreten, Jako. Imaš problema?

— Kako ne bih imao. Lizzie bi trebala biti u najseksi donjem rublju koje postoji. Nevinost na van, pokvarenost ispod. Zajebavaš se s mojom metaforom.

— Zajebi svoju metaforu.

Dvojica muškaraca počela su se prepirati. Napokon je nešto bilo uobičajeno. Nadala se da će tako potrajati cijeli dan. Nažalost, sjetili su se da je tu ona i ispričali se.

Johnny Guy ju je poslao natrag do garderobe promijeniti donje rublje. Komplet od crvene čipke ništa nije skrivao pa je čeznula za medekima. Johnny Guy je pozvao na akciju. Polako je počela raskopčavati gornji dio haljine.

— Rez! Trebaš gledati u Matta, lutka.

Samoj sebi naredila je razmišljati samo o Lizzie. Lizzie se raz-odijevala pred desetak muškaraca. Sve od Mattovoga povratka pripremala se za taj trenutak. Ali kad su kamere zazujale nije se mogla prisiliti povjerovati u to kako je muškarac koji je promatra nitko drugi doli Jake.

Ponovili su to još četiri puta, nakon čega je žuta haljina konačno skliznula na pod. Stajala je pred Jakeom imajući na sebi samo nekoliko trakova crvene čipke. Samoj sebi je govorila da nije otkrila ništa više nego u nekoj reklami donjega rublja, ali nije baš tako izgledalo.

Navukla je frotirni ogrtač dok je filmska ekipa premještala kameru. Snimali su je s leda dok je

skidala grudnjak i gaćice.

Trebala je biti neznatno izvan fokusa dok kamera bude usredotočena na Mattovu reakciju. Ali nije bila izvan Jakeovoga fokusa.

Primorala ih je da pričekaju dok ode u zahod, ali nije mogla duže od toga nastojati dobiti na vremenu. Kamere su zujale. Tijekom sljedećega pokušaja prtljala je oko kopče na grudnjaku. Nakon toga Johnny Guy ju je morao podsjetiti da podigne glavu. Na snimanju je bilo kao u mrtvačnici pa je izostanak neobveznog čavrljanja pridonio njezinoj uzbuđenosti.

Dok su se spremali za peti pokušaj snimanja očajnički je piljila u Jakea. Proveo je cijelo jutro ne gledajući u nju, osim kad je morao, ali sadje, umjesto da joj pomogne, pustio da mu pogled klizi niz njezino tijelo. Slegnuo je ramenima. - Imaš lijepo tijelo i sve ostalo, dijete, ali volio bih ako bismo mogli odavde otići prije upozorenja. Večeras Sixersi igraju protiv Netsa. Kamerman se nasmijao. Johnny Guy je pogledao Jakea ubojitim pogledom, ali Fleur se osjećala malo bolje. Napetost na snimanju malo je popustila i okamenjena filmska ekipa počela je razgovarati uobičajenim tonom.

Pri sljedećem pokušaju skinula je grudnjak. Nastojala se pretvarati da joj Matt gleda grudi.

Nagnula se naprijed, baš onako kako je to Johnny Guy želio, i zavukla palčeve sa strane gaćica. Osjetila je probadanje u utrobi. Kratko je potegnula i skinula ih.

Jake je pogledom pratio gaćice, a potom se vratio pogleda-ti što su to pokrivala. Nije željela da je Jake takvu vidi, ne dok svi ostali gledaju, ne dok zuje kamere i dok taj trenutak koji bi trebao biti privatniji može vidjeti svatko tko si bude mogao priuštiti kino ulaznicu.

Nije joj se sviđalo da se na taj način prodaje. Možda to jest bilo ispravno za druge glumice, ali ona je bila lažna glumica i za nju to nije bilo ispravno. Željela se predati Jakeu s ljubavlju... a ne obavljati posao za koji je bivala plaćena. Kamera joj nije mogla vidjeti izraz lica, ali Jake je mogao. — Rez — rekao je. — Kažem rez. Sranje.

* * *

Nije trebalo dugo da Belindu nazovu njezine osobe za kontakt i kažu joj što se događa. Danas su snimali na zatvorenome, ali Belinda je svakako trebala ići. Da je bila tamo, možda je mogla pomoći.

Pušila je i koračala po dnevnome boravku. Ništa se nije odvijalo kako treba. Nikada nije zamišljala da bi se Fleur na nju mogla tako dugo ljutiti, ali njezina kći jedva je razgovarala s njom od onoga utorka kad je saznala da ne može koristiti dvojnici. Sad još i ovo.

Belinda je pripalila još jednu cigaretu i čekala.

Fleur je kući stigla rano i bez riječi prošla pokraj Belinde. Belinda je pošla za njom uza stube. — Dušo, ne budi takva.

— Ne želim razgovarati o tome — rekla je Fleur tiho i dostojanstveno, što je Belindu još više uznemirilo.

— Koliko ćeš me još dugo kažnjavati?

— Ne kažnjavam te. — Fleur je ušla u svoju sobu i spustila torbicu na krevet.

— Ja bih tri dana šutnje nazvala kaznom — uzvratila je Belinda. Fleur se osovala na nju. —

Nije u redu to što si mi učinila. Fleurein intenzitet prestrašio je Belindu. — Nisam savršena, lutka. Katkad me vlastita ambicija za tebe nadvlada.

— Ne šalim se.

Fleurein sarkazam bio je olakšanje. Belinda je krenula prema svojoj kćeri. — Posebna si, dušo, nikada ti neću dopustiti da to zaboraviš, bez obzira na to koliko ti to pokušavaš. Pravila za slavne osobe razlikuju se od pravila za obične ljude.

— Ne vjerujem u to.

Belinda ju je pogladila po obrazu. - Volim te, svim srcem, vjeruješ li u to?

Fleur se dovoljno smekšala i kimnula.

Belindine oči su zasuzile. — Samo ti želim sve najbolje. Tvoja sudbina je izvojevana onoga trena kad si začeta. Slava ti je u krvi. - Ispružila je ruke. - Oprosti mi, dušo. Molim te, reci da mi opraštaš.

Fleur je dopustila Belindi da je zagrlji. Njezini ukrućeni mišići postupno su se opustili. - Opraštam ti - prošaptala je. - Ali molim te... obećaj da mi više nikada nećeš lagati.

Belindino srce preplavilo se ljubavlju prema svojoj lijepoj naivnoj kćeri. Pogladi ju je po kosi. - Obećavam. Više ti nikada neću lagati.

Nešto prije mraka Belinda je dograbila ključeve svoga merce-desa. Ne učini li brzo nešto, sve na čemu je radila iskliznut će joj iz ruku. Parkirala je na mjestu na kojemu se parkira Fleur kod studija i kimnula čuvaru dok je ulazila unutra. Nijedan od trojice muškaraca koji su sjedili u mračnoj prostoriji za projekcije nije je zapazio. Bili su previše zadubljeni u slike na filmskome platnu.

— Jesenti, cijela ta sućut u filmu okreće se prema njoj. — Johnny Guy je zavrtao zatvarač na nečemu sto je izgledalo poput boce Maaloxa. - Kao da gledamo silovanje Snjeguljice. Kunem se Bogom, Jako, šikanirat ću te kažeš li 'rekao sam ti to'.

— Film se skoncentrirao na nas — monotonim glasom oglasio se Jake.

Belinda je osjetila hladne trnce u tijelu.

— Nemojmo skakati pred rudo — rekao je Dick Spano. — Fleur je imala loš dan, i to je sve.

Johnny Guy je popio tabletu za smanjenje želučane kiseline. — Nisi bio tamo, Dicky. Nema ona u sebi snage da izvuče taj prizor.

Jake je provukao prste kroz kosu. — Odvest ću se do svoga stana, isključiti telefone za vikend i preinačiti tekst. — Morat ćemo izrezati neke njezine sekvence.

Belinda je zarila nokte u dlanove. Izrezati Fleurene sekvence? Neće to dopustiti.

— Učini što moraš — rekao je Johnny Guy. — Napisat ću ti neke bilješke. Zao mi je zbog ovoga, Jako. Uistinu.

Spano je cigarom mahao po zraku. — Ne znam zašto se tako sledi. Svi mi znamo neke tipove s kojima je izlazila. Najpoznatiji igrači. Nije baš da se nikada nije skidala pred nekim muškarcem.

— Ali nije se skidala pred Jakeom - rekao je Johnny Guy. Vršak Spanove cigare bio je užaren. — Sto to znači?

Jake je uzdahnuo. — Pusti to, Johnny Guy.

Režiser je bacio kratak pogled prema Spanou. Fleur se silno zatreskala u našega mladića.

Belinda se posve primirila.

Johnny Guy je popio još jednu tabletu za smanjenje želučane kiseline. — Sto može kad je neodoljiv.

— Idi dodavola — rekao je Jake bez imalo gorčine.

Johnny Guy je protrljao potiljak. — Učini što možeš tijekom vikenda s preinakom. Nije smak svijeta, ali boljet će.

Belindine misli bile su uskomešane kad se izvukla iz prostorije. Fleur se zaljubila u Jakea? Zašto ona to nije zamijetila?

Zato što je i sama bila previše očarana njime. Mislila je kako dovoljno dobro poznaje svoju kći, ali nije vidjela nešto sto je bilo posve očito. Naravno da se Fleur zatreskala u nj. A koja to žena ne bi? Kad pogleda unatrag, mogla je uočiti znakove. Ali dok je gledala kako joj se snovi ostvaruju, postala je zaboravljiva. Osjetila je kako je prožima uzbuđenje. Uočila je Jakeov kamionet na parkiralištu i čekala. Neće im dopustiti da izrežu prizore s Fleur.

Približio se nešto prije ponoći. Izišla je u snop svjetlosti iza njegovoga kamioneta. Sve od Lowe ju je izbjegavao i nije mu bilo drago sto je sad vidi. Prihvatila je njegovo odbijanje s jednakom fatalističkom rezignacijom kojom je prihvatila Flynnov odlazak. Nije bila dovoljno važna da ga zadrži. Ali kad ju je onaj dan poljubio, osjetila je kao da je vratila mali dio Jimmieja i mogla je biti zadovoljna time.

— Nemoj pisati nikakve preinake — rekla je kad je stigao do nje. — To ti je gubljenje vremena. Fleur te prizore može snimiti.

— Netko je prisluškivao.

Slegnula je ramenima. — Vidjela sam neobrađene snimke i čula sve o čemu ste razgovarali. Ali nema potrebe ništa mijenjati.

Izvukao je snop ključeva iz džepa traperica. — Ako si vidjela neobrađene snimke to znači da ne možemo iskoristiti ništa od onoga što smo danas snimili. Vjeruj mi, ne želim to činiti, ali ako se ne dogodi čudo, nemamo drugoga izbora.

— Učini čudo, Jake — rekla je nježno. — Možeš ti to.

Pogledi su im se prikovali. — O čemu to govoriš?

Približila mu se. Usne su joj bile suhe. - Oboje znamo zašto se Fleur ne može upustiti u snimanje tog prizora. Strahuje da ćeš vidjeti ono što osjeća za tebe. Ali ti to možeš popraviti.

— Ne znam na što misliš.

— Kako čovjek koji je tako briljantno pisao o složenosti ljudske naravi može biti tako tup? - Osmjehnula mu se. - Sruši taj zid. Odvedi je sa sobom ovaj vikend i sruši taj zid koji je podignula.

Činilo se da se zaledio, a kad je progovorio, glas mu je bio hladan. — Možda bi bolje bilo da mi točno objasniš što time želiš reći.

Kratko se nervozno nasmijala. — Fleur će sljedećega mjeseca navršiti dvadeset. Prošla je godine punoljetnosti za stupanje u spolni odnos.

Jedva je micao usnama. — Još uvijek mi nije jasno što smjeraš. Reci to, Belinda. Reci jasno, da budem siguran da sam te dobro shvatio.

Nije se povukla i podignula je bradu. - Mislim da bi trebao voditi ljubav s njom.

— Isuse.

— Nemoj biti šokiran. To je očito rješenje.

— Samo u tvom izopačenom umu. — Šibao ju je svojim glasom i gledao pogledom punim prezira. - Vođenje ljubavi je nešto što ljudi čine iz zadovoljstva. Nije to poslovni dogovor. Svodnica si vlastitoj kćeri.

-Jake...

— Govoriš o jebanju. Pojebi moju kći, Koranda, da ne uprska filmsku karijeru. Pojebi je da ne uprska *moju* karijeru.

— Nije tako! — vikala je. — Tvojim riječima izgovoreno ružno zvuči.

— Onda mi ti to uljepšaj.

— Sigurno te privlači. Jedna je od najljepših žena na svijetu. I zaljubljena je u tebe.

Naravno da je bila zaljubljena, pomislila je Belinda. Fleur je uvijek bila stvorenje velike strasti. Morala je zavoljeti Jakea.

Njegov prezir pretvorio se u gnušanje. - Jesi li zaboravila ono jutro u Iowi?

— Ništa se nije dogodilo. To se ne računa.

— U mojim mislima računa.

— Fleur te želi, Jake. Njezini osjećaji prema tebi jedino su što stoji na putu završetka ovoga filma onakvog kako ga ti želiš. Samo ti možeš prodrijeti kroz njezinu suzdržanost. — Belinda je cijeli život na to čekala i neće dopustiti da je njegova laka uvredljivost od toga odvрати. - Sto ima lošeg u tome? - Nije se obazirala na nelagodu i pogledala ga je ravno u oči. — Ne znači da nikada nije bila s nekim muškarcem.

Jake se lecnuo.

Belinda je požurila dodati. — Nije promiskuitetna, nemoj to pomisliti. Štitila sam je koliko sam mogla. Ali majka samo toliko može učiniti. Na taj način njezini osjećaji prema tebi mogli bi krenuti prirodnim tijekom. Film će biti bolji. Svi time dobivaju.

— Ti ne dobivaš, Belinda. — Zagledao se u nju pogledom čiju je hladnoću osjećala sve do kostiju. — Ti si najveća gubitnica koju sam ikada upoznao.

Ušao je u kamionet i motor je brundajući oživio.

Gume su zaškripale dok se odvozio s mjesta na kojemu je bio parkiran. Gledala je za njim sve dok svjetlost koju su bacala stražnja svjetla nije nestala.

Kad je stigla kući uvukla se u Fleureinu mračnu spavaću sobu. Njezina kći je spavala. Nježno je uklonila dugačak uvojak plave kose koji joj se kovrčao na obrazu.

Fleur se promeškolljila. - Belinda?

— Sve je u redu, ljubavi. Samo ti spavaj.

— Osjetila sam tvoj parfem — promrmljala je Fleur, a potom utihnula.

Belinda je ostatak večeri sjedila budna. Nikada ni zbog čega nije bila u pravu više nego sad zbog ovoga. Fleur i Jake mogli bi postati jedan od najvećih parova u Hollywoodu, poput Gable i Lombard, ili Liz Taylor i Mikea Todda. Jakeu je bila potrebna prava žena, osoba od formata.

Sto je više razmišljala o tome to je više shvaćala koliko je to ispravno. Naravno, Fleur se danas zaledila tijekom snimanja. Bi- lo ju je sram što svi gledaju nešto sto je trebao biti njihov prvi intimni trenutak... onaj koji je prvi put dijelila s njim. Nakon što Fleur kroz to prođe, ona će taj prizor savršeno izvesti. Ali bilo je potrebno da Fleur bude intimna s Jakeom prije nego se uspije osloboditi.

Dok je Belinda pušila jednu cigaretu za drugom u glavi je pisala scenarij. Scenarij je bio toliko jednostavan daje bio gotovo providan. To ga je i činilo privlačnim. Nije li to bio Hollywood u kojemu je nevjerica svaki dan lebdjela u zraku?

Vježbala je na bloku papira bez crta koristeći se bilješkama koje je Jake kao vodilju rukom napisao na Fleureinom scenariju. Krajnji proizvod nije pomno pregledala, ali bio je dovoljno dobar. Sutra će srediti ostalo.

Fleur je veći dio subote provela na leđima konja, no to ju nije navelo da zaboravi na ono što se dogodilo. Ljudi su ovisili o njoj, a ona ih je iznevjerila. U ponedjeljak će biti još gore. Sto će učiniti kad onaj dio s razodijevanjem bude gotov i kad bude morala voditi ljubav s Jakeom?

Kad se vratila kući zatekla je Belindu kako se sunča pokraj bazena. Njezina majka je dosad već sigurno doznala što se dogodilo u petak i pripremila se za ispitivanje, no Belinda se samo osmjehnula. — Imam najbajkovitiju zamisao. Osvježi se plivanjem, a potom ćemo se obje dotjerati i izići na večeru. Samo nas dvije. Na neko bajkovito skupocjeno mjesto.

Fleur nije imala apetita, ali nije željela ni subotu večer provesti tonući. Osim toga, ona i Belinda trebale su učiniti nešto zajedno što nije uključivalo samo posao. — Rado.

Obukla je kupaći kostim, malo otplivala i istuširala se. Kad je izišla, Belinda je sjedila na jednoj strani njezinoga kreveta i čekala je. Plava kosa njezine majke sjala je naspram koraljnog pletenoga kostima. - Bila sam danas u kupovini - rekla je. - Vidi što sam našla za tebe.

Veoma kratka kukičana haljina načinjena od konca boje zobene kaše bila je položena na krevet uz grudnjak u boji kože i dvoje čipkaste gaćice. Nema izgleda da u tome prodeš nezapaženo. Samo će se noge isticati, a u tom grudnjaku boje kože ispod te rupičaste pletene haljine izgledat će kao daje gola. Ali nije mogla odbiti Belindinu ponudu za pomirbu. - Hvala. Sjajna je.

- A vidi ovo. - Belinda je otvorila kutiju s cipelama i izvukla dvije špičaste sandale, bijele boje s prugicama, koje su se oko gležnja vezale vrpcama. - Bit će baš zabavno.

Fleur se odjenula i, baš kao sto je i očekivala, sva bila putena i u nogama. Belinda joj je kosu smotala navrh glave, pričvrstila joj velike zlatne ringove u uši i nanijela malo parfema. Oči su joj za-suzile dok je gledala Fleuren odraz u zrcalu. - Silno te volim.

- Volim i ja tebe.

Sišle su u prizemlje. Belinda je usput dograbila svoju torbicu sa stola u predvorju. — O... zaboravila sam. — Uzela je nekakvu omotnicu. — Baš čudno. Našla sam je u poštanskom

sandučiću. Naslovljeno je na tebe, ali nema poštanske markice na njoj. Sigurno ju je netko osobno dostavio.

Fleur je uzela omotnicu na čijoj je prednjoj strani pisalo samo njezino ime. Poderala ju je i izvukla dva komada bijeloga papira. Neurednim rukopisom na onom gornjem pisalo je:

Draga Flower,

Prošla je ponoć i nigdje ne vidim svjetlo pa tu ti ovo ostaviti u tvom poštanskom sandučiću nadajući se da ćeš ga ranim jutrom naći u subotu. Moram te odmah vidjeti. Molim te, Flower, ako ti je stalo do mene, dođi k meni u Mono Bay, čim ovo dobiješ. Trebat će ti za to tri sata. Evo ti karta. Nemoj me razočarati, dijete. Potrebna si mi.

*Voli te,
Jake*

PS. Ne govori nikome za ovo. Čak ni Belindi.

Fleur se zagledala u poruku. Očekivalo se od nje da to nade prije nekoliko sati. Što ako se nešto grozno dogodilo? Srce joj je snažno udaralo. Bila mu je potrebna.

— Sto je to? — upitala je Belinda.

Fleur je piljila u zadnji redak. - Od... Lynn. Nešto nije u redu. Odmah moram do nje.

— Kamo? Kasno je.

— Nazvat ću te. - Dograbila je torbicu. Dok je kroz kuću žurila prema garaži poželjela je da joj je ostavio broj telefona pa da ga može nazvati i reći mu da stiže.

Cijelim putom do Morro Baya pokušavala je dokučiti što se dogodilo. Poželjela je da je konačno shvatio da mu je stalo do nje, i sa svakim prevaljenim kilometrom njezine nade postajale su sve veće. Možda su ga događaji od petka naveli da je prestane gledati kao mladu sestru.

Bilo je prošlo jedanaest kad je prošla kroz Morro Bay i našla označeno skretanje na karti. Cesta je bila pusta i gotovo deset minuta se vozila prije no što je ugledala sljedeći poštanski sandučić koji joj je bio označen. Strmi uspon uz šljunkovitu cestu bio je izdajnički uzak, dok su se borovi i makija protezali s obje strane. Napokon je ugledala svjetla.

Činilo se kao da poduporni klin betona i stakla raste s ogoljeloga obronka. Nejasno osvijetljen prilaz zavojito se protezao do kuće. Parkirala je i izišla iz automobila. Vjetar joj je mrsio kosu, a zrak mirisao na kišu i sol.

Sigurno je čuo automobil jer su se ulazna vrata otvorila baš u trenutku kad je posegnula za zvonom i svjetlo iza njega vidljivim je stvaralo obrise njegovoga visokoga mršavoga tijela.

— Flower?

— Bog, Jake.

TRINAESTO POGLAVLJE

Fleur je čekala da je Jake pozove da uđe, ali on je samo tamo stajao mrko je pogledavajući. Na sebi je imao traperice ijednu naopako okrenutu crnu potkošulju odrezanih rukava. Doimao se iscrpljeno. Kostu na njegovom licu bile su oštrije no ikad, i bio je neobrijan. Ali na licu mu je zapazila još nešto osim iscrpljenosti, nešto što ju je podsjetilo na onaj prvi dan na snimanju dok ga je gledala kako premlaćuje Lynn. Doimao se grub i zao.

- Mogu li se poslužiti zahodom? - upitala je nervozno.

Na trenutak je pomislila kako je neće pustiti da uđe. Konačno je umorno slegnuo ramenima i koraknuo ustranu. — Nikada se ne prepirem sa sudbinom.

-Što?

- Posluži se.

Unutrašnjost kuće razlikovala se od svega što je dotad vidjela. Veliki betonski kutovi razdvajali su prostor i kosi usponi zamjenjivali stube. Zidovi od stakla i iznimno visoki prostori brisali su granice između vanjskoga i unutarnjega. Čak su i boje bile iste kao vani; kositrena boja oceana te bjelina i sivilo stijena i kamenja.

— Lijepo je, Jake.

— Zahod je tamo dolje, niz tu kosinu.

Nervozno ga je pogledala. Nešto ni u kom slučaju nije bilo u redu. Dok se kretala u smjeru koji joj je pokazao, ugledala je radnu sobu sa zidom knjiga i stari stol iz knjižnice na kojemu je bio pisači stroj. Zgužvane loptice papira pravile su smeće na podu. Nekoliko ih je našlo put do polica za knjige.

Zatvorila je vrata i zagledala se u najveću kupaonicu ko-ju je ikada vidjela u životu, špilju crnih i brončanih pločica sa staklenim zidom i golemom spuštrenom kadmom koja je visjela preko ruba stijene. Sve u prostoriji bilo je preveliko; kada, pregradak za tuš oblikovan u zidu, pa čak i dva istovjetna umivaonika.

Uhvatila je svoj odraz u zrcalu i nimalo joj se nije svidjelo to što je u njemu ugledala. Zbog kombinezona u boji mesa činilo se kao da je gola ispod končane pletene haljine. Ali nakon što se sjetila kako je odvratio izgledao Jake, zaključila je kako haljina i nije tako loša. Večeras zasigurno nije nalikovala ničijoj mladoj sestri. Zlatna Djevojka došla je posjetiti Bird Dog Calibera.

Kad je izišla, Jake je sjedio u dnevnome boravku, držeći u ruci čašu nečega što joj je izgledalo poput čistoga viskija.

- Mislila sam da piješ samo pivo - rekla je.

- U pravu si. Sve ostalo pretvara me u loše raspoloženoga pijanca.

— Pa zašto onda...?

— Sto ti radiš tu?

Piljila je u njega. Nije znao. U tom trenu postalo joj je uža-savajuće jasno. Nije joj on napisao onu poruku. Obrazi su joj se žarili od nelagode. Kako je mogla biti toliko glupa i povjerovati da je on nju trebao? Vidjela je samo ono što je sama htjela. Nije znala što bi drugo pa je posegnula za torbicom i pružila mu poruku.

Sekunde su otkucavale dok je pogledom prelazio po stranicama. Misli su joj bile uskomešane. Je li ovo trebala biti neka šala? Ali tko bi takvo što učinio? Odmah je pomislila na Lynn. Njezina suradnica na filmu bila je jedina osoba koja je pretpostavljala što Fleur osjeća prema Jakeu, i Lynn se voljela igrati svodnice. Ona je to učinila i Fleur će je ubiti. Nakon toga ubit će sebe.

— Prokleta dostava od vrata do vrata. — Jake je zgužvao poruku i naglo je zavitlao bacivši je prema praznome kaminu. — Nasjela si. To nije moj rukopis.

- Upravo sam to shvatila. — Prstima je prešla duž remena svoje torbice. Sigurno je to bilo nečije viđenje šale. Ali ne dobre.

Odjednom je iskapio čašu. Pogledom je na brzinu prešao preko male končane haljine, zadržao ga na njezinim grudima, a potoni joj obuhvatio noge. Nikada je nije tako gledao, kao da konačno vidi ženu u njoj. Osjetila je suptilnu promjenu među njima i njezina nelagoda počela je lagano iščekavati.

- Sto je pošlo po zlu u petak? — upitao je. — Viđao sam glumice koje se ne vole skidati, ali nikada nisam vidio nešto slično onome što se dogodilo tebi.

- Nisam baš bila profesionalna, jesam li?

- Recimo samo da si uprskala izgleda da ostvariš karijeru kao striptizeta. — Uputio se prema baru od drveta i kamena i natočio svoju čašu viskijem. - Pričaj mi o tome.

Sjela je na kauč koji je virio iz zida i podmotala nogu ispod bedra. Mala končana haljina zadigla joj se na bedrima. Zapazio je to. Gledala je kako iz čaše poteže dobar gutljaj. — Nema se tu mnogo što za reći — rekla je. — Nikako mi se ne sviđa, i to je sve.

- Skidanje odjeće sa sebe ili život općenito?

- Ne sviđa mi se taj posao. — Duboko je udahнула. — Ne volim glumiti i ne volim snimati filmove.

- Pa zašto onda to činiš? - Oslonio se rukom o bar. Da je na glavi imao šešir prašnjav od putovanja i ulaštenu mjedenu prečku na koju bi se oslonio petom svoje čizme, bio bi oživio Bird Doga. — Nije važno. Pitanje je bilo glupo. Belinda te iskorištava.

Nagonski je stala u obranu. — Belinda samo želi ono sto je za mene najbolje, ali životi se katkad zapletu. Ne može shvatiti da ljudi možda očekuju nešto drugo od života.

- Vjeruješ li ti u to? Držiš li uistinu da ona misli na tvoju dobrobit?

- Da, vjerujem. - Nije dopuštala da netko drugi osim nje kritizira njezinu majku. — Znam koliko je važan prizor s Matt i Liz. Uistinu ću se potruditi u ponedjeljak. Ako se uistinu potrudim...

- Nisi se trudila u petak? Daj prestani s time, dijete. S ujakom Jakeom razgovaraš.

Naglo je ustala s kauča. Skočila je. — Ne čini to! Mrzim kad to činiš. Nisam dijete, i ti mi nisi ujak.

Odjednom je zaškiljio i stegnuo vilicu. — Trebali smo ženu koja će odigrati Lizzie. A angažirali smo dijete.

Njegove su je riječi trebale pomesti. Trebale su je razbiti u milijun komada tako da u komadićima ode iz kuće uplakana, ali bile su previše skandalozne. Piljila je u to grubo lice i osjetila primitivnu navalu uzbuđenja. Nije je gledao kao da je dijete. Ispod tih zaštićenih plavih očiju nazrela je nešto što nikada prije nije vidjela, nešto sto je lako mogla odrediti jer je i sama to veoma dugo osjećala. Unatoč neprijateljstvu, Jake ju je želio.

Naježila se. U tom trenu shvatila je isto što i Lizzie i točno znala sto je Lizzie dalo svu onu moć.

— Jedino dijete u prostoriji — rekla je nježno — si ti.

Nije mu se to svidjelo. — Ne igraj se sa mnom. Igrao sam s najboljima, i vjeruj mi, ti si još u nižoj ligi.

Namjerno ju je pokušavao povrijediti i uspjela je pomisliti na još samo jedan razlog. Zato će pobjeći. Smjestila se natrag na kauč i provukla prste kroz kosu. — Nije li tako?

— Oprezno, Flower. Ne čini ništa što bi mogla požaliti, posebice kad si u toj haljini.

Osmjehnula se. — Sto nedostaje mojoj haljini?

— Nemoj se zezati, u redu?

— Kako bih se to mogla zezati — upitala je hineći nedužnost. — Ne zaboravi da sam niža liga?

Čelo mu se naboralo. — Bit će bolje da te odvezem u Morro Bay. Tamo ima jedna zgodna gostionica u kojoj možeš odsjesti.

Sunday Morning Eclipse završit će sa snimanjem za dva tjedna, i možda ga više nikada neće vidjeti. Ako mu treba dokazati da je žena, sad je imala priliku, dok je na sebi imala tu glupu

končanu haljinu koja je ostavljala dojam mesa i čiji je kratki porub isticao noge u koje nije prestajao gledati. Vidjela mu je želju u očima. Zelju muškarca prema ženi. Ustala je i pošla prema prozoru. Kosa joj je padala preko ramena dok su se zlatni ringovi njihali na ušima i mala končana haljina igrala skrivača s njezinim bokovima. Povukla je jedan ring i okrenula se licem prema njemu, dok joj je srce snažno udaralo. — Doimaš mi se veoma nervozno. Ima li razloga za to?

Glas mu je zapeo o nekakav grubi rub u grlu. — Možda zato što mi večeras ne izgledaš ružna kao inače, Flower. Mislim da je bolje da odeš.

Prikupila je sve svoje trikove djevojke s naslovnice. Naslonila se na staklo, izbacila bokove i ispružila noge. — Ako želiš da odem... Savila je koljeno sve dok se nije rastvorilo toliko da otkrije unutarnju stranu bedra ... morat ćeš me na to natjerati.

Činilo se daje nešto puklo u njemu. Spustio je čašu na bar, baš kao što je to učinio u desetak filmova. - Želiš se poigrati? U redu, lutka. Igrajmo se.

Počeo joj je prilaziti i zakašnjelo se sjetila da je ovo život a ne film. Samoj sebi je rekla da mu se mora maknuti s puta, ali uhvatio ju je prije nego sto je uspjela koraknuti.

Bokovima je udario o prozor. Primio ju je za nadlaktice. — Dođi, dijete — prošaptao je. — Pokaži mi što imaš.

Naglo je spustio glavu i prislonio usne uz njezine. Zubi su mu se žarili u njezinu donju usnicu dok ju je prisiljavao da otvori usta. Osjetila je viski na njegovome jeziku i pokušavala samoj sebi reći da je to Jake. Ruke su mu kliznule pod haljinu, do gaćica. Spustio ih je sasvim dovoljno da je uhvati za gole guzove. Kad ju je čvršće privukao k sebi iščezlo je njezinoga novostečenoga osjećaja moći.

Još više joj je zadigao haljinu i rasporak na njegovim trapericama ogrebao joj je kožu na truhu. Zagurao joj je jezik u usta. Bio je previše žestok. Željela je nježnu glazbu i lijepo cvijeće. Željela je isprepletana tijela zamagljena iza blago izoštrjenih leća, a ne taj sirovi puteni napad. Gurala mu je prsa udaljavajući ga od sebe. — Prestani.

Grubi zvuk njegovoga disanja raspao joj je u uhu. — To želiš, zar ne? Želiš da se prema tebi ponašam kao prema ženi.

- Kao prema ženi, a ne kao prema kurvi. - Ljubavnik iz njezinih sanjarenja je iščeznuo.

Odvojila se od njega i posrćući pošla prema ulaznim vratima, očajnički želeći izići prije nego što brižne u plač. Ali trebala joj je torbica. Ključevi automobila. Okrenula se uzeti ih, na vrijeme da ugleda kako on podiže telefonsku slušalicu.

Nestalo je njezinog požudom sluđenoga napadača. Doimao se umornim i tužnim. Proučavala ga je izbliza pokušavajući ga sagledati razumom, a ne ranjenim srcem. Odjednom joj je postao proziran, baš poput zida od stakla u toj kući s konzolnim potpornjem.

Govorio je u slušalicu, sad posve poslovan. — Imate za večeras slobodan apartman?

Pošla je prema njemu, zaboravivši na torbicu i ključeve.

Usredotočio je pogled na kamin da je ne bi morao pogledati. — Da. Da, to će odgovarati. Ne, samo za jednu *noć*...

Uzela je od njega telefon i vratila ga na mjesto.

Nije bio muškarac kojega se moglo lako iznenaditi. Navukao je masku neprijateljstva, kao kostim koji mu nije odgovarao. -Nije li ti dosta za večeras?

Gledala ga je ravno u oči. — Nije — rekla je nježno. — Hoću još.

U grlu joj je otkucavao puls. — Ne znaš što činiš.

— Nitko te nikada nije optužio da si najveći glumac na svijetu, ali ovo je čak i za tebe bila traljava izvedba. — Blago mu se rugala. — Veliki zločesti Bird Dog Caliber pokušava zastrašiti dobru djevojčicu.

Rukama je prošao kroz kosu. — Pusti to. Samo to pusti.

— Kukavica si. Nemaš muda.

— Odvest ću te do gostionice.

— Želiš me — rekla je. — Znam da me želiš.

Čvrsto je stisnuo vilicu, ali je zadržao jednoličan glas. — Nakon što se dobro naspavaš...

— Želim spavati tu.

Pokupit ću te sutra ujutro u gostionici i odvesti te na doručak. — Sto kažeš na to?

Napučila je usne poput manekenke. - Sjajno, striče Jake, zvuči super. Hoćeš li mi usto još i lizalicu kupiti?

Lice mu se smrknilo. — Koliko ja to trebam trpjeti? Sto do-davola hoćeš od mene?

— Hoću da me prestaneš pokušavati štititi.

— Dijete si, dodavola. Potrebna ti je zaštita.

— To sranje s djetetom je stara fora, Jake. Uistinu stara.

— Odlazi, Fleur. Molim te. Za tvoje dobro.

Nije mogla podnijeti dajoj još jedna osoba govori sto je za nju najbolje, posebice ne Jake. - To ću ja odlučiti. - Pokušala je ne pokazati osjećaje u pogledu. — Želim da vodiš ljubav sa mnom.

— Nisam zainteresiran.

— Lažeš.

Točno je vidjela trenutak kad je pobijedila. Podigao je glavu i stisnuo usnice. — U redu onda.

Da vidimo od kakvoga si materijala. — Uhvatio ju je za ruku i usmjerio preko prostorije prema kosini, nije ju baš vukao, ali moglo bi se i tako reći. Krenuli su uz strminu, ispod svoda, pa uz još jednu kosinu. Poželjela je usporiti. — Jake...

— Šuti sad, u redu?

— Želim... -Ja ne.

Uveo ju je u glavnu spavaću sobu u kojoj je bio najveći krevet koji je ikada vidjela u životu.

Počivao je na povišenju neposredno ispod golemoga krovnoga prozora. Podigao ju je u naručje, baš kao u njezinim sanjarenjima, popeo se uz dvije stepenice i spustio je bez ceremonija kao hrpu na sivocrnu prostirku od satena.

— Posljednja mogućnost, Flower — gundao je, a izraz njegovoga lica bio je odvratn. —

Prije nego dođemo do točke s koje nema povratka.

Odbila se pomaknuti.

— Dobro, dijete. — Prekrižio je ruke na prsima i skinuo pot-košulju. — Vrijeme je za igru s velikim dečkima.

Čvršće je stegnula pokrivač. — Jake? -Da.

— Činiš me nervoznom. Raskopčao je traperice. — Grubo.

I dalje ju je pokušavao zastrašiti zamahujući trapericama. Ne-koliko sekundi potom stajao je u podnožju kreveta, odjeven sa-mo u crne triko gaće. Poželjela je da su od prijateljski bijeloga pamuka ili vrećaste i izbljedjele poput njegovih kupaćih gaća, Već mu je desetak puta vidjela prsa, ali nikada mu nije vidjela toliko trbuha. Bio je ravan i čvrst, napet i mišićav. Spustila je pogled do zabranjene okomite drške koju premale i preuske tri-ko gaće nisu uspjele sakriti.

— Imaš viška odjeće na sebi.

Želio je da se povuče, ali nije se povukla. Morao je doznati koliko je uistinu tvrdokorna.

Rukom joj je sputao gležanj i njezina tvrdokornost počela se topiti. Razvezao joj je sandalu i skinuo je, potom isto to učinio s drugom. Pogled mu se zadržao na otkrivenoj goloj koži.

Zagnjurila se u jastuke. Bio je mrk. - Ne želim to na taj način — rekla je.

Pogledom joj je dotaknuo grudi, bokove, i spustio ga niz noge. — Iznimno loše. — Nagnuo se naprijed i rastvorio vezicu na vrhu njezine haljine.

- Radije ne bih...

Uhvatio ju je za ramena i privukao u klečeći položaj.

Gutala je knedle. — Mislím da bismo trebali...

Naglim pokretom prevukao joj je malu končanu haljinu preko glave. — Dosta mi je već izigravanja dobrog dečka u tvojoj blizini. Od dana kad smo se upoznali... — Posegnuo je za

rubom kombinezona.

Odgurnula mu je ruku. — Ne tako. Ne želim to tako.

- Sad igramo prema pravilima odraslih ljudi. — Povukao joj je kombinezon i oslobodio ga kose koja se u nj bila zapetljala. Klečala je na krevetu, ostavši samo u gaćicama i s ringovima u ušima koji su se njihali.

- Sad mogu vidjeti sve dijelove tvoga tijela za koje sam se u petak morao pretvarati da ne gledam u njih.

- Znam što pokušavaš učiniti, i neću ti to dopustiti. Neću ti dopustiti da ovo bude *loše* za mene.

Glas mu je bio čvrst i napet. — Ne znam o čemu govoriš. Svijala je ruke niz tijelo. -

Pokušavaš to uništiti. Ne želiš tome pridati *važnost*.

- Pa to i nije važno. — Madrac se uleknuo pod njegovom teži-nom. Pokrio joj je tijelo svojim i posegnuo ispod sebe povući joj gaćice. - Zabavno je. Ništa više. - Njegovi prsti našli su njezine i njihov dodir bio je gotovo klinički. — Sviđa ti se taj osjećaj? - Prestani.

- Kako to želiš? Brzo? Sporo? Reci mi kako to želiš, mala. - Želim cvijeće — prošaptala je. — Želim da mi cvijećem dodiruješ tijelo.

Tijelom mu je prošao drhtaj. Otkotrljao se s nje prigušeno op-sovavši i ležao na leđima zagledan u noć kroz prozor na krovu. Uopće ga nije razumjela.

— Zašto me želiš povrijediti? — upitala je.

Pružio je ruku i dodirnuo je. - Da sam bolji čovjek... ali nisam. — Okrenuo se prema njoj i nježno joj prstima prešao preko obloga ramena. — U redu, lutka — prosaptao je. — Nema više igara. Učinimo to istinski.

Njegove usne našle su njezine i spojile se u mekanom nježnom poljupcu koji je otopio veliku hladnoću unutar nje. Nije bio nimalo sličan njihovim poljupcima pred kamerom. Nosovi su im se sudarali. Rastvorio je usne i sklopio ih preko njezinih. Taj cokat bio je opojan i sladjavo sentimental. Jezikom je kliznuo pokraj prepreke koju su činili njezini zubi i dotaknula ga je jezikom. Bio je vlažan, grub, bio je savršen. Obgrlila mu je ramena i privukla ga još bliže k sebi kako bi uz prsa mogla osjetiti otkucaje njegovoga srca.

Konačno se povukao. Prsti su mu se poigrali njezinom kosom dok je pogledom nježno klizio niz njezino tijelo. - Nemara cvijeća — prosaptao je — pa ću te morati s nečim drugim dotaknuti. — Spustio je glavu i usnama joj uhvatio bradavicu. Nabrekla je pod njegovim jezikom i zaječala je dok su je zapljuskivali valovi ugode.

Poput lijenoga kauboja pred kojim je cijela vječnost, lutao je rukama po njezinome tijelu.

Poljupcima je ostavljao trag preko trbuha dok joj je milovao bedra i palio vatru u svim prazninama u njoj. Potom joj je zadigao koljena i nježno ih razdvojio.

Mjesečina koja se probijala kroz prozor na krovu oslikavala mu je srebrne sjene na leđima.

Prstima se poigravao gustom mrežom kovrča. Nježno ju je rastvorio. — Cvjetne latice — prošaptao je. — Našao sam ih. — Potom ju je prekrpio svojim mekanim prkosnim usnama.

Osjećaj je bio sasvim drukčiji od svega što je zamišljala. Za-zvala gaje imenom, ali je li ga pozvala naglas ili samo u svojim mislima, to nije znala. Zadovoljstvo se kovitlalo u njoj,

isijavajući iskričavim iskrama koje su se žarile sve sjajnije i vruće, spremne

eksplozirati. — Ne... — Njezin gotovo zatomljeni krik natjerao ga je da podigne pogled, ali

nije znala kako mu reći da ne želi na taj let sama. Osmjehnuo se i kliznuo svojim tijelom uz

njezino. — Odustaješ? — mrmljao je, glasom koji je bio seksi, zadirkujući, i posve neodoljiv.

Osjećala je njegov snažan obris uz svoje bedro i zavukla ruku ispod pojasa njegovih triko gaća. Bio je gladak i krut, poput mramorne drške. Tiho je uzdahnuo kad su se njezini prsti

sklopili oko njega.

— Sto je, kauboju? - prošaptala je. - Ne možeš to podnijeti? Disao je isprekidano, lagano uzdišući. — Ne... tiče... me se,

na ovaj ili na onaj način.

Nasmijala se i propela da ga bolje vidi. Njezina kosa lagano mu je dodirivala prsa. Polako mu je skinula gaćice i eksperimentirala snagom svog dodira. Tu... tamo... pa opet tu. Gladila ga je vrškom prsta, vrhom palca, uvojkom kose. Konačno ga je li-znula vrškom jezika.

Zaječao je promuklo i duboko.

Lickala gaje poput mačke dok se velika silna radost zbog moći koju je posjedovala gomilala u njoj. Obavio je ruke oko njezinih ramena i privukao je na prsa.

— Odustajem — rekao je promuklo, grickajući joj donju usnicu.

— Zabušantu — mrmljala je.

Prsti su mu krenuli prema grudima i stisnuo joj je bradavicu. - Čini se da ću te morati podsjetiti na to tko je gazda.

— Sretno ti bilo. — Vrhom jezika dotaknula je onaj njegov iskrivljeni zub.

— Dama sporo uči. — Pokrio ju je svom dužinom svog mršavog tijela. — Raširi noge, lutko.

Sad ćeš ti upoznati svoga gospodara.

Rado je to učinila, goreći od želje da ga primi. Da ga voli. Nasmijala se gledajući ga u tajnovito privlačne plave oči koje su žarile od želje.

Jake je čuo slatki tihi ženski glas koji je dopirao iz dubine njezinoga grla i pržio rub njegove duše. Zagledan u njezine oči bez riječi ju je molio da se suzdrži, ali ona mu se osmjehnula, iskazavši mu svu svoju ljubav, i blagost na njezinome licu ga je raskolila. Ušao je duboko u nju. Nije očekivao da će biti tako uska. Nije očekivao...

Kratko je zaječala. — Napokon... — prošaptala je.

Moglo je to svašta značiti, ali on je osjetio težinu, srce mu je sišlo u pete. — Flower... moj Bože... — Počeo se odmicati, ali zarila mu je prste u guzove.

— Ne - vrisnula je. - Učiniš li to, nikada ti neću oprostiti.

Poželio je baciti glavu i zatuliti zbog svoje gluposti. Unatoč Belindinim lažima i Fleureinom lažnom hvalisanju trebao je znati da je djevica. Trebao ju je prestrašiti i otjerati kako je i namjeravao, ali skrnavljenje nevinih bila mu je specijalnost i bio je prokleta sebičan. Osjetio je kako se njezine atraktivne noge plesačice obavijaju oko njegovih i kako ga uvlači sve dublje u sebe, premda ju je zasigurno boljelo. Nije mogao smoći snage povrijediti je još više izvlačeći ga. Skupivši svu svoju snagu volje ostao je miran, ostavljajući joj vremena da se privikne na njegovu veličinu. — Oprosti, Flower. Nisam znao.

Micala je bokovima, nastojeći ga još čvršće stegnuti.

Pogladio ju je po kosi i poigravao se njezinim usnama. — Ostani malo tako — prošaptao je.

— Dobro sam.

Pitao se kako je mogao ostati tako krut u njoj. Jake Koranda, sroljo nad sroljama, i dalje tvrd kao kramp. Zagurao ga je djetetu krupnih očiju.

Zagnjurio je glavu u njezin vrat, isprepleo prste u kosi i počeo se lagano pomicati u njoj.

Zadrhtala je. Prsti su joj utonuli u njegova ramena.

Odjednom se zaustavio. — Boli?

— Ne — dahtala je. — Molim te...

Odmaknuo se kako bi joj mogao vidjeti lice. Čvrsto je stisnula oči i razdvojila usnice, ne od bola, već iz strasti. Izdigao je bokove i zario se dugo i duboko u nju. Jednom... dvaput...

Gledao ju je kako se raspada pod njim.

Smirivao ju je dok je naknadno podrhtavala. Napokon je otvorila oči, neusredotočenoga pogleda, koji se potom postupno razbistrio. Promrmljala je nešto što nije mogao razaznati, a potom mu se osmjehnula. — Divno — prošaptala je.

— Nije mogao suspregnuti osmijeh. - Drago mi je da si zadovoljna.

— Nisam zamišljala da će biti baš tako... tako...

— Dosadno? Nasmijala se.

— Zamorno? - predlagao je riječ.

— Nisu to baš riječi koje tražim.

GIGA

— A što kažeš na...?

— Veličanstveno - ponudila je. - Kolosalno.

— Flower? -Da?

— Ne znam jesi li primijetila, ali nismo još gotovi.

— Nismo... — Odjednom su joj se oči razrogačile. — Oh. Gledao je kako se njezino shvaćanje pretvara u nelagodu. —

Op... oprostí — rekla je zamuckujući. — Nisam namjeravala biti svinja. Nisam znala... hoću reći... — Glas joj se očajnički gubio. Usnama ju je povukao za usnu resicu. — Sad možeš odrije-mati ako želiš — prosaptao je. — Pročitati knjigu ili nešto drugo. Nastojat ću te ne gnjaviti. — Ponovno se počeo micati u njoj. Osjetio je kako joj se tijelo opušta, a potom ponovno postupno postaje napeto. Prsti su joj se ukopali u njegovo tijelo. Bila je tako mekana, tako dobra, tako slatka...

— O — prošaptala je. — To će se opet dogoditi, neće li?

— Možeš se kladiti u to.

Nekoliko trenutaka potom, zajedno su pali s kraja svijeta.

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Ne pokušavaj me udobrovoljavati. - Ma nosi se, Bird Dog. - Fleur se probudila nešto poslije dva ujutro i shvatila da je sama u krevetu. Navukla je gaćice i Jakeovu crnu potkošulju s odrezanim rukavima, a potom se zaputila u kuhinju gdje ga je zatekla kako iz zdjelice proždire veliku porciju sladoleda. Počeo ju je napadati istoga trena kad ju je ugledao, i sve otad su se svadali.

— Trebala si mi reći prije nego smo to obavili. — Spustio je posudu u sudoper i odvrnuo slavinu.

— Obavili? - Imaš pravoga dara za izražavanje vlastite osobnosti. Trebao bi biti pisac kad odrasteš. Kad će to biti? Kad budeš imao pedeset?

— Ne budi takva mudrijašica. Nije bilo u redu Flower. Sto mi nisi rekla da si... početnica. Slatko mu se osmjehnula. — Bojao si se da neću imati poštovanja prema tebi ujutro? — Postajala je sve bolja duhovito mu spuštanjem odgovarajući na spuštanje, ali željela je da se prestanu prepirati i daje poljubi. Počela je nasumce otvarati ladice tražeći gumicu za kosu.

— Dodavola, Flower! Ne bih bio tako grub.

— To je bilo grubo? Ma ti se šališ. Mogla bih te primiti zatvorenih očiju. — Našla je gumicu i navrh glave svezala konjski rep. Potom je ušla u dnevni boravak i dograbila hrpu debelih svijeća koje je ugledala na stolu.

Slijedio ju je, kao daje bila dijete na koje je trebalo motriti. — Što radiš to?

— Spremam se okupati.

— Ali skoro je tri ujutro.

— Pa što? Zaudaram.

Opustio se prvi put nakon njezinoga ulaska u kuhinju. - Daa? A zašto? — Gotovo mu je uspjelo kočoperno se osmjehnuti, što ju je navelo da ga poželi istodobno ošamariti i poljubiti. — Ti si stručnjak. Ti mi reci. — Njegova potkošulja nije joj posve pokrivala gaćice i njihala je stražnjicom udaljavajući se od njega.

Postavila je svijeće oko ruba spuštene kade, zapalila ih i natočila popriličnu količinu pjenušave kupke iz boce koja je stajala sa strane. Nekako je pomislila na to da nije Jakeova. Mrzila je ama baš svaku ženu s kojom je ikada izišao na spojak.

Dok se kada punila zamotala je konjski rep u labavi čvor i učvrstila ga ukosnicom koju je našla u džepiću za šminku koji je imala u torbici. Bez obzira najakeove riječi, nije žalila zbog onoga što se dogodilo među njima. Toliko toga u životu bilo joj je nametnuto. Ovo je bio isključivo njezin izbor. I dok je bio u njoj, osjećala je kao da će joj se srce raspuknuti od goleme ljubavi koju je prema njemu osjećala.

Kliznula je u vodu. Svijeće su zatreperile na zidu od stakla koji se izdizao iznad bočne stijene, i osjećala je kao da lebdi u prostoru. Sjetila se onoga veličanstvenoga trenutka kad je ušao U nju i njegove nježnosti nakon toga.

-Je li to privatna zabava ili se i ostali mogu priključiti?

Već je raskopčavao patentni zatvarač na trapericama pa je pitanje ostalo retoričko. — Ovisi o tome jesi li završio s predavanjem.

— Predavanje gotovo. — Promrmljao je nešto dok je ulazio u kadu i lagano se spustio pokraj nje.

— Sto si rekao?

— Ništa.

— Reci mi.

— Dobro. Rekao sam da mi je žao.

Pridigla se na laktove. — Čega ti je žao? Čega ti je točno žao?

Sigurno je čuo nesigurnost u njezinome glasu jer ju je privukao u naručje. - Ničega, mala. Ama baš ničega mi nije žao, osim što sam bio onako grub prema tebi.

Tad ju je počeo ljubiti, i ona mu uzvraćati poljupce. Kosa joj se rasplela, mada nijedno to nije zapazilo. Isprepleli su noge i ruke i spustili se natrag u mjehuriće. Fleur je svoju kosu obavila oko njih oboje. Jake je povukao čep kako bi mogli disati, a potom je počeo voljeti na onaj nježni način koji ju je naveo da ponovno zastenje, sve dok je nije umirio svojim poljupcima. Poslije ju je ogrnuo ručnikom. — Sad kad si me izmorila — rekao je — što kažeš na to da me nahraniš? Nisam baš nekakav kuhar i otkad sam tu nemam ništa drugo osim sladoleda i čipsa. — Ne gledaj mene. Ja sam bogataško dijete, nemoj to smetnuti s uma. Oko bokova je omotao ručnik koji je bio isti kao njezin. -Želiš li mi to reći da ne znaš kuhati? — Mogla bih se sjetiti kako skuhati jaje utvrdo. — Cak i ja znam više od toga.

Sljedeći sat napravili su nered od kuhinje. Pržili odreske koji se nisu bili otopili u sredini, u prah i pepeo pretvorili hljeb francuskoga kruha na roštilju i napravili salatu od glavice već smeđe zelene salate i nekoliko uvelih mrkava. Bilo je to najbolje jelo koje je Fleur ikada pojela u životu.

Planirali su na trčanje u nedjelju jutro, ali ipak su se vratili u krevet i ponovno vodili ljubav. Popodne su se kartali, pričali grozne viceve i još jednom ponovili erotsku kupku. Jake ju je u ponedjeljak jutro, neposredno pred zoru, probudio zbog povratka u Los Angeles. Budući da su oboje imali automobile, morali su se voziti odvojeno. Poljubio ju je nakon sto je ušla u Porche. — Ne sijeci zavoje, dogovoreno?

— Nemoj ni ti.

Nazvala je Belindu dan prije i osjećajući grižnju savjesti po-novila laž o tome kako ju je trebala Lynn. Sad se odvezla ravno u studio.

Kad je izišla s frizurom i našminkana Jake i Johnny Guy već su se bili prepirali, ovaj put zbog preinake koju Jake tog vikenda nije bio završio. Jake joj je bezlično kimnuo. Nije joj se sviđala pomisao na to da ih svi ogovaraju i samoj sebi je rekla kako cijeni njegovu diskreciju. Ipak se osjećala pomalo razočarano.

Prišao joj je Johnny Guy. — Čuj, lutko, znam da ti je petak bio malo teži za odraditi, ali danas ćemo ti probati olakšati situaciju, Načinio sam neke izmjene.

- Ne želim nikakve izmjene - Fleur je čula sebe kako govori. — Učinimo to kako treba.

Pogledao ju je dvojbena. Kočoperno mu je pokazala podignute palčeve, kao da je bila pilot borbenoga zrakoplova koji se sprema uzletjeti u patrolu u svitanje. Može ona to. Ovaj put neće dopustiti Jakeu da zaboravi na nju gledati kao na ženu, a ne kao na dijete.

Jake se ponovno pojavio u kostimu. Dok je Johnny Guy počeo u kratkim crtama objašnjavati prizor, Jake gaje prekinuo. -Mislio sam da smo odlučili većinu toga izrezati. Znamo već da ona to ne može podnijeti. Nemojmo više gubiti vrijeme.

Johnny Guy joj nije dopustio da odgovori. — Mlada dama kaže da bi htjela pokušati. —

Okrenuo se prema filmskoj ekipi. — Snimanje, mladići i djevojke. Hajdemo na posao.

Kamere su zazujale. Jake ju je iz male spavaće sobe mrko pogledavao. Nacerila mu se i rukama krenula prema gumbima. Bio je previše kočoperan i namjeravala mu je pokazati.

Izišla je iz haljine ne skidajući pogled s njega. Sad su imali tajne, njih dvoje. Bio je smiješan i ljutit i drag i voljela ga je svim srcem. Sigurno je i on osjećao isto... barem malo... jer u protivnom ne bi mogao onako nježno voditi ljubav s njom.

Molim te voli me. Barem malo.

Raskopčala je grudnjak. Jake se namrgodio i iskoračio sa svo-ga mjesta. — Rez!

- Dođavola, Jako. Ja sam taj koji više »rez«! Bila je izvrsna. Sto se događa s tobom? —

Johnny Guy ga je lupio po nozi. — Nitko ne više »rez« osim mene! Nitko! — Tirada se nastavljala i Jake je postajao sve mrzovoljniji. Napokon se požalio kako je stolac bio pomaknut s mjesta. Johnny Guy ga je umalo udario.

-U redu je — rekla je režiseru, osjećajući se uistinu kao žena koja sve drži pod kontrolom. — Ponovno sam spremna.

Kamere su zazujale. Jakeovo lice bilo je mrko poput oblaka, Grudnjak je bio raskopčan. Raskopčavala ga je polako, muče-ći tečno novom moći koju je osjetila. Sagnuvši se, skinula je gačice i prišla mu.

T ijelo mu je bilo kruto dok mu je raskopčavala košulju i zavu- kla ruke ispod nje. Dotaknula je mjesto koje je još tog jutra ljubila.

Priljubila je bokove uz njegove, a potom učinila nešto što nisu uvježbavali. Nagnula se naprijed i jezikom mu liznula bradavicu.

- Režite i montirajte! - viknuo je Johnny Guy poskakujući poput lutke na opruzi koja iskače iz kutije, kličući od veselja.

Jake se namrgodio, uzeo od garderobijerke bijeli frotirni ručnik i njime ogrnuo Fleur.

Tijekom stanke potražila je Lynn. Budući da nije željela da ona dozna kako je otišla do Jakeove kuće, nije je mogla izravno upitati je li joj ona poslala onu poruku, pa je morala malo ispipati. Ali Lynn se nije dala navući na mamac. Prije ili poslije, zaklela se Fleur, izvući će ona istinu iz nje.

Ostali dio jutra sve je prošlo u najboljem redu pa su do kasnoga popodneva ponovno snimili sav materijal od petka, i počeli snimati njih dvoje u krevetu. Johnny Guy je uhvatio sve...

Mattovu napetost, njegovu krivnju, tjeskobu koja je prosijavala ispod površine... i Lizzieno nemilosrdno zavodenje. Jake gotovo da i nije razgovarao s njom dok kamere nisu zazujale, ali bio je to snažan prizor pa je oboje trebalo ostati usredotočeno.

Čim su završili sa snimanjem za taj dan, nestao je. Nijedno se u protekle dvije večeri nije baš naspavalo pa je samu sebe uvjerala kako je umoran. Ali kad je i nakon sljedeća dva dana on nastavio držati distancu, nije više uspijevala nalaziti utješne isprike. Izbjegavao ju je.

Vikend je došao i prošao i njezine nade da će je nazvati pretvorile su se u očaj. Stigao je i ponedjeljak jutro i pomislila je na to da ga prisili da se suoče, ali previše se bojala da će na kraju završiti preklinjući ga daje voli, a to nije mogla podnijeti. Jake joj je sasvim glasno i jasno rekao da ne pridaje nikavu važnost onome što se među njima dogodilo u Morro Bayu. Umjesto dana počela je brojiti sate do završetka. Četvrtak je bio njezin posljednji dan na snimanju. Mehanički je odradila svoju scenu s Lynn, snimila nekoliko krupnih planova i vratila se kući očajna.

-Je li ti Jake spominjao zabavu koju Johnny Guy priređuje ovaj tjedan? — upitala je Belinda za večerom. — Sigurno planira dolazak.

— Ne znam. Nismo razgovarali o tome. — Fleur nikada nije s Belindom razgovarala o onome što je osjećala prema Jakeu i ispričala se ustavši od stola.

Supruga Johnnyja Guya, Marcella, bila je jedna od omiljenih domaćica u Holly woodu i pozvala je sve koji su bili netko na zabavu koju je priredila u povodu proslave dovršetka snimanja filma *Sunday Morning Eclipse*. Fleur je sporo učila. Sve do posljednje minute slabašno se nadala da će je Jake pitati da pode s njim. Ali na kraju je, umjesto s njim, pošla s Belindom.

Marcella je dom Kellys Brentwood ispunila cvijećem, svijećama i glazbom. Fleur je znala da je jedini način da preživi tu noć s koliko toliko dostojanstva bio izigravati Zlatnu Djevojku pa je obukla svilenu večernju haljinu žućkaste boje nebijeljeno-ga platna sa svjetlucavim vodoravnim prugama boje kave, bež i terakote. Uska haljina imala je pomalo egipatski štih koji je naglasila odgovarajućim zlatnim narukvicama i ravnim sandalama s kopčom od dragulja na ristu. Moku kosu splela je u pletenicu i počešljala je nakon što se osušila pa joj je padala u kaskadi si-ćušnih valova. Marcella Kelly joj je rekla da izgleda kao plavokosa Kleopatra.

Marcella je bila onoliko profinjena koliko je Johnny Guy bio neuglađen. Dok je hodao uokolo s limenom Orange Crusha i kubanskom cigarom, ona je svoje goste tjerala da kušaju *hors d'oeuvres*... lososa namočenoga u tekili, pržene komadiće kruha sa slanom ribom i sirom ukrašene jestivim listovima kaktusa i sićušne fritule punjene povrćem uzgajanim u vodi.

Fleur je motrila gomilu gledajući preko vrha tjemena Dic-ka Spanoa, ali Jakea nije bilo nigdje na vidiku. Belinda je Kirka

Douglasa bila zgurala u kut. Glumac, čiji je izraz lica bio pomalo zamišljen, nedvojbeno je bio bombardiran poviješću svakoga

filma koji je snimio, od kojih će neke čim prije zaboraviti. Fleur je otpila piće i pretvarala se da sluša mušku zvijezdu u usponu koja je odnekuda iskrsnula pokraj nje. Vani je čula gromoglasan pljesak. Potom se gužva prorijedila i ugledala je Jakea.

Stigao je s Lynn i snimateljem dokumentarnih filmova ko-ji joj je bio zadnji ljubavnik. Fleur je stegnulo u srcu. Marcella Kelly obrušila se na njega i počela ga voditi do ostalih svojih gostiju, izlažući dobitak na lutriji. Fleur to nije mogla podnijeti. Ispričala se zvijezdi u usponu i zaključala u kupaonicu gdje se naslonila na vrata i samoj sebi rekla da će... bez obzira na sve... večeras držati do svoga ponosa. Zapamtit će je odjevenu poput Kleopatre s plesačem, hollywoodskim miljenikom.

Konačno se prisilila izići iz kupaonice i umiješati među gomilu. Kiša je počela udarati u prozore s prečkama. Osvrnula se oko sebe i zapazila da je Jake nestao. Trenutak potom shvatila je kako ni Belinde nema na vidiku.

Mogla je to biti podudarnost, ali predobro je poznavala svoju majku i odjednom osjetila nelagodu. *Činim samo ono stoje za tebe najbolje, dušo.* Što ako je Belinda shvatila što Fleur osjeća i odlučila se umiješati? Pri samoj pomisli na to Fleur je zadrhtala.

Uputila se u potragu za njom probijajući se kroz gomilu, krećući se iz prostorije u prostoriju, dok joj se nevidljivi razgovor odvijao u glavi. *Samo joj pruži prigodu, Jake, i znam da ćeš se zaljubiti u nju jednako kao što se ona zaljubila u tebe. Vas dvoje savršeno odgovarate jedno drugome.*

Fleur joj to nikada ne bi oprostila.

Kad potraga u prizemlju nije urodila plodom, uspela se na kat, i premda je uspjela neugodno naletjeti na Lynn i njezinoga ljubavnika, svoju majku nije mogla naći. Baš u trenutku kad se spremala sići u prizemlje začula je buku koja je dopirala iz spavaće sobe Marcelle Kelly. Provirila je u nju.

— Nema se tu više o čemu razgovarati. Vratimo se na zabavu. Glas je bio Jakeov. Osjećajući kako joj srce stoji u grlu Fleur se uvukla u spavaću sobu.

— Samo još dvije minute, za stara dobra vremena — rekla je Belinda. — Sjeti se samo kako smo se dobro zabavljali zajedno u onom groznom motelu u Iowi? Nikada neću zaboraviti ono jutro.

Fleur je iznenadio intiman Belindin ton. Kad je načinila još jedan korak, zakoračivši u prostoriju, njihovi odrazi iskočili su pred nju iz starinskoga zrcala u naravnoj veličini. Belinda u poput kozica ružičastom Karlu Lagerfeldu i Jake u jakni koja je izgledala gotovo pristojnom. Stajali su u nekoj vrsti omanje prostorijice nalik garderobi. Držao je ruke prekrížene na prsima. Belinda je posegnula prema njemu i dotaknula ga. Od užasnog izraza nježnosti na njezinome licu Fleur je osjećala da joj se suše usne.

— Sigurno ti je misija u životu da slamaš srca žena iz obitelji Savagar — rekla je. — Shvaćam tvoj buntovnički duh, i od početka znam da nisam dovoljno posebna za tebe. Ali Fleur jest. Ne vidiš li to? Vas dvoje pripadate zajedno, slamaš joj srce.

Fleur je zarila nokte u dlanove. Jake se odvojio od nje. — Ne čini to.

— Poslala sam ti je — uskliknula je. — I sad mi ti kršiš povjerenje.

— Povjerenje! Poslala si mi je zato što nisi željela da pet minuta filma bude isječeno i bačeno na pod. Pet minuta karijere tvoje dragocjene Zlatne Djevojke. Pojebi moju kći, Koranda kako bi mogla spasiti svoju karijeru. To si mi rekla.

Fleur je osjetila grčeve u želucu.

— Ne budi tako licemjerman - siktala je Belinda. - Spasila sam ti film.

— Taj film nije bio u tolikoj opasnosti.

— Meni to baš i nije izgledalo tako. Učinila sam to što sam morala.

— Kako da ne. Iskrcala mi si svoju kći na prag kao mamičin čarobni napitak u spavaćoj sobi. Reci mi, Belinda. Hoće li ti to postati obrazac? Isprobavati prva kćerine ljubavnike? Provoditi audiciju kako bi se uvjerila da zadovoljavaju tvoja mjerila prije nego ih pustiš u Fleurein krevet?

Prostorija se okretala oko nje.

Jakeov prezir žestoko se osjećao u zraku. — Kakva si ti to žena?

— Ona koja voli svoju kći.

— Glupost. Ti svoju kći uopće ne poznaješ. Jedina osoba koju voliš si ti. — Naglo se okrenuo i našao licem u lice s Fleureinim odrazom u zrcalu.

Fleur se nije mogla pomaknuti. Bol vi prsima svijala se kao kakva grozna zvijer koja joj je oduzimala dah i svijet činila crnim i ružnim.

Jake se u trenu našao pokraj nje. — Flower...

Belinda je tiho i oštro uzdahnula. - O, moj Bože. Dijete moje. — Pritrčala je do Fleur i zgrabila je za ruke. — Sve je u redu, dušo. — Suze su se kotrljale niz Fleurene obraze.

Odgurnula ih je i ustuknula... naglim trzajem nespretno pokušavajući izbjeći odvratnoj zvijeri koja ju je dotaknula svojim kandžama. — Ne dotiči me. Neka me nijedno od vas dvoje ne dotiče!

Belindino lice se izobličilo. — Dušo... dopusti da ti objasnim. Morala sam ti pomoći. Morala sam... Kako ne shvaćaš? Mogla si nam to upropastiti... svoju karijeru, sve naše planove, naše snove. Sad si slavna osoba. Pravila su sad drukčija za tebe. Kako to ne shvaćaš?

— Prestani! — vikala je Fleur. — Pokvarena si. Oboje ste pokvareni.

— Molim te, dušo...

Fleur je zamahnula i iz sve snage udarila majku. Belinda je vrisnula i posrnula unatrag.

— Fleur! — Jake je žurno krenuo prema njoj.

Stisnula je zube i zarežala poput krvoločne životinje. — Dalje od mene!

— Poslušaj me, Fleur. - Posegnuo je za njom, a ona podivljala, vrišteći na njega, udarala ga nogom, ubijala. ... O Bože, ubijala ga. Pokušao ju je uhvatiti za ruke, ali otrgnula se i istrčala iz prostorije, niz stube. Desetak zapanjenih lica piljilo je u nju dok je trčala kroz predvorje i kad je istrčala van kroz vrata.

Silni pljusak slio se na nju. Poželjela je da je umjesto kiše led, čvrste krhotine leda koje bi je posjekle i izrezale u sitne komadiće mesa i kostiju, dovoljno malene da ih voda odnese. Zadi-gla je mokru suknju i potrčala prema zavojitom kolnom prilazu. Remenčići na sandalama usijecali su joj se u stopala i potplati klizali po mokroj asfaltnoj površini, ali nije usporila. Preko trave je potrčala prema vratnicama.

Čula ga je iza sebe, kako je doziva na kiši, i još brže potrčala. Kosa joj se zalijepila za obraze. Opsovao je, i zvuk topota stopala postajao je sve glasniji. Uhvatio ju je za rame i izbacio iz ravnoteže. Spotaknula se o mokru svilu i oboje je palo, baš kao što su pali onaj prvi put ispred seoske kuće.

— Prestani s tim, Flower. Molim te prestani. — Privukao ju je uz sebe i držao je priljublenu na kišom smočenom tlu. Prsti su mu se zaplitali u njezinoj mokroj kosi i disao je isprekidano i nejednolično. — Ne možeš samo tako otići. Pusti da te odvezem kući. Dopusti da ti objasnim. Vjerovala je da je on želi te večeri. Mala končana haljina boje zobene kaše, kombinezon u boji mesa i sjajne zlatne naušnice U obliku ringova koje su joj se njihale na ušima... sve je to bila izabrala Belinda. Njezina majka poslala ju je k njemu u tom kostimu. — Skidaj ruke s mene!

Pojačao je stisak i okrenuo je prema sebi. Gledala je u njega. Jakna mu je bila smočena i umrljana blatom. Kapi kiše slijevale su mu se niz lice. — Slušaj me. To što si čula nije cijela priča.

Kroz stisnute zube gaje upitala: — Jesi li bio ljubavnik moje majke?

— Ne... — Palčevima joj je prešao preko obraza. — Došla je u moju sobu, ali spriječio sam je. Nisam...

— *Ona je napisala onu poruku!* Poslala me k tebi kako bi vodio ljubav sa mnom.

— Točno. Ali to što se te noći dogodilo ticalo se samo mene i tebe.

- *Seronjo!*— Zamahnula je šakom prema njemu. — Ne pokušavaj mi reći da si me odveo u krevet zato što si se zaljubio u mene!

Uhvatio ju je za zapešće. — Flower, postoje različite vrste ljubavi. Stalo mi je do tebe. Ja...

- Prestani! — Ponovno gaje pokušala udariti. — *Voljela sam te..* Voljela sam te svakim dijelom svog tijela i ne želim slušati ta tvoja sranja. Pusti me da odem!

Polako je olabavio stisak i pustio je. Posrćući, osovila se na noge. Mokra kosa padala joj je preko lica, dok su riječi iz nje izvirale u kratkim naletima. — Ako mi uistinu želiš pomoći... dovedi Lynn. A potom... drži Belindu podalje od mene. Sat vremena. Drži je podalje... sat vremena.

- Flower...

- Učini to, nitkove. Toliko zaslužujem.

Stajali su na kiši dok su im se prsa nadimala i kiša kapala s kose. Kimnuo je i vratio se u kuću.

Lynn je vozila Fleur kući, ništa ne zapitkujući. Nije je željela ostaviti samu, ali Fleur je ustrajala na tome da odmah ide na spavanje. Cim se Lynn odvezla, Fleur je ubacila nešto odjeće u svoj najveći kovčeg, skinula sa sebe uništenu haljinu i uvukla se u traperice. Jake i Belinda su spletkarili s njom, iskoristili je... A ona im je to olakšala. Pitala se jesu li razgovarali o njoj i onda dok su bili zajedno u krevetu. Jake je rekao kako nisu išli do kraja, ali otišli su dovoljno daleko i želudac joj se okretao.

Zatvorila je kovčeg, nazvala zrakoplovnu tvrtku i rezervirala mjesto na sljedećem letu za Pariz. Samo je još jednu stvar trebala obaviti prije odlaska...

Kad je Jake pustio Belindu da ode, bila je mahnita. Obuzela ju je panika kad je došla do kuće i vidjela da nema Porchea. Utrčala je u Fleureinu sobu i zatekla odjeću razbacanu po krevetu. Mokra egipatska haljina ležala je na podu. Podigla ju je i prislonila uz obraz. Bilo je sasvim logično što je Fleur bila uzrujana, ali vratit će se. Treba joj malo vremena da se smiri, i to je sve. Belinda i Fleur bile su nerazdvojne; to je svima bilo jasno. Bile su više od majke i kćeri. Bile su najbolje prijateljice.

Belinda je u kupaonici ugledala svjetlo. S uništenom haljinom koju je još uvijek držala u rukama, prišla je ugasiti ga.

Najprije je ugledala škaru koje su se sjale uz bijeli umivaonik, a potom tjeskobno prigušeno kriknula. Na podvi je ležala velika hrpa mokre plave kose.

Jake se besciljno vozio nastojeći ne razmišljati, ali hladna knedla nije mu se rastapala u prsima. Onoga dana kad su okušali snagu karaktera, bio je na rubu snaga. Kad se Fleur pojavila na njegovim vratima trebao ju je prestrašiti i otjerati kao sto je i želio. Ali nije joj se bio kadar oduprijeti.

Ostavio je iza sebe predgrađa i ubrzo se vozio mokrim praznim ulicama koje su činile srce L.A.-ja. Zbacio je sa sebe svoju uništenu jaknu i vozio samo u košulji. Bila je lijepa. Senzualna, uzbuđivala ga je... Povrijedio ju je onaj prvi put, ali ipak je ostala uz njega i odlučila mu i dalje vjerovati.

Igralište je bilo na kraju ulice posute smećem i uništenim snovima. Na penjalici nije bilo vodoravnih prečaka i na ljuljačkama nije bilo dasaka. Jedan snop svjetlosti obasjavao je dasku na kojoj je bio zahrđali obruč i ostaci nečega što je nekada bila mreža. Parkirao je automobil i u stražnjem dijelu potražio košarkašku loptu. Samo bi dijete bilo dovoljno glupo vjerovati mu onako kako mu je ona vjerovala. Dijete koje život nije dovoljno puta šikanirao da bi se opametilo.

Ali sad je zasigurno bila šikanirana. Prošao je preko blatnjave rupe na kolniku prelazeći preko ulice do praznoga igrališta. Sad je bila toliko šikanirana da više nikada neće biti glupa. Došao je do napuknutoga asfalta i počeo driblati loptom. Udarala je u asfalt i odbijala se o njegovu ruku. Dobro se osjećao, kao da je nešto shvatio. Nije se želio sjećati nje kako leži u njegovoj kadi okružena svijjećama. Lijepa, mokra, sanjarskoga pogleda. Nije želio razmišljati o onome što joj je učinio.

Bacio je prema košu i zakucao. Obruč se zatresao. Ruka gaje zaboljela, ali rulja se počela derati. Morao je odbaciti sva ograničenja. .. pokazati rulji što sve može... navesti ih da vrište tako glasno da ne čuje ništa drugo osim njih, posebice ne one podrugljive glasove u sebi. Prošao je pokraj protivničkoga igrača i poveo loptu prema sredini terena. Pravio se da trči ulijevo, potom udesno, a zatim nakon dobroga dribljanja brzo skočio i zakucao. Rulja je podivljala dovikujući mu. *Dok! Dok! Dok!*

Dohvatio je loptu i ispred sebe ugledao Kareem koji ga je čekao, hladni stroj za ubijanje. Kareem, nadnaravno biće, lice iz njegovih noćnih mora. Fintiraj ga. Krenuo je ulijevo, ali Kareem je bio stroj koji čita misli. Brzo, prije nego što ti to vidi u pogledu, prije nego što osjeti u svojim porama, prije nego što sazna sve tvoje mračne tajne. Sad.

Skrenuo je udesno brzinom svjetlosti, skočio, poletio kroz zrak... Ljudi ne mogu letjeti, ali ja mogu... Pokraj Kareema... u stratosferu... ZGODITAK!

Dok! Bili su na nogama: *Dok!* Vrištali su.

Kareem ga je pogledao i prešutno su odali savršeno priznanje jedan drugome, kako i dolikuje legendama. Potom je taj trenutak prošao i ponovno su bili neprijatelji.

Lopta je oživjela među vršcima njegovih prstiju. Mislio je samo na loptu. Bio je to savršen svijet. Svijet u kojemu je čovjek mogao hodati poput diva i nikada ne osjetiti sram. Svijet sa sudcima koji su jasno određivali što je dobro a što loše. Svijet bez nježne dječice i slomljenih srca.

Jake Korada. Glumac. Dramaturg. Dobitnik Pulitzerove nagrade. Sve je on to želio odbaciti i živjeti u svijetu iz mašte. Želio je biti Julius Erving koji trči košarkaškim terenom na nogama, ali ima krila, skače u oblake, leti sve više, sve dalje, i slobodnije od svih ostalih ljudi.

Zakucava loptu i postiže slavu. *To.*

Više se nije čulo vrištanje rulje i on je stajao sam na svjetlosti ispod zahrdaloga obruča na kraju svijeta.

Djevojka u bijegu

PETNAESTO POGLAVLJE

Fleur je pokušala zaspati u zrakoplovu na putu za Pariz, ali svaki put kad bi sklopila oči začula je Jakea i Belindu. *Pojebi moju kći, Koranda, kako bi mogla spasiti karijeru.*

- Mademoiselle Savagar? - Vozač u livreji pristupio joj je dok je stajala pokraj karusela s prtljagom na Orlyju. — Otac vas čeka.

Pošla je za vozačem kroz krcati terminal do limuzine parkirane uz rubnik. Pridržao joj je otvorena vrata i uvukla se unutra, u Alexijevo naručje. — *Papa.*

Privukao ju je bliže. - Dakle, *cherie*, napokon si odlučila vratiti se kući, k meni.

Zagnjurila je lice u skupocjenu tkaninu njegovoga odijela i zaplakala. — Užasno se osjećam. Tako sam glupa.

- Hajde, hajde, *enfant*. Odmori se sad. Bit će sve u redu. Počeo ju je milovati, sto je doživjela utješnim pa je sklopila oči.

Kad su stigli do kuće Alexi joj je pomogao doći do njezine sobe. Zamolila ga je da sjedi pokraj nje dok ne zaspe, pa je tako i učinio.

Bilo je kasno kad se probudila sljedećega jutra. Sluškinja joj je servirala kavu u blagovaonici, uz dva kroasana koje je odgurnula od sebe. Nije mogla zamisliti da bi ikada više hranu slavila u usta.

Ušao je Alexi, nagnuo se i poljubio je u obraz. Namrštio se kad je ugledao traperice i vestu koju je navukla na sebe nakon što se istuširala. - Nisi li donijela nikakvu drugu odjeću sa sobom, *cherie*? Morat ćemo ti danas nešto nabaviti.

- Imam druge odjeće. Samo nisam imala snage odjenuti je. - Uspjela je zapaziti kako mu to nije bilo drago čuti i bilo joj je žao što se nije potrudila izgledati bolje.

Kritički ju je motrio. — Kako si mogla učiniti to s kosom? Izgledaš kao muško.

— Bio je to dar kojim sam se oprostila od svoje majke.

— Shvaćam. Danas ćemo se mi pobrinuti za to.

Dao je znak sluškinji da mu natoči kavu, a potom iz srebrne tabakere koju je nosio u unutarnjem džepu sakoa izvukao cigaretu. - Ispričaj mi što se dogodilo.

— Je li te Belinda zvala?

— Nekoliko puta. Prilično je izbezumljena. Rekao sam joj da si na putu za grčke otoke, ali da mi nisi htjela reći na koji putuješ. Rekao sam joj još i da te ostavi na miru.

— Sto znači da je ona na putu za Grčku.

— *Naturellement.*

Trenutak su sjedili bez riječi, nakon čega ju je Alexi upitao: — Ima li sve ovo veze s nekakvim glumcem?

— Kako znaš?

— Stavim sebi u zadatak doznati sve što se odnosi na one koji meni pripadaju.

Spustila je pogled i zagledala se u svoju kavu, pokušavajući prikriti činjenicu da su joj oči ponovno pune suza. Bila je već umorna od plača, umorna od bola koji ju je razdirao u utrobi. - Zaljubila sam se u njega — rekla je. — Spavali smo.

— Neizbježno.

Nije mogla zadržati gorčinu. - Ali majka je tamo bila prva.

Dva uska tračka dima izvila su se iz Alexijevih nosnica. — Bojim se da je i to jednako tako neizbježno. Tvoja majka je žena koja se baš ne može suzdržati kad su filmske zvijezde u pitanju.

— Postigli su dogovor.

— Nadam se da ćeš mi reći.

Alexi je slušao dok mu je Fleur ponavljala razgovor koji je na--čula između Jakea i Belinde. Kad je završila, rekao je: — Motiv tvoje majke čini mi se jasan, ali sto je s motivom tvoga

Ljubavnika?

Lecnula se zbog riječi koje je izabrao. — Njegovi motivi bili su kristalno jasni. Taj film mu je značio sve. Ljubavna scena morala je uspjeti. Kad sam se zaledila, shvatio je da mu propa-da cijeli projekt.

- Šteta, *cherie*, što za prvoga ljubavnika nisi boljšega izabrala.

- Očito nisam najbolji procjenitelj karaktera na svijetu. Zavalio se na naslon svog stolca i prekrižio noge. Na mjestu

nekog drugog muškarca taj pokret djelovao bi feminizirano, ali Alexi je to izveo muški, otmjeno. — Nadam se da neko vrijeme namjeravaš ostati sa mnom. Držim da bi to bilo za tebe najbolje.

- Barem neko vrijeme. Dok se ne snađem. Naravno, ako me primaš.

- Čekam na to duže nego što možeš zamisliti, *cherie*. Bit će mi zadovoljstvo. — Ustao je. — Postoji nešto što ti želim pokazati. Pomalo se osjećam poput djeteta koje čeka kad će Božić.

- Što to?

- Vidjet ćeš.

Slijedila ga je kroz kuću i preko vrta prema muzeju. Stavio je ključ u bravu i zakrenuo njime.

— Zatvori oči.

Poslušala ga je. Poveo ju je kroz dovratk i uveo u hladnu pomalo ustajalu unutrašnjost muzeja. Sjetila se posljednjega puta kad je bila tu, onoga dana kad je upoznala svog brata.

Nije znala je li njezin otac ikada našao Michela. Trebala je pitati, ali nije.

- Za mene je ovo sretan trenutak — rekao je Alexi. — Svi moji .novi su ispunjeni. — Čula ga je kako pali svjetlo. — Otvori oči.

U muzeju je bilo mračno, osim dva reflektora koja su sjala u »rodini. Obasjavala su ono postolje koje je stajalo prazno kad je zadnji put bila tu. A sad je na njemu bio najveličanstveniji automobil, kakav nikada nije vidjela u životu. Sjajan i crn, iznimno izbalansiran, s beskrajno dugačkom haubom. Doimao se poput automobila milijunaša u crtanome filmu. Svugdje bi ga prepoznala. Potiho je uskliknula. — To je Royale! Našao si ga! -Nisam ga vidio od 1940. — Ponovio je priču koju joj je po tko zna koji put ispričao. — Bilo nas je trojica, *cherie*. Odvezli smo ga duboko u kanalizaciju Pariza i zamotali u platno i slamu. Ci-jelo vrijeme tijekom rata nisam mu se približavao iz straha da će me netko pratiti. A potom, kad sam se nakon oslobođenja vratio, automobila više nije bilo. Ostala dvojica koja su za nj znala pognula su u Sjevernoj Africi. Sad mislim da su ga našli Nijemci. Trebalo mi je više od trideset godina da mu uđem u trag.

— Ali kako? Što se dogodilo?

— Desetljeća istrage, novac uloženi na pravim i pogrešnim mjestima. — Iz džepa na prsima sakoa izvadio je maramicu i obrisao nevidljivu prašnjavu mrlju s blatobrana. — Ali sad je važno samo to da imam najznačajniju zbirku *pur sang* Bugattija na svijetu, a Royale je kraljevski dragulj.

Mnogo kasnije, nakon što joj je pokazao svaku pojedinost na Bugattiju, otišla je u svoju sobu gdje ju je čekao frizer. Nije joj postavljao pitanja već joj je kosu ošišao skroz uz glavu i rekao da ništa više ne može učiniti dok joj kosa ne naraste. Izgledala je grozno, poput zatvorenika... krupne oči umrljane tamnim podočnjacima i prevelika glava, bez kose. Unatoč tomu, njezin ružni odraz pružio joj je perverznan osjećaj zadovoljstva. Sad se izvana osjećala jednako kao iznutra.

Alexi se namršti kad ju je ugledao i poslao ju je natrag u sobu da se našminka, ali nije bilo znatnijeg poboljšanja. Pošli su u šetnju po posjedu i razgovarali o tome što će raditi kad njoj bude bolje. Popodne je odspavala. Za ručak je izabrala teleća prsa, a potom otišla u Alexijeve radnu sobu slušati Sibeliusa. Držao ju je za ruku, i dok ju je preplavila glazba neki bolni čvorovi koje je u sebi osjećala polako su se počeli razvezivati. Bila je glupa kad je dopustila Belindi da je nekoliko posljednjih godina drži razdvojenu od oca, ali uvijek je svojoj majci

dopuštala da manipulira njome. Bojala se i na najmanji način pobuniti strahujući da bi mogla izgubiti Belindinu ljubav. Ljubav za koju je sad znala da je u suštini nikada nije ni imala. Naslonila je glavu na Alexijevo rame i sklopila oči. Više nije mogla osjetiti nikakvu istinsku ljutnju prema njemu. U svom bolu, konačno je našla oprost. Bio je jedina osoba u njezinom životu koja ništa nije mogla dobiti voleći je.

Te noći nije mogla zaspati. Našla je staru bocu Belindinih tableta za spavanje, progutala dvije kapsule i skljkala se na rub kreveta. Najgore je bilo to što je izgubila samopoštovanje. Dopustila je Belindi da je vuče za nos. Dahtala je poput šteneta dok je svojoj majci ispunjavala svaku želju. *Voli me, mamice. Ne ostavljaj me, mamice.* A tu je bio i Jake. Stvorila je glupe maštarije o njemu i samu sebe pokušala uvjeriti da i on nju voli. Usredotočila se na svoju bol, kopajući po njoj kao po krasti.

— Jesi li bolesna, *cherie*?

Alexi je stajao na dovratku vežući ogrtač. Nikada ga nije vidjela raščupanoga. Njegova rijetka čelično sijeda kosa bila je uredna, kao da je sad došao od brijača. - Ne, nisam bolesna.

— Izgledaš poput mladića s tako užasno ošišanom kosom. *Pa-uvre enfant.* Odmah idi na spavanje.

Ušuškao ju je kao da je dijete. -*Je t'aime, Papa* - rekla je nježno, stisnuvši mu ruku koja je počivala navrh pokrivača.

Usnama je ovlaš dotaknuo njezine. Bile su suhe i neočekivano grube. — Okreni se. Izmasirat ću ti leđa i pomoći ti da zaspeš.

Poslušala ga je. Odgovaralo joj je. Zavukao joj je ruke pod košulju i, dok ju je masirao, njezina napetost je popustila. Table -ta za spavanje učinila je svoje i utonula je u snove o Jakeu. Jakeu koji vodi ljubav s njom. Jakeu koji je ljubi u vrat i dodiruje kroz svilenu tkaninu gaćica.

Nakon prvih nekoliko dana u Parizu, Fleurein život poprimio je uobičajenu kolotečinu.

Ustajala je kasno, a potom slušala glazbu i prelistavala časopise. Popodne je drijemala sve dok je neka od služavki ne bi probudila da se istušira i odjene prije no što se Alexi vrati kući. Katkad bi zajedno prošetali imanjem, ali šetnja ju je umarala i nisu išli daleko. Bilo joj je teško zaspati navečer pa joj je Alexi masirao leđa.

Znala je da mora prestati plakati i pokušala je praviti planove, ali nije se odmah mogla vratiti u Sjedinjene Američke Države, Izgledajući tako kao što je izgledala bilo je pitanje bi li je itko prepoznao, pa čak i daje prepozna, morala bi se suočiti s novi-narima, a to je bilo nemoguće. Rujan je zamijenio kolovoz. Belinda nije prestajala zvati i Alexi ju je nastavljao obmanjivati. Rekao joj je kako se Fleur si-gurno predomislila u vezi Grčke, te da detektivi koje je unajmio drže da bi mogla biti na Bahamima. Držao je prodiku Belindi da je zakazala kao majka i rasplakao je.

Fleur je počela razmišljati o Grčkoj. Oduvijek je voljela te otoke. Mogla bi tamo kupiti kuću, usto još i konja. Otoci bi bili lijek za njezino slomljeno srce. Rekla je Alexiju da bi željela raspolagati novcem kojim je on baratao umjesto nje, ali odgovorio joj je da je novac vezan u dugoročnim ulaganjima. Rekla mu je da ga razroči. Odgovorio joj je da treba shvatiti kako to nije baš tako jednostavno te da se ne treba zabrinjavati zbog novca. On će joj kupiti sve što poželi. Rekla mu je da želi kuću na Egejskome moru, i konja. Odgovorio joj je da će razgovarati o tome čim se bude osjećala bolje.

Taj razgovor je u njoj izazvao nelagodu. Bilo je previše jednostavno dopustiti Alexiju da brine o svemu. Računi su bili uvijek plaćeni, a ona i Belinda uvijek su imale onoliko novca koliko im je bilo potrebno.

Pokušala se prisiliti vježbati. Jednoga dana provukla se kroz vratnice u Rue de la Bienfaisance. Trkač s jarkoružičastim povezom oko glave protrčao je pokraj nje. Nije se mogla ni prisjetiti što više znači imati toliko energije i vratila se kući.

Te večeri probudila se u spavaćici posve mokroj od znoja. Ponovno je sanjala Jakea. Ponovno

je bila na vratnicama Co-uvent de l'Annonciation i gledala ga kako se odvozi. Ušla je u kupaonicu uzeti tabletu za spavanje, ali posuda je bila prazna. Posljednju tabletu uzela je prije dvije večeri. Zaputila se prema Belindinoj sobi vidjeti nema li možda tamo još koja. Na putu je ugledala prigušenu svjetlost na kraju hodnika. Dopirala je od stuba koje su vodile na tavan. Znatizeljna, popela se do vrha i ušla u najneobičniju prostoriju koju je ikada vidjela u životu. Strop je bio oličen u plavo s pahuljičasto bijelim oblacima koji su se utrkiivali preko njega. Mokar i zablacen padobran, spušten na jednoj strani, visio je preko uskoga kreveta od kovanoga željeza. Alexi je sjedio na drvenome stolcu s ravnim naslonom, pogrbljenih ramena, zagledan u praznu čašu. Belinda joj je rekla da je Michel znao boraviti na tavanu. Bila je to njegova soba.

- Alexi?

— Ostavi me na miru. Odlazi odavde.

Bila je toliko zaokupljena svojom boli da nije ni mislila na očev. Kleknula je pokraj njegovoga stolca. Nikada nije znala da on toliko mnogo pije, ali sad je zaudarao na alkohol.

— Nedostaje ti, zar ne? — upitala je nježno.

- Ništa ti ne znaš o tome.

- Znam kako je to kad ti netko nedostaje. Znam kako je kad ti nedostaje netko koga voliš.

Podigao je glavu i njegov hladni prazni pogled ju je prestrašio. - Dirljivo je to tvoje, ali nepotrebno. Michel je slabić pa sam ga udaljio iz svog života.

Poput mene, pomislila je. *Baš kao što si nekoć mene udaljio*. — Pa što onda radiš u njegovoj sobi?

- Previše sam popio pa si dajem oduška. Od svih ljudi na ovome svijetu barem bi ti to trebala razumjeti.

Bila je povrijeđena. — Misliš da ja sebi ugađam?

- Naravno. Po načinu na koji si Belindu stavila na pijedestal. Po onome kako si me u svojim mislima pretvorila u oca kakvoga si oduvijek željela.

Osjetila je kako je podilazi jeza. Stajala je i trljala ruke. - Ne moram te ni u što pretvarati. Posljednjih nekoliko godina si divan prema meni.

- Točno sam onakav kakav sam znao da želiš da budem. Odjednom je žudila za tim da bude u svojoj sobi. -Ja... ja sad idem spavati.

- Čekaj. - Odložio je praznu čašu na stol. - Ne obaziri se. Imam i ja svoje maštarije pa se ne bih trebao rugati tvojima. I ja sanja-rim o tome što bi se bilo dogodilo da je Michel bio sin dostojan mene, a ne perverzni slabić koji nikada nije ni trebao biti rođen.

- To je srednjovjekovno razmišljanje — rekla je. — Milijuni muškaraca su homoseksualci. Nije to ništa strašno.

Tako je naglo ustao sa stolca da je pomislila kako će je udariti. - Ništa ti ne znaš o tome!

Ništa! Michel je jedan Savagar. Žustro je koračao prostorijom i plašili su je njegovi mahniti pokreti. — Takav prostakluk nezamisliv je za jednoga Savagara. To je tvoje majke krv.

Nikada je nisam trebao oženiti. Bila je jedina pogreška u mom životu od koje se nikada ne mogu opo-raviti. Njezino zanemarivanje izopačilo je Michela. Da se ti nisi rodila, ona bi mu vjerojatno bila prava majka.

Iz njega je govorio alkohol. To nije bio njezin otac. Morala je otići prije nego što još nešto čuje. Okrenula se prema vratima, ali učas se stvorio pokraj nje.

— Uopće me ne poznaješ dobro. — Rukom joj je prešao uz nadlakticu. — Mislim da sad moramo razgovarati. Nastojim biti strpljiv, ali to sad već predugo traje.

Pokušala je ustuknuti, ali nije ju puštao. — Sutra — rekla je. — Kad budeš trijezan.

— Nisam pijan. Pomalo melanholičan. — Stavio joj je ruke na vrat i nježno joj palcem prešao preko uha. - Trebala si vidjeti svoju majku kad je bila još mlada nego što si ti sad. Tako punu optimizma... tako strastvenu. I egocentričnu poput djeteta. Imam planove za tebe, *cherie*.

Planove koje sam načinio kad si imala šesnaest godina, kad sam te prvi put vidio.

— Kakve planove?

— Prestrašena si. Lezi na Michelov krevet i pusti da ti izmasi-ram leda pa možemo razgovarati.

Nije željela leći na Michelov krevet. Poželjela je otići u svoju sobu, zaključati vrata i navući prekrivač preko glave.

— Dođi, *cherie*. Uzrujao sam te. Dopusti da to ispravim. Tako se toplo osmjehnuo da je njezina napetost popustila.

Večeras mu je nedostajao Michel, i to je bilo sve. A ona je bila ljubomorna, kao i obično, i dalje nastojeći zaboraviti da njezin brat postoji. Usmjorio ju je prema krevetu.

Legla je na goli madrac i sklopila ruke ispod obraza. Krevet se uleknuo kad je sjeo pokraj nje i kroz tanki materijal kućnoga ogrtača otpočeo joj masirati leda. — Strpljivo te čekam, *cherie*. Dao sam ti dvije godine. Dopustio ti da se zaljubiš. Dopustio da ti i tvoja majka tvojom prostačkom karijerom okaljale ime Savagar.

Ukočila se. - Što želiš...

— Pssst. Sad ja govorim, *cherie*, a ti me moraš slušati. One ve-eri kad sam te ugledao kako se saginješ nad lijesom poljubi ti svoju baku u usne, znao sam da je učinjena velika nepravda. Bila si sve ono što je trebao biti moj sin, ali bila si odveć privr-žena majci. Još prošli mjesec nisi mogla podnijeti da joj netko uputi kritiku. Morao sam ti ostaviti vremena da se sama uvjeriš u to kakva je uistinu, kako se tvoja lažna sentimentalnost ne bi isprijecila među nama. Bolna je to lekcija, ali nužna. Sad znaš što ona uistinu osjeća za tebe. I sad si konačno spremna zauzeti svoje mjesto pokraj mene.

Okrenula se na leda i podigla pogled prema njemu. - Ne znam što time želiš reći. - Zauzeti mjesto pokraj tebe?

Obujmio joj je ramena i masirao ih. Kapci su mu bili napola sklopljeni, gotovo kao da spava. Poželjela je otići prije nego što se nešto grozno dogodi.

Pogledala je uvis u padobran. Visio je mlitav i žučkast nad njom.

- Pripadati uz mene, *cherie*. Biti uz mene. Pripadaš uz mene onako kako tvoja majka nikada nije. — Zavukao joj je prste u raskopčani ovratnik kućnog ogrtača. — Stvorit ću od tebe veličanstvenu ženu. Imam divne planove za tebe. — Ruke su mu se spuštale nisko i rastvarale joj kućni ogrtač... potom se spuštale još niže.

- Alexi! - Uhvatila ga je za zapešća.

Nježno joj se osmjehnuo pa joj je bilo neugodno zbog onoga što je pomislila da će joj učiniti.

- U redu je, *cherie*, to da ti i ja budemo zajedno. Nije li ti to jasno svaki put kad se pogledaš?

Ne vidiš li nevjeru svoje majke svaki puta kad se pogledaš u zrcalo?

Nevjeru? Na trenutak nije znala što bi to moglo značiti.

- Vrijeme je da doznaš istinu. Odustani od maštanja, *enfant*. Odustani. Istina će biti mnogo bolja.

-Ne...

- Nisi moja kći, *cherie*. Zasigurno to osjećaš. Tvoja majka je već bila trudna kad sam je oženio.

Ona zvijer se vratila. Ona velika ružna zvijer koja ju je pože-ljela sažvakati u komade. - Ne vjerujem ti. Lažeš mi. - Kopile si Errola Flynnu, mog najstarijeg neprijatelja.

Bila je to šala. Pokušala mu se čak osmjehnuti i pokazati mu daje dobar šaljivdžija. Ali smijeha je nestalo i naslikani oblaci na stropu zamutili su se kad se sjetila kako je Johnny Guy govorio o Belindi, Errolu Flynnu i hotelu Garden of Allah.

Alexi se nagnuo i prislonio obraz uz njezin. Ne plači, *enfant*. Tako je bolje. Kako to ne vidiš? Oblaci su plivali ispred nje i ona zvijer joj je grickala tijelo, otkidajući male ugrize koji nisu bili dovoljni daje se odmah dokrajči. Lagano ju je dotaknuo kroz ogrtač.

— Tako su lijepe. Male i fine, a ne bucimate poput onih tvoje majke.

— Ne! Proklet da si! - Odgurnula mu je ruke i pokušala ustati, ali ona zvijer joj je progutala

svu snagu.

— Oprosti, *cherie*. Glupast sam i zbilja mi je neugodno. - Pustio ju je. - Moram ti ostaviti vremena da se prilagodiš, da sagledaš situaciju onako kako je ja vidim, da vidiš kako nema ništa lošega u tome da nas dvoje budemo zajedno. Nismo u krvnome srodstvu. Nisi *pur sang*.

— Otac si mi — prošaptala je.

— Nikada! - odvratio je oporo. - Nikada o sebi nisam razmišljao kao o tvom ocu. Ovih nekoliko posljednjih godina bilo je udvaranje. Čak je i tvoja majka to shvatila. Pridigla se. Gumbi na madracu usjekli su joj se u koljena.

— Nemoj sad mozgati o tome - rekao je. - Bio sam neoprostivo nespretnan. — Nećemo dalje, sve dok ti ne budeš spremna.

— Spremna? — Glas joj je bio mukao, kao da se gušila. — Na što to spremna?

— Poslije ćemo razgovarati.

— Sad! Reci mi sad!

— Sad si sasvim očito uzrujana.

— Želim sve čuti.

— Učinit će ti se čudnim. Nemaš se vremena prilagoditi.

— Sto želiš od mene, Alexi?

Uzdahnuo je. — Želim da ostaneš sa mnom, da mi dopustiš da te razmazim. Želim da ti naraste kosa i da ponovno budeš lijepa. Bilo je tu još toga. Znala je to. — Reci mi.

— Nemaš dovoljno vremena.

— *Reci mi!* — Prsti su joj se ukopali u madrac i potiho je moli -la. - *Nemoj reći ono što znam da ćeš reći. Nemoj mi reći kako želiš da ti budem ljubavnica.*

Nije rekao.

Rekao je kako želi da mu rodi dijete.

Alexi je iznio svoj plan dok je Fleur stajala kod prljavoga prozora na tavanu i gledala van na krov. Nešto ružičasto ležalo je na crijepu, mladi ptić bez perja koji je ispao iz gnijezda s jednoga od dimnjaka. Alexi je hodao po tavanskoj prostoriji, ruku zagura-nih u džepove svog kućnog ogrtača i sasvim jasno joj to izložio. Čim ostane u drugome stanju odvest će je nekamo, neko vrijeme, a kad sve prođe, objaviti da je dijete posvojio. Dijete će biti njegova krv, njezina krv i Flynnova krv.

Piljila je u sitno goluždravo tijelo. Nikada nije imalo mogućnosti poživjeti, nikada nije imalo priliku da mu izraste perje.

Uvjerio ju je kako njegovi motivi nisu motivi pohotnoga star-ca... *To si ti rekao, tata, ne ja...* i nakon što to bude gotovo mo-gli bi ponovno biti isto što su i bili, on bi i dalje bio njezin dragi pata, onakav kakvoga je oduvijek željela.

- Unajmit ću odvjetnika — rekla je, ali glas joj je bio tako napet da je te riječi izgovorila poput isprekidanoga šapta i morala je ponoviti. — Unajmit ću odvjetnika. Želim svoj novac. Nasmijao se. — Unajmi čitavu vojsku odvjetnika ako želiš. Sama si potpisala papire. Čak sam ti objasnio. Sve je potpuno u skladu sa zakonom. - Hoću svoj novac.

- Ne brini za novac, *cherie*. Sutra ću ti kupiti sve što poželiš Prsten s dijamantima. Smaragde koji će ti se slagati s bojom očiju. - Ne.

- Tvoja majka je nekoć bila sama — rekao je. — Bila je bez pre-bijenoga novčića i bez ikakvih izgleda za budućnost. I trudna, premda to, naravno, u to vrijeme nisam znao. Sad me ti trebaš jednako onoliko koliko me nekoć trebala tvoja majka.

Morala ga je pitati. Prije nego iziđe iz njegove sobe morala je pitati, osim sto je ponovno plakala i jedva uspjela protisnuti ri-ječi koje su je gušile. - Sto znaš o meni?

Njezino pitanje ga je zbunilo.

Gušila se. - Što znaš o meni, što te to navodi na pomisao da bih učinila nešto tako grozno?

Kakvu to slabost vidiš? Nisi ti glup. Ne bi ti dao taj besraman prijedlog da ne znaš kako postoji izgled da ću ga prihvatiti. Sto to *nije u redu* sa mnom?

Slegnuo je ramenima. Bila je to otmjena gesta, premda pomalo vrijedna žaljenja. — Nisi ti kriva za to, *cherie*. Okolnosti su tako na tebe utjecale, ali moraš i sama shvatiti da si samo lijepi ukras, ništa više. Nemaš nikakvih pravih vrijednosti. Ništa ne znaš *raditi*.

Nadlakticom je obrisala nos. - Najslavnija sam manekenka na svijetu.

- Zlatna Djevojka je Belindina kreacija, *cherie*. Bez nje ne bi uspjela. A ako želiš uspjeti...

Gle, ne bi to bio tvoj vlastiti uspjeh, bi li? Nudim ti funkciju i obećanje da ti nikada neću okrenuti leđa. Oboje znamo kako je to za tebe najvažnije.

Vjerovao je da će to učiniti. Mogla je to vidjeti po njegovoj krajnjoj bahatosti. Zavirio je u nju, vidio ono što je bilo tamo i zaključio da je dovoljno slaba da učini tu besramnost.

Uz prigušeni jecaj potrčala je s tavana niz stube do svoje sobe, zaključala vrata i leđima se naslonila na njih.

Nedugo zatim u hodniku je začula njegove korake. Zastao je ispred vrata. Čvrsto je stisnula oči, jedva uspijevajući disati. Uda-ljio se. Skliznula je niz vrata, sjela na pod i presavila tijelo preko sklopčanih koljena. U tom položaju je, osluškujući lupanje svog srca, ostala sve do sitnih sati duboko u noć.

Bešumno je zakrenula ključem kad se provukla u muzej. Od-ložila je torbu koju je nosila preko ramena i upalila svjetlo. Ruke su joj se znojile i protrljala ih je o traperice dok je prilazila prema maloj prostoriji s alatom u stražnjem dijelu prostorije.

Sve je bilo besprijekorno uredno, baš kao i on. Sjetila se onog osjećaja kad su joj njegove ruke dotaknule grudi i prekrížila je ruke preko prsa. Prisilila se usredotočiti na niz alatki. Napokon je našla što je tražila. Podignula ju je s uske police i provjeravala joj težinu u rukama. Belinda nije bila u pravu. Pravila su bila ista za svakoga. Ako ljudi nisu poštivali pravila, gubili su ljudskost.

Zatvorila je vrata i preko muzeja se zaputila do Royalea. Svjetla sa stropa su poput sitnih zvjezdica sjala na ulaštenoj crnoj površini. Obožavao je taj automobil. Alexi ga je umotao u platno i slamu kako mu ništa ne bi moglo nauditi.

Podigla je željeznu polugu visoko iznad glave i spustila je na sjajnu crnu haubu. Ralje zvijeri naglo su se zatvorile.

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Fleur je ček unovčila u American Expressu koristeći se zlatnom karticom kao osobnom iskaznicom. Kad je stigla do Gare de Lyona progurala se kroz gomilu do oglasne ploče na kojoj je kao u izmaglici proučavala brojke i gradove. Sljedeći vlak kretao je za Nimes, sto je bilo otprilike osamsto kilometara udaljeno od Pariza. Osamsto kilometara daleko od odmazde Alexija Savagara.

Uništila je Royale, sustavno smrskala haubu i prednje staklo, masku i svjetla, udarala u branike i obje bočne strane. Potom je nasrnula na srednji dio automobila, motor bez premca Ettorea Bugattija. Debeli kameni zidovi muzeja zadržali su buku i nitko je nije pokušao spriječiti dok je okončavala Alexijev san.

Postariji par koji je već bio u kupeu sumnjičavo ju je promatrao. Trebala se najprije malo urediti da ne bude tako uočljiva. Okrenula se i zagledala kroz prozor. Na licu joj je bilo krvi i posjekotina od krhotine stakla koja ju je pogodila. Bila je to tek jedna mala posjekotina, ali trebala ju je očistiti da se ne inficira i da joj ne ostane ožiljak.

Zamislila je svoje lice s malim ožiljkom na obrazu. Potom je zamislila ožiljak koji joj je počinjao od izrasta kose, dijagonalno prelazio preko čela i debelo presijecao obrvu. Naborao bi joj ka pak i presijecao preko obraza do vilice. Bilo bi to baš dobro, pomislila je. Takav ožiljak bi je ostatak života učinio sigurnom.

Neposredno prije polaska vlaka sa željezničke postaje u kupe su ušle dvije djevojke, noseći hrpu američkih časopisa. Fleur je promatrala njihove odraze u prozoru kad su se smjestile na sjedala i na tipičan turistički način počele proučavati ostale putnike. Činilo joj se kao da su tjedni prošli otkad je zadnji put spavala i bila je toliko umorna da je osjećala vrtoglavicu. Sklopila je oči i usredotočila se na ritam vlaka. Dok je tonula u nesiguran san čula je odjek razmrskanoga metala i lomljavu stakla.

Mlade Amerikanke pričale su o njoj kad se probudila. — To je sigurno ona — šaptala je jedna od njih. — Ne obaziri se na kosu. Pogledaj joj obrve.

Gdje je bio ožiljak? Gdje je bio onaj lijepi bijeli ožiljak koji joj je obrvu presijecao napola? — Ne budi glupa — prošaptala je ona druga djevojka. — Zašto bi Fleur Savagar putovala sama? Osim toga, čitala sam da je u Kaliforniji i da snima film.

Osjećala je napadaj panike u sebi, poput udaraca metalnom polugom. Stotinu puta su je tako prepoznali i ovo sad nije bilo nimalo drukčije, ali od povezivanja nje sa Zlatnom Djevojkom osjetila je mučninu. Polako je otvorila oči.

Djevojke su gledale u časopis. Fleur je uspjela samo razaznati stranicu u odrazu na prozoru, reklamu za sportsku odjeću koju je nosila za Armanija. Ispod ruba velikoga šešira spuštenoga oboda kosa joj je vijorila u svim smjerovima.

Djevojka koja joj je sjedila sučelice konačno je podigla časopis i nagnula se naprijed. — Oprostite — obratila joj se. — Je li vam itko ikada rekao da izgledate poput manekenke Fleur Savagar?

Zagledala se u njih.

- Ne govori engleski - napokon je zaključila djevojka. Njezina prijateljica zaklopila je časopis. — Rekla sam ti da to nije ona.

Stigli su do Nimesa i Fleur je našla sobu u nekom jeftinom hotelu pokraj željezničke postaje. Kad je te noći ležala u krevetu, ona tupost u njoj konačno se raspala. Zaplakala je, potresali su je jecaji zbog samoće, izdaje, i užasnog bezgraničnog očajja. Ostala je bez svega. Belindina ljubav bila je laž i Alexi ju je okaljao zauvijek. Bio je tu još i Jake... Njih troje zajedno silovali su joj dušu.

Ljudi prežive zbog svoje sposobnosti da donesu procjenu, ali svaka procjena koju je ona donijela bila je pogrešna. *Nisi ništa*, rekao joj je Alexi. Kad je oko nje pao mrak, shvatila je

značenje pojma pakao. Pakao je značilo biti izgubljen u svijetu, čak i od sebe samoga.

* * *

— Žao mi je, mademoiselle, ali ovaj račun je zatvoren. — Fleureina zlatna kartica je kao madioničarskim trikom nestala u ruci bankovnog činovnika.

Uhvatila ju je panika. Novac joj je bio potreban. S novcem se mogla sakriti negdje gdje je mogla biti sigurna od Alexija i gdje je nitko ne bi prepoznao, negdje gdje bi Fleur Savagar prestala postojati. Ali to je sad bilo nemoguće.

Dok je žurila ulicama Nimesa pokušala je odbaciti osjećaj da je Alexi gleda. Vidjela ga je na do vratku, njegov odraz u izlozima dućana, u licima koja su ulicom prolazila pokraj nje.

Potrčala je natrag do željezničke postaje. *Bježi*. Morala je pobjeći.

Kad je Alexi ugledao olupinu Royalea, prvi put u životu postao je svjestan vlastite smrtnosti.

Poprimila je oblik blage paralize na desnoj strani tijela, koja je potrajala gotovo dva dana.

Zatvorio se u sobu i nije viđao nikoga.

Cijeli dan ležao je u krevetu držeći maramicu u lijevoj ruci. Katkad je piljio u svoj odraz u zrcalu.

Desna strana lica bila mu je upala.

Bilo je gotovo neprimjetno, osim usana. Bez obzira koliko se trudio nije mogao spriječiti curenje pljuvačke iz kuta usana. Svaki put kad je podigao maramicu da je obriše, znao je da su usne bile nešto što nikada neće oprostiti.

Paraliza je postupno iščeznula, i kad je uspio kontrolirati usne, pozvao je liječnike. Rekli su da se radilo o blagom moždanom udaru. Upozorenje. Naredili su mu da smanji obim poslova, prestane pušiti, pripazi na prehranu. Spomenuli su visok krvni tlak. Alexi ih je strpljivo saslušao, a potom otpustio.

Početak prosinca dao je svoju zbirku automobila na prodaju. Dražba je privukla kupce iz cijeloga svijeta. Savjetovali su ga da se drži podalje, ali on je želio gledati. Kako je koji automobil na dražbi dolazio na red za prodaju proučavao je lica kupaca i pamtio izraze na njima, kako bi ih se vječno mogao sjećati.

Nakon sto je dražba okončana dao je demontirati muzej, kamen po kamen.

* * *

Fleur je sjedila za trošnim stolom u stražnjem dijelu studentskoga kafića u Grenobleu i gurala svaki odvrtni zalogaj druge porcije tjestenine u usta, sve dok na tanjuru više ništa nije preostalo, Gotovo godinu i pol hrana joj je pružala jedini osjećaj sigurnosti. Kad su joj traperice postale preuske i kad je mogla uštipnu-ti pravi sloj špeka ispod rebara, gusta magla njezine otupjelosti podigla se dovoljno dugo da barem na kratko doživi osjećaj postignuća.

Zlatna Djevojka je nestala.

Zamišljala je kakav bi bio izraz Belindinoga lica da sad može vidjeti svoju dragocjenu kći.

Dvadesetjednogodišnjakinju, prekomjerne težine, s kratko ošišanom kosom, u jeftinoj i ružnoj odjeći. I Alexija... Mogla je čuti njegov prezir presvučen medenim umiljavanjem, poput bombona pokvarenoga u sredini. Pozorno je izbrojila novac i napustila kafić, privlačeći ovratnik svoje muške parke čvršće oko vrata. Bila je veljača i na mračnom zaleđenom pločniku još uvijek je bilo ostataka jutarnjega snijega. Navukla je vunenu kapu još više na glavu, više zbog toga da se zaštiti od hladnoće nego zbog straha da bi je netko mogao prepoznati. To se već skoro godinu dana nije dogodilo.

Kod kina se već počeo stvarati red i kad je stala na začelje skupina američkih studenata na razmjeni nenadano se pojavila iza nje. Jednoličan zvuk njihovoga naglaska parao joj je uši.

Nije se mogla sjetiti kad je zadnji put govorila engleski. Nije marila za to hoće li ga ikada više progovoriti.

Unatoč hladnoći dlanovi su joj se znojili pa ih je zagurala još dubije u džepove parke. Najprije je samoj sebi rekla da neće ni čitati osvrte o *Sunday Morning Eclipse*, ali nije mogla odoljeti. Kritičari su prema njoj bili ljubazniji nego je očekivala. Jedan je njezinu izvedbu nazvao »iznenađujuće obećavajućim prvim pojavljivanjem na filmu«. Drugi je komentirao »kemiju i iskre koje su se vrcale između Korande i Savagarove«. Samo ona je znala koliko je ta kemija bila jednostrana.

Sad je jednostavno postojala prihvaćajući svaki posao koji je uspjela naći i šuljala se u predavaonice sveučilišta kad nije radila. Prije dva mjeseca otišla je u krevet s dobroćudnim njemačkim studentom koji je pokraj nje sjedio na jednom predavanju iz ekonomije na Université d'Avignon. Nije željela da Jake bude jedini muškarac s kojim je vodila ljubav. Nedugo zatim pomislila je kako joj Alexi dahće za vratom i iz Avignona prešla u Grenoble. Francuskinja koja je stajala u redu ispred nje počela je zadirkivati mladića s kojim je izišla. - Ne bojiš li se da večeras neću biti zainteresirana za tebe nakon što dva sata provedem gledajući Jakea Korandu?

Bacio je pogled prema plakatu s filmskom zvijezdom. — Ti si ta koja bi se trebala zabrinuti. Ja ću gledati Fleur Savagar. Jean Paul je prošli tjedan gledao Film i još uvijek priča o njezinome tijelu. — Fleur se još više uvukla u ovratnik svoje parke. Morala je to sama vidjeti. Našla je mjesto u zadnjem redu kina. Davali su uvodnu špicu filma dok je kamera prikazivala dugački komad ravnice na farmi u Iowi. Prašnjave čizme koračale su šljunkovitom cestom. Odjednom je Jakeovo lice preplavilo filmsko platno. Nekada ga je voljela, ali do bjelila usijana vatra izdaje spalila je tu ljubav, ostavljajući za sobom samo hladni pepeo. Proletjelo je nekoliko uvodnih prizora, potom je Jake stajao ispred seoske kuće u Iowi. S ljuljačke na trijemu skočila je mlada djevojka. Ona tjestenina koju je Fleur ubacila u sebe zgrudala joj se u želucu dok se promatrala kako mu trči u naručje. Sjetila se čvrstoće njegovih prsa i dodira usnica. Sjetila se njegovoga smijeha, njegovih šala, načina na koji ju je tako čvrsto držao da je pomislila kako je nikada neće pustiti.

Stegnulo ju je u prsima. Nije više ni jednog trenutka mogla ostati u Grenoblu. Morala je otići. Sutra. Večeras. Sad odmah.

Posljednje sto je čula dok je trčala van iz kina bio je Jakeov glas. — Kad si se tako proljepšala, Lizzie?

Bježi. Morala je trčati dok ne nestane, čak i od same sebe.

Alexi je sjedio za stolom u kožnoj fotelji u svojoj radnoj sobi i pripaljivao cigaretu, posljednju od pet koliko je sebi odredio da može dnevno popušiti. Točno u tri sata popodne, svakoga petka, stizala su mu izvješća, ali on je uvijek čekao do večeri kad ostane sam da ih prouči.

Fotografije pred njim bile su veoma slične onima koje su mu bile slane tijekom nekoliko posljednjih godina. Ta ružno izbrijana kosa, iskrzane traperice, oguljene kožne čizme. Pa sva ta debljina. Za nekoga tko bi trebao biti na vrhuncu ljepote, izgledala je odvratno.

Bio je posve uvjeren da će se vratiti u New York i ponovno započeti karijeru, ali iznenadila ga je svojim ostankom u Francuskoj. Lyon, Aix-en-Provence, Avignon, Grenoble, Bordeaux, Montpellier... sve gradovi sa sveučilištima. Naivno je vjerovala kako se može sakriti od njega u anonimnim hrpama studenata. Kao da je takvo što bilo moguće.

Nakon šest mjeseci počela je pohađati nastavu na nekim sveučilištima. U početku je bio zbunjen njezinim izborom tečajeva; predavanja o računarstvu, ugovorno pravo, anatomija, sociologija. Na kraju je otkrio obrazac i shvatio kako bira samo ona predavanja koja su se održavala u velikim dvoranama u kojima su bili mali izgledi da će netko otkriti kako nije prijavljena kao studentica. Službeno se upisati nije dolazilo u obzir, zato što nije imala novca. Za to se on pobrinuo.

Pogled mu je kliznuo niz popis smiješnih fizičkih poslova koje je obavljala kako bi se

izdržavala u protekle dvije godine: pranje posuda, čišćenje konjušnica, konobarenje. Katkad je radila za fotografe, ali ne kao manekenka... takva zamisao sad je bila apsurdna... već je postavljala svjetla i opremu. Nesvjesno je otkrila jedino čime se mogla braniti od njega. Sto je mogao oduzeti osobi koja nije imala ništa?

Čuo je korake i brzo zavukao fotografije natrag u kožnati fascikl. Kad ih je spremio na sigurno, prišao je vratima i otključao ih.

Belindina kosa bila je zamršena od spavanja i maškara razmazana. — Ponovno sam sanjala Fleur — prošaptala je. — Zašto stalno sanjam? Zašto ne ide na bolje?

-Zato što se držiš toga — rekao je. — Ne želiš je otpustiti iz misli.

Belinda mu je stisnula ruku, preklinjući ga: - Ti znaš gdje je. Reci mi, molim te.

-Štitim te, *cherie*. — Svojim hladnim prstima prelazio joj je niz obraz. — Ne želim te izložiti mržnji tvoje kćeri.

Belinda ga je napokon ostavila samoga. Vratio se stolu i ponovno proučio izvješće, a potom ga zaključao u sefu zidu. Zasad Fleur nije imala ništa vrijedno što joj je mogao uništiti, ali doći će vrijeme kad će imati. Bio je on strpljiv čovjek koji će čekati, pa makar godinama potrajalo.

Zvono na ulaznim vratima foto trgovine u Strasbourgu zaci-likalo je baš kad je Fleur odložila posljednju kutiju s filmom na policu. Još uvijek se trzala kad bi začula neočekivanu buku, premda su prošle dvije i pol godine otkad je napustila Pariz. Samu sebe je uvjerala kako bi je Alexi dosad već bio našao da ju je želio naći. Bacila je pogled na zidni sat. Njezin poslodavac imao je posebnu izložbu dječjih fotografija pa su cijeli tjedan imali posla, ali nadala se da je za to popodne gužva gotova i da se još stigne vratiti na predavanje iz ekonomije. Brišući prašnjave ruke o hlače razmaknula je zastor koji je malu prostoriju za primanje dijelio od studija.

S druge strane stajala je Gretchen Casimir. — Mili Bože — uskliknula je.

Fleur je osjećala kao da joj je netko prsa stegnuo škripom.

- Mili Bože - ponovila je.

Fleur se samoj sebi rekla kako je neizbježno bilo da je netko nade... trebala je biti zahvalna sto je toliko dugo potrajalo... ali nije osjećala zahvalnost. Osjećala se u zamci i uspaničena. Nije toliko dugo trebala ostati u Strasbourgu. Četiri mjeseca bilo je predugo.

Gretchen je skinula sunčane naočale. Pogledom je prešla po Fleureinoj figuri. — Izgledaš kao debeljuca. Takvu te nikako ne mogu iskoristiti.

Kosa joj je bila duža od one kakva je Fleur ostala u sjećanju i crvenkastostenjasta nijansa bila je intenzivnija. Njezine sa-lonke izgledale su kao model Mario of Florence, platneni kostim bež boje bio je sasvim sigurno Perry Ellis, a šal *de rigueur* Hermes. Fleur je bila gotovo zaboravila da takva odjeća uopće postoji. Mogla je šest mjeseci živjeti od onoga sto je Gretchen imala na sebi.

Sigurno si dobila dvadeset kilograma. A tek ta kosa. Ne bih te mogla prodati ni časopisu *Field and Stream*.

Fleur je iz naftalina pokušala izvući onaj svoj stari cerek, ali nije joj odgovarao licu. — Nitko to od tebe i ne traži — rekla je napeto.

— Ta ludorija stoji te pravo bogatstvo — rekla je Gretchen. — Raskinuti ugovori. Tužbe.

Fleur je pokušala zavući ruku u džep traperica, ali tkanina je bila tako čvrsto nategnuta da je uspjela zagurati samo palac. Ali nije marila. Da je kao nekada imala šezdeset pet kilograma bila bi izgubila i onaj najmanji osjećaj sigurnosti. — Pošalji račun Alexiju — rekla je. — On ima dva milijuna mojih dolara koji bi taj trošak trebali pokrili. Ali pretpostavljam da si to već doznala. - Alexi je znao gdje je ona. On je bio taj koji je ovamo poslao Gretchen. Prostorija se sručila na nju.

— Vodim te natrag u New York — rekla je Gretchen — i vraćam te na farmu debelih. Proći će mjeseci prije nego se vratiš u formu za posao. Ta tvoja grozna kosa će ti naštetiti i mislim

da ti ne mogu platiti staru cijenu, a ne vjerujem ni da će ti Parker odmah moći ponuditi novi film.

— Ne vraćam se — rekla je Fleur. Osjećala se neobično govo-reći engleski.

— Naravno da se vraćaš. Pogledaj to mjesto. Ne mogu vjerovati da uistinu tu radiš. Moj Bože, nakon što se pojavio *Sunday Morning Eclipse* tražili su te neki vrhunski redatelji u Holly-woodu. — Zagurala je ručku svojih sunčanih naočala u džep jakne tako da su stakla visjela okrenuta prema van. — Ta glupa svađa između tebe i Belinde trajala je dovoljno dugo. Majke i kćeri uvijek imaju problema. Nema razloga od toga praviti *takav* problem.

— Ne tiče te se to.

- Odrasti, Fleur. Ovo je dvadeseto stoljeće i nijedan muškarac nije vrijedan toliko da razdvoji dvije žene kojima je stalo jednoj do druge.

Dakle, to su svi oni mislili, kako su se ona i Belinda posvađale oko Jakea. Gotovo da više nije ni pomišljala na njega.

Povremeno bi u nekom časopisu vidjela njegovu sliku, obično se mrštio na novinara koji bi mu zadirao u privatnost. Katkad je bio s nekom lijepom ženom i tada bi u želucu uvijek osjetila nelagodu. Kao kad neočekivano pređete preko tijela mrtve mačke ili ptice. Leš vam nije mogao nauditi, ali ipak vas je navodio na to da poskočite.

Jakeova glumačka karijera bila je snažnija no ikad, ali premda mu je *Sunday Morning Eclipse* donio Oskara za scenarij, prestao je pisati. Činilo se da nitko nije znao razlog tomu, a Fleur nije marila za to.

Gretchen se nije ni trudila prikriti prezir. — Pogledaj se, dva-desetogodišnjakinja, skrivaš se negdje Bogu iza leda i živiš kao siromah. Lice ti je sve što imaš, a ti daješ sve od sebe da ga uništiš. Ako me ne poslušаш, jednoga jutra probudit ćeš se stara i sama, zadovoljna sa svim mrvicama koje uspiješ pokupiti. To želiš? Jesi li toliko samodestruktivna?

Je li bila? Njezin najgori strah se izgubio. Mogla je čak pogledati sliku Alexija i Belinde u novinama s izvjesnim odmakom. Naravno, njezina majka mu se vratila. Alexi je bio jedan od najutjecajnijih muškaraca u Francuskoj, a Belindi je biti u središtu pozornosti javnosti bilo potrebno onoliko koliko je drugim ljudima potreban kisik. Katkad je Fleur razmišljala o povratku u New York, ali više nikada ne bi mogla raditi kao manekenka, pa što bi onda radila tamo? Debljina ju je činila sigurnom i bilo joj je lakše nekako se probijati kroz sadašnjost nego hrliti u neizvjesnu budućnost. Lakše joj je bilo zaboraviti na djevojku koja je bila odlučila navesti sve da je zavole. Više joj nije bila potrebna ljubav drugih ljudi. Nije joj bio potreban nitko, osim nje same.

— Ostavi me na miru — rekla je Gretchen. — Ne vraćam se.

— Nemam namjeru otići sve dok...

— Odlazi.

— Ne možeš nastaviti živjeti tako kao... -Van!

Gretchen je pustila da joj pogled klizne preko ružne muške košulje nad napetim trapericama. Odmjeravala ju je, procjenjivala, i Fleur je točno osjetila trenutak kad je Gretchen Casimir zaključila da ona više nije vrijedna truda.

— Ti si gubitnica - rekla je. - Otužno, za žaliti, živiš nikakvim životom. — Bez Belinde si ništa.

Otrov u Gretchenenim riječima nije ih učinio ništa manje istinitim. Fleur nije imala ambicija, ni planova, ni ponosa zbog postignuća... ničega osim nijemoga refleksa opstanka. Bez Belinde bila je nitko i ništa.

Nakon sat vremena pobjegla je iz foto trgovine i ukrcala se na sljedeći vlak koji je odlazio iz Strasbourga.

Fleurin dvadeset treći rođendan došao je i prošao. Tjedan dana prije Božića ubacila je nekoliko stvari u valjkastu putnu torbu, uzela svoju Eurail propusnicu, napustila Lille i ukrcala se na vlak za Beč. Francuska je bila jedina zemlja u Europi u kojoj je mogla raditi

legalno, ali morala je na nekoliko dana pobjeći jer bi se u protivnom bila ugušila. Više se nije mogla ni sjetiti kako je to bilo biti vitak i snažan i kako je to ne brinuti za plaćanje najamnine otrcane sobe sa zahrđalim sudoperom i vlažnim mjestima na stropu.

Beč je izabrala prema raspoloženju, nakon što je pročitala *Svijet po Garpu*. Mjesto s medvjedima na biciklu s jednim kotačem i čovjekom koji može hodati na rukama činilo joj se pravim. Našla je jeftinu sobu u jednom starom bečkom pansionu s pozlaćenim dizalom u obliku krletke, za koje joj je pazikuća rekao da su ga Nijemci uništili tijekom rata. Nakon što je svoju valjkastu putnu torbu dotegnila do šestoga kata, otvorila je vrata minijaturne oskudno namještene prostorije i zapitala se na koji je rat mislio. Skinula je sa sebe odjeću i preko glave navukla prekrivač, i dok je vjetar lupao prozorima i dizalo škripalo, zaspala je.

Sljedeće jutro prošetala je dvorcem Schonbrunn, a potom ručala u jeftinom restoranu Leupold blizu Rooseveltplatz. Konobar je pred nju stavio tanjur s malim austrijskim knedlama, poznatijim kao *nockerln*. Bile su ukusne, ali mučila se progutati ih. Nije bilo ni medvjeda ni bicikla s jednim kotačem u Beču, a ni ljudi koji su hodali na rukama, samo isti stari problemi koji se nikakvim bijegom nisu mogli riješiti. Nikada nije bila najhrabrija, najbrža ni najsnažnija. Sve je to bila samo iluzija.

Kišni ogrtač marke Burberry i aktovka Louis Vuitton okrnuli su joj stol u prolazu, a potom se vratili natrag. — Fleur? Fleur Savagar?

Trenutak je bio potreban da u čovjeku koji je stajao pred njom prepozna Parkera Daytona, svog bivšeg agenta. Prešao je četrdeset i imao jedno od onih lica koja su izgledala kao da ih je savršeno oblikovao božanski kipar koji je, prije nego se glina osušila, gurnuo šaku prema unutra. Čak ni uredno podslišana rida brada koju je pustio da izraste otkad ga je posljednji put vidjela nije mogla potpuno sakriti ne baš impresivnu bradu ni izravnati njegov spljošteni nos. Nikada nije voljela Parkera. Belinda ga je izabrala da brine o Fleureinoj filmskoj karijeri, po Gretchenenoj preporuci, ali ispostavilo se da je u to vrijeme on bio Gretchenin ljubavnik, a ne član nekog značajnijeg kruga agenata. Ali prema onome što su pokazivale Vuitton aktovka i cipele Gucci, činilo se da mu je posao išao dobro.

— Izgledaš usrano. — Ne čekajući poziv sjeo je njoj sučelice i odložio aktovku na pod. Zurio je u nju. Uzvratila mu je zurenjem. Odmahnuo je glavom. — Gretchen je masu love potrošila da riješi manekenske ugovore koje si ti prekršila. Rukom je kuckao po stolu i imala je osjećaj da bi najradije bio izvadio računalo i otipkao joj da vidi brojke.

— Gretchen to ni penija nije stajalo — rekla je. — Sigurna sam da je Alexi mojim novcem platio te račune, a ja sam si to mogla priuštiti.

Slegnuo je ramenima. — Ti si jedan od razloga zbog kojih se ja sad držim glazbe. — Pripalio je cigaretu. — Menadžer sam Neon Lynxima. Sigurno si čula za njih. Najbolja su američka grupa. Zbog toga sam u Beču. - Prtljao je tražeći nešto po džepovima i napokon izvukao ulaznicu. — Dođi večeras na koncert i budi moj gost. Tjednima smo već rasprodani.

Vidjela je plakate zalijepljene po cijelome gradu. Večeras je bio uvodni koncert na njihovoj prvoj europskoj turneji. Uzela je ulaznicu i u mislima već preračunala što bi mogla dobiti za nju da je preproda. - Ne vidim te kao rock menadžera.

- Ako je rock grupa uspješna, to ti je kao da si dobio dozvolu za tiskanje novca. Kad sam ih otkrio, Lynxi su svirali u jednom trećerazrednom klubu na obali New Jersey. Znao sam da imaju ono nešto, ali nisu to bili na pravi način upakirali. Nisu imali nimalo stila, znaš što time želim reći. Mogao sam ih predati nekom menadžeru, ali u to vrijeme posao nije išao baš sjajno pa sam odlučio, dovruga, sam ću se okušati. Načinio sam neke izmjene i stavio ih na papir. Bit ću ti iskren, očekivao sam da će postići veliki uspjeh, ali ne baš toliki. Imali smo nemire u dva grada na posljednjoj turneji. Ne bi vjerovala...

Mahnulo je nekome iza nje i priključio im se još jedan muškarac. Možda je bio tek zašao u tridesete. Imao je gustu čupavu kosu i nosio **Fu Manchu*** brk.

* Fu Manchu brk — brk koji se spušta s krajeva gornje usnice.

- Fleur, ovo je Stu Kaplan, menadžer turneje Neon Lynxa.

Fleur je osjetila olakšanje kad joj se učinilo da je nije prepoznao. Čovjek je naručio kavu, a potom se Parker okrenuo prema Stuu. — Je si li se pobrinuo za ono?

Stu je povukao svoj Fu Manchu brk. — Pola sata proveo sam na telefonu razgovarajući s tom prokletom agencijom za zapošljavanje prije nego sam našao nekoga tko govori engleski. Potom su mi rekli kako bi tek za tjedan dana mogli imati djevojku za mene. Pa mi ćemo zaboga sljedeći tjedan već biti u Njemačkoj.

Parker se namrštio. - Neću se miješati, Stu. Ti si taj koji će morati raditi bez tajnice na ovoj turneji.

Razgovarali su nekoliko trenutaka nakon čega se Parker ispričao i otišao u muški zahod, a Stu se okrenuo prema Fleur. — On ti je prijatelj?

- Bolje reći stari poznanik.

- Koji je to jebeni diktator. »Neću se miješati, Stu.« Dodavo-la, pa nisam ja kriv što joj je netko napravio dijete.

- Tvojoj tajnici?

Sažaljivo je kimnuo zagledan u svoju kavu i objesio svoj Fu Manchu brk. — Ponudio sam joj da ćemo joj platiti pobačaj i sve ostalo, ali rekla je da se vraća natrag u Sjedinjene Države da joj to propisno obave. — Stu je podigao pogled i optužujući se zagledao u Fleur. Zaboga miloga, pa ovo je Beč. — Freud je odavde, nije li? Sigurno imaju dobre liječnike u Beču. Svašta joj je palo na um, ali na kraju ništa nije rekla. Zagun-dao je. — Ma ne bi to bio tako veliki problem da se to dogodilo u Pittsburgu ili negdje drugdje, ali u jebenom Beču...

— A sto je zapravo posao tajnice na turneji? — Ipak je progovorila protiv svoje volje. Lutala je, kao obično.

Stu Kaplan ju je prvi put pogledao pokazujući pravu iskru zanimanja. — Lagan posao...

odgovara na telefonske pozive, dvaput provjerava dogovore, malo ispomaže grupi. Ma ništa teško. — Otpio je gutljaj kave. — Ti... govoriš li... hm... imalo njemački?

I ona je otpila gutljaj. — Malo. — Govorila je još talijanski i španjolski.

Zavalio se na naslon stolca. — Za to mjesto plaća je dvjesto dolara tjedno, stan i hrana osigurani. Zanima te?

Radila je posao konobarice u Lilleu. Imala je predavanja i jeftinu sobu, i više ništa nije činila naprasno. Ali ovo joj se učinilo sigurnim. Drukčijim. Mogla bi se time pozabaviti mjesec dva. Dok ne nade nešto bolje. — Prihvatit ću.

Stu je izvukao posjetnicu. — Spakiraj kovčege i za sat i pol nađemo se u Interkontinentalu. Nešto je našvrljao na posjetnicu i ustao. - Tu je broj apartmana. Reci Parkeru da se vidimo tamo.

Parker se vratio za stol i Fleur mu je ispričala što se dogodilo. Nasmijao se. — Ne možeš ti raditi taj posao.

— Zašto ne?

— Ne bi ti to mogla podnijeti. Ne znam što ti je Stu rekao, ali biti tajnica turneje u nekoj grupi nije lak posao, a kad je riječ o grupi poput Neon Lynxa, onda je taj posao tim teži.

Eto, bilo je to otvoreno priznanje kako ona bez Belinde ne vrijedi ništa. Trebala bi otići i na sve to zaboraviti, ali ono što je bilo samo nagona reakcija odjednom joj je postalo važno. - Radim ja teške poslove.

Zaštitničkiju je potapkao po ruci. — Dopusti da ti nešto objasnim. Jedan od razloga zbog kojih Neon Lynxi ostaju u vrhu je taj što su ti bahati nitkovi razmaženi. To je njihov imidž i, da budem iskren, ja ga još potičem. Njihova bahatost velikim je dijelom to što ih čini sjajnim dok sviraju. Ali isto to čini ih nemogućima za suradnju. A tajnica turneje nije nešto što bi se moglo nazvati prestižnim radnim mjestom. Budimo otvoreni. Naviknuta si izdavati, a ne izvršavati naredbe.

Parker Dyton je mnogo znao. Nije popuštala. Već je bila zaboravila na to koliko je

tvrdoglava. — Mogu ja to obavljati.

Muškarac koji nije imao smisla za humor ponovno se nasmijao. — Nećeš ni sat vremena izdržati. Ne znam što se s tobom prije tri godine dogodilo, ali dobro si se sjebala. Dat ću ti besplatan savjet. Izbjegavaj sve što deblja, a potom nazovi Gretchen i vrati se natrag pred kamere.

Ustala je. — Stu Kaplan može zaposliti vlastitu tajnicu turneje, je li tako?

— U normalnim okolnostima, ali...

— Onda dobro. Ponudio mi je posao i ja ga prihvaćam. Izišla je iz restorana prije nego je uspio bilo što drugo reći, ali na pola puta niz ulicu morala se nasloniti uz jednu zgradu kako bi došla do daha. Sto je to činila? Samu sebe je uvjerala kako je to sigurno, kako je to samo tajnički posao, ali ubrzano lupanje srca nije usporavalo.

Kad je nakon sat vremena ušla u apartman Interkontinentala osjećala se kao da je ušla u **Bedlam**. Skupina novinara razgovarala je s Parkerom i dvojicom ekstravagantno odjevenih mladića za koje je pretpostavila da su članovi grupe. Konobari su na kolicima uvezli hranu i tri telefona istodobno su zazvonila. Odjednom je postala svjesna ludosti na koju je pristala. Morala je otići odavde, ali Stu je već podigao dvije telefonske slušalice i davao joj znak da podigne treću.

Javila je nesigurnim glasom. Bio je to direktor hotela u Munchenu u kojemu je grupa sljedeće večeri odsjedala. Rekao joj je kako je čuo priče o uništenju dva hotelska apartmana u Londonu i uz žaljenje joj priopćio kako Neon Lynxi više nisu dobrodošli u njegovu ustanovu. Stavila je ruku preko slušalice i rekla Stuu što se dogodilo.

U trenu je shvatila kako ljubazni Stu Kaplan iz kafića nije isti čovjek koji je stajao pred njom. — Reci mu da je to bio Rod Stewart, zaboga miloga! Koristi malo taj svoj jebeni mozak i ne gnjavi me tim bezveznim sranjima. — Bacio je prema njoj podložak s papirima koji ju je lupio po čuknjevima. — Dvapat provjeri dogovore dok ga imaš na vezi. Sve dvapat provjeravaj, a nakon toga provjeri još jednom.

Stegnulo ju je u želucu. Nije mogla. Nije mogla raditi s nekim tko je vikao na nju i očekivao da zna raditi nešto što joj nikada prije nije bilo objašnjeno. Parker Dayton joj se samodopadno osmjehnuo, kao da je time želio rećijesam-li-ti-rekao. Kad se okrenula od njega uhvatila je svoj odraz na drugom kraju prostorije. Zrcalo koje je visjelo iznad počivaljke bilo je iste veličine kao one uvećane fotografije koje je Belinda objesila na zidove apartmana u New Yorku. Činilo joj se da ta preuveličana lijepa lica nikada nisu pripadala njoj. Ali nije ni ovaj bolesni blijedi napeti izraz lica koje je piljilo u nju.

Čvršće je stisnula slušalicu među znojne dlanove. — Oprostite što ste čekali, ah ne možete krivnju za štetu svaliti na Neon Lynxe koji to nisu učinili. - Glas joj je zvučao slabašno jer joj je nedostajalo zraka. Brzo je uzdahnula, a potom se bacila na sustavno uništenje karaktera Roda Stewarta. Kad je završila s razgovorom odlučno se dala na proučavanje zadataka prema uputama na oglasnoj ploči, a potom prešla na detaljne dogovore oko odvoženja prtljage i hrane. Kad joj je direktor hotela prenio informacije i kad je shvatila da ga je uspjela uvjeriti da se predo-misli, osjetila je navalu silnog zadovoljstva koje je bilo više nego nesrazmjerno u odnosu na to sto je učinila.

Spustila je slušalicu i telefon je ponovno zazvonio. Jedan iz pratnje glazbenika na turneji bio je uhićen zbog droge. Ovaj put pripremila se na Stuoovo vikanje.

— Zaboga miloga, pa zar ništa ne znaš riješiti. — Dograbilo je jaknu. — Pobrini se za ovo ovdje dok ja tog kučkinoga sina ne izvučem iz zatvora. Da ti još i to kažem... Toj kretenskoj austrijskoj policiji bolje bi bilo da govore engleski. — Ponovno je bacio drugi podložak prema njoj. — Evo ti rasporeda i dogovora. Stavi pečat na propusnice za Vip osobe i nazovi

* Bedlam — naziv za staru psihijatrijsku bolnicu u Ujedinjenom Kraljevstvu. Kaotična, bučna atmosfera, »ludnica«.

Munchen da se pobrinu za prijevoz iz zračne luke. Zadnji put ostali smo bez dovoljnog broja limuzina. Provjeri i za čarter iz Rima. Dogovori da nam osiguraju zamjenu. — Dok je odlazio prema vratima nije je prestajao bombardirati naputcima.

Obavila je još osam telefonskih poziva i pola sata provela u razgovoru sa zrakoplovnim tvrtkama i tek tad shvatila da je je još uvijek bila u kaputu. Parker Dayton ju je upitao nije li joj već dosta. Zaškrgutala je zubima rekavši mu da se sjajno zabavlja, ali čim je izišao iz apartmana, skljojkala se na stolac. Parker je za tri dana napuštao turneju i vraćao se u New York. Toliko je morala izdržati. Tri dana.

Odvojila je nekoliko minuta između telefonskih poziva kako bi proučila reklamni materijal, i kad je glavni gitarista iz Neon Lynxa ušao, prepoznala je u njemu Petera Zabela. Bio je tek zašao u dvadesete, nizak i zbijen u tijelu, imao je kovrčavu crnu kosu do ramena. Dvije naušnice krasile su mu desnu ušnu resi-cu, jedna je bila golemi dijamant, a druga dugačko bijelo pero. Zamolio ju je da nazove njegovoga brokera u New Yorku. Brinuo je za svoju Anacondu Cooper.

Kad se skinuo s telefona zavalio se na kauč i čizmama oslonio na stol za kavu. Imale su Lucite potpetice od sedam centimetara s utisnutom zlatnom ribicom. — Ja sam ti jedini u bendu koji se brine za budućnost - rekao je iznenada. - Ostali dečki misle kako će ovo vječno trajati, ali ja znam da to tako ne ide, pa stvaram portfelj.

- Vjerojatno ispravno razmišljaš. — Uzela je propusnice za pro-stor iza pozornice i počela na njih udarati pečat.

- I te kako ispravno razmišljanje. A kako se ti ono zoveš? Oklijevala je. — Fleur.

- Činiš mi se poznatom. — Lezbijka si?

- Nisam trenutno. — Udarila je pečat na VIP propusnicu. Ko-ga je ona to mislila da zavarava? Tri dana činila su joj se prava vječnost.

Peter je ustao i krenuo prema vratima. Odjednom se zaustavio i okrenuo. — Znam gdje sam te vidio. Bila si manekenka ili tako nešto. Moj mlađi brat je imao tvoj plakat u svojoj sobi i igrala si u onome filmu koji sam gledao. — Fleur... kako ti je ono prezime?

— Savagar — prisilila se reći. — Fleur Savagar.

— E, da. Tako je. — Činilo se da ga se nije dojmila. Potegnuo je naušnicu s bijelim perom. — Cuj, nadam se da mi nećeš zamjeriti što to govorim, ali da si imala portfelj imala bi nešto na što se možeš osloniti nakon što propadneš.

— Zapamtit ću to za ubuduće. — Vrata za njim su se zatvorila i shvatila je da se prvi put u nekoliko tjedana osmjehnula. Barem među ovom ekipom Zlatna Djevojka nije bila nikakva novost. Osjećala je kao da ima više zraka za disanje.

Turneja je te večeri započinjala u sportskoj areni sjeverno od Beča i kad se Stue vratio s grješnim tipom koji je bio pratnja glazbenicima nije joj ostala ni sekunda za razmišljanje.

Najprije su se pomiješale karte, a potom sat vremena poziva upozorenja upućenih grupi.

Morala je rano biti u predvorju da dvaput pro vjeri prijevoz i pobrine se za napojnice. Potom je morala obaviti drugu rundu telefonskih razgovora s članovima grupe i reći im da su limuzine spremne. Stu je zbog svega vikao na nju, ali čini se kako je vikao na sve, osim na članove grupe, pa je nastojala ne obzirati se na to. Koliko je ona uspjela shvatiti, postojala su samo dva ključna pravila: truditi se da grupa bude sretna i sve dvostruko provjeravati.

Dok su članovi grupe Neon Lynx ulazili u predvorje, jednog po jednog ih je prepoznavala.

Petera Zabela je već bila upoznala. Kyle Light svirao je bas gitaru i nije ga bilo teško uočiti.

Imao je rijetku plavu kosu, beživotne oči i izgubljen pogled. Frank LaPorte, bubnjar, bio je ratoborna ridokosa osoba s limenom Budweisera u ruci. Simon Kale, na klavijaturama, bio je crnac najokrutnijega izgleda, kakvoga dotad nikada nije vidjela u ži-votu, obrijane nauljene glave, sa srebrnim lancima na pretjerano razvijenim prsima i nešto sto je sumnjivo izgledalo poput mačete visjelo mu je s pojasa.

- Gdje je taj jebeni Barry? - vikao je Stu. - Fleur, idi gore i dovedi dolje tog kućkinog sina.

Nemoj ga molim te k'o Boga ničim uzrujati.

Fleur je oklijevajući krenula prema dizalu i luksuznom apartmanu na vrhu hotela pjevača Barryja Noya. U promotivnom materijalu reklamirali su ga kao novoga Micka Jaggera. Imao je dvadeset četiri godine i na fotografijama je imao dugačku žuć-kastosmeđu kosu i mesnate stalno nacerene usne. Iz dijelova razgovora shvatila je da je Barry »težak«, ali nije si dopustila previše mozgati o tome što bi to moglo značiti.

Pokucala je na vrata njegovoga apartmana, i kad se nitko nije javio, pokušala je zakrenuti okruglom kvakom i otvoriti ih. Bila su otključana. — Barry?

Ležao je izvaljen na kauču i nadlakticom zaklanjao oči dok mu je žućkastosmeda kosa visjela preko jastuka na kauču i spuštala se prema tepihu. Nosio je iste satenske hlače kao ostali članovi grupe, osim što su njegove bile Day Glo narančaste s crvenim šljokičastim zvijezdama strateški postavljenim na raskorak.

- Barry? Poslao me Stu po tebe. Limuzine su tu i spremni smo krenuti.

- Ne mogu svirati večeras. - Ajoj. A zašto?

- Depresivan sam. — Otegnuto je uzdahnuo. — Jebote, kunem se da nikada nisam bio tako depresivan u cijelom svom životu. Ne mogu pjevati kad sam u depresiji.

Fleur je bacila pogled na svoj sat, muški zlatni Rolex koji joj je Stu posudio to popodne. Imala je pet minuta vremena. Pet

minuta dva i pol dana. — A zašto si depresivan?

Prvi put ju je pogledao. — Tko si ti?

- Fleur. Nova tajnica turneje.

- O, da, Peter mi je rekao za tebe. Nekada si bila velika film-ska zvijezda, tako nešto. —

Ponovno je rukom zaklonio oči. — Kažem ti, život je pravo sranje. Mislim da sam sad *uistinu* seksi. Mogu imati svaku ženu koju poželim, ali ta kučka Kissy mota me oko maloga prsta. Kladio bih se da sam danas stotinu puta zvao New York, ali nisam mogao dobiti vezu ili mi se ona nije javljala na telefon.

— Možda je bila vani.

— Da. Sigurno je bila vani. Vani s nekim pastuhom.

Imala je četiri minute. — Koja bi to žena pri zdravoj pameti izišla s drugim kad bi mogla imati tebe? - rekla je, premda je pomislila kako bi svaka žena koja ima imalo zdrave pameti prije izišla s pingvinom nego s njim. - Kladim se da si zvao u pogrešno vrijeme. Vremenske zone su zbunjujuće. Zašto je ne pokušáš nazvati nakon koncerta? Bit će rano jutro u New Yorku. Tad ćeš je sigurno dobiti.

Izgledalo je da se zainteresirao. — Misliš?

— Sigurna sam u to. — Tri i pol minute. Budu li morali čekati dizalo, naći će se u neprilici.

— Eto, čak se nudim nazvati umjesto tebe.

— Doći ćeš ovdje nakon koncerta i pomoći mi uspostaviti vezu?

— Naravno.

Nacerio se. — Hej, pa to je sjajno. Hej, mislim da mi se počinješ sviđati.

— Dobro. Sigurna sam da ćeš mi se sviđjeti. — *Da ne bi, kretencino.* Tri minute. — Hajdemo dolje!

Barry joj je u dizalu između devetoga i desetoga kata predložio intimnost. Kad ga je odbila, namrštio se pa mu je rekla kako misli da možda ima neku spolnu bolest. Činilo se da ga je to zadovoljilo. Kad ga je uvela u predvorje, ostalo je bilo još samo trideset sekundi do polaska.

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Stigli su do prostora na kojemu se odigravao hokej na ledu. Pozornica je bila podignuta na jednom kraju klizališta i stotine obožavatelja bilo je nagurano na drvene barikade. Ignorirajući predgrupu zazivali su Barryja i njegov bend. Stu je prema Fleur bacio podložak za pisanje i naredio joj da sve još dvaput provjeri. Kad se iz prostora iza pozornice vratila gledati nastup, vrisak gomile postajao je zaglušujući. U trenutku kad je na uši stavila ružičaste gumene čepiće za uši koje joj je dao direktor pozornice, klizalište je utonulo u mrak. Kroz zvučnike je zagrmio glas koji je grupu najavio na njemačkome. Vrisak se pretvorio u čvrsti zvučni zid i četiri reflektora obasjala su pozornicu, poput rasprsnute atomske bombe. Snopovi svjetlosti su se sudarali i istrčali su Neon Lynxi.

Rulja je eksplodirala. Barry je skočio u zrak i kosa mu je zavijorila. Izvijao je bokovima pa se crvena šljokičasta zvijezda na rasporku hlača zapalila. Frank la Porte je vitlao štapovima za bubnjeve dok je Simon Kale udarao po klavijaturama. Fleur je vidjela kad se jedna mlada djevojka, kojoj nije bilo više od dvanaest, trinaest godina, onesvijestila preko barikade. Rulja je na-grnula na nju i nitko nije obraćao pozornost.

Glazba je bila agresivna i instinktivna, napadno seksualna i Barry Noy je rulji pjevao ne štedeći se. Kad je pjesma završila, rulja je nasrnula na barikade i mogla je vidjeti da su zaštitari postali nervozni. Reflektori su unakrižno poput mača blje-štali crvenom i plavom svjetlošću i grupa je prešla na sljedeću pjesmu.

Strahovala je da netko ne pogine. Jedan od onih iz pratnje glazbenika na turneji došao je gore i stao pokraj nje. — Je li to uvijek tako? — upitala je.

— Ma ne. Pretpostavljam da je to zato što smo naviknuti na Sjedinjene Države. Jebena rulja večeras je mrtva.

Nakon nastupa stajala je sa Stuom u podzemnoj garaži koju je konopima ogradila bečka policija i brojne limuzine. Izišli su članovi grupe, sva petorica mokra od znoja. Barry ju je uhvatio za ruku. — Moram razgovarati s tobom.

Dok ju je vukao prema prvoj limuzini, počela se opirati. Stu se zagledao u nju i sjetila se pravila broj jedan. Zadovoljiti grupu. U prijevodu to je značilo usrećiti Barryja Noya.

Uvukla se u limuzinu i privukao ju je na sjedalo pokraj sebe. Čula je zveket lanaca i k njima je ušao Simon Kale. Sjetila se kako je vitlao onom opasnom mačetom na pozornici i oprezno ga pogledavala. Pripalio je cigaru, okrenuo se i zagledao kroz prozor.

Limuzina je iz garaže izišla u gomilu vrištećih obožavatelja. Odjednom se jedna mlada djevojka probila kroz policijsku barikadu i potrčala prema automobilu, zadižući košulju dok je trčala, izlažući gole pubertetlijske grudi. Policajac ju je uhvatio. Barry nije obraćao pozornost.

— Sto ti se čini, kakav sam bio večeras? — Povukao je gutljaj iz limenke Buda.

— Bio si sjajan, Barry — odgovorila je koliko god je mogla iskrenije. - Uistinu sjajan.

— Misliš da nisam bio izvan forme večeras? Jebena rulja bila je mrtva.

— Ma ne. Uopće nisi bio izvan forme. Bio si sjajan.

— Da, u pravu si. — Iskapio je pivo i zgužvao limenku u šaci. - Volio bih da je Kissy mogla biti tu. Nije htjela u Europu sa mnom. Što ti to govori o tome kakva je drska nepouzdana glupača?

— To mnogo govori o njoj, Barry.

S druge strane limuzine začulo se prezrivo smijuljenje.

— Čime se Kissy bavi? — upitala je.

— Kaže da je glumica, ali nikada je nisam vidio na televiziji niti bilo gdje drugdje. Sranje, ponovno postajem depresivan.

Ako joj nešto nije trebalo, onda je to bio depresivni Barry Noy. — Onda je to vjerojatno to. Glumice koje pokušavaju na či posao ne mogu si priuštiti da odu iz grada kad god to požele. Mogle bi propustiti veliku priliku.

— Da, možda si u pravu. Hej, žao mi je zbog tvog VD-ja i svega ostaloga. Simon Kale je pogledao u nju i pomislila je kako je u njegovim očima ugledala tračak zanimanja.

— Hvala — rekla je tužno. — Dajem sve od sebe da sa svim izi-dem na kraj.

Trebala je biti spremna na urnebes u hotelskome predvorju, ali ni je bila. U hotelu su imali naredbu da ne daju nikakve podatke, ali žene su bile posvuda. Dok su se članovi grupe kretali prema dobro čuvanome dizalu, ugledala je Petera Zabela kako za ruku hvata neku prsatu crvenokosu. Frank LaPorte mjerkao je pjegavu plavušu, a potom pokazao prema njoj i njezinom pratitelju koji je žvakao žvakaću. Jedino se Simon Kale nije obazirao na gomilu žena.

— Ne mogu vjerovati — promrmljala je.

Stu ju je čuo. — Svi se nadamo da ne govore engleski. Tako barem nećemo morati razgovarati s njima.

— Odurno!

— To ti je rock and roll, dijete. Rokeri su kraljevi sve dok uspijevaju ostati na vrhu. — Stu je rukom obujmio sitno nakovrča-nu plavušu i zaputio se prema dizalu. Prije nego je ušao, dobacio joj je. — Drži se Barryja. Rekao mi je da mu se sviđaš. I provje-ri osobnu iskaznicu onim djevojkama koje su otišle s Frankom. Izgledale su mi mlade, a ne bih želio imati više nikakvih problema s policijom. Potom stupi u vezu s tom prokletom Kissy i potruđi se da se nade s nama sutra u Munchenu. Reci joj da ćemo joj platiti dvjesto pedeset dolara tjedno.

- Hej, to je pedeset dolara više nego mene.

— Ti si zamjenjiva, dijete. - Vrata dizala su se kliznuvši zatvorila. Naslonila se na visoki stup. Svijet rock and rolla.

Bio je jedan sat ujutro i bila je iscrpljena. Zaboravit će na Franka i njegove slijepe obožavateljice. Vjerojatno su zasluživali jedni druge. Zaboravit će na Barryja i njegovu glupu Kissy i otići na spavanje. Ujutro će reći Parkeru da je bio u pravu što se tiče nje. Nije mogla obavljati taj posao.

Ali kad su se vrata dizala zatvorila, zatekla se kako kuca po vratima apartmana Franka LaPortea.

Kad je provjerila identitet dvjema djevojkama koje su bile s njim, ljubazno im je poželjela laku noć i otišla. Pošla je dizalom još jedan kat više do Barryjevoga apartmana. Dok se vukla hodnikom pomislila je na lijepu hotelsku sobu koja ju je čekala. Topla voda, čiste plahte i centralno grijanje.

Čuvar ju je pustio da ude i bilo joj je lakše kad je vidjela da svi još imaju odjeću na sebi. Tri djevojke, od kojih joj se nijedna nije doimala posebno sretnom, kartale su. Barry je izvaljen na kauču gledao televiziju. Lice mu se ozarilo kad ju je ugledao. - Hej, Fleur, baš sam se spremao nazvati te u sobu. Mislio sam da si zaboravila. — Dograbio je novčanik sa stolića za serviranje kave i prebirao po njemu u potrazi za komadićem papira koji je gurnuo prema njoj. - Tu ti je Kissyn broj. Što kažeš na to da je nazoveš iz svoje sobe? Moram se malo naspavati.

Kad budeš odlazila, povedi sa sobom ove dvije fifice.

Stisnula je zube. — A koje to dvije?

— Ne znam. Vjerojatno one koje govore engleski. Petnaest minuta potom Fleur je ušla u svoju hotelsku sobu.

Razodjenula se i čeznutljivo zagledala u svoj krevet, a potom podignula slušalicu. Dok je čekala na uspostavu veze bacila je pogled na komadić papira koji je držala u ruci. Kissy Sue Christie. Bože.

Na petu zvonjavu javio joj se glas. Bio je prepoznatljivo južnjački i veoma ljutit. — Barry, kunem ti se Bogom...

— Nije Barry — rekla je brzo Fleur. — Gospodična Christie? -Da.

— Ovdje Fleur, nova tajnica za turneje Neon Lynxa.

— Je li vam Barry rekao da me nazovete?

— Zapravo...

— Nema veze. Samo mi prenesite poruku. — Mekanim bezvučnim glasom koji je odavao generacije dama s Juga, Kissy Sue Christie odverglala je popis uputa od kojih se većina ticala Barryja Noya i njegove anatomije. Kontrast između njezinoga glasa i odvratnih uputa bilo je previše za Fleur pa se nasmijala.

Taj zvuk joj je odjeknuo u ušima, zahrdao i nepoznat, poput umalo zaboravljene pjesme.

— Zabavljam li vas? — upitao je taj glas, južnjački hladan.

— Oprosti. Uistinu je kasno i toliko sam umorna da jedva držim oči otvorene. A... ti govoriš ono o čemu ja cijeli dan razmišljam. Taj čovjek je...

— ... ispljuvak žabe krastače — zaključila je Kissy Sue. Fleur se ponovno nasmijala, a potom pribrala. — Ispričavam

se što zovem tako kasno. Dobila sam naredbu.

— U redu je. Sto Stu sad nudi da bih došla tamo? Zadnji put nudio je dvjesto dolara tjedno.

— Sad se to popelo na dvjesto pedeset.

— Nemoj se zezati. K vragu, voljela bih i ja doći u Europu. Čak ću imati i nekakve praznike. Jedina mjesta izvan Južne Ka-roline koja sam vidjela su New York i Atlantic City, ali da ti budem iskrena, Fleur, odreći ću se muškaraca u potpunosti prije nego što ikada više odem s Barry Noyem u krevet.

Fleur se smjestila na krevet i razmislila. — Čuj, Kissy, možda postoji način...

Sljedećega jutra u šest i trideset Fleur je probudio telefonski poziv za buđenje. Očekivala je da će osjetiti onu poznatu težinu, no ovaj put je izostala. Nije spavala više od četiri sata, ali spavala je dubokim i mirnim snom. Nije bilo ni okretanja ni prevrtanja. Nije bilo onog iznenadnog lupanja srca. Nije bilo snova o ljudima koje je nekada voljela. Osjećala se... Sposobnom.

Zaleгла je na jastuke i dobrano se zamislila. Imala je uža-san posao. Ljudi su bili grozni... razmaženi, priprosti, i sasvim otvoreno nemoralni... ali preživjela je prvi dan i dobro obavila posao. I više nego dobro. Obavila ga je *sjajno*. Nisu joj priredili ništa što nije uspjela riješiti, uključujući Barryja Noya. Pokazat će ona Parkeru Daytonu.

Zaustavila se. Nije marila za Parkera Daytona. Nije marila ni za Alexija ni Belindu ni za bilo koga drugoga. Jedina osoba do čijeg joj je mišljenja bilo stalo bila je ona sama.

* * *

Dolazak grupe u Munchen bio je grozničav, izvan očekivanja, i Stu je to rješavao izderavajući se na nju. Ovaj put uzvratila mu je vikom, na što se namrgodio i rekao kako ne zna zbog čega se tako razljutila. Koncerti sljedeće dvije večeri bili su ponavljanje koncerta iz Beča, djevojke su se onesvješćivale na barikadama i hrpa slijepih obožavateljica čekala ih je u hotelskome predvorju.

Neposredno prije zadnjega koncerta Fleur je do zračne luke poslala limuzinu po dugoočekivanu gospodičnu Christie, ali na njezino razočaranje, vratila se prazna. Rekla je Barryju cia zrakoplov kasni, a potom sljedeća dva sata, dok je grupa imala nastup, bezuspješno pokušavala ući Kissy u trag. Konačno je to morala reći Stuu koji se izvikao na nju, rekavši joj da bi ona osobno trebala taj zajeb objasniti Barryju. Nakon koncerta Barry je to primio baš onako kako je očekivala.

Smirila ga je s nekoliko nepraktičnih obećanja, koja vjerojatno nije mogla ni održati, i povukla se u hotelsku sobu. Putem je u hodniku naišla na Simona Kalea. Na sebi je imao sive hlače i crnu svilenu košulju okrugloga ovratnika, i samo jedan zlatni lanac oko vrata. Bila je to najkonzervativnija odjeća koju je vidjela na nekome od njih, ne računajući Parkera, otkad

se priključila cirkusu Neon Lynxa, ali pretpostavila je da u jednom od džepova ima džepni nožić na preklop.

Zaspala je isti tren čim je spustila glavu na jastuk, da bude nakon samo sat vremena probudio telefonski poziv direktora hotela koji joj je rekao da se gosti žale na buku koja dopire s petnaestoga kata. — Nisam mogao doći do Herr Sue Kaplana, madam, tako da vi to morate spriječiti.

Imala je već priličnu sliku o tome što je čeka kad je zakoračila u dizalo i zatekla Herr Sue Kaplana u nesvijesti, s praznom V.O. bocom i polovicom svog Fu Manchu brka obrijanoga. Trebalo je pola sata moljenja i laskanja da je puste da ude na zabavu u apartmanu u kojemu je broj osoba spao na dvadeset pet, što je, kako je zaključila, bilo najviše što je mogla učiniti. Prekoračila je preko Franka LaPortea dok je telefon nosila do ormara s namjerom da nazove predvorje i kaže im da ponovno postavite čuvaru u dizalo. Kad je izišla zapazila je da je Barry otišao s nekim ženama i zaključila kako se sad sigurno može vratiti u svoju sobu. Ali sad se bila posve razbudila, sutra je bio prekid putovanja i zaslužila je malo zabave... ili barem piće prije nego što ode na spavanje.

Nakon kratke borbe s čepom natočila je nekoliko centimetara šampanjca u čašu. Peter ju je pozvao k sebi da razgovaraju o OPEC-u, na opće zgražanje djevojaka koje su žudile za tim da im posveti pozornost. Baš kad je počela piti svoju drugu čašu šampanjca, začula je bijesno lupanje na vratima. Zagundavši, odložila je čašu i prešla preko apartmana. — Zabava je završena - povikala je kroz odškrinuta vrata.

— Pusti me da uđem! — Glas je bio ženski i činilo se očajjan.

— Ne mogu. — Fleur se našalila. Pravila o protupožarnoj zaštiti.

— Fleur, jesi to ti?

— Kako si... — Fleur je odjednom shvatila da je to glas sa snažnim južnjačkim naglaskom.

Otpustila je zasun i otvorila vrata.

Kissy Sue Christie bezglavo je upala u prostoriju.

Doimala se poput zgužvanoga slatkiša. Imala je kratke kovrče poput sladića, šećerne usne slatke poput jabuke i velike oči poput gumenoga bombona. Na sebi je imala crne kožne hlače i izrazito ružičastu majicu s poderanom naramenicom. Osim obilnih bujnih grudi sve ostalo na njoj bilo je sićušno. Osim toga, bila je neznatno naherena, jer joj je nedostajala jedna cipela s visokom potpeticom, ali čak i tako naherena Kissy Sue Christie izgledala je baš onako kako je Fleur oduvijek željela izgledati.

Kissy je na vrata navukla zasun i počela s razgledanjem. — Fleur Savagar — rekla je. — Imala sam čudan osjećaj preko telefona da si to ti, premda mi nisi rekla prezime. Ja sam ti lakši duševni bolesnik. — Provjerila je bravu. — Očajnički pokušavam izbjeći jednoga pilota Lufthanse. Bila bih ja tu ranije, ali bila sam neočekivano spriječena. — Osvrtala se po apartmanu. — Reci mi da sam sretnica i da Barry nije tu.

— Sretnica si.

— Pretpostavljam da je previše nadati se da je večeras nesretnim slučajem poginuo od električne struje ili da ga je nešto drugo zadesilo?

— Nijedna od nas dvije nema te sreće. — Fleur se odjednom sjetila svojih obveza. — Gdje ti je prtljaga? Nazvat ću ih dolje pa neka te netko odvede do tvoje sobe.

— Zapravo — rekla je Kissy — moja soba je već zauzeta. — Po-tegnula je poderanu naramenicu na ružičastoj majici. — Ima li neko mjesto na kojemu možemo razgovarati? Ne bih odbila ni poziv na piće.

Fleur je dograbila bocu šampanjca, dvije čaše i Kissy. Imala je poriv da zagura Kissy u džep. Jedino mjesto koje nije bilo zauzeto bila je kupaonica, pa ih je obje zaključala i sjele su na pod. Dok je ona točila šampanjac, Kissy je zbacila preostalu cipelu. - Najiskrenije ću ti reći, mislim da sam pogriješila kad sam mu dopustila da me otprati do sobe.

Fleur je osjetila divljačko probadanje. - Pilota Lufthanse?

Kissy je kimnula. — Započelo je kao neobvezno očijukanje, ali rekla bih daje izmaknulo kontroli. — Otmjeno je pijucka-la šampanjac, a potom vrškom ružičastoga jezika oblizala gor-nju usnicu. — Znam da će ti ovo zvučati čudno, ali kao što sam ti već rekla, ja sam lakši duševni bolesnik i imam silan osjećaj da ćemo se sprijateljiti. Mogla bih ti odmah na početku reći... imam sitni problemčić s promiskuitetom.

To je već imalo naznaku zanimljivoga razgovora pa se Fleur još udobnije smjestila naslonivši se na bočnu stranu kade. -Koliko sitan?

— Ovisi o tome kako na to gledaš. — Kissy je ispod sebe pod-motala stopala i naslonila se na vrata. — Voliš li muškarčine?

Fleur je dotočila piće u šalicu i razmislila o tome. — Čini mi se da sam trenutno slobodna od muškaraca. Nekako neutralna, znaš što želim reći.

Kissy je razrogačila svoje poput gumenih bombona oči. - Ajme, nemoj, baš mi je žao.

Fleur se hihotala. Je li to bilo zbog šampanjca, Kissy ili kasnih sati, nije znala, ali bila je sita mržnje koju je osjećala prema samoj sebi. Bio je lijep osjećaj ponovno se smijati.

— Katkad mislim da su mi muškarčine uništile život - rekla je Kissy tužno. — Kažem samoj sebi da ću se promijeniti, ali čim podignem pogled i vidim da mi na putu stoji divno muško meso, netko krupnih širokih ramena i uskih bokova, nemam srca proći pokraj njega.

— Kao pokraj pilota Lufthanse?

Kissy samo što nije zacoktala. — Imao je rupicu... baš tu. — Pokazala je to mjesto na svojoj bradi. — Ta rupica, ona mi se svidjela, premda ostalo na njemu i nije bilo baš nešto. Vidiš, tu je moj problem, Fleur... uvijek mogu naći nešto. Dobro sam platila zbog toga.

— Kako to misliš?

— Primjerice, stajalo me svečane povorke.

— Svečane povorke?

- Aha. Miss Amerike. Moja mama i tata su me iz zipke odgajali za odlazak u Atlantic City.

- I nisi uspjela?

- Ma jesam. Bez ikakvoga problema sam postala Miss Južne Karoline. Ali večer prije svečane povorke za izbor Miss Amerike učinila sam nešto nepromišljeno.

- Muškarčine? — dala je naslutiti Fleur.

- Dvojica. Obojica suci. Naravno, ne u isto vrijeme. Gle, ne baš potpuno isto. Jedan je bio senator Sjedinjenih Američkih Država, a drugi napadač u Dallas Cowboysima. — Sklopila je kapke kad se tog prisjetila. - Bila si uhvaćena?

- Na samom djelu. Kažem ti da me to do današnjega dana izjeda. Mene su izbacili, a njih obojica su ostala. Čini li se to sad tebi ispravnim? Da takvi muškarci budu suci u najvećoj sveča-noj povorci na svijetu u povodu biranja ljepotice.

To se Fleur učinilo užasno nepravednim, što joj je i rekla. - Ali pretpostavljam da je sve to ipak došlo na svoje. Bila sam na putu za Charleston kad sam upoznala onoga vozača kamiona koji je izgledao kao John Travolta. Pomogao mi je da dođem u NewYork i nađem mjesto gdje mogu boraviti bez straha da će me netko osakatiti na kućnome pragu. Dobila sam posao u jednoj umjetničkoj galeriji dok sam čekala na svoj veliki uspjeh, ali moram ti reći da je sporo dolazio.

— Natjecanje je grubo. — Fleur je ponovno natočila Kissynu čašu.

— Nije to natjecanje — rekla je Kissy gnjevno. — Iznimno sam nadarena. Između ostaloga, rođena sam glumiti Tennessee Williamsa. Katkad pomislim da je o svim tim ludim ženama pisao imajući mene na umu.

— Pa u čemu je onda problem?

— U prvom redu u pokušaju da se uopće dođe na audiciju. Redatelj me samo pogledaju, čak mi ne dopuste ni da pokušam. Kažu da im se ne sviđam za tu ulogu tjelesno, sto je samo drugi način da kažu kako sam preniska, kako su mi grudi prevelike, i kako sve u svemu izgledam

isprazno. To je nešto što me uistinu ljuti. Bila bih u *Phi Beta Kappa** da sam na koledžu ostala završiti zadnju godinu. Vjeruj mi, Fleur, lijepe žene poput tebe, s nogama i jagodičnim kostima i svim ostalim božjim blagoslovima ne mogu ni zamisliti kako je to.

Fleur dugo već nije bila lijepa pa se umalo ugušila. — Ti si najdivnije stvorenje koje sam vidjela u životu. Cijeli život želim biti sitna i lijepa poput tebe.

To im se objema učinilo kao nešto užasno smiješno i počele su se hihotati. Fleur je zapazila da je boca prazna pa je krenula u izviđački zadatak. Kad se vratila s novom bocom, kupaonica je bila prazna.

— Kissy?

-Je li otišao? - Glasan šapat začuo se iza zastora za tuširanje.

-Tko?

Kissy je odgurnula zastor i izišla van. — Netko se morao poslužiti zahodom. Mislim da je to bio Frank, koji je po mome mišljenju podla svinja.

Ponovno su zauzele stara mjesta. Kissy je nekoliko ispalih koverča boje slada zagurala za uho i zamišljeno pogledala u Fleur. — Jesi li sad spremna za razgovor?

— Kako to misliš?

— Nisam ja baš slijepa na činjenicu da dijelim kupaonicu sa ženom koja je nekada bila najpoznatija manekenka na svijetu, te nova glumica koja obećava. Žena koja je nestala s lica zemlje nakon nekih zanimljivih glasina kojima su je dovodili u vezu s jednim od naših najvećih istinski iznimnih muškarčina u zemlji. Nisam ja glupa.

— Nisam ni mislila da jesi. - Fleur je noktom zadigla rub ku-paonskoga podmetača.

— Gle, jesmo li prijateljice ili nismo? Ispričala sam ti neke najbolje dijelove svoje životne priče, a ti meni nisi ispričala ništa o sebi.

— Pa tek smo se upoznale. — Čim je to izgovorila Fleur je znala da je bilo pogrešno i nanosilo bol, premda nije točno mogla reći zašto.

Kissyne oči su zasuzile, zbog čega su izgledale nježno, kao da se rastapaju, poput plavih gumenih bombona predugo ostavljenih na suncu. — Misliš da to ima kakve veze? Ovo je cjeloživot-no prijateljstvo koje se trenutačno stvara. Mora biti povjerenja.

-Obrisala je suze, dohvatila šampanjac i potegnula izravno iz boce. Potom je pogledala Fleur ravno u oči i pružila joj bocu.

Fleur je pomislila na sve one tajne koje je u sebi dugo nosila zaključane. Vidjela je svoju usamljenost, strah i samopoštovanje koje je negdje usput bila izgubila. Sve sto je morala pokazati u posljednje tri godine... gotovo tri i pol... bilo je eklektičko fakultetsko obrazovanje. Kissy joj je nudila izlaz. Ali iskrenost je bila opasna i Fleur se već dugo vremena nije upuštala u rizike.

Polako je posegnula za bocom, dugo potegnula i progutala. To je jedna prilično zamršena priča — izustila je napokon. — Pretpostavljam da je započela prije moga rođenja...

Potrajalo je skoro dva sata da joj Fleur sve ispriča. Negdje u priči između njezinoga odlaska u Grčku s Belindom i prvog manekenskog ugovora ona i Kissy izbjegle su lupanju na vrata kupaonice i premjestile se u Fleurenu hotelsku sobu. Kissy se sklopčala na jednom bračnom krevetu dok se Fleur naslonila na uzglavlje drugoga. Bocu šampanjca, koja joj je pomagala ispri-čati priču, pridržavala je uspravnu na prsima. Kissy ju je povremeno jezgrovito prekidala, odrješito jednom rječju ubojito karakterizirajući ljude u to umiješane, ali Fleur je ostajala gotovo nepristrana. Šampanjac je u svakom slučaju pomagao, zaključila je, kad prospate svoje prljave tajne.

— To je priča koja slama srce! — uskliknula je Kissy kad je Fleur konačno završila. — Ne znam kako to možeš ispričati a da se ne raspadneš.

— Sve sam već isplakala, Kissy. Ako s tim dugo živiš, čak i velika tragedija postaje nešto

* *Phi Beta Kappa* — društvo za promicanje izvrsnosti u koje se svake godine prima tek *nekoliko* najboljih .studentata. *Osnovano 1776.* godine, u državi Virginia.

svakodneвно.

— Poput *Kralja Edipa*. — Kissy je potapkala oči. — Bila sam u zboru kad sam bila na koledžu. Morale smo izvoditi tu dramu u svakoj srednjoj školi u državi. — Okrenula se na leđa. — Tu je negdje i magistarski rad.

— Kako to misliš?

— Sjećaš li se karakteristika tragičnoga junaka? To je osoba visokih moralnih kvaliteta koji strada zbog tragične krivnje, poput hibrisa, grijeha ponosa. Gubi sve. Potom doživljava katarzu, pro-čišćenje kroz njegovu patnju. Ili *njezinu* — rekla je oštro.

— Moju?

— Zašto ne? Imala si visoke moralne kvalitete i sasvim sigurno si stradala.

— Koja je moja tragična krivnja? — upitala je Fleur. Kissy se trenutak zamislila. — Usrani roditelji.

Kasno sljedećega jutra, nakon tuširanja, aspirina i u sobu donesene kave, začule su kucanje na vratima. Kissy ih je otvorila i glasno vrisnula. Fleur je podignula pogled na vrijeme da vidi ljepoticu s Juga kako se baca u naručje odbojnih ruku Simona Kalea.

Njih troje doručkovalo je u blagovaonici koja se okretala na vrhu Olympia Towera u Munchenu, gdje su mogli gledati preko Alpa, stotinu i dvadeset kilometara daleko. Dok su jeli, Fleur je doznala priču o Kissynom i Simonovom dugogodišnjem prijateljstvu. Upoznali su se nedugo nakon Kissynog dolaska u New York, a upoznao ih je jedan od Simonovih sučenika na Juliarđu. Fleur je doznala da je Simon Kale bio klasično obrazovan glazbenik i jednako prijeteći koliko Djed Božićnjak.

Nasmijao se kad je kut usana obrisao ubrusom. — Trebala si vidjeti kako Fleur kroti Kralja Barryja pričom o svojoj spolnoj bolesti. Bila je veličanstvena.

- A ti joj nisi ni pokušao pomoći, jesi li? - Kissy ga je nimalo nježno udarila u ruku. — Umjesto toga uputio si joj svoj opaki pogled, samo da bi se dobro zabavio.

Simon se ponašao kao da je povrijeđen. — Godinama nisam pojeo bjelkinju, Kissy, i boli me kad predlažeš takvu perverziju.

— Simon je diskretan homoseksualac — Kissy je informirala Fleur. Potom je, glasnim šaptom rekla: — Ne znam za tebe, Fleurinda, ali ja homoseksualnost smatram osobnom uvredom.

Kad su završili s doručkom Fleur je zaključila da joj se Simon Kale sviđa. Ispod njegove prijeteće fasade skrivao se drag i obziran čovjek. Dok je promatrala njegove profinjene pokrete i pedanteriju u ophođenju mogla se okladiti u svaki novčić svoje Oskudne zarade da bi se on mnogo bolje osjećao u tijelu slabica od četrdeset pet kilograma. Možda joj se zbog toga svidio. Oboje su živjeli u tijelima u kojima se nisu osjećali doma.

Kad su se vratili u hotel, Simon se ispričao pa su se Kissy i Fleur zaputile prema Barryjevome apartmanu. Bio je očišćen nakon sinoćnje zabave i Barry je ponovno bio u apartmanu, nerвозno koračajući po tepihu kad su ušle. Bilo mu je toliko drago što vidi Kissy da gotovo nije ni slušao njezinu zapuhano izgovorenu zapetljanu laž o tome zastoje zakasnila, i prošlo je čak nekoliko trenutaka prije nego stoje zapazio Fleur. Ne baš suptilno pogledavši prema vratima očito joj je dao do znanja kako mu njezina nazočnost više nije potrebna. Fleur se pretvarala da to ne primjećuje.

Kissy se nagnula naprijed i nešto mu šapnula na uho. Dok ju je slušao, Barryjev izraz lica postajao je sve užasniji. Kad je Kissy završila, zagledala se u pod poput zločestoga djeteta. Barry je pogledao u Fleur. Pa u Kissy. Potom ponovno u Fleur. - Što je to? — povikao je. — Jebena epidemija?

Završio je Kissyn dvotjedni odmor od galerije pa su se ona i Fleur uz suze oprostile na Heathrowu. Fleur joj je obećala da će je navečer nazvati na račun Parkera Daytona. Kad se vratila u hotel prvi put otkad je počela raditi ovaj posao osjetila je potištenost.

Već joj je nedostajao Kissyn neobični smisao za šalu i čak još neobičniji pogled na život.

Nekoliko dana potom nazvao ju je Parker i ponudio joj posao. Želio je da radi za njega u New Yorku za gotovo dvostruku plaću od one kakvu je tad imala. Obuzeta panikom spustila je slušalicu i nazvala Kissy u galeriju.

— Ne znam zašto si toliko iznenađena, Fleurinda — rekla je Kissy. — Dva, tri puta dnevno čuješ se s njim telefonom. Dojmio ga se tvoj rad, kao i sve ostale. Možda je ljigav, ali nije glup.

— Ni... nisam se spremna vratiti u New York. Prebrzo je. Zvuk prezirnog otpuhivanja u daljini putovao je preko šest tisuća kilometara oceanskoga kabla. — Nećeš valjda opet početi cviliti, hoćeš li? Samosažalijevanje ti uništava želju za seksom.

— Ne postoji moja želja za seksom.

— Vidi. Sto sam ti rekla?

Fleur je sukala telefonsku žicu. — Nije to tako jednostavno, Kissy.

— Želiš li opet biti tamo gdje si bila prije mjesec dana? — Go tovo je s vremenom kad si se ponašala poput noja, Fleurinda. Vrijeme je za povratak u stari svijet.

Kad je Kissy to govorila zvučalo je jednostavno, ali koliko dugo je Fleur mogla ostati u New Yorku prije nego je tisak ot-krije? A Parker joj se i dalje nije sviđao. Sto ako od posla s njim ne bude ništa? Sto će onda?

Krulilo joj je u želucu i shvatila je kako ništa nije jela od sinoć. Bila je to još jedna promjena koju je ovaj posao unio u njezin život. Hlače su joj sad već bile preširoke i kosa joj je bila narasla preko ušiju. Sve se mijenjalo.

Spustila je slušalicu, prišla hotelskome prozoru, odmaknula teški zastor i zagledala se u mokru ulicu Glasgowa. Jedan trkač izmaknuo je taksiju na kiši. Sjetila se kad je i sama bila posvećena trkačica koja je izlazila van bez obzira na vrijeme. Najhrabrija, najbrža, najsnažnija... Sad je dvojila bi li uopće mogla oprčati oko stambene zgrade bez zaustavljanja da dođe do daha.

— Hej, Fleur, vidjela si Kylea? — Bio je to Frank s otvorenom limenkom Budweisera, već u devet ujutro. Fleur je pokupila svoju parku i okrznula ga u prolazu. Istrčala je u hodnik, ušla u dizalo i prošla kroz otmjeno odjevenu hrpu poslovnih ljudi u predvorju.

Sipila je hladna kiša, kao što to obično biva u siječnju, i kad je stigla do zavoja kapala joj je s tvipastih krajeva kose i zavlčila se pod ovratnik parke. Dok je prelazila ulicu noge su joj šljapkale u jeftinim mokrim tenisicama. Nisu imale jastučiće ni zadebljanje da joj podupru svod i zaštite jagodice stopala.

Izvukla je ruke iz džepova i zagledala se u čeličnosivo nebo. Pred njom se protezao jedan dugački blok stambenih zgrada. Samo jedan blok. Bi li mogla pretrčati tako daleko?

Potrčala je.

OSAMNAESTO POGLAVLJE

Kissyn stan bio je smješten iznad jednog talijanskog restorana u Villageu. Unutarnje uređenje izgledalo je poput nje same: boje lizalica, zbirka punjenih plisanih medvjedića i plakat Toma Sellecka zalijepljen za vrata kupaonice. Dok je Kissy pokazivala Fleur kako radi improvizirani tuš, Fleuren pogled privukao je svijetloružičasti otisak usana. — Kissy Sue Christie, je li to tvoj ruž na Tomu Sellecku?

— Pa što ako jest.

— Mogla si ga barem poljubiti u usta.

— Sto je tu smiješno?

Fleur se nasmijala. Kissy je zdravo za gotovo uzela činjenicu da će joj Fleur biti cimerica i Fleur joj je na tome bila više nego zahvalna. Unatoč uspjehu koji je imala s Neon Lynxima njezino samopouzdanje je u najbolju ruku bilo nesigurno i bila je zatrovana sumnjama u vezi svoje odluke da se vrati u New York.

Parker joj je nevoljko dao tjedan dana da se smjesti prije nego se morala javiti na posao i prisilila se napustiti sigurnu luku stana i ponovno upoznati s gradom koji je nekoć voljela. Bio je početak veljače i New York je bio u svom najgorem izdanju, ali njoj je bio lijep. Najbolje od svega bilo je to stoje nitko ni-je prepoznao.

Trčala je svako jutro tog tjedna, samo nekoliko blokova zgrada prije nego je morala hodati kako bi uhvatila zraka, ali sa sva-kim danom osjećala se sve snažnijom. Katkad je prolazila pokraj mjesta koje su ona i Belinda zajedno posjećivale, i s primjesom tuge osjetila oštar bol. Ali u njezinom novom životu nije bilo mjesta za pogrešnu sentimentalnost. Krojila je vlastitu budućnost i nije željela za sobom vući nikakvo prljavo rublje iz prošlosti. Stavila je sebe na kušnju odgledavši retrospektivu Errola Flynna, ali nije osjećala ništa prema vatrenom razmetljivcu na filmskome platnu.

Dan prije nego sto je Fleur morala početi raditi, Kissy joj je pobacala svu odjeću. — Nećeš nositi te grozne dronjke, Fleur Savagar. Izgledaš poput prosjakinje.

- Želim izgledati poput prosjakinje. Vрати mi moju odjeću.

- Prekasno.

Fleur je na kraju zamijenila svoje stare traperice za one koje su više odgovarale njezinoj vitkoj figuri i kupila nekoliko otkačenih majica koje su uz njih pristajale... meksičku seljačku košulju, staru vestu s oznakama školske reprezentacije i nekoliko dolčevita. Kissy se namrštila i na stoliću za posluživanje kave uočljivo ostavila primjerak *Dress for Success*.

- Gubiš vrijeme, Magnolia Blossom - rekla je Fleur. - Radim za Parkera Daytona, a ne za Xerox. Svijet zabave ima mnogo ležerniji kod odijevanja.

-Jedno je ležeran, a drugo zapušten.

Bilo je to previše za Fleur. — Idi i poljubi Toma Sellecka.

Nije joj trebalo dugo da shvati kako Parker želi svoj danak za velikodušnu plaću koju ga je primorala da joj plati. Dani su joj se stapali s noćima i protezali na vikende. Posjetila je ljubičasto oličenu kuću iz doba Tudora Barryja Noya u Hamptonu i tješi-la ga zbog gubitka Kissy. Pisala je priopćenja za tisak, proučava-la ugovore i primala pozive od promotora. Satovi iz poslovanja, financija i prava koje je pohađala odmah su se počeli isplaćivati. Otkrila je kako je nadarena za pregovore.

Znala je da ne može zauvijek ostati anonimna, ali svojim ne-upadljivim odijevanjem i držanjem podalje od svakoga mjesta koje je bilo povezano sa svijetom mode, uspjela je gotovo šest tjedana izbjeći privući pozornost. Ali u ožujku ju je sreća napustila. U *Daily News* pisalo je kako je Zlatna Djevojka Fleur Savagar ponovno u New Yorku i kako radi za agenciju Parke-ra Daytona.

Usljedili su telefonski pozivi i nekoliko novinara pojavilo se u uredu. Ali svi su oni željeli povratak Zlatne Djevojke, potpisi-vanje ugovora za reklamiranje parfema, odlazak na

veličanstvene domjenke i razgovor o avanturi s Jakeom Korandom o kojoj se govorkalo. — Sad imam novi život — rekla je ljubazno — i ne bih željela ništa više komentirati.

Koliko god pokušavali, nije pristajala iznositi pojedinosti.

Jedan fotograf pojavio se ovjekovječiti oblak uskovitlane prošarane plave kose i visoke mode Zlatne Djevojke. Snimio je vre-ćaste traperice i šiltericu. Nakon dva tjedna nezanimljiva priča je zamrla. Slavna Zlatna Djevojka više nije bila zanimljiva.

Tijekom sljedeća tri mjeseca Fleur je doznala tko su bili glazbeni producenti i uspjela je ući u trag televizijskim urednicima koji su na televizijskim mrežama bili zaduženi za glazbeni program. Bila je pametna i pouzdana; ispunjavala je svoje obveze i ljudi su je počeli tražiti. Do sredine ljeta zaljubila se u cijeli taj posao oko stvaranja zvijezda.

— Sjajno je imati i vući konce drugih ljudi u svojim rukama, a nedopustiti nekome da vuče moje — rekla je ona Kissy jednoga vrućega nedjeljnoga popodneva u kolovozu, dok su sjedile na klupi na Washington Squareu i jele kornete s kojih je curio sladoled. U parku je vladalo uobičajeno raznovrsno šarenilo: turisti, preostali hipiji, djeca obrijanih glava iz geta s velikim tre-štećim radiokasetofonima na ramenima.

Nakon šest mjeseci u New Yorku Fleureina kosa njihala se odrezana u ravnini s bradom i svjetlucala na ljetnome suncu. Bila je preplanula i previše mršava za kratke hlače koje su joj počivale na bokovima. Kissy se namrštila gledajući je preko korneta sladoleda.

— Nabavit ćemo ti neku odjeću koja nije od traperi.

— Ne započinji. Govorimo o mome poslu, a ne o modi.

— Noseći pristojnu odjeću nećeš ponovno postati Zlatna Djevojka.

— Umišljaš.

— Misliš da ćeš na neki način uništiti sve što si gradila budeš li dobro izgledala. —

Namjestila je svoje crvene plastične kopče za kosu u obliku usana. — Gotovo nikada se ne gledaš u zrcalo. Potrebno ti je nekoliko sekundi da naneseš ruž i još par da čet-kom prođeš kroz kosu. Prvakinja si svijeta u izbjegavanju svog odraza u zrcalu.

- Ti sebe gledaš dovoljno za nas obje.

Ali Kissy je krenulo i Fleur je nije mogla smesti. — Vodiš izgubljenju bitku, Fleurinda. Stara Fleur Savagar ne može držati svijeću novoj. Sljedeći mjesec imat ćeš dvadeset četiri godine i lice ti ima nešto što nisi imala kao devetnaestogodišnjakinja. Čak ni u toj odvratnoj odjeći ne možeš sakriti činjenicu da sad imaš bolje tijelo nego onda dok si se bavila manekenstvom. Ne želim nikako biti glasnik tragičnih vijesti, ali od dosadno veličanstvene pretvorila si se u klasičnu ljepoticu.

- Vi Južnjakinje zbilja ne možete bez drame.

- U redu, nema više prigovaranja. — Kissy je jezikom kružila oko dvostruke hrpe sladoleda i krupne maline. — Drago mi je da voliš svoj posao. Čak mi se čini da voliš i njegove ružne strane, imati Parkera za šefa i baviti se s Barryjem Noyom.

Fleur je uhvatila komadićak čokolade s kremom od mentola prije nego joj je pao na kratke hlače. — Gotovo me strah od toga koliko. Volim kombinatoriku i činjenicu da se uvijek nešto događa. Svaki put kad spriječim krizu osjećam se kao da neka od redovnica zalijepi zlatnu zvijezdu pokraj mojega imena.

- Pretvaraš se u jednu od onih odvratnih natprosječno uspješnih osoba.

- Dobar je to osjećaj. — Zagledala se preko trga. — Kad sam bila mala mislila sam kako će mi otac dopustiti da se vratim ku-ći budem li u svemu najbolja. Nakon što se sve raspalo, izgubila sam vjeru u sebe. — Oklijevala je. — Zapravo... možda je sad po-činjem vraćati. - Njezino samopouzdanje bilo je previše krhko da bi podnijelo ispitivanje, čak i najbolje prijateljice, i poželjela je da nije bila tako otvorena. Na svu sreću Kissy misli krenule su drugim smjerom.

- Ne razumijem kako ti ne nedostaje gluma.

- Gledala si *Eclipse*. Nikada ne bih dobila nikakvoga Oskara. - Za razliku od Jakea i

njegovoga scenarija.

- Bila si sjajna u toj ulozi — ustrajala je Kissy. Fleur je napravila facu. — Imala sam nekoliko dobrih scena. Ostala su bile jedva zadovoljavajuće. Nikada se nisam ugodno osjećala. Iz poštovanja prema Kissynim osjećajima nije spomenula daje shvatila kako je cijeli taj proces snimanja filmova i sve to stajanje uokolo nevjerovatno dosadno.

— Ušla si srcem i dušom u manekenstvo, Fleurinda.

— Ušla sam odlučno, ali ne srcem.

— U svakom slučaju, bila si najbolja.

— Zahvaljujući sretnoj kombinaciji kromosoma. Manekenstvo nikada nije imalo nikakve veze s onim što sam. - Povukla je noge spašavajući da joj ih ne amputira daskaš. Jedan od raspar-čivača droge prestao je razgovarati i zagledao se. Piljila je pred sebe u prazno. — Te noći kad smo Alexi i ja odigrali naš prosti mali prizor, rekao je da sam samo lijepi prekrupni ukras. Rekao je kako ustvari ništa ne znam *raditi*.

— Alexi Savagar je pravi seronja.

Fleur se osmjehnula kad je čula kako je Kissy Alexija tako neelegantno otpisala.

— Ali bio je u pravu. Nisam znala tko sam. Vjerujem da ni sad ne znam, barem ne u potpunosti, ali barem sam na pravome putu. Tri i pol godine provela sam bježeći od sebe. Istina, usput sam postigla sveučilišnu naobrazbu, ali više ne bježim. -Nije bježala. Nešto u njoj se promijenilo. Nešto što ju je konač-no navelo da se bori za sebe.

Kissy je vršak svoga korneta bacila u smeće. — Voljela bih da imam taj tvoj poriv.

— O čemu ti to govoriš? Uvijek žongliraš svojim radnim vremenom u galeriji tako da možeš odraditi posao i stići na audicije. Navečer odlaziš na predavanja. Doći će uloge, Magnolia. S mnogima sam razgovarala o tebi.

— Znam da jesi, i cijenim to, ali mislim da je vrijeme da se i ja suočim s činjenicom kako se to neće dogoditi. — Kissy je obrisala prste o svoje veoma kratke ružičaste hlače. — Redatelj mi neće dopustiti da pročitam ništa drugo osim šaljivih uloga seksipilne žene, a tu sam užasna. Ja sam ozbiljna glumica, Fleur.

— Znam da jesi, ljubavi. — Fleur je sve svoje vjerovanje ugradila u te riječi, ali nije bilo jednostavno. — Kissy je... s onim svojim napućenim usnama, bujnim grudima i mrljom od maline na obrazu... bila savršena za šaljivi prizor seksipilne žene.

— Dobila sam povišicu u galeriji. — Zvučalo je kao da boluje od neizlječive bolesti. — Možda bih se malo žešće progurala da sam imala odvratniji posao. Nisam trebala kao sporedni predmet uzeti povijest umjetnosti. Ispostavilo se da mi baš to ulijeva sigurnost. — Pogled joj je nagonski kliznuo preko zgodnoga studenta u prolazu, ali srcem nije bila u tome. — Ne mogu više podnijeti odbijanja, sad mi je već zbilja dosta. Dobro obavljam posao u galeriji, što mi i drugi priznaju. Možda bi mi to trebalo biti dovoljno.

Fleur ju je stisnula za ruku. — Hej, što se dogodilo s Gospodičnom koja razmišlja pozitivno?

— Mislim da sam se iscrpila u razmišljanjima.

Fleur se nije svidjela pomisao na to da Kissy odustane, ali s prošlošću kakvu je ona imala, nije bila u poziciji kritizirati nekoga. Ustala je s klupe. - Hajdemo. Zaigramo li na pravu kartu, možemo stići na početak *Butch Cassidy and the Sundance Kid* na televiziji prije nego se budemo morale odjenuti za izlazak. Spustila je ostatak korneta i salvetu u smeće.

- Nije ti ta zamisao loša. Koliko će puta to upaliti?

- Pet ili šest. Više ni broja ne znam. - Nikada nikome za to nisi rekla, jesi li?

- Jesi li luda? Misliš li kako želim da cijeli svijet sazna da smo perverzne?

Izišle su iz parka hodajući jedna uz drugu dok ih je desetak pari muških očiju propratilo pogledom.

Svakodnevnim trčanjem Fleur je učvrstila mišiće, i dok su se do-datni kilogrami topili njezina seksualnost pojavila se iz dugogodišnjega zimskog sna. Voda koja se slijevala po njezinom tijelu tijekom tuširanja, klizenje mekane veste po njezinoj koži... sva-kodnevni postupci

postajali su senzualno iskustvo. Željela je da je prigrlji netko tko se brijao, netko s bicepsima i dlakavim prsima, netko tko je psovao i pio pivo. Tijelo joj je vapilo za kon-taktom s muškarcem i kao dio svoje kampanje na samopoboljšanju počela je izlaziti s jednim naočitim mladim glumcem po imenu Max Shaw, koji se pojavljivao u drami Toma Stopparda u avangardnoj kazališnoj produkciji na Broadwayu. Bio je hollywoodski zgodan, mršav dugonogi plavušan čiji je jedini nedostatak bila sklonost korištenju izraza poput 'uvježbavati zanat'. Dobro su se zabavljali zajedno pa ga je poželjela.

Odjenula je traperice i crnu majicu koju je kupila na rasprodaji u Orbach'su za izlazak s njim na svoj dvadeset četvrti rođendan. Planirali su otići na zabavu, ali rekla je da je imala naporan tjedan i predložila mu da to preskoče. Max nije bio glup, i pola sata nakon toga našli su se u njegovome stanu.

Natočio joj je čašu vina i smjestio se pokraj nje na spužvastoj ploči koja je ujedno služila kao kauč i krevet u radnoj sobi u njegovome stanu. Zasmetao joj je miris njegove kolonjske vode. Muškarci su trebali mirisati na sapun i čistu košulju. Poput Jakea.

Ali sjećanja na izdajničku prvu ljubav bila su lanci načinjeni od prašnjave paučine koju je bilo lako raskinuti, i brzo su nestali kad je poljubila Maxa. Nedugo zatim bili su goli.

Dirao ju je na svim pravim mjestima i postigla je opuštanje za kakvim je žudila, ali nakon toga osjećala se prazno. Rekla mu je da ne može ostati jer rano ujutro ima sastanak. Nakon sto je izišla iz njegovoga stana počela se tresti. Umjesto da se osjeća puna energije kao što se osjećala Kissy nakon jednog od svojih slučajnih susreta, Fleur se osjećala kao da se odrekla nečega veoma važnoga.

Još nekoliko puta se našla s Maxom, ali nakon svakoga susreta bivala je još potištenijom i na kraju je to okončala. Jednoga dana naći će nekoga kome će se dati svim srcem. A do tada će sve prihvaćati ležerno i svu svoju energiju usmjeriti na posao.

Stigao je Božić, a potom i Nova godina. Sto je duže radila za Parkera to se manje slagala s njegovim načinom poslovanja. Olivia Creighton je, primjerice, većinu pedesetih provela kao kraljica B filmova, specijalizirana za poderane haljine, žena koju spašava Rory Calhoun. Kad su ta vremena prošla Parker je, uz Olivijinoga osobnoga direktora, čovjeka po imenu Bud Sharpe, odlučio iskoristiti ono sto je ostalo od njezinoga imena i to unovčiti kroz televizijske reklame. Ali Olivia je i dalje željela glumiti.

— Sto imaš sad za mene? — Glumica je uzdahnula u telefonsku slušalicu kad je začula Fleurein glas. — Reklame za laksative?

— Zgrade na Floridi. Tvrtki je potreban glamurozniji imidž pa znaju da ćeš im ga ti omogućiti. — Fleur je pokušala, ali nije se mogla pretvarati ništa više oduševljenom od Olivije.

— Je li se nešto dogodilo s tom novom predstavom Mikea Nicholisa — upitala je Olivia nakon trenutka šutnje.

Fleur se poigravala olovkom na svom stolu. — Nije bila glavna uloga pa je Bud nije ni razmatrao za tebe. Nema dovoljno novca, žao mi je.

Fleur se s Budom i Parkerom prepirala zbog Olivije, ali nije mogla uvjeriti nijednoga od njih dvojice da dopuste Oliviji okušati se u Nicholsovoj predstavi.

Nakon sto je spustila slušalicu navukla je niske cipele koje je bila zbacila s nogu ispod stola i otišla do Parkera. Godinu dana je radila za njega i postupno preuzela toliko odgovornosti da je počeo o njoj ovisiti za sve, ali i nadalje mu se nije sviđalo kad je preispitivala njegove odluke. Novi album Lynxa bio je bombaški napad. Barryje postajao sve ljenji i ljenji i Simon je počeo pričati o osnivanju svoje vlastite grupe, ali Parker se ponašao kao da će Lynxi živjeti zauvijek i koristio Fleur kako bi umirio ostale svoje klijente. Premda je stjecala vrijedna iskustva zbog njegovoga zanemarivanja nije vjerovala da je to način na koji se vodi agencija.

— Imam zamisao o kojoj bih htjela popričati s tobom. — Sjela je na plišani kauč boje burgundija sučelice njegovome stolu. Njegovo upalo lice doimalo se još neugodnijim nego

obično.

— Zašto mi ne pošalješ neki od svojih memoranduma?

— Vjerujem u osobni kontakt.

U glasu mu se osjećao cinizam. — Ali ja jedva čekam prijedloge svih tih pametnih djevojaka s koledža. Posluže kao divan toaletni papir.

Bio je to jedan od onih dana. Vjerojatno se bio posvađao sa suprugom.

— Sto je ovaj put? - upitao je. - Neke dodatne gluposti oko kompjutorizacije? Novi sustav vođenja evidencije? Jebeni bilten za naše klijente?

Nije se obazirala na njegovu mrzovolju. - Nešto mnogo temeljitije. — Pretvarala se da je najrazgovorljivija. — Razmišljam o tome što se događa kad pregovaramo o ugovoru za naše značajnije klijente. Najprije sve moramo razjasniti s osobnim direktorom klijenta. Potom, kad ga naša pravna služba pregleda, ide na proučavanje osobnom direktoru koji ga prosljeđuje financijskom direktoru, a taj ga dalje prosljeđuje još jednom odvjetniku. Kad je dogovor postignut, tu je stručnjak za međunarodno pravo pa...

— Prijeđi na stvar. Umrijet ću tu čekajući.

Rukom je po zraku načinila stup. — Ovo tu je klijent. A ovo tu smo mi. Dobijamo deset posto za pronalaženje posla klijentu. Osobni direktor dobiva petnaest posto za usmjeravanje klijento-ve karijere, financijski direktor pet posto za baratanje novcem, odvjetnik još pet posto za proučavanje sitnih slova i namještenik zadužen za reklamu dobije dvije ili tri tisuće mjesečno za reklamiranje. Svi uzimaju svoj dio profita.

Parkerov stolac s visokim naslonom zaškripao je kad se promeškoltio. — Svaki klijent koji je dovoljno velik da ima takvu ekipu spada u najveću poreznu kategoriju pa se sve te provizije oduzimaju.

— Ali sve njih ipak treba platiti. - Usporedi to s onim kako postupaš s Lynxima. Ti si ujedno njihov agent i osobni direktor. Radimo im reklamu za turneju i kolač se ne dijeli na toliko dijelova. Uz kakvo pametno proširenje mogli bismo takvu uslugu ponuditi tvojim najboljim klijentima. Mogli bismo uzimati proviziju od dvadeset pet posto, što je deset posto više od onoga što sad dobijamo, ali petnaest posto manje od onoga što taj klijent sad plaća svim tim ostalim ljudima. Mi zaradimo više, klijent plati manje, i svi sretni.

Odmahnuo je rukom. — S Lynxima je situacija drukčija. Od početka sam znao da imam rudnik zlata i nisam dopuštao da mi to izmakne. Ali djelovanje u opsegu o kakvom ti govoriš bilo bi preskupo. Osim toga, većina klijenata ne bi na taj način željela centralizirati svoj posao, pa makar ih to manje stajalo. To bi im ostavljalo više prostora za loše vođenje posla, da ne spominjem pronevjere.

— U paket bi bile ugrađene i redovite revizije. Ali i trenutačni sustav im ostavlja prostora za loše vođenje posla. Tri četvrtine tih direktora više mare za svoj vlastiti profit nego za interes svojih klijenata. Olivia Creighton je savršen primjer. Mrzi snimati reklame, ali Bud Sharpe ne dopuštajoj da prihvati uloge koje joj se nude zato što se ne isplate koliko reklamiranje zgrada. Olivia pred sobom ima još nekoliko dobrih godina i to je kratkovidno upravljanje. Parker je počeo bacati pogled na sat i znala je da je poražena, ali svejedno je nastavljala. — Takvom vrstom organizacije možemo zaraditi novac, a i za klijente bi to bilo učinkovitije. Budemo li senzibilni, činjenica da nekoga predstavlja Parker Dayton postala bi pravim statusnim simbolom. — Bili bismo »kavijar agencija« i samo bi nam veliki klijenti kucali na vrata.

— Fleur, pokušat ću ti još jednom reći, a ti dobro prati što govorim. Ne želim biti William Morris. Ne želim biti ICM. Zadovoljan sam ovakvim stanjem kakvo je.

Nije trebala tratiti vrijeme. Ali dok se vraćala u ured nije prestajala razmišljati o svojoj zamisli. Da se netko pošten i pouzdan pobrinuo u njezinom interesu kad je imala devetnaest, ne bi sad bila kraća za dva milijuna dolara.

Cijeli taj dan i sljedeći tjedan razmišljala je o svojoj »kavijar agenciji«. Objediniti to sto je zamišljala bilo bi mnogo skuplje od standardne agencije. Sama narav tog projekta zahtijevala

je prestižnu adresu i raznoliko dobro plaćeno osoblje. Trebalo bi joj pravo bogatstvo, samo za početak. Ali sto je više razmišljala

o tome to je bila sve sigurnija da bi pravoj osobi to uspjelo provesti. Nažalost, ta prava osoba je na svojoj štednoj knjižici imala samo pet tisuća dolara i ne baš obilje hrabrosti.

Te večeri našla se sa Simonom Kaleom na [tandooriju](#)* u Indijskom paviljonu. — Sto bi učinio da već nisi pun love i da ti

treba mnogo novca?

Uzimao je sjemenke komorača iz zdjele koja je stajala ispred njega. — Čistio bih stanove.

Ozbiljno, Fleur, nemoguće je naći pravu pomoć. Pravo bogatstvo bih dao za nekoga pouzdanoga.

— Ne šalim se. Sto bi da na banci imaš pet tisuća dolara, a potrebno ti je mnogo više? Recimo šest znamenki više?

— Eliminiramo li rasparčavanje droge?

Izvila je obrvu pogledavši ga.

— Dakle, u tom slučaju... — Odabrao je još jednu sjemenku komorača. — Mislim da bi ti najbrži način bio uzeti telefonsku slušalicu i nazvati tu kučku Gretchen Casimir.

— To ne dolazi u obzir. — Manekenstvo je bilo jedino što nije razmatrala. Učini li to... ne znači da hoće, ali ako učini... bit će to samo njezino.

— Jesmo li razmotrili prostituciju?

— Mrežaste čarape baš i nisu laskave.

Otresao je zalutalu sjemenku iz rukava svoje sive svilene košulje. - Budući da smo tako izbirljivi, najbolji način vjerojatno bi bio zatražiti pozajmicu od svog užasno bogatoga prijatelja.

Osmjehnula mu se. - Ti bi to učinio, ne bi li? Samo bih te trebala zamoliti.

Napućio je usne. — Ali ti to, naravno, nećeš.

Nagnula se preko stola i spustila mu poljubac na obraz. — Imaš li još kakvih prijedloga?

— Hmm... recimo Peter. On ti je najsigurniji, s obzirom na sva ta glupa ograničenja koja si postavila.

— Naš Peter Zabel? Glavni gitarist Neon Lynxa? Kako bi mi on mogao pomoći?

— Reci mi da se šališ, lutka. Peter o zaradi novca zna više od svih koje sam upoznao. Zaradio je za mene pravo bogatstvo na plemenitim metalima i novim dionicama. Ne mogu vjerovati da tebi nikada nije dao nikakav povjerljivi savjet?

Fleur je umalo prevrнула čašu s vodom. — Misliš da sam ga trebala ozbiljno shvatiti?

— Fleur... Fleur... Fleur...

— Ali on je takav kreten!

— Njegov bankar se zasigurno ne bi složio s tobom. Prošao je još jedan tjedan prije nego je Fleur skupila hrabrosti nazvati Petera i nejasno mu izložiti situaciju. - Sto misliš? Govoreći hipotetski. Može li čovjek nešto učiniti sa samo pet tisuća dolara za početak?

— Ovisi o tome jesi li ih spremna izgubiti ili nisi - rekao je Peter. — Veliko vraćanje uloga podrazumijeva visoki rizik. Govoriš li o razmjeni robe... novac, gorivo, pšenica. Ako cijena šećera padne za peni po kilogramu, izgubila si svoj polog. Veoma rizično. Mogla bi završiti u goroj situaciji od one u kojoj si sada.

— Pretpostavljam da... jesam. — Bila je užasnuta kad je čula sebe kako nastavlja govoriti. — Svejedno mi je. Reci mi što moram učiniti.

Peter joj je objasnio ono temeljno pa je svaki slobodan trenutak počela provoditi glave zadubljene u knjige i članke o robnoj razmjeni koje joj je preporučio. Čitala je *Journal of Commerce* u podzemnoj željeznici i zaspala bi s *Barron's* naslonjenim na jastuk. Sva ona predavanja iz poslovanja i ekonomije pomogla su joj shvatiti suštinu, no je li uistinu imala

* Tandoori piletina marinirana je u jogurtu, limunovom soku i raznovrsnim začinima, nakon čega se peče ili prži na žaru.

muda to učiniti? Nije. Ali svejedno će učiniti.

Sljedeći Peterov savjet uložila je dvije tisuće dolara u soju, otkupila ugovor za tekući propan, a nakon sto je proučila vremensku prognozu, ostatak potrošila na sok od naranče. U Floridi je došlo do užasnog zamrzavanja, soja je sagnjila od prekomjerne kiše, ali tekući propan probio je sve plafone. Na kraju joj je ostalo sedam tisuća. Ovaj put je to podijelila na bakar, durum pšenicu i još soje. Bakar i pšenica su podbacili, ali soja je izvukla devet tisuća dolara.

Ponovno je uložila sve, do posljednjega novčića.

Na dan Prvoga travnja Kissy je dobila sjajnu ulogu Maggie u amaterskoj izvebi *Mačke na vrućem limenom krovu*. Plesala je po stanu dok je tu vijest priopćavala Fleur. — Bila sam odustala a onda je nazvala ta djevojka koja je bila na nekoliko mojih satova glume. Sjetila se kako sam odigrala taj prizor... ne mogu vjerovati! Sljedeći tjedan počinjemo s probama. Nema novca i nije to neka dovoljno velika produkcija da bi privukla nekoga važnoga, ali barem ću ponovno glumiti.

Kad su probe počele, Fleur nije vidjela Kissy nekoliko dana za redom, a kad ju je i vidjela, Kissy je bila odsutna. Nijedan jedini muškarčina nije prošao kroz njihov stan i Fleur ju je konačno optužila za celibat.

- Skladištim svoju seksualnu energiju — odgovorila je Kissy.

Na dan predstave Fleur je bila toliko nervozna da nije mogla jesti. Nije željela vidjeti poniženu Kissy, ali nije bilo nikakvoga izgleda da njezina mala cimerica, lagana poput pahuljice, odigra ulogu Maggie poluteške kategorije. Kissy je pripadala komedijama situacija, baš tamo gdje nije željela glumiti.

Fleur se teretnim dizalom odvezla do hladnoga potkrovlja u Sohou u kojemu su odzvanjale cijevi i ljuštila se boja. Na jednom kraju pozornice nije bilo ničega osim velikoga kreveta od mjeda. Fleur je samu sebe pokušala uvjeriti da je krevet bio koban znak kad je Kissy bila u pitanju.

U gledalištu su bili ostali nezaposleni glumci i umjetnici koji su skapavali od gladi, bez agenata koji bi im dodijelili neku ulogu na vidiku. Nekakav bradati tip koji je zaudarao na laneno ulje nagnuo se naprijed iz reda sjedala iza nje. — Jesi li ti mladenkina ili mladoženjina prijateljica?

— Hm... mladenkina — odgovorila je.

— Aha, tako sam si i mislio. Hej, sviđa mi se tvoja kosa.

— Hvala. — Kosa joj je sad dodirivala ramena i privlačila više pozornosti no stoje to željela, ali odrezati je bila bi slabost.

— Bi li željela nekada izići sa mnom?

— Ne, hvala.

— Super.

Na svu sreću predstava je upravo tada otpočela. Fleur je duboko uzdahnula i u mislima držala fige. U gledalištu se čuo zvuk tuša koji nije dolazio s pozornice i ušla je Kissy u svojoj starinskoj čipkastoj haljini. Snažno joj se osjećao naglasak, poput mi-risa jasmina u ljeto. Skinula je haljinu i protegnula se. Prstima je po zraku oblikovala male kandže. Muškarac koji je sjedio pokraj Fleur promeškoltio se na sjedištu.

Gledalište je dva sata sjedilo kao očarano i gledalo dok se Ki-ssy šuljala vrebajući, siktala i grebala po pozornici. Uz mračnu očajničku erotičnost i s glasom poput talka s jeftinoga bazara isijavala je seksualnu frustraciju Mačke Maggie. Bila je to jedna od izvedbi koja ju je najviše prikovala na mjestu, kakvu Fleur nikada dotad nije vidjela u životu i koja je proizlazila ravno is duše Kissy Sue Christie.

Kad je predstava završila, Fleur je bila iscrpljena. Sad je mogla razumjeti Kissyn problem na način na koji to prije nije. Ako Fleur, najbolja Kissyna prijateljica nije vjerovala da bi ona mogla biti ozbiljna dramska glumica, kako je onda Kissy u to mogla uvjeriti redatelja?

Fleur se progurala kroz gomilu. - Bila si nevjerojatna! - uskli-knula je kad se probila do Kissy.
- U životu nisam vidjela takvo što!

- Znam - odgovorila je Kissy hihoćući se. — Dođi i pričaj mi kako sam bila divna dok budem skidala kostim.

Fleur je pošla za njom do improvizirane svlačionice gdje ju je Kissy predstavila ostalim ženskim članicama glumačke ekipe. Čavrljala je sa svima, a potom se popela na stolac uz Kissyn toaletni stolić i još desetak puta joj ponovila kako je bila divna.

- Svi su pristojno odjeveni? — upitao je muški glas s druge strane vrata. — Trebam pokupiti kostime.

-Jedino sam ja ostala, Michael - povikala je Kissy. - Uđi. Tu je netko s kim te želim upoznati. Vrata su se otvorila. Fleur se okrenula.

- Fleurinda, čula si me kako govorim o našem savršenom kreatoru kostima i budućem krojaču haljina za bogataše. Fleur Savagar, upoznaj se s Michaelom Antonom.

Sve je stalo, kao uništeni okvir filma zamrznut u filmskom projektoru. Na sebi je imao starinsku košulju kratkih rukava od ljubičastoga satena i komotno skrojene vunene hlače pridržavane naramenicama. S dvadeset tri godine nije bio ništa viši nego on-da kad ga je zadnji put vidjela, možda je imao oko metar sedam-deset. Sjajna plava kosa mu je u dugim valovima padala do razine brade, ramena su mu bila uska, prsa mala, a crte lica profinjene.

Kissy je postupno shvatila da nešto nikako nije u redu. - Poznajete li se vas dvoje? - Michael Anton je kimnuo. Fleur je posegnula duboko u sebe. - Ovo je jedan od tvojih boljih trenutaka, Kissy— rekla je što je ležernije mogla.—Michael je moj brat Michel.

- Ajme - Kissy je brzo pogledom prelazila s jednoga na drugoga. - Trebam li zasvirati orgulje, što li?

Michel je jednu ruku zagurao u džep hlača i naslonio se na vrata. — Što kažeš na nekoliko nota na zujavcu?

Imao je držanje bezvoljne gracioznosti i sigurnost nekoga tko u sebi ima aristokratske krvi. Baš kao Alexi. Ali kad se zagledao u nju vidjela je oči plave poput proljetnoga zumbula. Prsti su joj bili kruti dok ih je svijala oko torbice. —Jesi li znao da sam u New Yorku?
— Znao sam.

Nije mogla duže tamo ostati s njim. — Moram ići. — Brzo je ovlaš poljubila Kissy u obraz i izišla iz svlačionice niti ne kimnuvši u njegovom smjeru.

Kissy ju je sustigla na ulici. — Fleur! Čekaj! Pojma nisam imala.

Fleur se lažno osmjehnula. — Ne brini. Samo sam u šoku, ništa više.

— Michael je... Ma on je zbilja super tip.

— Pa to je... sjajno. — Ugledala je taksi i zakoračila s rubnika zaustaviti ga. - Vрати se na svoju zabavu, Magnolia, i natjeraj ih da ti se svi poklone kad uđeš u prostoriju.

— Mislim da je bolje da pođem s tobom kući.

— Ni za živu glavu. Ovo je tvoja velika noć i uživat ćeš u njoj u svakom trenu. — Ušla je u taksi, mahnula i zatvorila vrata. Dok je taksi odmicao utočila je u sjedalo i dopustila da je obuzme stara gorčina.

U tjednima koji su uslijedili Fleur je pokušavala zaboraviti na Michela, ali jedne večeri zatekla se kako hoda niz ulicu West Fifty-Fifth proučavajući brojke oslikane ponad vrata trgovina koje su tijekom noći bile zatvorene. Našla je adresu koju je tražila. Položaj joj je odgovarao, ali nimalo imponantna ulična strana trgovine imala je slabo osvijetljene prozore... i najljepše odjevne predmete, kakve dotada još nije vidjela u životu.

Michel je pružao otpor trenutačnoj plimi modnih trendova prema kojima su se žene odijevale u smoking i kravate kako bi izgledale poput muškaraca. U malom izlogu bile su četiri savršene ženske haljine koje su prizivale raskošne slike iz doba renesanse, Dok je netremice gledala u svilu, džersej i graciozno nabran *crepe de chine* nije se mogla sjetiti kad je posljednji put potrošila novac na neku pristojnu odjeću. Prekorila se zbog te iznimne odjeće.

Proljeće se polako pretvorilo u ljeto, a potom u jesen. Kissyna kazališna skupina doživjela je neuspjeh pa se ona priključila onoj koja je gotovo isključivo nastupala u New Jerseyu. Fleur je proslavila svoj dvadeset peti rođendan natjeravši Parkera na dodatnu povišicu. Od toga novca kupila je sjemenke kaka.

Češće je gubila nego dobivala, ali kad je dobivala, dobivala je u golemim količinama.

Marljivo se trudila učiti na vlastitim pogreškama pa se njezinih početnih pet tisuća učetverostručilo, a potom još četiri puta povećalo. Sto je više novca zarađivala to joj je sve teže bivalo uložiti ga u rizične spekulacije, ali prisilila se ispisivati čekove. Četrdeset tisuća dolara postalo joj je jednako beskorisno koliko i pet tisuća nekad.

Stigla je zima. Postupno se oduševila bakrom pa je u šest tjedana zaradila gotovo trideset tisuća dolara, ali stres joj je zadao bolove u želucu. Teletina je poskupjela, a cijena svinjetine pala. Nastavila je ... ulagati, ponovno ulagati i gristi nokte do krvi.

Do prvoga dana u lipnju, godinu i pol dana nakon sto je uskočila na svoj financijski vlak smrti, piljila je u svoju bilancu, gotovo ne mogavši vjerovati svojim očima. Uspjela je.

Isključivo zbog vlastite odvažnosti skupila je dovoljno da pokrene vlastiti posao. Sljedećega dana sve je to uložila na sigurno i na trideset dana oročila na Chase Manhattanu.

Nekoliko večeri potom, dok je ulazila u stan, začula je zvonjavu telefona. Prekoračila je preko para Kissynih cipela s visokim potpeticama, prešla preko prostorije i podignula slušalicu.

— Halo, *enfant*.

Prošlo je više od pet godina kad je zadnji put čula to poznato umiljato obraćanje. Čvršće je stegnula slušalicu i prisilila se po-lako i smireno udahnuti. — Sto hoćeš, Alexi?

- Ne družiš se s ljudima?

- Imaš točno minutu vremena, nakon toga prekidam vezu. Uzdahnuo je, kao da ga je povrijedila. - Baš lijepo, *cherie*. - Nazvao sam čestitati ti na nedavnoj financijskoj dobiti.

Prilično ludo odvažno, ali uspjeh ti se mora priznati. Koliko shvaćam danas si krenula u potragu za uredom. Osjetila je trnce u tijelu. — Otkud znaš?

— Rekao sam ti, *cherie*, posao mi je doznati sve što se tiče onih do kojih mi je stalo.

— Nije ti stalo do mene - rekla je, osjećajući napetost u grlu. — Prestani se pretvarati.

— Naprotiv, i te kako mi je stalo do tebe. Dugo čekam na ovo, *cherie*. Nadam se da me nećeš razočarati.

— Na što to dugo čekaš? O čemu to govoriš?

— Čuvaj svoj san, *cherie*. Čuvaj ga bolje nego što sam ja čuvao svoj.

DEVETNAESTO POGLAVLJE

Fleur se laktovima oslonila o ogradu verande i promatrala kako se žučkastosmeda trava na prudini savija na povjetarcu u kasni sumrak. Kuća na plaži na Long Islandu, uglata građevina od stakla i trošnih dasaka s vanjske strane izloženih vremenskim nepogodama, stapala se s pijeskom i vodom. Bilo joj je drago što su je pozvali da za vikend uz dan 4. srpnja dođe tu. Bilo joj je potrebno neko vrijeme maknuti se iz grada, a osim toga, trebalo joj je nešto što će joj odvratiti misli od kasetofona koji joj u mislima nije prestajao ponavljati Alexijeve riječi. *Čuvaj svoj san.* Alexi nije zaboravio sto je učinila Royaleu... nije ni očekivala da će zaboraviti... što samo znači da je i dalje želio osvetu. Ali nije znala što bi još mogla učiniti, osim držati oči širom otvorene.

Odagnala je brige i pomislila na zgradu s četiri kata na Upper East Sideu koju je uzela u zakup za nove urede. Renoviranje je bilo u tijeku i nadala se kako će do sredine kolovoza moći useliti, ali prije toga morala je zaposliti namještenike. Ako je nekoliko puta posluži sreća i ne bude li imala nekih većih hitnih slučajeva, imala je dovoljno novca da agenciju održi do proljeća. Nažalost, poslu poput njezinoga trebalo je barem godinu dana da se ustali, što znači da je riskirala od samoga početka, no to je samo značilo da će morati marljivije raditi, a otkrila je da je u tome dobra.

Nadala se da će malo duže nastaviti dobivati plaću od Par-kera, ali kad je otkrio što ona smjera, dao joj je otkaz. Rastali su se s gorčinom. Lynxi su se raspali, a Parker je previše svojih poslovnih obveza bio prebacio na Fleur. Sad je nju krivio zbog očajničke igre nadoknađivanja propuštenoga koju je morao odigrati sa svojim ogorčenim klijentima. Fleur je odlučila proširiti klijentelu svoje »kavijar agencije« i uključiti ne samo glazbenike i glumce, već i odabranu skupinu pisaca, možda čak umjetnika... svih onih za koje je smatrala da imaju potencijala uspeti se na vrh. Već je predbilježila Rough Harbour, rock grupu koju je osnivao Simon Kale i ukrala je Oliviju Creighton iz pohlepni prstiju Buda Sharpea. A tu je bila još i Kissy. Sve troje nudilo je mogućnost za zaradu koju je tražila, ali tri klijenta nisu bila dovoljna da je održe na visini nakon što ostane bez početnoga uloga.

Stavila je sunčane naočale navrh glave i pomislila na Kissy. Osim hipnotično suzdržane uloge Irene u amaterskoj izvedbi *Višnjika* i jedne rečenice koju joj je Fleur omogućila dobiti u sapunici na CBS-u, ništa se značajno nije događalo za nju nakon *Mačke na vrućem limenom krovu* te je Kissy prestala ponovno odlaziti na audicije. U posljednje vrijeme previše muškaraca prolazilo je kroz vrata njezine spavaće sobe, a svaki sljedeći bio je sve mišićaviji i sve gluplji od prethodnoga. Kissy je bio potreban propagandni projekt i Fleur nije mogla smisliti kako joj ga naći, što nije bio najbolji znak za nekoga tko se do proljeća morao dokazati.

Kroz staklena vrata zapazila je Charlieja Kincannona, svoga domaćina tijekom vikenda. Charlie je pružio podršku Kissynoj amaterskoj izvedbi *Višnjika*, tako ga je Fleur i upoznala. Bilo je sasvim očito da se zatreskao u Kissy, ali budući da je bio pametan, osjećajan i uspješan, Kissy se na nj nije obazirala. Više je voljela mišićave propalice.

Vrata na prilazu kliznula su otvorivši se iza nje i Kissy je izišla na terasu. Odjenu se za zabavu u ružičastoplavi jednodijel-ni kombinezon s prugicama, na ušima je imala velike srebrne naušnice u obliku srca i na nogama ružičaste sandale s ravnim potplatima, koje su preko nožnih prstiju imale remenčić sa šljokicama. Izgledala je poput sedmogodišnjakinje koja ima grudi. — Kasnimo, Fleurinda, i njegovi, kako-li-se-ono-zove, gosti počinju se pojavljivati. Nećeš li se preodjenuti? - Otpila je gutljaj svoje pina colade povlačeći je kroz ružom umrljanu slamku.

- Odmah ću. - Bijele kratke hlače koje je Fleur navukla preko crnoga jednodijelnoga kupaćega kostima s naramenicama imale su s prednje strane mrlju od senfa i kosa joj je bila još uvijek ukočena od slane vode. Budući da je Charlie Kincannon dao potporu za nekoliko avangardnih

broadwayskih predstava, nadala se da će na večerašnjoj zabavi uspostaviti neke kontakte i morala je izgledati pristojno. Ali najprije je posegnula za Kissynom pina coladom i otpila gutljaj. — Zelini da ga prestaneš nazivati s kako-li-se-ono-zove. Charlie Kincannon je veoma drag čovjek, usto još i veoma bogat.

Kissy je zakrenula nosom. — Onda ti izlazi s njim.

— Baš bih i mogla. Sviđa mi se, Kissy. Uistinu mi se sviđa. On je prvi muškarac s kojim se družiš koji ne jede banane i ne zuri čeznutljivo u Empire State Building.

— Zgodno. Prepuštam ti ga, uz sav svoj blagoslov. — Kissy je ponovno uzela svoju pina coladu. — Podsjeća me na jednog baptističkog svećenika kojega sam nekoć poznavala. Želio me spasiti, ali bojao se da ga ne bih dovela u neugodnu situaciju ako me spasi.

— Ti ne »dovodiš u neugodnu situaciju« Charlieja Kincanno-na. Ako već imaš tu silnu potrebu igrati ženu punu seksipila, onda učini to na pozornici, tamo gdje za nas obje možeš nekakav novac zaraditi.

— To si rekla kao prava gulikoža. Postat ćeš sjajna agentica. Usput rečeno, jesi li danas popodne zamijetila one tipove na plaži koji su se spoticali pokušavajući ti privući pozornost?

— Onoga s dječjom šalicom s kljunom ili ono dijete sa svjetlosnom sabljom iz *Star Warsa*?

— Daje slušala Kissy, vjerovala bi da je svaki muškarac na svijetu želi. Otresla je pijesak s nogu i pošla unutra. — Bolje mi je istuširati se.

— Odjeni nešto pristojno. Ma nema veze. I ja uzalud govorim.

— Sad sam poslovni tajkun. Moram izgledati ozbiljno.

— U toj glupoj crnoj haljini koju si donijela izgledaš mrtva, a ne ozbiljna.

Fleur se nije osvrtna na nju i pošla je unutra. Kuća je imala uglaste stropove, podove od škrljevca i minimalistički japanski namještaj. Zapazila je vlasnika gdje sjedi na kauču boje pijeska, čeznutljivo zagledan u nešto što je izgledalo poput dvostruke doze viskija. — Mogu li nakratko razgovarati s tobom, Fleur? — upitao je.

— Naravno.

Odgurnuo je u stranu primjerak *Rabbit Reduxa* kako bi mogla sjesti pokraj njega. Charlie Kincannon podsjetio ju je na lik kakav bi mogao glumiti Dustin Hoffman... čovjeka koji unatoč svemu svom novcu uspijeva izgledati pomalo u raskoraku s ostatkom svijeta. Imao je kratku tamnu kosu i ugodne pomalo nepravilne crte lica, te dva ozbiljna smeđa oka uokvirena naočalama s okvirom od roga.

— Nešto nije u redu? - upitala je. Promućkao je alkohol u čaši. - Neugodno mi je zvučati poput

pubertetlije, ali kako procjenjuješ moje izgleda kod Kissy? Oklijevala je. — Teško mi je to reći.

— Drugim riječima, nemam nikakvih izgleda. Doimao se tako tužnim i dragim da se sažalila zbog njega. -

Nisi ti tu ništa kriv. Kissy je trenutačno pomalo samodestruktiv-na, što znači da čini još gore kad na muškarce gleda kao na ljude.

Razmislio je o tome i njegove smeđe oči postale su još ozbiljnije. — Naša situacija je za mene zanimljiva zamjena uloga. Naviknut sam na to da su žene nasilne. Znam da nisam seksualni objekt, ali obično to previde zbog toga što sam bogat.

Fleur se osmjehnula. Još više joj se svidio. Ali ipak je morala zaštititi prijateljicu. — A što to točno želiš od nje?

— Ne znam što hoćeš reći?

— Želiš li pravu vezu ili je samo seks u pitanju?

— Naravno da želim pravu vezu. Seks mogu bilo gdje dobiti.

Doimao se toliko uvrijeđeno da je bila zadovoljna. Ponovno je razmislila. - Ne znam hoće li što biti od toga ili neće, ali osim Simona si jedini muškarac koji je shvatio koliko je Kissy inteligentna. Možda bi joj mogao privući pozornost time da se umjesto na njezino tijelo

usredotočiš na um.

— Prijekorno ju je pogledao. — Ne želim zvučati šovinistički, ali teško je ne obazirati se na Kissyno tijelo, posebice nekome poput mene tko ima iznimno snažan seksualni poriv.

Osmjehnula se sućutno. — To mi je najbolji pokušaj.

Nekoliko gostiju počelo je pristizati i glas nekog muškarca s blagim naglaskom dopro je do nje. — Kuća je nevjerojatna. A tek pogled.

Ukočila se i okrenula glavu na vrijeme da ugleda Michela kako ulazi u dnevni boravak. Bio je dio Kissyne amaterske skupine i trebalo joj je biti jasno da će i on biti pozvan. Njezino zadovoljstvo zbog vikenda iščeznulo je.

Naletjeli su jedno na drugo već dva puta u godinu dana otkad su se sreli, i oba puta izmijenili su najminimalnije što su mogli u razgovoru. Michelov pratitelj bio je mišićav mladić kojemu je kosa padala preko očiju. Plesač, zaključila je, kad je stopala automatski vratio na početni položaj.

Staklena vrata bila su joj najbliži izlaz. Kratko mu je kimnula, ispričala se Charlieju i neopaženo udaljila izvukavši se van.

Mjesec je bio izišao, Kissyje nestala, i plaža je bila pusta. Fle-ur je bilo potrebno nekoliko minuta da se naoruža prije nego se ponovno vratila unutra osvježiti. Prišla je vodi, a potom besciljno hodala duž obale po mokrome pijesku, daleko od kuće. Morala je samu sebe spriječiti i ne dopustiti daje nešto tako lako izbaciti iz takta, ali svaki put kad bi ugledala Michela osjećala se kao ponovno bačena natrag u djetinjstvo.

Udarila je nožnim prstom u kamen kojega nije vidjela da viri iz pijeska. Otišla je dalje nego što je namjeravala i okrenula se vratiti, ali u tom trenu, pedesetak metara ispred nje, pred nju je izišao muškarac iz dina. Nešto u njegovoj ukočenosti i činjenica da su bili sami na napuštenoj plaži navela ju je na neposredni oprez. Stajao je u mraku poput tamne siluete, visok muškarac, viši od svih s kojima je željela imati posla, i nije ni pokušavao prikriti zanimanje za nju. Nagoni je bacila pogled prema udaljenim svjetlima kuće na plaži, ali bila je predaleko da bi je netko mogao čuti kad bi zazvala u pomoć.

Život u New Yorku učinio ju je paranoičnom. Bio je to vjerojatno netko od Charliejevih gostiju koji se baš kao i ona udaljio sa zabave. Pri mjesečini nejasno je razaznala čupavu glavu Charlesa Mansona i njegov još čupaviji brk. Riječi »[Helter Skelter](#)«^{*} brzo su joj prošle kroz misli. Ubrzala je korak i približila se rubu vode.

Odjednom je odbacio limenku piva i počeo joj prilaziti. Prelazio je po pijesku dugim žustrim koracima i svaka stanica njezinoga tijela bila je na pravome oprezu. Paranoično ili ne, ali nije imala namjeru čekati i vidjeti što on to hoće. Ukopala je stopala i potrčala.

U početku je uspijevala čuti samo zvuk vlastitoga disanja, no ubrzo je postala svjesna laganoga odjeka stopala po pijesku iza nje. Srce joj je luđački udaralo. Dolazio je iza nje i morala je biti brža od njega. Samu sebe je uvjerala da ona to može. Sadje cijelim putem trčala. Mišići su joj bili snažni. Morala je samo ubrzati tempo.

Bila je u tvrdo utabanom pijesku blizu vode. Ispružila je noge i podigla ruke. Dok je trčala pogled joj je bio na kući na plaži, ali bila je još tjeskobno daleko naprijed. Pode li prema dinamama, mogla bi utonuti dublje u pijesak, ali utonuo bi i on. Nastojala je još snažnije doći do daha. Ne može zauvijek održati korak s njom. Može ona to, još jače se napregnula.

Trčao je uz nju.

Pluća su joj gorjela i izgubila je ritam. Isprekidano je dahta-la. - U mislima joj je odzvanjala riječ »silovanje«. - *Zašto on nije uzmaknuo?*

— Ostavi me na miru — vrisnula je. Te riječi bile su skraćene, jedva razumljive, i izgubila je još dragocjenoga zraka.

Povikao je nešto. Blizu. Gotovo njoj na uho. Gorjelo joj je u prsima. Vrisnula je kad joj je

* Pjesma skupine The Beatles čije je stihove skupina Charlesa Mansona ispicala krvlju žrtava u pokolju slavne glumice Sharon Tate

dotaknuo rame. Sljedeće čega se sjećala bilo je tlo koje se približava i on koji pada zajedno s njom. Kad su pali na pijesak, ponovno je viknuo istu riječ, sa-mo ovaj put ga je čula.

— Flower!

Pao je na nju. Dahtala je nastojeći doći do zraka ispod njego-ve težine i u ustima osjetila okus prljavštine. Posljednjom sna-gom stisnula je pesnicu i snažno zamahnula. Čula je oštar usklik. Njegova težina je popustila i krajevi njegove kose okrnuli su joj obraz dok se na rukama izdizao iznad nje. Osjećala je njegov dah na svome licu i ponovno ga udarila.

Povukao se, a ona krenula za njim. Nekako se oslonivši na koljena ponovno ga je udarala i udarala šakama. Nije gledala kamo udara, udarala je gdje je stigla... u ruku, vrat, prsa, i svaki udarac bio je isprekidan jecanjem.

Napokon je od svojih ruku načinio škripu i stegnuo je. — Prestani, Flower! To sam ja. Jake.

— Znam da si ti, nitkove! Pusti me!

— Tek kad se smiriš.

Dahtala je nastojeći doći do zraka, prislonjena uz mekano tkanje njegove majice kratkih rukava. - Smirena sam.

— Ne, nisi.

— Da, jesam. — Usporila je disanje i utišala glas. — Smirena sam. Uistinu.

— Sigurna si?

— Sigurna sam.

Postupno ju je puštao. — Onda u redu. Bio sam...

Žestoko ga je udarila u glavu. — Kučkin sine.

—Joj! — Podigao je ruku.

Sljedeći njezin udarac pogodio ga je u rame. — Bahati odurni...

— Prestani! — Uhvatio ju je za zapešće. — Udariš li me još jednom, kunem ti se da ću te lupiti da se onesvijestiš.

Ozbiljno je sumnjala da bi to učinio, ali njezin adrenalin počeo je slabiti, ruke su je boljele i teturala je bojeći se da bi mogla povratiti zamahne li još jednom.

Čučnuo je na pijesak ispred nje. Njegova zamršena nepoče-šljana kosa padala mu je skoro do ramena i brkovi su mu skrivali gotovo cijela usta, osim one nemoguće prkosne donje usnice.

U majici kratkih rukava s natpisom Nike koja mu nije sezala do struka, izbljedjelim kestenjastim kratkim hlačama i s tom du-gom kosom izopćenika izgledao je kao netko tko bi trebao nositi kartonsku oznaku s natpisom UBIT ĆE ZBOG HRANE.

- Zašto mi nisi rekao da si to ti? — uspjela je upitati piskutavim glasom.

- Mislio sam da me prepoznaješ.

- Kako bih te mogla prepoznati? Mračno je, a ti izgledaš kao osoba s potjernice.

Oslobodio joj je zapešće i teškom mukom se oslanjala na noge. Nije se trebalo tako dogoditi, dok je na sebi imala senfom umrljane bijele kratke hlače i dok joj je kosa svezana u konjski rep ispadala iz gumice. Zamišljala je da će biti sva optočena dijamantima kad se sljedeći put sretnu. Željela je stajati na stubama kasina u Monte Carlu dok je europski princ drži ispod jedne ruke, a [Lee Iacocca](#)* ispod druge.

— Snimam novi film o Caliberu — rekao je. — Bird Dog oslijepi pa moram naučiti koristiti koltove prema zvuku. — Protrljao je rame kad je ustala. — Otkad si se ti pretvorila u takvu kukavicu?

- Otkad sam ugledala muškarca koji izgleda poput serijskoga ubojice kako izlazi iza pješćane dine.

- Budem li imao modricu na oku...

* Lee Iacocca — rođen 1924. godine u obitelji talijanskih imigranata jedan je od vodećih poslovnih ljudi u Americi, osoba koja je svojim uspješnim poslovnim potezima uspjela rekonstruirati i spasiti tvrtku Crysler od potpunoga sloma.

— Nadati se da hoćeš.

— Dodavola, Fleur...

Ništa se nije odvijalo onako kako je zamišljala. Željela je biti hladna i suzdržana, ponašati se kao da ga gotovo i ne poznaje.

- Dakle snimaš novi film o Caliberu. Koliko žena ćeš ošamariti u tome?

- Bird Dog postaje osjećajni.

— To će onda uistinu biti pravo pretjerivanje za tebe.

- Ne budi kučka, znaš?

U mislima joj je nastao vatromet i ponovno je stajala na kiši na travnjaku pred kućom Johnny Guy Kellyja okončavajući razgovor koji tek stoje bio započeo. Stisnutih vilica protisnuta je riječ: — Iskoristio si me da dovršiš svoj film. Bila sam glupa i naivna djevojka koja se nije željela skinuti, ali ljubavni stroj gospodina Velikoga Snimatelja toga se nabrzaka riješio. Naveo si me da budem sretna što moram skinuti sve sa sebe. Jesi li mislio na mene kad su ti uručivali Oskara?

Željela je vidjeti grižnju savjesti. Ali on se dao u protunapad.

— Bila si žrtva svoje majke, ne moja... barem ne u tolikoj mjeri. To riješi s njom. I dok budeš rješavala, sjeti se da nisi ti jedina koja je zajebana. Izgubio sam više nego što možeš zamisliti. Potaknuo je njezin bijes. — Ti! Namjeravaš li ti to ozbiljno sebe predstaviti kao oštećenu stranku? - Ruka joj je protiv volje zamahnula unatrag. Nije ga namjeravala ponovno udariti, ali njezina ruka imala je vlastitu volju.

Uhvatio ju je prije nego što ga je dotaknula. — Da se nisi usudila.

— Mislim da bi ti bolje bilo držati ruke podalje od nje. — Poznati glas dopirao je do njih iz smjera dina. Okrenuli su se i ugledali Michela koji je tamo stajao. Doimao se poput dječaka koji se odjednom našao u društvu divova.

Jake je olabavio stisak, ali nije joj pustio ruku.

— Ovo je privatna zabava, prijatelju, pa bi ti bilo bolje gledati svoja posla.

Michel je prišao bliže. Na sebi je imao karirani prsluk i žutu mrežastu majicu kratkih rukava. Pramenovi plave kose lepršali su preko profinjeno oblikovanih obraza. — Pođimo natrag do kuće, Fleur.

Zagledala se u svoga brata i shvatila da se on na neki način proglasio njezinim zaštitnikom. Bilo je za nasmijati se. Stajao je za pola glave niži od nje, ali ipak je izazivao Jakea Korandu, muškarca s poput munje brzim refleksima koji je škiljio poput odmetnika.

Jake je izvio usnicom. — Ovo se tiče samo mene i nje, stoga, ako ne želiš da ti naprašim tur, ostavi nas na miru.

Zvučalo je poput rečenice iz nekog filma u kojemu je glumio Calibera i u tom trenutku umalo je prekinula taj sukob. Mogla ga je spriječiti... ali nije. Michel, njezin zaštitnik. Bi li on uistinu ostao tu i branio je?

— Rado ću otići — rekao je Michel blago. — Ali Fleur ide sa mnom. - Ne računaj na to — osorno je uzvratilo Jake.

Michel je zavukao ruke u džepove svojih kratkih hlača, ne mičući se s mjesta. Znao je da je tjelesno ne može odvojiti od Jakea pa je odlučio čekati.

Bird Dog nije bio naviknut suprotstavljati se ljubaznom protivniku plave kose s pramenovima, krhke tjelesne grade. Kapci su mu bili spušteni na pola koplja kad se okrenuo prema njoj. — Tvoj prijatelj?

- To je... - Teško je progutala. - To je moj brat, Michael An... - Ja sam Michael Savagar.

Jake ih je oboje motrio, a potom ustuknuo dok su mu se kutovi usana razvukli. - To ste mi odmah trebali reći. Moje pravilo je nikada ne biti na nekom mjestu s više od jednim Savagarom istodobno. Vidimo se, Fleur. — Krupnim korakom udaljio se niz plažu.

Fleur je motrila pijesak, a potom podignula glavu i zagledala se u svoga brata. - Mogao te preploviti.

Michel je slegnuo ramenima.

— Zašto si to učinio? — upitala je nježno.

Pogledao je pokraj nje i zagledao se u ocean. - Sestra si mi -rekao je. - To mi je dužnost, kao muškarcu. - Zaputio se prema kući.

- Čekaj. - Nagonski se pokrenula. Pijesak joj se poput starih rana lijepio za stopala, ali oslobodila ga se. Slike lijepih haljina koje je vidjela u njegovome izlogu brzo su joj prošle mislima. Tko je bio on?

Pričekao je da ga sustigne, ali kad je stigla, nije znala što bi rekla. Pročistila je grlo. - Želiš li da... odemo negdje i porazgovaramo?

Nekoliko sekundi je otkucalo. — Možemo.

Nisu razgovarali dok ih je on svojim drevnim MG-jem vozio do restorana i zabavišta za motoriste u Hampton Baysu gdje je s jukeboxa pjevao Willie Nelson i gdje im je konobarica donijela školjke, pomfrit i kriglu piva. Oklijevajući, Fleur mu je započela priču o svom odrastanju u *couventu*.

On je njoj pričao o svom školovanju i ljubavi prema baki. Doznala je da mu je Solange ostavila novac kojim je započeo poslovanje. Proletio je jedan sat, za njim još jedan. Objasnila mu je kako je bilo osjećati se izopćenom, i on je njoj pričao o svom užasu kad je shvatio da je homoseksualac. Kad je neonsko svjetlo ispred prozora svratišta bacilo plavi odblesak preko njegove kose, naslonila se na oguljeni drveni pregradak i ispričala mu sve o Flynnu i Belindi. Pogled mu je postajao sve mračniji i ogorčeniji. — To mnogo toga objašnjava.

Pričali su o Alexiju i savršeno se razumjeli. Svratiste se zatvaralo za tu večer. — Bila sam strašno ljubomorna na tebe-izustila je konačno. - Mislila sam kako imaš sve sto je meni bilo uskraćeno.

- A ja sam želio biti na tvom mjestu — rekao je. — Daleko od njih oboje.

Iz kuhinje se čuo zveket posuda i konobarica ih je netremice promatrala. Fleur je shvatila da joj Michel želi još nešto reći, ali imao je problema s pronalaženjem riječi.

- Reci mi.

Piljio je u uništenu plohu stola. — Želim kreirati za tebe — rekao je. — Oduvijek sam to želio.

Sljedećega jutra obukla je na sebe bikini boje mandarine, kosu labavo smotala u čvor navrh glave i navukla kratki bijeli ogrtač. U dnevnome boravku nije bilo nikoga, ali kroz prozore je vidjela Charlieja i Michela kako leže na verandi uz nedjeljne novine. Osmjehnula se kad je vidjela sto je Michel imao na sebi taj dan, kratke bermude i smaragdno zelenu majicu s natpisom jedan dan kemijskoga čišćenja' na leđima. Nakon toliko mnogo godina pogrešno usmjerene mržnje, neočekivano je dobila brata na dar. Gotovo da to nije mogla pojmiti.

Ušla je u kuhinju i natočila si šalicu kave. — Sto kažeš na to da napraviš za dvije šalice?

Naglo se okrenula i ugledala Jakea kako stoji na dovratku. Duga kosa bila mu je vlažna od tuširanja. Na sebi je imao sivu majicu kratkih rukava i izbljedjele kupaće gaće koje su izgledale jednake onima koje je nosio prije šest godina kad gaje Belinda pozvala na roštilj u stražnje dvorište. Već je bila shvatila da njihov sinoćni susret nije bio slučajan. Bio je jedan od gostiju na Charliejevoj zabavi, znao je da je i ona tamo pa ju je izišao potražiti.

Okrenula se. — Eto ti tvoja prokleta kava.

- Nisam te namjeravao prestrašiti sinoć. — Rukom je okrznuo njezinu kad je posegnuo za lončićem za kavu. Namirisala je sapun marke Dial i zubnu pastu s okusom mente. — Nisam bio baš posve trijezan. Žao mi je, Fleur.

Prekrižila je ruke na prsima. — I meni je žao. Sto ti nisam rascijepila glavu napola.

Naslonio se na pult i otpio gutljaj kave. - Dobro si odglumila u *Eclipse*. Bolje nego što sam očekivao.

— O, baš ti hvala.

— Ideš sa mnom prošetati po plaži?

Namjeravala je odbiti poziv kad je začula nekoga od Charlie-jevih gostiju kako silazi niza stube. Bila je to dobra prigoda da kaže ono stoje trebala reći: — Poslije tebe.

Izvukli su se kroz bočna vrata izbjegavši skupinu na verandi. Fleur je izula svoje espadrile i odbacila ih ustranu. Vjetar je potezao za kosu Jakea s Divljega zapada. Nijedno nije progovaralo, sve dok nisu došli blizu vode. — Jutros sam kratko razgovarao s tvojim bratom — rekao je. — Michel je divan dečko.

Je li uistinu mislio da tako lako može otopiti sve te godine? — Divan dečko za kreatora haljina, to si htio reći?

— Nećeš me isprovocirati, bez obzira na to koliko pokušavala. Još će ona to vidjeti.

Spustio se na pijesak. - U redu, Fleur, reci sve što imaš.

Kisele riječi pjenile su se u njoj i bila je spremna istresti sav svoj bijes i gorčinu. Ali dok je promatrala kako otac i sin puštaju papirnatoga kineskoga zmaja plavožutoga repa, shvatila je da ne može reći ništa, ukoliko je željela zadržati makar samo tračak svog ponosa. — Nema trajnih ožiljaka — rekla je. — Nisi ti bio toliko važan. — Smjestila se i sama pokraj njega u pijesku. -A ti si taj koji mora živjeti s onim sto je učinio.

Zaškiljio je pogledavši prema suncu. — Ako to nije bilo tako važno, zašto si onda odustala od karijere kojom si zarađivala pravo bogatstvo? I zasto ja ne mogu napisati više ništa nakon *Sunday Morning Eclipsed*?

— Više uopće ne pišeš? — Osjetila je žalac zadovoljstva.

— Nisi vidjela da se daje neka nova predstava s mojim imenom, jesi li? Imam prokletu spisateljsku blokadu.

— To nije nimalo dobro.

Bacio je školjku prema vodi. Najsmješnije je to što sam izvrsno pisao prije nego što ste ti i Mama naišle.

— Čekaj malo. Ti to mene kriviš?

— Ne. - Uzdahnuo je. - Samo podbadam.

— Konačno nešto u čemu si dobar.

Pogledao ju je ravno u oči. — Ono što se toga vikenda dogodilo među nama nije imalo nikakve veze s *Eclipse*.

— Ma nemoj mi reći. — Unatoč odlučnosti, riječi su poku-ljale iz nje. — Taj film ti je značio sve i ja sam ti uništavala tvoju veliku prigodu. Devetogodišnje dijete s apsurdno pogrešno usmjerenom mladenačkom ljubavi. Bio si odrastao muškarac i bolje si znao.

— Imao sam dvadeset osam godina. Ali vjeruj mi, te večeri uopće nisi izgledala poput djeteta.

— Moja majka ti je bila ljubavnica.

— Ako ti je to kakva utjeha, nikada nismo odradili taj prljavi posao.

— Ne želim čuti.

— Sve što mogu reći u svoju obranu je da sam bio loš u procjeni karaktera.

Fleur je svoju majku dovoljno dobro poznavala da povjeruje kako mu je Belinda to učinila jednostavnim, ali nije marila. — Ako si gospodin Nedužni, zašto onda ne možeš pisati otad? Ne mogu se pretvarati da se zagledam u mutne dubine tvoje psihe, ali sigurno postoji nekakva povezanost između tvoje spisateljske blokade i onoga što si učinio tom glupom devetnaestogodišnjem djetetu.

Primaknuo se njezinim stopalima i zasuo je pijeskom. — Otkad sam ja to nominiran za sveca? Devetnaestogodišnjakinja koja je izgledala onako kako si ti izgledala nije bila *dijete*. Skinuo je maji-cu, zatrčao se do vode, zaronio u val i potom izronio. Tijelo mu je bilo bezvezno, kao i uvijek. Veliki mačo tip, filmska zvijezda. Nitkov. Poželjela se osvetiti, i kad se napokon pojavio raskopčala je haljinu za plažu i pustila je da padne. Ispod nje je imala sićušni bikini boje mandarine koji joj je Kissy kupila i pobrinula se da on ima dobar pogled sprijeda dok je izvodila savršeni hod do vode, stavljajući jednu nogu pred drugu, njišući bokovima. Na rubu

je pričvrstila uvojak kose koji se bio izvukao ispod ukosni-ca i ležerno se protegnula, kako bi joj noge izgledale još duže.

Krajičkom oka kradomice je pogledala vidjeti gleda li je. Gledao je. Dobro. Neka se živ pojede.

Zaronila je u vodu i neko vrijeme plivala, a potom izišla i vratila se natrag do mjesta na kojemu je sjedio. U krilu je držao njezinu haljinu za plažu, i kad se sagnula uzeti je, odmaknuo ju je izvan njezina dosega. — Pusti čovjeku da se malo odmori. Tri mjeseca radim s konjima i ovo je lijep prizor za promjenu.

Upravila se, a potom udaljila. Jake Koranda je za nju bio jednako mrtav kao njezina baka koju nikada nije ni poznavala.

Jake je gledao za Fleur sve dok nije nestala u kući na plaži. Lijepa devetnaestogodišnjakinja koja ga je uznemirila nije bila ni sluga ovoj ženi. Postala je ono o čemu svaki muškarac mašta. Je li on to umišljao ili je njezina drska mala guza bila još podignutija na tim senzacionalnim nogama?

Trebao joj je vratiti haljinu pa se ne bi morao mučiti gledajući njezino tijelo u tom smiješnom bikiniju boje mandarine koji se vezao tankim trakicama. Mogao ju je pojesti u tri dobra zalogaja.

Krenuo je prema vodi rashladiti se. Tip koji je sa svojim djetetom puštao papirnatoga zmaja i ugledao Flower čini je izišla preko dina sad se vratio u vodu kako bi imao bolji pogled. Uvijek je to bilo tako... muškarci su se sami o sebe spoticali dok bi ona jezdila pokraj njih, nesvjesna meteža koji bi izazvala. Bila je ružni pačić koji se nije dovoljno dugo zadržao pred zrcalom da vidi kako se promijenio u lijepoga labuda.

Neko vrijeme je plivao, a potom se vratio na plažu. Fleurein ogrtač ležao je u pijesku. Kad ga je podigao, namirisao je isti onaj lagani cvjetni miris koji je osjetio prethodne večeri kad mu se otimala iz naručja. Bio je pravo podbadalo i ona se s njim hrabro suočila. Uvijek je to činila, na ovaj ili na onaj način.

Ukopao se petama u pijesak. U glavi mu je zaszvirala glazba. Otis Redding, Creedence Clearwater. Vratila mu je sve zvukove Vijetnama. Nikada neće zaboraviti kako na travnjaku Johnnyja Guya kleči s njom mokrom i uplakanom u naručju. Probila je rupu u zidu koji je sagradio u sebi... zidu koji je smatrao sigurnim. .. i otada nije mogao napisati ni riječi, iz straha da bi se sve to moglo srušiti. Pisanje je bilo jedini način na koji se uspijeva izraziti i bez njega se osjećao kao da živi polovičnim životom.

Zagledan prema kući na plaži pitao se može li žena poput nje imati ključ kojim bi otključala taj zatvor u koji je upao.

DVADESETO POGLAVLJE

Mračni erotski snovi nahrupili su i poremetili Fleuren san nakon povratka u grad. Pitala se nije li ono njihovo hrvanje na plaži na neki način ponovno napunilo neku vrstu unutarnje seksualne baterije. Ne bi li to bila ironija? Bila je gladna dodira muškarca, ali trenutačno je bila previše napeta da bi tražila ljubavnika.

Dva tjedna nakon zabave na plaži sjedila je na stolcu s ravnim naslonjačem, u Michelovom butiku koji je on za tu večer zaključavao. U početku su izmišljali isprike kako bi razgovarali. Nazvao ju je da vidi je li zapela u prometnoj gužvi na povratku s Long Islanda. Ona je njega zvala pitati za savjet o odjeći koju je namjeravala kupiti Kissy za rođendan. Na kraju su se ostavili iz-vrdavanja i nastavili otvoreno uživati u međusobnom druženju.

— Sinoć sam ti malo pregledavala knjige. — Stresla je malo pi-ljevine s traperica. — Poanta je ... financije su ti nesređene.

Ugasio je ulazna svjetla trgovine. —Ja sam umjetnik, nisam poslovan čovjek. Zato sam te i unajmio.

- Moj najnoviji klijent. - Osmjehnula se. - Nikada mi nije palo napamet predstavljati nekoga kreatora, ali sad sam uzbuđena zbog toga. Tvoje suknje i haljine nešto su najinovativnije, djelo kakvo ovaj grad godinama nije vidio. Moje je samo navesti ljude da ih požele kupiti. - Rukama je prelazila po zamišljenoj kristalnoj kugli. — Vidim ti slavu, bogatstvo i izvrsno poslovanje u budućnosti. — Nakon skrivene misli, dodala je. — I novu ljubav.

Prišao joj je s leda i skinuo gumicu s konjskoga repa. Cijeli dan provela je sa stolarima u kući, svom dvojnog objektu u gradu, i sva je bila neuredna. — Ostani pri slavi i bogatstvu, a moje ljubavi ostavi na miru — rekao je. — Znam da ti se Damon nije svidio, ali...

— On je cendravi bezveznjak. — Damon je bio tamnokosi plesač koji je s Michelom bio one večeri na Charliejevoj zabavi na plaži. - Tvoj izbor muškarca gori je od Kissynoga. Njezine muškarčine su samo glupe. A tvoje su usto još i podmukle.

— Samo zato što si ga zastrašila. Dodaj mi svoju četku za kosu. Izgledaš poput lošeg izdanja Bette Davis. A te me traperice čine razdražljivim. Zbilja, Fleur, čini mi se kako više ne mogu podnositi tu tvoju odjeću. Pokazat ću ti kreacije...

Izvukla je četku iz torbice. - Požuri i dotjeraj mi kosu. Moram se naći s Kissy, ali sam ti samo navratila reći ti da si u fi-nancijskome škripcu. Ništa ne znaš o trgovanju. Ali svejedno ti opraštam. Pođi sutra sa mnom i Kissy na večeru u grad.

— Ne nedostaje li ti nešto nužno za priređivanje večernjega domjenka? Recimo zidovi i namještaj?

— To je neformalno. — Poskočila je, dala mu poljubac i izišla. Kad je zakoračila na ulicu West Fifty-Fifth pitala se nije li zapazio koliko je bila nervozna zbog izjave koju je namjeravala objelodaniti na improviziranome večernjem domjenku.

Uzela je u najam kuću od crvene opeke u gradu, tamo na Upper West Sideu, s mogućnošću kupnje. Zbog toga što su četiri kata kuće bila nezgrapno podijeljena — vodoravno, umjesto okomito - postigla je dobru cijenu i iskoristila prednost što ju je mogla prilagoditi neobičnome rasporedu. Namjeravala je živjeti u manjem stražnjem dijelu kuće, a prednji veći dio koristiti za uredski prostor. Bude li sve išlo prema planu moći će useliti sredinom kolovoza, dakle za mjesec dana.

— Nitko se neće zabuniti i od ovoga pomisliti da je [La Grenouille](#)* — rekao je Michel dok se oprezno smještao na preklopili stolac koji je postavila ispred stola načinjenoga od dva konja za piljenje drva i nekoliko komada dasaka, u prostoriji koja će uskoro biti njezin ured.

Kissy je otvoreno pogledala u Michelove bijele tri četvrt hlače i grčku seljačku košulju. —

* [La Grenouille](#) — poznati vrhunski restoran francuske kuhinje otvoren 1962. godine.

Tebe ne bi ni pustili u La Grenouille, stoga se prestani žaliti.

— Ali čuo sam da si ti bila tamo — rekao je. — S izvjesnim gospodinom Kincannonom.

— I skupinom njegovih prijatelja čudaka. — Kissy je zakrenula nosom. Premda je Charlieja Kincannona učestalo viđala gotovo da ga nije spominjala, što nije slutilo na dobro po pitanju njegovoga plana da osvoji njezino srce.

Fleur je počela vaditi piletinu s limunom i pikantne Szechuan kozice iz kartona s hranom za ponijeti. — Voljela bih da se doseliš ovamo sa mnom, Kissy. Tavan je završen pa bi mogla imati pravu privatnost, da ne spominjem dvostruko onoliko prostora koliko ima naš stan. Gore na katu je kuhinja, voda je priključena, a imam ćeš i poseban ulaz iz predvorja tako da ti neću moći coktati negodujući zbog tvojih seksualnih partnera.

- Sviđa mi se tamo gdje živim. Rekla sam ti već... selidba me izluđuje. Nikada se ne selim, osim ako ne moram.

Fleur je odustala. Kissy je trenutačno bila u tako lošem raspoloženju i osjećala kao da ne zaslužuje ništa više od onoga što ima, i nikakvo je nagovaranje nije moglo uvjeriti u suprotno. Kissy je papirnatom salvetom potapkala usne. — Čemu tajnovitost? Rekla si kako želiš da Michel i ja dođemo da bi ti mogla nešto objaviti. O čemu je riječ?

Fleur je pokazala prema vinu. — Natoči, Michael. Nazdra-vit ćemo.

— Beaujolais s kineskim? Zbilja, Fleur?

- Ne kritiziraj nego poslušaj. - Natočio im je čaše i Fleur je podignula svoju, odlučna pokazati samopouzdanje koje nije imala. — Večeras pijemo za moja najdraža dva klijenta, kao i za genijalku koja će vas oboje dovesti do vrha. Naime, mene. — Kucnuli su se čašama i otpili gutljaj. — Michel, zašto nikada nisi imao reviju svojih kreacija?

Slegnuo je ramenima. — Imao sam jednu, prve godine, ali stajala me pravo bogatstvo, a nitko nije došao. Moja roba nije poput one na Sedmoj aveniji, i nisam neko ime.

- Točno. - Pogledala je u Kissy. - A tebi zbog tvoga izgleda na audiciji nitko neće dati uloge koje želiš.

Kissy je gurala kozicu po tanjuru i zlovoljno kimnula.

— Ono što vam oboma treba za uspon u karijeri jest promidžba i smislila sam kako ćemo to postići. — Fleur je odložila čašu. — Tko od nas troje najbolje stoji u privlačenju medijske pozornosti?

— Stalno to guraš pod nos — progundala je Kissy.

Michel je rekao ono što je bilo posve očito. - Ti. To svi znamo.

— Ne bih se složila - rekla je Fleur. - Osim onih tjedan, dva nakon što se priča pročula, dvije godine sam u New Yorku bez privlačenja publiciteta. Čak ni Adelaide Abrams nije pokazala zanimanje zbog mog povratka. Novinama ne treba Fleur Sa-vagar, koja je prava dosadnjakovička. Njima treba Zlatna Djevojka. — Pružila im je večernje novine koje je bila otvorila na Adelaidenu tračersku rubriku.

Kissy je naglas pročitala.

Superzvijezda Jake Koranda viđenje kako luta plažama Quoguea za vikend uz 4. srpnja, ni s kim drugim nego sa Zlatnom Djevojkom Fleur Savagar. Koranda, koji se odmara nakon snimanja svog najnovijeg filma, u kojemu glumi Calibera u Arizoni, bio je gost u ljetnikovcu milijunaškoga nasljednika farmaceutskeg lanca Charlesa Kincannona. Prema navodima prijatelja GB i Koranda samo su gledali jedno u drugo. Zasada nema nikakvoga komentara, kako od Korandinoga ureda na West Coastu tako ni od neuhvatljive Zletne Djevojke koja posljednjih nekoliko godina sebi stvara karijeru u New Yorku kao agentica nadarenih.

Kissy je podignula pogled s članka, zapanjena izraza lica. — Zao mi je, Fleurinda. Znam koliko mrziš kad izvlače prošlost. Kad se Abramsova jednom dočepa priče, neće je pustiti. Ne znam tko je razgovarao s njom, ali...

—Ja sam ta koja je posijala priču — oglasila je Fleur.

Piljili su u nju.

— Bi li nam bila ljubazna objasniti zašto? — zamolio je njezin brat.

Fleur je duboko uzdahnula i podigla čašu. — Izvuci one kreacije koje čuvaš za mene, Michael. Zlatna Djevojka se vraća i sa sobom dovodi vas dvoje.

* * *

Bolje bilo teže podnijeti trijezan, zaključila je Belinda otkad se prisilila prestati piti. Ubacila je kasetu u kasetofon i vrškom prsta stisnula gumb. Kad se prostorija ispunila zvucima raspjevane Barbare Streisand i 'The Way We Were' legla je natrag na saten-ske jastuke i pustila da joj suze teku niz obraze.

Svi buntovnici bili su mrtvi. Najprije Jimmy na putu za Salinas, a potom Sal Mineo u onom brutalnom ubojstvu. I konačno Natalie Wood. Troje glavnih glumaca iz *Buntovnika bez razloga* umrli su prijevremeno, i Belinda se bojala da će ona biti sljedeća.

Ona i Natalie bile su gotovo istih godina. I Natalie je voljela Jimmyja. Zadirkirivao ju je dok su snimali *Buntovnika* zato što je u odnosu na nj bila još dijete. Loš dečko Jimmy Dean poigravao se s Natalienim osjećajima.

Smrt je užasavala Belindu, ali ipak je držala tajnom tablete koje je čuvala zagurane na dnu stare kutije za nakit, blizu zlatne srećonoše koju joj je dao Errol Flynn. Nije mogla mnogo duže podnositi život kakav je vodila, ali crta optimizma i dalje ju je duboko prožimala govoreći joj da će se situacija popraviti. Alexi bi mogao umrijeti.

Belindi je njezino dijete mnogo nedostajalo. Alexi je rekao kako će Belindu strpati u sanatorij pokuša li uspostaviti kontakt s Fleur. Sanatorij za kronične alkoholičare, premda već dvije godine nije sebi dopustila kušati kap alkohola. Premda Alexi nikada više ni je odlazio od kuće, veoma rijetko ga je vidala. Vodio je posao iz apartmana na prvome katu, poslujući preko niza pomoćnika koji su nosili tamna odijela i imali smrknut izraz lica, i koji su pokraj nje prolazili hodnicima bez riječi. Gotovo nitko joj se nije obraćao. Dani i noći stapali su se u jedno, protežući se ispred i iza nje u beskrajnoj crti, svaki je bio poput prethodnoga, sve dok nije uspjela naći razloga za život, a taj je bio nada da će Alexi umrijeti.

U davna vremena kad je ulazila u plesnu dvoranu ili restoran držeći Alexija pod ruku postajala je najvažnija žena u prostoriji. Ljudi su je tražili i laskajući joj od nje zahtijevali neku uslugu. Govorili su joj kako je lijepa, kako je zabavna. Bez Alexija, ti pozivi su prestali. Sjetila se kako je bilo u Kaliforniji dok je bila majka Zlatne Djevojke. Ispunjavalo ju je to energijom, sve dok nije postala poput svjetlosti. Sve što je dotaknula postajalo je posebno. Bilo je to najbolje od svih vremena.

Pjesma je završila. Ustala je iz kreveta i pritisnula gumb za premotavanje želeći je ponovno poslušati. Zbog glazbe nije čula otvaranje vrata i nije ni bila svjesna da je Alexi ušao, sve dok se nije okrenula.

Gotovo mjesec dana nije zalazio u njezine prostorije pa je poželjela da joj je kosa počesljana i da joj oči nisu crvene od plača. Nervozno se poigravala prednjicom ogrtača. —Ja... ja sam olupina.

— Ali uvijek lijepa — odgovorio joj je. — Dotjeraj se zbog mene, *cherie*. Pričekat ću.

To ga je činilo opasnim. Ne njegova užasna okrutnost, već njegova grozna nježnost. Oboje je bilo namjerno, i svako je, na svoj način, bilo potpuno iskreno.

Dok je sjedao na najudobniji stolac u prostoriji kupila je sve što joj je bilo potrebno i ušla u kupaonicu. Kad je izišla, le-zao je na krevetu. Sve svjetiljke bile su ugašene, osim jedne na suprotnoj strani prostorije. Nejasna svjetlost skrivala je njegovu nezdravu bljedoću, kao i mrežu sitnih bora u kutovima njezinih očiju.

Na sebi je imala običnu bijelu spavaćicu. Nožni prsti joj nisu bili nalakirani, a s lica joj je bila

skinuta šminka. Provukla je vrpca kroz kosu.

Legla je na krevet bez riječi. Zadržao joj je spavaćicu do struka. Noge je držala čvrsto skupljene, dok ju je milovao i polako joj skidao gaćice. Kad joj je razdvojio koljena zaječala je kao da se boji, a on ju je zbog toga nagradio milovanjem kakvo joj se sviđjelo. Pokušala je ponovno spojiti noge da ga zadovolji, ali počeo joj je ljubiti unutrašnjost bedara i sklopila je oči. Bio je to njihov prešutni dogovor. Sad kad više nije bilo njegovih ljubavnica tinejdžerica izigravala mu je dijete nevjestu i dopuštao joj je da oči drži zatvorene kako bi se mogla sjećati Flynna i sanjariti o Jamesu Deanu.

Obično je odmah odlazio, čim bi završili, ali ovaj put ležao je mirno dok mu je trag znoja bio vidljiv na mlitavoj koži na prsima. -Jesi li dobro? - upitala je.

— Hoćeš li mi molim te pružiti ogrtač, *cherie*? Tablete su mi u džepu. Prinijela mu je ogrtač i okrenula se kad je izvukao bočicu

s tabletama. Umjesto da ga učini slabijim, bolest mu je ojačala moć. Sad kad je imao utvrdu na prvome katu i vojsku budnih pomoćnika koji su provodili njegove naredbe, sam je sebe stvorio neranjivim.

Ušlaja u kupaonicu istuširati se. Kad je izišla, on je i dalje bio tamo, sjedio na stolcu i pijuckao.

— Naručio sam ti viski. — Pokazao je svojom čašom prema čašici na srebrnom poslužavniku. Tipično okrutno za njega. Okrutnost je dolazila nakon nježnosti, u čvrsto tkanom uzorku suprotnosti koje su joj više od dvadeset pet godina usmjeravale život. — Znaš da više ne pijem.

— Pa dobro, *cherie*, meni ne bi trebala lagati. Misliš da ne znam za prazne boce koje tvoja sluškinja nalazi skrivene na dnu košare za otpatke?

Nije bilo nikakvih praznih boca. Bio je to njegov način prijetnje da bude siguran kako će ona izvršiti sve što joj naloži. Prisjetila se slika sanatorija koje joj je pokazao, skupine ružnih sivih zgrada u najudaljenijem dijelu švicarskih Alpa. — Sto hoćeš od mene, Alexi?

— Ti si glupa žena. Glupa, bespomoćna žena. Ne mogu zamisliti zašto sam te uopće nekada volio? — Jedan sitni mišić titrao mu je blizu sljepoočnice. — Idi odavde — rekao je iznenada. Tijelom su joj prošli trnci. Ružne sive zgrade bile su poput velikoga hladnoga kamenja u snijegu. Pomislila je na tablete skrivene na dnu njezine stare kutije s nakitom.

Dosad su već svi buntovnici bili mrtvi.

Prekrižio je noge i otpio gutljaj svog pića. — Pogled na tebe baca me u depresiju. Ne želim te više imati uza se.

Smrt izazvana tabletama bila bi bezbolna. Ne bi bila poput slane vode u kojoj se ugušila Natalie, ni strašne boli koju je osjetio

Jimmy u trenutku smrti. Jednostavno će otići u krevet i utonuti u beskrajan san.

Nesmiljene ruske oči Alexija Savagara rezale su slojeve njezine kože, poput britve. — Šaljem te u New York — rekao je. — Što ćeš raditi kad budeš tamo više me se ne tiče.

Uskrsnuće Zlatne Djevojke

DVADESET PRVO POGLAVLJE

Brončana satenska haljina privijala joj se uz tijelo; visoki ovratnik, gole ruke i suknja s prorezom. Htjela je razdijeliti kosu po sredini i nositi je smotanu u pundu, nisko, poput španjolske plesačice flamenga, ali Michel joj to nije dopustio. — Ta velika prošarana griva zaštitni je znak Zlatne Djevojke. Večeras je moraš nositi raspuštenu.

Fleur se upravo bila uselila u svoju kuću u gradu, ali Michel joj je naredio da se odjene u stanu u kojem ju je Kissy mogla nadzirati. Njezina bivša cimerica provirila je glavu u spavaću sobu. — Limuzina je vani.

— Poželi mi sreću — rekla je Fleur.

— Ne tako brzo. — Kissy je okrenula Fleur prema zrcalu. — Pogledaj se!

— Ma daj, Kissy. Nemam vremena...

— Prestani se vrpeljiti i pogledaj se u zrcalo.

Fleur je bacila pogled na odraz u zrcalu. Haljina je bila iznimna. Umjesto nenaglašavanja visine Michelova vitka kreacija samo ju je još više istaknula. Dijagonalni prorez na suknji počinjao je nasred bedra i presijecao joj tijelo nudeći primamljiv pogled na duge noge kroz tanke crne *point d'esprit* nabore koji su popunjavali prazninu.

Polako je podignula pogled. Za nekoliko tjedana imat će dvadeset šest godina i lice joj je poprimilo neku novu zrelost. Razgledala je svoje odvojene dijelove tijela... široko razmaknute zelene oči, debele naglašene obrve i razvučene usne... a potom se, u trenu, sve to objedinilo, i napokon joj se učinilo da to lice pripada njoj.

Taj trenutak je prošao i dojam iščeznuo. - To samo pokazuje što sve bajkovita haljina i dobra šminka mogu učiniti.

Kissy se doimala razočaranom. - Nikada se ne vidiš.

- Ne budi luda. - Uzela je torbicu i jurnula niz stube prema limuzini. Neposredno prije nego je u nju ušla pogledala je prema prozoru i ugledala Michela i Kissy kako stoje i promatraju je.

Nacerila im se sto je mogla kočopernije. *Zlatna Djevojka* se vratila.

Ali nije računala na Belindu.

Adelaide Abrams polako je spustila ruku s Fleurine i kimnula prema do vratku galerije Orlani gdje je stajala Belinda ogrnuta zlatnim sobolovim krznom, krhka i lijepa poput leptira. Fleur se snažno trudila kontrolirati uzburkane emocije koje su se kovitlale u njoj. Duboko je udahnula, a potom to učinila još jednom kad joj je Belinda pristupila. Fleur svoju majku nije vidjela šest godina i osjećala je kao da se raspada na tisuće ledenih komadića.

Belinda je ispružila jednu ruku, dok je drugu prislonila na gornji dio haljine, kao da dodiruje nešto tamo skriveno. — Ljudi nas gledaju, dušo. Barem zbog privida.

- Ne igram više predstavu za druge. - Fleur joj je okrenula leđa i udaljila se od mirisa Shalimara, od pogleda na blago urezane crte, poput žila na jesenjem listu, koje su naborale kutove majčinih očiju.

Dok se upućivala preko galerije nagoni se smiješila te tu i tamo razmijenila nekoliko riječi s ljudima koje je prepoznala. Uspjelo joj je čak dati kratak intervju novinaru iz *Harper'sa*. Ali cijelo to vrijeme pitala se zašto se to moralo dogoditi večeras. Kako je Belinda znala da će se *Zlatna Djevojka* ponovno pojaviti?

Bilo je dogovoreno da ubrzo stignu Kissy i Michel. Njihovo pojavljivanje bilo je smisao svega ovoga i Belindina nazočnost je sve to izbacila iz ravnoteže.

— Fleur Savagar? — Mladić u crnom stao je ispred nje i pružio joj dugačku kutiju iz cvjećarnice. — Dostava za vas.

Adelaide Abrams se poput čarobnjaka pojavila pokraj nje. — Neki obožavatelj?

— Ne znam. — Fleur je vrškom prstiju otvorila kutiju i gurnula ustranu gnijezdo papira.

Ispod njega je, na dnu kutije, bilo tucet bijelih ruža s dugačkom stapkom... — Podignula je glavu i bacila pogled preko galerije. Prikovala je pogled za Belindin i polako izvukla jednu

ružu iz kutije.

Belindino čelo se naboralo i ramena pognula. Zagledala se u bijelu ružu, a potom okrenula prema vratima i pobjegla iz galerije.

Adelaide je gurala prst u kutiju. — Nema posjetnice.

— Znam od koga su. — Fleur je pogledom obuhvatila prazan dovratnik.

- Ne bi li mu inicijali možda bili J.K.? Bi li? - zapitkivala je Adelaide.

Fleur je na lice namjestila vedar osmijeh. — Tajni obožavatelji trebaju ostati tajni. Posebice oni koji su stvorili karijeru štiteći svoju privatnost.

Adelaide joj je lukavo namignula. — Prava si djevojka, Fleur, unatoč svojim povremenim propustima.

Kad je Adelaide nestala, Fleur je ponovno zagurala ružu u kutiju. Ljepljivi miris zavukao joj se u nosnice i priljepio za grlo. Fleur je takvo što očekivala sve od Alexijevega telefonskoga poziva. Davao joj je do znanja kako ništa nije zaboravio.

Vratila je na mjesto poklopac i kutiju odložila na klupu. Poželjela ju je strpati u najbližu kantu za smeće, ali nije si to mogla priuštiti dok je Adelaide Abrams motrila na nju. Neka samo misli da su od Jakea. On je bio veliki dečko i mogao se pobrinuti za sebe. A njoj je također trebao publicitet i nije imala nimalo grižnje savjesti u tome da ga iskoristi onako kako je on jednom iskoristio nju.

Ugledala je Michela i Kissy kako stoje na dovratku. Na Michelu je bio bijeli smoking i crna najlonska majica kratkih rukava. Odjenuo je Kissy u sitnu srebrnoružičastu inačicu haljine za maturalni ples koja je savršeno odgovarala njezinome stasu. Privijala mu se uz ruku, onako ženski, bespomoćno, blago napućenih usnica, kao da je bila spremna zapuhano izbaciti *boop boopy doop*.

Fleur se lagano zaputila kroz gomilu, ostavljajući svima dovoljno vremena da zapaze kamo je to ona krenula. Kad je došla do dovratka prislonila je obraz uz obraz pozdravljajući ih oboje, i Michelu je na uho prošaptala kako je Belinda upravo otišla. Piljio je u nju ispitivački. Pojma nije imala što mu reći.

Dolazak Kissy i Michela upotpunjen s Fleurenim dočekom privukao je pozornost, baš kao što je i planirala. Najprije su do njih stigli iz *Woman's Wear Dailyja* i Fleur je obavila upoznavanje. Oboje, Michael i Kissy, ponašali su se kao zvijezde, on profinjeno, kao da se dosađuje, a ona kao živahni pjenušavi ružičasti i srebrni oblak. Kad su završili s *WWD*, *Harper'som* i Adelaide Abrams, njih troje kružilo je galerijom, zaustavljajući se popričati sa svima na koje su naišli. Svoga brata predstavila je kao Michela Savagara, a ne kao Michaela Antona. Nedugo nakon što su se ponovno počeli družiti odlučio je prestati se skrivati pod lažnim imenom. Michel je ostao suzdržan i tajnovit, dok je Kissy čavrljala poput čavke i Fleur je usmjerila razgovor baš onamo kamo je željela.

— Nije li moj brat najveličanstveniji kreator...? Moj brat mi je kreirao haljinu. Drago mi je da vam se sviđa... Moj brat je užasno nadaren. Pokušavam ga natjerati da taj svoj dar podijeli s ostalima, ali tako je tvrdoglav da...

S osmijehom je odgovarala na pitanja o tome tko je Kissy. — Nije li nevjerojatna? Tako je slatka. Jedna od Charlestonovih Christies. I njezinu je haljinu kreirao Michel.

Kad su je upitali čime Kissy zarađuje za život, Fleur je samo odmahнула rukom. — Pomalo glumom, ali to joj je zapravo hobi, više nego bilo što drugo.

Zavidni pogledi žena prelazili su od Fleureinoga nevjerojatnoga brončanoga satena i Kissyne iznova zamišljene haljine za maturalnu zabavu. — Tolike žene mole moga brata da kreira za njih — povjerala se — ali on trenutno kreira samo za Kissy i mene. U povjerenju, nadam se da ću to promijeniti.

Nekolicina ih je komentirala Belindino pojavljivanje. Fleur je odgovorila sto je mogla kraće, a potom prešla na drugu temu. Svima je rekla za svoju novu agenciju... Fleur Savagar i ortaci, agencija za slavne osobe... i uputila prve pozivnice za veliko otvaranje kuće koje je

namjeravala prirediti za nekoliko tjedana. Jedan zgodan slavni kirurg pozvao ju je sljedeću večer na večeru.

Prihvatila je poziv. Bio je šarmantan, a njoj je trebala prigoda da pokaže Michelovu svilenu haljinu uz tijelo, plavu, boje perunike.

Kad su nakon zabave ušli u limuzinu, Fleur se borila protiv glavobolje i Michel ju je uzeo za ruku. — Iscrpljena si. Znaš, ne trebaš se ovome izlagati.

— Da, znam. Ali nismo mogli kupiti tu vrstu publiciteta. Osim toga, krajnje je vrijeme da shvatim kako živjeti s onim što sam, a to uključuje i Zlatnu Djevojku.

Pomislila je na ruže koje je ostavila u galeriji i odjednom shvatila njihovu poruku, tako jasno, kao da joj je Alexi poslao pismo. Sve te godine držao je Belindu podalje od njezinoga života. A sad ju je vratio.

Tjedan dana poslije počeli su zvoniti telefoni. Obično su telefonski pozivi stizali u dva ujutro. Kad se Fleur javila, u pozadini je potihom čula glazbu... Barbra Streisand, Neil Diamond, Simon and Garfunkel... ali taj tko je zvao nikada se nije oglasio. Fleur nije imala čvrstoga dokaza da su pozivi bili od Belinde. Miris Shalimara nije se čarobno širio kroz telefonske žice. No svejetino je bila sigurna u to.

Spuštala je slušalicu ne progovorivši ni riječi, ali pozivi su je počeli iscrpljivati, i svaki put kad bi skrenula iza zavoja zatekla je sebe u očekivanju da se pred njom pojavi Belinda.

Fleur je navela Michela da zatvori svoj dućan i dovede ljude koji su uređivali butik Kamali te da modernizira prostor tako da predmeti u njemu budu bolje izloženi. Ulazni dio u dućan bio je otmjeniji, a ime Michel Savagar je ispupčenim reljefom, crvenim tiskanim slovima na tamnoljubičastoj pozadini, stajalo na vratima. Ona i Kissy odmah su postale sastavni dio njujorške društvene scene. Kamo god su odlazile nosile su divne Michelove kreacije. Ručale su kod Orsini'sa, a potom upale kod Davida Webba uze-ti kuglu za bor od osamnaest karata, koju je jedna poslije vratila zato što 'nije bila ona prava'. Zaustavile su se kod Helene Arpels zbog novoga para večernjih salonki, a potom plesale u Clubu A ili Regine'su. Dok su ručale, kupovale ili plesale poput manekenki, nosile su svilene haljine koje su im poput morske pjene lepršale oko bokova, tanki oskudni nabrani plavi džersej sa šavom sa strane i večernja haljina koja je svjetlucala s rajčica crvenim šljokičastim plohamama. U tjedan dana svaki društveni leptir u New Yorku koji je mario za modu počeo se raspitivati za haljine Michela Savagara. Baš kao što se Fleur nadala, željele su ih još više kad su doznale da odjeća nije dostupna. Fleur i Kissy su u javnosti ogovarale Michela. - Moja baka ga je pokvarila kad mu je ostavila sav taj silni novac — povjerala se Fleur Adelaide Abrams za stolom u Chez Fascalu, gdje se također razmetala u svilenom haljini na preklop s uzorkom kao paučina tankih lopoča. — Oni koji ne moraju zarađivati za život ulijene se.

Sljedećega dana povjerala se supruzi nasljednika lanca robnih, kuća koja je voljela tračati. — Michel se boji da bi komercijalizam ugušio njegovu kreativnost. Ali *radi* na nečemu, a i ja imam nekakve planove... Ma, nije važno.

Kissy je bila manje suptilna. — Gotovo sam sigurna u to da potajno priprema kolekciju — govorila je svima. Potom bi se njezine male, poput jabuke slatke usne napućile, a ona potapkala po suknji iz neke skupocjene kolekcije kojom bi se taj dan razmetala. — Mislim da nije u redu to što mi se ne želi povjeriti. Nikome osim svojoj sestri. Ja sam mu najdraža prijateljica i mogu čuvati tajnu, baš kao i svi drugi.

Dok su Fleur i Kissy širile glasine o Michelovom idealizmu i ravnodušnosti prema komercijalnom uspjehu, Michel je radio osamnaest sati na dan nadzirući svaku pojedinost kolekcije koju je financirao posljednjim preostalim novcem koji je dobio od Solange Savagar. Fleur je preživljavala sa samo četiri sata sna. Svakoga trenutka koji nije provodila izigravajući društvenoga leptira bila je u svom uredu i obavljala razgovore s budućim zaposlenicima, planirala otvorenje kuće i izbjegavala posljednje radnike. Nekoliko glumaca pristupilo joj je želeći da ih zastupa, ali nijedan nije imao one posebne kvalitete koje je tražila.

Fleur je bila zadovoljna ishodom preinake svoje kuće u gradu, unatoč izazovima koje je predstavljala sama struktura. Njezini uredi zauzimali su veći prednji dio kuće, a prostorije za život bile su smještene u stražnjem dijelu. Uredski prostor ukrasila je crno bijelim, uz ponegdje malo sive i indigo. Njezin privatni ured i prostor za recepciju zauzimali su prednji dio prizemlja, dok se balkon isticao iznad ostalih ureda. Dodala je od cijevi načinjenu ogradu oceanskoga putničkoga broda i crne art deco stupove s oglavnikom od kroma i njima ogradila balkon. Tu su još bile i otvorene zavojite stube koje su izgledale kao da će svakoga trena niz njih na zvuke pjesme Continental zaplesati Fred Astaire i Ginger Rogers.

Prva dva njezina zaposlenika bili su Will O'Keefe, vedra ri-đokosa osoba iz Sjeverne Dakote, iskusan stručnjak za međunarodno pravo i agent za nadarene, te David Bennis, sjedokosi profesor koji je trebao biti zadužen za poslovanje i financijski menadžment te usto njezinoj agenciji pružati dojam postojanosti. Zaposlila je još i samohranu majku, Riatu Lawrence, kao direktoricu ureda. Zasad nije imala dovoljno klijenata da bi svi oni imali posla, ali bili su dio fasade uspjeha koji je morala stvoriti, uz svoj lijepo ukrašeni ured i odjeću visoke mode. Tjedan dana prije otvorenja kuće Will je prekoračio preko posljednje hrpe odjeće bačene ispred svoga ureda. Budući da još službeno nisu bili otvoreni za poslovanje, sve do nakon otvaranja nosila je traperice i narančastu potkosulju s Mickey Mouseom umjesto odjeće direktorice koju je Michel za nju kreirao.

— Ponovno ste u rubrici Adamsove — rekao je Will. — Nažalost, ovo sad mi nismo posijali. Fleur je uzela novine i pročitala:

Belinda Savagar je jučerašnje popodne provela u Yves Saint La-urenovome butiku za muškarce, pomažući tridesetogodišnjem miljeniku, Shawnu Howellu, izabrati novi komplet svilenih plahti YSL. Pitam se što francuski industrijalac, mušič Alexi Savagar, ima za reći na sve to rublje?

Fleur Belindu nije vidjela još od galerije Orlani, prije dva tjedna, ali i dalje je imala telefonske pozive usred noći.

Sljedećega dana Will joj je pružio najnoviju Adelaidenu rubriku.

Shawn Howel ljubakao se s Belindom Savagar u Elm Roomu u Taveni na Greenu. Tko kaže da svibanjsko/prosinačka roman-sa ne uspijeva? Čini se da Shawn i Belinda to shvaćaju ozbiljno. Nema komentara od Zlatne Djevojke Fleur Savagar, premda su ona i Shawn nekada bili par.

Pravi par. Fleur je Shawna Howela prezirala od prvog ugovorenog sastanka.

Adelaide je nastavila pisati:

Stare zavade teško se zaboravljaju. Možda će se Mama i Zlatna Djevojka pomiriti za Božić. Mir na zemlji, djevojke.

Fleur je novine bacila u koš za smeće.

Upravo je završila telefonski razgovor s još jednim glumcem kojega nije željela zastupati kad je Will O'Keefe provirio glavu u njezin ured. Njegovo blago pjegavo lice bilo je blijedo. — Imamo veliki problem. Jučer je nazvala Olivia Creighton i živoga me htjela pojesti zato što nije primila pozivnicu za otvorenje. Poslao sam joj drugu, i o tome više nisam razmišljao sve dok me prije sat vremena nije nazvala Adelaide Abrams požaliti se zbog istoga. Fleur, sve sam provjerio. Nitko nije primio pozivnicu.

— Nemoguće. Poslali smo ih još tko zna kad.

— To sam i ja mislio. — Još više se uozbiljio. — Upravo sam razgovarao s Riatom. Bile su u

otvorenoj kutiji na njezinome stolu. Onoga dana kad ih je planirala poslati, kad se vratila s užine, više ih nije bilo. Pretpostavila je da sam ih ja poslao. Nažalost, nije se potrudila provjeriti.

Fleur je utonula u svoju novu uredsku fotelju i pokušala razmisliti.

— Želiš li da ih sve nazovem? — upitao je. — Da im objasnim što se dogodilo i uputim im poziv telefonski? Ili da promijenimo datum? Ostala su nam još samo četiri dana.

Fleur je odlučila. - Nikakvi telefonski pozivi i nikakva objašnjenja. Nabavi nove pozivnice i osobno ih danas popodne uruči, s cvijećem iz Ronaldo Maia. — Stajat će je cijelo bogatstvo, ali pokušavati objasniti samo bi ostavilo dojam da je nesposobna. — A sad me pusti na miru i dvaput provjeri ostale dogovore. Po-brini se da ne dođe do još kakvih propusta.

Vratio se nakon desetak minuta i prije nego što je progovorio mogla je vidjeti da ima loše vijesti. - Netko je prošli tjedan otkazao dostavu hrane. Rezervirali su drugoj stranki za datum koji smo mi odredili.

— Lijepo — promrmljala je Fleur. — Baš lijepo. — Protrljala je oči i ostatak popodneva provela tragajući za novim dostavljačem hrane.

Sljedeća četiri dana radila je do iscrpljenja i očekivala sljedeću katastrofu. Nije se dogodilo ništa neobično, ali nije se mogla opustiti, i do popodneva na sam dan otvaranja osjećala je kako su joj živci istanjeni. Istrčala je na kratak sastanak s novim agentom za angažiranje filmskih uloga. Kad se vratila, čađom posut Will dočekao ju je na ulazu.

— Imali smo požar.

Osjetila je probadanje u želucu. -Je li netko ozlijeđen? Koliko strašan?

— Moglo je biti i gore. David i ja bili smo u predvorju i namirisali dim koji je dopirao iz podruma. Dograbili smo aparat za gašenje požara i ugasili plamen prije nego što je vatra uspjela napraviti još veću štetu.

— Jesi li ti dobro? Gdje je David?

— Obojica smo dobro. On čisti.

— Hvala Bogu. Sto ga je izazvalo? Sto se dogodilo? Nadlakticom je obrisao umrljani obraz.

— Bolje da sama vidiš. Dok se za njim spuštala u podrum stresla se pri pomisli na to što se moglo dogoditi da je požar izbio te večeri, dok je kuća puna ljudi. Pokazao je na razbijeni prozor odmah iznad nagorjele grede koju građevni poduzetnik nije uklonio. Fleur je prišla bliže i vrškom teniske gurnula krhotine stakla na podu. — Razbijeno je izvana.

— Bio sam tu dolje jutros — rekao je Will — i nije bilo ničega zapaljivoga. Nije bilo limenki s bojom, terpentina, ničega sličnoga. Nekoliko pankera sigurno se uživljavalo, razbilo prozor i ubacilo nešto unutra.

— Osim sto je bilo pet popodne, a to baš i nije vrijeme kad bi pankeri bili u lovu na plijen. — Provjetri — rekla je. — Ja ću se pobrinuti za kat.

Za sat vremena uklonili su nagorjelu drvenu građu i pošpricali ured Opiumom da kamufliraju preostali neugodni miris. Kad je Will pošao odjenuti se za zabavu, zaustavila ga je. —

Cijenim to što ste ti i David učinili. Drago mi je da nitko nije ozlijeđen.

— Svašta čovjek doživi na poslu. — Zakopčao je posljednji gumb i okrenuo se poći. — O, zaboravio sam... Stiglo je cvijeće dok ste bili vani. Riata ga je stavila u vodu. Rekla je da nije bilo nikakve posjetnice.

Fleur je ušla u svoj ured. U visokoj vazi od kroma stajalo je cvijeće.

Tucet bijelih ruža.

DVADESET DRUGO POGLAVLJE

Silazeći zavojitim stubama Fleur se zaustavila na pola puta i osmjehnula gostima. Pojavili su se različiti direktori iz svijeta zabave i izdavaštva, uz još dovoljno ostalih slavni lica da bi novinari i fotografi koje je Will pozvao bili sretni. Michel je samoga sebe nadmašio svilenom uz tijelo pripijenom haljinom dugih rukava koju je kreirao za nju. Gornji dio haljine svjetlucaje je makovima koji su se kontrastom isticali među malim smeđim i žućkastosmeđim kuglicama. Poslušavši Michelovu naredbu pričvrstila je i smotala kosu nisko na potiljku te kroz nju provukla štapić ukrašen draguljima. Zlatna Djevojka bila je dorasla svome imenu. Jazz kvartet koji je svirao na balkonu završio je sa svirkom. Rulja se postupno utišala i zagledala u nju. Podsjetila se na svoja stara predavanja iz glume i pretvarala kako to za nju nije ništa novo.

— Svima vama želim poželjeti dobrodošlicu na otvaranju Fleur Savagar i ortaci, agencije za slavne osobe. - Njezini gosti uljudno su zapljeskali, ali na više lica zapazila je skeptičnost. Predstavila je Willa i Davida, potom s oduševljenjem govorila o Simonovoj grupi i novoj ulozi Olivije Creighton u *Dragon's Bayu*. Napokon je dala znak Michelu da joj se priključi na stubama.

— Veoma mi je žao što moram najaviti da će moj nadareni brat, Michel Savagar, svoje nevjerojatne kreacije u studenome podijeliti sa svijetom, na predstavljanju njegove prve kolekcije. - Privukla je pozornost okupljenih žena i pljesak je ovaj put bio još žešći. Pretvarala se da se mršti na njega. - Nažalost, to znači da mu neću više biti najvažnija klijentica.

— Meni ćeš ti uvijek biti najvažnija — rekao je, naglašenije nego obično, što bi je navelo na smijeh da nije ona bila ta koja mu je predložila da istakne svoje francuske korijene. Novinari su bjesomučno zapisivali u bilježnice dok je objavljivala pojedinosti o izložbi. Zahvalila je gostima što su došli, jazz kvartet je ponovno zasvirao, i čestitari su opkolili Michela. Posegnula je za vinskom čašom na visokoj nožici kad joj se približila Kissy. - Dobro obavljen posao, Fleurinda. Predstavila si sve svoje klijente osim mene.

— Ljepoto moja, za tebe imam druge planove. Što ti i sama veoma dobro znaš.

Kissy je odvrtila pogled od dobro građenog glazbenog producenta. — Olivia Creighton ni o čemu drugome ne želi razgovarati osim o svojoj novoj ulozi u *Dragon's Bayu*. Riječ je o samo šest epizoda, a ne igra čak ni glavnu ulogu.

— Kladam se da će to postati kad je Olivia odglumi. — Fleur je otpila gutljaj šampanjca. - Sapunice u noćne sate su strastvene, ona je savršena za televiziju. Mislim da bi mogla biti velika zvijezda, poput Joan Collins.

Potrajalo je gotovo mjesec dana da Fleur uvjeri producente *Dragon's Baya* da dopuste Oliviji pojaviti se na audiciji, a potom još nekoliko dana da uvjeri Oliviju kako je isforsirani dolazak na audiciju manje ponižavajući od snimanja reklama za stambene zgrade. Ali čim su je producenti čuli kako čita, ponudili su joj posao. Novac baš i nije bio neki, ali već će to Fleur za drugi put srediti. Olivijina zrela seksi ljepota i njezino samouvjereno držanje bili su privlačni za jednu sredovječnu ženu i Fleur se kladila da će sve to utjecati na veću gledanost emisije.

Onaj dobro građeni glazbeni producent je nestao i Kissy se napokon potpuno posvetila Fleur.

— Večeras izgledaš nevjerojatno. Pomalo zastrašujuće.

— Zbilja? U kom smislu?

— Poput »druge žene« u filmovima. Profinjena plavokosa kučka-božica koja pokušava ukrasti junaka od junakinje rumenih obraza.

— Izvrsno. - Plavokosa kučka-božica nije morala brinuti o sitnicama u životu. Ili krupnim stvarima... poput Alexija Savagara koji je pokušavao uništiti.

Ispričala je Kissy i Michelu za požar, ali im ipak nije spomenula Alexijevo umiješanje. Od trenutka kad je Belinda ušla u galeriju Orlani Alexi je igrao igru mačke i miša. Nestale poziv-

nice već su same za sebe bile dovoljne, ali danas popodne situacija je postala ozbiljna.

Kissy ju je gurnula laktom. — Promatraš li Michela i Simona?

— Razočaravajuće. — Onako krupan i obrijane glave Simon je bio najupečatljiviji muškarac u gomili, svima osim Michelu.

— Obojica imaju loš ukus u izboru muškaraca - rekla je Kissy. — Vjerujem da nas ne bi trebalo iznenaditi da uopće ne posvete pozornost jedan drugome.

— Onaj mali bezveznjak David ne pušta Michela od sebe. Kissy se namrštila. — Michel i Simon su sjajne osobe. Gotovo da ne mogu odoljeti iskušenju da ih povezem.

Fleur je gledala kako se Michel smije nečemu sto je rekao Damon. — Ne tiče te se.

— Znam da si u pravu.

— Michel se ne miješa u moj privatni život i zahvalna sam mu zbog toga.

— Prava si sestra.

— Sto kažeš za mali domjenak navečer za nekoliko tjedana?

— Baš sam i ja razmišljala o tome.

Kad je taj dio posla obavila, Kissy je bacila pogled po okupljenima. — Nisi li mi rekla da si pozvala Charlieja Kincannona? — Doimalo se kao da je Kissy to tek usputno upitala, ali Fleur se nije moglo tako lako zavarati.

-Aha.

— Jesi li imala dojam da će doći?

— Nisam sigurna. Nisi li ti razgovarala s njim?

— Ne, već nekoliko tjedana.

— Problemi?

Kissy je slegnula ramenima. - Pretpostavljam da je homić, ili nešto slično.

— Nije baš bajoslovan.

— Čini se da Christie Brinkley misli da jest. Čula sam da se viđaju. — Nije bilo lijepo lagati najboljoj prijateljici, ali Kissy je odbijala uzeti Charlieja zaozbiljno, a Fleur je zaključila da cilj opravdava sredstvo.

— Christie Brinkley! Pa ona je barem trideset centimetara viša od njega.

— Charlie je veoma samouvjeren iza one svoje odvratne i bajkovito bogate fasade. Mislim da baš ne brine previše za vanjštinu.

— Ma uopće me nije briga — šmrckala je Kissy. — Osim toga, Christie mi nikada nije bila baš veoma privlačna.

— Istina. Sto ima tako sjajno u savršenim crtama lica i veličanstvenome tijelu?

— Misliš da to zaslužujem, ne misliš li?

— O, da.

— Nisam zatreskana u nj i miči taj samodopadni pogled s lica. Charlie me ne zanima na taj način. Mi smo prijatelji.

Will je odvuкао Fleur zbog razgovora s novinarom prije nego je uspjela reći Kissy da prestane lagati. Kad je završila s poziranjem fotografima naletjela je na Shawna Howella koji sasvim sigurno nije bio na popisu pozvanih gostiju. Shawnovo tinej-džersko lice idola nije bilo ni blizu privlačno u tridesetoj kao u dvadeset drugoj kad je Fleur morala trpjeti izlaske s njim koje joj je ugovarala Belinda. Otad je njegova karijera doživjela neuspjeh i navodno je IRS-u dugovao četvrt milijuna dolara.

— Bog, božanstvena. — Izbjegao je obraz i poljubio je u usta. Jezikom joj je okrznuo donju usnicu. — Nemaš ništa protiv nekolicine nezvanih gostiju na tvojoj zabavi, imaš li?

Aparat je bljesnuo pokraj njih. — Očito ne.

— Hej, to je samo poslovno, znaš — nacerio se i prešao joj rukom niz kralježnicu, poput školarca koji provjerava ima li grudnjak. — Čujem da na tržištu tražiš klijentelu, a ja tražim novoga agenta pa ću ti možda dopustiti da pokušaš.

— Mislim da nismo dobra kombinacija. — Pokušala se provući pokraj njega, a potom

zaustavila kad je osjetila strah. — Sto si mislio pod tim »nekolicina nezvanih gostiju«?
— Belinda te čeka u uredu. Zamolila me da ti to kažem.
Na trenutak je Fleur došla u iskušenje otići s vlastite zabave,
ali više nije bježala, a ovo je bilo nešto što nije mogla odgoditi.

* * *

Belinda je stajala leđima okrenuta vratima zagledana u litografiju [Louise Nevelson](#)^{*}, koju je Fleur kupila od zarade od dostave paladija. Dok je Fleur piljila u ravnu crtu kraljeznice svoje majke osjetila je žalac čežnje. Prisjetila se kako se nekad znala baciti u Belindino naručje, onda kad se njezina majka pojavljivala na ulaznim vratima *couventa* i kako bi zagnjurila lice u njezin vrat. Belinda je bila jedina njezina prvakinja. Branila ju je od redovnica i govorila da je najdivnije dijete na cijelome svijetu.

— Oprosti, dušo — rekla je Belinda i dalje zagledana u Nevel-sonovu. — Znam da me ne želiš vidjeti tu.

Fleur je prišla stolu i sjela, koristeći se stolom kao autoritetom koji ju je štutio od provale bolnih emocija zbog kojih je poželjela potrčati preko prostorije i čvrsto zagrliti osobu do koje joj je nekada bilo najviše stalo. — Zašto si došla?

Belinda se okrenula. Nosila je ledeno plavu haljinu s volanima i satenske francuske cipele s visokim potpeticama, s blijedoplavim vrpcama vezanim oko gležnjeva. Odjeća je bila previše mladenačka za jednu četrdesetpetogodišnjakinju, ali na njoj je to izgledalo savršeno. — Nastojala sam se držati podalje. Ali otkad sam ugledala one bijele ruže u galeriji Orlani... to više nisam mogla podnijeti.

— Sto su te ruže tebi značile?

Belinda je prtljala oko kopče od dragulja na svojoj večernjoj torbici i posegnula u nju za cigaretom. — Nikada nisi trebala uništiti Rovale. — Izvukla je zlatni upaljač i drhtavim prstima ga upalila. - Alexi te mrzi.

— Ne marini za to. — Fleur je mrzila prekid daha u svome glasu. — Alexi mi ništa ne znači.

— Željela sam ti reći — nastavila je Belinda nježno. — Nikada nećeš znati koliko puta sam ti poželjela reći za tvoga pravoga oca. — Sanjarskoga pogleda zagledala se na drugi kraj ureda. — Tri mjeseca smo zajedno živjeli u hotelu Garden of Allah. Errol Flynn bio je velika zvijezda, Fleur. Besmrtn. Mnogo mu nalikuješ.

Fleur je spustila ruku na stol. — Kako si mi mogla lagati? Sve te godine! Zašto mi nisi mogla reći istinu, a ne puštati me da se pitam zašto me moj otac poslao daleko od sebe?

— Zato što te nisam htjela povrijediti, dušo.

— Tvoje laži bole više nego što bi istina ikada mogla zaboljeti. Cijelo to vrijeme mislila sam kako je moja greška to što me Alexi protjerao iz obitelji.

— Ali dušo, da sam ti rekla istinu, zamrzila bi me. Njezina majka doimala se krhkom i bespomoćnom i Fleur to

više nije mogla podnijeti slušati. Nastojala se savladati. — Zašto te Alexi poslao k meni? Znam da te on poslao.

Belinda se blago nervozno nasmijala. - Zato što misli da nisam dobra za tebe. Nije li to ludo, dušo? Kad sam one večeri ugledala one ruže u galeriji shvatila sam da je želio da dođem k tebi. Zato sam se držala podalje.

— Sve do večeras.

— Nisam to više mogla podnijeti. Morala sam vidjeti možemo li početi ispočetka. Silno mi nedostaješ, dušo.

Fleur se držala ukočeno i piljila u Belindu. Njezina majka je postupno klonula. - Idem sad. Čuvaj se Alexija. - Prišla je vratima. — I zapamti. Nikada ti nisam imala namjeru nauditi.

^{*} [Louise Nevelson \(1899 - 1988.\) američka umjetnica ruskoga podrijetla.](#)

Previše te volim.

Nakon tolikoga vremena Belinda jos nije bila shvatila kako je sve ono stoje učinila bilo pogrešno. Fleur se čvrsto pridržala za rub stola. - Bila si mi svodnica.

Belinda se doimala zbunjeno. — Taj muškarac je bio Jake Ko-randa, dušo. Nikada te nikome drugome ne bi dala. — Trenutak je oklijevala, a potom se iskrala kroz vrata.

Kad je posljednji njezin gost otišao Fleur je bila iscrpljena, ali otvaranje je bio golemi uspjeh, vrijedan svakoga bolnoga mišića. Ušla je u predvorje i prošla kroz vrata koja su vodila prema odajama u stražnjem dijelu kuće, u kojima je živjela. Namirisala je eukaliptus koji je natrpala u pletene košare, stoje bio jedina dekorativna nijansa koju joj je njezin bankovni račun trenutačno dopuštao. Kad je ušla u dnevni boravak upalila je svjetla, a potom se skljkala na rabljeni kauč. Veliki vuneni šal s uzorkom turske mustre i resama samo je djelomično maskirao njegovu otrcanost, ali mir u prostoriji polako je ublažio osjećaj napetosti, Zastori na širokim kovinom obloženim staklima na drugome katu kuće koja se protezala pred njom stigili su iz stare tvornice tekstila iz New Englanda. Kroz stakla je vidjela svoj mali klonuli vrt s čipkom koju su činile grane stabala. Pirakanta, s malim narančastim bobicama, penjala se uz visoke zidove od opeke. Jednoga će dana ova gotovo prazna prostorija biti pravi raj. Zamišljala je kombinaciju pokućstva zagasite boje kestena, udobne tepihe i starinske stolove s cvijećem na njima.

Dnevni boravak na drugome katu bila je otvorena ograđena galerija. Fleur je u čarapama prišla ogradi. Zagledala se kroz široke prostrane industrijske prozore u kuhinju i blagovaonicu ispod sebe. Na od vremena trošnom podu od opeke bio je drevni stol od tresnjeva drveta koji joj je Michel dao na dar u znak tople dobrodošlice u novi dom. Oko njega su sad bili rasporeni stolci, ali jednoga dana imat će ona lijepe kožnate naslonjače i grube ručno rađene tepihe. Pogasila je svjetla u dnevnome boravku i zaputila se u spavaću sobu. Potom je otvorila patentni zatvarač na haljini i skinula je. Samo u grudnjaku i gaćicama spuštenih nogavica prešla je preko gologa poda spavaće sobe do ormara. Ormar s najljepšom odjećom visoke mode u New Yorku bio je spremljen na skrovito u spavaćoj sobi s rabljenim ladičarem, škripavim stolcem i bračnim krevetom kojemu je nedostajalo uzglavlje. Upalila je svjetlo u ormaru i u nj objesila haljinu. Dok je piljila u niz lijepe odjeće koju je Michel načinio za nju, iz kose je izvukla ukosnice. Kad ju je rastresla, nešto na periferiji njezinoga vicinoga polja privuklo joj je pogled.

Glasno je uzdahnula i naglo se okrenula.

Na njezinome krevetu spavao je Jake. Podigao je ruku i pokrio oči. — Moraš li stvarati toliku buku? Ukrasi za kosu od dragulja ispali su joj iz ruke. Krupnim korakom prišla je krevetu dok joj je kosa vijorila. - Sto ti tu radiš? Izlazi van! Kako si ušao? Kunem se... — Pustila me tvoja tajnica. — Zijevao je. — Misli da sam bolji glumac od Bobbyja De Nira. - Nisi. Znaš samo režati i škiljiti. - Odmaknula je kosu s lica. I nisi imao pravo isprobati svoj jeftini šarm na mojoj tajnici. —

Najprije požar u podrumu, potom Belinda, a sad još i ovo. Sut-nula je madrac. — Van! Ovo je moja kuća.

Upalio je svjetiljku uz krevet, i njezino tijelo... isto ono tijelo koje se nije željelo probuditi ni prema jednom muškarcu s kojim je izlazila... oživjelo je. Premda je bio obrijao brkove i ošišao se od zabave na plaži, Jake nije izgledao ništa civiliziranije. Doimao se grubim, muževnim i beskrajno poželjnim.

Oslonio se svom težinom na lakat i promatrao, što ju je podsjetilo na to da stoji pred njim u svom polu-grudnjaku boje vanilije i isto takvim satenskim gaćicama spuštenih nogavica. Protrljao je kut usana. — Je li takvo sve tvoje donje rublje?

- Sve, osim mojih Strawberry Shortcake gaća. A sad miči svoje dupe iz moga kreveta.

- Ne bi li možda mogla navući ogrtač? Nešto flanelasto, što miriše na masnu slaninu?

- Ne bih.

Sjeo je i spustio svoje mršave duge noge preko jedne strane kreveta. — Shvaćam da si bijesna što ti nisam uvećao zabavu, ali zabave nisu mjesta na kojima se pojavljujem. No lijepo od tebe da si me pozvala.

— Nisam te pozvala. — Sigurno gaje pozvao Will. Dohvatila je ogrtač koji je stajao na stolcu pokraj kreveta i provukla ruke kroz rukave.

Jakeov pogled klizio je po njoj. — Je li prekasno da promijenim mišljenje o masnoj slanini? Sjetila se onoga što joj je Kissy rekla o hladnoj plavokosoj kuč-ki-božici. Prekrižila je ruke preko grudi i pokušala ostati dorašla situaciji. — Sto hoćeš?

— Imam poslovnu ponudu za tebe, ali ne činiš mi se raspoloženom za razgovor. — Ustao je i protegnuo se. Možemo o tome popričati ujutro, dok mi budeš spremala doručak.

- Kakvu poslovnu ponudu?

— Ujutro. Gdje želiš da spavam?

— Na klupi u parku.

Ponovno je sjeo na njezin krevet. - Hvala, ovaj će mi baš lijepo odgovarati. Fini čvrsti madrac.

Uputila mu je svoj najhladniji pogled pokušavajući smisliti kako postupiti u ovom slučaju.

Koliko god to željela nije mogla ne obazrijeti se na njegov komentar o poslovnoj ponudi, a on očito večeras nije bio spreman reći ništa više. — Eno ti soba na kraju hodnika — odbrusila je.

— Krevet ti je prekratak i madrac grbav, ali ako zalupaš u zid štakori te neće baš jako uznemiravati.

— Sigurna si da nećeš biti usamljena tu sama?

— O, ne. Za promjenu, jedva čekam sama spavati. Zaškiljio je. — Oprosti što sam ti pokvario dosadašnja postignuća. Osmjehnula se. — U redu je. Ženi povremeno treba odmora i sna za ljepotu.

To ga je ušutkalo i ostavio ju je samu.

Krupnim korakom ušla je u spavaću sobu i pustila vodu umiti se. Kakvu je to poslovnu ponudu imao na umu? Je li moguće da je želio da ga ona zastupa? Osjetila je mučninu pri toj pomisli. Ime Jakea Korande na popisu njezinih poslovnih klijenata odmah bi joj omogućilo vjerodostojnost. Sva njezina zabrinutost za budućnost agencije bi nestala.

Vratila se u stvarnost. Malo je vjerojatno da bi se jedna renomirana superzvijezda predala na upravljanje nekom novom, samo zato što mu je nova menedžerica stara ljubavnica. Osim ako nije osjećao grižnju savjesti pa joj je na taj način to želio nadoknaditi.

Nije baš bilo za povjerovati. Isprala je lice i posegnula za ručnikom. Ali... ako bi mogla pridobiti Jakea, uspjela bi načiniti divovski korak prema stvaranju tvrtke Fleur Savagar i ortaci zlatnim standardom za upravljanje karijerom slavnih osoba.

Najhrabrija, najbrža, najsnažnija...

Sljedećega jutra probudila se kasno i osjetila miris svježih kuhane kave koji je dopirao iz kuhinje. Navukla je na noge najstariju sivu sportsku trenirku i kosu svezak u konjski rep. Kad je došla do kuhinje zatekla je Jakea kako ispruženih nogu sjedi za drvenim rustikalnim stolom i pijucka kavu. Prišla je hladnjaku i natočila si čašu soka od naranče. Morala je ovo dobro odigrati. -Ja ću napraviti prepečenac ako ti ispržiš jaja — rekla je.

— Sigurna si da tu obvezu možeš izvršiti? Koliko se ja sjećam, kuhanje ti nije jača strana.

— Zato ti pržiš jaja. - Izvukla je kutiju i stavila je na pult uz zdjelu od nehrdajućega čelika.

Potoni je dohvatila grejp, stavila ga na dasku za rezanje i jednim oštrim potezom ga prerezala.

— Oprez tamo.

— Vježbam za nešto bolje i veće. — Pokazala je prema donjoj ladici.— Ako Bird Dogu treba pregača, može je tamo naći. Ne obaziri se na ružičaste volančice.

— Baš si srce.

Nijedno nije progovorilo dok se nisu smjestili jedno drugom sučelice za stolom od trešnjeva drveta. Jedva je uspijevala gutati prepečenac. Pri jasnoj svjetlosti novoga dana pomisao na to

da bi on s njom mogao potpisati ugovor bila je još nevjerovatnija, ali morala se u to uvjeriti. Otpila je gutljaj kave. Nemaš li ti nekakvu nevjerovatno skupu kuću tamo negdje u Villageu?

— O, da, ali tamo me gnjavi previše ljudi pa se katkad izgubim. To je jedna od stvari o kojima sam htio pričati s tobom. Možemo li napraviti nešto od tvoga tavana?

— Moga tavana?

— Tvoja direktorica ureda pokazala mi ga je sinoć dok me vodila u obilazak. Sjajan prostor... privatan, samodostatan. Treba mi neko mjesto na kojemu bih se neko vrijeme mogao skrivati i raditi. Mjesto na kojemu se niko neće sjetiti potražiti me.

Nije mogla vjerovati. Jake je nije trebao kao agenticu. Želio je stanodavku! Razočaranje ju je gušilo. Odbacila je ubrus.

— Jesi li ti toliko navikao da te ljudi ljube u guzicu pa misliš da ću i ja to učiniti? — Ustala je sa stolca i pokazala prema vratima.

— Nećeš živjeti u mojoj kući. Nikada. A sad izlazi. Zlo mi je gledati te.

S trokutom prepečenca obrisao je tanjur. — Shvatit ću to krajnjim možda.

— Da se nisi usudio pokušati biti sladak. Imaš...

Dopusti da završim. Rekao sam ti sinoć da imam poslovnu ponudu. Sjedni i jedi tu izvrsnu kajganu dok popričamo o tome. Sjela je, ali jaja nije ni taknula.

Odgurnuo je od sebe tanjur i ubrusom obrisao usne. - Ne mogu više ovako. Film s Caliberom je završen. Uzimam šest mjeseci slobodno da mogu ponovno početi pisati. Ako mi to sad ne uspije, neće nikad. Želim da me ti zastupaš.

Nije mogla vjerovati da ga je dobro čula. Želio je da mu ona bude agentica? Raspoloženje joj se naglo popravilo. Njihov odnos iz prošlosti mogao je predstavljati najteži izazov s kakvim bi se možda mogla suočiti, ali bila je dovoljno snažna da s tim iziđe na kraj. Nastojala se pribrati. — Bilo bi mi drago zastupati te. Znam da ti mogu olakšati život. Kao što si možda već čuo, nudim potpuno upravljanje karijerom slavnim osobama, elitnoj skupini klijenata. Mogu obavljati sve tvoje poslove i rješavati pravne probleme, voditi pregovore o snimanju filma, brigu o promidžbi...

Odmahnuo je rukom. — Imam ja dobre ljude koji sve to rade.

Zašutjela je. — Pa što mi to onda točno nudiš?

— Želim da vodiš brigu o svemu što napišem. Piljila je u njega.

— Kao da je to nešto.

— Ako želiš moje ime na popisu svojih poslovnih klijenata, prigoda je tu.

— Nisi napisao ništa nakon *Eclipse!* - Poželjela je vrisnuti. - Tvoje ime kao pisca na momemu popisu poslovnih klijenata može mi donijeti samo podsmijeh. — Dograbila je svoj tanjur i odnijela ga do sudopera.

— Ti si ta koja me u tome blokirala, dijete, jedino što sad moraš je odblokirati me.

Tanjur se razbio kad gaje snažno spustila. - Zašto to neprestano ponavljaš?

— Problem je nastupio kad si ti naišla.

— To nije odgovor.

Zagrebao je stolcem po podu. — To je jedini odgovor koji ćeš dobiti.

Nije ni nastojala prikriti animozitet. - A kako bi te to ja mogla odblokirati? Na svojim leđima?

— Ako to tebi tako odgovara?

Prije nego je uspjela zamahnuti prema njemu on je zaobilaznim putem krenuo prema lončiću s kavom. — Trebam nečiju pomoć da savladam tu blokadu. Što god pošlo po zlu, dogodilo se dok smo snimali *Eclipse*.

Bacila je razbijeni tanjur u smeće. — Ne moraš pisati. Tebi zasigurno ne treba novac.

- Pisanje je nešto čime se bavim, Flower. Gluma me zadovoljava i njome sam se obogatio, ali samo mi pisanje omogućava da dišem. - Okrenuo se, kao da ga je čak tako malo priznanje kompromitiralo. — Ne želim ti zavirivati u džep. Želim samo privatnost. Ne moram ti ni reći da će tvoja agencija, počnem li ponovno pisati, doživjeti debele promjene.

- To je veliko »ako«. Zašto moraš pisati baš u mojoj kući? Na njezino pitanje slegnuo je ramenima. —Jednostavno moram.

Stari dobri Jake. Mahao je komadićima svog ja ispred nje, a potom ih brzo vratio natrag prije nego ih je uspjela dobro pogledati. No premda joj je mislima prolazio tucet otrovnih pomisli, znala je da ju je stjerao u škripac. Morala je iskoristiti tu mogućnost, unatoč rizicima koje je tako jasno vidjela. Da barem nije posijala one priče o njih dvoje... Zamišljala je kako će joj se ljudi smijuljiti ako se pročuje daje na sebe preuzela zastupati pisca koji više ne piše. Svi bi rekli da joj je Jake dopustio da se posluži njegovim imenom samo zato što su spavali. Istaknuli bi kako joj nije povjerio da vodi brigu o njegovim filmskim ugovorima, nego samo o spisateljskoj karijeri koja je odavno podbacila. Izgledat će poput žene koja pokušava voditi posao iz spavaće sobe.

Ali što ako ga uspije navesti na to da ponovno počne pisati? Sto ako uspije prodrijeti kroz tu blokadu i navesti ga da stvori još jednu Korandinu predstavu? U tom slučaju ne bi morala brinuti za glasine ni za to kako joj nestaje novca. Bila je to kocka koju nije mogla propustiti. Istodobno je morala biti sigurna da neće platiti osobno zato što se ponovno spetljala s čovjekom koji ju je strašno povrijedio.

Govorkanje je počelo poslije dva dana, ali ne o Jakeu. U ponedjeljak popodne, kad se Fleur spremala napustiti ured i otići na užinu s jednim nadarenim novim pjevačem kojega se nadala pridobiti, primila je telefonski poziv od zamjenika predsjednika mreže kojega je poznavala. — Govorka se nešto za što smatram da bi trebala čuti — rekao je. — Netko namjerno podsjeća ljude na to kako si iza sebe ostavila raskinute manekenske ugovore onda kad si pobjegla iz zemlje.

Protrljala je oči i pokušala zvučati smireno. — To su stare vijesti. Nema li ničega boljega za tračanje?

— To je loša reklama za odnose s javnošću za ženu koja pokušava pokrenuti posao temeljen na povjerenju klijenata.

Nije joj to trebao sricati. Posljedice su joj bile jasne. Ako je prije prekidala ugovore, ponovno će to učiniti. Mogla je pomisliti na samo jedan razlog zbog kojega su se te priče ponovno pojavile na površini. Alexi je vukao sljedeći potez.

Mladi pjevač nije se pojavio na ručku. Bila je to poruka koju je Fleur bez problema protumačila. Vratila se u ured na vrijeme da preuzme poziv od Olivije Creighton.

— Čujem neke grozne priče o tebi, Fleur. Sigurna sam da ništa od toga nije istinito, ti znaš da te ja obožavam, ali nakon onoga što se dogodilo sa sirotom Doris Day i svim njezinim novcem, ženama nikada dovoljno opreza. Ne osjećam se ugodno kad je nešto nestabilno.

— Naravno. — Fleur je pomislila na šest antiknih Baccarat pokala i sanduk Pouilly Fuisse vina koje joj je samo tjedan dana prije Olivia poslala da proslave ugovor za *Dragon's Bay*. Slavlje je sad bilo završeno. Dogovorila je s Olivijom ručak na kojemu ju je trebala upoznati s Davidom Bennisom. Uz kožne zakrpe na taktovima i mirišljivu lulu isijavao je stabilnošću više od ikoga i Fleur se nadala kako će on razuvjeriti Oliviju, ali dok je kretala prema Davidovom uredu nije joj se svidio osjećaj da ponovno koristi nekoga za rješavanje vlastitih problema.

Poslije je u tijeku dana zatekla Michela na drugom katu preuređene tvornice u Astoriji, gdje su umorne švelje radile na odjeći iz njegove kolekcije. Ostalo mu je bilo nešto manje od sedam tjedana i bio je iscrpljen od napetosti pokušavajući sve to tako brzo dovesti u red.

Željela je da ga ne mora još i ona dodatno opterećivati, ali više mu nije mogla odgađati reći što se događa. Dotad je Alexi već bio shvatio koliko je njoj postao važan uspjeh Michelove kolekcije, a njoj nije trebala kristalna kugla da shvati na što će se sljedeće on okomiti.

Michel je poravnao šal koji je zavezala oko vrata svoje bijele pripijene haljine od kašmira. Morao se propeti da bi to učinio jer je na sebi imala vrtoglavo visoke potpetice koje su bile standardni dio njezine garderobe, sve otkad je shvatila da joj visina katkad ide u prilog.

Ispričala mu je za nestale pozivnice i požar. Michel ju je slušao bez riječi. Kad je došla do kraja, stisnula mu je ruku. — Od večeras ovu radionicu stavljam pod dvadesetčetverosatni nadzor.

Doimao se fizički bolesnim. — Zbilja misliš da bih posegnuo za uzorcima?

— Sigurna sam u to. Uništiti primjerke prije nego ih uspiješ pokazati načinje na koji može učiniti najveću štetu.

Osvrtao se po radionici. — Uspijemo li s time, bit će nešto drugo.

— Znam. — Protrljala je obraz. — Nadajmo se da će mu dosaditi. Više ne možemo ama baš ništa učiniti.

Jake se nekoliko dana nakon zabave smjestio na tavan, ali prvoga tjedna nije tamo proveo mnogo vremena, radije je boravio u svojoj kući u gradu u Villageu gdje je bio nazočan probama oživljavanja jedne od njegovih starijih drama. Jednom je Fleur čula njegove korake, kasno noću, kad je već bila zaspala. Dva dana poslije čula je zvuk otjecanja vode, ali nikada nije čula pisači stroj.

Na njezinu zabrinutost brzo se pročulo kako će zastupati Jakeova dotad nepostojeća buduća književna nastojanja. Posljednje što je netko iz njegovoga ureda u West Coastu želio bilo je da ona uspije u onome što oni nisu mogli postići, pa je sumnjala da su bili odgovorni za curenje informacija. To, uz nastavak priča o njezinom prekidu manekenskih ugovora podrivalo je malu vjerojatnost koju je mogla izgraditi. Obojica, glumac koji je imao postojanu karijeru i mladi pisac u usponu s kojim je bila blizu potpisivanju ugovora, povukli su se, i Olivia je postajala sve prevrtljivija.

Kad je stigao drugi tjedan listopada Jake je počeo provoditi više večeri u stanu na tavanu, ali Fleur ga nikada nije vidjela i nijednom nije čula zvuk pisacćega stroja. Postupajući prema teoriji po kojoj vježbanje poboljšava kreativnost te da bi ga u najmanju ruku ujutro izvukla iz kreveta, počela mu je ispod vrata gurati poruke pozivajući ga da joj se priključi u svakodnevnome trčanju. Jednog svježeg jesenjeg jutra, tri tjedna nakon što su zapečatili dogovor, izišla je van i zatekla ga kako sjedi na ulaznim stubama čekajući nju.

Na sebi je imao sivu [UCLA](#) potkošulju, tamnoplavi donji dio trenirke i otrcane Adidasice. Kad ju je ugledao, njegova napućena donja usna izvila se u osmijeh i srce joj je upozoravajuće zalupalo, kao da ima štucavicu. Dok je bila dijete topila bi se od samoga pogleda na nj, ali sad joj je značio samo poslovni dogovor i nikada mu više neće dopustiti da joj priđe na onaj način. U jednom skoku preskočila je tri ulazne stube i protrčala pokraj njega.

— Nikada nisi čula za zagrijavanje? - povikao joj je iza leđa.

— Nije mi potrebno. Već sam zagrijana. — Osvrnula se preko ramena. — Misliš da možeš sa mnom ukorak, kauboju?

— Još nisam sreo ženu koja bi bila brža od mene — odgovorio je, zaudarajući na grm pelina i bivolji izmet.

— Ne znam za to. Meni se čini da živiš jednim prilično indolentnim životom.

Sustigao ju je. - Igrati košarku triput tjedno popodne s hrpom gradskih tinejdžera koji me zovu »gospodine« nije baš lako ćemo.

Izbjegli je blatnjavu lokvu i uputila se na zapad prema Central Parku. — Iznenadena sam da možeš s njima u korak u tako podmaklim godinama.

— Ne mogu. Imam meniskus i više ne mogu skakati pa me obično povuku iz igre prije završetka treće četvrtine utakmice. Podnose me samo zato što sam im kupio opremu.

Kad su zaobišli dostavni kamionet koji im se prepriječio na pločniku Fleur je pomislila na to koliko joj se sviđa Jakeov smisao za šalu na svoj račun. Bila je to druga njegova najbolja karakteristika, odmah nakon predivnoga tijela. Njegovo tijelo i njegova energična muževnost. I njegovo lice. Voljela je njegovo lice. Ali nije voljela njegovo manipulativno ponašanje i bijedni moral. Doveo ju je do vrha planine, a potom je odgurnuo. Ali nije mogla nastavljati

* UCLA — kratica za University of California Los Angeles.

prežvakavati prošlost. Imala je nekakvoga posla za obaviti i dovoljno dugo ga je ostavila na miru. — Ne primjećujem da mi pisači stroj kucka iznad glave otkad si se doselio.

— Ne vrši pritisak na mene, jasno? — Lice mu se smrknuo.

Trenutak se zamislila i odlučila riskirati. - U subotu večer priređujem domjenak. Zašto ne bi došao? - Upravo je namjeravala prirediti zabavu o kojoj su ona i Kissy razgovarale na otvorenju kuće, onu na kojoj bi Michel i Simon imali prigodu međusobno se upoznati. Biti u ugodnome društvu mogao bi biti prvi dobar korak prema opuštanjakea. Osim toga, zabavljali bi ga drugi, pa ne bi morala ona.

— Zao mi je Fleur, ali nisam ljubitelj formalnih domjenaka.

— Ali taj baš i nije formalan. Gosti kuhaju. Bit će samo Michel, Simon Kale i Kissy. Pozvala sam još Charlieja Kincannona, ali on u to vrijeme neće biti u gradu.

— Poznaješ li uistinu nekoga tko se zove Kissy?

— Pretpostavljam da je nisi upoznao na Charliejevoj zabavi na plaži. — To mi je najbolja prijateljica. Iako... — Oklijevala je. -Možda bi bilo bolje ne ulaziti s njom u mračne prostorije.

— Zanimljiv komentar o prijateljici. Bi li mi to objasnila?

— Ubrzo ćeš sam doznati. — Projurili su pokraj žene koja je šetala par čivava.

— Ubrzaj tempo. Netko od nas danas mora još i raditi. Neko vrijeme trčali su bez riječi.

Napokon je Jake pogledao

prema njoj. — Moj publicist mi je poslao neke novinske isječke koje sam upravo uspio pročitati. Ti i ja bili smo prilično vruća tema u tračerskim rubrikama u New Yorku krajem ljeta.

— Zbilja? — Te rubrike pojavile su se prije više od dva mjeseci, Pitala se kad će ih spomenuti.

— Nisi dovoljno dobra glumica da odglumiš nedužnost.

— Naravno da jesam.

Posegnuo je za njom, uhvatio je za ruku i povukao da stane.

— Ti si posijala te priče.

— Bio mi je potreban publicitet.

Prsa su mu se nadimala i spuštala ispod majice kratkih rukava dok je smirivao disanje. — Znaš moje mišljenje o privatnosti.

— Tehnički nisam narušila tvoju privatnost jer nijedna od tih priča nije bila istinita.

Nije se nimalo osmjehnuo. — Ne volim jeftine trikove.

— Zanimljivo. Mislila sam da si ih ti izmislio.

Usta su mu se stisnula u neprijateljsku crtu. — Ne spominji moje ime u novinama, Fleur. Smatraj to jedinim upozorenjem.

— Okrenuo se i potrčao preko ulice.

— Zapamti, ja ti nisam publicist — vikala je za njim. —Ja samo zastupam tvoju ništavnu književnu karijeru.

Ubrzao je ne osvrnuvši se.

DVADESET TREĆE POGLAVLJE

Na Fleureino iznenađenje Jake je u subotu večer prvi stigao na njezin domjenak i na vrata pokucao točno u osam. Premda je iz predostroznosti u hladnjak zagurala nekoliko boca meksičkoga piva, zapravo nije očekivala da će se pojaviti. Na sebi je imao polupristojne tamnosive hlače i svjetliju sivu svečanu košulju dugačkih rukava zbog koje su mu oči izgledale još pla-vlje. Gurnuo joj je u ruke zamotani dar pogledom obuhvaćajući njezine vunene hlače boje bjelokosti i bakrenu svilenu bluzu. — Izgledaš li ti ikada loše?

Namrštila se na dar. - Trebam li pozvati bombašku skupinu?

— Prestani mudrovati i otvori ga.

Razmotala ga je i ugledala sasvim novi primjerak knjige *Užitak kuhanja*. — Baš ono što nikada nisam željela.

— Znao sam da će ti se svidjeti.

Pošao je za njom u kuhinju gdje je odložila kuharicu na pult. S obzirom na ograničena sredstva koja je imala sviđalo joj se kako je sve izgledalo u znaku dobrodošlice. Laštila je stari stol za objedovanje, sve dok tamno drvo nije zasjalo. U trgovini rabljenim namještajem našla je okrhnuti lonac za grah koji je napunila krizantemama i stavila ga nasred stola. U toj trgovini našla je još divan komplet smeđe i maslinasto kariranih kuhinjskih krpa za podloške. Osjetila je miris Jakeove čiste košulje i paste za zube kad je prišao iza nje. Lecnula se kad su joj njegove ruke zadigle kosu i dotaknule vrat, neposredno ispod ovratnika bluze.

— Isuse, pa ti si nervozna. — Nešto malo i hladno smjestilo joj se među prsima. Spustila je pogled i ugledala emajlirani plavo-zeleni cvijet u obliku trube kako visi na tankom zlatnom lančiću. Sićušni dijamanti su poput rose iskrili na cvatovima. Kad se okrenula prema njemu ugledala je nešto nježno i neoprezno u izrazu njegovoga lica. Sadašnjost se na trenutak izgubila i učinilo joj se kao da su se vratili u vrijeme kad je među njima sve bilo jednostavno. - Lijep je - rekla je. - Nisi morao...

— Sitnica. *Vrtni slak**. Zapazio sam da ti to nije najbolji dio dana. - Okrenuo se i okončao trenutak.

Ogrlica s vrtnim slakom iskliznula joj je iz prsta. Samo na trenutak dopustila je sebi ne biti na oprezu. Neće dopustiti da se to ponovi.

— Kako to da mi ne miriši hrana? — upitao je. — Trebam li se zabrinuti?

— Kuhar još nije stigao - odgovorila je vedro.

Kao na mig oglasilo se zvono na vratima i požurila ih je otvoriti.

— Donio sam svoje noževe — rekao je Michel. Večeras je na sebi imao žučkastosmede hlače i plavu majicu dugih rukava s uskim komadom nečega sto je nekada bila muška prugasta kravata prišivenim dijagonalno preko prsa. Zaputio se prema kuhinji. — Ovo divno grožđe našao sam u onoj maloj zabačenoj trgovini nedaleko ulice Canal Street. Jesi li bila u onoj ribarnici na koju sam te uputio i donijela obliša?

— Na zapovijed, gospodine. — Dok je vreću s namirnicama odlagao na pult zapazila je koliko je umoran i bilo joj je drago što je ovu večer isplanirala za njega. Zapazio je Jakea.

— Michel, sjećaš se Jakea Korande? Razoružala sam ga na vratima i zato ga do mile volje možeš slobodno vrijeđati.

Jake se osmjehnuo i rukovao s Michelom.

Nekoliko trenutaka potom stigao je i Simon. Na nesreću odgledao je svaki film o Caliberu pa gotovo nije ni primijetio Michela u svojoj žarkoj želji da razgovara s Jakeom.

Michel se u međuvremenu spremao kuhati i počastio Fleur dugim popisom nezgoda za koje je bio apsolutno uvjeren da bi mu uništile kolekciju. U smislu sparivanja, večer se nije odvijala

* Cvijet *Moming glory* u nazivu ima riječ *morning*—jutro, te odatle aluzija na to doba dana.

prema obećavajućem početku.

Pojavila se Kissy i zaputila prema kuhinji. — Oprostite što kasnim, ali baš kad sam krenula nazvao me Charlie iz Chicaga.

— Sigurno ima poboljšanja — zapazila je Fleur. — Barem ponovno razgovarate.

Kissy se doimala zlovoljno. - Mislim da sam izgubila osjećaj. Bez obzira što učinim, on... - prestala je kad je ugledala Jakea naslonjenoga na pult. — Omojbože...

Fleur je spasila vilicu koju je Michel ispustio. — Kissy, upoznaj Jakea Korandu. Jake, Kissy Sue Christie.

Kissy se sva bila pretvorila u oči poput gumenih bombona i usne slatke poput jabuke dok je piljila u Jakea. Nalickani cerek razvukao mu se licem. Kissy je izgledala kao laki obrok u dječjem vrtiću. — Zadovoljstvo mi je. — Osmjehnula se onim svojim glupastim a-kako-se-ti-ono-zoveš-mornaru osmijehom, a Jake se kočoperio poput pijetla.

Fleur je to trebalo biti zabavno. Ali zapravo se ponovno osjetila kao da joj je trinaest godina, viša od svih ostalih djevojaka, nespretna i nezgrapna, s natučenim laktovima, koljenima u zavoju i licem prevelikim u odnosu na tijelo. Za razliku od nje Kissy se doimala kao netko tko izaziva poluciju dječarca tinejdžera, i nedugo zatim ona i Jake zajedno su pravili salatu dok se Simon ponašao kao pipničar. Fleur se borila protiv ljubomore dok je pomagala Michelu pripremiti jedno od njegovih jela s potpisom, ribu s groždem u umaku od vermute i maslaca. Kad su Jake i Simon počeli razgovor o konjima, Kissy je sjela pokraj Fleur. — Još je više seksi uživo nego na platnu. Taj čovjek pripada u Hall of Fame Muškarčina.

— Ima iskrivljen zub — odrezala je Fleur.

— Kladam se da mu ništa drugo nije iskrivljeno.

Svi osim Fleur divno su se zabavljali. Michel i Simon konačno su počeli razgovarati o Michelovoj spektakularno pripremljenoj ribi, i dok je košara s kruhom kružila po drugi put, navodili svoje omiljene restorane. Nedugo zatim započeli su ležeran razgovor o tome kako bi trebalo provjeriti kakvo je neko trendovsko mjesto u East Villageu. Kissy je pokušavala uhvatiti Fleuren pogled i čestitati joj, ali Fleur se pretvarala da to ne zamjećuje.

Kissy i Jake razmjenjivali su viceve kao da su se poznavali godinama. Potom su počeli uspoređivati bilješke o nekom novom pjevaču koji im se oboma sviđao. Zašto jednostavno nisu otišli u krevet i završili s tim?

Kad je bilo vrijeme za desert Fleur je iznijela francuski kolač od badema koji je toga jutra kupila u svojoj omiljenoj pekarnici. Svima se svidio, ali ona ga gotovo nije mogla ni kušati. Predložila je da Irish coffee ponesu u dnevni boravak. Kissy je sjela na kauč. Obično bi Fleur sjela pokraj nje, ali sad je dohvatila jedan od onih velikih jastuka s poda, ostavljajući ostatak kauča prazan za Jakea, koji je odmah tamo sjeo.

Svi izuzev Fleur počeli su se prepirati oko najboljih rock grupa svih vremena. Njoj se njezina tuga poput knedle smjestila na dnu želuca, o čemu nije ni željela pobliže razmišljati. Kissy joj se sućutno osmjehnula. Fleur je odvrtila pogled.

Kissy je pročistila grlo. - Fleurinda, obećala si mi da mogu posuditi tvoje jantarne naušnice. Pokaži mi gdje su prije nego odem bez njih.

Fleur nikada nije obećala Kissy takvo što, to joj je zaustila reći, ali osjetila je čelični pogled Kissynih očiju boje magnolije pa je nevoljko ustala i pošla za Kissy u spavaću sobu. Kad su se našle u njoj Kissy je preko svojih bujnih grudi prekrižila ruke. — Bolje ti je da odmah prestaneš s tim pogledom pretučena šte-neta ili ti se kunem Bogom da ću se vratiti u taj dnevni boravak i pred tobom ga zažvaliti.

— Ne znam o čemu govoriš.

Kissy ju je s gnušanjem pogledala. - Spremna sam odustati od tebe. Imaš dvadeset šest godina. Dovoljno si stara da bi samu sebe mogla bolje poznavati.

— Dobro ja sebe poznajem.

Umjesto odgovora Kissy je počela lupkati vrhom svoje izrazito crvene baletanke. Fleur se

osjećala klonulo. — Zao mi je — promrmljala je.

— I treba ti biti. Ponašaj se suludo.

— U pravu si. Ali ni sama ne znam zašto.

— Zato što si pozelenjela od ljubomore, eto zašto.

— Nisam ljubomorna! Barem ne na način na koji ti to misliš.

Kissy se nije dala zavarati. — Otkad ti to znaš da ja ne očijukam sa svakim zgodnim tipom, da ne govorimo o muškarcu poput njega? Mljac. I što ti činiš? Ama baš ništa, eto što. Samo si se odšuljala u kut. Stidim te se.

I Fleur je osjećala stid prema samoj sebi. — Ne radi se o Jakeu. Nisam toliko glupa. To je zbog toga što sam se ponovno osjećala poput tinejdžerice pretjerano krupne za svoje godine.

— Ne možeš me u to uvjeriti — rekla je Magnolia Blossom. — Ne misliš li da je vrijeme da se prestaneš zavaravati i dobro preispitaš svoja osjećanja prema tome predivnome muškarcu koji sjedi u tvom dnevnom boravku?

— Moji osjećaji prema njemu sastoje se od oznaka za dolar. Ozbiljno, Kissy. Doslovno sam izgubila Oliviju i jedini klijenti koji žele da ih zastupam su oni koje ja ne želim zastupati, poput Shawna Howella. Jake se čak niti ne pretvara da piše i... — Zastala je. — Nema isprike. Oprosti, Kissy. U pravu si. Ponašam se infantilno. Oprosti mi.

Kissy se konačno smekšala. — U redu je. Ali to je samo zato što se ja jednako tako osjećam svaki put kad vidim tebe i Charlieja zajedno.

— Charlieja i mene? Zašto?

Kissy je uzdahnula i odbila pogledati Fleur u oči. — Veoma mu se sviđaš i znam da se ne mogu uspoređivati s tobom kad je o izgledu riječ. Svaki put kad vidim vas dvoje kako razgovarate osjećam se kao [Pillsbury Doughboy](#).

Fleur nije znala bi li se nasmijala ili zaplakala. - Čini se da nisam samo ja ta koja sebe ne poznaje dobro. — Objema rukama čvrsto je zagrlila Kissy, a potom bacila pogled na sat. — Večeras je na televizijskome programu *Butch Cassidy*. Ako dobro računam, mogle bismo malo virnuti, a potom se vratiti natrag na zabavu prije nego im budemo nedostajale. Želiš li se prepustiti užitku?

— Zar si sumnjala? — Kissy je uključila mali televizor na rabljenome stolu u kutu spavaće sobe. — Misliš da postajemo prestare za to?

— Vjerojatno. Trebale bismo se toga odreći za korizmu.

— Ili ne bismo.

— [Hole-in-the-Wall Gang](#)* upravo je orobila Overland Flyer i Paul Newman kao Butch uz Roberta Redforda s brkovima u ulozi Sundance Kida pili su na balkonu javne kuće. Kissy i Fleur smjestile su se na rub kreveta kad se učiteljica Etta Place popela uz stube male seoske kuće, upalila u njoj svjetiljku i raskopčala gornje gumbe svoje bluze kroja muške košulje. Kad je došla do spavaće sobe skinula je sa sebe odjeću i odložila je u ormar. Potom se okrenula i vrisnula kad je ugledala kao isklesane crte lica Sundance Kida koji je s drugoga kraja prostorije prijeteći piljio o u nju.

- Nastavi samo, gospodo Učiteljice - rekao je.

Netremice je gledala u njega, širom razrogačenih očiju i prestrašenoga pogleda. Polako je uzeo pištolj i uperio ga u nju. - U redu je. Ne obaziri se na mene. Nastavi samo.

Oklijevajući, raskopčala je dugačku podsuknju i izišla iz nje. Presavijajući je čedno ispred sebe pokušala je svoju očicama op-šivenu žensku potkošulju sakriti od odmetničkih očiju.

- Spusti kosu - naredio joj je. Ispustila je rublje i izvukla ukosnice.

* [Pillsbury Doughboy](#) — maskota tvrtke Pillsbury, antropoidni lik od tijesta.

* [The Hole in The Wall Gang](#) — banda odmetnika s američkoga Divljega zapada među čijim članovima su najpoznatiji Butch Cassidy i Sundance Kid.

- Prodrmaj glavom.

Nijedna razumna žena ne bi se prepirala sa Sundance Kidom dok ima pištolj uperen u njezin trbuh pa gaje učiteljica poslušala. Ostala je samo u ženskoj potkošulji i Sundance nije morao govoriti. Podigao je i napeo pištolj.

Etta je polako raskopčala donji red gumba sve dok se potko-šulja nije razdvojila u obliku slova V. Sundanceove ruke krenule su prema struku. Raskopčao je pojas u kojemu je držao pištolj i odbacio ga ustranu, a potom ustao i približio joj se. Provukao je ruke kroz njezinu raskopčanu odjeću.

- Znaš li što mi je želja? — upitala je Etta. -Što?

- *Da ćeš jednom stići na vrijeme!*

Kad se Etta bacila Redfordu oko vrata Fleur je uzdahnula i ustala isključiti prijamnik. — Teško povjerovati da je taj prizor napisao muškarac, nije li?

Kissy je piljila u prazan ekran. - William Goldman je sjajan režiser, ali kladim se da mu je taj prizor napisala žena dok se on tuširao. Sto ne bih...

- Hmm. To je krajnja ženska seksualna maštarija.

- Sva ta muška seksualna prijetnja koja dolazi od ljubavnika kojega poznaješ nikada ti neće nauditi. — Kissy je oblizala usnice.

Fleur je dotaknula svoju ogrlicu s vrtnim slakom. — Prava je šteta što više ne stvaraju takve muškarce.

Jake je stajao u hodniku ispred djelomično otvorenih vrata i slušao razgovor dvaju žena. Nije namjeravao prisluškivati. Ali Fleur je cijele večeri nekako neobično izgledala i nije ih dugo bilo pa je odlučio provjeriti gdje je. Sad mu je bilo žao. Bio je to baš onakav razgovor kakav muškarac nikada nije trebao čuti. Sto su žene željele? U javnosti se govorilo samo o muškoj osjećajnosti i jednakosti, ali privatno bile su to dvije inteligentne žene koje su doživljavale orgazam zbog mačo pečinskoga čovjeka.

Možda je bio pomalo ljubomoran. Bio je jedan od najvećih filmskih glumaca koji je punio kinematografske blagajne i živio je neposredno iznad glave Fleur Savagar, ali ona se s njim htjela samo prepucavati. Pitao se nije li i Redford morao tolerirati takvo sranje. Ako je bilo nekakve pravde u svijetu, Redford je sad sjedio ispred televizora negdje u Sundanceu, u državi Utah i gledao kako se njegova supruga rastapa nad jednom od grubih ljubavnih scena u kojima glavnu ulogu igra Bird Dog Caliber. Pomisao na to trenutačno mu je priuštila zadovoljstvo, ali kad se udaljio, emocije su izbljედjele. Bez obzira kako gledali na to, nije bilo iako biti muškarac.

Sljedećega jutra Jake se pojavio trčati s njom, ali dok su oprčavali oko Central Park Reservoira jedva je progovarao. Morala je naći nekakav način da ga motivira da barem pokuša pisati. Kad su se vratili do kuće nagoni ga je pozvala na nedjeljni doručak. Možda će biti komunikativniji s punim želucem. Ali on ju je odbio.

- Dobro - rekla je hladno. - U posljednje vrijeme raspored ti je zbilja pretrpan kad cijelo vrijeme provodiš lupajući po tom pisacem stroju.

Povukao je patentni zatvarač i raskopčao trenirku. - Ništa ti ne znaš.

— Pokušavaš li barem pisati?

— Za tvoju informaciju, već sam ispisao blok.

Jake je pisao za pisacim strojem i nije mu vjerovala. — Pokaži mi.

Mrko ju je pogledao i pokraj nje se provukao u kuću.

Istuširala se, a potom navukla traperice i svoj omiljeni pleteni pulover. Bila je previše zaokupljena Michelovom kolekcijom, Olivijinom prevrtljivošću i pokušajima da predvidi sljedeći Alexijev potez pa se nije ni bila usredotočila na problem iznad vlastite glave. Jake Koranda je s njom sklopio posao da će ponovno početi pisati, ali to nije provodio u djelo. U deset sati izišla je u predvorje i otključala vrata koja su vodila u tavanski stan. Nije joj odgovorio kad je pokucala s vrha stuba. Ugurala je ključ u bravu.

Tavan je bio golem i prazan prostor osvijetljen s krova na tavanu i manjim četvrtastim prozorima s obje strane. Fleur tu nije zalazila otkako je Jake uselio i zapazila je da gaje oskudno namjestio, s nekoliko udobnih stolaca, krevetom, dugačkim kaučom, stolom u obliku slova L i stolicem na kojemu je bio pisaći stroj i snop papira još uvijek u omotu.

Sjedio je nogama naslonjen na stol i iz ruke u ruku prebacivao košarkašku loptu. - Ne sjećam se da sam te pozvao da dođeš -rekao je. — Ne volim da me prekidaju dok radim.

— Ne pada mi na pamet prekidati tvoj kreativni proces. Jednostavno se pretvaraj da nisam tu. - Ušla je u malu kuhinju iza zavojitoga pulta i otvarala kuhinjske ormare, sve dok u njima nije našla limenku kave.

— Odlazi, Fleur. Ne želim te tu.

— Otići ću čim obavimo poslovni sastanak.

— Nisam raspoložen za sastanke. — Košarkaška lopta išla je lijevo-desno, od jednoga dlana k drugom.

Uključila je lončić za kavu i prišla hrpi na stolu. — Radi se o tome — rekla je — da si ti beskorisni balast i da si trenutačno ne mogu dopustiti da me nešto povuče nizbrdo. Svi u gradu misle kako si sa mnom potpisao ugovor zato što spavamo zajedno. Samo jedno može spriječiti govorkanje. Još jedna Korandina drama.

— Poderi ugovor.

Pljesnula je po košarkaškoj lopti i izbila mu je iz ruke. - Prestani biti takav cendravic.

Nestalo je bezbrižnoga Jakea Korande koji je zbijao šale i našla se licem u lice s Bird Dogom. - Odlazi. Ovo te se nimalo ne tiče.

Nije se pokrenula. — Odluči se. Najprije kažeš da sam ja ta koja te blokirala, a sad mi kažeš da me se to ne tiče. Ne možeš tvrditi jedno i drugo.

Spustio je noge na pod. — Van. — Zgrabio ju je za ruku i usmjerio prema vratima.

Odjednom je bila bijesna, ne zato što je s njom grubo postupao, pa čak ni zbog toga što joj je ugrožavao posao u budućnosti, već zato što je tratio svoju nadarenost. — Veliki majstor za pisanje drama. — Otrgnula se. — Na tom pisaćem stroju ima dva i pol centimetra prašine.

— Još nisam spreman! — Krupnim korakom prešao je preko prostorije i dohvatio jaknu.

— Ne vidim što je to toliko teško u tome. — Pošla je prema njegovome stolu i sa snopa papira poderala omot. - Svatko zna uvući papir u pisaći stroj. Gledaj kako ja to činim. Ništa lakše od toga.

Zagurao je ruke u rukave.

Sjela je na stolac za pisaćim stolom i pritisnula prekidač. Stroj je oživjevši zabrujao. — Gledaj ovo. Prvi čin, prizor prvi. — Berala je slova na tipkovnici. — Gdje smo, Jake? Kako izgleda pozornica?

— Ne budi kučka.

— Ne... budi... k.. učka. — Ispisivala je riječi. — Tipičan Ko-randin dijalog... grub i protuženski. Sto slijedi potom?

— Prestani s tim, Fleur!

— Prestani... s tim... Fleur. Loš izbor imena. Previše sliči ovoj nevjerojatnoj ženi koju već poznaješ.

— *Prestani!* — Žurno se zaputio preko prostorije. Spustio je ruke na njezine, pritišćući tipke.

— Tebi je sve to samo jedna velika šala, nije li?

Bird Dog je nestao i zapazila je bol skrivenu ispod bijesa. - Nije nikakva šala - rekla je nježno. - To je nešto što moraš učiniti.

Nije se pomaknuo. Potom je podigao ruku i okrznuo joj kosu. Sklopila je oči. Odmaknuo se i zaputio u kuhinju. Čula ga je kako sebi toči kavu. Prsti su joj drhturili dok je iz pisaćega stroja izvlačila papir. Jake joj je prišao noseći šalicu u ruci. Uvukla je čisti list papira.

— Sto to radiš? — Zvučao je umorno, pomalo promuklo.

Kolebljivo je udahnula. — Pisat ćeš danas. Neću ti dopustiti da to više odgađaš. I točka.

Naš dogovor je prekinut. — Zvučao je poraženo. — Selim se s tavana.

Kalila se da ne popusti zbog njegove tuge. — Ma baš me briga kamo ćeš odseliti. Ali imamo sporazum kojega ćemo se držati.

— Je li to jedino do čega ti je stalo? Do tvoje bijedne agencije?

Njegova ljutnja bila je lažna i neće mu dopustiti da je uhvati na mamac. — Danas pišeš.

Prišao joj je s leđa, odložio šalicu s kavom i lagano joj položio ruke na ramena. — Mislim da ne pišem.

Zadigao joj je kosu i prislonio usne uz njezinu mekanu kožu, neposredno iza uha. Osjetila je njegov topao dah na svojoj koži i od mekanog dodira njegovih usana sva su joj osjetila oživjela. Za trenutak je sebi dopustila prepustiti se osjećanjima koje je u njoj pobuđivao. Samo na trenutak...

Zavukao je ruke pod pulover i kliznuo preko gole kože do čipkastih košarica grudnjaka. Kroz svilu se poigravao bradavicama. Tako joj je godio njegov dodir. Osjećala je mreškanje valova ugodne u tijelu. Otkopčao je kopču na sredini grudnjaka i razmaknuo košarice. Dok joj je zadizao pulover i kad joj je ogolio grudi ono mreškanje pretvorilo se u uzavrele valove koji su joj pulsirali žilama. Prislonio joj je ramena od stolca pa su joj se grudi podignule i počeo joj je palčevima draškati bradavice. Usnama joj je uhvatio usnu resicu, a potom joj prelazio po vratu. Bio je vrhunski zavodnik dok se poigravao njezinim tijelom, prelazeći od jedne erogene zone do druge, kao da prati tabelarni prikaz u seksualnom priručniku.

U tom trenu znala je da je kupuje.

Odgurnula je ruke koje su je pozorno sračunato zavodile i naglo povukla pulover prema dolje. — Pravi si nitkov! — Ustala je sa stolca. — Bio je to najjednostavniji način da me se riješiš, nije li?

Bio je zagledan u jednu točku iza njezine glave. Vrata su bila snažno zalupljena, zastori navučeni, kapci čvrsto zakačeni. — Ne vrši pritisak na mene.

Bila je bijesna na sebe zbog toga što je tako olako popustila, bijesna na njega i nepodnošljivo tužna. — Krug je sad zatvoren — rekla je. — Toliko dugo već igraš Bird Doga da te on napokon preuzeo. Proždire sve što je ostalo od tvoje pristojnosti.

Prešao je preko prostorije i otvorio vrata.

Čvrsto se pridržala za rub stola. — Snimati te usrane filmove lakše je nego obavljati pravi posao.

- Izlazi.

— Gospodin Grubijan je velika kukavica. Ponovno se spustila natrag na stolac. Ruke su joj se toliko užasno tresle da je jedva uspijevala pogoditi tipke na tipkovnici. — Prvi čin, prizor prvi, proklet da si...

- Luda si.

— Prvi čin, prizor prvi. Kako glasi prva rečenica? — Jesemti, pa ti nisi pri zdravoj pameti!

— Hajde, pa znaš ti točno o čemu je ta drama.

- *Nije to drama!* - Bijesno joj se približio, tako izmučenog izraza lica da se lecnula.

Jednu je ruku stisnuo u šaku. - To je knjiga! Moram napisati knjigu. Knjigu o »Namu«.

Duboko je uzdahnula. - Knjigu o ratu? To je baš srodno Bird Dogu.

Glas mu se utišao. — Ništa ti ne znaš.

- Pa objasni mi onda.

— Nisi bila tamo. Ne bi razumjela.

— Jedan si od najboljih pisaca u zemlji. Navedi me da shvatim. Okrenuo joj je leđa. Medu njima je zavladao tišina. U dalji-nije čula zavijanje policijske sirene i treštanje kamioneta koji je prolazio ispod njih. — Nisi ih mogao razlikovati — oglasio se napokon. — Svakoga si morao smatrati neprijateljem.

Kontrolirao je glas, ali činilo se kao da dolazi izdaleka. Okrenuo se i pogledao je, kao daje želio biti siguran daje shvatila. Kimnula je, premda nije shvaćala. Ako je ono što se dogodilo

u Vijetnamu blokiralo njegovo pisanje, zasto je na nju svaljivao krivnju?

— Hodala bi uz polja neljuštene riže i ugledala nekolicinu dječice... četverogodišnjaka ili petogodišnjaka. Sljedeće čega bi bila svjesna je to da jedan od njih baca granatu na tebe. Sranje. Kakav je to rat?

Ponovno je lagano vratila prste na tipke i počela tipkati, nastojeći sve to zapisati, nadajući se kako čini pravu stvar, ali nije bila baš posve sigurna u to.

Činilo se da on ne primjećuje zvuk pisaćega stroja. — To selo je bilo VC uporište. Gerilci su nas stajali mnogo ljudi. Neki od njih bili su mučeni, osakaćeni. Sve su to bili naši prijatelji... dečki koje smo poznavali kao vlastitu obitelj. Od nas se očekivalo da upadnemo i uništimo selo. Civili su znali pravila. Ako nisi kriv, nemoj bježati! *Ni za živu glavu nemoj bježati!* Pola družine bilo je drogirano ili dopingirano... bio je to jedini način na koji se to moglo postići. — Disao je isprekidano. — Prebacivali su nas na uzletišta u blizini sela, i čini je uzletišta bio sigurno, oglasila se artiljerija. Kad je sve bilo čisto, ušli smo. Sve smo ih stjerali nasred sela. Nisu bježali... znali su pravila... no neki od njih svejedno su bili upucani. - Lice mu je postalo pepeljasto. -Jedna mala djevojčica... imala je na sebi poderanu majicu koja joj nije pokrivala trbuh, na majici su bili mali žuti pačići. Kad je bilo gotovo, dok je selo gorjelo, kad je netko na radiju uključio Armed Forces Vijetnam i kad je Otis Redding zapjevao »Sittin' on the Dock of the Bay«... Ta mala djevojčica imala je muhe posvuda po trbuhu.

Rukom je krenuo prema pisaćem stroju. -Jesi li uspjela zapisati to o glazbi? Glazba je važna. Svi koji su bili u »Namu« sjećaju se glazbe.

— Ne... ne znam. Govoriš prebrzo.

— Pusti meni. — Gurnuo ju je ustranu, izvukao list papira koji je bio u pisaćem stroju, i umetnuo novi. Jednom je protresao glavom, kao da je želi razbistriti, a potom počeo tipkati. Prišla je kauču i čekala. Nije skidao pogleda sa stranica koje su poput čarolije počele kliziti kroz njegov pisaći stroj. U prostoriji je bilo hladno, ali čelo mu se orosilo znojem dok je udarao po tipkama. Slike iz kojih je crpio bile su joj već urezane u svijesti. Selo, ljudi, majica s malim žutim pačićima. Nešto strašno dogodilo se toga dana.

Nije primijetio kad se iskrala iz prostorije.

Te večeri otišla je s Kissy na večeru. Kad se vratila mogla je još uvijek čuti zvuke njegovoga pisaćega stroja. Napravila mu je sendvič i odsjekla krišku francuskoga kolača od badema koji joj je ostao od domjenka. Ovaj put nije se ni potrudila pokucati prije nego što se poslužila ključem.

Sjedio je pogrbljen nad pisaćim strojem i lice mu je bilo izaborano od iscrpljenosti. Šalice za kavu i papiri pravili su smeće na stolu. Gundao je dok je odlagala poslužavnik i kupila šalice za pranje. Oprala je lončić i napunila ga da bude spreman za novo kuhanje kave.

U njoj se sve od jutra skupljao strah. Nije prestajala razmišljati o *Sunday Morning Eclipse* i masakru kojemu je Matt bio svjedok u Vijetnamu. Sad više nije mogla prestati postavljati užasno pitanje. Je li Jake bio bespomoćni svjedok masakru kao lik kojega je stvorio ili kao aktivni sudionik?

Obgrlila se i otišla s tavana.

Tijekom tog istog tjedna primila je prvi telefonski poziv od Dic-ka Spanoa. — Moram naći Jakea.

— Nikada me ne zove — rekla je, sto je doslovno bila istina.

— Bude li zvao, reci mu da ga tražim.

— Mislim da te neće zvati.

Te večeri popela se na tavan reći Jakeu za poziv. Oko očiju je imao crvene kolutove, vilica mu je bila prekrivena čekinjastom bradom i doimao se kao da nije ni spavao. — Ne želim ni s kim razgovarati — rekao je. — Drži ih podalje od mene, hoćeš li?

Dala je sve od sebe. Odbila je njegovoga direktora zaduženog za poslovanje, odvjetnika, i sve njegove tajnice, ali netko poznat poput Jakea nije mogao tek tako jednostavno nestati, i nakon

što je prošlo još pet dana, kad su svi ti koji su nazivali postajali sve zabrinutiji, znala je da mora nešto učiniti pa je nazvala Dicka Spanoa. - Čula sam se s Jakeom - rekla je. - Ponovno je počeo pisati i neko vrijeme želi se skrivati.

— Moram razgovarati s njim. Imam posao koji ne može čekati. Reci mi gdje je.

Kuckala je olovkom po stolu. — Mislim da je u Meksiku. Nije mi točno rekao gdje.

Dick je opsovao, a potom je bombardirao podužim popisom onoga što mu treba reći ako je ponovno nazove. Sve je to zapisala i podsjetnik zagurala u džep.

Listopad se pretvorio u studeni, i kako se bližio dan Michelo-ve modne revije, govorkanja o njezinim prekinutim ugovorima nisu jenjavala. Kao da to već nije bilo dovoljno loše, izmišljene priče koje je krajem ljeta posijala o svom odnosu s Jakeom nastavljale su joj štetiti. Govorkalo se kako Fleur Savagar nije ništa drugo doli otrcana manekenka koja na svojim leđima pokušava započeti posao. Nijedan klijent kojega je progonila nije s njom potpisao ugovor i svake noći bi zaspala da bi se nekoliko sati potom uz trzaj budila i slušala zvuk Jakeovoga pisačega stroja. Ujutro se koristila ključem provjeriti sto je s njim, i nakon nekog vremena postalo je teško reći koje je od njih dvoje izgledalo ispijenije?

Dan prije Michelove revije provela je u hotelu, jureći između tehničara i stolara koji su postavljali modnu pistu. Sve ih je izluđivala svojim inzistiranjem na sigurnosnim propusnicama i zaštitarima na vratima. Čak je i Kissy bila izgubila strpljenje prema njoj, ali sve je počivalo na Michelovoj kolekciji i Alexi je na raspolaganju imao manje od dvadeset četiri sata da učini ono najgore. Fleur je nazvala Michela u tvornicu Astoria uvjeriti se da zaštitari obavljaju svoj dio posla.

— Svaki put kaci pogledam van tamo su gdje bi trebali biti — rekao je.

Kad je prekinuo vezu morala se podsjetiti na disanje. Unajmila je najbolju zaštitarsku tvrtku u zemlji. Sad je morala imati povjerenje u njih i nadati se da će valjano obaviti svoj posao.

Willie Bonaday je podrignuo i posegnuo u džep uniforme izvući pakiranje pepermint bombona. Katkad ih je žvakao jednu za drugom i na taj način kratio vrijeme do jutarnje smjene. Sad je već mjesec dana obavljao taj posao i večeras mu je bila posljednja večer.

Willie je smatrao kako se silna gužva diže oko hrpe-tine haljina, ali sve dok je za to dobivao plaću, gledao je svoja posla.

U svakoj smjeni bila su njih četvorica i njihovo mjesto bilo je zalijepljeno čvršće od bubnja.

Willie je sjedio neposredno iza ulaznih vrata stare tvornice Astoria, dok je njegov partner Andy bio otraga, a dvojica mladih muškaraca ispred vrata radionice na drugome katu, gdje su bile zaključane haljine. Ujutro će dečki iz dnevne smjene pratiti velike stalke s haljinama dok ih budu odvozili do hotela. Do večeri će posao biti obavljen.

Prije nekoliko godina Willie je bio tjelohranitelj [Reggie Jacksona](#)*. To je bio posao kakav mu se sviđao. Dok on i njegov šogor budu sjedili i gledali Giantse, želio je razgovarati o tome kako je čuvao Reggie Jacksona, a ne hrpu haljina. Willie je uzeo *Daily News*. Kad je okrenuo na sportske stranice ulupljeni narančasti kombi na čijoj je bočnoj strani bio natpis BULLDOG ELECTRONICS provezao se ispred glavnoga ulaza. Willie ga nije primijetio.

Muškarac koji je vozio kombi skrenuo je u uličicu preko puta glavne ulice, ne bacivši ni pogleda na tvornicu. Nije ni morao. Prošli tjedan se tuđ vozio svake večeri, svaki puta u drukčijem vozilu, pa je već točno znao što će vidjeti. Znao je za Willieja, premda nije znao kako se zove, znao je za zaštitara na stražnjem ulazu i za zaključanu prostoriju na drugome katu ispred koje su stajali zaštitari. Znao je za jutarnju smjenu koja će stići za nekoliko sati i za prigušena unutarnja svjetla koja su u tvornici gorjela noću. Njega su samo ta svjetla zanimala.

Skladište sučelice tvornici godinama je bilo napušteno i zahrđali lokot u stražnjem dijelu lako je popustio pod zupcima odvijača. Iz kombija je izvukao kovčežić s opremom. Bio je težak, ali nije ga težina zabrinjavala. Kad je bio na sigurnome, u skladištu, upalio je svoju svjetiljku i

* Reggie Jacksona- igrač bejzbola.

uperio je u pod krećući se prema prednjem dijelu zgrade. Svjetiljka ga je živcirala. Snop svjetlosti širio se u mrljama... nije bilo jasnih granica, nije bilo preciznosti. Bilo je to šlampasto svjetlo.

Svjetlo je bik njegova specijalnost. Cisti snopovi poput pisaljke tanke svjetlosti. Suvisla svjetlost koje se nije raspršivala u nedisciplinirane lokve poput snopa svjetlosti te svjetiljke. Proveo je skoro sat vremena u postavljanju. Obično mu nije trebalo toliko dugo, ali bio je prisiljen načiniti preinaku svoje opreme veoma snažnim teleskopom i podizanje je bilo teško. Ali nije mario jer je volio izazove, posebice one koji su se dobro plaćali.

Kad je završio s postavljanjem obrisao je ruke o krpu koju je nosio sa sobom, a potom obrisao krug na prljavome staklu prozora skladišta. Nije žurio nišaneći i fokusirajući teleskop, provjeravajući da sve bude baš onakvo kako je želio. Mogao je izabrati bilo koju malu utičnicu, bez ikakvoga problema. Bile su mu jasnije nego da je stajao nasred te prostorije na drugome katu. Kad je bio spreman nježno je povukao prekidač na laseru usmjeravajući čisti snop rubin crvene svjetlosti na najudaljeniju utičnicu. Bilo je potrebno sedamdeset pet stupnjeva topline da se utičnica rastopi, i za nekoliko sekundi mogao je vidjeti kako je rubin crvena svjetlost lasera obavila posao. Izabrao je sljedeću utičnicu koja se jednako tako rastopila pod snagom poput pisaljke tankoga snopa svjetlosti. Za nekoliko trenutaka stopile su se sve utičnice i glave automatskoga sustava raspršivanja sredstava za gašenje požara špricale su vodu po haljinama na stalcima.

Zadovoljan, muškarac je pospremio opremu i napustio skladište.

Fleur

DVADESET ČETVRTO POGLAVLJE

Telefonski poziv iz zaštitarske tvrtke probudio je Fleur u četiri sata ujutro. Slušala je poduže objašnjenje muškarca na drugoj strani linije. — Ne budite moga brata — rekla je neposredno prije nego je spustila slušalicu. Potom je preko glave navukla pokrivač i vratila se na spavanje.

Probudilo ju je zvono na vratima. Škiljeći je pogledala na sat i zapitala se dostavljaju li cvjećari bijele ruže u šest ujutro, ali zaključila je da neće ustajati provjeriti. Zavukla je glavu podjastuk i zadrijemala. Pojavivši se niotkuda netko joj je otrgnuo jastuk. Vrisnula je i naglo se uspravila u krevetu.

Jake se izdizao iznad nje, u trapericama i gornjem dijelu trenirke s patentnim zatvaračem, navučenim na gola prsa. Kosa mu je bila raščupana, brada neobrijana, a u očima je imao prazan pogled progonjene osobe. - Što se događa s tobom? Zašto mi nisi otvorila vrata?

Fleur mu je iz ruku otela jastuk i udarila ga u trbuh. — Šest i trideset je ujutro.

— Trčiš u šest! Gdje si bila?

— *U krevetu.*

Zagurao je ruke u džepove doimajući se mrzovoljno.

— Otkud sam mogao pretpostaviti da spavaš? Kad te sa svoga prozora nisam ugledao pomislio sam da nešto nije u redu.

Nije dalje mogla odgađati taj dan i nogama je zbacila pokrivač sa sebe. Nije se čak ni pretvarao da ne primjećuje kako joj se spavačica omotala oko bedara. Protegnula se upaliti svjetiljku uz krevet i namjerno namjestila noge, poput djevojke u oglasu u kojemu su reklamirali madrace, nožni prsti i svod bili su joj nježno povijeni. S obzirom na sve probleme koji su je taj dan čekali, pobrinuti se za to da Jake Koranda ima dobar pogled na njezine noge nije bio najvjerniji odraz njezinoga karaktera.

— Pripremit ću doručak — rekao je iznenada.

Na brzinu se istuširala, a potom na sebe navukla traperice i stari skijaški pulover. Jake je podigao pogled sjaja koja je razbijao u tavu. Stojeći iznad peći doimao se višim no obično, dok su mu se šavovi na ramenima gornjega dijela trenirke napinjali na nedvojbeno agresivan i muževan način. Bio je potreban trenutak da joj se glava napola razbistri. — Kako si ušao?

Dvapat sam provjerila vrata prije no što sam sinoć otišla u krevet.

— Želiš kajganu ili jaja na oko? -Jake...

— Ne mogu čavrljati i praviti doručak istodobno. Mogla bi mi baš i pomoći, umjesto što tu stojiš poput Kraljice Engleske. Premda izgledaš mnogo bolje od nje.

Tipično muško izbjegavanje odgovora, ali pustila mu je da to tako prođe, samo zato što je bila gladna. Uхватила se posla oko pripremanja prepečenca i soka od naranče, a potom natočila kavu. Ali kad su se smjestili za stol, napala gaje. — Ponovno si bio kod moje direktorice. Riata ti je napravila kopiju svog ključa.

Natrpao je vilicu.

— Priznaj — rekla je. — Nije bilo drugoga načina da uđeš.

— Kako to da si na svoj prepečenac stavila više maslaca nego na moj?

— Riata ima ključ. Ja imam ključ. Michel ima ključ. I nitko više. Ako je otpustim, bit će to tebi na savjest.

— Nećeš je otpustiti. — Zamijenio je njezin prepečenac za svoj. — Tvoj brat mi je dao duplikat ključa nekoliko večeri nakon domjenka. Rekao mi je što tvoj otac smjera. Michel je zabrinut zbog tebe i ne mogu baš reći da sam sretan što te taj nitkov ima na nišanu. Kad se jutros nisi pojavila na trčanju, pomislio sam da te se dočepao.

Bila je dirnuta i zagledala se u njega. — Alexi mi ne bi nanio tjelesne ozljede. Michel bi to trebao znati. Želi me živu, želi vidjeti da patim. Nemaš li ti trenutno dovoljno svojih problema?

— Ne sviđa mi se to što čini.

Ponovno je uzela svoj prepečenac. — Nisam ni ja baš luda za tim. Neko vrijeme jeli su bez riječi. Jake je otpio gutljaj kave. — Obično ne nosiš traperice i tenisice na posao. Sto se događa?

— Vozim stalke s haljinama do hotela. Ljude tamo očekujemo tek za sat vremena. Bit će to dugačak dan. — Neskriveno ga je promatrala. — Zato sam jutros poželjela malo duže odspavati. Osim toga, nisam mogla nikamo otići dok je sve to u kući. — Nejasno je rukom pokazala prema dnevnome boravku.

Jake je već prije ugledao nizove metalnih stalaka na kojima je u crnim plastičnim vrećama visjela odjeća. — Želiš li mi reći nešto o tome, ili trebam pogađati?

— Znaš da Michel danas izlaže svoju kolekciju.

— I to su izložci?

Kimnula je i ispričala mu o tvornici u Astoriji i telefonskom pozivu koji je tog jutra zaprimila u četiri sata. - Zaštitari ne mogu sa sigurnošću reći kako se sustav za raspršivanje aktivirao, ali sve haljine koje su visjele na stalcima u radionici potpuno su smočene.

Upitno je izvio obrvu.

— Sva roba u radionici bila je beznačajna — rekla je. — Kissy, Simon, Charlie i ja smo sinoć napravili zamjenu nakon što su Michel i sve šelje otišli kućama. — Pokušala je osjećati neku vrstu zadovoljstva zbog toga što je nadmudrila Alexija, ali ubrzo će morati ponovno početi brinuti, čim sve to bude gotovo. Ustala je i pošla prema telefonu. — Moram nazvati Michela, da ne doživi srčani udar ako se jutros zaustavi kod tvornice.

Ustao je sa stolca. — Čekaj malo. Hoćeš reći kako Michel ne zna da si mu haljine preselila ovamo?

— Nije to njegov problem. Ja sam ta koja je uništila Bugattija i ja sam ta kojoj je Alexi za petama. Ima Michel o čemu brinuti.

Jake je naglo ustao od stola. - Pretpostavimo da je Alexi nekoga od svojih lopova poslao ovamo? Sto bi u tom slučaju učinila?

— Tvornicom su milili zaštitari tako da Alexi nije imao nimalo razloga posumnjati da bi haljine mogle biti tu.

— Znaš u čemu je tvoj problem? Ne razmišlajš.

Kad je pošao prema njoj džep trenirke udario je od rub pulta i začula je glasan udarac. Prvi put je sad zapazila da mu je jedna strana trenirke duža od druge. Odmah je zavukao ruku u džep.

Vratila je slušalicu na mjesto. — Sto to imaš?

— Kako to misliš?

Osjetila je trnce pri dnu kralježnice. - U džepu? Sto je to?

— U džepu? Moji ključevi.

— I što još?

Slegnuo je ramenima. - Automatik dvadeset dva. Blijedo ga je pogledala. - Što?

— Pištolj.

-Jesi li ti lud? -Jurnula je prema njemu. - Unio si pištolj ovamo! U moju kuću? Misliš li ti da je ovo jedan od tvojih filmova? - Gledao je u nju postojano, bez kajanja. - Nemam ispriku. Nisam znao što ću zateći kad uđem.

Odjednom je, kao grom iz vedra neba, pomislila na malu djevojčicu sa žutim pačićima na majici i na masakr. Strah koji se u nju zavlačio i koji ona nipošto nije htjela pustiti da se u nju uvuče snažno je lupao na vrata njezine savjesti.

— Ostani tu dok nabacim nekakvu odjeću na sebe — rekao je kad je izišao iz kuhinje.

Svi nagoni koje je imala govorili su joj kako Jake nikada nije mogao sudjelovati ni u kakvome zločinu, pa čak ni usred rata. Ali njezin mozak nije bilo baš tako jednostavno nagovoriti.

Poželjela je da mu nikada nije dopustila povratak u njezin život. Čak i unatoč svemu što je o

njemu znala, još jednom mu je dopustila da se kao u jazbinu zavuče i sakrije pod njezinim obranama.

U međuvremenu su, dok se ponovno pojavio, stigle bijele ruže.

Namrštio se. - Kučkin sin.

— Dobra vijest je to što, čini se, nije shvatio da su mu se planovi izjalovili.

— Uzmimo da je tako. — Podigao je slušalicu i iz glave ukucao broj. — Michel, Jake je.

Krećem prema hotelu s čudom od žene i tvojom kolekcijom. Sve ću ti ispričati kad se vidimo.

— Ne moraš poći sa mnom — rekla je kad je spustio slušalicu. — Mogu ja to i sama obaviti.

— Poslušaj me, meni za volju. Muškarci su stigli i Jake je pazio na sve, samo što ih nije prepipao da nemaju uz sebe oružje prije nego što ih je pustio u kuću. Pazio je dok su tovarili stalke, a potom se u stražnjem dijelu kamioneta odvezao s njom do hotela. Kad su stigli stao je sa strane, ali nikada je nije ispuštao iz vida. Ugledala je jednom kako mu ruka lagano klizi u džep parke. Premda je nastojao izgledati neupadljivo, ubrzo ga je prepoznao jedan od hotelskih djelatnika i nedugo zatim bio je opkoljen onima koji su tražili autogram, gurajući pred njega na potpis sve, od računa iz trgovine do parkirališnih karata. Znala je koliko mu je mrska tolika pozornost javnosti, ali ostao je na mjestu, sve dok svi stalci nisu bili postavljeni. Neko vrijeme nakon toga nije ga vidjela, ali svaki put kad bi zaključila kako je sigurno otišao kući, nazrela bi ga negdje kako lijeno zastajkuje u sjenama pokraj stuba ili ulaza za posluhu. Na glavi je imao nisko navučenu šiltericu. Njegova nazočnost ju je smirivala, što joj se nije svidjelo. Kad sve to završi mora sama sa sobom povesti dugačak i nesmiljen razgovor.

Usred svega toga kaosa na podiju iza pozornice samu je sebe prisilila isijavati samopouzdanjem koje nije osjećala. Toliko toga ovisilo je o onome što se u nekoliko sljedećih sati događalo. Postojala je iznimna potražnja za pozivnicama pa su kolekciju dvaput izlagali, ujutro i u ranim poslijepodnevnim satima. Svaka manekenka imala je svoj poseban stalak s haljinama i svim ostalim dijelovima odjeće uredno posloženim, uz odgovarajuće modne dodatke. Obično su stalci bili postavljeni dan prije, no budući da Fleur nije dopustila da haljine iz pohrane na koju je budno pazila odnesu sve do toga jutra, sve se moralo organizirati u veoma kratkome roku. U posljednjim trenucima tražili su se modni dodaci koji su nedostajali i gotovo očajnički metež nastao je s cipelama. Sve to bilo je popraćeno smrknutim pogledima upućenim njoj. U međuvremenu je ekipa kamermana postavila opremu za video snimanje kolekcije za butike i robne kuće.

Sat vremena prije prve revije Fleur se preodjenula u haljinu koju je ponijela sa sobom. Bila je to jedna od prvih haljina koje je Michel kreirao za nju... lakirano crvena haljina uz tijelo, s prorezom u sredini koji se protezao od vrata do grudi, i još jednim koji se spuštao od mjesta iznad koljena do ruba na sredini lista. Na jednome ramenu bili su kao ugljen crni leptiri od perli i njihove minijaturne inačice na nožnim prstima crvenih saten-skih sandala s visokim potpeticama.

Kissy se pojavila pokraj nje iza pozornice, doimajući se blijedo i napeto. — Ovo ti je bila najgora zamisao u životu. Nikada ti to neće uspjeti. Mislim da imam temperaturu. Kladim se da imam gripu. Znam da imam.

— Imaš leptiriće u trbuhu. Udahni duboko. Bit ćeš ti dobro.

— Leptiriće! Nisu to leptirići, Fleur Savagar. To su divovski lešinari.

Fleur ju je zagrlila, a potom se umiješala među gomilu koja je počinjala puniti plesnu dvoranu. Kad je završila razgovor s modnim urednicima i poziranje za fotografije vršci prstiju bili su joj otupjeli od nerveze. Uzela je mali pozlaćeni stolac koji je bio rezerviran za nju, u blizini prednjeg dijela modne piste, i stisnula Charlieja Kincannona za ruku.

Nagnuo se prema njoj i prošaptao. — Prisluskivao sam i zabrinut sam. Ljudi misle da će Michelove kreacije biti pretjerano kičaste, ma što to značilo.

— To znači da on ženu navodi da izgleda kao žena i da novine koje se bave modom ne znaju kako se time nositi, ali već će oni promijeniti mišljenje. — Poželjela je imati onoliko

samopouzdanja kako je zvučala, ali istina je bila to daje svaki mladi kreator koji se usudio odbacivati trenutačne modne trendove bio u opasnosti da ga zakolju moćni modni arbitri. Michel je bio novi dečko iz susjedstva, u grubom teritorijalnom okruženju. Novinar iz *Women's Wear Daily*ja doimao se neprijateljski i Fleur je točno shvatila sto je Kissy mislila time kad je rekla lešinari.

Osvjetljenje u kući bilo je prigušeno i zasvirala je tugaljiva blues glazba. Fleur je prste zarila u dlanove. Složeno izvođenje predstave na revijama visoke mode nije više bilo moderno, baš kao ni nabori i čipka. Trend je bio jednostavnost... modna pista, manekeni i odjeća. Ponovno su išli protiv plime, i to sve zbog nje. Ona je bila ta koja je Michela nagovorila na tu glupu zamisao.

Zamor u plesnoj dvorani počeo je zamirati. Glazba je postajala sve glasnija i svjetla na pozornici iza modne piste pojavila su se obasjavši nepostojani *tableau vivant* prizor iza tankoga zastora od gaze, koji ga je učinio poput prizora iz snova. Obrisi dekoracije... ograda od kovanoga željeza, stup ulične svjetiljke, sjena palminih perastih listova i razbijene rolete... davali su naslutiti trošno seosko dvorište u New Orleansu jedne sparne ljetne večeri.

Postupno su figure manekenki postale vidljive. Zaogrnule su prizor svojim tankim haljinama... njihove grudi, laktovi i koljena izvirivali su iz pretjerano naglašenih kutova, poput likova na slici [Thomasa Harta Bentona](#)*. Neke su u zraku zamrznute držale lepeze od patuljaste palme. Jedna se nagnula naprijed dok joj se kosa vukla po podu, poput grana vrbe. U ruci je držala četku za kosu. Fleur je čula šapat iz publike, osjetila poglede ispod oka koji su mjerkajući proučavali reakcije ostalih, ali činilo se da se nitko ne želi izjasniti, sve dok ne budu znali na koju će stranu plima krenuti.

Odjednom se jedna osoba odvojila od ostalih i postala vidno uzrujana kad je zakoračila u lokvu plavičaste svjetlosti. Trenutak je pogledala u publiku, a potom zatreptala, kao da pokušava zaključiti treba li im se ili ne treba povjeriti. Napokon je progovorila. Ispričala im je za Belle Reve, plantažu koju je izgubila i za Stanleya Kowalskoga, neljudsku osobu za koju se udala njezina sestra Stella. Glas joj je bio uzbuđen, lice umorno i izmučeno. Konačno je utihnula i podignula ruku prema njima, bez riječi preklinjući za razumijevanje. Tugaljiva blues glazba ponovno je zasvirala. Poražena, povukla se natrag u sjenu.

Zavladao je trenutak osupnut tišinom, nakon čega je publika zapljeskala, najprije polako, da bi pljesak potom postupno postao sve glasniji. Kissyn iznimni monolog u ulozi Blanche DuBois iz predstave *Tramvaj zvan čežnja* sve ih je zapanjio. Fleur je osjetila kako je Charlie s olakšanjem odahnuo. - Vole je, zar ne?

Kimnula je, a potom zadržala dah, nadajući se da će jednako tako zavoljeti i Michelove kreacije. Bez obzira na to koliko je Kissyna izvedba bila nadahnjujuća, popodne je napokon bilo rezervirano za modu.

Tempo glazbe se pojačao i jedna po jedna manekenka napu stila je svoju pozu i izišla iza zastora od gaze prošetati niz modnu pistu. Na sebi su imale tanke ljetne haljine koje su prizvale sjećanje na mirisno cvijeće, vruće južnjačke večeri i Tramvaj zvan Čežnja. Linije su bile podatne i ženstvene i nisu bile kiča-ste, već profinjene i moderno kreirane za žene koje su se zasitile toga da izgledaju kao muškarci. New York godinama nije vidio takvo što.

Fleur je slušala žamor oko sebe i škripu nalivpera po blokovima. Za prvih nekoliko haljina pljesak je bio uljudan, ali dok je jedna slijedila drugu, kad su članovi publike polako počinjali upijati ljepotu Michelovih kreacija, pljesak se pojačavao, sve dok njegov zvuk nije potpuno prožeo veliku plesnu dvoranu.

Kad je i posljednja haljina sišla s modne piste Charlie je odahnuo, otpuhujući dugo i tjeskobno. — Osjećam se kao da sam u posljednjih nekoliko minuta proživio cijeli život.

Prsti su joj se zgrčili i shvatila je da ih je zarila u njegovo koljeno. - Samo jedan? Usljedila su još dva *tableuxa* i svaki je bio dočekan s još većim oduševljenjem od

* američki slikar T.H. Benton (1884. - 1975.).

prethodnoga. Sparna prašuma iz *Noći Iguanc* prikazala je Kissy u drugom monologu, koji je također poslužio kao pozadina za neformalnu odjeću u divljim raznobojnim džungla cvjetnim uzorcima. Na kraju je Kissy izvela svoju nevjerojatnu točku Mačke Maggie. U pozadini se nazirao nejasni obris golemoga kreveta od mjeda, kao uvod u egzotičnu kolekciju večernjih haljina koje su evocirale slike profinjene dekadencije i digle kuću na noge.

Kad je revija bila završena, Fleur je promatrala kako se Kissy i Michel naklanjaju publici. Život više ni za jednoga od njih neće biti isti. Nije mogla naći bolji način da zahvali Kissy za nepokolebljivo prijateljstvo i Michelu za sve te godine pogrešno usmjerene mržnje od toga da se pobrine za to da svatko od njih doživi javno priznanje koje zaslužuje. Dok je grlila Charlieja shvatila je da će uspjeh njezina dva klijenta utjecati i na njezinu vlastitu karijeru. Današnje popodne dalo joj se goleme izgleda za vjerodostojnost.

Publika se počela jatiti oko nje i u samom stražnjem dijelu plesne dvorane ugledala je Jakea. Neposredno prije nego što se izgubio bez riječi joj je pokazao podignute palčeve.

Sljedeći tjedan protekao je u kovitlacu telefonskih poziva i intervjuja. Časopis *Women's Wear Daily* napravio je reportažu s naslovnice o Michelovoj kolekciji nazvavši je »Nova ženstvenost« i modni urednici stajali su u redu kako bi doznali kakvi su mu planovi za budućnost. Michel je projezdio kroz konferenciju za tisak koju mu je Fleur ugovorila, nakon čega ju je odveo na večeru. Cerili su se jedno drugome dok su proučavali jelovnike.

- Ta Savagarova derišta i nisu se baš loše snašla, Velika sestro?

— Nimalo loše, Mali braco — dotaknula je poplin rukav safari jakne koju je nosio preko svilene košulje boje burgundca, uz francuski komandos pulover i švicarsku kravatu. - Volim te, Michel. Mnogo, mnogo. Trebala bih ti to češće govoriti.

- I ja tebe. Još mnogo, mnogo više. - Trenutak je ostao bez riječi, a potom zabacio glavu tako da mu je kosa okrnula rame. — Smeta li ti to što sam homoseksualac?

Poduprla je rukom bradu. - Radije bih te vidjela da do kraja života sretno živiš s nekom koja bi mi podarila pleme nećaka i nećakinja, ali budući da ću ih ja imati, želim te vidjeti u stabilnoj vezi s muškarcem koji te zaslužuje.

- Nekim poput Simona Kalea?

- Pa kad si ga već spomenuo...

Odložio je jelovnik i tužno je pogledao. - Neće to ići, Fleur. Znam da računaš s tim, ali to se neće dogoditi.

Bilo joj je neugodno. — Prešla sam granicu, nisam li?

-Jesi. - Osmjehnuo joj se. - Znaš li ti koliko meni znači to da netko mari za moju sreću?

— Shvatit ću to dopuštenjem da ti se miješam u život.

— Nemoj. - Otpio je gutljaj iz svoje vinske čaše. - Simon je posebna osoba i razvili smo čvrsto prijateljstvo, ali na tome će ostati. Simon je snažna osoba, sam sebi dostatan. Njemu uistinu nitko ne treba.

— A tebi je to važno, nije li? Biti nekome potreban?

Kimnuo je. — Znam da ti se ne sviđa Damon. U pravu si. Zna biti sebičan i nije baš najinteligentnija osoba koju sam sreo u životu. Ali on me voli, Fleur, i treba me.

Fleur je progutala svoje razočaranje. — Nikada nisam rekla da Damon nema dobar ukus. Pomislila je na Jakea. Erotska privlačnost koju je prema njemu osjećala svaki put kad bi ga vidjela bivala je sve snažnijom. Nije imala povjerenja u njega, ali željela ga je. A zašto ga nije mogla imati? Vrtjela je to po mislima. Ne emocionalno davanje. Samo dobar prljavi seks. Samo to ju je kod njega privlačilo, ništa drugo. Nije li to bila suština same slobode? Žene nisu morale igrati igre. Nisu trebale igrati igre. Trebala je pogledati Jakea ravno u oči i reći mu kako želi...

Sto? — Da »odu u krevet«, bilo je previše razvodnjeno, »vode ljubav«, imalo je dublje značenje, »poseksaju se«, bilo je neukusno i »pojebu se«, zvučalo je užasno obično.

Hoće li popustiti samo zbog jezične barijere? Kako bi to muškarac učinio? Kako bi to Jake

učinio?

Zašto Jake to ne učini?

U tom trenu znala je kako nikada ne bi mogla biti napasna u seksu, bez obzira koliko ga željela. Bilo daje njezina neodlučnost bila ukorijenjena u kulturološkim činjenicama ili biološkom nagonu, bilo je isto, jer ženska sloboda se zapetljavala čim bi pokušala na vrata spavaće sobe.

Fleur je nastojala ne misliti na pisaći stroj. Umjesto na zvuk pisaćega stroja usredotočila se na slanje Kissy s jedne audicije na drugu i nastojala dokučiti koji će biti sljedeći Alexijev poziv. Svi oni ljudi koji su izbjegavali njezine telefonske pozive sad su željeli razgovarati s njom, i do prvoga tjedna u prosincu, mjesec dana nakon Michelove revije, Kissy je potpisala pojaviti se u ograničenom emitiranju *Peti srpnja*. Poslije se zrakoplovom zaputila u London zbog epizodne uloge u jednom visokobudžetnom akcijsko-pustolovnom filmu.

Ona i Kissy tjednima nisu razgovarale ni o čemu drugom nego o poslu, i bila je više nego sretna kad je jedne večeri otvorila ulazna vrata i ugledala svoju prijateljicu kako stoji pred njima s pizzom i velikom bocom Taba. Nedugo zatim sjedile su u dnevnome boravku oko Fleureinoga novoga stolića za serviranje kave.

— Baš kao u dobra stara vremena, ha, Fleurinda? - rekla je Kissy dok se »Tequila Sunrise« prikazivao u pozadini. — Osim što smo sad bogate i poznate pa bismo možda mogle prijeći na morunu, premda ne mogu zamisliti zamijeniti poznatu američku pizzu s feferonima za komunističko riblje jelo.

Fleur je otpila gutljaj iz jednog Baccarat pokala koji joj je dala Olivia Creighton. - Misliš li da smo licemjerne zato što uz pizzu pijemo dijetnu mineralnu? Čini se da bi smo se trebale opredijeliti, za jedno ili za drugo.

— Dok ti brineš zbog moralnosti, ja jedem. Nisam jela ništa od doručka i umirem od gladi. — Zagrizlaj u komad koji je upravo izvukla iz kutije. — Mislím da nikada nisam bila sretnija u životu.

— Ti uistinu voliš pizzu.

— Ma ne zbog pizze. — Kissy je zagrizla sljedeći zalogaj, ali ovaj put progutala je prije nego stoje progovorila. — Zbog predstave, zbog filma, zbog svega. Jučer me pozdravio Bob Fosse. Nije rekao »bog mala«, nego »dobar dan, Kissy«. Bob Fosse!

Fleur je osjećala kako se mjehurić zadovoljstva u njoj povećava. Ona je bila zaslužna za to. Slika Belindinoga sretnog lica prošla joj je kroz misli i njezino zadovoljstvo je iščezlo. Je li se njezina majka tako osjećala dok je manipulirala Fleureinom karijerom?

Kissy je bila nervozna zbog filma koji je snimala u Londonu i ispipavala je Fleur zbog *Eclipse*. Konačno je prešla na temu Jakea. — Ne pričaš baš mnogo o njemu u posljednje vrijeme.

Fleur je svoju pizzu odložila ustranu. — Gotovo da već tjednima ne diže pogleda s pisaćega stroja. Kad se popnem gore provjeriti kako je, čak me i ne vidi. - Ali i dalje su katkad zajedno trčali ujutro, premda nikada nisu razgovarali ni o čemu važnome i Jake se nekoliko puta pojavio na doručku u njezinoj kuhinji.

— U prijevodu to znači da ne spavate zajedno.

Tema o Jakeu bila je previše složena pa je pribjegla najjednostavnijemu odgovoru. — Bio je ljubavnik moje majke.

— Ne tehnički - odgovorila je Kissy. - Razmišljala sam i ja o tome. Sve što sam o njoj čula ukazuje na to da je Belinda veoma zavodljiva žena. Jake je bio mlad. Ona je njemu prišla. Ti i Jake u to vrijeme niste bili ljubavnici i što god da se među njima dogodilo nije imalo nikakve veze s tobom.

— Morala je znati što osjećam prema njemu - rekla je Fleur ogorčeno — ali svejedno je uskočila s njim u krevet.

— To uvelike govori o njoj, ali ne o njemu. — Kissy je pod-motala noge ispod sebe. - Ne

vjeruješ valda uistinu u to staro smeće o tome kako te Jake zavodio samo zbog svoga filma, vjeruješ li? Srela sam ga tek nekoliko puta, ali to očito nije njegov stil. Sigurna sam da i on ima svoje mane, ali ne čini mi se kako je slijepa ambicija jedna od njih.

— U pravu si, ima mane. On je emocionalno najnepoštenija osoba koju sam ikada srela u životu. Trebaš vidjeti tu barijeru koju postavlja ispred svakoga tko mu se previše približi. Daje mi samo na trenutak priviriti da vidim tko je on, a potom zalupi vrata. To je u redu kad je riječ o običnim prijateljstvima, ali ne i prema nekome tko ga voli.

Kissy je odložila okrajak pizze i zagledala se u nju. Fleureni obrazi su se zažarili. — Nisam zaljubljena u njega! Bože, Kissy, govorila sam općenito. Istina, postoje kod njega stvari koje volim. Volim... uglavnom njegov izgled i tijelo. Ali... — Dopustila je da joj ruka klone u krilo. — Ne mogu si ga priuštiti. Imam previše nepoštenih manipulatora u svom životu, i ne treba mi još jedan.

Kissy je zahvalno promijenila temu. Čavrljale su o posljednjoj nervози Olivije Creighton i odjeći koju bi Kissy trebala ponijeti u London. Ali na kraju se ipak činilo da je Kissy ponestalo tema za razgovor i u tom trenutku je Fleur shvatila da ime »Charlieja Kincannona« cijele večeri nije prešlo preko njezinih usana. No Kissyne oči su iskriale i gotovo da više nije mogla na miru sjediti i jesti. Možda cijelo to njezino uzbuđenje i nije bilo samo zbog posla. — Nešto se događa s tobom i Charliejem?

— Charliejem?

— Točno! Pljuni!

— Bože, Fleur, kakav vulgaran izraz.

Povukla je okrajak pizze iz Kissynih prstiju. - Nema više jela dok mi ne kažeš što se događa. Kissy je oklijevala, a potom privukla koljena. — Ali nemoj se smijati, dogovoreno? Znam da ćeš pomisliti kako je sve to glupo. .. — Uvijala je kovrču oko prsta. — Zapravo... — Grlo joj zatitra kad je progutala. - Mislim da sam se možda zaljubila.

— Zašto bih ja to smatrala glupim?

— Zbog toga što Charlie nije baš partner koji mi najviše odgovara, s obzirom na moju prošlost.

Fleur se osmjehnula. Oduvijek sam tebe i Charlieja smatrala parom koji najviše odgovara jedno drugome. Ti si bila ta koja se s time nije složila.

Sad kad joj je rekla što ima novo Kissy joj je poželjela ispričati sve, prije nego što izgubi živce. — Tako sam se glupo osjećala. On je najdivniji muškarac kojega sam ikada upoznala, ali nisam znala kako se odnositi prema muškarcu koji je od mene želio nešto drugo osim seksa. Zaboga, svaki put kad sam ga pokušala zvesti započinjao je razgovore o Kierkegardu, dadaizmu ili Knicksima. A... slušaj ovo... Bez obzira o čemu razgovarali, nijednom nije pokušao dominirati u razgovoru. Nije *mi se* obraćao poput ostalih muškaraca. Istinski ga je zanimalo moje mišljenje. Bio mi je izazov. Što smo više razgovarali, to sam se više prisjećala kako sam zapravo pametna. — Kissyne oči odjednom su zasuzile. - Fleur, bio je to tako dobar osjećaj.

Fleur je također osjetila peckanje u očima. - Charlie je posebna osoba, baš kao i ti.

— Smiješno je to što sam u početku mislila samo na to da ga dovučeni u krevet, gdje se, budimo iskreni, osjećam najugodnije. Privila bih se uz njega ili mu rekla da me bole mišići i da mi treba izmasirati leđa. Kad bi došao po mene, ne bih bila potpuno odjevena. Ali bez obzira na to kako sam se besramno ponašala, činilo se da on to ne primjećuje. Nakon nekog vremena počela sam zaboravljati na zavođenje i jednostavno počela uživati u njegovome društvu. Tad sam shvatila da on baš i nije tako ravnodušan prema meni kako se pretvarao. Ali ipak mu je bila potrebna cijela vječnost da postane ozbiljan.

Fleur se osmjehnula na Kissyn sanjarski izraz lica. — Čini se da je vrijedilo čekanja.

Kissy se nacerila. — Nisam mu dopustila da me dotakne.

— Šališ se?

— Tako je lijep osjećaj dok mi se netko *udvara*. Ali onda je prije dva tjedna jedne večeri nakon probe došao k meni u stan. Počeo me ljubiti i uistinu sam uživala u tome, ali počela sam se bojati. Znaš. Bojala sam se da ću ga, nakon svega sto je bilo, razočarati. Po izrazu njegovoga lica mogla sam vidjeti da zna kako se osjećam jer se samo osmjehnuo onim svojim slatkim osmijehom punim razumijevanja. Potom je predložio da bismo trebali odigrati *Scrabble**.

— Scrabble? — Postojalo je nešto što se zvalo predugim sputavanjem i Fleur je bila razočarana Charliejem.

— Ma gle... ne baš običnu scrabble. Neku vrstu ... scrabble na svlačenje.

Bravo za tebe, Charlie. Fleur je izvila obrvu. — Može li se pitati kako se igra ta perverzna igra?

— Sasvim je jednostavna. Za svakih dvadeset bodova koje ostvari tvoj protivnik moraš sa sebe skinuti jedan odjevni predmet. Kao što znaš, Fleur, koliko god sam željela otići s njim u krevet toliko mi se sviđjelo i to udvaranje, pa sam bila sasvim izniman igrač scrabblea. — Rukom je po zraku načinila dramatičan luk. — Krenula sam snažno s »kleft« i »vivak«.

— Impresionirala si me.

Potom sam ga dotukla sa »surutka« i »žargon« i osvojila dvostruki broj bodova.

— Tu je zasigurno ostao bez daha.

— Točno. Ali onda se on vratio s »ralje« iz moje riječi »žargon« i »vosak« iz »vivak«. Ali ipak je bilo očito da nismo u istoj ligi... ja *nikada* ne igram na utrostrucavanje broja bodova, osim ako nisam očajna. Kad sam složila »viskaca« već je bio u gaćicama i jednoj čarapi. Ja sam na sebi imala kombinezon i sve ostalo ispod njega. — Čelo joj se naboralo. — I tad se dogodilo.

— Ostala sam bez daha od iščekivanja.

— Dobio me s riječju »quaid«.

— Ne postoji ta riječ.

— O, da, postoji. Plemenski vođa jednoga sjevernoafričkoga plemena, premda je općenito znaju samo igrači svjetske klase i ovisnici o križaljicama.

-I?

— Kako ti nije jasno? Taj kučkin sin me nadigravao.

— Bože dragi.

— Da skratim priču, posložio je »zeba« vodoravno, a potom me nadmašio sa »zlot« okomito. Moja »prepelica« mi je nakon toga izgledala prilično jadno, ali najgore je tek usljedilo.

— Ne znam mogu li podnijeti tu napetost.

— »Planinac«, i to na tamnocrvenom polju na kojemu se bodovi utrostručuju.

— Vrag jedan.

* Scrabble — društvena igra u kojoj se bodovi skupljaju slaganjem riječi. Različita slova nose različit broj bodova. Primjerice slova D i G nose dva boda, dok slova Q i Z nose 10 bodova. Postoje i posebnom bojom označena polja i mogućnost udvostručavanja, odnosno utrostručavanja broja bodova riječi, itd...

DVADESET PETO POGLAVLJE

Do Božića Fleur je našla tri velika nova klijenta, dva glumca i jednoga pjevača. Alexi više nije povlačio nijedan potez protiv nje, a stare priče o ugovorima koje je raskinula počele su, kako se činilo, jenjavati. Nastavilo se s govorkanjima o njezinome odnosu s Jakeom, ali procurilo je daje ponovno počeo pisati i nije bilo mnogo podbadanja u ogovaranju. Prvi album Rough Harboura izvođen je iznad svih očekivanja, a jedinstveni uspjeh Michelove kolekcije i dalje je izazivao lavinu dobre reklame. Kad je Kissy dobila odlične kritike nakon predstave premijerno izvedene 3. siječnja, Fleur se osjećala kao da joj se obistinjuju vlastiti snovi. Pa zašto onda nije bila sretnija? Izbjegavala je dublje pro-nicanje u svoju dušu, još marljivije se posvećujući poslu.

Jake se prestao pojavljivati na njihovom jutarnjem trčanju, i kad je odlazila do njega na kat provjeriti kako je, jedva je s njom progovarao. Gotovo tri mjeseca radio je na svojoj knjizi i postajao sve mršaviji. Duga kosa padala mu je preko ovratnika i u to vrijeme danima se zaboravljao obrijati.

Jednoga hladnog petka navečer, drugoga tjedna u siječnju, nešto ju je probudilo. Potpuna tišina. Sto se dogodilo s pisaćim strojem? Promeškolljila se.

— Sve je u redu, Flower — prošaptao je nečiji grubi glas. — To sam samo ja.

Nejasna svjetlost koja je prosijavala kroz njezin zimski vrt obasjala je prostoriju dovoljno da vidi Jakea pogrbljenog na stolcu nedaleko svog kreveta, kako sjedi ispruženih dugih mršavih nogu.

— Sto radiš? — promrmljala je.

— Gledam te dok spavaš. — Glas mu je bio nježan i mračan poput sobe noću. - Svjetlost je poput kista u tvojoj kosi. Sjećaš se kako se tvoja kosa obavijala oko nas dok smo vodili ljubav?

Krv je nahrupila kroz njezino od sna otežalo tijelo. — Sjećam.

— Nikada te nisam želio povrijediti — rekao je isprekidanim glasom. - Zatekla si se u unakrsnoj vatri.

— Nije željela razmišljati o prošlosti. - Bilo je to veoma davno. Sad više nisam baš tako naivna.

— To ne znam. - U glasu mu se pomalo osjećala nervoza. -Za nekoga tko me želio uvjeriti u to kako je stvorila karijeru tako sto je spavala sa svima uokolo, čini se da baš i nemaš veliku promenade muškaraca kroz kuću.

Poželjela je da ostane tako nježan i sladak. Poželjela da joj i dalje govori o kistovima i svjetlosti u njezinoj kosi. — Ne dok mi ti živiš iznad glave. Odlazimo k njima.

— Tako znači? — Polako se izvukao sa stolca i počeo raskopčavati košulju. — Ako ti to dijeliš besplatno, pretpostavljam daje vrijeme da i ja dođem na red.

Naglo se uspravila u krevetu. — Ne dijelim besplatno.

Skinuo je košulju. — To među nama moglo se dogoditi još prije nekoliko mjeseci. — Samo si trebala upitati.

-Ja! A ti?

Ništa nije rekao, samo mu je ruka pošla prema zatvaraču na trapericama.

— Nemoj dalje.

— A zašto ne bih? — Rastvorio je patentni zatvarač u obliku slova V i otkrio svoj goli ravan trbuh. — Knjiga je gotova.

-Jeli?

— I ne mogu prestati razmišljati o tebi.

Emocije su joj se zaplele u čvor. Silno ga je željela. Ali nešto nikako nije bilo u redu. Ako je završio knjigu, trebao je osjećati olakšanje. Ali činio se progonjenim i morala je doznati zašto.

— *Povuci zatvarač*, kauboj — rekla je tiho. — Moramo najprije razgovarati.

— Ma vruga moramo. — Zbacio je cipele, naglim pokretom povukao deke kojima je bila pokrivena i zagledao se u ledeno-plavu spavačicu koja joj se bila zasukala visoko na bedrima.

— Lijepo. — Spustio je traperice.

— Nemoj!

— Samo budi mirna, poslušaj me. — Posegnuo je za rubom njezine spavačice.

— Razgovarat ćemo. — Počela se odmicati, ali uhvatio je u zamku donji dio njezine spavačice, pridržavajući je na mjestu.

— Poslije.

Stisnula ga je prstima oko zapešća. — Ne zanima me rekreacijski seks, ne s tobom. —

Odjednom ju je pustio i po zidu iznad njezine glave udario rukom. — A što kažeš onda na jebačinu iz samilosti? Zanima li te pojebati se iz samilosti, jer ako te zanima, imaš vrašku prigodu to obaviti.

Zapazila je bol koju nije uspio sakriti i srce ju je zaboljelo. — O, Jake.

Rolete su snažno zalupile. — Zaboravi! — Dograbio je traperice i navukao ih na sebe. —

Zaboravi da sam ikada bio tu. — Pokupio je košulju i krenuo prema hodniku.

— Čekaj! — Izvukla se iz kreveta i zaplela u odbačene pokrivače. Kad se oslobodila, ulazna vrata već su bila zalupljena. Čula je topot njegovih koraka na stubama koje su vodile na tavan. Sjetila se dubokih podočnjaka pod njegovim očima i osjećaja očaja koji je orio iz njega. Ne razmišljajući ušla je u hodnik i stubama se popela do tavana.

Vrata su bila zaključana i nije mogla unutra. - Otvaraj! S druge strane nije dopirao ni glas.

— Ozbiljno to mislim, Jake. Odmah otvaraj ta vrata.

— Odlazi.

Potihio je opsovala i vratila se dolje po ključ. Kad je otključala njegova vrata, sva se tresla.

Sjedio je na nepospremljenome krevetu, naslonjen uz uzglavlje, s bocom piva na golim prsima. Traperice su mu i dalje bile raskopčane. Njegovo neprijateljstvo pucketalo je poput suhoga leda. — Jesi li ikada čula za prava podstanara?

— Nemaš nikakav ugovor. — Prišla mu je prešavši preko njegove košulje koja je zgužvana ležala na podu. Kad je došla do kreveta proučavala ga je pokušavajući mu pročitati misli, ali vidjela je samo grube crte iscrpljenosti oko njegovih usana i očaj koji se urezao u tamne podočnjake ispod očiju. — Ako je nekome potrebna samilost - rekla je tiho - onda sam to ja. Dugo vremena je prošlo.

Na licu mu se pojavila napetost i odmah je shvatila da on neće htjeti samome sebi olakšati.

Otkrio je previše potrebe i sad je to morao malo zakamuflirati. Potegnuo je gutljaj piva i pogledao je kao daje žohar koji upravo puži preko njegovoga poda.

— Možda bi te nekakav siroti dripac odveo u krevet, da nisi tako dominantna žena koja kastrira muškarce.

Poželjela je zamahnuti prema njemu, ali on je večeras bio sposoban samo za samouništenje pa je pretpostavila da on to i želi.

— Ne znači da nemam mnoštvo ponuda.

— Mogu se kladiti da imaš. — Prezrivo se osmjehivao. — Lijepih dečki s Cuisinarts i BMW-ima.

— Među ostalima.

— Koliko?

Zašto nije mogao priznati da mu je potrebna umjesto što ih je oboje izlagao prolaženju kroz ovo? Morala je voditi tu opasnu igru koju je želio igrati. — Na desetke — odgovorila je. — Stotine.

— Mogu misliti.

-Ja sam ti legendarna.

— To ti samo misliš. — Još jednom je potegnuo pivo, a potom nadlakticom obrisao usta. — I sad želiš da te ja udaljim od tvojih seksualnih frustracija. Da ti izigravam pastuha.

Taj čovjek nije imao srama. — Ako nemaš drugoga posla. Slegnuo je ramenima i odgurnuo deke. — Mislim da nemam. Skidaj tu spavaćicu.

— Ni mrtva, kauboju. Ako je želiš skinuti... sam je skini. I dok je budeš skidao, oslobodi se tih hlača da mogu vidjeti s čime raspolažeš.

— S čime ja raspolažem?

— Smatraj to nekom vrstom audicije.

Nije se čak uspio ni osmjehnuti i znala je da je došla do točke kad se on slama. — Kad bolje razmislim — rekla je — zašto ne bi samo ostao ležati tu? Osjećam se nasilnom. — Povukla je spavaćicu preko glave, ali kosa joj se zaplela od naramenicu. Stajala je pred njim ranjiva i gola. Prsti su joj drhtali dok je nastojala osloboditi kosu, ali samo ju je još više zaplela.

— Sagni se — rekao je nježno.

Povukao ju je na jednu stranu kreveta. Sjela je okrenuvši mu leđa i svojim golim bokom dodirivala njegovo bedro u trapericama.

Spavaćica je slobodno kliznula. — Eto.

Nije se pokrenuo dotaknuti je. Piljila je kroz prozor, ukočene kraljeznice, ruku prekrivenih u krilu, i znala da ne može dalje. Čula ga je kako skida traperice. Zasto je morao sve to na ovaj način otežati? Možda je neće ni poljubiti. Možda će je samo povući natrag na krevet i poseksati se s njom bez poljupca. Na brzaka opaliti... lijepo je bilo družiti se s tobom dijete, ali ja sad idem. Ne bi li to bilo njemu svojstveno? Bio je pravi kučkin sin. Igrati na njezinu sućut. Odbijati razgovor, osim da je uvrijedi. Spremati se ponovno pobjeći od nje.

— Flower? — Rukom joj je dotaknuo rame.

Naglo se okrenula prema njemu. — Neću to učiniti ako me ne poljubiš. Ozbiljno! Ako me ne poljubiš, nosi se dodavola. Zatreptao je.

— Ni na trenutak ne pomišljaj na...

Uhvatio ju je za potiljak i privukao na svoja gola prsa. — Trebam te, Flower — prošaptao je.

— Očajnički te trebam.

Usnama je pokrio njezine i slatko ju ljubio jezikom. Lebdjela je kroz poljubac, kupala se u njemu, upijala ga i željela da nikada ne prestane. Zakotrljao ju je na leđa i svom težinom pritisnuo je uz madrac.

Poljubac je izgubio onu nježnost i postao mračan i očajnički. Disao je sve isprekidanije i izvijala je tijelom kako bi mu se približila bokovima. Tijelo mu se oznojilo, isprepletano s njezinim, i odjednom su njegove ruke bile po cijelom njezinom tijelu. Grube nespretne ruke... na grudima i struku, na bokovima i guzovima dok je ulazio u nju.

Bilo je nečega očajničkoga u njegovome dodiru. Bojala se za njega, bojala za sebe. Sve te frustracije i godine poricanja stvorile su vatrenu loptu u njezinim prsima. Obujmila ga je oko ramena i na njegovu žestinu odgovorila jednako žestoko. — Voli me, Jake — šaptala je. — Molim te, voli me.

Zavukao je prste među mekanu kožu bedara koje je razdvajao, i svom težinom smjestio se između njih. Bez upozorenja je prodro u nju, duboko i snažno. Vrisnula je. Uhvatio joj je glavu rukama i usne prslonio uz njezine. Očajnički ju je ljubio dok ga je zabijao u nju.

Smješta je svršila, rasprsnuvši se u turobnom orgazmu. Nije se zaustavljao. Ostao je uz nju, jezik mu je bio u njezinim usnama, ruke u njezinoj kosi, gurao ga je sve snažnije. .. brže... ispustivši opori tjeskobni krik kad je svršio duboko u njoj.

Odmaknuo se od nje čim je bilo gotovo. Ležala je zagledana u plafon. Njegov očaj... njegova mračna šutnja... njihovo sumorno vođenje ljubavi... Dovršio je knjigu i upravo se oprostio s njom.

Voli me, Jake. Molim te voli me. Riječi koje je izgovorila tijekom tjeskobnoga vođenja ljubavi vraćale su joj se i osjećala je mučninu u utrobi.

Ležali su na krevetu. Čak im se ni ruke nisu dodirivale. Ništa.

— Flower?

U mislima je vidjela dugački trag užarenoga pijeska koji se sumorno i prazno pružao pred njom. Imala je mnogo... posao, prijatelje... ali vidjela je samo goli pijesak.

— Flower, želim razgovarati s tobom.

Okrenula mu je leđa i zaronila lice u jastuk. Sad je on želio razgovor. Sad kad je sve bilo gotovo. Glava ju je boljela i osjećala je kako su joj usta suha i trpka. Madrac je zaškripao kad je ustao iz kreveta. — Znam da ne spavaš.

— Sto hoćeš? — upitala je napokon.

Uključio je savitljivu svjetiljku koja mu je stajala na stolu. Otkotrljala se i okrenula licem prema njemu. Stajao je pokraj stola, nesvjestan svoje golotinje. — Imaš li ovaj tjedan kakvih neodgovornih obveza? — upitao je. — Nešto važno?

Želio je odigrati završni prizor, veliko zbogom. — Sad ću posegnuti pod jastuk i provjeriti u planeru — rekla je umorno.

— Dodavola! Ubaci nekoliko stvari u kovčeg. Za pola sata dolazim po tebe.

Dva sata poslije bili su u posebnom mlažnjaku koji je letio Bog-zna-kamo i Jake je spavao na sjedalu pokraj njezinoga. Je li u suštini njezinoga bića bila neka temeljna manjkavost koja ju je navela da se zaljubi o ovoga čovjeka koji joj ljubav nije mogao uzvratiti? Nije više pokušavala okolišati. Voljela je Jakea Korandu.

Zaljubila se u njega kad joj je bilo devetnaest, i sad je to ponovno učinila. Bio je jedini čovjek kojega je poznavala za kojega joj se učinilo da pripada njoj.

Jake, koji je namjerno svodio račune, bio je dio nje. Možda je imala samrtnu želju. Svaki put iznova emocionalno ju je ostavljao nasukanu na vratnicama *couventa*. Ništa joj nije *davao* zauzvat. Nije razgovarao ni o čemu važnome... o ratu, svom prvom braku, o onome što se dogodilo dok su snimali *Eclipse*. Umjesto toga odbijao ju je svojim ironičnim primjedbama. Ako je htjela biti iskrena, jednako tako je i ona postupala prema njemu. Ali kod nje je to bilo drukčije. Činila je to zato što se morala zaštititi. A sto je on imao štititi?

Bilo je sedam ujutro kad su sletjeli u Santa Barbaru. Jake je podigao ovratnik svoje kožne jakne želeći se zaštititi od rane jutarnje hladnoće, ili možda od znatiželjnih pogleda pritajenih obožavatelja koji negdje vrebaju. U jednoj ruci nosio je mali putni kovčežić dok ju je drugom vodio za lakat prema parkiralištu. Zaustavili su se pokraj tamnokestenjastoga dvosjeda Jaguar. Otključao je vrata i otraga ubacio svoj putni kovčežić i njezinu diplomat torbu.

— Potrajat će dok tamo stignemo — rekao je neočekivano. — Pokušaj malo odspavati.

Potporanj, staklo i kuća od betona doimali su se gotovo istim onakvima kakvi su joj ostali u sjećanju. Kakvo savršeno mjesto za oprostiti se, što se tek moralo odigrati. — Povratak na mjesto zločina? — rekla je kad se zaustavio ispred kuće.

Isključio je motor automobila. — Ne znam baš bih li to nazvao zločinom, ali moramo smiriti neke duhove, a ovo mi se čini pravim mjestom za to.

Bila je umorna i uzrujana i nije mogla ne napasti ga. — Šteta što nisi mogao naći štand s negaziranim bezalkoholnim pićem. Sve dok obavljamo posao izgubljene nevinosti...

Nije se obazirao na nju.

Dok se tuširao, odjenula je kupaći kostim. Nakon što se ogr-nula toplim ogrtačem izišla je provjeriti vodu u bazenu. Nije bila ni blizu zagrijana toliko da pobijedi hladnoću jednoga kasnoga siječanjskoga jutra, ali odbacila je ogrtač i zaronila. Dahtala je od hladnoće i zaplivala jedan krug, no napetost koja se stvorila u njoj nije popuštala. Izišla je, omotala se nekakvim prevelikim ručnikom i legla na jednu od ležaljki na suncu, gdje je u trenu zaspala. Nekoliko sati poslije probudila ju je mala Meksikanka sjajne crne kose i izjavila da će ubrzo ručak, ukoliko se najprije želi presvući. Fleur je namjerno izbjegla onu veliku kupaonicu sa spuštenom kadom, gdje su prije mnogo godina vodili ljubav, i umjesto te izabrala je manju kupaonicu za goste. Kad se istuširala i kompletom češljeva začesljala kosu s lica, nestalo je njezinog mamurluka. Navukla je na sebe svijetlosive hlače i obukla kadulja zelenu bluzu okrugloga izreza. Neposredno prije nego je izišla u dnevni boravak stavila je na sebe ogrlicu

koju joj je Jake darovao, no potom je ipak zakopčala gumb među grudima kako ne bi vidio da je nosi.

Bio je svježije izbrijan i gotovo bi se moglo reći pristojno odjeven u traperice i svijetloplavi pullover, ali crte iscrpljenosti oko njegovoga lica nisu se izgubile. Nijedno nije imalo veliki apetit i jeli su napeto u tišini. Nije se mogla osloboditi osjećaja da će se sve ono što je bilo među njima razriješiti i da neće biti sretnoga završetka. Voljeti Jakea uvijek je bila jednosmjerna ulica.

Napokon se pojavila žena koja je vodila kućanstvo s kavom. Spustila je lončić snažnije nego što je bilo potrebno, kako bi prosvjedovala protiv nepravde nanesene njezinome jelu. Jake joj je tu večer dao slobodno i sjedio je ne mičući se, sve dok nije čuo zatvaranje stražnjih vrata. Ustao je od stola i nestao. Kad se vratio, nosio je debelu kartonsku omotnicu. Zagledala se u nju, a potom u njega. — Uistinu si dovršio knjigu?

Prošao je rukom kroz kosu. — Idem neko vrijeme van. Možeš. .. ako želiš, možeš to pročitati. Oprezno je uzela omotnicu. — Siguran si? Znam da sam te ja na to prisilila. Možda...

— Nemoj mi prodati prava na snimanje dok se ne vratim. — Pokušao se osmjehnuti, ali nije mu uspjelo. — Ova je za tebe, Fleur. Ni za koga drugoga.

— Kako to misliš?

— Baš tako kako sam i rekao. — Kako je mogao provesti posljednja tri mjeseca uništavajući se nad rukopisom koji će samo ona pročitati. Rukopisom koji nikada nije namjeravao dati u tisk. Ponovno je pomislila na malu djevojčicu u majici sa žutim pačićima. Moglo je postojati samo jedno objašnjenje. Sadržaj je bio previše inkriminirajući. Osjetila je mučninu.

Okrenuo se. Čula je njegove korake dok je prelazio preko kuhinje. Izišao je na ista ona stražnja vrata na koja je prije nekog vremena izišla domaćica kuće. Fleur je prinijela kavu prozoru i zagledala se u večer boje lavande. Dvaput je pisao o masakru, najprije zaodjenuto u beletrističku formu u *Sunday Morning Eclipse*, a sada istinitu priču na stranicama zapečaćenim unutar kartonske omotnice. Pomislila je na dva lica Jakea Korande. Ono brutalno lice Bird Dog Calibera i osjećajno lice dramskoga pisca koji je s iznimnim uvidom istraživao ljudskost. Uvijek je vjerovala kako je Bird Dog izmišljotina, ali sad se pitala nije li i to pogrešno shvatila, baš kao što je pogrešno shvatila mnogo toga u vezi njega.

Dugo vremena je prošlo prije nego se prisilila uzeti kartonsku omotnicu i izvući rukopis. Smjestila se na stolac pokraj prozora, upalila svjetlo i počela čitati.

Jake je na drugoj strani garaže driblao loptu prema košarkaškom obruču i krenuo na brzinu zakucati u koš, ali su se kožni potplati njegovih čizama poskliznuli na betonu i lopta je pogodila obruč. Na trenutak je pomislio vratiti se u kuću po teniske, ali nije mogao podnijeti pomisao na to da vidi nju dok čita.

Zagurao je košarkašku loptu pod pazuh i prišao kamenome zidu koji je pružao stabilnost obronku. Poželio je pakiranje od šest boca meksičkoga piva, ali neće se vraćati u kuću po nj. Neće joj se približavati. Ne bi mogao podnijeti vidjeti njezino razbijanje iluzija po drugi put. Naslonio se na grubo kamenje. Trebao je smisliti neki drugi način da okonča tu situaciju između njih, način na koji bi se distancirao od njezinoga gnušanja. Bol je bila previše oštra za podnijeti pa je zamišljao zvukove gomile u svojoj glavi. Zamišljao je sebe usred glavne sudnice u Philadelphia Spectrumu dok je na sebi imao uniformu Sedamdeset šeste na čijoj je prednjici pisalo broj šest. *Dok...*

Dok... Dok... Pokušavao se u mislima prisjetiti te slike, ali nije mu uspjelo.

Ustao je i ponio loptu natrag, oko garaže do obruča. Počeo je driblati. Bio je Julius Erving, malo sporiji nego nekad, ali još uvijek div, još uvijek je letio... *Dok.*

Umjesto bučne gomile čuo je neku drugu vrstu glazbe u svojoj glavi.

U kući su protjecali sati i hrpa odbačenih stranica rukopisa povećavala se uz Fleurena stopala. Kosa joj se izvukla ispod češljeva i ukočilo ju je u leđima od dugotrajnoga sjedenja na istome mjestu. Kad je došla do posljednje stranice, više nije mogla zadržati suze.

Kad pomislim na Vijetnam pomislim na glazbu koja je uvijek svirala. Otis... Stonesi... Wilson Pickett. Najviše od svega pomislim na Credence Clearwater i njihov opaki mjesec koji izlazi nad tom opasnom zemljom. Credencei su svirali dok su me ukrcavali u zrakoplov u Sajgonu i slali kući i dok sam svoja pluća punio posljednjim udahom monsuna, teškoga drogom zasićenog zraka, znao sam da me otpuhao opaki mjesec. Danas, poslije petnaest godina, još uvijek me nosi.

DVADESET ŠESTO POGLAVLJE

Fleur je zatekla Jakea kako sjedi na tlu uz garažu izvan dosega svjetala reflektora. Bio je naslonjen na kameni zid, s košarkaškom loptom u krilu, i doimao se kao da je prošao kroz vatru pakla, što nije bilo daleko od istine. Kleknula je pokraj njega. Zagledao se u nju. Rolete su bile navučene, čvrsto zatvorene, i izazivale su je da ga sažalijeva.

— Nikada nećeš saznati koliko si me prestrašio — rekla je. — Zaboravila sam na tebe i tvoje proklete metafore. Sva ta priča o masakrima i maloj djevojčici s majicom sa žutim pačićima... Vidjela sam te kako s lica zemlje brišeš selo puno nedužnih civila. Strašno si me prestrašio... Kao da nisam mogla vlastitim nagonima vjerovati kad je o tebi riječ. Mislila sam da si bio dio nekog odvratnog masakra.

— Bio sam. Cijeli taj jebeni rat bio je masakr.

—Možda, govoreći metaforički, ali ja sve malo doslovnije shvaćam.

— Onda ti je laknulo kad si saznala istinu — rekao je ogorčeno. — Johny Wayne je svoju vojničku karijeru okončao na psi-hijatrijskome odjelu gdje su ga pumpali torazinom zato što nije mogao podnijeti vrućinu.

To je bilo to. To je bila tajna koja ga je proganjala. Razlog zbog kojega je podigao tako nesavladive zidove oko sebe. Bojao se kako će svijet doznati da se slomio.

— Nisi ti bio John Wayne. Bio si dvadesetjednogodišnji mladić iz Clevelanda koji u životu nije imao mnogo lomova i koji se mnogo toga nagledao.

— Upao sam u trans od droge i raspametio se, Flower. Kako ne shvaćaš? Vrištao sam na stropove.

— Nema to veze. Ne možeš imati ovce i novce. Ne možeš pisati lijepe osjećajne drame koje zadiru u ljudske živote i očekivati da se nećeš raspasti kad vidiš ljudsku patnju.

- Mnogi dečki vidjeli su to isto, ali nisu se raspametili.

- Mnogi dečki nisu isto što i ti.

Posegnula je za njim, ali prije nego ga je uspjela dotaknuti ustao je i okrenuo joj leđa. —

Uspio sam pobuditi sve tvoje zaštit-ničke nagone, nisam li? — Te riječi su je šibale prezirom.

— Potaknuo sam te da me sažalijevaš. Vjeruj mi, nije mi bila namjera.

Ustala je i ona, ali ovaj put ga nije pokušala dotaknuti. - Kad si mi dao rukopis trebao si mi reći da se od mene ne očekuje da reagiram na nj. Jesi li očekivao da ću reagirati kao da sam upravo odgledala jedan od onih tvojih glupih filmova s Caliberom? To ne mogu. Ne volim gledati kako ljude rešetaš mecima. Mnogo više si mi se sviđao onako sklupčan na onom sklopivom krevetu u bolnici, gdje vrištiš iz sveg srca zbog toga što nisi mogao spriječiti sve ono što se u tom selu događalo. Tvoja bol navela me da patim zajedno s tobom, i ako se ne možeš nositi s time, onda mi knjigu nisi trebao ni dati.

Umjesto da ga smire, njezine riječi su ga, čini se, samo još više razjarile. — Ma ništa ti nisi shvatila.

Krupnim korakom bijesno se udaljio, ali nije pošla za njim. To je bilo nešto sto je on sam morao riješiti, ne ona. Pošla je prema bazenu i skinula se u grudnjak i gaćice. Drhteći od hladnoće zagledala se u mračnu odvratnu vodu, a potom zaronila. Studena voda oduzela joj je dah. Zaplivala je duboko prema dnu i okrenula se plutati na leđima. Hladnoća... neizvjesnost... čekanje.

Osjećala je duboku bol i sažaljenje prema mladiću kakav je bio, odrastao bez nježnosti majke koja je uvijek bila preumorna i previše bijesna zbog životne nepravde da bi svome djetetu pružila ljubav koja mu je bila potrebna. Tražio je oca u muškarcima koji su navraćali u kafiće u susjedstvu. Katkad bi našao nekoga, a katkad ne bi. Shvatila je ironiju stipendije za koledž koju je primio... ne zbog svoje nježne osjećajne duše, već zbog bezobzirnoga žestokoga zakucavanja lopte u koš.

Dok je plutala u hladnoj vodi pomišljala je na njegov brak s Liz. Nastavio ju je voljeti još

dugo nakon što im je brak bio okončan. Tipično za njega. Jake nije olako davao ljubav, ali kad ju je jednom dao, jednako tako je nije ni opozivao olako. Bio je tup od bola kad se prijavio u vojsku i uzalud je pokušao odvratiti pozornost ratom, smrću i drogama. Nije mario za to hoće li preživjeti, i strah ju je bilo i pomisliti na to kako je bio lakouman. Kad mu nije uspjelo spriječiti to što se u tome selu događalo, slomio se. Unatoč svim tim dugim mjesecima koje je proveo u [VA bolnici](#)^{*}, zapravo se nikada nije uistinu oporavio.

Zagledana u noćno nebo pomislila je kako je shvatila zašto.

— Voda je hladna. Bolje ti je da izideš. — Stajao je s bočne strane bazena. Nije se ponašao ni prijateljski ni neprijateljski. U jednoj ruci držao je pivo. U drugoj mu je visio narančasti ručnik za plažu.

— Nisam još spremna.

Oklijevao je, a potom ručnik i pivo ponio do ležaljke.

Motрила je oblake koji su se utrkivali na nebu ponad njezine glave. — Zašto si mene krivio za blokadu?

Problem se javio kad sam tebe upoznao. Prije nego si ti naišla, sve je bilo u redu.

— Znaš li razloge?

— Nekoliko.

— Bi li mi ih rekao?

— Baš i ne bih.

Podvukla je noge pod tijelo i počela koračati kroz vodu.

-Ja ću ti reći zašto nisi mogao pisati. Jurnula sam na utvrdu. Rušila zidove. Izgradio si ih debele i čvrste, ali ova smiješna de-vetnaestogodišnjakinja koja je pogledom proždirala rušila ih je jednakom brzinom kojom si ih ti mogao sagraditi. Bio si nasmrt prestrašen da ih više nikada nećeš moći sagraditi, čim netko prvi put propuca kroz te zidove.

— Činiš to još složenijim nego što jest. Nisam mogao pisati nakon što si otišla zato što sam se osjećao krivim, i to je sve. Oboje znamo kako to nije bila tvoja krivica.

— Ne! — Probijala se kroz vodu sve dok nogama nije dotaknula dno. — Nisi se osjećao krivim. To je izvlačenje. — Stezalo ju je u grlu. — Nisi se osjećao krivim zbog toga što se nisi imao zbog čega osjećati krivim. Vodio si ljubav sa mnom zato što si me želio, zato što si me čak pomalo volio. — Zbog one bolne knedle u grlu teško je disala. — Sigurno si me volio, Jake. Nisam ja mogla sama izazvati te osjećaje.

— Nemaš ti pojma o tome što sam osjećao.

Stajala je drhtureći u vodi dok joj se mokri grudnjak pripijao uz grudi i ogrlica s cvijetom lijepila za kožu. Odjednom joj je sve bilo jasno i čudila se kako to prije nije shvatila. - U pitanju je tvoj mačizam. Samo to je u pitanju. Sa *Sunday Morning Eclipse* tvoje pisanje postalo je samorazotkrivajuće, a onda sam naišla ja pa su se uključili svi tvoji alarmi upozorenja. Nisi ti zbog mene prestao pisati. Zaustavio si se jer se nisi htio dublje ogoliti. Nisi želio da svi znaju kako grubijan s filmskoga platna... gru-bijan kakav si morao biti dok si odrastao... nije ni blizu onome što ti ustvari jesi.

— Zvučiš kao da si psihijatar.

Zubi su joj počeli cvokotati i riječi su izlazile u kratkim razlo-mljenim provalama. — Čak i onda kad se šališ u vezi svog imi-dža na filmskom platnu, suptilno namiguješ. Kao da govoriš... »Hej, ljudi, naravno daje sve to samo gluma, ali svi mi znamo da sam ja još uvijek pravi muškarac«.

— Lupetaš.

— Počeo si igrati grubijana još dok si bio dijete. Da nisi, progutale bi te bile ulice Clevelanda. Ali nakon nekog vremena počeo si vjerovati da si to uistinu ti, čovjek koji sve može. Čovjek poput Bird Doga. — Popela se uz stube i zadrhtala kad ju je zapuh-nuo svjež zrak. — Ti baš želiš biti Bird Dog... netko tko je emotivno mrtav. Tko nikada ne osjeća bol. Čovjek koji je

^{*} Bolnica za ratne veterane — VA — kratica za Veterans Affairs.

siguran.

— Pa ti stvarno baljezgaš! — Bocom piva lupio je o stol. Umjesto da prihvati to da nije neranjiv, okomio se na najbliži cilj. Nju. Uхватила se za ogradu, ramena su joj bila pogrbljena na hladnoći, a u prsima je osjećala tjeskobno stezanje. — Bird Dog nije ni upola takav muškarac kao što si ti. Kako ti to nije jasno? To što si se slomio znak je tvoje ljudskosti, a ne slabosti.

— Gluposti!

Zubi su joj tako snažno cvokotali da je jedva uspijevala progovoriti. - Ako se želiš izliječiti, uđi unutra i pročitaj tu svoju prokletu knjigu.

— Jebote, nevjerojatno, posve pogrešno.

— Pročitaj svoju knjigu i pokušaj osjetiti malo sućuti za tog sirotog hrabrog mladića čiji su živci istanjeni...

Skočio je sa stolca. Lice mu je bilo zeleno od bijesa. — Sve si pogrešno shvatila! Ne razumiješ. Nisi vidjela ono što je ispred tebe. Ne radi se o sažaljenju!

— Pročitaj svoju knjigu! — vikala je u hladnu noć. — Pročitaj o djetetu koje nije imalo nijedne jedine osobe na svijetu da barem malo vodi brigu o njemu!

— Zašto ne možeš shvatiti? — vikao je. — Ne radi se o sažaljenju. Radi se o gnušanju! — Nogom je odgurnuo stolac koji mu je stajao na putu i koji se slomio u bazenu. — Zelini da osjetiš gnušanje i *odeš iz mog jebenog života.*

Bijesno je pošao prema kući i vratnice *couventa* su se pred njom zalupile po tisućiti put. Otišao je, onako kako su svi oni odlazili, ostavljajući je nasukanu, promrzlu, i samu. Spustila se na beton, uzdrhtala i nijema. Stari cedrovi oko kuće su zastenjali. Posegnula je za narančastim ručnikom za plažu i omotala se. Potom je položila glavu na jastuk od uništene odjeće i sklupčala se. Napokon je dopustila sebi da se isplače, sve dok joj suze nisu presušile. Jake je u mračnom dnevnom boravku stajao pokraj prozora i promatrao je sklupčanu pokraj bazena. Bila je lijepa, stvorenje koje je isijavalo svjetlošću i dobrotom, a on ju je uvukao u pakao. Nešto brzo i oštro zagreblo ga je u stražnjem dijelu kapaka. Poželio je njezinu bol preuzeti na sebe. Ali nije joj prilazio... nije si dopustio prići. Dao joj je knjigu. Napisao ju je za nju, da bi mogla shvatiti zašto joj nije mogao pružiti sve ono što je želio, sve ono što je to iznimno stvorenje zasluživalo, sve ono za što je on bio previše slab... i previše bezvrijedan... da joj pruži.

Prisjetio se one noći kad je naletio na nju i Kissy dok su gledale *Butcha Cassidyja*. Redford ne bi završio ležeći na krevetu na sklapanje sklupčan poput fetusa. *Dok* se ne bi slomio. A ni Bird Dog. Kako bi mogla voljeti muškarca koji je završio kao on?

Okrenuo se od prozora. Nije je trebao dovesti ovamo, nije je trebao pustiti da mu ponovno ude u život, nije je trebao tako proklete voljeti. Ako je dosad nešto shvatio, shvatio je da nije stvoren za ljubav. Ljubav je slamala obrane koje su mu bile potrebne da preživi dan. Zbog toga sto je sama bila jaka, nije željela prihvatiti da je on slab. Ostali dečki nisu se slomili, ali on jest.

Razbacala je stranice rukopisa oko stolca na kojemu je sjedila dok gaje čitala i u mislima ju je mogao vidjeti kako sjedi, one njezine duge noge podvijene pod njom i ono krupno lijepo zadubljeno lice. Prišao je stolcu i kleknuo posložiti stranice u hrpu. Zapalit će vatru i spaliti ih prije odlaska na počinak. Bile su poput pravih granata koje su ležale uokolo i nije mogao spavati dok ih ne uništi, jer ukoliko netko drugi osim Fleur ikada dozna što je u njima, mogao bi jedino prisloniti pištolj uz glavu i raznijeti si mozak.

Ponovno je prišao prozoru. Sad je bila tiha. Možda je zaspala. Nadao se da je tako.

Vratio se stolcu na kojemu je sjedila i pogled mu je pao na stranicu na vrhu. Uzeo ju je i proučavao joj izgled, kakvoću tiska, činjenicu da je desna margina bila preblizu rubu.

Pogledom je obuhvatio sve te odvojene nevažne činjenice, a potom počeo čitati.

PRVO POGLAVLJE

Sve u »Nam« bilo je mina iznenađenja. Kutija cigareta, upaljač, omot čokoladice ...sve te stvari mogle su ti eksplodirati u lice. Ali očekivali smo ništa drugo doli samo još jedno malo mrtvo tijelo kad smo ugledali dijete kako leži uz cestu izvan Quang Tri. Tko je mogao pomisliti da bi netko od tijela djeteta načinio minu iznenađenja? Bio je to krajnje silovanje nedužnih...

Negdje tijekom noći Jake ju je unio unutra. Lupio je glavom pokušavajući je pronijeti kroz vrata gostinjske sobe i opsovao, ali kad ju je položio na krevet i prosaptao joj laku noć, osjetila je u njegovim riječima iznimnu nježnost koja ju je navela da se pretvara da je ponovno zaspala.

Emocionalno nepošten. Tako je ona rekla Kissy za njega, i bila je u pravu. Dosta joj je bilo bola u životu i izvlačila se iz toga. Voljeti muškarca koji se poigravao njezinim srcem kao s košarkaškom loptom postalo je odveć teško za podnijeti.

Rano sljedećega jutra zatekla gaje usnuloga na kauču, usta su mu bila neznatno rastvorena, a ruka uranjala u hrpu stranica rukopisa razbacanih po podu ispod njega. Uočila je gdje drži ključ Jaguara, i sto je tiše mogla sve potrpala u svoj diplomat kovčežić. Kamionet mu je bio parkiran u garaži pa ga nije ostavljala nasukanoga.

Automobil je odmah upalio. Kad je ubacila u brzinu i krenula unatrag po kolnom prilazu jutarnje sunce snažno ju je zabljesnulo. Oči su joj još uvijek bile natečene od prethodne večeri. Posegnula je u torbicu po sunčane naočale. Prilaz je bio strm i izrovan. Jake i njegova nesigurnost. Načinio je prilaz kući gotovo neprohodnim, i to sve zato da bi mogao zaštititi svoju dragocjenu glupu privatnost.

Počela je militi niz prilaz. Nekakvo kretanje u retrovizoru privuklo joj je pozornost. Bio je to Jake koji je trčao prema automobilu. Košulja mu je bila izvučena iz hlača, na jednoj strani glave kosa mu je stajala uspravno i doimao se kao da želi ubiti nekoga. Nije mogla čuti sto je vikao. Vjerojatno isto.

Nagazila je na gas, prebrzo ušla u sljedeći zavoj i osjetila kako je donji dio automobila upao u udubljenje na cesti. Pokušala je to izglati trzajem upravljača udesno. Jaguar se zanjihao.

Prije nego gaje uspjela ispraviti, prednji kotač visio je nad jarkom.

Isključila je motor i objema rukama se oslonila na upravljač, iščekujući Jakea i njegov bijes, ili Jakea i njegove ironične primjedbe, ili Jakea i tko zna koju već fasadu koju je nabrzinu namjeravao nabaciti među njih. Zašto joj nije dopustio da ode? Zašto to konačno ne bi mogli riješiti na jednostavniji način?

Vrata na vozačevoj strani naglo su se otvorila, ali nije se pomaknula. Disao je isprekidano, baš kao i ona Četvrtoga srpnja navečer prije šest mjeseci. Spustila je sunčane naočale još niže na nos.

- Nisi uzela ogrlicu. - Glas mu je bio piskutaviji no obično. Pročistio je grlo. — Želim da uzmeš svoju ogrlicu, Flower.

Privjesak s vrtnim slakom kliznuo joj je u krilo. Osjetila je toplinu metala koji je čvrsto stiskao u ruci. Kroz prednje staklo piljila je ravno pred sebe. — Hvala ti.

— Dao... dao sam dajce naprave posebno za tebe. - Ponovno je pročistio grlo. — Poznajem tipa. Nacrtao sam mu crtež olovkom.

— Lijepa je. — Govorila je uljudno, kao daju je upravo dobila. Ali i dalje nije gledala u njega.

Noge su mu upale u šljunak. — Ne želim da odeš, Flower. Sve ono od sinoć... — Glas mu je zvučao promuklo, kao da mu postaje hladno. — Žao mi je.

Nije zaplakala, ali stajalo ju je napora i riječi su joj zvučale slomljeno, poput slomljenoga srca. — Ne mogu... ne mogu to više podnijeti. Pusti me da odem.

Isprekidano je udahnuo. — Učinio sam što si tražila od mene. Pročitao sam knjigu. Bila... Bila si u pravu. Predugo... predugo sam zaključan u sebi. Prestrašen. Ali kad sam sinoć otišao do bazena po tebe... Odjednom sam shvatio da se daleko više bojim toga da bih tebe mogao izgubiti, nego onoga što se dogodilo prije petnaest godina.

Napokon se okrenula pogledati ga, ali nije joj susreo pogled. Skinula je sunčane naočale, čula ga kako ponovno pročišćava grlo, i odjednom shvatila da plače.

-Jake?

— Ne gledaj me.

Okrenula se, no uto su se njegove ruke našle na njezinim nadlakticama dok ju je izvlačio iz automobila. Snažno ju je privio uz prsa, tako da je jedva uspijevala disati. - Ne ostavljaj me. - Stezalo ga je u grlu dok je izgovarao te riječi. — Tako dugo sam sam... cijeli svoj život. Ne ostavljaj me. Isuse, koliko te volim. Molim te, Flower.

Osjećala je kako se on raspada na komadiće. Svi oni zaštitni slojevi koje je izgradio oko sebe sad su se slamali. Konačno je imala to što je željela... Jakea Korandu, ogoljelih emocija. Jakea koji joj je dopuštao da vidi ono što nikada nikome nije pokazao. I to joj je slomilo srce.

Usnama mu je kupila suze, gutala ih, i činila sve da nestanu. Nastojala ga je ozdraviti dodirrom. Željela gaje ponovno učiniti potpunim, onako potpunim kakva je i sama bila. — Sve je u redu, kauboju - prošaptala je. - Sve je u redu. Volim te. Ali nemoj se više zatvarati od mene. Jedino to ne mogu podnijeti.

Piljio je u nju, oko očiju je imao crvene kolutove, nigdje ni traga onoj njegovoj kočopernosti.

— A sto je s tobom? Koliko ćeš se ti zatvarati od mene? Kad ćeš me pustiti da uđem?

— Ne znam što... — Zaustavila se i naslonila obraz uz njegovu vilicu. Njegove dimne zavjese nimalo se nisu razlikovale od njezinih. Cijeloga života nastojala je pronaći vlastitu vrijednost u onome što misle drugi... redovnice u *couventu*, Belinda, Alexi. Sad se to ticalo samo nje. Istina, željela je da joj agencija uspije, ali propadne li, neće zbog toga biti ništa manje vrijedna osoba. Sve je bilo u redu s njom. Jedino je i sama, poput Jakea, bila žrtva vlastitih pogrešnih shvaćanja.

Pokušaj osjetiti malo sućuti prema mladiću kakav si bio — rekla mu je. Možda je došlo vrijeme da prihvati vlastiti savjet i osjeti malo sućuti prema prestrašenome djetetu kakva je i sama bila.

-Jake?

Promrmljao joj je nešto u vrat.

— Morat ćeš mi pomoći — rekla je.

Zavukao joj je prste u kosu i ljubili su se, dovoljno dugo da izgube pojam o vremenu. Kad su se konačno razdvojili, rekao je: — Volim te, Flower. Izvezimo ovaj automobil odavde i pođimo tamo do vode. Želim gledati u ocean, biti pokraj tebe i reći ti sve ono što ti već dugo priželjkujem reći. Mislim da i ti meni imaš mnogo toga ispričati.

Pomislila je na sve ono što mu je trebala reći. O *couventu* i Alexiju, o Belindi i Errolu Flynnu, o izgubljenim godinama i svojim ambicijama. Kimnula je.

Ponovno su vratili automobil na cestu. Jake je vozio i kad su se lagano puzeći počeli spuštati niz prilaz uzeo joj je ruku i poljubio vrške prstiju. Osmjehnula se, i potom nježno odmaknula. U torbici je imala puderijeru s džepnim zrcalom. Otvorila ga je i promotrila lice.

Ono sto je vidjela u njemu uzrujalo ju je i uznemirilo, ali nije odvrtila pogled, onako kako je godinama činila. Naprotiv, zagledala se u svoj odraz i pokušala svoje crte lica sagledati srcem, umjesto razumom.

Njezino lice bilo je dio nje. Možda je i bilo preveliko da bi odgovaralo njezinoj osobnoj definiciji ljepote, ali vidjela je inteligenciju u svom odrazu, osjećajnost u pogledu i humor u svojim širokim usnama. Imala je lijepo lice. Dobro izbalansirano. Pripadalo je njoj i dobro se osjećala zbog toga. —Jake?

— Mhmmm?

GIGA

— Baš sam lijepa, nisam li?

Pogledao ju je i nacerio se, spreman već dobaciti kakvu duhovitu primjedbu. Ali kad joj je zapazio izraz lica njegove na-cerenosti je nestalo. — Mislim da si najljepša žena koju sam vidio u životu - rekao je jednostavno.

Uzdahnula je i smjestila se natrag na sjedalo dok joj je zadovoljan osmijeh krasio lice.

Motorist je pričekao da Jaguar nestane iza zavoja i tek tada izišao iza grma. Podigao je kacigu i osmotrio cestu. Potom se izrovanim prilazom zaputio prema kući na potpornju.

DVADESET SEDMO POGLAVLJE

Vratili su se nakon sat vremena, drhteći od hladnoće nakon tumaranja i šetnje duž oceana, ispunjene poljupcima. Jake je zapalio vatru i ispred nje prostro pokrivač. Razodjenuli su jedno drugo i vodili ljubav... polako i nježno. Sad je on bio odozgo. Sad ona. Njezina kosa vijorila je oko oboje.

Poslije toga su ceremonijalno spalili njegov rukopis, i dok je jednu stranicu za drugom zahvaćao plamen činilo se da se Jake pomlađuje. - Mislim da to sad mogu zaboraviti. Položila je glavu na njegovo golo rame. — Nemoj. Tvoja prošlost uvijek će biti dio tebe i nemaš se čega sramiti.

Uzeo je žarač i jednu odvojenu stranicu gurnuo natrag u vatru, ali nije rekao ništa, a ni ona ga nije prisiljavala. Trebalo mu je vremena. Zasad mu je bilo dovoljno već to sto je s njom mogao pričati o svemu što se dogodilo.

Nazvala je ured i rekla Davidu da joj treba nekoliko slobodnih dana. — Pa već je i vrijeme da odeš na odmor — rekao joj je.

Ona i Jake isključili su se iz svijeta. Sjali su od sreće i njihovo nježno i strastveno vođenje ljubavi oboje ih je ispunilo osjećajem čuda.

Trećega jutra koje su provodili zajedno ležala je u krevetu u majici kratkih rukava kad je izašao iz kupaonice omotan samo ručnikom za kupanje. Za koji centimetar pomaknula se prema baršunastom uzglavlju. — Hajdemo jahati.

— Nema tu pravoga mjesta za jahanje.

— Kako to misliš? Konjušnica nije ni pet kilometara udaljena odavde. Jučer smo prošli pokraj nje kad smo se išli provozati. Mjesecima nisam bila na konju.

Uzeo je traperice i činilo se da gleda jesu li zgužvane. Nikada ne bi ni pomislila da bi on mario za to. — Zašto ne odeš sama? Ja moram nadoknaditi nekakve zaostatke. Osim toga, cijelo vrijeme moram jahati. Bio bi to radni odmor.

— Neće biti tako zabavno bez tebe.

— Ti si ta koja je izjavila da se moramo naučiti na razdvojen život. — Spotaknuo se o njezine tenisice.

Pomnije ga je promotrila. Bio je uzvrpoljen i sinula joj je sumnja. — Koliko si vesterna snimio?

— Ne znam.

— Otprilike.

— Pet... šest. Ne znam. — Činilo se da je odjednom oklijevao ne želeći da mu pred njom padne ručnik. Uzeo je traperice i odnio ih natrag u kupaonicu.

— Sto kažeš na brojku sedam — uzviknula je vedro.

— Da, može biti. Da, mislim da bi ih moglo biti toliko. — Čula ga je kako odvrće slavinu, a potom zvuk bučnoga pranja zuba. Konačno se ponovno pojavio... golih prsa, traperice mu još nisu bile zakopčane, a na krajičku usana bio je ostatak paste za zube.

Najljubaznije mu se osmjehnula. — Jesi li ono rekao sedam vesterna?

Prtljao je oko patentnoga zatvarača. - Aha.

— Mnogo vremena provedenoga u sedlu.

— Prokleti zatvarač se zaglavio.

Zamišljeno je kimmnula. - *Mnogo* vremena u sedlu.

— Mislim da je puknuo.

— Reci mi. Bojiš li se oduvijek konja ili je to nešto u posljednje vrijeme?

Naglo je podigao glavu. — Bojim, naravno, u pravu si, bojim se.

Nije rekla ni riječi. Samo se osmjehnula.

-Ja?Ja da se bojim konja?

Bez riječi.

Još jednom je pokušao povući zatvarač. — Mnogo toga ti znaš.

Bio je odlučan u nastojanju da izdrži. Čak mu se uspelo ratoborno naceriti. Njezin osmijeh se od slatkoga pretvorio u sladunjav. Napokon je sagnuo glavu. — Ne bih baš rekao da se bojim — promrmljao je.

— Nego što bi rekao? - gukala je.

— Jednostavno se ne slažemo, i to je sve.

Prasnula je u smijeh i pala natrag na krevet. - Bojiš se konja! Bird Dog se boji konja! Morat ćeš biti moj rob zauvijek. Mogla bih te zbog toga cijeli život ucjenjivati. Masaža leđa, domaća hrana, nastrani seks.

Doimao se povrijeđenim. — Volim pse.

— Voliš li?

— I one velike.

— Stvarno?

— Rotvajlere. Ovčare. One krupne vrste između doge i buldoga. Sto veći pas to mi se više sviđa.

— Dojmilo me se.

— Naravno da te se dojmilo.

— Veoma me se dojmilo. Počela sam misliti da si tip koji voli čivave.

— Jesi li luda? Ti žutokljunci grizu. Nasmijala se i bacila mu se u naručje.

Posljednjega dana koji su provodili zajedno ležala je glave položene u njegovome krilu i razmišljala o tome kako sutra ne želi sama letjeti kući, ali Jake je nekoliko tjedana morao ostati u Kaliforniji i pobrinuti se za posao koji je zanemario dok je pisao knjigu.

Od uvojk njezine kose načinio je kist. — Razmišljam... — Uvojkom joj je prešao preko usana. — Sto misliš... što misliš da bi se dogodilo da... — Kistom joj je prelazio po jagodici.

— Sto kažeš na to da se... vjenčamo?

Osjetila je silnu radost. Podignula je glavu.

— Stvarno?

— Zašto ne?

Njezin mjehur radosti skliznuo je ustranu dovoljno da zasvi-jetli žuto svjetlo upozorenja. — Mislim... mislim daje prebrzo.

— Sedam godina se poznajemo. Nije to baš ni tako brzo.

— Ali nismo zajedno sedam godina. Nijedno ne bi moglo podnijeti da ovo među nama ne uspije. Previše nas je lako povrijediti. Moramo biti posve sigurni.

— Ja ne mogu biti sigurniji.

Nije mogla ni ona. Istodobno... — Dajmo si mogućnost vidjeti kako se nosimo s dvije odvojene karijere... kako se nosimo s teškim situacijama koje će naići.

— Mislio sam da bi žene trebale biti romantične. Sto se dogodilo s nagonom i sa strašću?

— Javlja se u Vegasu za [Waynea Newtona](#)*.

— Domišljata si. — Nagnuo se nad nju i počeo joj grickati donju usnicu. — Učinimo nešto po tom pitanju.

Usne su mu se premjestile do njezinih grudi i samoj sebi je rekla da je u pravu i da ne treba žuriti uskakati u brak s njim. Oboje su mnogo toga važnoga doznali o sebi ovaj vikend i trebalo im je vremena za prilagodbu.

Ali postojao je još jedan razlog. Nekakav mali djelić nje još uvijek nije u potpunosti vjerovao Jakeu, a ona ne bi mogla podnijeti ponovno biti ostavljena.

Njegovi poljupci zadirali su sve dublje, zapalivši sve njezine osjete, i svijet oko njih je iščeznuo.

Uspjeh je rađao uspjeh, i sad kad joj do toga baš nije bilo mnogo stalo, činilo se da se sve

* Carson Wayne Newton (rođen 3. travnja 1942.) američki je pjevač i zabavljač u Las Vegasu.

čega se doticala pretvaralo u zlato. Ponovno je pregovarala o ugovoru Olivije Creighton u *Dragon's Bayu*, a potom potpisala s novim valom holivudskih glumaca. Kissyn film imao je veličanstvenu gledanost u Londonu. Album Rougha Harbor'sa učestalo su puštali u eteru, sto je značilo da postaje veliki hit, a narudžbe za Michelove kreacije samo su pristizale. Kao točka na i, kad se jednoga popodneva vratila s poslovnoga ručka, na stolu je zatekla brzozjav u kojemu je u suštini pisalo sljedeće:

BJEŽIM S LJUBAVNIKOM SUTRA TOČNO U PODNE STOP NAZVAT ĆU TE NAKON
MEDENOGA MJESECA STOP CHARLIE MIJE UPRAVO REKAO KOLIKO JE UISTINU
BOGAT STOP NIJE LI LJUBAV DIVNA

Fleur se nasmijala i zavalila u naslonjač. Doista, nije li ljubav divna?

Jake je iz L.A.-ja doletio na produženi vikend seksa, razgovora i smijeha, ali morao se vratiti izvršiti zvučnu montažu. Čula se s njim dva tri puta dnevno, katkad čak i više od toga.

Nazivao ju je čim bi se ujutro probudio, a ona njega navečer prije odlaska na počinak. —

Dobro je — rekla je. — Budući da se ne možemo dodirivati, učimo se odnositi jedno prema drugome na cerebralnoj razini.

Njegov odgovor bio je tipični Korandin. — Ne pričaj gluposti i reci mi kakve su boje gaćice koje imaš na sebi.

Jednoga petka navečer, krajem veljače, vratila se s proslave koju su Michel i David priredili u povodu proslave useljenja u novi zajednički stan u etažnoj zgradi. Tek sto je ušla zazvonio je telefon. Osmjehnula se i podigla slušalicu. - Rekla sam ti da ću ja tebe nazvati, ljubavi.

- Fleur? O, Bože, dušo, moraš mi pomoći. Molim te, dušo. Čvrsto je stegnula slušalicu. — Belinda?

— Ne dopusti mu da to učini! Znam da me mrziš, ali molim te, nemoj mu dopustiti da i dalje to čini...

- Gdje si?

— U Parizu. — Mi... mislila sam da sam ga se otarasila. Mogla sam znati... — Govorila je nerazumljivo i zajecala.

Fleur je čvrsto stisnula oči. — Reci mi što se događa.

Poslao je dva svoja vjerna sljedbenika za mnom u New York. Kad sam se jučer vratila kući dočekali su me u stanu i primorali da pođem s njima. Odvest će me u Švicarsku. Zatočit će me, dušo. Zato što sam se u New Yorku držala podalje od tebe.

Godinama mi prijeti, i sad će...

Začuo se nenadani klik i veza se prekinula.

Fleur se skljkala na rub kreveta i dalje u ruci čvrsto stišćući slušalicu. Ništa nije dugovala svojoj majci. Belinda je bila ta koja je odlučila ostati u braku s Alexijem. Previše ju je privlačilo biti u svjetlu pozornosti koje je njegov svijet bacao na nju da bi pokrenula razvod, i sve što se sad događalo s njom bila je isključivo njezina krivnja.

Osim što joj je... Belinda bila majka.

Namjestila je natrag slušalicu i prisilila se preispitati taj odnos, što je veoma dugo izbjegavala. Sjećanje na vrijeme koje su provele zajedno klizilo je pred njom kao stranice Jakeovoga rukopisa, i novim očima vidjela je ono što prije nije mogla sagledati. Vidjela je svoju majku onakvu kakva je bila... slabu i ispraznu ženu koja je od života željela najbolje, ali nije imala ni sposobnosti ni snage karaktera da to na svoj način provede. Potom je vidjela majčinu ljubav... sebičnu, koja je samo njoj služila, protkanu okolnostima i manipulacijama, ali ipak ljubav. Ljubav, koja je bila toliko iskrena da Belinda nikada nije mogla shvatiti kako je Fleur ikada mogla posumnjati u nju.

Rezervirala je jutarnji let za Pariz. Bilo je prerano zvati Jakea pa je ostavila poruku na Riatinome stolu, rekavši joj da mu kaže kako je imala nekakvoga hitnoga posla izvan grada i

da ne brine ako mu se nekoliko dana ne bude javljala. Nije željela da Jake ili Michael otkriju kamo ide. Posljednje sto je željela bilo je da se Jake pojavi u Parizu s dva revolvera marke Colt i dugim kožnim bičem. A Michel je već bio dovoljno propatio zbog Belindine ravnodušnosti.

Dok je izlazila iz kuće različiti scenariji motali su joj se po glavi, svaki sljedeći bio je još crniji od prethodnoga. Belinda je mogla misliti da se to ticalo samo nje, ali Fleur je znala bolje. Alexi se koristio Belindom kao ljudskim mamcem kako bi svoju kći ponovno doveo pred sebe.

Kuća u Rue de la Bienfaisance stajala je siva i utihnula u pariškom zimskom sumraku. Izgledala je jednako neprijateljski kao ona koja je ostala u Fleureinom sjećanju, i dok je piljila kroz prozor limuzine koju je uzela iz hotela pomislila je na onaj prvi put kad je tu kuću ugledala. Toga dana bila je veoma prestrašena. .. bojala se susreta sa svojim ocem i brinula oko toga nije li se pogrešno odjenula. Ovaj put barem nije morala brinuti zbog odjeće. Ispod svoga satensko-baršunastoga večernjega ogrtača nosila je posljednju haljinu koju je Michel za nju kreirao, baršunastu haljinu boje vina pripijenu uz tijelo, s uskim rukavima i mrežom sitnih perlica boje burgundca. Haljina je imala neravan rub, sto je postao Michelov zaštitni znak, na jednoj strani sezala je do koljena, dok je na drugoj padala i spuštala se do pola lista, uz našivene perlice koje su naglašavale dijagonalu. Kosu je složila za večernji izlazak, počesljavao je pomnije nego obično i dodala naušnice od granata koje su prosijavale kroz pramenove kose zaklanjajući joj uši poput lepeze. Sa šesnaest joj se možda učinilo mudrim pojaviti se na Alexijevim vratima ležerno odjevena, ali s dvadeset šest razmišljala je drukčije.

Mladić u odijelu s prslukom otvorio joj je vrata. Je li to bio jedan od vjernih pristaša na koje je aludirala Belinda? Izgledao je poput pogrebnoga poduzetnika koji je upravo diplomirao na poslovnoj školi na Harvardu. — Vaš otac vas očekuje.

Možeš misliti kako me očekuje. Predala mu je večernji ogrtač. — Voljela bih vidjeti majku. — Ovamo, molim.

Slijedila gaje do prednjega salona. Prostorija je bila hladna i prazna, jedini ukras bile su bijele ruže koje su krasile policu iznad kamina, poput pogrebnih. Zadrhtala je.

— Večera će odmah biti gotova — rekao je pogrebni poduzetnik. — Želite li možda najprije popiti piće? Možda kakav šampanjac?

— Voljela bih vidjeti majku.

Okrenuo se, kao da ništa nije rekla, i nestao niz hodnik. Obgrlila se, štiteći se od hladnoće prostorije koja se doimala poput kripe. Mala utvrđenja u zidu bacala su groteskne sjene na jezive freske na stropu.

Dosta s tim. Samo zato sto je pogrebni poduzetnik zatvorio vrata i zapečatio je unutra nije značilo da tu mora i ostati. Potpetice salonki odzvanjale su po mramoru dok se iskradala u hodnik. Hodala je visoko uzdignute glave pred nevidljivim očima i prošla pokraj neprocjenjivo vrijednih goblena na putu prema velikim stubama. Kad se popela do vrha, drugi pogrebni poduzetnik, uredno počesljan i u odijelu, izišao je pred nju i spriječio je da krene dalje. — Izgubili ste se, mademoiselle.

Bila je to konstatacija, a ne pitanje, i znala je da je načinila prvu pogrešku. Nije je namjeravao pustiti da prođe i nije si mogla priuštiti poraz na početku kad je svu svoju snagu trebala sačuvati za bitku s Alexijem. Na vrijeme se izvukla. — Odavno nisam bila tu pa sam već zaboravila koliko je ta kuća velika. — Ponovno se vratila u salon gdje je prvi pogrebni poduzetnik čekao daje odvede u blagovaonicu.

Još jedan ukras bijelih ruža i jedan komad porculana krasili su dugački stol od mahagonija. Alexi je započeo rat živaca i sve pažljivo uskladio kako bi je naveo da se osjeti nemoćnom. Bacila je pogled na dijamantni sat koji joj je Jake poslao i pretvarala se da zatomljuje zijevanje. — Nadam se daje hrana večeras ukusna. Gladna sam.

Iznenadjenje mu je preletjelo licem prije nego je kimnuo i ispričao se. Tko su bili ti ljudi u tamnim odijelima koji su se tako službeno ophodili? I gdje je bila Belinda? Na kraju krajeva, gdje je bio Alexi?

Pojavio se sluga u livreji koji je preuzeo narudžbu. Sjedila je sama na kraju golemoga sjajnoga stola u baršunastoj haljini boje vina, dok su joj se naušnice od granata i perlice bljeskale pri svjetlosti svijeće i usredotočila se na večeru, ostavljajući dojam da jede slasno. Čak je zamolila daje još jednom posluže nabujkom od kestena. Na kraju je naručila šalicu čaja i konjak. Alexi je mogao određivati kako će igrati svoj dio zajedničke igre. Ona je odlučivala kako odigrati svoj.

Pogrebni poduzetnik ponovno se pojavio dok se ona poigravala konjakom. — Zamolio bih Mademoiselle da pode za mnom...

Otpila je još jedan gutljaj, a potom posegnula u torbicu za puderijerom i ružom. Pogrebni poduzetnik je davao do znanja da je nestrpljiv. — Otac vas čeka.

— Došla sam ovamo vidjeti majku. — Otvorila je puderijeru. — Ne želim imati nikakvoga posla s Monsieur Savagarom dok prethodno ne popričam s njom. Ako mi to ne dopusti, odlazim odmah.

Pogrebni poduzetnik to nije očekivao. Oklijevao je i potom kimnuo. - Dobro onda. Odvest ću vas do nje.

— Sama ću naći put. — Vratila je puderijeru u torbicu, brzo pokraj njega prošla u hodnik i ponovno se zaputala natrag uz velike stube. Muškarac kojega je već bila srela pojavio se na vrhu, ali ovaj put nije imao namjeru spriječiti je pa je prošla pokraj njega kao daje nevidljiv. Prošlo je gotovo sedam godina otkad je zadnji put bila u kući u Rue de la Bienfaisance, ali ništa se otad nije promijenilo. Perzijski tepisi i dalje su joj prigušivali korake i Djevice Marije iz petnaestoga stoljeća i dalje su iz svojih pozlaćenih okvira upirale poglede prema nebu. U toj kući vrijeme se mjerilo stoljećima, dok su desetljeća neopaženo promicala.

Dok je hodala raskošnim utihnutim hodnicima pomislila je na kuću koju je željela dijeliti sjakeom... veliki dom nepravilnoga oblika, s vratima koja su lupala, daskama na podu koje su škripale i rukohvatima niz koje su se djeca mogla klizati. Kuću koja je vrijeme mjerila bučnim desetljećima, Jakea kao oca njezine djece... njihove djece. Za razliku od Alexija, Jake bi na njih vikao kad bi se razljutio. Ali bi ih jednako tako grlio, ljubio i borio se protiv cijeloga svijeta ako zatreba, samo da njih zaštiti.

Zastoje oklijevala? Udati se za nj bilo je nešto stoje željela više od bilo čega. Ako je to značilo da mora prihvatiti obje njegove strane... u redu, dosad se već bila opametila na njegove trikove i neće mu biti lako izolirati je kad mu nešto bude smetalo. Ali nije baš ni on dobivao nešto izvan pogodbe. Ne bi se odrekla svoje karijere i ništa je nikada ne bi moglo navesti na to da pokaže istinsko zanimanje za vođenje kućanstva. Osim toga, nije bio jedini koji je postao dobar u izoliranju ljudi iz svog života.

U hladnoći kuće, poput one kakva vlada u kripti, nestalo je svih njezinih dvojbi. Nije bilo nijednoga drugoga muškarca na svijetu kojemu bi povjerala da bude otac njezine djece pa će ga te večeri nazvati i reći mu to.

Došla je do Belindine sobe i odagnala misli od budućnosti kako bi se pozabavila sadašnjošću. Nekoliko trenutaka prošlo je otkad je pokucala prije nego je začula kretanje. Vrata su se lagano otvorila i kroz pukotinu je provirilo Belindino lice. — Dušo? — Glas joj je podrhtavao, kao da ga neko vrijeme nije koristila. — Jesi li ti to uistinu ti? Neuredna sam, dušo. Nisam mislila da...

- Prsti su joj treperili poput lepeta krila zatočene ptice dok je ruku prinostila obrazu.

- Mislila si da neću doći?

Belinda je gurnula u stranu raskuštrani uvojak kose koji joj je pao preko oka. — Ni... nisam željela računati na to. Znam da te nisam trebala ni zamoliti.

- Hoćeš li me pustiti da uđem?

- O... hoću. Hoću. - Sklonila se s puta. Kad su se vrata za njom zatvorila, Fleur je zapazila da njezina majka miriše na ustajale cigarete, ne više na Shalimar. Sjetila se drečave rajske ptice koja joj je znala dolaziti u *couvent* donoseći sa sobom tako opojan miris koji je u trenu mogao odagnati zagušljivi miris otrcanih vjerskih halja i izgubljenih molitava.

Belindina šminka je iščeznula i ostao je samo mastan trag plavoga sjenila u borama oko očiju. Lice joj je bilo previše blijedo da bi se isticalo naspram šafran žute boje njezinoga zgužvanoga kineskoga kućnoga ogrtača od svile. Fleur je na gornjem dijelu ogrtača zapazila mrlju i obješeni prednji džep izgledao je kao da je nasilu natrpan s previše upaljača. Belinda je rukom ponovno krenula prema obrazu. - Pusti da se umijem. Uvijek sam željela biti lijepa za tebe. Uvijek si me smatrala veoma lijepom.

Fleur je uhvatila majku za ruku. Doimala se sitnom, poput djetetove. - Sjedni i reci mi što se događa.

Belinda ju je poslušala, poslušno dijete koje se klanjalo višoj sili. Pripalila je cigaretu i zadihanim glasom mlade žene ispričala joj sve o Alexijevim prijateljama da će je poslati u sanatorij. — Ne pijem, dušo. On to zna, ali koristi prošlost poput mača nad mojom glavom da mi pripremi svaki put kad ga uzrujam.

— Otpuhnula je dim cigarete. — Nije mu se sviđjelo što se dogodilo kad sam otišla u New York. Mislio je da ću se više potruditi biti s tobom. Očekivao je od mene da te osramotim, ali osramotila sam jedino njega.

- Imala si avanturu sa Shawnom Howelom.

Otresla je pepeo u porculansku pepeljaru. - Ostavio me zbog neke starije, jesi li to znala? Smiješno, nije li? Alexi je zatvorio sve moje račune, a ta druga žena bila je bogata.

— Shawn Howell je kreten.

— On je zvijezda, dušo. Samo je pitanje vremena kad će mu se popularnost vratiti. —

Pogledala je Fleur prijekorno kao nekad. — Znaš, mogla si mu pomoći. Sad kad si velika agentica, mogla si pomoći starome prijatelju.

Fleur je u pogledu svoje majke zapazila nezadovoljstvo i čekala da je obuzme stara grižnja savjesti, ali to se nije dogodilo. Umjesto toga doživjela je ogorčenost majke koja se suprotstavlja nerazumnome djetetu. — Sigurno sam mu mogla pomoći, ali nisam željela. Nije nimalo nadaren i ne sviđa mi se.

Belinda je odložila cigaretu u pepeljaru i napućila usne. — Uopće te ne razumijem. —

Odmjerila je Fleurenu haljinu. — To je Michel kreirao, nije li? Nikada nisam ni sanjala da je toliko nadaren. Svi u New Yorku pričali su o njemu. - Zaškiljila je osvetnički i Fleur je shvatila kako je namjerava kazniti zbog toga što nije pomogla Shawnu. — Bila sam posjetiti Michela. Baš lijep dečko. Isti ja. Svi to govore.

Je li Belinda uistinu mislila da bi je mogla učiniti ljubomornom? Fleur je osjetila tračak sažaljenja prema svome bratu. Michel joj nije bio rekao za posjet, ali mogla je zamisliti koliko mu je to bilo bolno.

— Divno smo se proveli — rekla je Belinda prkosno. — Rekao je da će me upoznati sa svim svojim slavim prijateljima i kreirati mi garderobu. — Fleur je mogla čuti odjek dječjega glasa u riječima svoje majke. / *nećemo ti dopustiti da se igraš s nama.*

— Michel je posebna osoba.

Belinda više nije mogla izdržati i lice joj se naboralo. Nagnula se naprijed sjedeći na stolcu i provukla ruke kroz kosu. — Gledao me onako kako me gleda Alexi. Kao da sam neka vrsta kukca. Ti si jedina koja me ikada razumjela. Zašto mi svi samo otežavaju?

Fleur nije ni pokušavala uzalud objašnjavati i reći Belindi kako su joj njezini vlastiti izbori život učinili tako teškim. — Vjerojatno bi bilo najbolje da se držiš podalje od Michela.

— Mrzi me još više od Alexija. Zašto me Alexi želi zatočiti?

Fleur je ugasila majčinu dogorjelu cigaretu. - Ono što se trenutno događa s Alexijem nema baš velike veze s tobom. Koristi se tobom da bi mene doveo ovamo. Želi izravnati stare

račune.

Belinda je naglo podignula glavu i njezina razdražljivost je popustila. - Naravno! Trebalo mi je to pasti na um. - Odjednom je ustala. — Moraš odmah otići. Opasan je. Trebala sam shvatiti... Ne mogu mu dopustiti da ti naudi. Daj da razmislim.

Belinda je počela koračati po tepihu, jednom rukom odmičući kosu s lica dok je drugom posezala za cigaretama i pokušavala smisliti kako zaštititi svoje dijete. Fleur je bila uzrujana i dirnuta. Po prvi put je shvatila kako zamršene mogu biti uloge između majki i kćeri kad postaju sve starije.

Sad je na meni red da budem mama. Ne, ti budi dijete. Ne, ja želim biti mama.

Dok je Belinda koračala po prostoriji pokušavajući smisliti kako zaštititi svoju kći, Fleur je znala da je ono vrijeme kad je bila Belindino dijete nestalo zauvijek. Belinda više nije mogla nadzirati Fleurein pogled na svijet, ni na samu sebe.

— Odsjest ću u Ritzu — rekla je. — Vratit ću se ujutro i sredit ćemo to njegovo. — Trebala je povesti Belindu sa sobom, ali pogrebni poduzetnik i njegova kohorta bi joj to onemogućili. Morala je iznaći neki drugi put.

Belinda ju je naglo očajnički zagrlila. — Ne vraćaj se, dušo. Trebala sam shvatiti kako je on cijelo to vrijeme tebe trebao. Sve će biti u redu. Molim te, ne vraćaj se.

Fleur se zagledala u majčine oči i vidjela da je iskrena onoliko koliko je to ona znala biti. — Ne brini za mene.

Vratila se kroz labirint hodnika do stuba. Pogrebni poduzetnik čekao ju je u prizemlju.

Nepristrano gaje pogledala. — Sad ću se vidjeti s Monsieur Savagaram.

— Žao mi je, mademoiselle, ali morat ćete pričekati. Vaš otac vas još nije spreman primiti. - Pokazao je prema stolcu u rokoko stilu postavljenom ispred vrata knjižnice.

Znači ratovanje se odužilo. Čekala je dok se pogrebni poduzetnik nije izgubio, a potom pošla do prednjega salona gdje je jednu posve rascvalu bijelu ružu izvadila s police iznad kamina i zagurala u duboki V izrez gornjega dijela svoje haljine. Bljestao je naspram njezine kože.

Ponijela je sa sobom taj teški opojni miris dok se vraćala prema hodniku i vratima knjižnice. Čak i kroz teška vrata mogla je osjetiti Alexijevu nazočnost s druge strane... kako poseže za njom i ljepljivo prijanja uz nju, poput mirisa ruže. Alexi, zloban i samouvjeren, kako odbrojava minute u tom ratu živaca. Polako je zakrenula okruglom kvakom.

Samo jedna svjetiljka nejasno je gorjela u ukrašenoj sobi, bacajući periferiju u sjenu. No unatoč tome mogla je zapaziti kako se onaj krepak i čio muškarac kojega se sjećala stisnuo. Sjedio je za stolom, desnu ruku držao na plohi stola, a lijevu skrivenu u krilu. Bio je besprijevano odjeven, kao i obično... u tamno odijelo i uštirkanu košulju s platinastom iglom za ovratnik... No sve joj se to činilo prevelikim. Ugledala je malu prazninu kod ovratnika košulje, zapazila opuštena ramena, ali ni za trenutak nije sebi dopustila da povjeruje kako su to bili znakovi krhkosti. Čak i u sjeni prostorije uočila je kako ništa nije nedostajalo njegovim stisnutim ruskim očima. Pogledom je klizio po njoj, obuhvaćajući joj lice i kosu, preletio preko haljine i konačno ga ustalio na bijeloj ruži među njezinim grudima.

— Trebala si biti moja — rekao je.

DVADESET OSMO POGLAVLJE

Željela sam biti tvoja — odgovorila je Fleur — ali mi to nisi dopustio.

— Ti si *batarde*. Nisi *pur sang*.

— Točno. Kako sam to mogla zaboraviti? — Poželjela je da mu jasnije može vidjeti crte lica pa se približila stolu. — Sva moja irska Flynnova krv za tebe je previše civilizirana, nije li? — Imala je to zadovoljstvo vidjeti ga kako se ukočio. — Koliko znam jednog njegovog pretka objesili su zbog krađe ovaca. Zasigurno loša krv. Pa onda sve to piće i kurvanje. — Namjerno je zastala. — Njegove mlade djevojke...

Ruka koja je počivala na plohi stola sama se povila. — Luda si što sa mnom igraš igre u kojima nemaš izgleda za pobjedu.

— Završimo onda s tom igrom. Prestani terorizirati Belindu.

— Tvoju majku namjeravam spremiti u instituciju. Zatočiti je u sanatorij za neizlječive alkoholičare.

— To ne bi moglo biti tako jednostavno, s obzirom na to da ona više ne pije.

Alexi se smijuljio. — Ti si još uvijek naivna. Ništa nije teško kad netko ima novac i moć.

Dan je bio dug i osjećala je kako je svladava umor. Poželjela se vratiti natrag u hotel, nazvati Jakea i osjetiti da je život ponovno normalan. — Misliš li doista da ću samo tako sjediti i dopustiti ti da to učiniš? Vikat ću tako dugo i toliko glasno da me cijeli svijet čuje.

— Naravno da hoćeš. Ne znam kako to Belinda nije shvatila. Najprije ću tebe morati ušutkati, a to će biti nemoguće bez posezanja za barbarskim mjerama.

Fleur je pomislila na Jakea, njegove Coltove koji bljuju vatru i spremne šake. Jakea koji je bio mnogo civiliziraniji od čovjeka koji je sjedio pred njom. Sjela je na stolac njemu sučelice i poželjela upaliti svjetiljku na stolu kako bi mu jasnije mogla vidjeti izraz lica. — Nikada nisi imao namjeru zatočiti je.

— Od početka si bila dostojna protivnica. Očekivao sam da ćeš otkriti požar u podrumu, ali zamjena haljina bila je prilično pametan potez.

— Kad si dugo uz zmiju, naučiš kako puziti po blatu. Reci mi što želiš.

— Kako si izrasla u pravu Amerikanku. Bezobzirnmu i vulgarnu. Nemaš strpljenja za *nuance*. Sigurno je to utjecaj onih neotesanih prijatelja s kojima se družiš.

Osjetila je kako joj tijelom prolaze hladni trnci. Je li on to govorio o Kissy? Michelu? Ili Jakeu...? U njoj su vrištala upozorenja. Morala je svoju vezu sa Jakeom držati na sigurnom, dobro skrivenu od Alexijevih bezobzirnih kalkulacija. Zasigurno je znao da je Jake živio na njezinome tavanu. Možda je čak znao i za njezin odlazak njegovoj kući. Ali nije bilo načina da dozna kako se zaljubila u njega.

Prebacila je nogu preko noge i upustila se u protunapad. — Zadovoljna sam svojim prijateljima. Posebice svojim bratom. Znaš, načinio si katastrofalnu pogrešku. Michel je iznimno nadaren i pred njim je izvrsna karijera. Doduše, loš je kad je riječ o poslovanju, ali u tome sam ja veoma dobra i brinem za to da mu novac bude na sigurnome.

— Kreator haljina — rekao je Alexi prezrivo. — Kako on može glavu držati uspravno? — Nasmijala se. — Vjeruj mi, dok mu se cijeli grad dodvorava, nema nikakvoga problema.

Čudno. Veoma ti nalikuje. Način držanja, hod, maniri... sve to naslijedio je od tebe. Čak na isti način kao ti gleda u nekoga tko mu se ne sviđa tako da zaškilji i podigne obrve. Doslovno možeš vidjeti kako se ta osoba smanjuje. Veoma zastrašujuće. Naravno, ima on i onu ljudskost koja tebi nedostaje, što ga čini daleko moćnijom osobom.

— Michel je *tapette!*

— Tvoj umje previše uzak da bi vidio dalje od toga. — Čula je kako je oštro udahnuo i usredotočila se na to da izdrži njegov pogled. — Siroti Alexi. Možda ću te jednoga dana moći žaliti.

Lupio je rukom po stolu. — Osjećaš li imalo kajanja zbog onoga što si učinila? Imalo srama

zbog uništavanja predmeta onako iznimne ljepote?

— Bugatti je bio umjetničko djelo, i šteta što više ne postoji. Ali ne pitaš me zapravo za to, pitaš li? Želiš znati je li mi žao? — Prstima je pritiskala ručni rad našivenih perlica na svojoj suknji. Alexi se blago nagnuo naprijed i čula je lagano pucketanje kože dok se meškoltio premještajući težinu. — Nimalo — rekla je. — Ni na trenutak nisam požalila. - Perlice su joj se usjekle u prste. -Proglasio si se kraljem svoga privatnoga kraljevstva, čovjekom koji je iznad zakona, baš kao Belindine filmske zvijezde. Ali nitko nije iznad zakona obzirnosti u ophođenju, i ljude koji pokušavaju zgaziti druge treba kazniti. To što si meni učinio bilo je užasno, i kaznila sam te. Veoma jednostavno. Možeš prijetiti Belindi i nadalje mi pokušavati uništiti posao, ali *nikada* me nećeš navesti da požalim zbog onoga što sam učinila.

— Uništit ću te.

— Mislim da sam previše jaka da bi to učinio, ali ako sam pogrešno procijenila... ako ti na neki način pode za rukom uništiti mi posao... neka bude. Ni tada neću požaliti zbog onoga što sam učinila. Nemaš više nikakvu moć nada mnom.

Stolac je zaškripao kad se Alexi zavalio natrag u naslonjač. — Rekao sam da ću ti uništiti san, *cherie*, što upravo i namjeravam učiniti. Napokon će račun među nama biti izravnian.

— Belefiraš. Nema toga što mi možeš učiniti.

—Ja nikada ne blefiram. — Gurnuo joj je malu omotnicu preko stola. Na trenutak ju je pogledala. Prošli su je trnci. Posegnula je za njom. — Dar za uspomenu — rekao je.

Otvorila je omotnicu i ulupljeni komad metala ispao joj je u krilo. Slova ukrašena ispupčenim motivom na njemu još uvijek su bila vidljiva: BUGATTI. Bio je to crveni metalni jajoliki znak s prednjega dijela Royalea.

Gurnuo joj je još nešto preko stola. Pri slaboj svjetlosti nije odmah uspjela vidjeti što. Sledila joj se krv u žilama.

— San za san, *cherie*.

Bile su to tabloid novine... američke novine s datumom od tog dana... i pred nju je iskočio naslov:

NOVI KORANDIN ŽIVOTOPIS OTKRIVA SLOM ŽIVACA

— Ne! — Odmahnula je glavom, želeći da te ružne riječi nestanu još dok je pogledom prelijetala po rečenicama.

Glumac/scenarist Jake Koranda, najpoznatiji po ulozi odmetničkoga kaubojca Bird Dog Calibera doživio je slom živaca dok je služio u vojsci Sjedinjenih Američkih Država u Vijetnamu... Fleur Savagar, glumčeva književna agentica i odnedavna družica danas je na tiskovnoj konferenciji novinara otkrila da je Koranda bio hospitaliziran zbog sindroma posttraumatskoga stresa... Prema tvrdnjama Savagarove pojedinosti o slomu živaca bit će otkrivene u glumčevoj novoj autobiografiji... »Jake iskreno progovara o svojim emocionalnim i psihičkim problemima« rekla je Savagaro-va, »i uvjerenam da će ga javnost poštovati zbog te iskrenosti i na njegovo užasno iskustvo gledati suosjećajno i sa žaljenjem«.

Fleur nije mogla čitati dalje. Bile su tu još i fotografije... jedna koja je prikazivala Jakea kao Bird Doga, druga na kojoj njih dvoje trče u parku, i treća samo njezina, uz sidebar na kojemu je bio naslov ZLATNA DJEVOJKA POSTIŽE VELIKI USPJEH KAO AGENTICA SLAVNIH ZVIJEZDA. Odložila je tabloid na stol i polako ustala. Ulupljeni jajoliki znak za Bugatti pao je na tepih.

— Sedam godina bio sam strpljiv — prošaptao je Alexi s druge strane stola. — Sad je račun izravnian. Sad si i ti izgubila ono do čega ti je najviše stalo. Nije posao bio tvoj pravi sanje li tako, *cherie*?

Srce joj se stisnulo u malu masu zamrznutoga tkiva koje više nikada neće pulsirati životom.

Cijelo to vrijeme mislila je kako se okomio na njezinu agenciju, ali Alexi je bolje procijenio. Od početka je znao dajoj je Jake suštinski potreban, poput hrane i vode. Jake je bio njezin san. Ali nešto u njoj opiralo se priznati Alexiju da je pobijedio. — Jake u to nikada neće povjerovati — rekla je, glasom jedva čuj-nijim od šapta, ali smirenim, mirnim kao usred oluje.

- To je muškarac koji je naviknut na izdaju žena - odgovorio je Alexi. - Povjerovat će.

- Kako si to učinio? Jake i ja smo zajedno uništili knjigu.

- Rekli su mi da muškarac s posebnom kamerom promatra kuću. Takvo što već je godinama moguće.

- Lažeš. Rukopis nikada nije bio izvan Jakeovoga... - Zaustavila se. Bio je. Onoga jutra kad je Jake potrčao za njom... Otišli su u šetnju po plaži. — Jake zna da ja nikada takvo što ne bih učinila.

- Zna li? Već su ga prije iznevjerili. A zna koliko je tebi važan tvoj posao. Već si se i prije koristila njegovim imenom kako bi sebi stvorila publicitet. Nema razloga povjerovati kako to ne bi ponovno učinila.

Svaka riječ koju je izgovorio bila je točna, ali nije mu mogla dopustiti da to vidi. — Izgubio si — rekla je. — Podcijenio si Jakea i podcijenio si mene. — Brzo je pružila ruku... tolikom brzinom da to nije mogao ni očekivati... i zgrabila stolnu svjetiljku.

Hripavo uskliknuvši srušio je na pod svjetiljku koja se mahnito otkotrljala sjedne strane na drugu, bacajući okrutne pokretne oštrice svjetlosti preko njega. Rukom je pokrio dio lica, ali bilo je prekasno. Dotad je već bila ugledala ono stoje želio sakriti.

Uleknuće na lijevoj strani lica bilo je toliko neprimjetno da ga onaj tko ga nije dovoljno dobro poznao možda ne bi ni primijetio. Koža ispod oka bila mu je dodatno naborana, obrazi olabavljeni, i naziralo se blago udubljenje u kutu usana. Neka druga osoba s istom bolešću možda na to ne bi ni obratila pozornost, ali za jednoga ponosnoga muškarca opsjednutoga savršenstvom čak je i tako mala nesavršenost bila nepodnošljiva. Shvatila je... čak osjetila tračak sažaljenja... ali gaje odagnala. - Sad ti je i lice ružno poput duše.

- *Kučko! Sale garce!* - Pokušao je šutnuti svjetiljku, ali lijeva strana nije ga slušala kao desna i uspjelo mu je samo srušiti zaslon svjetiljke te mu je zazibana svjetlost još okrutnije bljesnula preko lica.

- Načinio si fatalnu pogrešku - rekla je. - Jake i ja se volimo na način koji ti nikada ne možeš razumjeti jer nemaš srca.

Osjećaš samo potrebu za nadziranjem. Da si shvatio što znače ljubav i povjerenje shvatio bi da sve te tvoje sheme i spletke ništa ne vrijede. Jake u mene ima bezgranično povjerenje, i nikada u to neće povjerovati.

— Ne! — viknuo je. — Pobijedio sam te! — Ona slaba strana njegovoga lica zadrhtala je kad je ugledala prvi tračak dvojbe.

— Izgubio si — odgovorila je. Potoni mu je okrenula leđa i izišla iz knjižnice. Hodala je niz studeni hodnik do ulaznih vrata i izišla u hladnu vedru večer u veljači.

Njezine limuzine nije bilo... Alexi ju je namjeravao tu zadržati... ali neće se ponovno vraćati u kuću. Hodala je niz kolni prilaz prema vratnicama koje su vodile na ulicu. Svaka riječ koju je izrekla Alexiju bila je laž. Ispravno je procijenio. Mogla bi pokušati objasniti Jakeu. Pokušat će. Možda joj čak povjeruje da je Alexi bio odgovoran za to. Ali svejedno će on i dalje kriviti nju. Jake se najviše bojao da se za to ne dozna, a ovo je bilo nešto što joj nikada neće oprostiti.

San za san. Alexi ju je napokon pobijedio.

Stajao je pokraj prozora knjižnice dok se prstima desne ruke čvrsto pridržavao za rub zaslona i promatrao kako se njezina visoka uspravna figura smanjuje dok je nestajala niz kolni prilaz. Noć je bila hladna i nije imala na sebi kaput, ali nije se šćućurila na hladnoći, ni obgrlila, ni na bilo koji način zamjećivala kolika je temperatura. Bila je veličanstvena.

Gole grane starih kestenova tvorile su kostur katedrale iznad njezine glave. Sjetio se kako su izgledala ta stabla u cvatu i kako je... prije mnogo godina... neka druga žena nestala niz isti taj prilaz zašavši u iste te cvatove. Nijedna žena nije ga bila dostojna. Obje su ga izdale. No unatoč tome, volio ih je.

Ispunio ga je veliki osjećaj pustoši. Sedam godina bio je opsjednut s Fleur, a s tim je sad bilo gotovo. Nije više znao čime će ispuniti dane. Njegovi pomoćnici bili su dobro obučeni za vođenje posla, a njega je rugobna deformacija lica sprječavala da se ikada više pojavi u javnosti.

Osjetio je tupu bol u lijevome ramenu i prignječio gaje rukom. Hodala je tako uspravno i ponosno dok su joj mali plamičci blještali na haljini kad su perlice privlačile svjetlost uličnih svjetiljki. Zlatna Djevojka. Podignula je ruku i nešto je palo na pod. Bio je predaleko da bi mogao vidjeti što, ali čak i s te udaljenosti je znao. Jasno, kao da stoji pokraj njega, točno je znao sto je odbacila. Bijelu ružu.

U tom trenu osjetio je bol.

Belinda ga je zatekla na podu knjižnice, tik uz prozor. Tijelo mu je bilo sklupčano i u komi. — Alexi? — Kleknula je pokraj njega nježno ga zazvavši imenom, jer su svi njegovi vjerni sljedbenici bili u blizini, a od nje se nije očekivalo da bude tu.

— B-Belinda? — Glas mu je bio mukao i gutao je nejasno izgovarajući glasove. Podignula mu je glavu u krilo svog šafran žutog kućnog ogrtača i zapanjeno vrisnula kad je vidjela da mu je jedna strana lica groteskno izobličena.

— O, Alexi... — Privukla ga je k sebi. — Siroti, siroti moj Alexi. Što ti se dogodilo?

— Pomozi mi. Pomozi... — Užasnua ju je njegov tjeskobni šapat. Poželjela mu je reći da *smjesta prestane tako govoriti*. Osjetila je vlažno mjesto na bedru i ugledala slinu koja mu se slijevala s jednog kraja usana i promočila njezin kućni ogrtač. To je bilo previše. Poželjela je pobjeći. Ali pomislila je na Fleur.

Micao je usnama nastojeći oblikovati riječi. — Po-pozovi pomoć. Tre-trebam pomoć.

— Pssst... čuvaj snagu. Ne pokušavaj govoriti.

— Molim te...

— Odmori se, ljubavi. — Kaput od odijela bio je raskopčan i jedan rever izvrnut. Bili su u braku dvadeset sedam godina i nikada nije vidjela da mu je kaput od odijela tako neuredan. Izravnala je rever.

— P-pomozi mi.

Zagledala se u nj. - Ne pokušavaj govoriti, ljubavi moja. Samo se odmaraj. Neću te napustiti. Držat ću te sve dok me više ne budeš trebao.

U tom trenu mogla je u njegovom pogledu zapaziti strah, samo jednu malu iskru u početku. Postupno je postajala sve jačom, sve dok nije postala svjesna da ju je napokon razumio. — Vršcima drhtavih prstiju pogladila ga je po prorijeđenoj kosi. — Ljubavi, siroto moje — rekla je. — Siroto, siroto moje. — Znaš da sam te voljela. Ti si jedni koji me ikada razumio. Samo da mi nisi dijete udaljio od mene.

— Ne čini... to. Preklinjem te... — Mišići na njegovoj desnoj strani su se napeli, ali bio je preslab da podigne ruku. Usne su mu bile plavičaste i mnogo teže je disao. Nije željela da pati i nastojala se domisliti kako ga utješiti. Na kraju je raskopčala kućni ogrtač i zibala ga uz svoje gole grudi.

Konačno se smirio. Dok je piljila u lice muškarca koji joj je oblikovao život dvije suze savršeno su održale ravnotežu na donjim trepavicama njezinih jedinstvenih plavih očiju boje zum-bula. — Zbogom, ljubavi moja.

Jake se osjećao kao da mu je ponestalo zraka. Košarkaška lopta projurila je pokraj njegove ruke i odskočila od prazne otvorene tribine, ali nije se mogao pomaknuti. Čak je i buka utakmice koja se odigravala iza njega iščeznula. Hladnoća se uvlačila kroz znojem natopljeni džersej u njegove kosti, i borio se doći do daha.

—Jake, žao mi je. — Njegova tajnica stajala je pokraj njega uz bočnu stranu igrališta, lice joj je bilo blijedo, a čelo naborano od zabrinutosti. — Zna-znala sam da bi to odmah želio vidjeti. Telefoni ne prestaju zvoniti. Morat ćemo izdati priopćenje...

Zgužvao je novine u šaku i progurao se pokraj nje. Uputio se prema oštećenim drvenim vratima. Zvuk njegovoga disanja odjekivao je od okrhnete gipsane zidove jedne gimnastičke dvorane u L.A.-ju dok je niz stube trčao do prazne svlačionice. Preko dresa je navukao traperice, dograbio košulju i istrčao iz stare zgrade od opeke u kojoj je povremeno deset godina igrao košarku. Kad su se vrata za njim zalupila znao je da se više nikada neće vratiti. Gume na Jaguaru zaškripale su kad se odlijepio od parkirališta i izvezao na ulicu. Pokupovat će sve novine. Sve primjerke. Poslat će zrakoplove do svake trgovine u zemlji, i do svakoga kioska u svemiru. Otkupit će ih i spaliti i...

U daljini je zavijalo vatrogasno vozilo. Sjetio se onoga dana kad se vratio kući i zatekao Liz. Tad se još mogao boriti. Šakom je toga nitkova udarao u lice, sve dok mu čuknjevi nisu prokrvarili. Sjetio se kakve su bile Lizine ruke kad je pala na koljena i zgrabila ga za noge, obavijajući ih kao na plakatu za film *Šešir pun kiše*. Plakala je i molila ga da joj oprost, dok je taj bijedni nitkov ležao na podu od linoleuma, s gaćama oko gležnjeva i nosom zakrenutim na jednu stranu lica. Kad ga je Liz iznevjerila imao je metu na kojoj je mogao iskaliti svoj bijes.

Znoj mu je kapao u oči. Odagnao ga je treptanjem. Napisao je knjigu za Fleur, ogolio se... Čvrsto je stisnuo upravljač automobila i u dnu usana osjetio metal pištolja. Okus straha. Strah od hladnoga metala.

DVADESET DEVETO POGLAVLJE

Belinda je piljila u kovčeg koji je otvoren počivao na Fleureinom krevetu, kao da nikada u životu nije vidjela kovčeg. — Ne možeš me sad napustiti, dušo. Potrebna si mi.

Fleur je nastojala ostati prisebna. Samo još nekoliko sati i zauvijek će otići iz te kuće. Samo još nekoliko sati i moći će u osami vidati svoje rane. - Pogreb je bio prije tjedan dana - rekla je — i ti se dobro osjećaš.

Belinda je pripalila još jednu cigaretu.

Teret oko organizacije Alexijevooga pogreba pao je isključivo na Fleureina leđa. Težak srčani udar, rekao je liječnik. Jedan Alexijev pomoćnik našao ga je kako leži na podu knjižnice, tik uz prozor koji je gledao na ulaz. Očito se srušio nedugo nakon što je izišla i Fleur nije mogla ne zapitati se je li se to dogodilo dok je tamo stajao gledajući nju. Nije osjetila ni trijumf ni žaljenje zbog njegove smrti, samo spoznaju da je jedna moćna sila nestala iz njezinoga života. Michel nije došao na pogreb. — Ne mogu — rekao joj je u jednom telefonskom razgovoru koji su toga dana vodili. — Znam da nije pošteno prema tebi, ali ne mogu se pretvarati da žalim za njim i ne mogu podnijeti da me Belinda gleda onim svojim telećim pogledom, sad kad ljudi znaju za mene.

Fleur je zaključila da je tako ipak najbolje. Bila joj je potrebna sva snaga da se pozabavi organizacijom pogreba, i sva dodatna napetost oko Michelovoga i Belindinoga zategnutoga odnosa samo bi joj još više otežala situaciju.

Belinda je otpuhnula tanki trak dima. — Znaš li da mi se vrti u glavi od svih tih pravnih zavrzlama. Sve je to previše za mene.

— Nećeš morati. Već sam ti to rekla. David Bennis će raditi s Alexijevom poslugom. On će sve to uspjeti obavljati iz New Yorka.

Navesti Alexijeve pomoćnike da shvate kako sad od nje moraju primati naredbe bio je još jedan izazov s kojim se suočila i pobijedila. Ali još uvijek se morala pozabaviti Belindinim potrebama i time što bi joj svaki put zakruljilo u želucu kad bi primila telefonski poziv.

- Hoću da se ti baviš mojim poslovanjem, a ne neki stranac. — Fleur nije odgovorila i Belinda je prema svojoj kćeri ponovno napućila usne, onako kako je to već desetak puta učinila tijekom prošloga tjedna kad nije bilo po njezinome. - Mrzim ovu kuću. Ne mogu provesti noć u njoj.

- Onda se preseli u hotel.

- Hladna si, Fleur. Postala si jako hladna prema meni. I ne sviđa mi se kako me izoliraš. Sve te priče o Jakeu u Vijetnamu... O svemu tome morala sam u novinama pročitati. Sigurna sam da si razgovarala s njim, ali meni o tome ništa ne govoriš.

Fleur nije bila razgovarala s njim. Jake je odbio prihvatiti njezine pozive. Osjetila je kako joj novi bolni žalac prodire u srce kad se sjetila odrješitog glasa tajnice na drugoj strani telefonske linije. — Zao mi je, gospodična Savagar, ali ne znam gdje je... Ne, nije ostavio nikakvu poruku za vas.

Fleur gaje uzaludno pokušavala nazivati kući u Kaliforniju i u New York. Ponovno je stupila u vezu s njegovom tajnicom, ali ovaj put dočekalo ju je otvoreno neprijateljstvo. - Niste li mu već dovoljno naudili? Proganjaju ga novinari. Zašto ne shvatite poruku? Ne želi razgovarati s vama.

Bilo je to prije pet dana i Fleur ga sve otad nije pokušala nazvati.

Zatvorila je kovčeg. - Ako ne želiš živjeti tu, Belinda, trebaš se odseliti. Bogatašica si, i možeš živjeti gdje poželiš. Ponudila sam se poći s tobom kupiti stan, ali si me odbila.

— Predomislila sam se. Hajdemo sutra.

— Prekasno. Zrakoplov mi polazi u tri sata. — Ali ne za New York, kako je to Belinda pomislila.

— Dušo! — Belinda je to rekla cvileći. — Nisam naviknula biti sama.

Poznavajući svoju majku Fleur je dvojila u to da će ona još dugo biti sama. —Jača si nego što misliš. — *Obje smo*, pomislila je.

Belindine oči su zasuzile. — Ne mogu vjerovati da me ostavljaš na cjedilu. Nakon svega što sam učinila za tebe.

Fleur je majku ovlaš poljubila u obraz. — Bit će sve u redu s tobom.

Na putu do zračne luke limuzina se zadržala u prometu. Fleur je razgledala izloge sve dok joj autobus Cityrama nije prepriječio vidik. Limuzina se lagano puzeći za stotinjak metara pomaknula naprijed, provukla ispred autobusa, i ona se našla zagledana u Jakeovo lice na golemome plakatu uz cestu kojim su reklamirali *Disturbance at Blood River*. Ravni obod šešira zaklanjao mu je oči, obrazi su mu bili prosijedi, a u kutu usana stiskao je kubansku cigaru. Bird Dog Caliber... čovjek bez slabosti, čovjek kojemu nitko nije bio potreban. Što ju je navelo na to da pomisli kako ga napokon može civilizirati?

Sklopila je oči. Imala je posla koji je trebalo obaviti i nije si mogla dopustiti da bude duže odsutna, ali bilo joj je potrebno nekoliko dana... samo nekoliko dana da bude sama... prije nego se vrati. Željela je biti na nekom mjestu na kojemu je nitko nije mogao naći, mjestu na kojemu bi mogla prestati provoditi dane iščekujući telefonski poziv koji nikada neće stići. Već se jednom bila izliječila od slomljenoga srca. Mogla bi to ponovno učiniti.

Učinit će to na Mykonosu.

Ljetnikovac ožbukano u bijelo bio je smješten u masliniku nedaleko od napuštene plaže. Pržila se na suncu i odlazila u duge šetnje, bosonoga duž oceana, i samoj sebi govorila kako će joj vrijeme izliječiti rane. Ali osjećala se obamrlom i slijepom za boje. Na Mykonosu... gdje je bijela bila tako bijela da su je oči boljale i tirkizna boja Egejskoga mora tako jarka daje ponovno definirala nijansu... sve je blijedilo postajući sivo. Nije osjećala glad kad bi zaboravila jesti ni bol kad bi nagazila na oštar kamen. Hodala je duž oceana... vidjela kako joj kosa vijori na vjetru... ali nije mogla osjetiti dodir povjetarca na koži i pitala se hoće li ta užasna obamrlost ikada prestati.

Noću su je budile tjeskobne uspomene na vođenje ljubavi s Jakeom. Njegove usne na njezinim grudima... osjećaj kako je rasteže, kako pulsira... Da ju je volio onoliko koliko je ona voljela njega, znao bi da ga nikada ne bi mogla izdati. To je ono čega se cijelo to vrijeme bojala. To je bio razlog zbog kojega je odgađala kad je predložio vjenčanje. Nije vjerovala da je dovoljno voli, i bila je u pravu. Nije ju volio dovoljno da ostane jak. Do kraja trećega dana na Mykonosu znala je da otok nema tu moć koja bi je mogla izliječiti. Predugo je zanemarila svoj posao i morala se vratiti u New York. Ali zadržala se još dva dana prije nego što je nazvala Davida i rekla mu kad se vraća. Bila je obamrla i ojađena, ali nije bila slomljena. Kad je izašla iz zrakoplova u zračnoj luci Kennedy, počelo je snijeziti. Njezine vunene hlače dodirivale su i greble joj bedra na mjestima gdje joj se od sunca gulila koža i u želucu je osjećala mučninu od dvosatnog uzburkanog leta iznad Atlantika. Zbog snijega joj je bilo teže no obično dozvati taksi. I u onome kojega je konačno dozvala, nije radilo grijanje. Bila je već poprilično prošla ponoć kad je skinula zasun na vratima i ušla u dnevni boravak.

Kuća je bila rashlađena i u njoj je bilo gotovo jednako hladno kao u taksiju. Spustila je kovčeg i pojačala temperaturu na termostatu, a potom zbacila cipele. Još uvijek u kaputu pošla je prema kuhinji, natočila čašu vodom i ubacila dvije Alka—Selters tablete. Dok su se otapale pjenušajući se, hladnoća pada od opeke uvlačila joj se kroz čarape. Leći će u krevet, uključiti električnu deku i neće se micati sve do jutra. Ali najprije će se istuširati, najvrućom vodom koju bude mogla podnijeti.

Tek je u kupaonici skinula sa sebe kaput i odjeću. Nakon što je kosu pričvrstila navrh glave otvorila je klizna vrata na tuš kabini i po sebi pustila vruću vodu. Za šest sati prisilit će se ustati i trčati parkom, bez obzira na to kako se osjećala. Ovaj put neće se raspasti u komadiće. Dan po dan će sve površno obavljati, sve dok bol konačno postane podnošljiva.

Kad se obrisala navukla je bež satensku spavaćicu koja je stajala na vješalici pokraj tuša.

Zaboravila je uključiti električnu deku pa je obukla još i odgovarajući kućni ogrtač. Promjena temperature u odnosu na Mykonos bila je previše drastična. Iako je upravo izišla ispod tuša, već joj je bilo hladno. Osjećala je plahte, kao da su od leda.

Otvorila je vrata kupaonice i prtljala sa zavezivanjem pojasa na svom kućnom ogrtaču. Čudno. Mislila je da je uključila svjetlo prije nego što je ušla u kupaonicu. Bože, smrzavala se. Prozori su kloparali uslijed mećave koja je bjesnila vani. Zašto nije upalila kamin...

Vrisnula je.

— Ostani tu gdje si, damo, i ne miči se. Cviljenje joj je zastalo u grlu.

Sjedio je u udaljenom kraju prostorije i samo mu se lice vidjelo u dijelu svjetlosti koja je dopirala kroz otvorena vrata kupaonice. Usne su mu se jedva micale. — Učini što kažem pa nitko neće biti povrijeđen.

Posrtala je krećući se unatrag prema kupaonici. Podigao je ruku i zatekla se kako gleda u dugačku srebrnu cijev pištolja. — To je dovoljno daleko — rekao je.

Srce joj je skočilo u grlo. — Molim...

— Otpusti.

U početku nije shvaćala sto je time htio reći. Potom je shvatila da misli na pojas na kućnom ogrtaču. Brzo ga je spustila.

— A sad ogrtač.

— Nije se micala.

Podigao je pištolj koji joj je sad bio uperen u prsa.

— Lud si — protisnula je. — Ti si... Otponac je kliknuo. — Skini ga.

Ruke su joj poletjele prema prednjici kućnoga ogrtača. Otkopčala ga je i izvukla ruke iz rukava. Kad je pala na pod tkanina je proizvela mekan šištav zvuk.

Neznatno je podigao cijev pištolja. - Raspusti kosu.

— Isuse dragi... — Prtljala je s ukosnicama, i kad ju je raspustila kapi vode prsnule su joj na gola ramena.

— Lijepo. Stvarno lijepo. A sad spavaćica.

— Nemoj — preklinjala je.

— Polako skidaj naramenice. Jednu po jednu.

Najprije je spustila jednu, a potom se zaustavila.

— Nastavi. - Načinio je grub pokret pištoljem. - Učini to što ti kažem.

— Neću.

Uspravio se sjedeći. — Sto si to rekla?

— Cuo si me.

— Nemoj me prisiljavati, Gospodo Učiteljice. Fleur je priljubila ruke preko prsa.

Sranje, pomislio je Jake. A što sad učiniti?

— Samo me na tren zagrlj, hoćeš li? — rekla je.

Odložio je Colt s bisernom drškom na stol pokraj kreveta i prišao mjestu na kojemu je stajala. Koža joj je bila hladna poput leda. Rastvorio je svoju parku i ogrnuo je njome, a potom je privio uz košulju od flanela. — Nisi za zabavu.

Prigušeno je zajecala.

— Hej, pa ti places. — Kimnula je, prislanjajući glavu uz njegovu vilicu. - Oprosti, ljubavi. Nisam te namjeravao rasplakati. Pretpostavljam da nisam izabrao pravi trenutak.

Odmahnula je glavom, previše ošamućena da bi shvatila kako on zna za *Butch Cassidyja* i njezina maštanja.

— Učinilo mi se dobrom zamisli — rekao je — posebice kad nisam mogao odlučiti što reći kad te vidim.

Progovorila je prislonjena uz njegovu flanelastu košulju. — Bird Dog ovo ne može riješiti umjesto nas. Moramo to sami srediti.

Podigao joj je bradu. — Moraš naučiti odvojiti maštu od stvarnosti. Bird Dog je lik iz filma.

Volim ga igrati... daje mi mogućnost da oslobodim svoju agresiju... Ali on nije ja. Sjeti se, ja sam taj koji se boji konja.

Piljila je u njega.

— Dođi, smrzuvaš se. — Poveo ju je do kreveta i odgrnuo pre-krivače. Ošamućena, smjestila se među hladne plahte. Brzo je skinuo parku i čizme. Ostavši u košulji i trapericama uvukao se pokraj nje. — Na kaminu ti sigurno ne radi kontrolna zaruljica

— rekao je. — Ovdje je hladnije nego u paklu.

Pružila je ruku upaliti svjetlo. - Zašto si odbijao moje pozive? Poludjela sam. Pomislila sam...

— Znam što si pomislila. — Prebacio je težinu tijela na nadlakticu i pogledao u nju. Lice mu se izobličilo. — Zao mi je, Flower. Novinari su bili posvuda i svi oni stari problemi su se vratili i opsjedali me. — Odmahnuo je glavom. Nisam mogao razborito razmišljati. Iznevjerio sam te.

— Kad si shvatio da je za sve kriv Alexi?

— Sve bih dao da mogu reći da sam to znao od početka. — Slijepo je piljio preko prostorije.

— Ali ja sam stari profesionalac koji tebe pokušava okriviti za sve ono što sam ne mogu riješiti. Tek prije tjedan dana razbistrilo mi se u glavi dovoljno da sam to uspio shvatiti.

— Prije tjedan dana? — Baš u vrijeme kad je otišla na Mykonos. Prstom je prešao preko kuta njezinih usana i prošaptao: — Iskupit ću se za to, obećavam.

Doimao se veoma izmučeno. Nije to mogla podnijeti pa se netremice zagledala u nj. — I te kako ćeš se iskupiti. Počevši s dijamantima.

Glas mu je zapeo u grlu. — Koliko god ih želiš.

Ugrizla ga je za palac.

Omotao je uvojak njezine kose oko prsta. — Još uvijek ne mogu shvatiti kako mu je to pošlo za rukom. Taj rukopis nikada nisam gubio iz vida.

Sad je ona bila ta koja je pogledala ustranu. - Jesi. One noći kad sam ga pročitala. Izišao si van, sjećaš se? Bila sam sama s tim rukopisom, satima.

— Ne budi dijete. — Uhvatio ju je za bradu i okrenuo prema sebi. Potom ju je ponovno poljubio. Srce mu je bilo ispunjeno. Premda nije mogao shvatiti kako je to učinjeno, znao je da ga ona nije izdala. Uzdao se u njezinu odanost.

Uzela je među ruke tu njegovu grubu tvrdoglavu vilicu. — Netko je ušao u kuću i fotografirao rukopis dok smo prvoga dana šetali duž oceana. Našla sam negative nakon njegove smrti.

— Našla si ih? — Podigao je glavu. — Sto si učinila s njima?

— Spalila ih, naravno.

— Dodavola. — Doimao se zlovoljno.

Nije mogla vjerovati. Pridigla se na laktove. - Dodavola?

— Volio bih da si se najprije sa mnom posavjetovala — promrmljao je. — Ništa drugo.

Nije si mogla pomoći. Navukla je poplun preko glave i vrisnula.

Trenutak je vladalo zatišje. Konačno je on povukao poplun. Kad joj ga je spustio do nosa, virnuo je prema njoj. — To samo znači da će mi pisanje iznova oduzeti mnogo vremena. — Donja usna doimala mu se prkosno, kao i obično.

Kimnula je glavom pokazujući prema Coltu. — Je li ta stvar napunjena?

— Naravno da nije.

— Šteta.

Prozorska stakla su kloparala. Sklonio je pištolj izvan dosega. — Tvoji raznorazni prijatelji počeli su me nazivati nakon što se članak pojavio u tabloidu. Kad su shvatili kako sam shrvan, nastao je pravi pakao. Kissy je doletjela natrag s medenoga mjeseca. Bože, kako ta žena zna psovati. Simon je prijetio kako će otići u novinsku redakciju i svima reći da sam homoseksualac. Michel me udario. — Fleur ga je oštro pogledala i digao je ruke uvis. — Nisam mu uzvratio. Kunem ti se Bogom. — Ponovno se zavukao k njoj pod pokrivač. — Čak

me se i nekakav kreten po imenu Barry Noy dočepao.

— Šališ se.

— Bog mi je svjedok. — Pomilovao ju je po kosi. — Imaš li ti uopće pojma koliko ljudi te voli?

Oči su joj zasuzile. Nastavio je govoriti i milovati je po kosi. - Bio sam prilično iscrpljen kad me prije tri dana našla Belinda. Posebna je ta tvoja majka. Pogledala me onim svojim plavim očima i rekla da sam najzbudljivija zvijezda u Hollywoodu i da odbacujem jedinu ženu na svijetu koja je dovoljno dobra za mene. — Odmahnuo je glavom. — Ali čuj ovo, Flower. Nitko... baš *nitko* od tih kućkinih sinova koji su se uplitali nije imao pojma gdje te mogu naći! — Zadrhtao je. — Sve dok me jučer nije nazvao David Bennis, mislio sam da sam te ovaj put zauvijek izgubio. Mykonos! Tko još dovraga ide na Mykonos? Budeš li *ikada* više od mene pobjegla na taj način...

-Ja!

Tako ju je snažno privio uz prsa daje mislila kako će joj rebra puknuti. — Oprosti mi, ljubavi. Silno te volim. Sve si mi u životu. Kad se ta priča pročula, svi su željeli doći do mene. Kožu mi oguliti. Kostu oglodati. — Poljupcem je uklonio suzu koja joj se pojavila u krajičku očiju. — Potom su počela stizati pisama. Pristizala su iz cijele zemlje. Dečki koji su bili u »Namu« i koji nikako nisu mogli rasteretiti dušu. Učitelji, bankari, smetlari, mnogi tipovi koji nisu mogli zadržati posao. Neki od njih još imaju noćne more. Ostali su pisali kako im je »Nam« bio najbolje razdoblje u životu i kako bi to iskustvo opet ponovili. Dečki su mi javljali o rastavama braka i o dobrim brakovima, o djeci. U nekoliko pisama pisalo je da sam »spasio od zaborava mit poludjeloga vijetnamskoga veterana«. Ali nismo mi bili ljudi. Bili smo samo hrpa djece koja je previše toga vidjela. Dok sam čitao ta pisma, napokon sam shvatio da sam napisao nešto što je cijela zemlja trebala vidjeti. Izdat ću knjigu, Flower, i ta pisma ću uvrstiti u nju.

-Jesi li siguran?

— Ne živim više u sjeni. Zelini hodati na suncu. Ali to ne mogu bez tebe.

Obgrlila mu je ramena i zagnjurila lice u vrat. — Imaš li ti uopće pojma koliko ja tebe volim?

— Dovoljno da počnemo razgovarati o karavanu automobilu i braku s dvije karijere.

— I djeci — rekla je bez oklijevanja. — Zelini djecu. Mnogo, mnogo dječice.

Nacerio se, pokazavši svoj iskrivljeni zub, osmijehom koji ju je izluđivao i rukom kliznuo pod spavaćicu. — Želiš odmah početi? — Nije čekao odgovor, već je prislonio usne uz njezine.

Nakon nekoliko trenutaka se povukao. — Flower?

— Hmm?

— Ne uživam u ovom poljupcu.

— O-oprosti. - Pokušala se prisiliti prestati cvokotati zubima, ali uzalud. - Tako mi je hladno. Vidim svoj dah u zraku!

Promrmljao je i ponovno odgurnuo pokrivače. — Dođi. Morat ćeš mi pridržati svjetiljku.

U parki prebačenoj preko satenske spavaćice i s vunanim čarapama na nogama slijedila ga je do podruma. Kad je kleknuo na beton upaliti kontrolnu žarulju zavukla mu je onu slobodnu ruku ispod košulje. — Jake?

-Da?

— Nakon što se kuća zagrije...

— Drži mirno tu svjetiljku, možeš li? Još samo malo.

— Nakon što se kuća zagrije, što misliš o tome da... misliš li da bi bilo glupo da...

— Eto, gotovo. - Otresao je šibicu i uspravio se. - Sto si rekla? -Što?

— Govorila si nešto. — Bih li imao protiv da... Progutala je. — Ništa. Zaboravila sam.

— Lažljivice. — Zavukao je ruke ispod parke i obujmio je oko struka, privlačeći je uz sebe.

— Znaš li da nema ničega što bih radije od toga? - Usnama joj je uhvatio usnu školjku, a potom prešao preko obraza, sve dok joj nije prošaptao uz usne: — Morat ćeš ponovno podići

kosu, svim onim ukosnicama. To mi je najdraži dio.

Ispostavilo se da su se ostali dijelovi Jakeu svidjeli još više.

Kad je bilo gotovo u prostoriji je bilo toplo i bili su zadovoljeni. Odbacili su sa sebe sve pokrivače i zadrijemali. Napokon se Fleur promeškolljila, ugodno naslonjena na njegova prsa.

— Sljedeći put ću ja držati pištolj - rekla je, dok se spuštala na svoj jastuk.

Gricnuo ju je za golo rame. — Nitko ne drži pištolj uperen u Bird Doga.

— Tako znači? — Uperila je prst u njegova prsa.

— Opa. Brzo povlačiš.

— Najbrže u [Velikoj Jabuci](#)*. — Puhnula je u prst. — Čini se da će Bird Dog morati promijeniti mišljenje.

Jake joj je palcem prešao preko krajička usana. - Čini se da ga je Bird Dog već promijenio.

Osmjehnuo se i ona mu uzvratila osmijehom. Snijeg je udarao od prozorsko staklo. Iz kamina je šištal. Netremice su se gledali, imajući potpuno povjerenje jedno u drugo.

* [New York - The Big Apple \(Velika jabuka\)](#).

EPILOG

Mladićevo tijelo izvelo je savršen luk dok je zaranjao u tirkiznu vodu bazena iza Belindinoga doma u Bel Airu. Zvao se Darian Boothe... ono završno »e« bila je njezina zamisao. .. i kad je isplivao na površinu, otpuhnuła mu je poljubac. — Divno, ljubavi. Volim te gledati.

Osmjehnuo joj se, premda je pomislila da možda i nije posve iskren. Kad je izišao iz vode bicepsi su mu bili čvornati, dok su mu male crvene Speedo gaće bile zavučene u udubinu na stražnjici. Nadao se da će mu televizijska mreža otkupiti pilot projekt. Ako ne otkupe bit će očajan, i morat će utrošiti mnogo energije da ga pokuša razvedriti. U drugu ruku, ako mu uistinu otkupe, odselit će se i zaboraviti na nju, ali neće joj biti teško naći nekog drugog zgodnog mladog glumca kojemu je potrebna njezina pomoć.

Još malo je raširila noge tako da joj sunce može doprijeti do nauljenih bedara i spustila sunčane naočale na oči. Bila je umorna. Nije bilo lako ponovno zaspati nakon sinočnjega Jakeovoga poziva kad joj je javio da su rođeni blizanci.

Znala je da Fleur nosi blizance još od ultrazvuka, tako da joj to nije bilo iznenađenje, ali Belinda nije mogla zamisliti da će se naviknuti biti baka trojkama. Fleur i Jake u braku su bili tri godine. Tri godine i troje djece. Bilo joj je neugodno. I nisu se namjeravali na tome zaustaviti. Njezina lijepa kći pretvorila se u rasplodnu kobilu.

Belinda je samoj sebi priznala da se Fleur pretvorila u neku vrstu razočaranja. Njezina kći bila je obazriva, slala joj darove i zvala je nekoliko puta tjedno, ali više nije *slušala* Belindu. Belinda je nastojala biti poštena. Uz otvaranje Fleureina West Co-ast ureda prošle godine čak ni najokorjeliji skeptik ne bi mogao reći da svoju agenciju nije pretvorila u golemi uspjeh.

Fotografirali su je za *Vogue* u predivnoj novoj liniji Michelove odjeće za trudnice. Ako već nikome drugome nije, Belindi je bilo jasno da Fleur nije ostvarila svoj potencijal. Sva ta ljepota protraćena uzalud... Sam Bog je znao da joj nije trebala da bi sjedila za stolom. Potom su se, vikendom, ona i Jake zakopavali u toj seoskoj kući negdje bogu iz leđa, u Connecticutu, umjesto da su ostajali na Manhattanu, gdje su mogli biti najdivnijii i najtra-ženiji par u gradu. Belinda se prisjetila svoga posljednjega posjeta toj seoskoj kući prije dva mjeseca. Bilo je to početkom srpnja, neposredno iza Četvrtoga srpnja. Izišla je iz automobila izravno u pseći drek jedne od onih prljavih životinja koje je Fleur ustrajno nastojala držati. Njezine nove Maud Frizon salonke bile su uništene. Pozvonila je na ulaznim vratima. Nitko nije otvorio pa je sama morala ući u kuću.

Unutra je bilo hladno i osjećali su se mirisi iz kuhinje, ali Belinda nije zamišljala da bi tako trebala izgledati unutrašnjost kuće koja je pripadala dvoje slavni ljudi. Podovi od širokih dasaka umjesto od mramora. Dva pletena tepiha... »*dronjasta* tepiha« kako su ih zvali u Indiani... umjesto perzijskih tepiha. Košarkaška lopta zagurana u jednom kutu predvorja. U kanti za polijevanje od pocinčanog lima bilo je obično cvijeće iz vrta. A na konzoli je uočila nešto što joj je sumnjičavo nalikovalo na Peretti večernju torbicu koju je prije dva Božića darovala Fleur, osim što je sad iz nje izvirivala žuta pahuljasta glava Big Bird'sa.

Belinda je skinula svoje ukaljane salonke i kroz utihnulo prizemlje zaputila se u blagovaonicu. Na bifeu je bio rukopis, ali Belinda nije došla u iskušenje zaviriti u nj, premda je poznavala na desetke ljudi koji bi sve dali samo da među prvima mogu zaviriti u novu Korandinu dramu. Unatoč svim dobivenim nagradama i počastima Jakeovo pisanje nije je zanimalo. Knjiga o Vijetnamu za koju je drugi put dobio Pulitzerovu nagradu bila je nešto najdepresivnije sto je pročitala u životu.

Mnogo više od pisanja voljela je njegove filmove i poželjela da ih snima što više, ali u posljednje tri godine snimio je samo jedan film u kojemu je igrao Bird Doga i Fleur se razbjesnjela zbog toga. Ona i Jake danima su se prepirali, ali Jake nije popuštao. Rekao joj je kako voli igrati Bird Doga i mogla je svakih nekoliko godina samo patiti zbog toga. Na kraju je s njim odlazila na snimanje svaki put kad je uspjela pobjeći s posla i provodila je vrijeme

baveći se konjima.

U tom trenu Belinda je začula Fleurein smijeh koji je dopirao kroz otvoren prozor.

Odmaknula je čipkastu zavjesu.

Ugledala je svoju trudnu kći kako leži, glave položene u suprugovom naručju, oboje ispruženi ispod čvornatog stabla trešnje, koje je već prije nekoliko godina trebalo ukloniti. Fleur je na sebi imala izbljedjele mornarskoplave trudničke kratke hlače i Jakeovu košulju na kojoj su donji gumbi bili raskopčani, kako bi bilo prostora za trbuh. Belinda je poželjela zaplakati. Lijepa plava kosa njezine kćeri bila je skupljena otraga običnom gumicom i dugačka ogrebotina protezala joj se duž lista jedne osunčane noge dok joj je ugriz komarca nagrđivao gležanj. Najgore od svega, Jake joj je jednom rukom ubacivao trešnje u usta, dok ju je drugom gladio po trbuhu.

Fleur je zabacila glavu i Belinda je na njezinoj bradi ugledala sok od trešanja. Jake ju je poljubio, a potom rukom kliznuo pod košulju i obuhvatio joj dojku.

Belindi je bilo neugodno i počela je okretati glavu od toga prizora, ali začula je lupu automobilskih vrata nakon čega je uslijedio prodoran sretan vrisak. Belindin puis se ubrzao. Nagnula se naprijed i ugledala Meg koju već nekoliko tjedana nije vidjela.

Meg...

Fleur i Jake podigli su pogled kad je dijete dotrčalo iza bočne strane kuće. Projurila je pokraj zelenoga plastičnoga plitkoga dječjega bazena i onako bucmašta bacila se na njih. Jake ju je uhvatio prije nego je pala na Fleur i objumio je. — Pazi, šćerko. Mamina trba bi mogla puknuti.

— Sjajan početak za seksualni odgoj, kauboju. — Fleur je povukla elastičnu nogavicu Meginoga pamučnoga kupaćega kostima. - Vidim li ja to sladoled oko tih usana? Jesi li to opet nabrzaka nagovorila baku?

Meg je gurnula kažiprst u usta i zamišljeno ga sisala, a potom se okrenula prema ocu i široko nacerila. Nasmijao se, privukao je bliže i zagnjurio joj glavu u vrat.

— Koja si ti umjetnica u pretvaranju. — Fleur se nagnula naprijed i prislonila usne uz bucmašto bedro, gotovo kao da kuša kožu svoje kćeri.

Odskočna daska je odzveknula i Darian Boothe se preko glave prebacio u bazen, sto je Belindu vratilo natrag, u vlastitu kuću u Bel Airu i podsjetilo na to da njezina kći sad ima još dva djeteta više. Dok je ležala na suncu, uz miris klora koji joj je ispunjavao nosnice, pomislila je i na to kako je Alexi prezrivo gledao na Fleureino rađanje. Siroti Alexi.

Ali nije joj se sviđalo razmišljati o njemu pa je umjesto njega pomislila na Dariana Boothea i na to hoće li mu televizijska mreža otkupiti pilot projekt. Potom je pomislila na Fleur, koja je još uvijek bila toliko lijepa da je Belindu srce zaboljelo. I na Meg...

Nije to ni bilo baš neko ime... previše obično za lijepu malu djevojčicu koja je naslijedila očeve usne, majčine oči i sjajnu kestenjastu kosu Errola Flynnna. Ali svako ime iza kojega slijedi prezime Koranda bajkovito će izgledati na velikoj osvjetljenoj reklami nad ulazom u kino; krv nije voda.

Više od trideset godina prošlo je od one večeri kad je James Dean poginuo na cesti za Salinas. Belinda se protegnula na kalifornijskome suncu. Sve u svemu, nije joj išlo baš tako loše u životu.

SVRŠETAK